

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

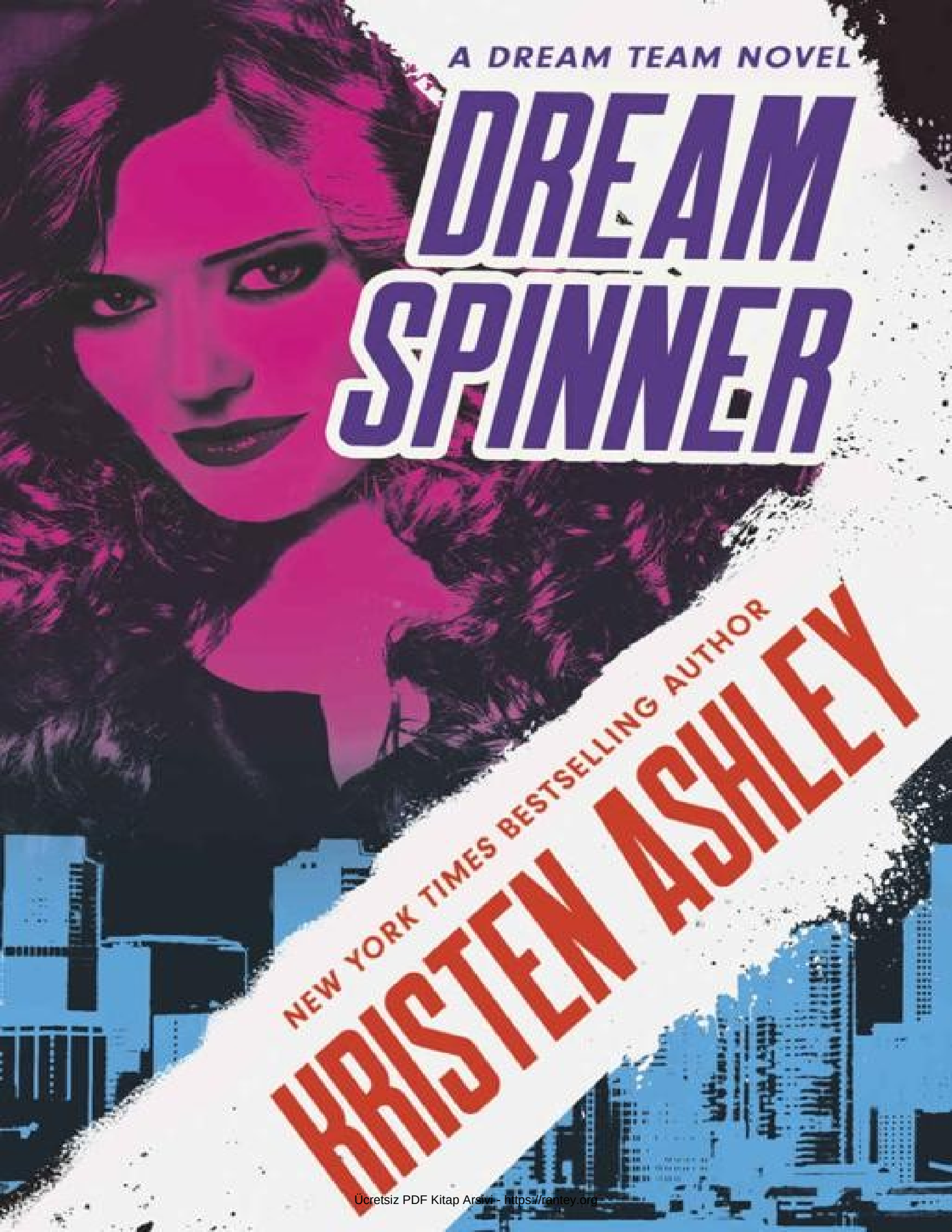
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The book cover features a close-up of a woman's face with long, wavy brown hair and a slight smile. The background is a stylized, high-contrast illustration of a city skyline in shades of blue and black. The title 'DREAM SPINNER' is written in large, bold, black letters with a white outline. Above the title, it says 'A DREAM TEAM NOVEL'. Below the title, a diagonal banner contains the text 'NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR' and the author's name 'KRISTEN ASHLEY' in red. At the bottom, there is a small line of text about a free PDF archive.

A DREAM TEAM NOVEL

DREAM SPINNER

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR
KRISTEN ASHLEY

Kristen Ashley'e övgüler

"Kristen Ashley'nin kitapları bağımlılık yapıyor!
Jill Shalvis, *New York Times* çoksatan yazarı

"Kristen Ashley'nin kitaplarına bayılıyorum!
Maya Banks, *New York Times* çoksatan yazarı

'Romantizmde eşsiz, kaçırılmaması gereken bir ses'
Carly Phillips, *New York Times* çoksatan yazarı

'Kristen Ashley bunu nasıl yapıyor bilmiyorum; sadece [Dream Man serisini] okuyorum ve onun dünyasında mutlu bir şekilde kayboluyorum'
Frolic

'[Kristen] Ashley büyülüyor'
Publishers Weekly

'Bir Ashley kitabını elinize aldığınızda, bol miktarda yürek hoplatan duygu, ayrıntılı drama ve cızırtılı seksle karşılaşacağınızı bilirsiniz'
RT Kitap Yorumları

DIĞER YAZAR: KRISTEN ASHLEY

Rüya Adam Serisi

Gizemli Adam
Vahşi Adam
Kanun
Adam
Motosikletli Adam

Colorado Dağ Serisi

Kumar Tatlı
Rüyalar Lady
Luck
Breathe
Jagged
Kaleydoskop

Kaos Serisi

Rüzgâra Sahip
Ol Ateşin
İçinde Ride
Steady
Ateşin İçinden Yürümek

Rüya Takım Serisi

Rüya Yapıcı Rüya
Kovalayıcı

Kopyalama hakkı

Piatkus tarafından

yayımlanmıştır ISBN:

978-0-349-42588-7

Bu yayındaki tüm karakterler ve olaylar, açıkça kamu malı olanlar dışında, hayal ürünüdür ve yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Telif Hakkı © 2021 Kristen Ashley

Yazarın ahlaki hakkı ileri sürülmüştür.

Rüya Bekçisi'nden alıntı © 2021 Kristen Ashley

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni alınmaksızın herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez.

Yayıncı, yayıncıya ait olmayan web sitelerinden (veya içeriklerinden) sorumlu değildir.

Piatkus
Little, Brown Kitap Grubu
Carmelite House
50 Victoria Embankment
Londra EC4Y 0DZ

www.littlebrown.co.uk

www.hachette.co.uk

İçindekiler

[Kristen Ashley için Övgü](#)
[Ayrıca Kristen Ashley Telif](#)
[Hakkı](#)
[Adanmışlık](#)

[Önsöz](#)
[Birinci Bölüm: Korkunç İvan](#)
[İkinci Bölüm: Her Şeyi](#)
[Mahvettim Üçüncü Bölüm:](#) -
[Pes Etme Dördüncü Bölüm](#)
[Whoosh](#)
[Beşinci Bölüm: Çünkü Sizi Seviyoruz](#)
[Altıncı Bölüm Her Zaman](#)
[Yedinci Bölüm: Buna Değer](#)
[Sekizinci Bölüm: Çalışmaya Devam Edin](#)
[Dokuzuncu Bölüm: Porno Tercihleri](#)
[Onuncu Bölüm: Biz. İşte.](#)
[Sonunda . On Birinci Bölüm:](#)
[B](#)
[On İkinci Bölüm: Güvenli Yer On](#)
[Üçüncü Bölüm: İtfaiyeci Ambarı](#)
[On Dördüncü Bölüm: Yüzeyi Kazıdık On](#)
[Beşinci Bölüm: Yeniden Yolda](#)
[On Altıncı Bölüm: O Yol Size Her Zaman Açık On](#)
[Yedinci Bölüm: İki Çekmece](#)
[On Sekizinci Bölüm:](#)
[Kapalı On Dokuzuncu .](#)
[Bölüm: Kurulum Yirminci](#)
[Bölüm: Tökezledi](#)
[Bölüm Yirmi Bir: Çalıntı Üs Bölüm](#)
[Yirmi İki: Köşesinde](#)

Bölüm Yirmi Üç: O Önce Benimdi Bölüm

Yirmi Dört: Sonsuza Kadar Uç

Bölüm Yirmi Beş: Acılı Yumurtalar

Bölüm Yirmi Altı: Kadınlar

Sonsöz

Yazar Hakkında

*Buz mavisi gözlü, koruyucu, sahiplenici
alfam Axl için.*

Seni özledim.

PROLOGUE

Tam Ona

HATTIE

Revü'nün açılış gecesinde oldu.

Dansımı bitirdiğimde biliyordum. Ve onu aradım.

Tüm çocuklar (ve Evie) bizi desteklemek için oradaydı. Bizi desteklemek için.

Ama dansım bittiğinde arkadaşım Evie'ye bakmadım.

Lottie'nin adamı (ve benim arkadaşım) Mo'ya bakmadım.

Evie'nin adamı (ve aynı zamanda arkadaşım) Mag'e bakmadım.

Ayrıca Ryn'in arkadaşı (ve evet, benim de arkadaşım) Boone'a da bakmadım. Ya da Pepper'ın olması gereken ama olmayan

Auggie'ye.

Ona doğru baktım.

Tam ona doğru.

Axl'a.

Ve bana bakıyordu.

Elbette, sadece dans ediyordum.

Ama daha fazlası vardı.

Çünkü o şarkıyı ben seçmiştim.

Ve gözlerim doğrudan onunkilere gittiğinde *daha* da arttı.

Bunu yaptığımda yüzünün nasıl değiştiğini gördüm ve onu o kadar iyi tanııyordum ama yine de okudum.

Bana bakışından ve şarkıda dans etmeyi bitirdikten sonra doğrudan ona bakmış olmamdan bunun ne anlama geldiğini çok iyi biliyordum.

Ve bunun anlamı şuydu.
Başım beladaydı.

BİRİNCİ BÖLÜM

Korkunç İvan

HATTIE

Her şey
yolunda gitti."

"Öğretmenlere, mayolara, pointe ayakkabılara on binlerce dolar, seni derslere, resitallere, yarışmalara götürmek için benzin parası ödedim ve sen burada oturmuş, striptizcilikten burlesk dansçılığına terfi ettiğin için tüm bunlara değdiğine beni ikna etmeye çalışıyorsun."

"Tam olarak burlesk değil. Revü diyorlar." "Bu lanet
olası bir striptiz barı."

Babamın karşısına oturdum ve çenemi kapalı tutmaya başlamak için iyi
bir zaman olduğuna karar verdim.

Babam aynı kararı vermedi.

"İstediğin gibi süslemeye çalışabilirsin Hattie, ama sen yüceltilmiş bir
fahişesin," diye devam etti. "Yine de, sadece söylüyorum, bir fahişe daha
dürüştür. En azından bir erkeğin parasını almazken ona şaka yapmaktan
başka bir şey yapmaz."

Keşke babamın bu gece nadir görülen bir ruh
halinde olduğunu söyleyebilseydim. Ama değildi.

Sadece normalden daha faullüydü. Çok daha
fazla.

"Sanırım artık gitsem iyi olacak," dedim sessizce.

Babam başını salladı. "Mantık dinlemeyi hiç beceremiyorsun. Ya da
dürüstlüğü. Ya da gerçeği. New York ya da Londra'da olamayacak kadar
şişman olduğunu görebiliyorum,

Paris ya da Moskova, ama Tanrı aşkına, Colorado Balesi bile mi?" Yine başını salladı. "Onun yerine Smithie'nin striptiz kulübünde sahneye çıkıyorsun."

Evet, ne zaman bana şişman demeye başlasa, gitme vakti geliyordu. Kalktım ve yemek tabaklarını temizlemeye başladım.

"Bunu yapabilirim," diye tersledi. Yapamazdı.

Zar zor yürüyebiliyordu.

Yanlış yönetilen diyabet.

İşin kötü yönetilen kısmı, istismarından bıktığımda, ona insülinini vermeye, kan şekerini ölçmeye, yemek yediğinden emin olmaya ve içkisini sulandırarak vücudunun dengesini bozmaması için içkisini düzenlemeye gelmeyi bıraktım.

Bunların hiçbirini kendisi için yapmadı.

Hastaneye üç kez gitmesi ve ardından gelen tıbbi faturalar, eski evini satması (benim de gördüğüm bir şey), küçülmesi (benim de gördüğüm bir şey) ve taşınmak zorunda kalmasıyla ilgili şikayetlerine katlanması (dinlediğim bir şey, ancak taşınma kısmını gördüm), geri dönmeye devam ettiğim anlamına geliyordu.

Annem anlamadı.

Yıllar önce ondan elini eteğini çekmişti. Yasal olarak boşanmadan önce bile.

Ama hiçbir şey yapmadan babamın ölmesine izin veremezdim.

Eğer onun sağlığını ve hayatını idare etmezsem bunun olacağını biliyordum. Bulaşıklarını mutfığa götürdüm, duruladım, bulaşık makinesine koydum, etrafı topladım ve oturma odasına dönerek televizyon tepsisini

Babamın önünde.

Sonra çantamı alıp gidecektim.

"Hattie, sadece-" diye başladı, ben tepsiyi katlarken çok daha az çirkin bir ses tonuyla.

"Yapma," diye fısıldadım.

Tüm bu yıllar boyunca, kazabileceğini ve kazabileceğini ve *kazabileceğini* düşündü çünkü

... her neyse.

İşini sevmiyor muydu?

Evliliğini sevmiyor muydu?

Sağlığını beğenmedi mi?

Hayatını sevmiyor muydu?

Yani acısını kızından mı çıkardı?

Sonra ne söylediğini ya da ne yaptığını düşündü ve bir pislik olduğunu fark etti, bu yüzden özür dileyebileceğine karar verdi ve bu, sanki hiç olmamış gibi, daha önce olan her şeyi silip süpürecekti.

Silip atmadı.

Asla silinip gitmedi. Bir insan temiz doğar.

Ama ailelerinin onlara verdiği lekelerle öldüklerine inanıyordum.

Yüz iki yaşına kadar yaşasalar bile.

Yani, cidden mi?

Bana *fahişe* demişti.

"Sadece senin için daha fazlasını istedim, tatlım," dedi nazikçe. Gözlerinin içine baktım.

"Sahnenin ortasından aşağı doğru bir tur jeté ile başladım. Muazzamdı. Çıkan ilk solo bendim. Ian onların dikkatini çekmek istedi. Ve bunu başardım. Bunun Smithie's için bir değişiklik olduğunu hemen belirtmek istedi. Ben de bunu onun için ve Smithie için bir striptiz barında havada uçarak yaptım."

"Keşke görseydim," diye yalan söyledi.

"Şey, bilmiyorum," diye karşılık verdim. "Çünkü bunda yanlış bir şey bulurdun. Ve bunu benimle paylaşırdın. Ve buna ihtiyacım yok. Çünkü muhteşem olduğumu düşünüyordum ve muhtemelen değildim ama en azından kısa bir süreliğine de olsa öyle olduğumu düşünmek güzeldi."

Bunun üzerine, babam "Hattie" diye seslenirken ben çantama doğru ilerledim. Tek kelime etmedim.

Kapıdan çıkıp gittim.

İşkence gibiydi - aptalcaydı - ama o konuşmadan sonra yapmamam gereken şeyi yaptım.

Arabama bindiğimde iPhone'umdan Anya Marina'nın "Shut Up" şarkısını açtım, bluetooth ile arabanın teybine bağladım ve eve giderken dinledim.

Tekrar tekrar.

Bunu kafamda koreografisini yaptığım dansı çalarak yapıyordum.

Ve bitirdikten sonra Axl'in yüzündeki ifadeyi düşünüyordum.

Smithie's Club'ın Smithie's Revue'ye dönüştüğü beş gece önceki açılış gecesinde Smithie's'de ilk solo dansımı yapmıştım.

Dans yavaştı, avangarttı, hareketlerim kesik kesikti.

Bu yüzden çift fouetté'lerimi, arabesk dönüşlerimi ve Kitri'yi anımsatan son grand jeté'yi yaptığımda, izleyici için sistemde bir şok oldu.

Ve o zamana kadar, kalçaları neredeyse koltuk altlarıma kadar kesilmiş kırmızı balıkçı yaka bir bodysuit ile dans etmemi umursamadıklarını hayal ettim.

Bir striptiz kulübünün müşterileri için bile, bu dansla ilgiliydi.

Bundan günler önce, Dorian beni köşeye sıkıştırıp sıralamayı belirlemek için tüm kızların rutinlerini görmek istediğini söylediğinde, onun için sahneye çıkmıştım, sadece o ve ben.

Ve işim bittiğinde, amcasının başka bir şeye dönüştürdüğü striptiz kulübünde sahnenin yan tarafına oturdu ve bunu hareketsiz bir şekilde yaptı.

"Beğenmedin," dedim, avangart kısmın beyefendiler kulübü kalabalığı için fazla tuhaf olacağını ve ilk düşünceme, "Dans Eden Kraliçe" için bir şeyler hazırlamaya geri dönmem gerektiğini düşündüm.

"Sen ilksin," diye ilan etmişti Ian. "Aynı zamanda sonuncusun. Eğer sizi ilk görürlerse, ışıklar sönene kadar burada kalıp içmeye devam edeceklerdir."

Kalbim bu sözler üzerine sertçe çarptı.

"Yani beğendin mi?" Tereddütle sordum.

Ian etkileyici boyuyla ayağa kalktı ve "Hattie, güzel bir şeyi alıp havalı hale getirmişsin. Seksi... ve havalı." Kararlılıkla başını salladı. "Sen ilksin bebeğim ve sonsun. Her gece."

Dorian'ın yaptığım şeyden açıkça hoşlanmasını sevdim.

Ama bunun şu anki başrol oyuncusu (ve arkadaşım... yani eskiden öyleydi) Lottie'yi bana kızdıracağından endişelendim, ama tüm kızlardan kaçtığım ve bunu o kadar uzun süredir (haftalardır!) yaptığım için bunu sanat haline getirmiştik ki, kızıp kızmadığını bilmiyordum.

Bu da o şarkıyla, o dansla kendime işkence etmemin bir başka nedeniydi - Axl Pantera'ya gerçek hayatta söyleyebilmeyi dilediğim şeyleri söylemek için bir araya getirdiğim bir dans için seçtiğim bir şarkı çünkü onun orada olacağını biliyordum.

Şarkıyı dinlerken bunları düşünüyordum, çünkü o gece gitmem gereken yere varmak için o anda ne yapmam gerektiğini düşünseydim, yıkılır, bir çocuk gibi hüngür hüngür ağlar ve muhtemelen bir kaza geçirirdim.

Yani evet.

Her şey orada, dağınık ve eğlenceli olmayan bir şekilde duruyordu. Benim hayatım.

Yirmi altı yaşında bir kadın olarak sürekli geri döndüğüm ve istismarına katlandığım istismarcı bir babam vardı.

Axl vardı, bana çıkma teklif eden yakışıklı bir adamdı, onu reddettim, başka biriyle görüşmeye başladı, ama bu arada benim mini bir çöküş yaşadığımı gördü, bu yüzden benimle arkadaş olmaya çalıştı, ki bu onun başka bir hatuna geçmesinden daha kötüydü.

Ve kaçtığım bir arkadaş grubum vardı çünkü hepsi o yakışıklı adama gitmemi istiyordu, şimdi başka bir kadını olmasına ve sadece arkadaşım olmak istemesine rağmen. Bu arkadaş grubunu sürekli başından savmak ve onlardan uzak durmak artık kabalık olmaktan çoktan çıkmıştı (ama bunu başlatan olayın ne kadar utanç verici olduğu düşünüldüğünde anlaşılabilir bir durumdu) ve artık bu durum çok çirkindi.

Ve o gece Lottie'nin bekarlığa veda öncesi Elvira'nın partisiydi ve Lottie, Ryn, Evie, Pepper ve Elvira bana mesaj atarak gelmemi istediklerini söylemişlerdi. Ve ben Elvira'yı tanımıyordum bile. Sadece adamlarla çalıştığını biliyordum (Axl'in adamları ya da daha doğrusu Hawk'ın adamları (çünkü Hawk onların patronuydu): Mag, Boone, Auggie ve Mo).

Elvira'nın şarküteri porsiyonlarının *çok iyi* olduğunu duymuştum. Ama hayır.

Hayır.

Ben

değil.

Orada değildim, hayattan zevk almıyor ve arkadaşlarımla birlikte olmuyordum. Bunun yerine, babamın bir gece daha yaşamasını sağlamak için yapmam gerekeni yaptım. Kalbinize bir şans vermeniz için yalvaran havalı bir şarkıyla kendime işkence ettim. Eve gidip Netflix'te *I Am a Killer* falan izleyecektim, tüm arkadaşlarım hayatın en mutlu zamanlarından birini müjdelemek için kutlamalara başlarken.

Benim sorunum neydi?

Stüdyoya gitmeliyim.

Biraz iş yapmalıyım.

Ama bu eskisi gibi yardımcı olmuyordu.

Çünkü eğer babama kendi başının çaresine bakmasını söyleyecek cesaretim olmasaydı...

Ve eğer yakışıklı bir adam bana çıkma teklif ettiğinde ona evet diyecek cesarete sahip değilsem, benden vazgeçtiğinde onu arkadaş olarak kabul edecek omurgaya sahip değilsem...

Son olarak, eğer içimde arkadaşlarıma yüklenmek ya da onlara geri çekilmelerini söylemek bile yoksa, kendi sorunlarımla uğraşıyordum ve bunun yerine, onları kaybediyormuşum gibi hissediyordum ve bunu yapan bendim ...

O zaman patronluk taslama ve stüdyoda yarattıklarımla bir şeyler yapma yeteneğim olmazdı (ve olmadı).

Yani her yerde ben vardım.

Hattie Yates.

Başarısız dansçı.

Başarısız kız.

Başarısız arkadaş.

Başarısız sanatçı.

Ama gerçekten çok iyi bir yalnız.

Benim ve diğer üç dairenin bulunduğu evin arka tarafına park ettim ve en azından buna sahip olduğumu düşünerek arka kapıdan içeri girdim.

Benim pedim.

Parçalara ayrılmış büyük, eski bir evin parçası olan tuhaf, korkak bir alan. Ancak ev sahipleri burayı havalı bir yer haline getirmek istemişler ve bunu da yapmışlar; inişli çıkışlı basamaklar, bibloları koymak için duvarlara yerleştirilmiş girintiler, ilginç aydınlatmalar, kremi beyaz duvarlar ve güzelce yenilenmiş zeminler.

Benimki birinci kattaydı.

Oturma odası ve mutfak önde, oturma odasından mutfığa bir basamakla çıkılıyor. Arkası açık raflardan oluştuğu için açık olan bir duvar. Rafların arasında yatak odamın bulunduğu alanı belirlemek için üç basamakla inilen bir kapı vardı. Arka tarafta bir gömme dolap ve büyükçe bir banyo vardı ki, başka bir şey söylemeye gerek yok, harikaydı. Ve diğer tek oda, şu anda içinde bulunduğum oda, arka tarafta çamaşır makinesi, kurutma makinesi ve biraz depo bulunan bir yan alan.

Dekor olarak beyaz ve krem rengi mobilyalar ile güvercin grisi perdeler tercih ettim. Bazı lacivert ve krem halılar. Siyah-beyaz sanat eserleri ya da beyaz çerçeveli fotoğraflar.

Buna sadece orada burada renk şokları ekledim. Bazı resimlerde, sardunya pembesi bir çerçeve vardı.

Turkuaz. Gök mavisi. Kireç yeşili. Biraz daha pembe.

Ve benim ödülüm, hem puf hem de sedir olarak kullandığım çiçek desenli, ana renklerde yüksek bir puf.

Benim küçük korkak alanım. Küçük. Aydınlik. Parlak.

İlginç. Ben olmayan her şey.

Denver yaz gecesinin azalan güneş ışığıyla hafifçe aydınlanan o küçük, karanlık odada pratikten doğan bir kolaylıkla

tek dar pencereden, beni oturma odama/mutfağıma götürecek olan üç basamağı çıktım.

Ve oraya vardığımda durdu.

Büyük hasır küre kaplı asma armatürlerle aydınlatılmış, rahat, krem rengi koltuğumda arkasına yaslanmış, ayaklarını çiçekli pufumun üzerine koymuş Brett "Cisco" Rappaport'tu.

Birkaç ay önce Evie, Ryn, Pepper ve beni -arkadaşlarımı, aynı zamanda dansçı arkadaşlarımı- kaçıran adam (Evie'nin işi bırakıp tam zamanlı mühendislik öğrencisi ve bilgisayar teknisyeni olması dışında).

Birkaç hafta sonra Ryn'i tekrar kaçırmaya devam etti.

O zamandan beri, başka bir polisi öldüren iki kirli polis tarafından işlemekle suçlandığı suçtan aklanmıştı.

Ama yine de iyi bir adam değil.

Oturma odamda. "Sana kızgıyım," dedi. Tamam...

Kaçtım mı?

Yani, bu sefer bana silah doğrultmuş uşakları yoktu. Bu iyiydi yani.

Ama bana kızgın olduğunu söylemeden önce "Merhaba" bile demedi.

Ve hain biriydi, uşakları vardı ve kadınları kaçıırıyordu. Hayatını kazanmak için ne yaptığını bilmiyordum ama hayvan barınağı işlettiğini sanmıyordum.

"Um..." Artık yok dediğinde başladım ve hareket de etmedim. "Neden bana kızgınsın?"

"Çünkü o ilk dansı gördüm. Ve ikincisini. Sonuncusunu da. Ve Axl Pantera ilk dansı gördü. Ve ikincisini. Sonuncusunu da. Ayrıca, dans pistinde sana saldırma, seni cipine taşıma, evine götürme ve onu asla terk etmeyeceğine yemin edene kadar seni bağlama ihtiyacını yenerek neredeyse derisinden çıkan adamı da gördüm ve işte buradayım." Söylediklerinden sonra nefesimi tutmaya çalışırken yerimi işaret etmek için bir kolunu uzattı. "Baba dediğin o çöplüğü ziyaret ettikten sonra evinde seninle yalnızım. Peki Pantera nerede?"

Bana doğru eğildi.

Hareket etmedim.

"Burada olmaz."

"Ah... bir kız arkadaşı var," diye paylaştım, babamın evinden yeni geldiğimi bildiği ve beni korkutan bilgiyi değil, bu konuya girmeye karar verdim.

"O bir kadınla görüşüyor. Arada büyük fark var."

"Bunca zaman sonra bunu böyle tanımlayacağından emin değilim." "Bunca zaman... ne? Birkaç hafta mı?"

"Daha çok birkaç ay gibi."

Başını iki yana salladı. "Siz kadınların çok fazla vicdanı var." Evet. Nefarious.

Şansımı denedim ve odaya bir adım daha attım çünkü bunu yapmaktan diğer yöne adım atmaktan daha az korkuyordum.

"Sorabilir miyim... yani, alınma, gerçekten, ama bu biraz garip... yani neden burada benimle bunu konuştuğunu sorabilir miyim?"

"Çünkü sen benim kızımsın ve siz kadınları şikle sokmalıyım."

Erm.

Ne?

"Ben senin kız arkadaşın mıyım?" Fısıldadım.

Kaşları havaya kalktı. "Ryn sana söylemedi mi?" "Uh-"

"Evet, arkadaşlarından kaçırıyorsun. *Bunun nesi* var?" Tamam.

Bunu nereden biliyordu?

"Benim hakkımda ne kadar şey biliyorsun?"

Sorguladım. Ve, evet.

Hala fısıldıyor.

"Benim olana göz kulak olurum." "Ben gerçekten senin değilim."

"İşte böyle oluyor."

Konuşmayı kesti, ayaklarını pufumdan çekti ve ayağa kalktı.

Tamamen hareketsiz kaldım.

Kollarını göğsünde kavuşturdu.

Ve bana deli diyebilirsiniz (ki bir sonraki düşüncemde görünüşe göre öyleydim), ama bence o biraz sevimliydi.

Tuhaf bir şekilde, kötü adam gibi.

Ve eğer o ince dikilmiş takım elbisenin altındaki göstergeler doğruysa, harika bir vücudu vardı.

Uzun boylu olduğundan bahsetmiyorum bile.

"Seni ben kaçırdım," diye hatırlattı

bana. "Evet, hatırlıyorum," dedim

ona.

"Ve hala bunun Evie'nin kardeşinin sorunu olduğunu iddia ediyorum. Yani, siz kızları oraya gönderen oydu. Ben sadece onun saçmalıklarına tepki gösteriyordum."

Bunu
tartışabilirim.

Ben yapmadım.

"Ama ne olursa olsun," diye omuz silkti, "siz kızları orada *gerçekten* sallayan şeyi yaptım, bu yüzden size göz kulak olmak bana kaldı."

Bu takip
edilmedi.

Birazcık bile.

"Uh..." onun ifadesini çürütmek için söyleyebildiğim
tek şeydi. Cisco'nun konuşmama ihtiyacı yoktu.

Söyleyecek daha çok şeyi vardı.

"Ve siz dört kişisiniz, ben tek kişiyim. Bu da yardıma ihtiyacım olduğu anlamına geliyor. Şimdi Evan'ın Mag adamı var. Ve kızım Ryn Boone'u aldı. Ama yine de, son ikinizin kurşunu dışarı çıkarması gerekiyor. Çok çalışıyorum. Biraz pastam var. Ama siz kızlara sonsuza kadar göz kulak olmaları için para ödeyemem. Yataklarınızda erkeklere ihtiyacınız var."

"Tehlikede miyim?" diye sorduğumda boğuk bir ses çıktı.

"Gökyüzü mavi mi? Dünya yuvarlak mı?" Tehlikede olup olmadığını sorduktan sonra duymak istemediğim sorular sordu. "Sen bir kadınsın. Dışarıda arabana doğru yürümen bile saçmalık. Bu güzel, havalı evde tek başına olman bile. Pantera burada olsaydı, sana zarar vermek için içeri giren birini suratından vururdu."

Axl'in mesleğinin komando olduğu düşünülürse, bu muhtemelen çok da uzak bir ihtimal değildi.

"Eminim ki senin şu uzay israfı babanı kazıyıp atacaktır," diye devam etti.

Sırtım o anda düzleşti.

"Babamdan bahsediyorsun," dedim ona.

"Kızım, Evie bana onun kötü davrandığını söyledi. Babandan bahsederken hayatında şiddet olduğunu açıkça söyledi. Ve Ryn bana hepsini terk ettiğini söyledi çünkü o senin kafana girmiş ve kendi başına dans bile edemiyormuşsun ve berbat ettiğini düşündüğünde kendini rahatsız etmeden bundan zevk alamıyormuşsun. Durum böyleyken neden her gece bu şerefsiz için yemek hazırlıyorsun?"

Evie ve Ryn bu adamla çok konuşmuşlardı.

Arkadaşlarımdan uzaklaşmama neden olan utanç verici şey de buydu. Dans ediyordum. Çok hoşuma gitmişti. Berbat etmiştim. Ve

Kendimi kaybetmişim.

Bu utanç vericiydi çünkü Ryn bunu görmüştü ve Pepper, Lottie ve Evie'ye bundan bahsettiğini düşündüm.

Üstelik (bu utanç verici değil, utanç vericiydi) Axl da görmüştü.

"O benim babam."

"Evet, Korkunç İvan da bir babaydı ve bakın bu nasıl sonuçlandı?
onun çocuğu."

Şimdi kafam daha da
karışmıştı. Korkunç İvan
mı?

"Ne?" Ben sordum.

"Adam gelininin giydiklerini beğenmediği için onu feci şekilde dövmüş. Oğlu araya girmeye çalıştı. Babası kafasına vurup onu öldürmüş. Ve kadın hamileymiş, bu yüzden düşük yapmış. Ivan için oldukça iyi bir öğleden sonra."

Tamam, bir saniye ara vermek zorunda kaldım çünkü...

Garip başlayan bir şey nasıl oldu da bu kadar garipleşti?

Garip mi?

"Benim babam Korkunç İvan değil," diye belirttim.

"Çünkü o bir çar değil. Eğer tam yetkiye sahip olsaydı, nerede olurdun?"

Bu tüyler ürpertici bir soruydu.

"Şimdilik buna izin vereceğiz," diye izin verdi. "Pantera'yı da şimdilik bırakalım. Yemek yedin mi?"

"Aslında bu gece oruç tutacaktım," dedim ona, beni yemeğe davet edebileceği için değil, o gece oruç tutacağım için.

Başı sertçe sallandı. "Neden?"

"Neden?" Bana doğru baktığı için papağan gibi tekrarladım.

"Senin lanet olası baban," diye ısırdı, sesi aniden endişe vericiydi. Doğru, buna bir son vermeliydi.

"Bay uh..."

"Brett," diye tükürdü. "Söylesene, Smithie'deki kadınları görüyor musun?" "Pardon?"

"Kadınlar oraya gidiyor. Hem de çok. Ve sadece Ian işleri değiştirdiğinden beri değil. Ayrıca sadece lezbiyenler de gitmiyor. Her türden kadın oraya eğlenmeye ve izlemeye gidiyor."

Başımı salladım. "Bu bir şey. Kadınlar striptiz kulüplerini benimsedi."

Ve bu doğrudu, yine de anlamadım. Belki kadın arkadaşlığı. Belki de bunun sinirli ve havalı olduğunu düşünüyorlardı. Her neyse, neredeyse bekârlığa veda partilerimiz kadar çok bekârlığa veda partimiz oldu.

"Peki sence ne diyor, sağlıklı bir vücuda sahip bir kadının yerden beş metre yükseklikte havada uçtuğunu, başının arkasının neredeyse ayağının topuğuna değdiğini mi görüyorlar?"

Yine hareketsiz kaldım.

Kendi sorusuna kendisi cevap verdi.

"İnsanların onları beslediği saçmalıkları yemeyi bırakabileceklerini söylüyor. Formda olabilirler ve muhteşem şeyler yapabilirler ve bunları yapmak için 90 kilo olmaları gerekmez. Tekrar ediyorum, yemek yedin mi?"

"Hayır," diye cevap verdim.

Başını salladı. "Dışarı çıkıyoruz." "Brett-"

"Hattie, beni dinle," diye sözümü kesti, sesi yine farklıydı. Bu kez nazik, ikna edici. "Bunu anlamıyorsun, bu konuda hiç deneyimin olmadı ve sana yol göstermenin benim görevim olduğunu görüyorum. Bütün erkekler eşit yaratılmamıştır. Bunu umursayan erkekler de var. Ryn bana Pantera için hazır olduğunu söyledi. Oraya gidemem. Ve sadece söylüyorum, o kıç, o bukleler," başını bana doğru eğdi, "çok tatlısın. Normalde bunu çok isterdim. Ama Ryn bunun Pantera olması gerektiğini söylüyor. Yani bu o değil. Bunu unutuyoruz. Babanın gitmesine izin veriyoruz. Hızlı gitmesine izin veriyorsun. Seni yemeğe götüreceğim ve sana bok gibi davranmayan bir adamın yanında olacaksın. Buna alışmaya başla. Oradan devam ederiz. Tamam mı?"

Ne olduğunu

bilmiyordum. Neden

yaptığımı bilmiyordum.

Ama "Evet" demekte tereddüt

etmedim. Bana gülümsedi ve kararını

verdi. Kesinlikle sevimliydi.

Onun yolunda yürüdüm ve sanki kendi eviymiş gibi bana kendi evimden çıkarken eşlik etti.

Yardakçı dışarıdaydı, bize arka kapıyı açmak için kaldırımdaki şık Lincoln marka arabadan iniyordu.

İçeri girdik ve Brett yanıma yerleştikten sonra, "Kendimi biftek gibi hissediyorum. Sen de biftek gibi hissediyor musun?"

"Kim biftek yemek istemez ki?" diye sordum.

"Aferin kızıma," diye mırıldandı.

Şoförü kaldırımdan süzüldü.

Bana deli diyebilirsiniz (ve bunu yapan ilk kişi ben olurum), ama bunu yaptığımızda, uzun zamandır ilk kez işlerin yoluna girdiğini düşündüm.

"Yemekte, o stüdyoda zamanını boşa harcadığını konuşacağız. Ve o stüdyoda harcamadığın zamanı harcama *için* *seninle* konuşacağız. Galerileri olan birkaç tanıdığım var. Malın iyi. Bununla oyalanmayı bırakıp yeteneğin olduğunu dünyaya göstermenin zamanı geldi."

Ciğerlerim tutuldu.

Brett şoföre seslendi. "Önceden arayın. Masa beklemiyoruz." Tamam, belki de işlerin iyiye gittiği konusunda yanılmışımdır.

Ama az önce stüdyom hakkında söylediklerinden ve galeri sahibi insanları tanıdıktan sonra bile haklı olduğumu hissettim.

İKİNCİ BÖLÜM

Batırdım

HATTIE

Ertesi sabah stüdyonun dışındaki Nissan Rogue'umda otururken, dün geceki mesajlarımı tekrar gözden geçirdim.

Lottie:

Neredesin?

Biber:

Geliyor musun?

Ryn:

**Kızım. Çok şey kaçıırıyorsun!
Elvira'nın tahtaları her şeydir!**

Evie:

**TAMAM. Şimdi beni
endişelendiriyorsun. Üstüne basa
basa söylüyorum, beni
endişelendiriyordun. Şimdi ciddi
endişelendiriyorsun.**

Cevabımı kopyalayıp her birine yapıştırdım:

Bir şey çıktı! Çok özür dilerim!
Kaçırmaktan nefret ediyorum!
Çok eğlenin! xo♥♥♥

Axl ve Ryn'in dans ederken gördüklerinden sonra onlarla tekrar vakit geçirmekten neden bu kadar korktuğumu anlamaya çalışmak için bir dakika (ya da birinin kanepesinde otururken profesyonelce yönetilmiş yüz saat) vermem gerektiğini biliyordum.

Sadece, o ana kadar, o dakikayı vermeyi reddetmiştim.

Ama bordo Rogue'umda otururken, o dakikayı verirken, bunun sadece utanç verici olduğu için olmadığını fark ettim.

Çünkü zayıftı.

Gördüğünüz gibi, Lottie kendini toparlamıştı. Kim olduğunu çok iyi biliyordu ve hiç özür dilemiyordu (dileyecek bir şey olduğundan değil, harikaydı, yine de striptizciydi ve ondan önce Corvette Takvimi'nin Kraliçesiydi ve tahminime göre nüfusun yüzde 99,9'u yargılayıcıydı, bu yüzden özür dilemesi gerektiğini düşünürlerdi).

Striptiz yapmayı seviyordu, bu işten tonlarca para kazanıyordu ve görünüşü ve vücuduyla bir bütündü. Ayrıca, kendi başına topladığı harika bir evi ve Brett'in uşaklarından biri olabilecek kadar korkunç görünse de yumuşacık bir adam olan Mo'nun sevgisi ve bağlılığı vardı.

Ve Evie bir dahiydi. Sertifikalı gibi. Benim hesap makinesinde bile yapamayacağım matematiği kafasından yaptığını görmüştüm. Ailesi babamdan daha berbat durumdaydı. Ama o onları sıyırıp hayatına devam etmiş, üniversiteye geri dönüp diplomasını almış, bilgisayar tamir etmiş, birlikte yaşamış, paylaşacak yeni bir ev aramış ve şimdi de süper havalı bir adam olan ve kendisinden delicesine hoşlanan Mag ile nişanlanmıştı.

Bir de Ryn vardı, o da Lottie gibi her şeye sahipti. Muhteşem, seksi, tatlı, güçlü ve harika bir moda anlayışına sahipti ve ilk evini daha yeni satmıştı, üzerinde kendi çalıştığı bir evdi. Şimdi Boone'la birlikte ikinci evlerini satmak için bekliyorlardı çünkü Ryn tam zamanlı olarak bu işi yapmak istiyordu. Ev çevirmek. Ve Ryn bu haldeyken bunun olacağını biliyordum.

Son olarak, Juno adında bir kızı olan Pepper vardı. Pepper ailesinden hiç destek görmese ve eski kocası tam bir pislik olsa bile Juno'nun gelmiş geçmiş en iyi çocuk olmasıyla Pepper dünyanın en iyi annesiydi. Annelik

ona zahmetsiz görünüyordu. Kimse onunla ya da çocuğuyla uğraşamazdı, ailesiyle bile... ya da eski sevgilisiyle.

Sonra ben vardım. Ve
ben bunların hiçbirini
değildim.

Ama cidden utanç vericiydi, bir odada tek başıma özgürce ve rahatça dans etmek ve sonra her şeyi berbat etmek ve yaptığım gibi kaybetmek. Tüm bunları Ryn ve Axl'ın izlediğini bilmeden yapmak.

Hayır, utanç verici değil.

Utanç verici.

Yani, genel olarak yakışıklı erkeklerin yanında utangaçtım.

Çok azı utangaç değildi.

Ama beni bunu yaparken gören kişi? Lottie'nin benim için seçtiği, bizi ayarlamaya çalıştığı, bana çıkma teklif ettiği, benim de gitmek istediğim ama reddettiğim kişi? Beni bunu yaparken gören mi?

Unut gitsin.

Ve şimdi...

Bilmiyordum.

Onlar iyi insanlardı. İyi arkadaşlar. Birlikte
kaçırılmıştık!

Ama ben ne dedim ki?

Onlar bu kadar birlikteyken ve kimsenin onlara bulaşmasına izin vermezken, neden babama bakmaya devam ettiğimi nasıl açıklayabilirdim?

Özellikle de o olduğunu bildiklerinde. Ryn ve Axl'ın beni kendine zarar verirken görmelerinin sebebinin babam olduğunu biliyorlardı.

Peki hiç paylaşmadığım bir şeyi nasıl paylaşacaktım? Stüdyo kiraladığımı, eserler üzerinde çalıştığımı ama bırakın satmayı, bir tanesini bile sergilemeyi denemediğimi?

Sonuç olarak, uzun süredir hayatımda olan ve beni arkadaş olarak gören dört kadına, onları hayatıma neredeyse hiç almadığımı nasıl söyleyebilirdim?

Başkalarına iyilik yap, tamam mı?

Ve düşündüm ki, eğer birine değer verseydim, ona zamanımı ayırıyordum ve o beni içeri almasaydı, nasıl hissederdim?

İyi değil.

Tabii ki, onları içeri alabilirim.

Ama onu ne kadar uzun süre bırakırsam, bu o kadar zorlaşıyordu. Ve şimdi... şimdi oldu.

Lottie'nin bekarlığa veda partisini (muhtemelen) bir suçluyla yemeğe çıkmak için ekmişim.

Ve hiçbirisi benim mesajımdan sonra bir daha mesaj atmadı. Bundan geri dönebileceğimden emin değildim.

Emin olduğum tek şey, tam o anda stüdyoma gideceğimdi. En az bir haftadır oraya gitmemiştim.

Ve belki de eskiden yapabildiği şeyi -odaklanmamı, sakinleşmemi ve kendime bile itiraf etmediğim şeyleri ifade etmemi sağlayan bir çıkış noktası- tekrar yapabilirdi.

Brett'in dün gece biftek yerken bana bir göz attığını (bunu yapmak için içeri girdiğini ve bundan nasıl rahatsız olmadığını ve işgal edilmiş hissetmediğimi bilmiyorum) ve eşyalarımın "boktan" olduğunu düşündüğünü söylemesinden bahsetmiyorum bile.

"Bu parçayı oturma odamda istiyorum. Kız kendi üzerine katlandı," demişti. "Ne kadar ücret alacağını düşün. Sana parayı getireyim ve taşınmasını ayarlayayım."

Bunu gerçekten söylemişti.

"Sonra" adını verdiğim, beton ve paslı demirden yapılmış, bakır tel ve özenle seçilmiş taş parçalarından oluşan, kendi üzerine katlanmış kız, şimdiye kadar yaptığım en sevdiğim şeylerden biriydi.

Onu satmak
istememedim. O
bendim.

Ama biri satın almak isterse...

Bu düşünceyle arabamdan indim, stüdyomun kapısına gittim, kilidi açtım, içeri girdim ve yirmi dört saatten kısa bir süre içinde ikinci kez durdum.

Çünkü Axl Pantera "After "ın hemen yanında duruyordu.

"Sonra "nın hemen
yanında. Stüdyomda.

İfade ettiğim yerde ...

Her şeyi.

Kalbim boğazımda
dügümlendi. Uzun boyluydu.

Güzel bir vücut (*güzel derken*, o kadar güzel ki sonsuza kadar yaşayabilmesi için beton ve parlak çelikten şekillendirmek istedim).

Kalın, dikenli gümüş rengi saçları, güçlü burnu, kare çenesi, muhteşem dolgun dudakları ve hayatımda gördüğüm en dikkat çekici buz mavisi gözleriyle muhteşem yüz hatlarına sahipti.

Doğruyu söylemek gerekirse, klasik anlamda yakışıklı değildi.

Daha kabaydı, ama ben buna çapkın demeyi tercih ederim. Yüksek bir alnı, kalın kara kaşları, oldukça derin ve uçları aşağıya dönük kapüşonlu gözleri ona her zaman tetikte, her zaman değerlendiren, hiçbir numarayı kaçırmayan bir görünüm veriyordu.

Gümüş saçlarını nereden aldığı hakkında hiçbir fikrim yoktu. Benden çok daha yaşlı olamazdı.

Ama o çalıştı.

"Nasıl yaptın-?" Stüdyomu nereden bildiğini sormaya başladım.

"Onları ayağa kaldırdım," dedi. "Yine."

Ne?

"Pardon?" Ben sordum.

"Lottie'nin büyük olayı. Hazırlanıyor. O dün geceydi. Duş yaklaşıyor. Ondan sonra bekarlığa veda partisi. Ertesi gün düşün. Ve dün gece sen ... ne? Babanın kışını mı öpüyorsun?"

Ve yirmi dört saatten kısa bir süre içinde ikinci kez vücudumun hareketsiz kaldığını fark ettim.

Bu sefer acıyla savaşmak içindi.

"Kendime sabırlı olmamı söyledim," diye devam etti. "Bu iş kolay değil. Biliyorum. Babam da benim bu halimden pek memnun olmadığını saklamadı."

Uh ...

Ne?

O ...

Şey, Axl...

Mükemmel.

Nasıl olur da babası onun bu halinden memnun olmaz?

"Sen, danstın. Ben, atletizm. Babam bir atletizm yıldızıydı. Sprinter. Uzun atlama. Ben de aynıydım ama daha iyiydim. Çok daha iyiydim. Olimpiyatlara katılamadım, gerçi atletlerin büyük çoğunluğu katılamazken benim bunu yapamayacağımı düşünebilirdiniz, koronavirüs yüzünden sıfır hastaydım."

"I-"

"Ve onu hâlâ görüyorum. O benim babam. Şimdi okulu bırakıp askere gittiğim için aptal olduğumu düşünüyor. Milyonlarca ciro yapan bir altın madalya sahibi değildim, kendisi ne olduysa benim de o olmamı istedi. Bir avukat. Onun şirketinde çalışmamı. İşin içinde o var. Bundan zevk alıyor. Bu ülkedeki savcılık sisteminin şaka gibi olduğu gerçeğini görmüyor ya da görmezden gelmeye çalışıyor ya da bundan zevk alıyor. Ceza sistemi de aynı. Ve ben

Kişisel puan cetvelinizde galibiyet ve mağlubiyetleri sıraladığınız ve yanınızda hayatı tehlikede olan bir insan otururken aletinizin ne kadar büyük olduğunu kanıtlayan bir oyun bulun. Bu konulardaki görüşlerimi takdir etmiyor ama o bir kavgacı. Kendini böyle tanımlıyor. O yüzden *sürekli bu konuyu açıyor*. Sırf beni kızdırmak için. Yemi yutmamaya çalışıyorum ama ben çekip gidene ya da iki katına çıkana kadar peşini bırakmıyor."

"Bu kulağa-"

"İyi mi?" diye araya girerek benim yerime bitirdi. "Hayır, değil. Bundan nefret ediyorum. Annemi deli ediyor. Ama onu seviyorum ve onu görmek istiyorum ve bu da onu görmekle birlikte geliyor. Ve o benim babam. Bir çekim var. Karşı koymak neredeyse imkansız. O yüzden anlıyorum. Bırakmanın ne kadar zor olduğunu. Uzak durmak zor. Ama babam bana hiç vurmadı."

Tamam.

Arkadaşlarımın benden çok daha iyi arkadaş olduklarını düşünmeye başlamıştım. Çünkü kaçırılmamız sırasında açıkça paylaşmadığım (ama yine de paylaştığım) şeyi *herkes* biliyor gibi görünüyordu. Bu, babamın fiziksel müdahalede bulunmasıyla ilgiliydi.

Ve gerçekten, bir kaçırma sırasında olanlar kaçırma ile kalmalıdır.

"Axl-"

"Beni asla kendime zarar vermeye itmedi." Ağzımı kapattım.

Yere baktı ve kalçasına gelen bir parça olan "Sonra" ya dokundu ve **s o n r a** dikkati bana döndü.

"Bu benim kalbimi kırıyor," dedi. Nefesimi tuttum.

Oh, evet.

Bu stüdyonun bir şeyleri ifade ettiğim yer olduğunu biliyordu.

"Sen bir kızsın ve sen bir kadınsın, çimentoya dökülmüşsün, demirden yapılmışsın ve özgürleşmenin zor olduğunu anlıyorum. Anlamadığım şey, kendinden çıkıp birinin elini tutmanın zor olmadığı. Sana uzatılan en az yarım düzine el var. Neden onlardan kaçmakla kalmayıp tokatla uzaklaştırıyorsun?"

Konuşmama izin vermediği için soru sorsa bile bir şey söylemedim.

"Lottie yaralandı, Hattie," diye paylaştı. Olamaz.

Gözlerimi
kapattım. "Evet,"
dedi. Tekrar
açtım. Devam
etti.

"Senden hoşlanıyor. Onun için bir şey ifade ediyorsun. Dün gece çok önemliydi, herkes toplandı, Elvira tahtalarını çıkardı, hepsi kendilerinden birini kutlayabilmek için ve sen hangi cehennemdesin?"

"Bir şey geldi-"

"Bana saçmalıklarını anlatma." Başını sertçe salladı. "Bunu yemem."
Ağzımı tekrar kapattım.

"Mac'in altın gibi bir kalbi var." Soyadı McAlister olduğu için çocuklar Lottie'ye "Mac" diyorlardı, en azından önümüzdeki birkaç hafta boyunca. "Kadında olmayan şey ise bir azizin sabrı. Dün gece işi batırdın, Hattie. Hem de çok büyük."

Bu açıklamayla birlikte nefes almak birden bana yabancı
gelmeye başladı. Axl bana doğru yürüdü.
Yaklaştı.

Burnunun ucuyla bana baktı. Ve
nefes almak bir anıydı.

"Ve sen benim için dans ediyorsun," dedi sessizce, ama tatlı bir sessizlik değil, öfkeli bir sessizlik, "seni gerçekten öpmem için yalvarıyorsun. Bir saatten fazla park yerinde seni bekliyorum ve sen kaçırıyorsun. Bir oda dolusu insan için dans ediyorsun ama her şey benimle ilgili, sonra da *benden kaçırıyorsun.*"

Tanrım.

Bunu yapmıştım.

Revünün açılış gecesinden sonra, dışarı çıkmadan önce olabildiğince ertelemiştim.

Kısmen, çünkü kızlar ve erkekler kutlama yapmak için mesai sonrası bir barda buluşacaklardı ve ben de bir uçuş yapmak niyetindeydim, ancak oraya gitmeyi ne kadar geciktirirsem, yorgun olduğumu söyleyip ayrılmadan önce orada o kadar az zaman geçirmem gerekecekti.

Ama daha çok, dans bittiğinde Axl'a baktığımda beni bekliyor olmasından endişe ettiğim içindi.

Ve öyleydi.

Kapının hemen
dışında. Ve ben ondan
kaçardım.

O zamandan beri bunu düşünmeme bile izin vermemiştim. Ama şimdi o konuyu açtığına göre...

Aşağılayıcı.

"Kızlar bana utangaç olduğunu söylüyor," dedi. "Bana çaba göstermem gerektiğini söylüyorlar. Çaba gösteriyorum, ama sen her seferinde beni aptal yerine koyuyorsun."

Olamaz!

Kendini aptal gibi hissetmesini istemedim. "Ax-"

"Evet Hattie, dün gece Lottie'nin canını yaktın, lanet olası," benimle neredeyse burun buruna geldi, o kadar yakındı ki, gözlerinin çeliğinden geceyarısının ince iplikçiklerini görebiliyordum, "*patlattın*."

Ve böylece uzaklaştı, etrafımdan dolaşarak kapıya doğru yürüdü ve arkasından kapıyı çarptı.

Ona bakmak için dönmedim

bile. "Sonra "ya baktım.

O haklıydı.

O bendim.

Chicago Sanat Akademisi seçmelerindeki başarısızlığımdan sonra.

Annem oradaydı ve tabii ki babam da, en az bir yıl önce taşınmış ve kendi dairesini tutmuş olmasına rağmen ikisi birlikte.

On dört yaşındaydım.

Bundan iki yıl önce bale öğretmenim babama şöyle demişti: "Don, o çok yetenekli. Buna hiç şüphe yok. Sadece vücudu buna uygun değil. Kendi hatası değil. Hattie sağlıklı. Fit. Esnek. Zarafeti ve gücü var. Sadece çok uzun ve iri kemikli. Bir prima balerin olmak için yaratılmamış."

Ondan önce de annem şöyle demişti: "Hattie, tatlım, kendin *için* dans et. Eğer kendin için dans etmiyorsan, dans etmeyi *bırakmalısın*."

Kendim için dans ettiğimi sanıyordum. Dans etmeyi severdim.

Dans etmeyi, resim yapmayı, hat yazmayı ve annemin pastalarını süslemesine yardım etmeyi çok severdim.

Annem bana "Sanatçı kızım, özgür ruhum, gökkuşağım" derdi.

Ama Chicago Akademisi seçmelerindeki solo gösterimi iki kez berbat etmiştim. Tekrar başlamama izin verdiler ama üçüncü kez izin vermediler.

Sonra babam kendini kaybetti, bana elinin tersiyle vurdu ve çenemden yakaladı. Herkesin önünde.

Büyük dram.

Kocaman.

Öğretmenler dehşete düşmüş ve *sinirlenmişlerdi*. Polisi aramakla tehdit ettiler.

Annem aklını kaçırmıştı.

"Şimdi velayeti alacağını sanıyorsan, Don, sen *delisin*. Seninle ölene kadar savaşaacağım, ölene *kadar*, seni *canavar*."

Ve onların nefretinden kaçtım, onlar yıllarca birbirlerine nefret kusarken ben zihinsel olarak ne yaptıysam fiziksel olarak da onu yaptım. Tıpkı "After" gibi bir köşeye kıvrıldım.

Bir öğretmen ve annem beni tek başıma kaldığım yerden çıkardılar ve otele dönüş yolu boyunca annem peşimdeydi: "Bu daha önce de oldu mu Hattie? Baban sana daha önce böyle dokundu mu?"

Ona hayır
dedim.

Ama yapmadı.

Bana asla vurmazdı.

Ama üzerimde kaldı.

Ben de beni çimdiklediğini itiraf ettim. Kolumu acıtacak şekilde tuttuğunu.

Bazen saçımı çekerim.

"Bunu nasıl görmemişim?" diye hayıflandı, açıkça paramparça olmuştu. "Bunu nasıl kaçırdım? Bunun olduğunu nasıl bilemedim?"

Ona söyleyecek cesaretim yoktu çünkü saklıyordum.

Gerçi o zaman ortaya çıkmıştı ve annem yeminini yerine getirmişti. Boşanma sırasında her şeyi ortaya döktü ve benim velayetimi kazandı.

Ama bunun bir bedeli vardı.

Bir tanesini babamla birlikteyken ödemiştim.

Babam bana vurmuştu, annem darmadağın olmuştu ve ben suçluluk ve utanç duyuyordum, ona neler olduğunu anlatmamıştım, bu yüzden onun böyle hissetmesine neden olan bendim, ABD'deki en prestijli sahne sanatları liselerinden birinin kabul kurulunun önünde aşağılanmıştım, seçmelerde başarısız olduktan sonra çünkü ...

Şey...

batırdım.

Ve "Sonra "ya baktım, tek bir şeyde gerçekten çok iyi olduğumu biliyordum. Üflemede.

Çantamdaki telefonum çaldı ve otomatik olarak elimi uzatıp onu buldum.

Çıkardım ve bilmediğim bir numaraydı.

Aklım o kadar başımdaydı ki, robocall'larla ilgili tüm kurallara karşı gelerek cevap verdim.

"Alo?"

"Hattie Yates?"

"Evet."

"Hattie Yates."

"Evet."

"Güzel ses."

"Ne?"

"Güzel ses. Güzel memeler. Güzel saçlar. *Harika kalça*. Bağla seni. Bağla seni

Sıklı. Kırbaçla o kıcı. Seni kırbaçlayana kadar-"

Telefonu kulağımdan çektim, aramayı sonlandırdım ve arayan kişiyi engelledim.

Tüm bunları Axl'la olanlardan sonra nasıl nefes alacağımı hatırlayarak yaptım.

Ve bunu hızla yapıyordum.

Telefonuma bakıyordum.

"Tamam, tamam, tamam..." diye fısıldadım, flashback şehrinin siperlerinin derinliklerinde.

Kendi flashback'im değil.

Tüm bunları başlatan şeyle ilgiliydi. Aylar önce. Lottie o ürkütücü adamdan daha da ürkütücü mektuplar aldığıında, Smithie bu yüzden bir koruma ayarlamıştı.

O koruma Mo'ydu.

Çok geçmeden, Lottie Mo ile birlikte yaşamaya başladı ve tüm kızlarını Mo'nun oğlanlarıyla evlendirdi.

Ve şimdi tanımadığım bir numaradan, muhtemelen beni dans ederken gören birinden, adımı ve numaramı öğrenen ve beni bağlayıp kırbaçlayacağını söyleyen birinden bir telefon aldım.

Mo, Mag, Boone... *Axl'a* söylemeliyim.

Onları arayıp olanları anlatmalıydım. Ama batırmıştım.

Ve sadece ürkütücü bir telefon görüşmesiydi. Heyecanlanacak bir şey yok, değil mi?

Gerçi hiçbir zaman tam olarak paylaşmamışlardı ama Lottie'ye uğursuz tehdit mektuplarını kimin gönderdiğini öğrendiklerinde onu görevden almışlardı,

Smithie'yle aramızdaki hava bir süredir çok kötüydü.

Sadece bir kaçık değildi.

Daha da kötüydü.

Bir de Evie ve kardeşiyle ilgili bir olay vardı ki bunun sonucunda hepimiz (Lottie hariç) kaçırıldık.

Bu da Ryn'in olayını yaşamasına ve arka güvertesinde bir adamın vurularak öldürülmesine ve bir arkadaşının öldürülmesine kadar devam etti.

Yani, demek istediğim, bir bok olacaksa, olur gibi görünüyordu. Ve o benim adımlı biliyordu.

Benim numaram.

Muhtemelen, kızımdan bahsediyorsa, çalıştığım yerden.

Ve beni oradan yaşadığım yere kadar takip edebilirdi.

İşimi şansa

bırakmamalıydım.

Telefonumu tekrar açtım.

Rehber'e gittim.

Ve kaydardım.

Arama yapmak için tuşa bastım ve telefonu kulağıma götürdüm. "Selam güzelim," diye cevap verdi.

"Brett, şey... Sanırım sana ihtiyacım var," diye cevap verdim.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Pes Etme -

AXL

Ertesi sabah Hattie'yle yattıktan sonra ofise girdiği anda bir şeyler olduğunu anlamıştı.

Tüm dostları, Mo, Mag, Boone ve Auggie, Hawk'ın operasyon üssünü oluşturan büyük tiyatro tarzı ana alanda iki sıra yukarıda Auggie'nin çalışma istasyonunda toplanmışlardı.

İş istasyonları her sıra boyunca uzanıyordu ve ön duvardaki çeşitli monitörlere yönlendirilmişti ve birileri 7/24 bunları izliyordu.

Auggie'nin istasyonu Axl'inkinin yanındaydı.

Operasyon müdürleri Elvira'nın birinci katın solunda bir ofisi vardı ve karşısındaki alanda da büyük bir konferans salonu bulunuyordu. Sol orta kısımda daha küçük bir konferans odası, en üstte de Hawk'ın ofisi. Tüm bu alanın duvarları pencereliydi.

Sağda, üst katlardaki yan alan görüşe kapalıydı, tuş takımları ve retina tarayıcılarla emniyete alınmıştı ve teçhizatlarını, yani dinleme, iletişim ve izleme cihazları (ve diğerleri), Kevlar yelekleri ve vücut zırhı gibi koruyucu ekipmanlar ve bazı silah ve mühimmatları barındırıyordu.

Axl sola baktı, Elvira'nın ofisinin boş olduğunu gördü, sol üste baktı, Hawk'ın ofisinin karanlık olduğunu gördü ve bu onu mutlu etmedi çünkü toplantıdan gerçekten kaçmak istiyordu ve gidecek başka bir yeri yoktu.

Bundan kaçınmak istedi çünkü bir gün önce Hattie'yle yatmıştı ve artık kızlarıyla arası iyi değildi.

ve bu paylaşabileceği bir şeydi.

Kardeşleri de erkeklerin kadınlara sık gibi davranmasını pek sevmezlerdi (kendisi de öyleydi ama Hattie o danstan sonra ondan kaçtığında ve bunu partide Lottie'yi aşağılamakla birleştirdiğinde -gurur duymaktan çok uzaktı ama bu geri alınamazdı- kendini kaybetmişti).

Erkeklerin, ekiplerindeki bir kadına hıyarlık edilmesinden hoşnut olmadıkları kesindi.

Ya da ikincisi, onlardan kaçınmak istiyordu çünkü bu, Brett "Cisco" Rappaport'un kadınları kaçırdığında onları içine sürüklediği kirli polis olayıyla ilgili olabilirdi, göz ardı edilemeyecek bir durumdu çünkü... *kirli polisler*.

Bu kadar yeter.

Ve bu konuda kesinlikle sıfır hareket olduğu için, tıpkı tüm erkekler gibi, Axl da bunun gerçekleşmemesi konusunda çok sinirliydi.

O da konuşacak durumda değildi ama çalışma masası Auggie'ninkinin yanındaydı.

Lanet olsun, Mag tam önünde duruyordu.

Axl, arkadaşlarıyla göz göze geldiğinde pek havasında değildi ve yüzlerindeki değişimden hoşlanmamıştı.

Mo ve Mag, endişeli ve tetikte.

Boone, sinirli.

Auggie, hazır ol.

Her neyse, bir an önce halletmek daha iyiydi ama ne olursa olsun, hepsi bir odada çalışıyordu ve büyük bir odaydı, ama onun istasyonundaydılar, bu yüzden bundan kaçmanın bir yolu yoktu, onlara doğru ilerledi.

"N'aber?" diye sordu yaklaştığında.

Cevap, o orada, onların arasında durana kadar bekledi.

Boone uğursuz bir tavırla, "Pekâlâ kardeşim, artık bu konuda ne durumda olduğumu bildiğimden emin değilim ama konuşuyorduk ve bilmen gerektiğini düşündük," diye söze başladı. "Ryn'in arabası bakımdaydı, ben de onu eve götürmek için dün gece kulüpteydim ve arabama binerken Hattie'nin dışarı çıktığını gördük."

Müthiş.

Hattie hakkındaydı.

En az konuşmak istediği konu.

Çoğunlukla hıyarın teki olduğu ve Hattie Yates'le ilgili hemen hemen her şeyi paylaştan o heykelin yanında durduğu içindi ve bunların hiçbiri iyi değildi, ama bunların hiçbiri onun suçu değildi.

Ve sonra...

Evet.

O parçanın yanında dururken bile, hemen daldı ve bir pislik gibi davrandı. Boone devam etmeyince "Ve?" diye sordu.

"Lincoln marka bir arabanın arkasına bindi. Cisco ile birlikte." Axl gözlerinin yavaşça kırıştığını hissetti.

Sonra, sessizce, "Ne?"

"Bunun neyle ilgili olduğunu bilmiyorum," dedi Boone. "Kadınlar Hattie'ye partisinde Lottie'yi kötülediği için çok kızgınlar, o yüzden soğuk davranıyorlar. Ama Ryn Cisco'yu aradı ve neler olduğunu öğrenmek istedi, Cisco da ona bunu paylaşamayacağını söyledi. Hattie'ye sorması gerektiğini söyledi. Benim kadını inatçı olabiliyor, o yüzden bu iş burada bitti."

"Paylaşmak onun değil miydi?"

Axl sordu. Boone omuz silkti.

"Hiçbir fikrim yok, dostum." Axl derin bir nefes aldı.

Doğru.

Hattie'nin olup da Cisco'nun olmayan neyi paylaşacağını bilmek istiyordu ama Cisco bunu biliyordu ve kızlar bilmiyordu.

Hayır, bilmesi gerekiyordu.

Ama sonuç olarak, bu onun işi değildi.

Gerçekten ilgilendirmezdi.

B u n u n l a birlikte, Hattie onun için o şarkıda dans ederek kafasını sikiyor, sonra kaçıyor ve bir hafta sonra lanet *Cisco* ile birlikte mi?

Denver'in en büyük suç lordu ve yaptıklarıyla hepsinin başını belaya sokan adam mı?

Ne oluyor lan?

Boone onu dikkatle izleyerek, "Tamam, şimdi bu konuda ne durumda olduğunu anlıyorum," diye mırıldandı.

Axl dişlerini sıkarak, "Beni ilgilendirmez," dedi.

"Axe, dostum-" Mo başladı.

Axl, "Kadını kaçırıp benimle çıkmaya zorlayamam," diye belirtti.

Gülme modunda olsaydı, buna verilen tepkiler çok komik olurdu.

Mo, anlaştık.

Mag ve Auggie, niyetli tefekkür.

Boone, açık bir anlaşmazlık.

Auggie, "Adam kaçırmayı onaylamıyorum ama belki de temkinli, ölçülü yaklaşım işe yaramıyor," diyerek bariz olanı belirtti.

Axl onlara, "Dün sabah Lottie'nin şeyini kaçırdığı için onun pisliğine bulaştığımda dikkatli ya da ölçülü değildim," diye bilgi verince gözler irileşti, kaşlar kalktı ve Boone'un başı sallandı. "Pisliğin tekiydim. Ve ben hışım ile çıkıp gittiğimde, sonuçta benim hakkım olmayan bir açıklama yapmak için peşimden koşmadı. Yine de öyleymiş gibi davrandım. Ve o zamandan beri ondan haber almadım. Doğrudan yaklaşmayı denedim. Onu artık sadece arkadaş değiliz yaklaşımına ikna etmek için arkadaş olalım yaklaşımını denedim. Sik kafalı, kıcını kaldır yaklaşımını denedim. Hepsinden sıfır aldım. Buradan nereye gideceğimden emin değilim. Ama düşündüğüm şu ki, dün onunla aramı bozduktan sonra, bana bir şans vermeye daha da az meyilli olacak."

"Ona pislik mi yaptın?" Bu

Mo'nun gürlemesiydi.

Axl, "O dansı gördün," diye karşılık verdi.

Zayıftı ama aynı zamanda bir bahaneydi.

Mo'nun dudakları inceldi.

O dansı gördü.

O dansın ne hakkında olduğunu da

biliyordu. Yani bunun bir bahane

olduğunu biliyordu.

"O danstan sonra benden kaçtı," diye devam etti Axl. "Artık mesajlarıma cevap vermiyor, aslında hiç cevap vermemiş olsa bile, sadece beni başından savacak kadar cevap veriyordu, beni başından savıyormuş gibi görünmüyordu. Ve ben ona bir pislik gibi davranmadan önce de cevap vermiyordu. Kadının ne istediğini bilmiyorum. Sanırım beni istiyor, onu istediğini biliyor ve ben de elimden geleni yapıyorum ama hem onun hem de kendi iyiliğim için kafamı duvara vurmayı ne zaman bırakacağımı bilmeliyim. Çünkü çabaya değdiğini düşünen bir adamla, ipucunu anlamayan bir adam arasında bir çizgi var ve o adam bir sürüngen haline geliyor. Ve ben o çizgiyi aşıyormuşum gibi hissediyorum."

Mag, "Kızlardan birinin onunla konuşmasını sağlamalıyız," dedi.

Boone, "Ryn çok kızgın olduğu için bu Evie olmalı," diye açıkladı. "Elvira'nın kurullarını uyduruk bir bahaneyle kaçırmayı bardağı taşıran son damla oldu. Bir süre söylenip durdu

yarım saat sonra eve geldi."

Mo Axl'a, "Lottie'nin duygularının incindiğini sana söylememeliydim," dedi.

"Mac kardeşim gibidir dostum ve Hattie'nin onu incitmesine çok kızdım. Ama Mac'in adına sinirlenip bir şeyler yapmamın suçu sende değil. Bu benim suçum," diye cevap verdi Axl.

"Bu iş babasıyla ne kadar derine gidiyor?" Mag temkinli bir şekilde sordu.

Axl başını salladı. "Bilmiyorum. Anlayamadım. Bir araya geldiğimizde, benim onun hayatını bu şekilde istila etmemi değil, kendi zamanını ve yolunu bulup benimle yatmak isteyeceğini düşündüm."

"Ne?" Boone sordu ama Axl'a sormadı.

Auggie'ye bakıyordu.

Axl da Aug'a baktı.

Auggie'nin yüzündeki ifadeyi görünce, "Onun içine mi baktın?" diye sordu.

Auggie, "Sadece bu konuşmaya hazırlıklı olmak için," diye cevap verdi. Mo kollarını iri göğsünde kavuşturdu.

Mag duyulabilir bir nefes verdi.

Boone alçak sesle kıkırdadı.

Axl sadece kardeşine baktı.

"Ee? Ne buldun?" Boone itti. Axl hızla,

"Bilmek istemiyorum," dedi.

Auggie, "Çirkindi ve sonra daha da çirkinleşti," dedi.

Sikeyim.

"Boşanma davası kayıtlara geçti," diye devam etti Auggie. "Velayet meselesi, anne tanıklık etti ve Hattie de tanıklık edebilecek yaşıydı. Babanın büyük kontrol sorunları vardı ve hem anneyle hem de Hattie'yle vardı, bu yüzden anne terk etti. Anne ayrılana kadar her ikisi de zihinsel istismara uğramış. Fiziksel şeyler sadece Hattie'deydi ve önemsizdi, öyle olmasa bile, ama bir çocuğun hiçbir şey düşünemeyeceği bir şekilde, cidden berbat olması dışında ve Hattie için bu sürekli oldu. Çimdikleme. Sarsma. İtmek. Kolunu ya da elini çok sert tutmak. Saçını çekiyordu. Annenin bundan hiç haberi olmamış, çünkü Hattie bunu rapor etmemiş. Ama bu durum, annenin Hattie'nin velayetini babadan sadece hafta sonları ve Cumartesi öğleden sonraları almak için her şeyi göze almasına neden oldu. Hattie bir lisenin seçmelerinde çuvalalayınca baba onu sert bir ters vuruşla yakaladı.

Chicago'da. Annesi bunu gördü ve Hattie reşit olmadığı sürece bir daha asla babasının yanında uzun süre kalmadı."

Axl aynı anda hem başını dik tutup hem de göğsündeki ateşin öfkesiyle savaşamayacağı için başını eğdi.

Evet.

Bu çirkindi. Ve daha da çirkinleşti.

Aug sessizce, "Bu zor, kardeşim, ama daha da zorlaşacak," dedi.

Axl başını kaldırdı ve tekrar arkadaşına baktı, o yanık boğazına doğru ilerliyordu.

"Sadece her yarışma ya da resitalde değil, her *derste*, Pazar günü de dahil olmak üzere her gün oradaydı. Her şeyi videoya çekerti. Ve eve dönüşten sonra videoyu tekrar tekrar izlemeye kadar, kızın yaptıklarının her saniyesini inceler, kötü yanlarını vurgulardı. Neyin üzerinde çalışması gerektiğine dair notlar aldıracaktı. Ertesi gün antrenmandan sonra bu noktalar üzerinde nasıl çalıştığını hissettiğini rapor ederdi. Hatta bazen 'Kolumu gevşeteceğim' gibi cümleler kurduruyor ve bunu beş yüz kez yazması gerekiyordu."

"Şaka yapıyorsun," diye hırladı Boone.

Aug başını salladı. "Yargıca, onu çimdiklediğinde ya da sarstığında rahatladığını söylemiş. Bunu yaptığı için kendini kötü hissediyormuş, bu yüzden bir süreliğine diğer şeylerden uzak duruyormuş."

Axl, "Yani onu zihinsel olarak yok etmemesi için fiziksel olarak istismar etmesinden memnundu," dedi.

Bütün erkeklerin gözlerini üzerinde hissetti. Nedenini biliyordu.

Sesi doğru değildi.

Toplanma daha da yakınlaştı.

"Kilitle, Axe," diye mırıldandı Mo.

Axl gözlerini Aug'tan ayırmadı ve devam etti, "Ama onu zihinsel olarak mahvetti."

"O dansı gördüm," dedi Auggie alçak sesle. "Ve kardeşim, senden *çok hoşlanıyor*. Bunu izlemek, seni o kadar çok istediğini ve bunun onu öldürdüğünü söylemesini izlemek gibiydi. Senin için öyle dans edişini izlemek canını *yaktı*. Yani evet, seni o kadar çok istiyor ve sana sahip olmasına izin vermiyor, adam onu zihinsel olarak mahvetti."

Axl geri çekildi.

Adamlar takip etmek için yer değiştirdi.

Durdu ve şöyle dedi: "O çizgiyi geçip sürüngeneye dönüştüm. Neler olup bittiğini anlayamayınca onu takip ettim. Bir stüdyosu var. Dans etmek için değil. Bir şeyler yaratmak için. O gidince kendimi içeri attım. İçerisi önemli parçalarla doluydu. Suluboya ya da narin heykeller yok. Büyük parçalar. Birkaç tanesi benden bile uzun. Hepsi yüzlerce kilo ağırlığında olmalı. Malzemesi beton ve çelik, demir ve taş, mermer. Yumuşak şeyler bile sert ya da pürüzlü. Bakır tel ya da alüminyum gibi. Onun yaptıklarına bakıp da acıyla savaşmak için diz çökmek zorunda kalmıyorsanız göğsünüzde hiç kalp yok demektir."

"Lanet olsun," diye fısıldadı Mag.

Axl onlara "O boşlukta durdum ve onun yüzüne baktım," dedi.

Boone, "Onun hayatının bir parçası olmak istiyorsun, iyi bir parçası, birkaç kişiden biri," diye belirtti. "Ona karşı bir pislik gibi davranmayı hoş görmüyorum ama sen de insansın kardeşim. Ona biraz nefes aldır ve sonra da git bu işi düzelt."

Mo, "Ben Lottie'yle konuşurum, o da onunla konuşur," diye önerdi.

Axl başını salladı. "Hayır. Kimse bunu bilmiyor. Onun sanatını. O alan. Zaten ihlal ettim. Bunu daha da kötüleştirmek istemiyorum."

Mo başıyla onayladı.

"Boone haklı," diye araya girdi Mag. "Ona biraz nefes aldırın ve sonra gidip düzeltin."

"Fazla zaman yok," dedi Boone. "Sadece pes etmeyin."

"Ona karşı ne kadar hıyarlık yaptın?" Auggie sordu.

Axl, "Ona Lottie'yi incittiğini söyledim ve o dansın ne hakkında olduğunu bildiğimi söyledim ve Lottie'yle ve benimle her şeyi mahvetti," diye itiraf etti.

Auggie, "Kulağa pek de sık gibi gelmiyor," diye gözlemledi. "Söylediğin şey doğru."

"Dürüstlüğü ortaya koymak ve dürüstlüğü ortaya koyarken bir pislik olmak var ve ben ikincisiydim."

Tüm erkekler bu ayrımı biliyordu, bu yüzden kimse bir şey söylemedi.

"Peki ya Cisco?" Mag sordu, onları tam daire haline getirdi. "Evan'ı bu konuda bilgilendirmem gerekiyor mu?"

Axl, "Yarın Hattie'yle konuşmama izin verin," dedi.

Boone ona, "Onu oraya götüren, ona asılan o olmayabilir," dedi. "Hepinize söyledim, Cisco'nun kadınlarla ilgili bir şeyi var. Onlarla ilgileniyor. Kendini onlardan sorumlu hissediyor. Muhtemelen onları kaçıırken ödlerini kopardığı için suçluluk duyuyordur. Ama itiraf etmeliyim ki, belki de sadece

incelikli bir adam ve dışarıda bir bok parçası ama kadınlara nasıl davranması gerektiğini biliyor."

"Adam Axl'a ateş etti," diyerek başını Axl'a doğru sallayan Mag, Boone'a Axl'ın Ryn'i alırken Cisco'nun ortaklarıyla girdiği çatışmayı hatırlattı.

Axl, "Ya tarihteki en kötü nişancılar ya da bana vurmamaları için emir almışlar," dediğinde tüm gözler ona çevrildi. "Yaklaşık seksen el ateş edilmiş olmalı ve otoparkta park halindeki araçlarda çok fazla hasar vardı ama kimse sıyrık bile almadı."

"Yani şimdi sen de Boone'la aynı fikirdesin ve bu adam sabahın ikisinde Hattie'yi işten alırken daha fazlası olduğunu mu düşünüyorsun?" Mag talep etti.

"Sanırım Hattie'yle yapmam gereken daha çok iş olduğu açık ve bu bana yardımcı olmayacak, onu yemeğe bile çıkarmadım, onun için daha da büyük bir eşek olan o adam olmak, Cisco'yla neler olup bittiği hakkında sonuçlara atlıyorum, şu anda kesinlikle konuşursak, beni ilgilendirmez. Ama beni ilgilendirmesini istediğimi biliyor, o yüzden soruyorum ve anlatmak isteyip istemediğine kendisi karar veriyor."

Mo, "Hattie'yi Cisco'nun yanında göremiyorum," diye mırıldandı. Belli ki Axl da görmüyordu.

Onu yanında gördü.

Sabahları yastığının üzerinde ve ona üflerken kucığında onun kıvrıcık saçlarını görüyordu.

Kendisinin de işin içine girdiğini ve onu babasının hayatından çıkarmanın bir yolunu bulduğunu gördü, hangi boktan nedenle hala içinde olursa olsun, böylece iyileşmesine giden bir yol bulmasına yardımcı olabilirdi.

Ve kendini onu güldürmenin yollarını bulurken ve ona öyle bir hayat verecek başkalarını bulurken gördü ki, bir dahaki sefere betondan bir kalıp çıkardığında, yaptığı şeyin sizi kesmek yerine neşe getirebileceğini görecekti.

Gördüğü şey buydu.

Ve eğer bir kez, sadece bir kez, ona kendisini gerçekten öpmesi için bir şans verirse, o da bunu görebilirdi.

Auggie, Axl'ı düşüncelerinden uzaklaştırarak, "Ben de öyle, onu Axl'la çok az görüyorum," dedi. "Bir muhasebeciye falan ihtiyacı var. Sıkıcı ve drama yok."

"Ve ben drama mıyım?" Axl sordu.

"Kardeşim, ben seninkinin öyle olduğunu düşünürken onun babası tam bir pislik. Ama Don Yates, Sylas Pantera'yı bile geride bırakıyor, bu Hattie'ye kadar imkansız bir şeydi. Yani hala Yates'in kıcıyla uğraşıyor, ama bu senin istediğin gibi olacak, babanla tanışacak ve eğer Sylas'ın drama getirmeyeceğini düşünüyorsan, uyanman gerek. Çünkü sana inanıyorum ve Hattie'nin dansını gördüm. Yani bu savaşı eninde sonunda kazanacaksın. Ama bu ikisi işin içindeyken, bu savaşı kazanmaya yakın bile değil."

"Gün ışığı gibi parlıyorsun Aug," diye kırıptı Boone.

"Hepimiz bunu düşünüyoruz," diye karşılık verdi

Auggie.

Evet.

Axl, Hattie'nin babasıyla tanışmasının aklından birden fazla kez geçtiğini kesinlikle söyleyebilirdi.

Birincisi, o bir striptizciydi ya da striptizci olmuştu, Sylas Pantera bunu küçümserdi ve bunu onunla nasıl ya da daha doğrusu ne zaman paylaşacağı ruh haline bağlıydı.

İkincisi, Sylas Pantera, küçümsediği bir striptizcinin bile oğlu için fazla iyi olduğunu düşündüğü bir ruh hali bulabilir ve bunu da paylaşacak zamanı bulurdu.

Axl iç çekti.

Sonra da "Belki de biraz çalışmalıyız?" diye önerdi.

Başka seçenekleri yokmuş gibi görünüyordu, çünkü adamlar kapı açılıp Hawk içeri girmeden önce çeşitli anlaşıma jestlerini zar zor yaptılar.

Onun yüzündeki ifadeyi gördüklerinde hiçbiri kıpırdamadı.

İş istasyonlarının en alt seviyesinde durdu ve oradan paylaşması gerekenleri paylaştı.

"Annemden bir telefon aldım."

"Mamá", Mamá Nana olacaktı. Bilgi ticareti yapan bir kadın. Bunu başarıyla yaptı. Bu onu zengin yapmadı, çünkü toplumu için Robin Hood'du. Sadece toplumu için Robin Hood olması değil, çeşitli şekillerde saygı görmesini sağladı.

Hawk'ın müttefikiydi. Ve

Cisco'nun.

"Buluşmak istiyor. Yarın," diye devam etti Hawk.

Auggie, "Boone'un Cisco'nun idarecisi olduğunu sanıyordum," dedi.

Hawk, "Annem onu orada istese de bu buluşma Cisco ile olmayacak," diye paylaştı. "Lynn Crowley ile olacak."

Beş adam da hemen telgrafa bağlandı.

Lynn Crowley, Tony Crowley'nin dul eşıydı.

Tony Crowley de Cisco'nun öldürmekle suçlandığı polisti.

Sonra, bu kumpas işi kötüye gidince, artık kirli polislerden oluşan bir sendika bu işi temizlemek için harekete geçti.

Bu, kendilerinden iki kişinin cinayet-intiharını sahnelemek: Dedektif Lance Mueller ve Kevin Bogart. Polis olarak ortak, suç ortağı ve ekibin dışarıda olduğunu bildiği, sadece kim olduklarını ve neyin peşinde olduklarını bilmedikleri kötü polis kolektifinin bir parçası.

Mueller, (kendilerini soruşturan) Crowley'i neden öldürdüklerini ve (notta Crowley'i öldürdüğü söylenen) Bogart'ı neden bizzat öldürdüğünü açıklayan sahte bir intihar notu bıraktı.

Bu işin Mueller ve Bogart'tan daha büyük olduğunu bilmelerinin nedeni, ekiplerinde birkaç iyi polisin olmasıydı. Onlardan biri de Elvira'nın kocası Malik'ti. Malik intihar notunu ele geçirdi ve Malik notu iade etmeden önce notun sahte olduğunu anlamak için bir uzmana inceletmeye yetecek kadar zamanları vardı.

Ayrıca, ipler hala kimin elindeyse ona ulaşmadan önce, cesetleri inceleyen adli tabip, Mueller'in Rohypnol ile o kadar sarhoş olduğunu, yakın mesafeden bile Bogart'ı tam kalbinden vurmayı hedefleyemeyeceğini, çünkü silahı kendi kafasına kaldıracak kadar bile gücü olmadığını paylaştı. İkisi de oldu, kalbine ateş eden Bogart'ı, beynine ateş eden Mueller'i öldürdü.

Gerçi bu durum dosyalanan raporda yer almıyordu.

Cinayet-intihar olarak kabul edildi ve dosya kapatıldı.

Lynn Crowley, kocasının öldürülmesinden sonra iki çocuğu olmasına ve üçüncüsüne hamile kalmasına rağmen, kocasının ölmeden önce kimi ve neyi araştırdığını öğrenmek için onlara herhangi bir şekilde yardımcı olmaya şimdiye kadar şiddetle karşı çıkmıştı.

Bu, ekibe onun birinin kontrolü altında olduğunu gösteriyordu. Şimdi Mamá Nana aracılığıyla ulaşıyordu.

"Ve Heidi Mueller," diye bitirdi Hawk.

"Vay anasını," diye fısıldadı Mag.

Evet.

Bu her şeyi anlatıyordu.

Çünkü kimse Lance Mueller'in dul eşı Heidi M u e l l e r 'e gitmeyi düşünmemişti bile.

Şimdi olmaz.

Belki de hiç.

Çünkü o, sadece yaklaşık yirmi yıllık kocası başka bir adamı öldürdükten ve iyi bir polisin öldürülmesine ortak olduktan sonra öldüğü için acı çeken bir kadın değildi. Ayrıca kocasının seks işçilerinden zorla para alarak kendisini defalarca aldattığı gibi yanlış bir izlenime kapılmıştı.

Bunu tamamladıktan sonra, medya bu konuda bir gün geçirdi ve Heidi, "Haksızlığa Uğramış Kadın, Siz Karar Verin, O Sadece Büyük Bir Aptal mıydı Yoksa Kocasını Yalancı Bir Dandalak Olmakta O Kadar İyi miydi?" için güncel poster çocuğu oldu. *Kadın* kelimesinin bir vajinaya sahip olduğunu ifade ettiği düşünüldüğünde, kocası ne kadar büyük bir yalancı pislik olursa olsun, dışarıdaki pisliklerin büyük çoğunluğu onu bir aptal olarak görüyordu.

Bir şekilde, bu onun sorumluluğuydu ve o da bu suçu üstlendi.

Ve son birkaç haftadır Heidi Mueller bu rap ile ağır bir şekilde yaşıyordu.

"Boone, Cisco'ya git," diye emretti Hawk. "Annem bizi yarın öğle yemeğine çağırıyor."

"Hallediyorum," dedi Boone.

Hawk önce Mo'ya sonra Axl'a baktı. "İkinizi Boone ve benimle istiyorum."

Axl başını salladı.

Sonra Hawk, Auggie'ye, "Heidi Mueller hakkında bilmediğim bir şey öğrenmek istiyorum," dedi.

Auggie çalışma masasına geçerek, "Tamamdır," diye cevap verdi.

Hawk çenesini kaldırdı ve onu ofisine götürecek merdivenlere doğru ilerledi.

"Bu davada bir kırılma mı?" Mag hepsine mırıldandı. Boone,

"Umarım öyledir," diye cevap verdi.

Axl da öyle.

Gerçekten

yaptı.

Çünkü kirli polisler ve ölümden bahsettiklerine göre bunun yapılması gerekiyordu.

Ama a y n ı zamanda konsantre o l m a s ı gereken önemli bir şey vardı, o da Hattie'ydi ve bu saçmalık araya giriyordu.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Whoosh

HATTIE

Sabahtı ve pijamalarımın yan güvertede oturmuş, bir fincan kahve ve telefonumla aşağı yukarı geziniyordum.

Evet, bunu Axl'in mesaj dizisinde yapıyorum. Yeni bir şey yoktu.

İki gün önce stüdyomda olanlardan sonra olmaz.

Onun yerine, o ve Ryn'in beni o stüdyoda dans ederken kaybettiğini gördükleri zamandan Smithie's'de "Shut Up" şarkısında dans ettiğim zamana kadar eskileri karıştırıyordum.

Şununla başladı:

İyi misin?

Ve sonra:

**Hattie, bana iyi olup olmadığını söyle. İyiyim.
Sorduğun için teşekkürler.**

Birkaç gün verdi ve sonra:

**Buluşmak ister misin? Baskı yok.
Sadece iyi olduğunu kendim görmek istiyorum.**

Ben iyiyim.

Doğru.

Buluşmak ister misin?

Buna cevap vermedim.

Sonra, ertesi gün:

**Yemek vakti mi? Mustard's'a
gidiyoruz. Mac orayı sevdiğini
söyledi.**

Bir saat içinde buluşalım mı?

Lottie haklıydı. Mustard's Last Stand'e bayılmıştım. Çılgıncaydı ama ben bir sosisli kızdım.

Cevap vermedim.

Axl'ın umurunda değil gibiydi, çünkü o gece ben aldım:

Baskı olmadığını tekrarlamak istiyorum.

Bu tamiratla ilgili değil. Biriyle görüşüyorum.

Bunun için endişelenmene gerek yok.

Ama seni o kadar iyi tanımasam bile,

Seni umursuyorum. Aynı ekipteyiz. Yani

sadece arkadaşız.

**Ve arkadaşlar olarak, size göz kulak
olmaya çalışıyorum. İyi olup olmadığını
kendim görmek istiyorum.**

**Konuşmak istersen dinlemek için
burada olduğumu bildiğinden emin ol.**

Bunu görmezden gelemezdim, o yüzden yapmadım.

**Çok tatlısın. Ve bu çok tatlı. Ama iyi
olduğumu söylediğimde yalan
söylemiyorum.**

Elbette tamamen yalan
söylüyordum. *Hiç* iyi
değildim.

Tamam, o zaman asmak için iyi olursun.

Benimle bir ara.

Ve bir ara onunla takılmak için hiç de iyi *değildim*.

**TAMAM. Bir şeyler ayarlarız.
Sadece şu an meşgulüm. Revü
için hazırlanıyorum.**

Doğru. Ne zaman uygun olduğunu söyle.

Yapacağım! ☺

Söylemeye gerek yok, ona ne zaman uygun olduğunu söylemedim.
Ondan sonra, bana yarım düzine kez buluşma teklif etti. Yine Mustard'da. Lincoln's Roadhouse'da bira içmeye. Reivers'da siyah fasulye sosu için.

Ayrıca telefonda ya da elinde bir şişe şarap ve altılı paketle evime gelip gelmeyeceğimi sordu.

Bu mesajları ya görmezden geldim ya da bir iki gün sonra mesaj atarak gecikme için üzgün olduğumu, meşgul olduğumu söyledim.

Ve sonra Smithie'nin Revüsü'nün açılış gecesi geldi.

Daha eve varmadan (açmadığım üç cevapsız aramayla birlikte) telefonum çaldı:

Bebeğim, konuşmamız lazım.

Açıkçası, bunu tamamen görmezden geldim.
Gerçi "bebek" kısmı beni biraz ürpertti. Bu da demek oluyor ki, çok geçmeden:

**Hattie, bu ciddi bir durum. Bunu biliyorsun. Bunu açıkça belirttin.
Ben de ciddiye alıyorum. Ama biliyorsun, ben zaten ciddiye alıyordum.
Bunu konuşarak halletmeliyiz.**

Ona da cevap vermedim.

Bu nedenle, ertesi sabah daha uyanmadan (çok iyi uyuduğumdan değil, ama sonunda uyuyabildim), telefonumu açmıştım:

**Nerede olduğunu anladığını sanmıyorum.
Ben varım. Ve bunu sana açıklamam için
bir mesaj atmam gerekmiyor.
Seni görmek istiyorum, Hattie.
Beni delirtiyorsun, görünüşe göre sen
de aynısını yapıyorsun.
Buna bir son vermeliyiz.**

Annnnnnd ... evet.

Ona da cevap vermedim.

Ve bu gönderdiği son mesajdı.

Özellikle "Seni görmek istiyorum Hattie" ve "Beni delirtiyorsun" kısımlarına bakıp durdum.

İlkini beğendim, ikincisini beğenmedim (ama yine de hoşuma gitti, çok kadınsı, aptalca, hatta belki de kaba bir şekilde, yine de bana güçlü bir heyecan verdi), bunun hayatında bir kadın olmasıyla nasıl uyuştüğünü merak ettim.

Telefon parmaklarımın arasından kayıp gidene kadar bunu yapmaya devam ettim.

Üzerinde çizgili pijama altları olan ve başka hiçbir şey giymeyen Brett'in benimkinin karşısındaki turkuaz renkli Adirondack sandalyeye oturuşunu izledim.

Yerleşir yerleşmez mesajlarıma baktı. Önemli not:

Haklıydım. Brett'in harika bir vücudu vardı.

Bir başka önemli not: Brett "kışını tekmele" telefonunu benden daha fazla ciddiye aldı. Dün gece *ve ondan* önceki gece benim kanepemde yatmıştı.

Yarı önemli not: O iri bir adamdı ve kanepem rahat ve derindi, ama büyük değildi. Ve hiç şikayet etmedi. Ayrıca yer değiştirmeyi ve ben kanepede uyurken benim yatağında yatmayı reddetti, çünkü bana iyilik yapan oydu, ben de bunun adil olduğunu düşündüğümü paylaştım. Yine de reddetti. Bence inanılmaz derecede tatlıydı.

Son önemli not: Harika kahve yapardı. Ama mutfağımdaki muhteşem bir cam kapıdan açılan şirin, kare şeklindeki güvertemde otururken, etrafı yüksek duvarlarla çevrili olduğu için mahremiyet vardı, ama dışarıyı görebilmeniz için üzerlerinde çapraz çitalar olan dikey açıklıklar vardı, biraz diledim

bir tişört giymişti. Brett'in ağabeyce bir tavırla hiç sorun etmediği bir samimiyet vardı.

Daha önce hiç ağabeyim olmamıştı, küçük bir ağabeyim olmamıştı ya da plaj veya havuz dışında, kesinlikle benim güvertemde bu kadar açıkta duran, bu kadar iyi bir vücuda sahip bir erkeğin etrafında bulunmamıştım, bu yüzden onunla bir bütün değildim.

Bununla birlikte, o garip telefon görüşmesinden sonra, Brett'in beni güvende tutmak için elinden geleni yapmasının çok hoş olduğunu düşündüm.

O kadar ki benimle güvertede kahve içiyordu. (Yine de bunu tişörtle yapmasını isterdim.)

Yine de mesajlarıma el atması hiç hoş değildi. "Um ..." Bu düşüncemi onunla paylaşmak için çabalamaya başladım.

Kaydırmayı bıraktı ve telefonumun üzerinden bana baktı. "Neden oraya gitmediğini sorabilir miyim?"

Bu soru dikkatli ve nazik bir şekilde geldi. Ama ona nedenini söyleyemedim çünkü nedenini bilmiyordum.

Ayrıca Axl'in bana attığı yumruktan sonra ona artık gidebileceğim bir "orası" olmadığını da söyleyemezdin.

Batırmıştım

Bitmişti.

Ve şimdi geriye kalan tek şey, ne kadar büyük bir hata yaptığımı düşünerek kendime işkence etmektir.

Aramızda duran ve masa görevi gören kireç yeşili seramik tabureden kahve fincanımı aldım, çitalardan sokağa doğru baktım ve bir yudum aldım.

Brett, "Mesaj alındı tatlım, ama cidden, bu adam senden hoşlanıyor," dedi.

Bakışlarımı ona çevirdim.

"Arkadaş olmak istiyor," diye paylaştım. "Hayır, senden hoşlanıyor."

"Onun bir kadını var."

Brett buna cevap vermedi.

"Yani yine arkadaş olmak istiyor," diye tekrarladım. "Ve senin bununla bir sorunun mu var?"

"Muhteşem biri. Gerçekten iyi birine benziyor. Onunla bir şansım vardı ama mahvettim. Ama mükemmel bir dünyada o benim olurdu ve şimdi sadece arkadaş olabiliriz. Bunun ne kadar zor olabileceğini anlayabiliyor

musun?"

Brett telefonumu taburenin üzerine koydu ama bunu yaparken gözleri, üzerinde büyük, parlak mavi ve yeşil çiçekler olan pembe bir şort ve kısa kollu bir pijama tişörtünden oluşan uyku takımımın içinde üzerimde geziniyordu. Kıvrılmışım, topuklarım koltuğa, dizlerim göğsüme değiyordu.

Ama yine de görülecek çok şeyim vardı.

Ve bunu yaparken, "Anladım." dedi.

Olamaz.

"Brett," diye fısıldadım.

Gözleri benimkilere geldi. "Sorun değil bebeğim, çünkü birini umursuyorsan, elde edebileceğin her şeyi alırsın."

Oh adamım.

Belki de pijamalarımınla güverteye çıkmaması gereken bendim.

Belki de bir balıkçı yaka ve kot pantolon bulmalıyım.

Hantal olanlar.

"İnanılmaz derecede tatlısın," dedim usulca.

"Doğru, diğer bir şey de, ben değilim," dedi kesin bir ifadeyle. "Gerçekten değilim, Hattie. Ama benden alacağın şey bu. Ve benden alacağın tek şey tatlı olacak. Ama Pantera'yı patlatıp senden istediğimi almamamın nedeni, hayatında buna ihtiyacın olmaması. Yani tatlı olanı alacaksın. Ve sadece bunu. Ama daha fazlası olduğunu bilerek yaparsınız. Gerisi, şey," geniş (çıplak!) omuzlarını kaldırdı, "Anlaşabilecek bir kadın bulacağım."

"Eminim dışarıdadır," diye bilgilendirdim onu.

"Bir Daisy bulmam lazım. Ya da daha iyisi, bir Anya," diye mırıldandı. "Sessiz olanları sevdiğimi görüyorum, cesur olanları değil."

"Pardon?" Ben sordum.

Başını iki yana salladı. "Hiçbir şey." Sonra sandalyesinden kalktı. "Tekrar dolduracağım. Dolapları kontrol et. Bakalım neler varmış. Sana kahvaltı hazırlayacağım, sonra da yapacak işlerim var."

Bana kahvaltı hazırlıyordu.

Dün, yandaşlarından birine çörek getirtti. Ben her zaman çörek yedim.

Ben daha çok birinin (benim değil) kahvaltı hazırlamasını istiyordum.

Arkadaş hafıza bankamı (ne yazık ki o kadar da içten değildi) taramak ve Brett'i mutlu edebilecek "anlaşma yapabilecek" birini tanıyıp tanımadığımı görmek zorunda kaldım.

Bu düşüncelerimi onunla paylaşmadım.

Başımı salladım.

Elini uzattı.

Doldurması için bardağımı

verdim. Evet.

Çok tatlıydı.

İçeri girdi ve içeri girdiğinde sırtındaki kasları (ve tamam, kıcının hareketini) izledim.

Axl'dan daha iriydi, daha uzun değildi ve ne yazık ki Axl'ı hiç çıplak göğüslü görmemiştim.

Ama hayal etmiştim.

Defalarca.

Ve başka şeyler de ortaya çıktı. Onlar da tekrar tekrar.

Bu düşünceler üzerine derin bir iç geçirdim ve telefonumu tekrar elime alıp Axl'la aramın nasıl bozulduğunu düşünerek kendime işkence etmemek için çیتالardan dışarı baktım.

Bunu yaparken Axl'ın evimin önündeki kaldırımında yürürkenki görüntüsünü gözümde canlandırıdığım için bu konuda gerçekten iyi olduğum anlaşıyordu.

Gerçi işin aslı *Axl evimin önündeki kaldırımında yürüyordu.*

Sandalyemde dik oturdum.

Hareketim dikkatini çekmiş olmalı ki durdu ve gözleri çitaların arasından benimkilere takıldı.

Aman Tanrım.

Yön değiştirdi. Artık ön taraftaki yürüyüş yoluna değil, çimlerin üzerinden güvertemin kapısına doğru ilerliyordu.

Sonra onu gözden kaybettim çünkü güvertenin kapısındaaydı. Aman Tanrım!

Ayaklarımı sandalyeden kaldırıp halının üzerine koydum ve ayağa kalktım. Güverte kapısı açıldı ve Axl oradaydı.

Ve adamım, lacivert pantolon ve gri tişörtü *her şey* gibi gösterdi.

Brett alınmasın ama Brett'in neredeyse hiçbir şey giymemesinden daha iyi.

Kahretsin!

Başım büyük beladaydı.

"Uh-" diye başladım, paniklemiştim. Hayır.

Çılgınca.

Çünkü oradaydı ve hak etmiş olsam bile bana tekrar kötü davranmasını gerçekten kaldıramazdım.

Ve ...

Brett oradaydı çünkü önemsiz olabilecek ama aynı zamanda önemli de olabilecek bir durumum vardı ve Axl'in böyle bir durumum olduğunu öğreneceğini hiç düşünmemiştim.

Ama şimdi o oradaydı ve Brett de oradaydı ve Brett'in neden orada olduğunu açıklamak için söz konusu durumu açıklamam gerekirdi.

Ancak, Axl'la her zamanki gibi, elini kaldırıp avucunu önümden çekmeden önce söyleyebildiğim tek şey bu "uh" oldu.

"Hayır. Başlamam gerek. Çünkü sıçıp batırdım. Pisliğin tekiydin. Hiç hoş değildi." Söylediği şey bana söyleyecek bir şeyim olduğunu tamamen unutturdu.

Elini bıraktı ve konuşmaya devam etti.

"Kızgındım ve bir süredir sana ulaşmama izin vermediğin için hayal kırıklığına uğramıştım ve bu ortaya çıktı. Mazeret yok. Sana gelmeden önce her şeyi kilit altına alıp çözmeliydim. Ama yapmadım. Ve özür dilerim. Cidden, Hattie. Yaptığım şey berbattı ve keşke yapmasaydım. Ama yaptım. Ve bana özür dilemekten başka bir şey kalmadı."

Ohmigod.

Bu çok hoştu! "I-

"

Yine başka bir şey söyleyemedim. "Çok güzelsin."

Gözlerimi kırdım ve karnım tuhaflaştı. Um ...

Ben mi?

Yani, bakması zor biri olmadığımı biliyordum. Ama... *güzel* mi?

"Ve sen benim için o dansı yaptın," diye devam etti. "Kafamı karıştırdı. O..." Başını salladı. "Hiç böyle bir şey görmemişim. Böyle bir şey *hissetmemiştim*. Hiç kimse bana bu kadar muhteşem bir şey vermemişti. Çok fazlaydı. Çok büyüktü. Ve bunu çözebileceğim tek kişi sendin ve sana giden her yolu kapattın ve hissettiklerimi işlemem gerekiyordu. Daha fazla dayanamadım."

"Axl-"

Evet, yine, söylememe izin verdiği tek şey buydu.

Yine de, söyleyeceğim her neyse, bir sonraki söyleyeceği şeyi söylemesine engel olmadığı için mutluydum.

Ve bunu söyleme *şekli*.

Alçak ve işkenceli ve kalın ve *şaşırtıcı*.

"Tanrım, bebeğim, aklımdan çıkaramıyorum. Senin dans ettiğini düşünerek uyuyorum. Uyanıyorum ve gözlerimi açmadan önce gördüğüm ilk şey o danstan sonra bana baktığın oluyor. I-"

Tama

mdır.

Tama

mdır.

Ona doğru beş adım ilerledim, elimi göğsüne koydum ve "Kapa çeneni" diye fısıldadım.

Bana baktı, kımıldamadan. Ben

de aynı şekilde ona baktım.

Etrafımızdaki hava ağırlaştı.

O kadar muhteşemdi ki, o kadar inanılmaz şeyler söylüyordu ki, üstelik tam oradaydı ve ben ona dokunuyordum, dudaklarımın "Kapa çeneni, kapa çeneni" demesine engel olamıyordum.

Bundan sonra gelen sözler söylenmeden havada asılı kaldı, ama oradaydılar.

Ciddiymişsin gibi öp beni.

Ve onları duydu.

Kolunu bana doladığında ve göğsündeki elim dikenli saçlarına doğru zorlandığında anladım çünkü bedenim onunkine yapışmıştı.

Ve ağzı benimkinin

üzerindeydi. Beni öptü.

Axl beni öptü.

Ve bunu ciddiymiş gibi yaptı.

Diğer kolu etrafımı sardı ve ayak parmaklarımın ucuna geldim, onun başı eğildi, benimki diğer tarafa doğru eğildi. O sıkıca tuttu ve ben derine bastırdım ve tattım ve aldım ve verdim ve içtim ve o yağmaladı ve emdi ve dili benimkiyle dans etti ve evet ...

Evet.

Ciddiymiş gibi öptü beni.

Ben de onu aynı şekilde öptüm.

"Tamam, şu anda yapmak istediğim en son şey bunu bölmek."

Axl ağzını benimkinden ayırdı ve omzumun üzerinden Brett olduğunu bildiğim kişiye baktı.

Ve o çelik mavisi gözler buz gibi oldu.

Ama kolları o kadar sıkıydı ki nefes almakta zorlanıyordum.

Lütfen bana bunun olmadığını söyleyin!

Omzumun üzerinden baktığımda Brett'i gördüm, çıplak göğüslü ve pijamalı.

Ve işte oradaydım, pijamalarımın Axl'ın kollarındaydım. İlk defa, Axl Pantera'nın kollarında.

Beni öptükten sonra.

Bu oluyordu.

KAHRETSİN!

"Sen kendini kaybetmeden önce, ben kanepede yatıyorum," diye açıkladı Brett. "Zaten kendini kaybetmen için vaktimiz yok, çünkü Hattie," dedi Brett bana bakarak, "bu boku görmen gerek."

Sonra elinde tuttuğu bir şeyi salladı, Axl ve benim ilk öpüşmemi böldüğü için çıldırdığımdan fark etmemiştim.

Ama resimlere benziyordu.

Ve dün postadan, puslu zihnimde belli belirsiz hatırladığım büyük bir zarf çıktı. Üzerinde iade adresi yoktu. Adresim el yazısıyla yazılmıştı. Ne olduğunu bilmiyordum. Pazarlama malzemesi olduğunu düşündüm ama ne olursa olsun postamı açmadım çünkü işe gitmeye hazırlanmakla meşguldüm.

"Neden senin kanepende uyuyor, Hattie?"

Axl'ın sorusu üzerine yavaşça başımı ona çevirdim.

Gözleri hâlâ soğuktu.

"Şey-" Ben başladım.

Ama şimdi Brett sözümü kesiyordu.

"Burada olman güzel," dedi ve sesinden yaklaştığını anlayabiliyordum - o küçük güvertede çok uzakta olmak zor olsa da - ama yine de *yaklaşıyordu*. "Ve sonunda bu işi halletmekle uğraşmaman iyi oldu. Ama gösterişsiz bir sorun gibi görünen şey artık resmen ciddi bir *sorun haline geldi*."

Bunun üzerine yanıma ve Brett'in tuttuğu şeye baktım. Resimler.

Siyah ve beyaz. Sekize on.

Porno.

Sert çekirdekli, BDSM *pornosu*.

Ve hiç de seksi olmayan bir şekilde bağlanmış olan kadın (benim eğilimlerime göre) bundan zevk alıyor gibi görünmüyordu.

Tenim dondu.

"Ne oluyor lan?" Axl tehlikeli bir şekilde fısıldadı. Teni soğuk değildi.

Isınıyor gibiydi.

Ve kolları daha da sıkılaştı.

"Üç resim var," diye açıkladı Brett. "Bu en az berbat olanı.

Ve 'Bu sensin' yazan bir notla birlikte geldi. " Axl aniden beni bıraktı ve bir adım geri çekildi.

Tenimdeki soğukluk buza dönüştü.

"Ne sikim?" diye

tekrarladı. Gözlerinin içine baktım.

Ama Brett benim yerime cevap verdi.

"İki gün önce bir telefon almış. Adam onun adını söyledi, onu bağlayıp kırbaçlamakla tehdit etti. Muhtemelen sadece kaçık bir hayranıydı. Şimdi, sadece dalga geçmediğini düşün."

Axl bana, "Bu yüzden seni Smithie'den alacak," dedi. Pekala, tahmin ettiğim gibi Boone ve Ryn beni Cisco'nun arabasına binerken görmüşler. Ve Boone Axl'a söyledi.

"Axl-"

"Bu yüzden senin kanepende uyuyor."

"Tamam, bak, telefon geldiğinde-"

"Bu yüzden o sizin güvertenizde neredeyse hiçbir şey giymeden duruyor, siz de kendi güvertenizde yine neredeyse hiçbir şey giymeden duruyorsunuz."

"Bunun pek de zor olduğunu söyleyemem-" "Ve sen beni aramadın."

Bunu söylerken sesi o kadar düzdü ki ağzımı kapattım.

"Beni, Mo'yu, Boone'u ya da Smithie'yi bile aramadın. Cisco'yu aradın." Ve bu bir suçlamaydı.

"Tamam, görüyorum ki bu-"

"Ve sen beni az önce öptüğün gibi öptün. Neyin var senin?"

Ve yine çenemi kapattım. Çünkü bu mu?

Bu ses tonundan hoşlanmadım.

Acıdı.

"Biliyorsun, sanırım işi yapmak için geldiğimi açıkça belirttim, Hattie. Ama bir insan ancak bu kadarını kaldırabilir," diye açıkladı Axl.

"Dinle, kardeşim-" Brett oraya girmeye çalıştı.

Axl'ın kafası ona doğru sallandı. "Ben senin kardeşin değilim." "Sakin ol ve Hattie'nin konuşmasına izin ver."

"Bu konuda bana bir tavsiyen var mı?" Axl elini bana doğru uzatarak sordu.

Doğru.

Önce "iş"tim. Şimdi de "bu" oldum. Ciddi misin?

Yani, her zaman kargo pantolon giyerdi. Ve onun bir komando olduğunu biliyordum. Evie'nin kaçırıldığı ilk seferde (tüm kızlar olmadan) kurtarılmasında yer almıştı ve Evie duman bombaları ve mücadele olduğunu söyledi. Kaçırıldığında Ryn'in peşine düştüğünden bahsetmiyorum bile, henüz kaçırılmamışken oradaydım ve silah seslerini kendim duydum.

Bu yüzden erkekliğini çok ciddiye aldığına dair çok az şüphe bıraktı.

Ama beni sadece *bir kez* öpmüşken ve bunu bir *kız arkadaşı varken* yapmışken sahiplenici ve haksızlığa uğramış bir erkek gibi davranmak?

(Tamam, ben de buna katıldım ve teşvik ettim ve bu çok yanlış, ta ki onunla ve görüştüğü kadınla neler olduğunu anlayana kadar, ama benim *bir erkek arkadaşım yoktu*).

Cidden, stüdyoma girip bana pislik gibi davrandıktan sonra, hışımla dışarı çıktığında kötü bir telefon aldım, kimi istersem arayabilirdim.

Değil mi?

Bu konudaki düşüncelerimi paylaşmadan Axl'ın dikkati bana döndü.

"Yani, resmi olarak. Benim bu işteki görevim," elini onunla benim aramda birleştirdi, "şu

Bitti. İstiyor musun? Sıra sende."

Ve bunun ne anlama geldiğine dair hiçbir açıklama yapmadan kapımdan içeri girdi ve kapıyı arkasından çarptığında tüm güverte sarsıldı. Brett de ben de uzun süre sessiz bir şekilde kapıya baktık.

Sonra daha uzun süre aynı şeyi yaptık. Bu anlar bittikten sonra ona döndüm.

"Sen bir erkeksin. O da neydi öyle?" Elimi kapıya doğru savurarak sordum.

Brett daha önce hiç duymadığım bir sesle, "Sessiz ol tatlım," dedi. Anında sessizleştim.

Kapıya bakmaya devam ederken yüzündeki ifadeyi de geç fark ettim. Ve bunu yaptığımda, ona istediği kadar zaman tanımaya karar verdim. Yüzünü (hafifçe) düzeltip bana dönmeden önce fazla bir şey almadı.

"Şimdi o Ben değilinde Tehlike almak benim Bıçak, AVLANMAK o orospu çocuğunu yere sermek ve ona bir ders vermek..."

Eek!

"... bir erkek olarak sana şunu söyleyebilirim ki, seninle o kadar içli dışlı ki, önünü bile göremiyor."

Bunun üzerine iki elimi birden havaya kaldırdım ve ona (tekrar) "Onun bir kız arkadaşı var!" diye hatırlattım.

"Bugün bu ifadenin doğruluğunu araştırmak için biraz çaba harcayacağım."

Vücudum sarsıldı.

"Kız arkadaşı olduğunu düşünmüyor musun?"

"Sen benim bakmam gereken kızsın. Ben de bunu yapıyordum. Bu durum ilerlemiyordu, bu yüzden kulağım yerdeydi, gözlerim her zaman bir şeyleri kontrol ediyordu. Bir kadınla vakit geçiriyor. Şimdiye kadar onun bir ev bekçisi olduğunu sanıyordum."

Uh-oh.

Birdenbire, çok kısa bir süre önce "tatlı olmadığını" paylaşan bir adama *delicesine sinirlenme* tehlikesiyle karşı karşıya kaldım ve bunun nasıl bir şekil alabileceğini biliyordum çünkü adamlarından birine Pepper'ın kafasına silah doğrultmasını emrettiğinde odadaydım.

Yine de, "Yer tutucu mu?" derken içimdeki tiksinti dolu titremeye engel olamadım.

"Bebeğim, erkekler pisliktir. Öyle olmak istemezler. Doğuştan gelir. Yine de kendilerine uygun kişiyi bulduklarında her şey bitmiş olacak."

Tüm bu olup bitenlerden sonra, içimden sadece daha da titreyerek "Yer bakıcısı mı?" diye tekrarlamak geldi.

"Dışarıda onaylanmaya ihtiyaç duyan ya da yalnız kalamayan ya da sadece arabasının yağını değiştirmeye götürecek bir adam isteyen kadınlar olduğunu bilmesem kardeşlik adına özür dilerdim. Çünkü daha yakışıklı ya da daha iyi bir

daha sağlıklı bir banka hesabı var ve bir banka hesabı olmasına rağmen hâlâ sıradakini a r ı y o r . Bu her iki taraf için de geçerli Hattie."

Ne yazık ki bunu
tartışamazdım. "Axl'ın
böyle olduğunu mu
düşünüyorsun?"

"Böyle bir adamın bir kadını seni öptüğü gibi öpebileceğini sanmıyorum."
Nefesim kesildi.

Whoosh.

Gitti.

Bu yüzden tekrar konuştuğumda, hırıltılı bir ses çıkarmak
zorunda kaldım. "Gerçekten mi?"

Yüzü yumuşadı, bana doğru geldi ve sonra beni kardeşçe bir kafa
kilidiyle yanına sıkıştırdı.

"Gerçekten mi?" dedi sessizce. "Ve bu nedenle, daha önceki ifadenizin doğruluğunu kontrol edeceğim. Şimdi, bu çok berbat bir şey ama bizi neden o öpücüğü kesme ihtiyacı hissettiğime geri götürmeliyim." Fotoğrafları tekrar salladı. "Hattie, bu bir sonraki seviye. Kaynaklarım var ama bir posta pulunun üzerindeki DNA'yı kaldırıp çalıştıramam. Güvenilir yeni bir kaynak bulup onu cephaneliğime katmadıkça olmaz. Bu da zaman alacak. Hem de çok fazla. Bunu Hawk'a vermeliyim."

İtiraf etmeliyim ki, beni arayan kişinin o resimleri gönderdiğine dair çok az şüphem vardı.

Yani nerede yaşadığımı biliyordu.

Ve büyük ihtimalle çalıştığım yerde.

Ve porno endüstrisinde, bir kadının BDSM olmayan bir orgazm yaşarken bile acı içinde görünmesi gerektiğini düşünerek müşterilerine hitap ediyor gibi görünüyorlardı.

Porno izlediğimden değil (tamam, tam itiraf, bir aboneliğim vardı, ama gerçekten kaliteli şeyler yaptılar ve biraz sınırlı bir hayal gücüne sahip görünen tek başına bir kızdım, bu yüzden *çok fazla porno* izlemedim, ama izledim - yine de tam itirafta, genellikle eşcinsel pornosuydu çünkü (A) *sıcak* ve (B) hetero şeylerdeki kadınlar orgazm olurken her zaman sahte görünüyorlardı ve bir erkek bunu taklit edemezdi).

Ama o resimlerdeki şey kesinlikle bir üst seviyeydi. Bu adam her kimse, beni korkutmak istemişti.

Ve eğer Brett o anda beni kelepçelememiş olsaydı, muhtemelen daha çok korkardım.

Neyse ki iyi arkadaşlarım vardı.

Bu da bana şunu hatırlattı.

"Ama soruna cevap vermek gerekirse," dedi Brett, beni düşüncelerimden uzaklaştırarak. Ona odaklandım.

"'Sıra sende' dediğinde bunun anlamı, o öpücükten ve Hattie'yi koruma görevinde ona muhalefet etmenden sonra, şimdi açıkça görüyorum ki sana şiddetle karşı çıkmayı tavsiye etmeliydim, ama yine de onun seni böyle öptüğünü hiç görmemiştim, ama konuya dönelim. Bir sonraki hamle senden."

Tamam, *şimdi*

korkmuştum. "Aman

Tanrım," diye fısıldadım.

Brett beni sıktı ve "Yapabilirsin" diye cesaretlendirdi.

Fısıldamadan önce dudaklarımı biraz çiğnedim, "Bu öpücük gerçekten harikaydı, Brett."

"Bu benim için kayıp değildi, bebeğim. Her şeyi berbat ettiğim için üzgünüm."

"Anladım. Bu resimler bir üst seviye. Ve belli ki Axl bunları bilmek isterdi. Sadece gafil avlanmamak için."

"Resimler konusunda iyi *misin*?" diye sorarken beni dikkatle inceledi.

İçimi soğuk bir his kapladı.

"Sen-?"

Başını bir kez sert bir şekilde salladı, bu daha çok bir sarsıntı gibiydi.

"Başka bir koruma bulana ya da bu iş bitene kadar ya beni ya da adamlarımdan birini yakalayacaksın."

Rahatladım. "O zaman ben iyiyim."

"Evie haklıydı," diye mırıldandı bana bakarak.

"Pardon?" diye sordum.

"Bana bir kadın bulduğumda, onu bunun için uğraştırmamamı söyledi."

"Ne için?"

"Ben. Bana sahip olmak için benim pisliklerime katlandın. Şimdi tam tersi olduğunu görüyorum, eğer buna değerse. Bunun için onları çalıştırmazsın. İşi sen yaparsın, onlar yapmak zorunda kalmaz."

"Axl işi yapıyordu," ona bildiği bir şeyi söyledim.

Koluyla beni bir kez daha sıktı ve "Sıra sende tatlım" derken sesi neredeyse özür diler gibiydi.

Öyleydi.

Axl'in kız arkadaşıyla ilgili neler olduğunu (ya da aslında bir kız arkadaşı olmadığını) bilmiyordum ama Brett de haklıydı.

Bir erkek böyle öpüşmez.

Tabii bunu kastetmediyse.

Patron olma zamanı gelmişti.

Çünkü her ne oluyorsa oluyordu. Ve Axl bunu hak etmişti.

Yani sıra bendeydi.

Dudaklarımı biraz daha çiğnedim.

Sessizce "Eek" demek için bunu yapmayı

bıraktım. Brett bana sırttı.

Sonra beni mutfağın kapısına doğru çevirdi ve "Pastırma ve yumurta" dedi.

İyi fikir.

Devam

ediyoruz.

"Konuşmamız gereken başka bir şey var," dedim ona.

"Öyle mi?"

"Mektuplarımı açtın. Mesajlarımı da okudun. Umarım beni kolladığın için son derece minnettar olduğumu söylememe gerek yoktur ve sana borcumu ödemenin bir yolunu bulacağım, söz veriyorum," dedim ona, ikimizi de kapıdan geçirmek için ayrılmak zorunda kalmamak için bizi kapıdan yana kaydırırken. "Ama belki de sınırları gözden geçirmeliyiz."

Beni buzdolabının yanına yerleştirdi, gitmeme izin verdi, resimleri tezgâha fırlattı ve sonra buzdolabını açtı.

"Öncelikle, bana borcunu ödemek zorunda değilsin," dedi

buzdolabının içine. "Kesinlikle ödemek zorundayım."

Kapıyı kapattı, yumurtalarım ve pastırmamla dışarı çıktı. "Yapma dersem yapmazsın."

"Brett-"

"İkincisi, bebeğim, ben senin için mücadele ederken, yapmam gerekeni yaparım. Kapaktaki yazıya bakılırsa, açmadığına şaşırdım."

"Kapakta ne yazıyor?"

Kaşları bir araya geldi. "Görmedin mi?"

Başımı salladım, bakışlarım baş aşağı duran resimlere gitti. Zarfı göremiyordum.

"Üzerinde 'Seni şekle sokacak' yazıyor" dedi.

Brett'e baktım ve yüzümü buruşturdum.

Brett yüzümün söylediklerine katılarak, "Evet, bu adam *kafayı yemiş*," dedi. "Hawk'la bir anlaşma yaptık, onu bulduğumuzda, onlar onu ortadan kaldırmadan önce ben onu yalayacağım."

Tamam.

Bekle.

Ne?

"Onu ortadan kaldırmak mı?"

Soruma verdiği cevap hazırlıksızdı.

Sözleri öyle *değildi*.

"Delgado hiçbir şeyi polise teslim etmez. Delgado ya kendi bünyesinde ya da dışarıdan anlaşmalar yapar. Ama nasıl anlaşırsa anlaşsın, kalıcıdır."

Delgado Hawk'tı, soyadı buydu. Ve Hawk, yine Axl'in patronuydu.

"Kalıcı mı?" Ben sordum.

Brett bir tava çıkarıyordu. "Erkeğinin ne yaptığını bilmiyor musun?"

"Adamım mı?"

"Pantera."

Bir nefes daha beni terk ediyor.

Whoosh.

Biraz oksijen aldığımda, "Ummm... o bir komando mu?" diye sordum.

Brett kıkırdadı.

Oh adamım.

"O bir komando değil mi?" Ben sordum.

Brett, "Oh, o tam bir komando," diye mırıldandı.

"Brett!" Ben tersledim.

Brett dikkatini tavadan bana çevirdi ve bunu gülümseyerek yaptı.

Kocaman.

Sonra da "Farklı türde belalılar var, anlıyor musun?" dedi.

Anladığımdan emin değildim ama yine de başımı salladım. Brett emin olmadığım kısmı okudu ve açıkladı.

"Tamam, hiçbir koşulda bir sokak kavgasında karşı karşıya gelmek istemeyeceğiniz orospu çocuklarınız var. Ama aynı adamı taktiksel bir durumda karşınıza çıkarırsanız, kışını yerden kaldıramaz."

Peki o zaman.

Mantıklı geldi.

Başımı salladım.

"Ya da perde arkasında belalı adamlarınız var. Yani bir operasyonu her yönüyle planlayabilir, her açıyı kapatabilir, her senaryoyu hesaba katabilirler."

Tekrar başımı salladım.

"Sonra araziye bağlı olarak bunun alt seviyeleri var. Şehir. Dağlar. Kırsal kesim. Su. Yurtiçi. Yabancı. Benimle misin?" Daha fazla kafa sallama.

"Ve sonra teknoloji konusunda uzmanlığınız var. Silahlar konusunda. Sonra operasyon türlerinde daha fazla uzmanlık var. Saldırı. Savunma. Çıkarma. Keşif. Gizli görev. Bunlar kulağa askeri gibi geliyor ve öyle de, ama çoğu durumda öyle değil. Çoğumuz çeşitli şekillerde bu şekilde iş yapıyoruz."

Oh, kahretsin.

Bu işin nereye varacağını anlayınca başımı sallamayı bıraktım ve öylece bakakaldım.

"Bir erkek ya da kadın, *tüm* bu konularda uzmanlığa sahip değilse kendine komando diyemez. Ve Hawk Delgado bu konuda gördüğüm en uzman kişi. Ve kendisinden daha az uzman olan tek bir adam bile çalıştırmıyor."

"Aman Tanrım," diye nefes aldım.

"Yani Pantera ve kardeşleri belalı değiller. Sıfat. O kötü *bir ... göt. İsim*. Ve bir baş belası olduğunuzda, bir işi baştan sona yaparsınız. Kimseye bir bok teslim etmezsin. Yani evet Hattie, Hawk bu işi halledecek." Parmağını resimlere doğru uzattı. "Ve bunun arkasında her kim varsa, hayatının geri kalanında, ki bunlardan kaç tane olduğu ve ne kadar acı çekeceği Hawk'a ve ekibe bağlı olacak, seninle uğraştığı için pişman olacak."

"Belki de polisi aramalıyım," dedim çabucak.

Ve Tatlı Değil Brett tekrar ortaya çıktı.

"Çok geç," dedi usulca. "Çünkü Hawk onu yakalayamazsa, ben yakalarım. Ben komando değilim ama orospu çocuğunun tekiyim. Ve bu hayatta kesin olarak bildiğim bir şey var. Bir erkek bir kadınla yatmaz, Hattie. Bu adam belli ki şu anda bunu bilmiyor. Ama öğrenecek."

Hmm...

Geç de olsa yeniden düşünme zamanı.

"Belki de seni aramamalıydım," diye fısıldadım.

Brett bakışlarımı tuttu ve "Çok geç" diye tekrarladı. "Um-"

Brett'in işi bitmişti.

Bunu da şöyle ifade etti: "Bir tabak alın ve üzerini kağıt havluyla örtün. Pastırma pişince süzmemiz gerekecek. Ve joe'muzu ısıtmalıyız. Sanırım dramada soğumuş."

Tamam.

Brett yoluna devam ediyordu, bu yüzden onunla biraz sonra bir sürüngenle öğretmek istediği dersler hakkında konuşacaktım, ama o sürüngen bir tehdit iletmek için posta servisini kullanmıştı, yani aynı zamanda bir suç işlemişti. Polisler ve savcılar ona bu dersi verebilirdi.

Axl ile aramı düzeltmeyi başarsaydım ve Hawk bu işi üstlenseydi, bu konudaki görüşlerimi onlarla da paylaşırdım.

Sonra, bunu polise teslim ederdim.

Ama şimdilik, Brett'in de bahsettiği gibi, bir dram vardı.

Ve daha fazla kafeine, kahvaltıya ve o gece tanıtacağım yeni numaraları prova etmek için kulübe gitmeye ihtiyacım vardı.

Yani harekete geçme zamanı gelmişti.

Brett yemek pişirirken ben de telefonumu almak için güverteye çıktım.

Ama içeri girmeden önce Axl'a ilk mesajımı gönderdim.

**Haklısın. Her zaman haklıydın.
Gerçekten konuşmamız gerek.
Bu sabah kötü gitmesinden nefret
ediyorum. Senin için iyi bir
zaman olduğunda haber ver.
Bu gece kulüpteyim. Ama başka
zaman, seninim.
Bana haber ver yeter.**

Sonra Brett ve ben kahvaltı ettik.

Daha sonra Brett giyindi ve beni o günkü korumamla tanıştırdı; boynu olmayan, saç kesimi kafa derisindeki birkaç yara izini ortaya çıkaran (iğrenç!), çok dolgun sakallı, iyi kesilmiş takım elbise ceketinin altına kötü bir şekilde gizlenmiş bir omuz kılıfı takan bir adam.

Adı Sylvester'dı.

Üstümü örttükten sonra Brett yanağıma bir öpücük kondurdu, benden haber almazsa o gece Smithie'de işim bittiğinde beni almaya geleceğini söyledi ve gitti.

Duş aldım. Günle yüzleşmeye
hazırlandım. Sylvester'la birlikte
Smithie'nin yerine gittim. Tüm bu zaman
boyunca Axl cevap vermedi.

Yani evet.

Sanırım uyanmıştım.

Ve işi yapma sırası bendeydi.

Lanet olsun.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Çünkü Seni Seviyoruz

HATTIE

İtiraf etmeliyim **ki**, başlangıçta, Smithie ve Dorian Revü'ye geçmeyi önerdiklerinde, bu fikre bayılmışım.

Ama endişeliydim.

Smithie's Club'da striptizciler çok kazanıyordu. Ve bunu kucak dansı yapmadan da yapabiliyorlardı.

Satın almak istediğim muhteşem bir mermer parçası olduğunda ya da normal giyim bütçemin ulaşamayacağı yeni bir kıyafet istediğimde, bunları almak için birkaç kucak dansı yapmama rağmen, çoğunlukla sadece maaş ve bahşişlerle iyi yaşıyordum.

Revü beni endişelendiriyordu çünkü hâlâ bahşiş alıyorduk ama bütün gece dans etmiyorduk. Ian'ın belirlediği programa bağlı olarak (ve müşterilerin sunulanlara alışmaması için her gece değiştiriyordu), gecede dört ila altı dans yapılıyordu.

Lottie yıllardır aynı programla para kazanıyor olsa da, birincisi, ünlüydü ve ikincisi, düpedüz ilham verici bir striptizciydi.

Kadının ciddi hareketleri vardı.

Ama endişelenmişim.

Elbette, hamlelerim vardı.

Ama ben Corvette Takviminin Kraliçesi ve Mississippi'nin batısındaki en ünlü striptizci olan Lottie Mac değildim.

Vegas batıdaydı ve Lottie Vegas'taki kızlardan bile daha ünlüydü.

Bu yüzden, sadece gelen paramın azalacağını düşündüğüm için endişelenmiyordum, aynı zamanda sıkıcı olacağını düşünüyordum, dokuzdan ikiye orada olmak (ki bu aslında saatlerde bir kesintiydi, eskiden yediden üçe kadardı, ama son headliner-me- 1:45'te çıktı ve sonraki bir saat boyunca sadece striptizciler vardı) ve gecede sadece belki on iki ila yirmi dakika çalışmak.

Ancak Smithie maaşlarımıza zam yapmak için zaten yüksek olan giriş ücretini üç katına çıkarmıştı.

İçkilerin fiyatını da artırmıştı.

Sık sık sahneye çıkmasam bile, bir sonraki dansım için hazırlanmak saç, makyaj ve kostüm konusunda tam bir baştan yaratmaydı, yeni sahne görevlilerimizin kullanacağım her şeyi sıraladığından emin olmaktan bahsetmiyorum bile.

Bunun da ötesinde, her zaman yeni materyallerim olmalıydı. Henüz aynı dansı iki kez yapmamıştım ve iki hafta daha geri dönüşüm yapmayacaktım. Bu sayıda rutinin performansa hazır olması ciddi bir işti.

Başka bir deyişle, bu kadar hazırlık ve prova çok zaman aldı.

Endişelenmemi gerektirecek bir şey olmadığını rahatlatarak fark ettim.

Smithie's eskiden popüler bir mekandı.

Şimdi *süper havalı* bir yer oldu.

Revü büyük bir hit oldu, gazeteler bile hakkında yazıyordu.

Ve Dorian, sadece bir hafta içinde yaklaşık yüz takipçiden yüz binin üzerine çıkan bir sosyal medya kurmuştu.

Bu nedenle, kadife halatlar dışarıda sıkışmış ve bazı insanları geri çevirmek zorunda kalmışlardır.

Ve bahşişlerim çok yüksekti.

Revü'den önce bahşişlerin 500 dolardan az olduğu bir gecem olmamıştı.

Revünün açılışından bu yana, bahşiş olarak yedi yüzden az kazanmamıştım ve açılış gecesi iki binin üzerindeydi.

Garip bir şekilde daha fazla iş olsa da, bu kadar çok rutinin olması ve bu rutinlerin harika olması gerektiği için, daha fazla paraydı.

Ve çok daha eğlenceliydi.

Sylvester'la birlikte arka kapıdan girip dansçıların koridorunda yürürken aklımdan geçen buydu.

Kulübün ana salonundan gelen sesleri duyduğumda eğlenceyi düşünmüyordum.

Tereddüt ettim.

"Her şey yolunda mı?" Sylvester ben sorduğumda sordu.

Kulübün açık kapısına baktım, Ryn'in ve Lottie'nin sesini duydum ve hemen dönüp Ian'a mesaj atmayı, prova yapabilmem için kulübün ne zaman boş olduğunu bana söylemesini istemeyi düşünürken, başka bir düşünce kafamı işgal etti.

Artık büyüme zamanının geldiğini düşündüm. Bunlar benim arkadaşlarımdı.

Ve onlara yanlış yapmıştım.

Bunu düzeltmem ya da düzeltemezsem sonuçlarına katlanmam gerekiyordu.

Çünkü Axl ona, onunla ne durumda olduğuma dair alenen karışık mesajlar göndermemi hak etmediği gibi, kızlarım da kendi duygularıyla nasıl başa çıkacağını bilmeyen on iki yaşında bir çocuk gibi davranmamı hak etmiyordu.

"Evet," dedim Sylvester'a, yalan olmasına rağmen. "Her şey yolunda."

Sonra saçlarımı (birazcık) savurmuş olabilirim ve hareketlerime hissettiğimden çok daha fazla güvenerek kapıdan içeri girdim.

Ryn ve Lottie oradaydı, bunu biliyordum.

Pepper da oradaydı.

Sahnede tayt ve egzersiz sütyeni giyyordu. Diğer ikisi sahnenin yan tarafında oturuyordu.

Geldiğimizde tüm gözler üzerimizdeydi.

Ve onlara baktığımda, onları sık sık gördüğümü, onlardan sürekli kaçtığımı ve onları deli gibi özlediğimi fark ettim.

Bana ulaşmaya çalışarak işlerini yapmışlardı.

Sıra yine bendeydi.

Ben de onlara doğru yürüdüm.

Hepsi bana bakıyordu, ama daha çok Sylvester ve bana bakıyorlardı. Sylvester'ı sonra anlatırım.

Öncelikler.

Lottie'ye doğru baktım.

"Elvira'ya gitmediğim için özür dilerim. Bu yanlıştı, bunu biliyordum ve kendimi kötü hissettim. O kadar kötü ki, inanamazsınız. Ama o gece babam bana fahişe dedi..."

Lottie'nin gözleri kısılrken ve Pepper'ın yüzü kızarıırken hepsinden nefes nefese sesler yükseldi.

Ama Sylvester gürledi, "Ne oluyor lan?"

Tüm bunları görmezden geldim ve devam ettim.

"Hayır, bir fahişeden daha kötü çünkü bir striptizcinin alaycı olduğunu ve en azından bir fahişenin bu konuda dürüst olduğunu söylüyor. Keşke gitmeme sebepimin bu olduğunu söyleyebilseydim. Ama değil. En azından tek sebep bu değil. Çünkü kendimi hepinizden çok uzaklaştırdım ve nasıl geri döneceğimi bilemedim. Sonra babamla olanlar oldu. Axl'la da garip şeyler oldu çünkü onun için o dansı yaptım ve konuşmak istedi ve beni çok korkutuyor, onu daha da çok istememe rağmen oraya gidemedim. Sonra evime gittim ve Brett oradaydı. Axl'ı ertelemem ve oruç tutmam konusunda bana çıkıştı..."

"Oruç mu?" Ryn sessizce sordu. Onu duydum.

Ama devam ettim çünkü hepsini dışarı çıkarmak zorundaydım.

Ya şimdi ya da asla. Çünkü daha fazla gecikme hasarı gideremeyeceğim anlamına gelebilirdi.

Şimdi olduğuna karar verdiğime göre, hepsini *şimdi* çıkarmam gerekiyordu.

"Sonra Brett beni yemeğe çıkardı ve arkadaş olduk ve ertesi gün Axl geldi ve yüzüme vurdu..."

"Ne?" Lottie talep etti.

Bunu ben de duydum ama eğilmeye devam ettim.

"Söylediklerinde haklıydı ama söyleme şekli hiç hoş değildi. Sonra bir telefon geldi ve adam beni bağlayıp kırbaçlamakla tehdit etti."

"Ne?"

Bu üçünden de geldi.

Onlara söylemem gerekenler konusunda hala ısrarcıydım ama bu sefer onlara cevap verecektim.

"Bu yüzden Brett'i aramaya karar verdim çünkü o kadar da kötü değildi, sadece müstehcen bir telefon görüşmesiydi. Ama bilirsiniz, olur böyle şeyler."

"Olur böyle şeyler," diye mırıldandı Pepper.

Ryn'e baktım. "Demek bu yüzden Brett beni geceleri alıyor. Ve geceyi benimle geçiriyor, kanepemde uyuyor, çünkü herhangi bir risk almak istemiyor. Bu iyi bir şey. Ama aynı zamanda kötü, çünkü bu sabah yanımdaydı, güvertemde kahve içiyorduk, ama Axl gelip yüzüme vurduğu için özür dilediğinde ve sonra öpüşmeye başladığımızda kahvaltı hazırlamak için içeri girmişti."

"Ohmigod," diye nefes
aldı Ryn. "Aynen öyle,"
dedi Pepper.

"Sonra Brett ayrıldı çünkü arayan kişi daha çok bir sapıktı ve postalarımı
açıp adamın bana bazı tehditler içeren sert BDSM şeyler gönderdiğini
gördü ve ...ve ...uh ..."

Sözlerimi yarıda kestim çünkü artık hiçbiri bana bakmıyordu.

Hepsi benden öteye bakıyordu.

Nedenini daha dönmeden anlamıştım çünkü Sylvester "Hey, Ian" diye
selam verdi. Döndükten sonra arkamda durduğunu gördüğüm Dorian da
cevap verdi,

"Hey, Sly."

Ama bunu bana kaşlarını çatarak yaptı.

Bir itiraf daha: Başlangıçta Dorian'la ciddi sorunlarım vardı, çünkü o son
derece muhteşemdi. Gördüğüm en güzel siyah adamdı. Bazılarının buna
"Siyah" sıfatını eklememi sorun edeceğini biliyorum ama Axl'ı görmeden
önce o gördüğüm en güzel adamdı.

Sonra Axl'ı gördüm.

Bu yüzden Dorian'ın unvanı biraz değişmek zorunda kaldı.

Çok yakışıklı olduğu için onun yanında utangaç ve beceriksizdim.

Bu, inanılmaz derecede iyi biri olmasına ve ciddi olmadığında komik
olabilmesine rağmen (ki bu çok fazlaydı, ancak amcasıyla birlikte bir
striptiz kulübü işletiyordu, kontrolden çıkabilen sadece personel değildi,
müşterilerdi, bu yüzden ciddi olmak iyi bir özellikti).

Ama utangaç olduğumu hissetti, bu yüzden kendini benim için
ulaşılabilir kılmak, onun sadece patronum olmadığını, bir arkadaş olduğunu
ve beni önemsedğini anlamamı sağlamak için çalıştı ve şimdi onu çok
sevdim.

Bu düşünceyle etrafımdaki herkesin çok çalıştığını fark ettim. Peki ya
ben?

Şey...

Cehennem.

"Hey, Ian," diye selamladım.

"Seni takip eden biri mi var?" Ian karşılık vermedi.

"Dostum," dedi Sylvester, Ian ve ben ona baktık. "Cisco bana bu pisliğin
gönderdiği resimleri gösterdi. Şimdi, kelepçeler ya da ipek eşarpların
yaratıcı kullanımıyla kendime tatlı bir parça yapabilirim, ama bu bok *aşırı*."

Ian, Sylvester'a sertçe baktı.

Sonra başını eğdi ve ayakkabılarına baktı.

Ian'a biraz zaman kazandırmak için Sylvester'a döndüm ve "Sly?" diye sordum. Omuz silkti.

Hâlâ ayakkabılarını düşünen Ian'a döndüm.

Sonra elini ensesine koydu, saçlarına sürdü ve sonra yanına bıraktı, "Annem bana kulübe bulaşma dedi. O kızlar senin ölümün olur." Başını kaldırdı ve gözleriyle beni mızrakladı. "Haklıymış."

"Kendimi takip etmiyorum," diye belirttim.

"Öyle olmadığını biliyorum," diye kestirip attı. "Ama bir korumayla geziyorsun ve bir sorunun olduğunda doğrudan bana gelmiyorsun?"

Hmm.

Haklıydı.

"Sen de kendi payına düşen sorunları yaşadın," dedim.

Ezikçeydi ama doğru değildi.

"Hayat böyle, Hatz. Sorunların var. Anlaşırsın. Hayatına devam edersin. Bir sorunun olduğunu bilmezsen, başa çıkamazsın ve o sorun daha büyük bir sorun haline gelir."

Onun bilgeliğine katılmadan ve işleri berbat ettiğim için özür dilemeden önce, Dorian Sylvester'a baktı.

"Bütün gün onunla mıydın?" diye sordu.

Sylvester, "Cisco beni çekene kadar ve beni çekmeye niyetli olduğunu söylemedi, o yüzden belki," diye cevap verdi.

"Dansçıların soyunma odasına giremezsiniz. Sadece dışarı. Güvenliği bilgilendireceğim. Eğer bu gece hâlâ buradaysan, Hattie sahnedeysen tüm gözlerin kalabalığın üzerinde olmasını istiyorum. Sana ya da yerine geçecek kişiye, ekiple iletişim kurabilmen için bir kulaklık vereceğim. Ama önce ekibi seninle tanıştıracam, böylece Hattie'ye odaklandığını bilecekler. Var mısın?"

"Aşağıdayım," diye yanıtladı Sylvester.

Ian bana baktı. "Şu anda bir arama ve resimler mi var?" Başımı salladım.

"Cep telefonunuza ve evinize mi gönderildi?" diye devam etti. Tekrar başımı salladım.

Dorian'ın gözle görülür mutsuzluğu daha da arttı. "Peki Cisco bunu biliyor mu?" diye sordu.

Daha fazla kafa sallama.

"Peki ya Pantera?" "Uh, o da biliyor."

"Onları arayacağım," diye mırıldandı ve uzaklaşmaya başladı. "Bekle!" Ben bağırdım.

Bana geri döndü.

"Axl, Hawk ve diğerleri *resmi olarak* bu işte yoklar, dolayısıyla Sylvester," diye paylaştım Sylvester'a doğru bir el atarak.

Ian'ın gözleri Sylvester'a kaydı, sonra tekrar bana döndü, arkamdan Ryn'in "Pardon?" dediğini duydum. Lottie, "Ne dedin?" ve Pepper, "Oh adamım" dedi.

Onlarla yüzleşmek için döndüm. "Axl, Brett'i ondan önce aradığımı öğrendi ve biraz kızdı."

Bu kez ayaklarına bakan Pepper'dı. Ryn gülümsüyordu.

Lottie kalçasına vurdu, elini kalçasına koydu ve bana ters ters baktı.

"Biliyorum!" Lottie'ye söyledim. "Her şeyi berbat ettim! Bunu düzelteceğim. Söz veriyorum." Gerçi söz vermemeliydim.

Axl bana *hâlâ* mesaj atmamıştı, bu yüzden nasıl düzelteceğimi bilmiyordum. Yine de denemem gerektiğini biliyordum.

"Hattie, dikkatini bana ver," dedi Ian.

Ona doğru döndüm.

"Ne kadar kötü batırdınız? Yani, bu Delgado ve adamlarının suya girmesini yarım saat mi yoksa yarım gün mü geciktirecek?" diye sordu.

"Muhtemelen yarım saat, Brett onları ipe götüreceğine göre. Ama Axl'ın muhtemelen sakinleşmemiş olsa bile, evimden uzaklaşırken ofisle telefonda konuştuğundan şüpheleniyorum."

Ian sertçe başını salladı, "Tanrı korusun bir dahaki sefere..." dedi ve ben mesajını anladığımı belirtmek için başımı sallayınca uzaklaştı.

Derin bir nefes aldım, tekrar döndüm ve Lottie'ye baktım.

"Düğün şenliklerinin başlangıcını kaçırmaktan nefret ediyorum. Nefret ediyorum. Ve gelmeyerek duygularını incittiğim için çok üzgünüm."

Yanıma gelip beni kollarına almadan önce bir saniye bile tereddüt etmedi.

Başımın yanını öptü ve sonra kulağıma şöyle dedi: "Bizi içeri *almak* zorunda değilsin ama bize haber vermek zorundasın. Boşluğa ihtiyacın var, bunu sana sağlayabiliriz. Konuşmaya ihtiyacın var, biz senin yanındayız. Dinleyecek birine ihtiyacın var, duymaktan mutlu olacak kulaklarımız var. Sadece geri çekilmeyin. Çünkü seni seviyoruz ve nasıl ihtiyacın olursa olsun yanında olmak istiyoruz."

Olamaz.

Ağlayacaktım.

Olamaz!

Ağlıyordum.

Ona tutunmak ve ağlamamak.

Hıçkırarak.

Aslında pek ağlayan biri değildim. Gözlerim dolabilirdi ama bunu hemen engellemeyi öğrenmişim çünkü babam ağlamaktan nefret ederdi.

Ama tüm bu olanlar... tüm bu olanlar *çok* fazlaydı. Bu yüzden ağlıyordum.

Sonra Ryn ve Pepper içeri ittiler, tutundular ve ben daha çok ağlamaya başladım.

Kendime geldiğimde biraz uzaklaştım, Lottie'ye baktım ve "Senin partini, bekârlığa veda partini ya da düğününü kaçırmayacağım" diye yemin ettim.

"Nedime olduğunu düşünürsek, umarım öyle değildir," dedi. "Gitmem gereken bir prova var," diye mırıldandım.

"Bir bok yok mu?" diye sordu.

"Bu hafta bunu planlayacağım," diye söz verdim.

"Bebeğim, beni dinle," dedi, beni ya da diğer kızları bırakmadan.

Arkadaşlarımla bir arada dururken onu dinledim.

"Kafanda büyük şeyler oluyordu ve sen bunlarla nasıl başa çıkacağını biliyordun. İş berbat etmedin. Bana karşı değil. Kendini korumak için yapman gerekeni yaptın. Artık neler olduğunu bildiğim için incinmedim. Anlıyorum. Daha önce de anlamıştım. O yüzden kendini üzme. Olan oldu ve artık farklı bir şey. Ve eğer bir arkadaşınız varsa, bunun ne olduğunu anlayacak ve siz farklı bir şeye geçtiğinizde yanınızda olacaktır."

Gözlerim dolmaya başladı; dudağımın titrediğini bile hissettim. "Kahretsin, yine patlayacak," diye mırıldandı Ryn. "Hayır, ona kilitlenebilirim," dedim titreyerek.

"Ağla, kimin umurunda?" Pepper sordu.

"Umurumda, prova yapmam gerekiyor ve sen zaten prova yapıyorsun. Yapacak işlerimiz var," dedim ona.

"Bu gece 'What a Feeling' var," diye açıkladı

Ryn. Ona baktım. "Pardon?"

"Siyah mayo, siyah bacak ısıtıcıları, tekme atıyorum ve bazı twirl'lerle kalabalığın içindeki herkese işaret ediyorum. *Harika* olacak."

"Ohmigod, 'What a Feeling' şarkın *harika* olacak," diye nefes aldım.

Bunu biliyordum çünkü onu prova yaparken görmüştüm, gölgelerin arkasında duruyordu, Revü'ye başlamak için hepimiz çeşitli rutinlerimizi cilalarken arkadaşlarımdan kaçarken uzun zamandır bulunduğum yerde.

"Biliyorum. Başladığımızdan beri 'What a Feeling'i çıkarmasını bekliyordum," dedi Pepper.

"Bu geceki ilk dansım," dedi Ryn, gözleri benim üzerimdeydi. "Ian beni ilk dansa çıkarıyor. Umarım senin için sorun olmaz."

"Tabii ki öyle! Onları çok şaşırtacaksın. İpuçları hepimiz için hazır olacak," diye cevap verdim.

"Kesinlikle," diye kabul etti Pepper.

"Tamam, önemli bir şey, Axl seni öptü mü?" Lottie sordu. Ona kocaman gözlerle baktım.

"Sıcak mıydı?" Ryn sordu. Ona daha büyük gözlerle baktım.

"Tam isabet," diye fısıldadı Pepper.

"Brett işin ortasında ortaya çıktığında *gerçekten* çok kızmıştı," diye paylaştım. "Ya da *hiç*," diye ekledim.

"Eminim," diye mırıldandı Ryn.

"Bunun iyi bir şey olduğunu sanmıyorum. Bir süredir onun kafasını karıştırıyordum," diye itiraf ettim.

Lottie, "Bir erkeğin kafasını karıştırmanın iyi bir şey olduğunu düşündüğüm izlenimini vermek istemem ama senin de kendine göre nedenlerin var ve bunlar onu kasıtlı olarak becermekle ilgili değil," diye ekledi. "Ve bu çocuklar bir parmak sallıyor ve sürtükler ayaklarına kapanıyor. Uğruna çalışmak zorunda olmadığın bir şeyin değerini bilemezsin. Onun bunun için uğraşması kötü bir şey değil."

Peki o zaman.

Bu kesinlikle üzerinde düşünülmesi gereken bir şeydi.

"Mo'nun ayaklarının dibine düştün," dedi Ryn Lottie'ye.

"Ben yapmadım. Onu oturma odamda sinsice takip ettim," diye düzeltti Lottie. "Ama Mo farklı. Piliçler tarafından kandırılmıştı. Düzeltme işini ben yapmak zorunda kaldım."

"Ah, doğru." Ryn sırıttı.

"Sürtükler böyle mi yapar? Toplanıp durmak ve sürekli konuşmak mı?" Sylvester sabırsızca arkamdan seslendi.

Konuşmayı kestik ve ona döndüm.

"Halletmemiz gereken işler var, *Sly*," dedim.

"Senin de yapacak işlerin var," diye hatırlattı bana.

"Sadece bizi dans ederken izlemek istiyorsun,"
diye suçladım. "Şey... *evet*," diye kabul etti.

"Doğru. Yapmam gereken bir çalışma daha var. Sonra Ryn'in sırası.
Hattie, sonra sen. Tamam mı?" Pepper planladı.

"Isınmam lazım, o yüzden bana uyar," dedim ona. Pepper
tekrar sahneye çıkmak için hareketlendi.

"Patlamış mısır ister misin koca adam?" Ryn
Sylvester'a takıldı. "Şimdi değil, belki sonra," diye
karşılık verdi Sylvester.

Ryn ona gülümsedi ve ses tahtasına doğru yürümeye başlayarak Pepper'a
"Müziği başlat!" diye seslendi.

"Yakaladım seni!" Pepper geri seslendi.

Gerinmeye başlamak için açık bir alana geçtim.

Yarım saat sonra Sly'ın "*Gelmiş geçmiş* en iyi atama" diye mırıldandığını
duydum. Ryn "What a Feeling "i söylüyordu.

Ve bunu söylediğinde, o gün ilk kez olabileceğini düşündüm, hatta belki o
hafta, hatta bir ay bile olabilirdi ...

Gülümsediğimi.

ALTINCI BÖLÜM

Her zaman

HATTIE

Gece bitmişti.

Ryn'in "What a Feeling" şarkısı ortalığı kasıp kavurdu.

Onun rutini o kadar iyiydi ki, seyirciler geri kalanımız için o kadar hazırdı ki, bahşişlerim yedi yüzü aşmıştı.

Soyunma odasıdaydım, duş almıştım, yüzümü yıkamıştım, sivil kıyafetlerimi giymiştim ve gitmeye hazırdım.

Kızlar vedalaştıktan sonra gitmişlerdi. Brett dışarıda arabasında beni bekliyordu.

Sylvester soyunma odasının dışındaydı ve bana arabaya kadar eşlik etmek için bekliyordu.

Kızlardan gelen ve onları geri kazandığım anlamına gelen vedanın sıcaklığı da azalıyordu.

Çünkü mesajlarıma bakıyordum.

Şöyle başladı:

Haklısın. Her zaman haklıydın.

Gerçekten konuşmamız gerek.

Bu sabah kötü gitmesinden nefret ediyorum. Senin için iyi bir zaman olduğunda haber ver.

Bu gece kulüpteyim. Ama başka zaman, seninim.

Bana haber ver yeter.

Provadan sonra ve hayatı yakalamak için kızlarla geç bir öğle yemeğine çıkmadan önce, öyleydi:

TAMAM. Bana gerçekten kızgın olduğunu hissediyorum. Ve buna hakkın var.
Özür dilerim. O sapık beni aradığında ilk seni aramalıydım.
Öğle yemeğine çıkmak üzereyim.
Kızlardan. Lottie'den özür diledim ve benimle bir sorunu yok.
Ben de senden özür dilemek için bir şans istiyorum. Bana izin verir misin?

Cevap vermedi.

Sly ve ben Ryn ile birlikte onun taklasını kontrol etmeye gittikten sonra (ki bu inanılmaz derecede muhteşemdi, Sly bile etkilendi) ...

Kahvaltı tabaklarını toplamak, alışveriş listesi yapmak ve babama gidip onu beslemek için eve gitmeden önce (babama bir şeyler açıklamak zorunda kalmamak için Sly'ın dışarıda kalmasını sağladım ve o da hiç itiraz etmeden, "İyi karar. Sana fahişe diyen bir adamın yakınında olmamı istemezsin. Özellikle de o pislik senin babansa." - Brett'in uşaklarını işe alırken bir tipi varmış gibi görünüyordu) ...

Gönderdim:

Mesaj yüksek sesle ve net bir şekilde geliyor.
Ama bil diye söylüyorum, işi yapmak için buradayım.

Şimdi saat sabahın 2:23'üydü.

Ve Axl hala cevap vermemişti.

Kendi ilacımın tadına bakmak, yutması acı bir haptı.

Kederli bir şekilde soyunma odalarından çıktım ve Sly'ın bana dar bir bakış attığını fark edince gözlerini kaçırdım.

Daha önceki sorusunu tekrarladığında arka kapıya bile gelmemiştik.

"Her şey yolunda mı?"

"Her şey harika," diye yalan söyledim, hâlâ gözlerini kaçırıyordum. Bana şehir arabasına kadar eşlik etti.

Ama beni içeri almak için arka kapıyı açmadan önce, "Sen harika bir dansçısın" dedi.

Başımı kaldırıp ona baktım. "Pardon?"

"Gördüklerimin en iyisiydin. Kalabalığı izliyor o l m a l ı y d ı m ama gözlerimi senden alamadım çünkü o kadar iyiydin."

Oh adamım.

Tekrar ağlama tehlikesiyle karşı karşıyaydım. "Teşekkürler Sly," diye fısıldadım.

"Sadece sana gerçeği söylüyorum," dedi ve kapıyı açtı.

İçeri girdim.

Bunu yaptıktan sonra Sly eğildi ve kapıyı kapatmadan önce Brett'le anlamını çözemediğim bir bakış alışverişinde bulundu.

"Selam tatlım," diye selamladı Brett.

"Selam Brett," diye karşılık verdim.

Araba süzülerek uzaklaşmaya başladı. "Bu gece iyi geçti mi?" diye sordu.

"Kızlarla işleri yoluna koydum," dedim ona. "Evet, Ryn bana mesaj attı," diye mırıldandı.

Cidden, o ikisi sıkı görünüyordu.

Öğle yemeğinde konuşacak çok şeyimiz vardı ve Evie bize katılmıştı, bu yüzden Ryn'e bunu sormaya fırsat bulamadım.

Günün iyi haberi, yarın onu arayabilir, mesaj atabilir ya da onunla bu konu hakkında konuşabilirdim.

Bunu düzeltmiştim.

Arkadaşlarımı geri kazanmıştım.

Diğer iyi haber, gün bitmişti. Bütün iyi haber buydu.

"Pantera ne olacak?" Brett kötü haberden sonra sordu.

Yan pencereden dışarı baktım. "Sanırım hâlâ kızgın."

"Neden böyle düşünüyorsun?"

"Üç kez mesaj attım, özür diledim, geri dönmedi." Ona döndüm, ama yan camdan dışarı bakmadan önce sadece ona bir göz attım. "Hakkı var. Ben de ona aynısını yaptım."

"Mm," diye mırıldandı Brett.

Sonra sessizliğe gömüldü.
Ben de ileriye baktım ve "Günün nasıl geçti?" diye sordum. "İlginçti."
Başka bir şey söylemedi.
"Bu iyi bir şey sanırım," diye mırıldandım.
"Çıldırmağın," dedi tuhaf bir şekilde.
Tekrar ona döndüm. "Ne?"
"Sana Pantera'nın ne iş yaptığına dair bazı ayrıntıları anlattığımda. Bilmiyordun ama duyduğunda da korkmadın."
Bu kafa karıştırıcıydı.
"Neden korkayım ki?"
"Eğer bilmiyorsan, sana söylemem gerektiğinden emin değılim" demeden önce bir an tereddüt etti.
"Hayır, söyle bana." Tamamen ona doğru döndüm. "Neden korkayım ki?" "Adam masaya binmiyor, Hattie," diye yanıtladı dikkatle.
"Biliyorum," dedim ona. "Ryn'i çok az tanıdığını da biliyorum, adamlarınız onu götürdüğünde çığılığını duymuş..."
Brett'in yüzü sokak lambalarının altında pişmanlıkla gerildi. Ben devam ettim.
"... ve onun peşinden koştu ve onu kurtarmak için çatışmaya girdi."
"Adamlarım emir altındaydı, ikincil hasar yok," diye açıkladı. Başımı salladım. "Anlatmak istediğim bu değıl. Anlatmak istediğim, bir anlık dalgınlıkla, ne olduğunu bile tam olarak bilmediğı bir şeyden bir kadını kurtarmak için saldıran bir adam olduğu. Sadece çığılık attığını. Sahip olduğu işe, o iş için gerekli beceri ve deneyime sahip bir adam olduğu için sahip değıl. O işi alabilecek beceri ve deneyime sahip çünkü o bir erkek."
Brett hiçbir şey söylemedi ama gözlerini benden ayırmadı. Ve nedense konuşmaya devam etmek zorunda hissettim kendimi.
"Biliyorsun, babam konusunda berbat durumda olduğumu anlıyorum. Belki daha güçlü bir insan onu hayatından çıkarır ve yoluna devam ederdi. Ama bu dağılmışlığın bir parçası da bana yaptıklarını anlamamam değıl ve bana yaptıklarının benimle ilgili olmadığı gerçeğı. Onunla ilgiliydi. O başarısız bir Baryshnikov değıldi. Ama her neyse, hayatında mutlu değıldi ve bunun acısını benden çıkardı, çünkü her şey onunla ilgiliydi. O benim babam, ama çığılık attığımı duysa, peşimden koşacağını sanmıyorum. Muhtemelen polisi arardı. Ama peşimden koşmazdı. Burada Axl'in etrafında olmak bile

Axl'i çok iyi tanımıyorum. Ama *bunu biliyorum*. Ve şu anda bilmem gereken tek şey de bu."

Brett yumuşak bir sesle, "Katılıyorum," dedi.

Bir omzumu kaldırdım. "Yani, o neyse o. Bir öpücüğümüz oldu, randevumuz olmadı, bir sürü bir şey gibi hissettiren hiçbir şey olmadı ve ben bu bir şeyi gerçekten bir şeye dönüştürmeye başlamayı umuyorum. Onun kim olduğundan ya da ne yaptığından korkup onu değiştirmek isteyemem. Dürüst olmak gerekirse, ben dağılmış durumdayım ve o da beni olduğum gibi kabul ediyor gibi görünüyor. Dağınık değil ama yaşamak için tehlikeli bir şey yapıyor ama sonuçta ben de aynı şeyi yapmazsam onu hak etmiyorum."

Brett yine bana bir şey söylemedi. Ama şoföre seslendi, "Joe." "Anladım," diye cevap verdi şoför.

Brett sonra bana baktı. "Kadınlarla aranı düzelttiğine sevindim."

"Ben de," diye karşılık verdim, konunun bu kadar çabuk değişmesine biraz şaşırılmış, Brett'in Joe'ya bir şey söylemeden bir şey söylemesine de çok şaşırmıştım.

Sonra konunun neden değiştiğini anladığımı düşündüm. Ve bana gerçekten iyi davranmıştı.

Elbette, bunu evime zorla girerek, eve dönmemi bekleyerek beni korkutarak ve bana isyan yasasını okuyarak başlattı.

Ama o harika bir adamdı.

Büyüklüğü için alışılmadık yöntemleri vardı. Ben de öğreniyordum.

Buna değecekse, çalışmaya da değer.

Ve bunu Brett'e de vermem gerekiyordu.

"Brett, Axl'la ve hayatla ilgili olarak bulunduğum yerde olmasaydım, dürüst olmak gerekirse, seninle bundan bağımsız olarak tanışsaydım, başa çıkabilecek bir kız olabilirdim. Sen gerçekten özel birisin. Aslında sen harika bir adamsın ve orospu çocuğu olman da umurumda değil. Ama biz öyle tanışmadık."

Uzandı ve parmağını çenemde gezdirdikten sonra nazikçe, "Bebeğim, biliyorum. Pantera önünü göremiyor, seni çok istiyor ve sen de muhtemelen ondan daha uzun süredir aynı boşluktasın. Anlıyorum. Benim için endişelenme. Lütfen."

"Sanırım benden hoşlanıyorsun," diye fısıldadım tereddütle.

"Sen benim hayatımın aşkı olsaydın Hattie, ben de senin hayatının aşkı olsaydım, Pantera'nın hiçbir önemi olmazdı. İkimiz için de."

"Bu doğru," diye mırıldandım.

Gülümsedi. "Bu bizim için söz konusu değil. Ama çok tatlısın ve iki kız kardeşim de Alaska'da yaşıyor ve hepsi büyüdü, bu yüzden tekrar bakacak bir kıza sahip olmak eğlenceli. Dediğim gibi, endişelenme."

"Özel olduğunu biliyorsun," dedim sessizce ama ciddiyetle.

Bu Brett'in tüm vücudunu harekete geçirdi.

Sonra aynı sessizlikle, "Hayır, yapmadım. Ama bunu anlıyorum, tatlım."

Bunu alabilmesi için ona vermem hoşuma gitti.

Ona gülümsedim.

Öne doğru bakmadan önce uzanıp dizimi sıktı.

Ben de aynısını yaptım, Ryn'in telefonunu uyku moduna alıp almadığını ya da bir mesajın onu rahatsız etmemesi için gece boyunca ona yakın olmayan bir yerde şarj edip etmediğini merak ettim.

Her ihtimale karşı sabaha kadar beklemeye karar verdim. Sonra tekrar yan camdan dışarı baktım.

Ve kaşlarım birbirine çarptı.

"Senin evine mi gidiyoruz?" Bizi daireme doğru götüren bir rota olmayan rotayı sordum.

"Hayır, Pantera'nın evine gidiyoruz."

"Ne?" diye bağırarak koltuğumda hızla döndüm.

"İşleri yoluna koyabilmen için seni bırakıyorum," dedi.

"Saat sabahın iki buçuğunu geçti," dedim ona bildiği bir şeyi söyleyerek. "Güven bana, bir şeyleri düzeltmek için kapısına gelmen onun umurunda bile olmaz." Aman Tanrım!

"Hazır değilim."

"Buna nasıl hazırlanıyorsunuz? Hazırlanmazsın. Sadece yaparsın." Haklıydı.

Argh!

"Yorgunum. Ve açıklamaya başladığımda onu uyandırdığım için kötü bir ruh hali içinde olmasını istemiyorum."

"Doğru, Hattie, bir sikim olduğunu anladın mı?" "Tabii ki anladım!"

"Ve anlıyorsun ki, eğer dış etkenler bir şeyleri çarpıtmasaydı, seni benim yapmak için hiçbir şeyden vazgeçmeyeceğim şekilde senden hoşlanabilirdim?"

Oh adamım.

"Uh..."

"Bu da Pantera'nın seninle nasıl
ilgilendiği." Yikes!

Ve geçici olarak ...

Yaşasın!

Brett, "*O yüzden bana güvenin, sabahın iki buçuğunda kapısında
belirmeniz onun umurunda bile olmayacak,*" diyerek sözlerini tamamladı.

"Tamam, tamam," diye

mırıldandım. "Bunu yapabilirsin,"

diye cesaretlendirdi.

"Ya yapamazsam? Ya bu sabah her şeyi berbat ettiysem?"

"Şöyle olacak," diye başladı. "Kapıyı açacak. Sonra seni görecek. Ve her
şey hallolacak. *Bum.*"

Ciddi misin?

"Gerçekten bu kadar kolay olacağını mı

düşünüyorsun?" "Hiç aynaya baktın mı?"

"Bakması zor biri olmadığımı biliyorum Brett, ama önemli olan tek şey
bu değil."

"Çok tatlısın. Tatlısın. Hoşsun. Yeteneklisin. Seni mahveden birkaç
önemli aksaklık dışında, ki Hattie, herkeste bir şekilde vardır, her şeyi
yoluna koymuşsun. Harika bir ped. Güzel pijamalar. Yapılmayı bekleyen
para dolu bir stüdyo. Ve son olarak, ikinizin öpüştüğü gibi onu güvertede
öpen ben değildim. Bunu yapıyordun ve bunun ne hakkında olduğunu
benden çok daha iyi bilmediğini söyleyemezsin. Yani, kabalık etmek
istemem ama, kapısının eşiğinde olman onu pantolonuna girmeye bir adım
daha yaklaştırıyor. Yani kesinlikle. Bu kadar kolay olacak."

Tek söylediği çok güzeldi.

Ama son kısımda kalbim durdu.

"Ohmigod, Axl'la seks yapmaya hiç hazır değilim. Geri dönmeliyiz,"
diye nefes aldım.

Brett şehir arabasının tavanına baktı.

"Ne?" diye sordum. Ben sordum.

Tekrar bana döndü. "Seni kapısının önüne atacak değil ya.

Bahane üretmeyi bırak."

Ağzımı kapattım.

"Bunu yapabilirsin," diye tekrarladı.

Çok ama *çok* derin bir nefes aldım.

"Hattie, bunu yapmak *istiyorsun.*"

Ben de *öyle* yaptım.
Ayrıca beni ölümüne
korkuttu. Başımı
salladım.
"Aferin kızıma," diye
mırıldandı. Ugh.
"Kız kardeşlerine karşı bu kadar sert misin?" Ben talep ettim.
Yüzünde hoşuma gitmeyen bir ifade belirdi, sonra yüzünü sildi ve
"Sence neden Alaska'da yaşıyorlar?" dedi.
Gerçek bu değildi.
Bakışını okuduğumu sandım, bu yüzden "Onları özölüyorsun"
dedim. "Kız kardeşlerim ve ben çok sıkı fıkıyız. Erkek kardeşim..."
Söylenmemiş: *pek değil*.
"Nerede o?" Ben
sordum. "Burada.
Denver'da."
"Oh," diye mırıldandım. Sonra normal bir sesle, "Benim kardeşim yok."
"Artık biliyorsun. Kan bağımız yok ama bugün dördüyle barıştın ve diğeri
de hemen yanında oturuyor."
Uh-oh.
Yine ağlayabilirim.
Bunu önlemek için, "Bu kadar tatlı olman tuhaf olmaya başladı," diye
tersledim. "Bu düşünceyi aklından çıkarman için sana bir İşe Gitme
Brett Day, ama böyle düşünmen hoşuma gidiyor. O yüzden bu konuyu
kapatalım."
Ona gülümsedim, gülümsemem azaldı ve "Korkuyorum" diye itiraf ettim.
"Öyle olduğunu biliyorum," dedi nazıkçe. "Neden şu anda Pantera'ya
gittiğimizi sanıyorsun? Kızımın kafasının içine geri dönmesine ve istediğini
alamamasına izin veremem."
Hayır, bunu yapamayız.
"Kız kardeşlerinle tanışmak isterim,"
dedim. "Ziyarete gelirler, ben
ayarlarım."
"Brett?"
"Tam
burada."
"Tekrar batırmama izin vermediğin için
teşekkürler." Şimdi gülümseyen oydu.
"Ne zaman istersen."

YEDİNCİ BÖLÜM

Buna Değer

HATTIE

Tamam

Brett'in arabasından Axl'in kapısına kadar olan uzun, çok uzun yürüyüşte (aslında o kadar da *uzun* değildi, oldukça kısaydı, sadece öyle hissettirdi) bana ne olduğunu bilmiyordum.

Ama her ne olduysa oldu.

Ve Axl'in Baker Tarihi Bölgesi'nde gri boyalı, beyaz süslemeli, havalı bir bungalovda yaşadığına şaşırdığım sırada oldu.

Apartman dairesi (Mag gibi) ya da çatı katı (Boone gibi) diye düşünmüştüm. Hayır.

Ev.

Güzel ev, küçük, bahçesi yok, etrafındaki sınırlı alanın tamamı peyzajlı, harika bir mahalle.

Ama bunu atlattım çünkü atlatmak zorundaydım. Bu olay neredeyse sabahın üçünde oluyordu.

Ve ilk olarak, bunu berbat edemezdim.

Ama ikinci olarak, bunu *nasıl* berbat ettiğimi merak ettim.

Axl stüdyomda bana söylediklerinde haklıydı ama bu konuda nazik davranmamıştı.

Ve ürkütücü arama hemen ardından geldi.

Yani, tabii ki onu aramazdım.

Bana kötü davranmıştı!

Yetişkin bir kadındım ve o gün bu konuda kendime gelmeye başlamış olabiliirdim.

Ama kendimi olası bir krizle karşı karşıya bulduğumda istediğimi yapma ya da istediğimi arama hakkına sahiptim.

Ya da her zaman.

Ve Axl konuşmama izin verseydi bunu bilebilirdi. Sürekli sözümü kesiyordu.

Bu yüzden, kapısını çaldığımda aklımda bunların hepsi vardı.

Evet, onun nasıl bir adam olduğunu ve benim için ne ifade ettiğini (aslında öyle olmasa bile) anladığımda ilk arayacağım kişi o olmalıydı.

Ama eğer bu iş yürüyecekse, neden yürümediğini anlaması için *beni dinlemesi gerekiyordu*.

Kapıyı açtığında aklımda bu vardı.

Sonra aklımda hiçbir şey kalmadı çünkü kapıyı kalçalarına kadar inen geniş lacivert lastikli bir çift gri pamuklu jarse uyku pantolonuyla açtı.

Başka da bir şey yok.

Koyu renk göğüs kılları vardı, çok değil, sadece yeteri kadar, düz karnının altında pantolonunun bel bandına doğru uzanan yoğun bir çizgiye kadar iniyordu.

Göğsü muhteşemdi. Göğsü soneleri hak ediyordu.

Göğsünü görmek beni bayıltabilir.

Pantolonuna doğru uzanan saç çizgisini düşünemiyordum bile, yoksa komaya girebilirdim.

Yarı uykulu, buz mavisi gözlerine baktım. Hayır.

Hayır.

Bayılmam.

Orgazm.

"Hattie? Her şey yolunda mı?" diye sordu yarı uykulu pürüzlü sesi.

Burada yine ne yapıyordum?

Bakışları beni aşır kaldırıma yöneldi.

Kirli çenesi sertleşti.

Doğru ya.

Yaptığım şey buydu.

"Konuşacağız," dedim ve Brett'e dönüp el salladım; *bu*, içeri girdiğimin bir işareti ve *bunu yapabileceğim için kendimi* toparlamam gereken bir andı.

Ve bunu yapacaktım.

Brett, Brett'lik yapıyordu, bu yüzden bana her şeyin yolunda olduğunu ve Axl'in görevde olduğunu mesaj atmam için kaldırımda bekleyeceğini ya da beni eve götürebilmek için geri gelmemi söyledi.

Evet, gecenin
üçünde. Kesinlikle
iyi bir adam.

Bunu yapabileceğime ve yapacağıma göre, Axl'i iterek evine girdim.

Sadece birkaç adım attım çünkü arkadan, sağdaki bir odanın kapısından ışık geliyordu ama bulunduğum alan karanlıktı, perdeler kapalıydı ve başlamadan önce mobilyalara çarparak ya da bir lambayı kırarak ortalığı karıştırmak istemedim.

Axl'in kapıda durup sanki hâlâ oradaymışım gibi dışarı bakmasını izledim, sonra o anki panik, endişe, korku ve hafifçe tahrik olmuş halimle çözemediğim bir kafa hareketi yaptı ve kapıyı kapattı.

Sonra hareket etti.

Bir lamba yanıyor.

Tam ışıktı, o ve göğsü, gözleri ve o uyku pantolonu... O saç
çizgisinden bahsetmiyorum bile.

Gah!

"Ha-" diye başladı.

Hemen elimi kaldırdım. "Hayır, hayır. Unh-unh. Bu sefer konuşmayı ben yapacağım, sen de dinleyeceksin ama sözümü *kesemeyeceksin*."

Ellerini kalçalarına koyarak öyle bir erkek duruşu yaptı ki, amacının erkekçe mümkün olduğunca fazla yer kaplamak mı yoksa sadece elleriyle ilgili bir şey mi olduğunu anlayamadım.

Ama göğsünü
vurguluyordu. *Muhteşem*
göğsünü.

Odaklan!

Başladım.

"Öncelikle, seni uyandırdığım için özür dilerim. Ama Brett beni işten sonra buraya getirdi, böylece bana mesaj atmadığında korkup kaçmayacaktım ve seni uyandırmak gibi affedilmez bir kabalığın bahanesi olarak, muhtemelen korkup kaçmak için bir neden bulacaktım. Bu yüzden gerçekten üzgünüm ama ya şimdi ya da hiç."

"Beni uyandırmış olman zerre kadar umurumda değil," dedi kararlı
bir şekilde. Aman Tanrım.

Benim.

Bu güzeldi.

Ve Brett haklıydı.

Devam edelim.

"Ve bu bana mesaj atmadığın için üzgün olduğumu söyleme şeklim değil. Anlıyorum." "Anladığından emin değilim çünkü mesaj atmamamın tek nedeni meşgul olmamdı.

ve bir süre mesajlarına ulaşamadım. Ulaştığımda endişelendiğini anladım, bu yüzden sana mesaj atıp iyi olduğumu bildirmek için bir dakikamın bile olmaması beni mahvetti. Eve ancak bir saat önce gelebildim ve sen dans ettikten sonra gece geç saatlerde mesajlaşmanın sorunlarımızı çözmemize yardımcı olacağını düşünmedim. Yarın ilk iş seninle bağlantı kuracaktım. Açıkçası, yarın şu an olduğu için bunu yapıyoruz."

Oh, iyi o zaman.

Bu da güzeldi.

Hayır, aslında harika.

Ve "sorunlarımızı çözmemize yardımcı ol" sözleriyle kendimi sıcak ve yumuşak hissetmek için bir ucube miydim?

Yani bir bokumuz olduğunu sanıyordu!

Buna takılıp kalamazdım. İleri!

"Tamam, her şeyin başladığı yere dönecek olursak, o gün dans stüdyosundaki halimi görmenin sen ve Ryn için ne kadar utanç verici olduğunu anlayacağını umuyorum. Sanırım senden hoşlandığımı ve benden hoşlanmanı istediğimi anlıyorsun ve bir dansı berbat ettiğim için deli gibi davranmak benden hoşlanmanı sağlamayacak."

Ellerini kalçalarından çekti, bana doğru bir hamle yapacakmış gibi baktı ve ağzını açtı.

"Hayır," dedim hızla, başımı sallayarak. "Korkutucu, ruhunu ortaya koyan kısımdayız, bu yüzden konuşamazsın. İşim bittiğinde tartışmaya açacağım. Şimdi dinlemen gerekiyor."

"Korkunç, ruhumu ortaya koyan kısım" dediğimde yüzü, iç huzurum ve bu kısmı atlayıp ona ve çıplak göğsüne atlamadan devam etme isteğim için görmezden gelmem gereken bir ifadeye büründü.

Sonra kollarını göğsünde kavuşturdu ve yerleşti. Çok daha iyi değil.

Onun muhteşemliği karşısında sebat etmek, belli ki anahtar olacaktı.

Bunun üzerine aradım ve devam ettim.

"Bu yüzden utandım ve senin de bunu anladığını tahmin edebiliyorum. Bilmediğiniz şey, belki de üç yıldır ilk kez striptiz yapmadan dans ettiğim."

"Tanrım," diye fısıldadı.

Bu bir kesinti değil bir tepki olduğu için buna izin verdim. "Ve gerçekten iyi hissettirdi, ta ki hissettirmeyene kadar ve sonra siz beni gördünüz, ama bu sadece dansı sevmediğim için bıraktığım gerçeğini ön plana çıkardı. Seviyorum. Dans etmeyi seviyorum. Ama beraberinde berbat anılar da getiriyordu ve bunlar da su yüzüne çıkıyordu. O odada dans ettiğim sıralarda dans etmeyi unutmuştum çünkü dans etmeyi seviyordum ve harika hissettiriyordu, sonra hiçbir anlamı olmayan küçük bir hata yaptım. Ama babam aklıma girdi. *Her şeyi berbat ettiğim* için kendime değil, beni berbat etmesine hâlâ izin verdiğim için kendime kızıyordum."

"Tamam bebeğim," dedi

usulca. Hay aksi.

Bana bebeğim demesi bir yana, yumuşak ya da başka bir şekilde araya giremeyeceğini bile söylememiştim.

Hepsi *çok* güzeldi. Boğazımı temizledim.

"Yani," diye başladım, Axl'ın dudakları büküldü, bu sıcaktı ve sinir bozucuydu çünkü bu işi halletme isteğimi bozuyordu, ama devam ettim, "bu konuda o noktadaydım ve beni yenmesine izin verdim."

"Anlaşılabilir," dedi.

Tamam.

Güzel

. Vay

be.

Sırad

aki!

"Ve seni kapatırken senin için 'Shut Up' dansı yapmamın hoş olmayabileceğini anlıyorum ve senin bir kız arkadaşın var-"

"Benim kız arkadaşım yok." Tamam.

Um ...

Aman Tanrım.

Beynim zihinsel taklalar attı.

Sonra aklıma geldi.

"Görüşüğün bir kadın," diye değıştirdim.

Başını iki yana salladı. "Hayır. O stüdyoda her şeyi berbat ettiğın gün ayrıldık."

Oh.

Benim.

Tanrım.

"Uh..." Zorla söyledim.

"Yine de hâlâ arkadaşız ve takılıyoruz," dedi. "Oh, tamam," diye mırıldandım.

"Sence bir kız arkadaşım olsaydı seni bu sabah öptüğüm gibi öper miydin?" diye sordu.

"Bilmiyordum. Ama Brett hayır dedi."

"Bu adam bir kez olsun haklı," diye mırıldandı.

"Gerçi bana biriyle görüşüğünü kendin söylemiştin."

"O zamanlar, onunla ilişkimi bitirmeye niyetli olsam da hala öyleydim. Bunu sana baskı hissetmemen ve benimle bağ kurarken kendini güvende hissetmen için söyledim. Sonra, seni o noktaya getirdiğimde, bizi ileriye taşıyacaktım."

Hmm.

"Konuşman bitti mi, artık tartışmaya başlayabilir miyiz?" diye sordu, sesi eğleniyor gibiydi.

Eğlenme kısmı beni mutlu etmedi, çünkü bu benim için çok kolay değildi. Yine de, konuşmasına izin verdiğim için zaten tartışıyor gibiydik. Yine de gözlerimi kısarak ona baktım ve "Hayır" diye tersledim.

"Doğru," diye mırıldandı, şimdi gözle görülür bir şekilde gülümsemeye karşı koyuyordu. Grr.

İleri!

"Açıkçası, 'Kapa Çeneni' dansımla sana duymanı istediğim bir şey söyleyecektim ama bir kız arkadaşın olduğunu sanıyordum ve ben de hala kafam karıştı. Bu yüzden belki de sana tepki verme fırsatı vermeden söylememeliydim ama yapmam gerekiyordu ve yaptım. Yaptığım doğru bir şey olmadıysa ya da seni kandırıyormuşum gibi göründüyse özür dilerim. Sizi temin ederim ki niyetim yüzde yüz bu değildi."

Hiçbir şey söylemedi.

Ama ben de bir şey söylemeyince, "Şimdi tartışma zamanı mı?" diye sordu. "Hayır," diye yanıtladım.

Bu kez kulağını omzuna doğru eğdi ve açık gülümsemesini gizlemek için boynunu büktü.

Gerçekten mi?

"Eğlenceli bir şey bulamıyorum," diye bilgilendirdim onu. "Bu hiç de kolay değil."

Bana baktı, hâlâ düpedüz gülümsüyordu. "Anlıyorum tatlım. Ama sen sevimliliğinin farkında değilsin."

Sevimlilik mi?

Sevimli olduğumu mu

düşündü? Vay be.

Güzel

miş.

Hayır.

Konsantre ol!

"Bitirebilir miyim?" Kısık sesle sordum, ya da belki biraz sahte kısık sesle, ama her neyse.

Elini tekrar göğsünde çaprazlamadan önce devam etmesi için bir davetiye attı.

Ben de devam ettim.

"Bununla birlikte, sizi kandırdığımı düşünmüş olsanız bile, ki tekrar edeceğim, kandırmıyordum."

"Benimle oynaştığının düşünmemiştim bebeğim," diye güvence verdi, yine yumuşak bir sesle.

Ve adamım, o yumuşaklığı sevdim.

"Güzel, ama bundan sonra kızlarla işleri berbat ettim ve Lottie'nin senin için özel olduğunu biliyorum, ama bu benim ve onların meselesi, senin karışmana gerek yok."

Bir şey söyleyecekmiş gibi göründü, daha iyi düşündü ve ağzını kapattı.

Tüm bunlar olurken konuşmaya devam ettim.

"Yani, stüdyomda söylediğin her şey doğru olsa da, bazı yönlerden yanlıştı, ama yine de stüdyoma girip benimle yüzleşmemeliydin. Bunun için özür diledin ve bu iş bitti. Üstüne gitmiyorum. Sadece açıklamak için not ediyorum, sen gittikten belki birkaç dakika sonra o sürüngen beni aradı, belli ki bana kızgın olduğun için seni aramayacaktım. Ve ... gidiş şeklin ... bir nevi ... final gibiydi ..."

Sözcüklerim komik geliyordu, sonlara doğru kesiliyordu ve sonunda konuşmayı bıraktım çünkü vücudum sarsıldı çünkü kollarını

ve hareket etmeye başladı.

Bana doğru.

Bunu "Artık tartışma zamanı" diyerek yaptı.

"Hayır, daha bitirmedim" diyerek geri çekilmeye başladım.

Yine de, *zor* kısmı (ya da daha *zor* kısmı) dışında, buradan nereye gideceğimizi görmek istediğimi paylaşmaktı çünkü ondan gerçekten hoşlanıyordum ve harika bir öpücüydü.

"Hayır, işin bitmedi," diye kabul etti, hâlâ beni takip ediyordu.

Hâlâ geri çekiliyordum ve arazinin yapısını bilmediğim için bir sehpa çarptım.

Etrafından dolandım.

Konuşmaya devam etti. Ve takip etti.

"Ve daha *işimiz* bitmedi," diye bitirdi.

"Tamam, belki artık özgürce konuşabilirsin ama beni oturma odanda takip edemezsin."

"Sen hareket etmeyi bırakırsan, ben de takip etmeyi bırakırım," diye işaret etti, hâlâ beni takip ediyordu. "Neden hareket etmek zorundaydın ki?"

Hala geri çekilerek sordum.

"Çünkü düzeltmemiz gereken birkaç şey daha var," diye cevap verdi.

"Ve bunu bulunduğumuz yerden yapamaz mıydık?" Tiz bir sesle ve biraz da telaşla sordum, çünkü yaklaşıyordu.

Yana doğru kaydım ve bir hamle yapmak için hazırlanmadan önce donakaldım, nereye, bilmiyordum, çünkü saldırdı.

Nereye gideceğimi bulmaya fırsatım olmadı çünkü kalçasını çevirmeden önce bir koluyla beni belimden yakaladı ve bacağını kaydırarak beni baldırlarımdan yakaladı.

Evet, beni baldırlarımdan yakaladın.

Onları altımdan tekmelemek gibi.

Bir çığlık attım ve aşağı inmeye başlarken omuzlarına tutundum ama yere çarpmadım.

Axl hızla hareket ederek düşüşü kontrol etti ve Axl üstümdeyken kanepeye çarptım.

Yakından gözlerinin içine baktım. Ve

onun ağırlığını üzerimde hissettim.

İkisi de çok hoştu.

"Um ..."

Mırıldandım.

"Tamam Hattie," dedi sessizce, "öpüşüp barışmadan önce..."

Eep!

" ... ne olursa olsun, diyelim ki aramız iyi, ama bir şey seni rahatsız ediyor ya da endişelendiriyor ve bunun önemli bir şey olduğundan emin değilsin, bu yüzden beni rahatsız etmek istemiyorsun ya da kavga ediyoruz ve sana kızdığımı düşünüyorsun ya da sen bana kızgınsın, fark etmez. İlk arayacağın kişi benim. Beni duyuyor musun?"

"Um..." Tekrar ettim.

"Bebeğim, söylediğin her şey önemli ve bunu bana verdiğin için sana minnettarım. Aramızdaki meseleyi çözmek için sabahın üçünde kapıma gelmeden ne kadar mutlu olduğumu ifade edecek kelime bulamıyorum. Son olarak. Bunun senin için ne kadar zor olduğunu da biliyorum, bu yüzden bunu takdir ettiğimi söylerken ciddiyim. Ve eninde sonunda, sabahın üçü olmadığında, bu konuların çoğuna gireceğiz ya da bunları geride bırakmaya karar vereceğiz. Ama bu da önemli. *Gerçekten önemli*. O yüzden beni duyduğunuzu onaylayın."

Başımı salladım.

Ve bunu yaptım çünkü bunun ne kadar önemli olduğunu anladım, kesinlikle, benimle paylaşmak için tamamen üstümde olarak tüm dikkatime sahip olması gerektiğini gördüm.

Yani, evet.

Tamamen anladım.

"Cisco'yu neden aradığınızı anlıyorum," diye devam etti. "Bugün Hawk'la oturdu ve hepimiz bu işin üzerindeyiz. Sadece bunu bir daha yapma. Tamam mı?"

Tekrar başımı salladım.

Yüzümü inceledi, doğruyu söylediğimi hissetmiş olmalı, çünkü ona bir değişiklik geldi ve üzerimde olduğu için bana da geldi.

Bu değişiklik hoşuma gitti, *aynı* zamanda beni dehşete düşürdü, sonra bakışları ağzıma düştü ve dehşetin *aynı anda hem* azalması hem de genişlemesi gibi olağanüstü tuhaf bir duygu yaşadım.

"Axl," diye seslendim

kararsızca. Gözleri

benimkilere geldi.

"Siz de var mısınız?" Ben sordum.

"Yarın size bilgi veririm, ancak daha yeni başladık ve başka şeyler oluyor, bu yüzden elimizde bir şey yok. Henüz bir şey yok. Ama evet, üzerinde çalışıyoruz."

"Teşekkürler," diye fısıldadım.

Dudakları yukarı kalktı, gözleri ısındı ve tekrar ağzıma düştü. "Axl?"

Tekrarladım.

Tekrar bana baktı.

"Komando olduğunuzu anlıyorum ama ileride başvurmak üzere söyleyeyim, komandoların önemli olduğunu düşündükleri şeyleri paylaşmak için kadınları koltuklarına mı bağlamaları gerekir?"

"Evet" diye cevap vermeden önce açıkça gülümsedi. "Tamam o zaman," diye mırıldandım.

"Bununla ilgili bir sorunun mu var?" diye sordu.

Kendini iyi hissediyordu. Vücudu sıcak ve ağırdı. Ellerimin altındaki teni pürüzsüz, altındaki kaslar ise sertti. Ve sonuç olarak, onunla ilk kez göz göze geldiğim andan beri bunu gelebilecek tüm versiyonlarıyla istiyordum.

Yani, hayır.

Bununla ilgili bir sorunun yoktu. "Hayır," diye cevap verdim.

Devam etmeden önce kısa bir süre başını salladı, "Ama daha çok, bana tüm bunları yaşattıktan sonra, gelip bana yaşattığın ve sonra da seninle yatan o pislik hakkında konuşmaya başladıktan sonra, sana yakın olmaya ihtiyacım vardı. Sevişmek üzere olduğumuzdan, bunu rahatça yapabileceğimizden bahsetmiyorum bile."

Olabilir.

Vay be.

Devam ediyoruz.

"Tamam. O zaman... yani... *barışma* var mı?" "Evet," diye onayladı.

"*Barışmak* için *birlikte* olmanız gerekmiyor mu?"

"Hattie, bu tarihteki en uzun ilişkisiz ilişki. Beni bir randevu için reddettiğin ilk andan beri birlikteyiz ve sanırım bunu benden daha iyi biliyorsun."

Hmm.

"Ama senin bir kız arkadaşın vardı," diye hatırlattım ona.

"Hayır, sen bana hiçbir şey vermezken kısa bir süre bir kadın gördüm. Ondan hoşlandım. O da benden hoşlandı. Onunlayken seni aklımdan çıkaramıyordum, ki bu berbat ve hoş olmayan bir şeydi. O gün stüdyoda kendini kaybettiğinde ve acını paylaştığında verdiğim tepki, önemli olana odaklanmam gerektiğini açıkça gösterdiğinde bunun ne kadar berbat ve hoş olmayan bir şey olduğunu anladım. Bu yüzden bitirmek için onunla oturdum. Ona bu şekilde bitirdiğimizi söylediğimde, "Özlemini çektiğin kız bu, değil mi?" dedi. Yani ben de ondan saklamıyordum. Ki bu daha boktan ve hoş olmayan bir şeydi. Ama o

Güzel. Tatlı biri. Bana senden bahsetti. Ve bana vazgeçmememi, senin de geleceğini söyledi. Aynı tür filmlerden hoşlanıyoruz ve o dağ bisikleti kullanıyor, ben de öyle, bu yüzden patikalara gidiyoruz. Dediğim gibi, iyi ve tatlı biri, aynı zamanda çok güzel, o yüzden zaten başka biriyle görüşüyor. Ama beni kaybetmeyeceği şekilde iyi arkadaş olduk ve umarım hayatındaki erkeğin kadın arkadaşları olmasını kaldıramayacak türden bir kadın değilsindir."

Acını görünce verdiğim tepki.

Neyin önemli olduğuna odaklan.

Hayatındaki adam.

"O tür bir kadın olduğumu sanmıyorum," dedim.

Ya da öyleysem bile, o bunları söyledikten sonra artık öyle olmayacaktım. "Güzel," diye mırıldandı.

"Ne tür filmlerden hoşlanırsın?" diye sordum. "Çok, ama Peyton'la korku."

Yüzümü buruşturdum.

Bana sırtıttı.

"Ben dağ bisikleti kullanmıyorum," dedim ona. "Umurumda değil," dedi ağzıma.

Barışma kısmına geldiğimize dair bir his vardı içimde.

Ellerim hâlâ onun omuzlarındaydı, sıktım.

Bakışları tekrar gözlerime geldi.

"Brett'e mesaj atmalıyım. Beni eve götürmek için bekliyor." "Ben kapıyı kapatmadan arabası gitti."

Gözlerimin büyüdüğünü hissettim. "Bana beklediğini söyledi." "Ben de ona görevden alındığını söyledim."

"Evinden çıkmadın." "Mesajımı aldı."

Baş hareketi.

Erkeklerin işaret dili biçimi.

Tamam, tekrar.

Devam ediyoruz.

"Peki o zaman, işimiz bittikten sonra beni eve götürebilir misin?" "Hayır, çünkü burada benimle kalacaksın."

Um!

"Pardon?"

"Hattie, çeneni kaparsan barışmak için öpüşebiliriz ama sana yemek bile ısmarlamadan seni kanepemde ya da yatağımda beceremem. Biz

barışmak için öpüşeceksin. Sen benim yatağında uyuyacaksın. Ben kanepede uyuyacağım. Yarın için işlerim var, bazıları seninle kimin dalga geçtiğini anlamaya çalışıyor, bu yüzden erken çıkmalıyım. Uyandığında mesaj atarsın. Ben ya da çocuklardan biri gelip seni alacak ve eve götürecektir. Yarın yemeğe çıkarız, konuşmamızı bitiririz ve birbirimizi tanımaya başlarız."

Aman Tanrım.

Tüm bunları gerçekten yapmak istedim.

Ama zaten zor bir dönemden geçiyorduk.

"Dokuzda işte olmalıyım." diye başladım.

"Seni bir yere götürmem için bolca zaman var ve bu güzel bir yer olacak."

"Evet, ama her gece babama yemek yapmaya gidiyorum."

"Eğer baban kendi yemeğini pişiremiyorsa, eve servis yaptırıyor."

demedi. Önce hiç vakit kaybetmedi.

"Axl-"

Parmağını dudaklarıma götürdü.

Bu sözümü kesmek için *çok* daha iyi bir yoldu.

"Sözünü kesmemden hoşlanmadığını biliyorum bebeğim ama bu büyük bir olay. Bir öpücük ve bir sürü akıl oyunu ve işte buradayız. Buradayız çünkü ikimiz de bunu istiyoruz, ikimiz de bunu biliyoruz ve ikimiz de bunu ne kadar çok istediğimizi biliyoruz. Baban hakkında bir şeyler duymak istiyorum. Hayatını bilmek istiyorum. Sadece seni tanımak istiyorum. Ama bunu daha yeni çözdük. Tekrar sikişmeden önce bana en azından yirmi dört saat ver."

"Tamam," diye fısıldadım parmağına doğru.

"Tamam," diye fısıldadı, parmağını çekerken bakışları tekrar ağzıma kaydı.

Kafası da onu takip ediyor.

"Senin aklını sikmek istememiştim," diye fısıldamaya devam ettim.

"Bir öpücük Hattie, her şeye değdi," dediğinde başı kalkmadı ama gözleri kalktı.

Aman Tanrım!

Çok güzel!

Sonra başını eğdi ve bana iki öpücük verdi. Ve haklıydı.

Çok doğru.

Her şeye değdi.

Tamamen.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Çalışmaya Devam Edin

HATTIE

Uyandığımda kendimi rahat ve sarılmış hissediyordum.

Ayrıca dinlenmiş ve tazelenmiş.

Bu sonuncusu garipti. Hiç tazelenmiş hissederek uyanmadım. Her zaman uykuya geri dönmek ister gibi uyandım.

Belki de sadece kalkmak istemediğim içindi. Şimdi hissettim ...

Harika.

Gözlerimi açtığımda koyu gri çarşaflar gördüm.

Bu kafamı karıştırdı çünkü benim çarşaflarım pastel pembeydi. Birdenbire gülümsedim.

Axl'in yatağındaydım.

Ve harika bir yataktı.

Şimdiye kadarki en iyi

yatak. Ve onun

kokusunu alabiliyordum.

Yani, açıkçası, *daha da iyi.*

Güneş, kapalı panjurlarının arkasından geliyordu. Belli belirsiz saatin kaç olduğunu merak ettim.

Hayatın bu kadar uzun süre bu kadar kötü görünmesine rağmen nasıl bu kadar çabuk bu kadar iyi olabildiğini merak ettim.

Bacağımda ne olduğunu merak ettim. Bekle.

Ne?

Yatağa baktım ve bir kedi gördüm, arka patileri yatağa, ön patileri bacağıma değiyordu. Küçük, ince bir vücut. Yoğun gri kürk. Büyük kulaklar. Genişlemiş gözlerinin kenarında altın rengi.

Beni merakla ve zorlukla gizlenmiş bir kedi tiksintisiyle inceledi. Sonra döndü ve zıplayarak yataktan çıktı.

Axl'ın bir kedisi vardı.

Axl'ın güzel, narin, tavrılı gri bir kedisi vardı.

Onu bir kedi insanı olarak tanımlamazdım.

Köpe

kler.

Evet.

Güzel, zarif, mağrur gri kediler mi? Hayır.

Axl'ın kedisiyle yarı tanışmak ve onun bir kedi insanı olduğunu bilmek beni ilk uyandığımda hissettiğim gibi hissettirdi.

Rahat ve sarılgan.

Axl'ın gülünç derecede rahat yatağında doğrudum.

Dün gece beni kanepesinde aptalca öptükten sonra yatak odasına biraz aşına olmuşum.

Sadece öpmek, hissetmek yok, özgürlük yok (beni öpmeye başladıktan sonra, bu özgürlüklerin özgürce verilmeyeceğinden değil).

Ama bir sürü ...

Ve bir sürü ...

Lezzetli öpüşmelerin.

Bununla işimizin bittiğine karar verdiğinde (ne yazık ki), beni yatak odasına götürdü, uyumam için tişörtlerinden birini verdi, sonra beni banyosuna götürdü, hala ambalajında olan bir diş fırçasını çıkardı ve diş macununu çıkardı.

Bana "iyi uykular" ve "bir şeye ihtiyacın olursa seslen" dedi ve sonra eğildi, boynumu öptü, bana bir gülümseme verdi ve beni terk etti.

Öpücüklerinden ve belki de gecenin geç saatlerinden dolayı çok uykulu olduğumdan, o sırada yatak odasının çoğunu görememiştim.

Şimdi içeri aldım.

O da benim gibi dekore etmiş, renk şoku olmadan. Beyaz duvarlar. Griye boyanmış ahşap panjurlar. Yanlarda biraz daha açık gri, yere kadar uzanan perdeler. Beyaz bir yatak örtüsü ve üzerinde nüanslı gri tonları.

Gri ve beyaza aykırı olan mobilyalardı.

Köşede modern, kutu gibi siyah deri bir sandalye, bir sedir ve kubbe gölgeli krom bir ayaklı lamba duruyordu. Sandalyenin üzeri kargolar, tişörtler ve benim kıyafetlerimle kaplıydı.

Altı çekmeceli siyah bir şifonyer de vardı. Karyolanın iskeleti de komodinler gibi siyahtı. Komodinlerin üzerindeki lambalar kromdu.

Ancak dikkatimi çeken şey, şifonyerinin üzerindeki tek şeyin, katlanmış bir Amerikan bayrağı tutan, üçgen siyah çerçeveli bir gölge kutusu olmasıydı.

Bu iyiye işaret değildi.

Yataktan çıkmak için yorganı atmak üzereydim ki yanımdaki yastığın üzerinde bir not kâğıdı gördüm.

Axl'dan olduğunu bildiğim için kaptım.

Klasik ama şaşırtıcı bir şekilde, ağır bir kağıttı ve üst kısmında tam baş harflerinin ASP olduğunu gösteren koyu bir monogram vardı.

Göbek adının ne olduğunu merak ettim. Aynı zamanda, monogramlı not kâğıdı olan birini tanımadığımı düşündüm. Bunun da ötesinde, küçük ve düzgün bir el yazısı olduğunu gördüm.

Bütün bunları düşündüm ama üzerinde fazla durmadım. Notu okudum.

Hattie~

Uyurken bile çok tatlısın.

Oh adamım.

Böyle düşünmesine bayıldım.

Ve beni uyurken gördüğünde salya akıtmadığım, horlamadığım ya da aynı derecede utanç verici başka bir şey yapmadığım için mutluydum.

Kendinizi evinizde hissedin. Nasıl kullanılacağını bilmiyorsanız, Nespresso makinesi kendi kendini açıklayıcı olmalıdır. Sorun yaşarsan ara. Cisco bu sabah çantayı düşürdü. Mutfak tezgahının üstünde.

Aman

Tanrım.

Çantam!

Tamamen unutmuştum, Brett'in arabasında bırakmıştım. Brett getirdi.

O da çok iyiydi.

Etrafımdaki herkes (takipçim ve her zamanki gibi babam dışında) sadece *Çok güzel.*

Hazır olduğunuzda bana haber verin, ben ya da çocuklardan biri sizi eve götürmek için orada o l a c a ğ ı z .

~Axl

Hoş olmayan bir şekilde bitirdi.
Harikaydı.

Not: Şimdiye kadar aldığım en iyi uyandırma çağrısı, tatlım.

Kesinlikle.

Harika.

Kendi kendime gülümseyerek yataktan kalkmak için yorganı attım, notu yanımda taşıyarak kedisini aramaya başladım.

Dün gece gördüğüm geniş koridora doğru ilerledim, bu koridor sadece banyoya değil, diğer uçtaki başka bir odaya da açılıyordu.

Önce banyoya yöneldim, koridor duvarlarının bir tarafının aynalı olduğunu fark ettim, sonra banyo girişinin her iki tarafındaki iki dolabın kapılarının aynalı olduğunu fark ettim.

İlginç.

Banyo daha çok yatak odasındakine benziyordu. Krom armatürler. Beyaz duvarlar ve beyaz kiremit zemin. Gri damarlı beyaz mermer tezgahlar. Ama dolaplar lacivertti. Kalın havlular da öyle.

Dişlerimi fırçaladım.

Mümkün olduğunca az burnumu sokarak (ama bunu sadece bir amaçla yaptım, o da burnumu sokmak değil, diş hijyeniyle ilgiliydi), sadece diş ipi (ve evde kendim yapmamı söyledi, ben de bir ip kopardım) değil, aynı zamanda güçlendirici ve beyazlatıcı gargara da (bu da vardı!) olduğunu gördüm. Bu yüzden ondan da biraz kullandım.

Banyoda işim bitince koridora çıktım ve yatak odasına geri dönmek yerine diğer yöne gittim.

Diğer uçta, ana oda kadar büyük olmasa da çok da küçük olmayan bir oda vardı.

Bir çalışma masası, masanın üzerinde bir dizüstü bilgisayar, her iki kenarında kağıtlarla dolu iki yakışıklı tel tepsi bulunan bir ofisti. Arkada masa sandalye. Başka bir

Köşede bir koltuk ve sedir, kambur ama yakışıklı bir koltuk. Bazı raflar kitaplarla, kupa ve madalyalara benzeyen şeylerle doluydu.

Ve *en önemli* şey, bir duvarda duran eski bir Pac-Man video oyunu.

Güzelmiş.

Pac-Man hakkında kendi kendime gülümseyerek ve hala Axl'ın notunu taşıyarak dışarı çıktım.

Yatak odalarında panjurlar çekiliydi, böylece biraz gölgede kalıyorlardı (yine de, koyu renkli panjurlar bile parlak Denver güneşini pek engellemiyordu).

Bununla birlikte, evin geri kalanına çok sayıda büyük pencereden ışık geliyordu.

Ofisten çıkıp oturma odasının yarım duvar ötesindeki yemek odasına girdim. Siyah mobilyalar. Yuvarlak masa. Dört sandalye, arkaları kavisli, zarif ve şık ama aynı zamanda modern bir tarz. Ve masanın ortasında mavi, siyah ve berrak tonlarda geniş, çömelmış, ilginç şekilli bir cam kase vardı.

Harika bir kaseydi.

Aynı zamanda monogramlı not kâğıtları olan bir adamın sahip olabileceği türden bir kâseydi.

Bu düşünceyle oturma odasına doğru sürüklenirken kendimi kötü anlamda olmasa da biraz tuhaf hissetmeye başladım.

Dün gece o odada zaman geçirmiştım ama zihnimi ve zamanımı meşgul edecek bir sürü başka harika (korkutucudan sonra) şey olduğu için bir santim bile içine girmemiştım.

Şimdi güzel bir şöminesi olduğunu gördüm. Ona dik iki kanep (gri). Karşısında iki koltuk (lacivert). Şöminenin üzerinde büyük bir televizyon. Sehpa. Sehpalar. Lambalar. Duvarlarda siyah-beyaz resimler, hepsi şehir hayatı fotoğrafı gibi görünüyordu. Grafitiler. Duvar resimleri. Geceleri Denver'ın hafif raylı sistemi.

Pencerenin önünde de güzel bir sandık vardı. Üzerinde cilalı nikelden yapılmış, yıldız patlamasına benzeyen bir parça vardı ama sanki dışarı çıkıp size doğru geliyormuş gibi değil de sandığın yüzeyinden havaya doğru patlıyormuş gibi patlayacak şekilde tasarlanmıştı.

Muhteşemdi.

Kâsedden çok daha iyi ve kase çok iyiydi.

Kanepelerden birinin üzerinde düzgünce katlanmış bir battaniye ve onun üzerinde de bir yastık olduğunu fark ettim.

Axl düzenliydi.

Eski asker olduğunu biliyordum, belki de bunu beklemek gerekirdi.

Ancak yatak odasındaki kıyafetlerle kaplı sandalye dışında, evin geri kalanı ciddi anlamda *düzenli* olduğunu gösteriyordu.

Yemek alanını geçip mutfağa girdim. Orası da diğerleriyle aynıydı.

Beyaz Duvarlar. Siyah-beyaz-kareli kiremit zemin. Beyaz Dolaplar.

Beyaz kuvars tezgah.

Ama siyah aletler ve grafit tezgah üstü aletler. Gerçi mutfak havluları lacivert-beyaz çizgiliydi. "Axl'da bu var," diye fısıldadım.

Ve yaptı da.

Temiz olduğu kadar düzenliydi de (ki ben de öyleydim). Tarzı sade ve moderndi (benimki gibi), ama aynı zamanda kişilikliydi (benimkinin de öyle olduğunu düşündüğüm gibi).

O da benim gibi diş ipi kullandı ve diş güçlendirici gargarayla çalkaladı.

Birdenbire daha önce hissettiğim o tuhaf duygunun ne olduğunu anladım. Bunun bir kısmı, onu tanımak için çok uzun zaman harcamış olmamdı, şimdi onun alanında olmak, neye benzediğini öğrenmek, o orada olmasa bile onu tanımak çok güzel hissettirdi. Birkaç yönden uyumlu olduğumuzu anlamanın da çok iyi hissettirdiğinden bahsetmiyorum bile.

Geri kalanı ise evinin bir bekâr evi olmadığını görmektir.

Yetişkin bir adamın eviydi.

Yaşadığınız ve iş ciddiye bindiğinde kız arkadaşınızın yanına taşındığınız ve evlendiğinizde kaldığınız bir yer.

Ama sadece bir süreliğine, çünkü çocuk sahibi olmaya karar verdiğinizde daha fazla yeriniz olsun diye taşınıyorsunuz.

Tezgâha doğru yürüdüğümde, içinde uzun saplı bir kaşık bulunan uzun bir bardağın yanında duran bir kahve kapsülünün olduğu bu düşünce beni biraz heyecanlandırdı.

Axl bana kahve ayarlamıştı. Ve

havalı kahve bardakları vardı.

Kahve bardağı *olduğunu* bile bilmiyordum.

Ama Axl'da vardı ve süper havalıydılar.

Yine gülümseyerek, biraz krema almak için buzdolabına yöneldim.

Ve Axl'in kremalı bir adam olduğunu öğrendim. Büyük bir şekilde.

Üç üst düzey marka, beş lezzet.

Starbucks beyaz çikolatalı mocha seçtim, Axl'in notunu tezgahta çantamın yanına koydum, Nespresso'yu çalıştırmadan önce nasıl yapılacağını öğrenmek için birkaç saniye makineyi kurcaladım ve sonra mutfaktaki üç kapının arkasında ne olduğuna bakmak için hareket ettim.

Arka duvarda yan yana: biri büyük bir garaja, diğeri ise çamaşır makinesi ve kurutma makinesi içeren bir kiler / yardımcı odaya açılıyor.

Ön duvarda yarım penceresi olan kapı, evin ön tarafında dışarıya doğru çıkıntı yapan dikdörtgen bir güverteye açılıyordu. Güverte muhtemelen benimkinin iki katı büyüklüğündeydi, etrafında benimki gibi yüksek duvarlar vardı, ancak kafesli geçişler yoktu.

Tam gizlilik.

Güvertede iki ay sandalyesi ve camdan bir masa vardı, hepsi (cam hariç, tabii ki) siyahtı. Altlarında siyah-beyaz zigzag desenli bir halı seriliydi.

Ve son olarak, iki kişi için yeterli büyüklükte gömme bir köşe jakuzisi vardı. O jakuzi beni hiç heyecanlandırmadı.

İçimi ürpertti.

Hâlâ ürperdiğimi hissediyordum, dönüp kahveye doğru ilerlerken Dainty Cat'in de bana katıldığını fark ettim.

Kapının hemen içindeki mutfak zeminine oturmuş, kuyruğunu sallayarak, gerçekten altın rengi gözleriyle bana bakıyordu.

Ve tam bir yargı içindeydi.

"Sen de etrafa bakardın," diye savundum.

Sessizce karşı çıktı, hareketlerimi küçümsediğini, şahsımdan hoşlanmadığını ve hala orada olmama kızdığını ifade etti, tüm bunları hızlı, kedigil bir etkinlikle yaptı, sonra kalktı ve dışarı çıktı.

Gidişini izledim, zaten ona yarı aşıktım.

Çantama döndüm, telefonumu aldım, tekme kaşığıyla kahvemi karıştırdım ve Axl'a mesaj attım.

Uyandım. Kahveyi bulmayı başardım.

Evin harika.

Teklifiniz için teşekkürler ama yoğun gününüze engel olmak istemem.

**Lyft
çağıracağım.
Akşama
görüürüz.
Ve dün gece seni uyandırmama
aldırmadığın için teşekkürler.**

Onu gönderdim ve sonra gönderdim:

Oh, ve kediniz muhteşem.

Ondan sonra da gönderdim:

Ve yatağınız harika!

Axl'ın evinde, Axl'ın kahvesini içerken, Axl'ın kedisi tarafından yargılanırken, Axl'a özgürce mesaj atarken o kadar mutluydum ki Axl'a yatağının harika olduğunu söylememek aklıma gelmedi.

Yani, öyleydi.

Ama bunu ona belki daha sonra, benimle birlikte olduğu o muhteşem zaman gelene kadar söylemek zorunda değildim.

Lezzetli kahvemden (beyaz çikolatalı mocha, *Tanrım*, kim bilebilirdi ki?) ancak bir yudum alabildim ve cevap gelmeden önce yatak mesajım hakkında çıldırmak için yeterli zamanım olmadı.

**Seni eve götürmek istiyorum.
30 dakika içinde orada
olabilirim. Ben gelene kadar
takılabilir misin?**

Beni eve götürmek istediği için güvertesinde harika ay sandalyelerinde oturup iki kişilik jakuzisine bakmam, göğsünü okşarken beni öptüğünü düşünmem ve tüm bunları yapmam doğru muydu?

Evet'e lanet olsun.

Güverteye asabilir miyim?

**İstediğin her şeyi
yapabilirsin, bebeğim.**

Bunu okuduktan sonra, Dainty Cat en kötü korkularını doğrulamak için tekrar mutfakta bana katıldı: Ben hala oradaydım.

Sonra da gitti.

O sırada Axl'in son mesajını henüz atlatamamıştım.

Ama otuz dakika üç saat değildi ve ben hâlâ onun tişörtünün içinde yatak başındaydım.

Bunu hallettim, yatağını topladım, komodinlerden birinin yanında yere yığılmış Avrupa yastıkları olduğunu gördüm. (Avrupa yastıkları olan bir adam mı? Nasıl bu kadar şanslı olabildim?)

Güvertede kahvemi içiyordum ve Brett'e mesaj atmak için bolca vaktim vardı.

**Bunu mahvetmeme izin
vermediğiniz için tekrar teşekkür
ederim.**

**Ve kız kardeşlerinin Alaska'ya seninle
aralarına mesafe koymak için
gelmediklerini biliyorum.**

**Umarım bir gün bana hikayeyi
anlatabileceğinizi hissedersiniz.**

**Şu anda bildiğim tek şey hiç
ağabeyim olmadığı, ama yine de
sen gelmiş geçmiş en iyisisin.**

Biraz D vitamini aldım, Axl'in kahve bardağından kahvemi içtim ve Brett'in yanından döndüm:

**İşe yaradığına sevindim, tatlım.
Yakında konuşuruz. ♥♥**

Ciddiyim.

Hangi orospu çocuğu mesajlarına kalp emojisi koyar?

Hala bunu ve birkaç başka şeyi düşünüyordum (diğer şeylerin çoğu jakuziyle ilgiliydi, hiçbirisi babamla iletişime geçip o gece ona pizza teslimatı olduğunu söylemekle ilgili değildi - bunu daha sonra, neşem biraz azaldıktan ve bu konuda yaygara koparmak için daha az zamanı olduktan sonra halledecektim), o sırada bir arabanın yaklaştığını ve garaj kapısının açıldığını duydum.

Mahalledeki sesleri bilmediğimden ve evler Baker'a yakın olduğundan emin olamadım ama Axl olma ihtimaline karşı kalkıp mutfığa gittim.

Zaten kahvemi bitirmiştim ve bardağı temizlemem gerekiyordu.

Haklıymışım.

Axl'dı.

Duruladığım bardağı bulaşık makinesine yerleştirirken, lacivert bir pantolon ve lacivert bir tişörtle arka kapıdan içeri girdi.

İkimiz de olduğumuz yerde donup kaldık ve birbirimize baktık.

Bunu uzun süre yaptık, sanki birimiz hareket etse diğerimiz duman olup uğacaktı ve hiçbir koşulda böyle bir şey olamazdı.

Sonra bunu daha da uzun süre yaptık, sanki sonsuza kadar yapmaya hazır mışız gibi.

Ve itiraf etmeliyim ki bunu sonsuza kadar yapabilirdim, çünkü Axl'a bakmak çok kolaydı.

Ama daha çok, bunun söylediği şeyi sevdim. Onun mutfadında bulunmamın onun için ne kadar önemli olduğunu ve bu sayede orada bulunmanın ne kadar önemli olduğunu paylaşmamın benim için ne kadar güvenli olduğunu.

Dainty Cat sürünerek Axl'a yaklaştı ve bacağına sürtündü.

Konuşma şansım oldu.

"Kedin beni sevmiyor."

"Kedim benden hoşlanmıyor," diye cevap verdi. "Sadece sen burada olduğun için iyi davranıyor ve şimdi benden daha az sevdiği biri var ve bunu bildiğinden emin olmak istiyor."

Bir kahkaha patlattım.

Ben bunu yaparken Axl bana doğru yaklaştı ve sırtıyordu. Yakınımda durdu ama daha da yaklaşabilirdi. Merhaba öpücüğü kadar.

Ne yazık ki bana yakın bir merhaba öpücüğü vermedi.

Kahkahalarımı kontrol altına aldığımda, "Sorsalardı, köpek insanı olduğunu söylerdim" dedim.

Başını iki yana salladı. "Köpekler kolaydır. Bir köpek alırsın. Ona ne yapması gerektiğini öğretirsin, o da yapar. Bunda hiç eğlence yok. Bir kediye eğitemezsin. Bir kedi ne yapmak isterse onu yapar. Kimi sevmek istiyorsa onu sever. Bir köpek sizi memnun etmek için yaşar. Bir kedi memnun edilmek için yaşar. Rastgele, her hafta ya da iki haftada bir, ben televizyon izlerken bana kıvrılıyor. Kendimi madalya kazanmış gibi hissediyorum."

Tüm bunlar olurken ona gülümsüyordum ve o konuşmayı bıraktığında ben de bırakmadım.

Sonra konuşmaya devam etti.

"Yine de, gecenin bir yarısı uyandığımda, neredeyse her zaman yanımda, ayaklarımın dibinde ya da dizlerimin arasında oluyor. Dün gece kanepenin arkasında uyudu. Uyandığımı hissetti ve sonra gitti. Yani bir şekilde onu kazandığımı biliyorum. Sadece çalışmaya devam ettiğimden emin olmak istiyor."

Çalışmaya devam edin.

Hâlâ gülümsüyordum ama kalbim çok daha hızlı atmaya başlamıştı. Bunu görmezden geldim ve "Adı ne?" diye sordum.

"Cleo, Kleopatra'dan sonra, çünkü o bir kraliçe." Oh wow.

Tamam.

Kedisini gerçekten sevdiğini anlıyordum.

"Onu sen mi kurtardın?"

"Hayır. Onu ben çaldım."

Başımın şaşkınlıkla seğirdiğini hissettim. "Onu sen mi çaldın?"

"Evet." Başını salladı. "Komşularım pislik herifler. Çocukları ise tartışmasız daha büyük şerefsizler. Çocukları onunla birlikte dışarıda gördüm ve işin ciddiye bineceğini anladım. Haklıydım da. Gördüğüm şey hoşuma gitmedi ve ne olduğunu paylaşmayacağım. Koşudan eve döndüğümde nasıl müdahale edeceğime karar veriyordum ve Cleo, hala küçük bir kedi yavrusu, arka bahçelerinde yalnızdı, korkmuştu, sürekli miyavlıyordu, sanki bir savaş alanıymış gibi çimlerde dolaşıyordu ve attığı her adım bir mayına çarpması anlamına gelebilirdi. Çitlerinden atladım ve onu aldım. Babası beni gördü, yanıma geldi ve üstüme çıktı. Ona ya kedinin bende kalmasına izin vereceğini ya da kediye veterinere götüreceğimi ve çocuklarının bir hayvanı istismar etmesine neden izin verdiği konusunda bir polisle konuşabileceğini söyledim. Ve çocuklarına başka bir hayvan almayı düşünürse bunu aklında tutmasını tavsiye ettim. O zamandan beri adamla konuşmadım. Hâlâ orada yaşıyorlar ve Cleo üç yaşında. Ve asla başka bir hayvan almadılar."

Gerçeği tam olarak paylaşmamıştı. Gerçekten de kedisini kurtarmıştı.

Sadece normal şekilde değil.

Yani Axl, Ryn'i kurtarmak için tehlikeye atılacak ve bir kediye kurtarmak için çitlerden atlayacak bir adamdı.

Evet.

Nasıl bu kadar şanslı olabildim?

Sıradakine sormak istemedim.

Ama sordum.

"Onu bir veterinere götürdünüz mü?" Bu kez kısaca başını salladı.

"Yetersiz beslenmişti, susuz kalmıştı ve sağ arka patisini tutuyordu ama kırık ya da yırtık yoktu, bu yüzden veteriner çürük olduğunu düşündü. Onu bende kalmasına izin vermesi için ikna etmem biraz zaman aldı. Bunu ona benim yaptığımdan endişeliydi. Onu benimle güvende olacağına ikna etmeyi başardım. Böylece Cleo hüküm sürdüğü alana kavuştu ve ben de şunu öğrendim: Kediniz sizi öznesi olarak görse bile, size bağlı olan başka bir canlıyla aynı alanı paylaşmak gerçekten güzel bir şey."

Tamam.

Az önce söyledi.

Az önce söyledi.

"Bu çok tatlı," diye fısıldadım. "Belki. Çoğunlukla doğru."

Cevap vermedim.

Aslında, artık konuşmak istemiyordum. Çok gecikmiş bir merhaba öpücüğü istiyordum.

Bu Axl'a iletilmiş olmalı çünkü daha da yaklaştı. O kadar yaklaştı ki, benimkine dokunmasa bile vücudunu hissedebiliyordum. Ve gözlerimi tutabilmek için boynunu daha da bükmek zorunda kaldı.

"Yatağımı beğendin mi?" diye mırıldandı.

"Cennet gibi," dedim ağzına.

"Melez," diye yanıtladı.

"Hı?" Mırıldandım.

"Hafızalı köpük ve normal."

Söylediklerinin büyüleyici olduğundan emindim. Ama ben başka bir şeyden etkilenmiştim.

Dudakların hareket ettiğinde ne kadar muhteşem olduğunu hiç fark etmemiştim. Özellikle Axl'inki gibi dudakların.

"Hattie?"

"Evet?"

"Beni öpmek ister misin?"

"Evet."

"O zaman bebeğim, öp beni."

"Tamam," diye nefes aldım, ayak parmaklarımdan üzerinde yükseldim ve onu öptüm.

Hiç tereddüt etmeden kollarını bana doladı, başını eğdi ve o da beni öptü.

Axl ben lavaboya bastırılmış, kollarım omuzlarına dolanmış, uzun, sert vücudu benimkine yapışmış bir şekilde bitirdi.

Adamım, harika öpüşüyordu.

Beni öpmeyi bitirdiğinde ve bunun bana hissettirdiklerinden sıyrıldığımda, anında yüzündeki o sıcak ve aç bakışın müridi olduğum söylenebilir.

"Pac-Man makinesi evinizin en sevdiğim bölümü," diye fısıldadım.

"Oynadın mı?"

"Güverteniz sizi çağırıyor."

Dudakları kıvrıldı. "Doğru. Başka bir zaman." Umarım öyledir.

"Bu öğleden sonra monogramlı not defterleri sipariş edeceğim," diye bilgilendirdim onu.

Dudakları tekrar kıvrıldı. "Birkaç yıl önce annemden doğum günü hediyesi. Sanırım onlardan birine yazdığım ilk not bu. Genelde alışveriş listeleriymiş."

"Yemek masanızdaki kaseyi size o mu aldı?" "Evet."

"İyi bir zevki var."

"Evet."

"Resim penceresindeki parça mı?" "O benim."

Güzel.

"Göbek adın 'S' ile başlıyor." Ona bildiği bir şeyi söyledim. "Sylas, babamın adı."

"Ah."

"Senin mi?"

"Marianne, hiç kimseden sonra." Gülümsedi.

Sonra, ne yazık ki, "Her ne kadar bütün gün kollarımda lavaboma bastırılmış halde seninle sohbet etmek istesem de, tatlım, işime geri dönmeliyim," dedi.

Bunu alçak sesle, hayal kırıklığını saklamadan söyledi. Ben de kendiminkini saklamadım.

"Yazık," diye mırıldandım.

Beni sıktı. "Hazır mısın?" Başımı salladım.

Gitmeme izin verdi.

Çantama gittim.

Notunu yanında gördüğümde, gizlice çantama sokmaya çalıştım.

Sonra düşündüm, sanki ondan hoşlandığımı bilmiyor değil, sadece  p ş yorduk.

Ve bir erkekten hoşlanan bir kızın, onun kendisine yazdığı ilk notu saklamak istemesi garip değildi. Kızın çok sevimli olduğunu ve gecenin bir yarısı onu uyandırıp aralarındaki sorunları çözmesine sevindiğini yazdığı bir not.

Ben de cesurca içine soktum ve ona döndüm. Tek kelime etmedi.

Bana sırtıtmıyordu.

Bana doğru ilerledi, başını eğdi ve boynumu öptü. Bunu dün gece de yapmıştı.

Bunun Axl'a ait bir şey olmasını umuyordum çünkü çok tatlıydı ve çok hoşuma gitti.

Elimi tuttu ve beni garajın kapısına götürdü.

"Görüşürüz, Cleo!" diye bağırdı.

Evde tam bir sessizlik vardı.

Axl kapıyı iterek açarken bana sırtıttı. Ben de sırtıttım.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Porno Tercihleri

HATTIE

Eve dönerken sevincim kursağımda kaldı.

Yine de yükselişe geçmişti, sonunda Axl'ın Jeep Wrangler'ına (o da grafit boyalı) bindim.

Birincisi, cipler harikaydı, ikincisi de Axl harikaydı. Çoğunlukla, yıllardır o cipe binmek istiyor gibiydim, ve işte oradaydım, o cipte onunla birlikte gidiyordum.

Ama sonra o sessizleşti, ben sessizleştim ve onun muhteşem yatağında uyuduktan sonra onun muhteşem evinde olmanın etkisi geçmeye başladı.

Ve her zaman yaptığım gibi, kendimi garip hissetmeye başladım. Soracak milyonlarca sorum vardı.

Mesela oturma odasındaki fotoğrafları çeken sanatçı kimdi, çünkü hepsi aynı kişinin objektifinden çekilmiş gibi görünüyordu?

Evini dekore etti mi? Ailesi

Denver'da mı yaşıyordu?

Erkek ve/veya kız kardeşi var mıydı? Bir de jakuzisini çok kullanıp kullanmadığını.

Ama bu dar bir alanda olan bizdik. Birlikte olacağımız süre kısaydı. Notunu çantama koyarken bulduğum özgüveni kaybetmiştim. Beni uzun zamandır büyülemiş olsa ve onun hakkında her şeyi öğrenmek için can atıyor olsam bile, onu sorguluyormuş gibi görünmek istemiyordum.

Onun hakkında her şeyi öğrenmek için can attığımı da söylemek istemedim.

Ve *hiç* iletişim kurmuyordu.

Sonsuza dek sürecekmiş gibi gelen bir sürenin ardından, "Hattie," diye seslendi. "Biliyorum," diye ağzımdan kaçırdım. "Bu çok garip."

"Ne?" diye sordu.

Ona baktım. "Bu sessizlik. Çok garip." "Öyle mi?"

Öyle olduğunu düşünmüyor muydu?

"Şey..."

"Bebeğim, öpüşmediğimiz her saniye konuşmak zorunda değiliz."

Öpüşmediğimiz her saniye.

Mm.

Titreme.

Uzandı ve bacağıma dokundu. Kısa sürdü.

Çok tatlıydı.

Ve bir ürperti daha.

"Utangaç olmanı anlıyorum," diye nazikçe devam etti. "Eski gibi gelse de bunun yeni olduğunu anlıyorum. Ama küçük şeyleri kafana takma tatlım. Sadece seni eve götürüyorum, doğru yolda ilerlediğimiz için mutluyum, bu gece seni dışarı çıkarmak için sabırsızlanıyorum ve aklımda olan tek şey bu."

"Tamam," dedim usulca.

"Bu ve bir şey yiyip yemediğini sormak için."

"Sadece kahve."

"Bir yere uğramamı ister misin?" Onun muhteşem olduğunu biliyordum.

Cesur olduğunu biliyordum.

Bir Jeep'i olduğunu

biliyordum. Onu

istediğimi biliyordum.

Tüm bunlar boyunca (çoğunlukla) ne kadar soğukkanlı davrandığı için iyi biri olduğunu *hissetmiştim*.

Ama dostum, onun sadece iyi biri olmadığını bilmek harika hissettirdi. Gerçekten çok *iyiydi*.

Ve bir simidi öldürebilirdim, ama bunu daha çok onunla geçirdiğim zamanın tadını çıkarmak için yapabiliirdim.

Ancak meşguldü ve bu hiç hoş olmazdı.

"Evde bir şeyler var," dedim, tam olarak doğru değildi, çünkü bir gün

önce bir alışveriş listesi yapmıştım ama dışarı çıkıp hiçbirini almamıştım.

Hala bir şeyler bulabilirim.

"Doğru," dedi ve sonra sordu: "Babana bu gece yalnız olduğunu söyledin mi?"

Ugh.

Başka bir keyif katili.

"Hayır," diye yanıtladım ve açıkladım, "Bu konuda benimle uğraşması için ona ne kadar az zaman verirsem o kadar iyi. Ona sonra söylerim."

"Doğru," diye

mırıldandı. Tamam.

Konuşacak bir şey vardı. Konuşmak

istediğimden değil.

Ama bu tartışmamız gereken bir konuydu.

"Onun hakkında konuşmamız gerek Axl," diye belirttim.

"Bu gece yapacağız," diye kabul etti. "Ya da belki yarın. Belki ertesi gün." Durakladı. "Demek istediğim, baban konusunda sinirlenmeden önce baş başa biraz zaman geçirmemiz iyi olur."

Aman Tanrım.

"Tamam," dedim ama önemli bir noktaya dikkat çektim: "Yine *de*, bu konu hakkında konuştuğumuzda, dediğin gibi, o benim babam."

Bana baktı, sonra kalçama dokunmamak için avucunu yukarı kaldırarak bana doğru uzandı. Böylece elimi istediğini anladım.

Ona verdim.

Sonra kenetlenmiş ellerimizi bacağıma dayadı ve "Kızdığım sen olmayacaksın. Bunu anlayan çok önemli Hattie. Sana hıyarlık ederken de söyledim, bir ebeveynin sahip olduğu çekiciliği anlıyorum, keşke olmasaydı dediğinde bile. Öyle mi?"

Babası hakkında söylediklerini unutmamıştım.

Ama biraz da unuttum.

"Ailen yakınlarda mı oturuyor?" Ben sordum. "Cherry Creek."

"Oh."

Evet.

Çok yakındı.

Ve lüks bir mahalle.

Monogramlı not defteri daha da açıklanmıştı. Axl devam etti.

"Annem beni doğurduktan sonra işini bıraktığından beri çalışmıyor. Bunu yapmakta iyi olan kadınlar var, bazıları bunu yapmak için doğmuş ama o bunu yapmaması gereken bir kadın. Bunu yaptıktan sonra Süper Anne ve Süper Ebe olması gerektiğini hissetti. Ve o böyleydi, olduğu gibi. Aşırı başarılıydı. Ama babam onun bunu onaylamasında hiç de küçük bir rol oynamadı."

Babasını o kadar da sevmeyeceğimden zaten şüpheleniyordum. Şimdi onu daha da az sevebileceğimi düşünüyordum.

Axl devam etti.

"Sonunda liseye geçtiğimde, toplantılara gelmek dışında yapacak hiçbir şeyi yoktu. Büyük bir evleri var. Babam kazandığı statünün tüm süslemelerine ihtiyaç duyuyor, bu yüzden temizlik yapan, ayak işlerine bakan, mutfağı dolduran ve bazen yemek yapan bir kadınları da var. Annem bazı hayır işleri yapıyor çünkü babam bunu yapması gerektiğini düşünüyor. Annem işe geri dönmüyor, çünkü babam bunu yapması gerektiğini *düşünmüyor*. Sonuç olarak, yirmi yıldır canı çok sıkılıyor ve bu bir işkence çünkü tarihteki en yavaş ölümü izlemek gibi bir şey."

Aman

Tanrım.

Vay be.

Berbat.

"Bunu duymaktan nefret ediyorum Axl," dedim usulca.

Ama annesinin, babasının ne istediğini umursamadan kendini savunmamasının ve onu mutlu eden ve tatmin eden şeyi yapmamasının daha kötü bir nedeni olup olmadığını sormadım.

"Bunu söylemekten nefret ediyorum ama gerçek bu," diye cevap verdi. "O sanki..." Başını salladı. "Boş. Bir robot. Babam tarafından şartlandırıldığında devreye giriyor. Diyelim ki, babam onun vermesini istediği bir akşam yemeği partisi var. Ama bu ezbere. Ve benim için devreye giriyor. Ve bu gerçek. O evi satın aldım ve nasıl görünmesini istediğime dair bazı fikirlerim vardı ama bunu yaparken onunla birlikte çalıştım. Banyo tadilatını, boyacıları ve panjurları takan adamları o halletti. Bunun gibi şeyler."

"Eminim sana yardım etmek hoşuna gitmiştir," dedim umutla.

"Hattie, işi bırakmadan önce yazılım teknolojisi işindeydi. 80'lerde. Ev bilgisayarları yeni yeni gelişirken. Alanı oldukça rekabetçiydi. Şimdikinden çok daha fazla. Yeni yeni geliyordu ve onun gibi pek kimse yoktu. Böyle bir işe girebilmek için çok zeki ve en iyilerden biri olmanız gerekirdi. Evie'ye benziyor, sadece o ölçekte değil, yine de çok uzak değil. Ve

anlattıklarından anladığım kadarıyla, bu işi yapmaktan gerçekten hoşlanıyordu. Şimdi ise

politik hırslarla flört eden başarılı, tanınmış bir avukatın karısı olmaktan başka bir şey değil. İsteddiği bu olsaydı, sorun olmazdı. İsteddiği bu değildi. Yaşadığı hayat, alabileceği her türlü gerçek zevki boğdu."

Onu dinlerken kalbim acıdı.

Axl için acıdı.

Ve bu annesi için acı verici.

"Tanrım, Axl. Bu korkunç," diye doğruyu söyledim.

"Evet. O kadar kötü değil ama yine de kötü, babam farkına bile varmıyor." Hiçbir şey söylemedim.

Yine de yapmadım çünkü bu beni kızdırdı.

Evet.

Resmi olarak.

Adamla tanışmasam bile, babasından gerçekten hoşlanmıyordum. Axl konuşmaya devam etti.

"İşte böyle. Tüm bunları gerçekten irdelediğimizde, sinir bozucu olacak. Ama artık biliyorsun ki tüm bunlar senin yüzünden olmayacak, aynı şey benim için de geçerli."

"Bu beni hiç heyecanlandırmıyor," diye dürüstçe paylaştım. "Çünkü senin için bundan hoşlanmıyorum. Ya da annen için."

Sırıttı. "Evet. Hala."

Evet.

Bunun "hala" kısmı, sadece benim işlevsiz bir aileye sahip olmamla çarpıtılmamış olmamızdı.

Belli ki o da bundan nasibini almış.

Belki daha da kötüsü, annesinin böyle olmasını izlemek zorunda kalmak.

"Ve sadece şunu söylemek istiyorum," diye devam etti, "benim hakkımda bir şey sormak istiyorsan, sor. İş gizlidir. Bunu müşterilerimize sunuyoruz ve ciddiye alıyoruz. Bu yüzden bu konuda konuşmakta asla özgür olmayacağım." Elimi sıktı. "Ama bunun dışında, kendini tutma Hattie. İkimiz de burada olmak için uzun zamandır bekliyorduk. Beni tanımak istemen iyi hissettiriyor ve ben de aynısını senden istiyorum. Sessiz olduğumuz ve paylaşmadığımız zamanlar olabilir ve bu sorun değil. Ama bunun o zamanlardan biri olmasını istemiyorsan, devam et."

Adamım.

Ciddiyim.

O *en* iyisiydi.

"Tamam mı?" diye sordu.

"Tamam," diye kabul ettim.

"Şimdi, sana yiyecek bir şeyler almak için bir yerlere uğramamı ister misin? Yapacak işlerim var ama on beş dakika daha bekleyemeyecek bir şey değil."

Ve adamım.

Bana kilitlenmişti.

"Bir simit isterim."

Axl hemen aynalarını kontrol etmeye başladı.

Ve Moe's'a uğradığımız için geri döndüğünü görünce on beş dakikadan fazla sürdü.

Bunun özel bir durum olduğunu düşünerek (aklımda), her şeyi yaptım ve Spicy Buff kahvaltı simidi aldım, Axl Shorty-P aldı ve dışarı çıktık.

Evime giden yolun geri kalanında pek konuşmadık, yemek yediğimiz için de değil. Axl yemek için benim evimde takılacağını ve sonra gideceğini söyledi.

Neşem geri geldi çünkü Axl'ın bana verdiklerinden sonra sessizliğe alışabilmeyi sevdim.

Benimle öğle yemeği yiyecek olması da çok hoşuma gitti (saat on biri biraz geçiyordu).

Sevmediğim şey, evime yaklaştığımızda Axl'ın "Kahretsin" diye mırıldanmasıydı.

Dikkatimi odama çevirdim. Sly

dışarıda duruyordu.

"Bekle, yine mi korumalık yapıyor?" Ben sordum.

"Söylemeyi unuttum, bu sabah uğradığında Cisco ile bir anlaşma yaptım. Birlikte üzerinde çalıştığımız bir proje var. Hem o hem de sen önemli olduğunuz için kaynakları bölüşüyoruz. Yani bazen onun adamları seninle uğraşacak, bazen de ben ya da benim adamlarım."

Axl bu cevabı sokakta bir yer bulup paralel park etmeye başlarken verdi.

O gün onunla ilgili beni etkileyen her şey arasında Axl'ın aynı anda hem konuşması hem de paralel park etmesi listenin başındaydı.

Yine de Brett ile hangi projede olduklarını merak ediyordum.

O polis cinayetinin üzerine yıkılmasıyla bir ilgisi var mıydı?

Maalesef Axl'ın işiydi ve soramadım.

Bunun yerine, "Peki Sly'ı gördüğünde neden 'Bok' dedin?" diye sordum.

"Gideceğimi mesaj attığımda gelmesi gerekiyordu." "Ve sen erken geldiği için üzgünsün?"

"Yüzündeki ifadeye üzuldüm."

Axl'a bakmayı bıraktım ve yolumuzda yürüyen Sly'yı incelemeye başladım.

Normalden farklı görünmüyordu. Kötü bir ruh hali içinde olmasa bile öyle görünmeye meyilli olduğunu fark etmiştim. Ve şimdi de öyle görünüyordu.

Ben çıktım. Axl çıktı.

Sly da Axl'la ilgiliydi.

"O içeri girmiyor," dedi hemen. Olamaz.

"Ne oldu?" Çılgına döndüğümü hissederek sordum.

Beni taciz eden bu adam iğrençlikten evime girmeye ve aşırı bir şey yapmaya kadar gitti mi?

Sly konuşmaya devam ederken bana bakmadı bile.

"Karşılama paspasının üzerinde. Ön kapısının önünde. Ben burada onunla kalacağım." "Neler oluyor?" diye sordum.

Axl, evin yürüyüş yoluna doğru dört araba boyu ilerlerken suratı asık ve kızgın karışımı bir ifadeye sahipti.

O içerde kaybolunca dikkatimi Sly'a çevirdim. "Yine ne oluyor?"

Bana odaklandı ve sesi yumuşadı. Uh-oh.

"Sakin ol bebeğim, bu bir devam, tırmanma değil."

"Ve sen bunun iyi olduğunu söylüyorsun."

"Diyorum ki, bir pislik size pislik yapıyorsa, bu berbat bir şeydir. Ama onun pislik olmaya devam etmesi, alternatifinden daha iyidir."

Bu her şeyi yarı yarıya açıkladı.

"Ne oldu? Daha fazla resim mi?" Ben zorladım. "Belki de erkeğin-"

"Bu benim hayatım, benim dairem, benim takipçim, Sly," diye tersledim. Vay be.

Yani, çirkin olmak istemiyordum, beni kolluyordu ve Brett ona para ödüyor olsa da, yine de güzeldi.

Ama cidden.

Sonunda bana söyledi.

"Halat. Kırmızı ip. Gönderdiği resimlerdeki kızın b a ğ l a n d ı ğ ı gibi. Üzerinde 'Sizi bekliyor' yazan bir notla birlikte karşılama paspasının üzerine sarılmış. " "Muhteşem," diye tısladım.

Axl dışarı çıktı, daha az gaddar ve daha sinirli görünüyordu.

Yanımıza geldiğinde, ben daha bir şey söyleyemeden, "Arka kapıdan giriyorsun. Çantayı topluyorsun. Ve benim yanıma taşıyorsun."

Pekal

a. Uh

...

Evini gerçekten çok seviyordum ve Cleo'nun beni uzaktan sevmemesi için her şeyi yapıyordum, belki bir gün sarılmayı hak edebilirim diye.

Ama...

Eyvah!

"Bu sadece ip, Axl."

"Nerede yaşadığınızı, nerede çalıştığınızı ve cep telefonu numaranızı biliyor. Birincisi ve ikincisi kolay. Sonuncusu, bu herifin zamanı, adanmışlığı ya da kaynakları var. Ve bu üç gün, üç vuruş. Tamam mı?"

Oraya bir gün eklenmiş olabileceğini düşünmüştüm. Ama evet, aslında.

Başımı salladım.

Axl sözlerini, "Yani peşini bırakmıyor," diye tamamladı.

"Ama beni takip ediyorsa, senin evine kadar takip edebilir ve o zaman orada olduğumu anlar. Yani..."

Sustum.

Axl izleri takip etti.

"Bir alarmım var. İçinde altı silah olan bir silah kasam var. Aug'tan bir blok ötede oturuyorum, bu yüzden geceleri bu gibi hıyarlar daha büyük hıyarlar gibi davrandığında ihtiyacım olursa yakınlarda desteğim de var."

Bunların hepsi onun evinde kalmanın kesin artılarıydı.

Çalışmadığı zamanlarda orada olması bir diğerydi.

Evinin bu kadar harika olması da üçüncü bir artıydı.

Ama o bana kendi evini göstermişti, ben de ona kendi evimi göstermek istedim. Yani, benim dairemi.

Tüm bunları paylaşmak için "Şey..." dedim.

"İçeri gireceğiz, yemek yiyeceğiz. Ben çıkarım. Sen de çantayı hazırlarsın. Ne yapacaksan yap. Seni sonra bulurum ve anahtarı veririm. Bana nerede olduğunu mesaj at.

Böylece seni akşam yemeğine götürebilirim. Saat altıda rezervasyonumuz var. Eğer seninle burada buluşacaksam, seni ve çantanı alırım. Eğer benim evimde buluşacaksak, çantanı da yanında getirmeyi unutma."

"Cleo'nun önünde ilk randevumuz için hazırlanmak istediğimden emin değilim.

O çok yargılayıcı."

Axl bana baktı.

Sonra *delice* bir şey yaptı.

Delice *iyi* olan.

Beni boynumun yanından yakaladı, kendisine doğru çekti (hafif bir çekişti, yine de bir çekişti), bu hareket beni yana yatırmasını da içeriyordu.

Sonra boynumun diğer tarafını öptü, beni düzeltti, böylece artık listede değildim ama kulağıma (hala gülerек) söylemeden önce tenime güldü, "O zaman seni ve çantanı daha sonra buradan alacağım ve bu da sana bir anahtar almam için yeniden bağlantı kurmamız gerekmediği anlamına geliyor. Bu gece sana bir tane vereceğim."

Kendini geri çektiğinde (ama boynumu bırakmadığında) gözlerini yakaladım ve "İpi görmemde bir sakınca yok Axl" dedim.

"Adamlardan birini çağırdım, gelip baksın, birkaç fotoğraf çeksin ve parmak izleri için biraz toz alsın. Bunlar bitene kadar rahatsız etmek istemiyorum. Zane 15 dakika içinde burada olacak. O yüzden arka kapıdan gireceğiz."

Bu mantıklı.

Başımı salladım.

Elini boynumdan kaydırarak kolunu omuzlarıma doladı. Sly oradaydı.

Hay aksi.

Misafirimiz olduğunu unutmuşum.

"Kusura bakma, sana simit almadık," dedim Sly'a. "Burada olduğunu bilmiyorduk."

"Cisco bana göstermemi söyledi. Ben de gösterdim," diye açıkladı Sly.

Axl, arabasında bıraktığımızı açıkça hatırlayarak, "Yemek, lanet olsun," diye mırıldandı.

Sly, "Benim önümde yersen, daha sonra beni yemek yerken izlemek zorunda kalırsın" diye uyarırken, cipe dönmeme izin verdi. Ben açım."

"Muhtemelen dün izlemenize izin verdiğim şey kadar heyecan verici değil ama beni öldürmez."

Sly buna gülümseyerek onay verdi, ki bu gülümseme kısmını daha önce yaptığını hiç görmemiştim. Bu onu *sevimli bir kabadayı* gibi görünmekten sevimli, sevimli bir kabadayıya dönüştürdü.

Axl bize tekrar katıldı. Yan bahçeden arka tarafa doğru yürüdük. Bizi içeri aldım.

Hepimiz hizmet odasından geçtikten sonra Axl'ı izledim ve onu izlediğimi belli etmemeye çalıştım.

Kesinlikle etrafına baktı, belki hevesli bir ilgiyle değil -renk şoku sanatımı ve fantastik pufumu okşayarak- ama kesinlikle her şeyi içine aldı.

Yani evet.

Onun olan ama olmayan kız için evin ne olduğunu merak ediyordu. Tıpkı benim onun için evin ne olduğunu merak ettiğim gibi.

Bana dönüp başparmağıyla onaylamadı.

Daha iyisini yaptı.

Botlarına baktı ve bunu sırtarak yaptı. Bunu bir onay damgası olarak aldım.

Ve hatta tuhaf bir adam karşılama paspasımın üzerine esaret ipi bıraksa bile, yine neşe geldi.

Simitleri çıkardım ve hayatımdaki iki erkeğe de içki ısmarladım.

Barımda oturmuş yemek yerken Axl başladı.

"Son zamanlarda biriyle çıktın mı?"

Sly'ın tam karşımızdaki mutfak tezgâhına yaslanmasıyla tanışma zamanı olmasına şaşırdım.

"Uh..."

"Açıklamama izin verin," dedi. "Başına gelenler sapıklık kokmuyor. Bu, haksızlığa uğramış bir pislik kokuyor."

"Oh," diye cevap verdim.

Axl daha fazla açıklama yaptı.

"İlk olarak, cep telefonu numaranızı biliyor. Cep telefonu numarasını bulmak imkansız değil ama biraz çalışma gerektiriyor. İkincisi, tehditler artmıyor. Size ne yapmak istediğini söylüyor ve buna sadık kalıyor. Üçüncüsü, doğası gereği cinsel içerikli, bu da sıradan bir sapığı engellemez. Ama tek bir temaya takılıp kalmış gibi görünüyor, ya bunun tehdit olduğunu düşünüyor ya da bunun kafanı karıştıracak olduğunu düşünüyor ya da..." duraksadı, "bu istediği ama belki de elde edemediği bir şeydi ve buna kızgın."

"Telefonda sesini tanıyamadım," diye not ettim.

"Eğer onu tanıyorsanız, onu tanımanız için bu kısmı dışarıya vermiş olabilir."

Harika.

Sly'a baktım. "Bir saniye konuşabilir miyiz?"

Sly limonlu limonlu buzunu kolayca kaldırdı ve güverteye çıktı.

Evet.

Tepkisini anladım.

Ben de bu konuşmaya dahil olmak istemedim.

Axl'a baktım.

"Son çıktığım erkek uzun zaman önceydi ve yatakta çok sıkıcıydı."

Axl, "Özür dilerim tatlım," diye cevap verdi.

Gerçi bunu söylerken hem üzgün hem de komik bir şey olduğunu düşünmüş gibi görünüyordu.

Son kısma odaklandım.

"Kötü seks komik değildir Axl," diye ona Tanrı'nın dürüst gerçeğini söyledim.

"Biliyorum bebeğim. Tanrım, seni zavallı şey," diye yatıştırırken aynı zamanda alay etti.

Başka tarafa baktım ve kırgınlığımı paylaşmak için simidimden bir ısırık aldım.

Axl, "Konumuza dönelim, Hattie," diye seslendi.

Ona dönüp baktım ve bu işi bitirmek için çabaladım, kızgınlığımı üzerimden attım.

"Sence ona yanlış yaptığını düşünüyor olabilir mi?" diye sordu.

"Bitirmek istedi mi? Ondan önce kırmızı bayrak olabilecek bir erkek var mıydı?"

Tamam.

Şey...

Bu berbattı.

Belki bir gün, uzak bir gelecekte, onun jakuzisinde bir kadeh şarabın tadını çıkarırken, geçmişteki aşkları paylaşabilirim.

Belki de hiç olmadı, çünkü paylaşacak pek bir şey yoktu.

Ama daha ilk randevumuzdan önce mi?

Büyük bir hayranı değilim.

Ama onun ihtiyacı olana ihtiyacı vardı, bu yüzden hayatımdaki hiçbir erkek bir korumaya ihtiyacım olduğunu düşünmedi.

Ve böylece, ona vermek zorunda kaldım.

"Son çıktığım erkek Lottie Mo ile tanışmadan birkaç ay önceydi," diye paylaştım.

"Vay canına," diye

mırıldandı. Evet.

Yıllar önce değildi ama haftalar önce de değildi.

Utangaç kızın laneti.
İleri atıldım.

"Sanırım bir striptizciyle çıktığı için heyecanlıydı. Bu yüzden beni arkadaşlarıyla tanıştırmadan önce yaklaşık üç randevumuz oldu ve adımı söyledikten yaklaşık bir saniye sonra onlara striptizci olduğumu söyledi. Bu nedenle, ondan sonra yaklaşık üç randevumuz oldu, böylece ona şüphenin faydasını verebilirdim. Sonra aramalarına cevap vermeyi bıraktım. Bu süre içinde onunla iki kez yattım ve dediğim gibi sıkıcıydı. Ama onu gizli ya da gizli olmayan kink eğilimleri olup olmadığını anlayacak kadar iyi tanımadım. Tatlı biri olabilirdi ama sonunda çoğunlukla bir pislik olduğunu fark ettim."

Axl artık eğlenmiş görünmüyordu.

"Ondan önceki adam," diye omuz silkerek devam ettim. "Kulüpte çok para harcardı. Çıktığım ilk ve tek müşteriydi. Bunu yaptım çünkü benden dört kucak dansı satın aldı ve bunlar sırasında sanki kucak dansından ziyade ben ona dans ederken beni tanımaya çalışıyormuş gibi davrandı."

Axl artık hiç de eğlenmiş gibi görünmüyordu. Yine de devam ettim.

"Kesinlikle çok tatlıydı. Bana çok iyi davrandı. Güzel bir evi, gösterişli bir arabası vardı. Yatakta iyiydi ama iyi de olabilirdi. Birkaç ay sonra tek kadınlı bir erkek olmadığını söyledi. Asla tek kadınlı bir erkek olacağından emin değildi. Benim dışımda iki kadınla daha görüşüyordu. Benimle görüşmeye devam etmek istiyordu ama gelecekte ne olacağını bilmeden bunu yapmanın doğru olmadığını düşünüyordu. Ondan hoşlanıyordum ve bana çok iyi davranıyordu. Ama kendimi özel hissetmek yerine bir numara gibi hissetmekten hoşlanmıyordum. Onunla ilişkiyi bitirdim. Hayal kırıklığına uğradı ve bunu bana söyledi. Fikrimi değiştirirsem tek yapmam gerekenin aramak olduğunu söyledi. Ama ben biraz üzölmüş olsam da o pek üzölmeydi. Ben üzölmüş olsam bile, bu doğru kararı verdiğimi gösteriyordu."

"Peki ya ondan önce?" Axl ben konuşmayı bıraktığımda sordu. "Kayda değer kimse yok," diye cevap verdim.

"Emin misin?"

"Bunu düşüneneğim, ama evet, oldukça eminim." Başını salladı. Sonra başladı.

"Lise ikinci sınıftan son sınıfa kadar bir kız arkadaşım vardı. Temel eğitim boyunca devam edemedik ve bu çoğunlukla benim suçumdu. Lisedeyken onu seviyordum ama temel eğitimin yarısında duygularımın bir

şekilde

lise bittiği yerdı. Çok kişiyle çıktıım ama tanıdığım diğerk erkekler kadar çok çıkmadım çünkü oyun oynamayı can sıkıcı buluyorum. Bir kadına çıkma teklif edersem, onu tanıırım ve kesinlikle onun hakkında daha fazla şey bilmek istediğimi bilirim. Geri dönüş mesajı almak için beni kaç gün beklettiğini bilmiyorum. Aktif ordu olmak ilişkilere elverişli değildir, ancak üste aynı zamanda askere alınmış bir kadın gördüm. Ben çıkmadan önce ayrıldık. O zamandan beri yaklaşık bir yıl süren uzun süreli bir ilişkim oldu. Evlilik ve bebek istiyordu ve bunu açıkça belirtti. Hazır değildim, bu da onun aradığım kişi olmadığını açıkça ortaya koydu. Hepsi bu kadar."

Ona baktım, oyun alanını hemen düzleştirmesi, ilişkimizin bu aşamasında garip ve eğlenceli olmayan bir şeyi hızlıca paylaşılan bir şey haline getirmesi hoşuma gitti.

Ben verdim, o

aldı.

O verdi, ben

aldım.

Ve bunu yapmaya devam etti.

"Kink ile ilgilenmiyorum ama yaratıcı olmakla ilgileniyorum. Bu, sadece bir yatakta sevişmekle kalmayıp, istediğimiz her yerde hafif esarete ve keşfetmek isteyebileceğiniz şeyler hakkında konuşmaya istekli olmama kadar değişecektir. Ve benim bir hayat felsefem var. Yani, sadece doğru yapmayı ya da hiç yapmamayı hedeflememelisiniz, bu konuda mükemmel olmayı hedeflemelisiniz. Buna seks de dahil."

Aman Tanrım.

"Sapkınlıklardan hoşlanmıyor musun?" diye sordu cesurca.

"Ben, uh... gerçekten... pratik açıdan hiç bu kadar düşünmemiştim."

"Bu adamlardan biri ya da birlikte olduğun herhangi bir adam onu tanıştırmaya çalıştı ve sen de onu geri mi çevirdin?"

Başımı salladım ve şöyle devam ettim: "Muhtemelen bu yüzden fazla düşünmedim. Tanıştırılmadım ve hiç bir erkekle dediğiniz gibi *keşfedecek* kadar uzun süre birlikte olmadım."

Kısa bir baş sallama, yorum yok, daha fazla soru.

"Herhangi bir erkek seni seks kulübüne götürmek istediğini söyledi mi? Seninle BDSM pornosu izlemek istediğini?"

Başımı tekrar salladım ama tereddütle "Yine de porno izliyorum" dedim. Kulağı omzuna doğru eğildi ve sesi değişti. "Öyle mi?"

Başımı salladım.

"Bir erkekle mi izliyorsun?" diye sordu sessizce. Başımı sallamaya devam ettim.

"İstiyor musun?"
"Gey pornosuyla ilgileniyorum,"
dedim. "Lanet olsun."
Sırıttı.
Ama ben dik oturdum.
Axl da bunu
kaçırmadı. "Ne?" diye
sordu.
"Şey, BDSM gey pornosu izliyorum. Bazıları oldukça sert." "Ve
bu sadece izlediğin bir şey mi?"
"Dizüstü bilgisayarımdan
bahsediyorsan, evet." "Yani
kulüplere gitmiyor musun?"
Başımı sallamaya devam ettim.
"Toplantılar mı?
Gösteriler?" Başımı daha
fazla salladım.
"Yani o dünyada kimseyle tanışmadın," dedi. "Hayır,"
diye onayladım.
"Perdeleriniz açıkken izliyorsunuz, biri içeriği görebilir mi
diyorsunuz?" Tanrım.
Bu çok aşağılayıcıydı.
"Hayır, yatakta."
"Doğru," diye fısıldadı, dudakları seğiriyordu.
Yaptığımı biliyordu ve yaparken kendime dokundum.
Ugh.
Biri beni
öldürsün.
Devam etti.
"Yani çevrimiçi izleme başına ödeme mi?"
Evet, birinin beni öldürmesine
ihtiyacım vardı. "Aboneliğim
var."
Artık seğirmiyordu, gülümsedi.
"Aferin kızıma," diye
mırıldandı.
"Bu çok utanç verici," diye mırıldandım ve dikkatimi unuttuğum
simidime yönelttim.
"Bebeğim, bana bak."
İstemedim ama ona baktım.

"Bu doğal. Sağlıklı. Ve bu konuda ne durumda olduğumu bilmeniz için söylüyorum, bunu çekici buluyorum. Neyi sevdiğinizi biliyorsunuz, onu aramak ve elde etmek için cesaretiniz var."

"Muhtemelen sevdiğin bir şey değildir."

"Hayır, ama kadınlar erkek erkeğe ilişkiden hoşlanır, tıpkı erkeklerin kadın kadına ilişkiden hoşlandığı gibi. Bunda utanılacak bir şey yok."

"Kadın kadına ilişkilerden hoşlanır mısın?"

"Kesinlikle."

İçimden bir kıkırdama
yükseldi. O sırada bana
gülümsedi.

İş bittikten sonra, "O noktaya geldiğimizde ve karşılıklı bir ruh hali içinde olduğumuzda, köşelerimize gidip şeyimizi alacağız ve ortada buluşacağız" dedi.

"Ne zaman" demişti.

Ayrıca, henüz tam olarak görüşmeye başlamadığınız bir adamla porno anlaşması yapmak oldukça harikaydı.

"Tamam," diye kabul ettim.

Eğildi ve bu sefer boynuma bir öpücük kondurmadı. Dudak dokunuşu aldım. Ama bu da güzeldi.

O geri çekildi, simidinden bir ısırık aldı, ben de kendiminkinden.

Ancak yutkundığında, "Dışarıdan bir atış ama aboneliğiniz, bunun için bir cep telefonu numarası vermeniz gerekiyor mu?" diye sordu.

"Hatırlamıyorum."

"Üzgünüm Hattie, sana ulaşabileceğimiz bir yol olarak bunu eleyebilmemiz için bölgeyi bilmem gerekiyor."

Harika.

Ona siteyi söyledim.

Sadece başını salladı ve başka bir şey yapmadı.

"Bu hızlı eve dönüş yolculuğunun a, o kadar da hızlı olmadığını ve b, olaylı olduğunu söyleyebiliriz," diye mırıldandım simidime, bir ısırık almadan önce.

"Hattie?"

Çiğneyerek ona baktım. "Seninle birlikte olmayı aylardır istiyordum ve porno tercihlerinle başlamayacağımı söylemek yanlış olmaz ama senden alabileceğim her şeyi alırım."

Tamam

.
Ciddiyi
m.

Bu adamla ne kadar şanslı olabilirim ki?

Simit lokmamı yuttum ve gülümsedim.

Axl da gülümsedi.

Sonra bağırdı, "Sly! İşimiz bitti."

Sly içeri girdi ve bana homurdanarak, "Tanrım, ortaokuldan beri flört geçmişini paylaştın mı?" diye sordu.

"Evet ve porno tercihleri," diye karşılık verdim. Sly'ın gözleri kocaman oldu.

"Ama artık her şey simitle ilgili," dedim ona.

"Senin kızlardan kaçısı alındı?" diye sordu. Axl ve ben birlikte "Hepsi," diye cevap verdik.

Gülmeye başladım.

Axl sıırttı ve simidini ısırdı.

ONUNCU BÖLÜM

Biz. İşte. Sonunda.

AXL

Axl ofislere girdi, sağa baktı ve konferans odasındaki adamları gördü.

Hawk, Mo, Boone, Mag.

Çenesini o tarafa doğru kaldırdı ama odayı şöyle bir taradı ve aradığı kişiyi buldu.

O da doğruca Jorge'ye gitti.

Jorge Canseco Hawk'ta en uzun süre kalmıştı, ikinci sırada Mo vardı. Bu arada çok fazla kişi gelip gitmemişti. Bunun nedeni Hawk'ın iyi maaş vermesi, ikramiyelerin harika olması ve iş memnuniyetinin yüksek olmasıydı.

Axl ekibin geri kalanıyla -Jorge, Zane, Marques ve Billy- çok yakındı. Ama Mo, Mag, Boone ve Auggie ile olduğu kadar sıkı değil.

Bunun nedeni Jorge'nin daha yaşlı olması, kıdemli olması, gerektiğinde Hawk'ın teğmeni olması, evli ve iki çocuklu olması ve eski asker olmamasıydı. Jorge'nin tecrübesi sokaktan ve Hawk'la uzun süreli akıl hocalığından geliyordu.

Marques ve Zane eski askerlerdi ama daha genç ve ekipte daha yeniydiler.

Billy ekiplerinin en yeni üyesiydi ve geçmişi karanlıktı. Hawk paylaşmadı, Jorge de paylaşmadı. Kesinlikle Billy de paylaşmazdı. Her türlü paylaşımın büyük hayranı olan Elvira bile ağzından bir şey kaçırmamıştı.

Bu mesaj alındı, bu yüzden adamlar sormadı.

Şimdi Axl'ın konferans odasındaki adamlara bilgi vermeden önce Jorge'ye bilgi vermesi gerekiyordu.

Bu, ayrılmadan önceydi, eve gitti, duş aldı ve Hattie ile randevusu için üstünü değiştirdi.

Jorge'ye bilgi vermesi gerekiyordu çünkü ekibi onun ekibiydi ama aynı zamanda Hattie'nindi ve Hattie hakkında diğer adamların bilmesine gerek olmayan (ve bilmek istemeyecekleri) şeyler vardı.

Ve Jorge asla paylaşmazdı.

"N'aber?" Axl konsolun karşısında durduğunda Jorge sordu. "Gün bitti.

Ekipten bilgi alacağım, sonra da buradan gideceğim," dedi Axl ona.

Sonra gereksiz bir soru sordu çünkü cevabını biliyordu. "Bir şey var mı?"

Jorge başını

salladı.

Evet.

Jorge'nin cevabı hep buydu. Bir şeye

ihtiyacınız varsa, o hallederdi.

Jorge elinde ne varsa Axl'a verdi.

"O porno sitesi Los Angeles'tan yönetiliyor. Tüm çekimlerini Los Angeles'ta ya da çevresinde yapıyorlar. Tüm oyuncularını oradan. Film prodüksiyonu, teknoloji, IT veya müşteri hizmetleri gibi hiçbir şeyi dışarıya yaptırmıyorlar. Sitede mesaj panoları yok. Yorum istemiyorlar. Müşteri e-postaları girip çıkıyor, hepsi bu. Tabii biri onları hacklemediyse. Biri hacklediyse de henüz bir bilğim yok. Nightingale'in dükkanındaki Brody'den bunu araştırmasını istedim. Ama hack dışında, bu işe karışan kimse yerel olmadığından, orada birinin Hattie ile kişisel bir sorun yaşamış olması imkansız. Oyuncularının eşcinsel olduğundan bahsetmiyorum bile. Burası eşcinseller tarafından ve eşcinseller için bir dükkan. Bu konuda bir misyon beyanları var, eşcinseller ve kink, oyuncular ve izleyicileri için güvenli bir yer olmak. Eminim kadın ve hetero erkek izleyicileri olduğunu anlıyorlardır, ama bence içeride bir kadınla sevişmek isteyen birilerinin olma ihtimali düşük."

Axl orada bir şey olmadığından

şüphelenmişti. Bu, orada bir şey olmadığı

anlamına gelmiyordu. Sadece içeriden bir

adam değildi.

"Abonelik için cep telefonu numarası istiyorlar mı?" diye sordu.

"Evet. Olası teknik destek ve ödeme sorunları için," diye yanıtladı Jorge.

Axl, "Doğru, o zaman onun bilgilerini nasıl elde ettiğine dair bir bakış açısı olması için, adamın onun bununla ilgilendiğini bilmesi gerekir," diye belirtti. "Bu da ya onun bilgisayarını hacklediği ya da dairesine girip bilgisayarına girdiği ve geçmişini kontrol ettiği anlamına geliyor."

"Brody'yi sistemindeki olası bir hack'leme konusunda çoktan ikna ettim. Ama diğeri için içeriinin tozunu almamız gerekiyor," diye yanıtladı Jorge.

"Hattie'ye söylerim. İpte ya da notta kullanabileceğimiz parmak izi var mı?" Axl sordu. Jorge başını salladı.

Sikeyim.

Bunun sadece amatör bir pisliğin onunla dalga geçmesi olduğunu ve bu yüzden çabucak çuvallayacağını ve bunu atlatabileceklerini umuyordu.

Yine de hemen hemen herkes parmak izi bırakılmaması gerektiğini biliyordu.

"İçeri gireceğiz Axl," dedi Jorge. "Bakalım bir şey bulabilecek miyiz. Kameraları da kurduk. Bu konuda çiftçilik yaptılar ve sahte bir üniforma giyerek içeri girdiler, bu adamın onu takip etme ihtimaline karşı, kameraların yerleştirildiğini bilmeyecekti. Eğer bir daha yaklaşırsa, göreceğiz."

Axl başıyla onayladı. "Sağ ol, dostum." "Lafı bile olmaz," diye yanıtladı Jorge.

Birbirlerine çene çaldılar ve Axl konferans odasına doğru yöneldi.

Bunu, iş istasyonlarının önündeki duvarda bulunan çok sayıda monitöre bakarak yaptı.

Ve evet.

Hattie'nin evi vardı. Bir monitörde evinin ön kapısı, dairesinin ön kapısı, arka kapısı ve arabasıyla park ettiği yer döne döne çekiliyordu. Başka bir monitörde evin yan tarafları dönüyordu.

Tabii ki bu, adam dairenin dışına yaklaşmadan onun dairesinde demateryalize ve remateryalize olamadığı sürece orada güvende olduğu anlamına geliyordu. Biri içeri girmeye çalıştığı anda haberdar olacaklar ve dışarı çıkabileceklerdi, polisi aramaktan bahsetmiyorum bile.

Ama Axl evinin sunabileceği ek önlemleri tercih etti. Ve onu mutfağında görmek için içeri girmeyi.

"Hattie'nin durumuyla ilgili yeni bir şey var mı?" Mag, Axl oturmadan önce sordu.

Axl tekerlekli sandalyelerden birine katlanırken "Hiçbir şey," diye cevap verdi. Mag ona *üzgünüm dostum* bakışı attı.

Axl dikkatini Hawk'a çevirdi. "Ödünç kamera için teşekkürler."

Hawk sadece başını salladı.

Sonra dedi ki, "Hepimizin eve gitmek istediğini biliyorum, o yüzden bunu aradan çıkaralım. Ve her zamanki gibi, pek bir şey yok. Lynn ve Heidi kıpırdamıyor. Annemle konuştum. Zamana ihtiyaçları olduğunu düşünüyor."

Hawk, bu kirli polis olayının iki farklı tarafında yer alan iki adamın eşleriyle yapacakları ilk görüşmenin ertelenmesiyle ilgili olarak kıllarını kıpırdatmayacaklarını söyledi.

Gerçi toplantının hiçbir zaman yeniden planlanmadığı ve yeniden planlama konusunda aceleci davranmadıkları düşünüldüğünde bu doğru değildi.

Yani aslında iptal edilmişti.

Axl, "Biri onları ele geçirmiş," diye önerdi.

"Bilemeyiz," diye yanıtladı Hawk.

Ve yapamadılar. Nefes almaya devam etme ve çocuklarını aynı durumda tutma arzusuyla gelen soğukkanlılık kolayca olabilir.

Ama bu pisliklerden biri onları etkilemiş, nefes almaya devam etmek ve çocuklarını güvende tutmak için nasıl emin olabileceklerini hatırlatmış olabilir.

Soruşturmaları Cisco, Nightingale'in ekibi ve Hawk'ın ekibiyle ortak bir çaba olsa ve Kaos Motosiklet Kulübü destek sunsa bile, hepsinin işleri, hayatları, başka müşterileri vardı ve 7/24 kadınlarla ilgilenecek birini bulamazlardı.

İkisinde de böcek vardı.

Ama bu onlara hiçbir şey vermiyordu ve onlara yaslanan her kimse ne yaptığını biliyordu.

Bunun kanıtı da Denver'daki en iyi araştırma ekibiydi: Nightingale Investigations, en iyi hurdacı ekibi: Kaos Motosiklet Kulübü ve en iyi taktik ekibi: Hawk ve adamları, beş ciddi yatırım yapmış polisten bahsetmiyorum bile, sikleri yoktu.

Ellerindeki üç adam ölmüştü. Ölüler konuşamaz.

Ama eşleri yapabilirdi.

Sadece yapmadılar.

Lanet olsun.

Boone sabırsızlıkla, "Yani bir bekleme sürecindeyiz," dedi. "Ama bu pislikler her neyin peşindeyse, bunun uzun vadeli olmadığından şüpheleniyoruz. Bu sınırlı bir proje. Ve anlaşmayı imzalamaya çok yakınlar. Yani biz ne kadar beklersek, onlar da bunu o kadar uzun süre yapmak zorunda kalacaklar."

Adamlardan hiçbirisi bir şey söylemedi çünkü hepsinin şüphelendiği şeyi doğrulamanın bir anlamı yoktu.

Cisco'dan ilk cinayeti onun üzerine yıkmaya çalışmadıklarını öğrendiklerinde (bu Tony Crowley'di, iyi polis kendi kirli soruşturmasını yapıyordu), Cisco'nun operasyonlarını devralmak için yoldan çekilmesini sağlamak amacıyla, ekip olan biten her şeyin büyük bir skor olduğu teorisiyle hareket ediyordu.

Ama bu noktada her şey bir teoriden ibaretti, çünkü yine *ellerinde bir sik vardı*. "Sonraki hamleler?" Mag, Hawk'a sordu.

Hawk, "Bekliyoruz," diye cevap verdi.

Erkeklerin hiçbirisi bunu kabul etmedi ama hiçbirisi bir şey söylemedi çünkü başka seçenekleri yoktu.

"Eğer yarından daha uzun sürerse, anneme Lynn ve Heidi'ye biraz baskı uygulamasını söyleyeceğim. Onları korkutmak için değil. Sadece onlara yolu göstermek için," diye devam etti Hawk.

Konuşacak başka bir şey kalmayınca Hawk onları kovdu. Axl'ın arkadaşlarıyla vedalaşması uzun sürmedi.

Rezervasyonu erkendi ve Hattie'nin Smithie'de olması gerekmeden önce tadını çıkarmak için fazla zamanı yoktu.

Eve gitti. İçeri girdi. Cleo'ya seslendi, o da duymazdan geldi. Mektuplarını aldı ve onları da görmezden geldi. Sonra duş aldı, Cleo duş kapısının dışında oturmuş onu izliyordu. Duştan çıktı ve her zamanki gibi Cleo koşuşturmaya başladı.

Tıraş oldu, saçlarını taradı, bir çift koyu gri pantolon, mavi bir gömlek ve siyah ayakkabılar seçti ve cüzdanını, telefonunu ve anahtarlarını alırken, Cleo ayak bileklerinin arasından geçerek biraz sevgi gösterdi.

Bunu çoğunlukla onun gideceğini bildiği ve bunu vermek için uygunsuz bir zaman olduğu için yaptı.

O da öyleydi.

Bu yüzden onu kucağına aldı, kaşınmaktan hoşlandığı tam beş yerden birini, çenesinin altını kaşdı (diğerleri kulaklarının arkası, kuyruk sokumu, göğsüydü ve kucaklaşmaya tenezzül ettiğinde karnının ovulmasını talep ediyordu).

Kız mırıldanmaya başladı ama adamın gitmesi gerekiyordu, bu yüzden kızın burnuna zorla bir öpücük kondurdu ve bu da ona pis pis bakmasına neden oldu.

Gülümseyerek onu yere bıraktı, tiftik rulosunu aldı, gömleğindeki kedi kalıntılarıyla ilgilendi ve sonra cipine doğru yola çıktı.

İçinde otururken Hattie'ye yolda olduğunu, Sly'a da görevden ayrıldığını mesajla bildirdi ve garajından çıkıp Hattie'nin evine gitti.

Ve bunu yumruğunu bir dangalak gibi cipinin tavanına vurmamak için kendini zor tutarak yaptı çünkü Hattie'yi randevu için almaya giderken kışının arabasında olduğu gerçeğini kutlama ihtiyacını derinden hissediyordu.

Sonunda.

Nispeten yakın bir park yeri buldu ve toynaklarıyla ön kapıya gitti.

Onu bekletmedi, neredeyse hemen açtı, ona gülümsedi ve "Hazırım! Sadece unuttuğum birkaç şeyi çantama tıktırmam gerekiyor."

Sonra çok yüksek bir topuğun üzerinde döndü, elbisesinin çok kısa eteği neredeyse külot görebileceği şekilde dışarı ve yukarı uçtu ve Axl hareket etmedi çünkü sertleşmeye karşı savaşılmaya konsantre olmak zorundaydı.

Bunu başardığında, sadece işe gitmesi gerektiği için randevularından sonra oraya götürecek zamanları olmadığını değil, aynı zamanda hazır olduklarını bilene kadar onları oraya götürmeye hiç niyetli olmadığını bile yaptı (çoğunlukla bu konuda, onu yaklaşık iki ay önce becermeye hazırdı), içeri girdi.

Onu yatak odasında, yatağının üzerinde bir çantayla bir şeyler yaparken ve gevezelik ederken buldu.

"Paketlemek zor oldu. Yaptığınız işte iyi olduğunuzu biliyorum, bu yüzden bu pisliği yakalamanız uzun sürmez, ama belki de sürer. Her gün provalarım var. Ve tabii ki düzenli kıyafetlere ihtiyacım var." Ona doğru baktı. "Diş güçlendirici gargaranı ödünç alabilir miyim? Sonra sana yeni bir şişe alırım. Ama aynı markayı kullandığımız için benimkini yanıma almam biraz aptalca olur."

"Gargara" kelimesinden önce neden "diş güçlendirici" kısmını koyması gerektiğine dair hiçbir fikri yoktu.

Ama çok tatlıydı.

Düzenli olarak olduğu gibi.

Kendisini şirin bir kız erkeği olarak tanımlamazdı. Eğilimleri her zaman uzun boylu, havalı, ince sarışınlardan yana olmuştu. Bu nedenle, Lottie tüm erkekler için seçimlerini yaptığında ve Hattie'ye baktığında, bunun olmayacağını biliyordu.

Şimdi o uzun boylu, havalı, ince sarışınlarla hiçbir zaman yürümediğini görüyordu, onlarda yanlış bir şey olduğu için değil.

Ama ortalamanın biraz üzerinde bir boya sahip, gevşek, esmer bukleleri, iri kahverengi gözleri, sinir bozucu bir kendini koruma içgüdüğü olan, bir ceylan zarafetiyle yerden beş metre yükseklikte havada süzulebilen ve sevimli olan kıvrımlı kadınlarla ilgili olduğu için.

Ayrıca, bir şey daha var.

Kot pantolon ve tişört giyer gibi giydiği sevimli, hatta kız gibi elbiseler seçebilen bir kadın ve bu onu yüzde bin sikilebilir kılıyordu.

"Ne istersen ödünç alabilirsin," dedi ona. Sesi her zamanki gibi değildi.

Daha alçak, daha sertti ve başını tekrar ona doğru çevirmesine neden oldu. "İyi misin?"

Onu o elbisenin içinde becermeyi çok istemenin dışında mı?

Evet.

O iyiydi.

İhtiyacı çok güçlü olmasına ve şimdi bir yatağın yanında durmasına rağmen, zar zor iyi durumdaydı.

"Tamam bebeğim, ama rezervasyonumuz var ve Aspen'deki evime uçacak değiliz. Ne zaman ihtiyacımız olursa gelip unuttuğun her şeyi alabiliriz" dedi.

"Ah, doğru ya," diye cevap verdi, bakışları çantasına kaydı. Tekrar ona döndü ve "Aspen'de bir yerin var mı?" diye sordu.

Ona sıırttı. "Üzgünüm, hayır."

O da sıırttı, dikkatini toparlanmaya verdi, bir karar vermiş gibiydi, çantasına ne koyduysa bitirdi ve fermuarını çekmeye başladı.

Axl bunu, iki basamağın tepesinde durduğu yerden aşağıya, boşluğa doğru hareket etmek için bir işaret olarak aldı.

Yatak odasının zemini ahşaptı. Beyaz duvarlar. Beyaz mobilyalar. Ayrıca, beyaz bir yorgan.

Yatakta soluk pembe çarşaf. Koyu pembe yastıklar.

İçinde canlı renklerde kabarık sahte çiçekler olan beyaz vazolar vardı. Belli ki kitap okuyordu çünkü yerde, ayaklı komodinlerinin altında üst üste yığılmış kitaplar vardı. Ve sıcak pembe kapaklı bir e-okuyucu komodinin üzerinde duruyordu.

Alan küçüktü. Kadın bunu iyi değerlendirmiş. Ve o gün daha önce de fark ettiği gibi, dekorasyon tarzı kadınsı ve muhteşemdi.

Onun ötesine uzanarak büyük şalvarının askısını tuttu ve omzuna aldı. Kahretsin, sanki elli kilo ağırlığındaymış gibi hissettiriyordu. "Bir süre kalmaya hazır mısınız?" diye alay etti.

"Ayakkabılar," dedi sırtarak ve üzerinde FORTNUM'S USED BOOKS yazan kanvas bir kitap çantasına uzandı.

Hızla komodine doğru ilerledi, e-Okuyucuyu aldı, çantaya koydu ve omzuna taktı.

Mantar renginde, omuzlarının yanlarından aşağıya doğru inen ve kollarının üst kısmını saran bir elbise giydiği için omuzları *çıplaktı*. Uzun, dökümlü kolları ve kısa etek ucunda geniş, cilveli bir firfırı vardı. Aynı kumaştan ince bir kemerle kuşaklanmıştı.

Küpelere başka bir şey takmıyordu, onlar da büyük altın halkalardı.

Ayağında ise, ayağını boydan boya geçen ve bileğini saran altın ipten başka bir şeyle yapılmamış gibi görünen bir çift sandalet vardı. Topukları yüksek ve inceydi.

Ve evet, onu o ayakkabılarla da beceriyordu.

Yatak odasından çıkmadan önce yataktan son bir şey aldı, sessiz altın bir debriyaj, ve ışıkları kapatıp ona katılırken kapıda bekledi.

Sonra onu ve çantalarını arabasına aldı ve bunu, onlar yemekten kızın tualete gitmesi gerektiğini umarak yaptı, böylece onun o elbiseyle uzaklaşmasını izleyebilecekti.

"Nereye gidiyoruz?" diye sormadan önce adamın arabayı çekmesini bekledi. "Beatrice ve Woodsley'e."

Kadının gözlerini üzerinde hissetti. "Bir gün içinde BW'de rezervasyonun var mı?" "Şansım yaver gitti," diye mırıldandı, gerçekten de öyleydi. Bir iptal olmuştu.

telefon etmeden önce. "Oraya gittin mi?" diye sordu.

"Bir keresinde, birkaç yıl önce, Galentine Günü'nde annemle birlikte."

"Galentine's?"

"Sevgililer Günü'nden bir gün önce. Sadece kızlar için."

"Ne olduğunu biliyorum ama arkadaşlar için"

olduğunu sanıyordum." "Annem benim arkadaşım."

Babasının ne kadar boktan biri olduğunu düşününce bunu duyduğuna sevindi. "O da iyi bir anneydi Axl," diye devam etti.

"Sevindim tatlım," diye mırıldandı.

"Sanırım ben liseden mezun olduktan sonra kafasının karıştığı bir dönem oldu. Neden onu seçtiğini merak ediyordu. Bana ne yaptığı ve bunun daha sonra ne anlama geleceği konusunda endişeliydi. Hâlâ endişelendiğini düşünüyorum. Ama kendini toparladı. Sadece anne ve kız değil, anne ve kız arkadaş olmaya başladık ki bu çok güzel bir şey." Durakladıktan sonra ekledi: "Son birkaç yıldır birileriyle çıkmaya da başladı. Arkadaşlarıyla bazı tatillere gitti. Sanırım sonunda onu ve ailemize yaptıklarını unutmaya başladı."

İyi haberlerim var.

"Onun biriyle çıkması senin için sorun değil mi?" diye sordu.

"Kesinlikle," dedi, sesinde sadece sözünün altını çizen bir cıvıltı değil, aynı zamanda çok sevimliydi. "Onun mutlu olmasını istiyorum. Uzun zamandır mutlu olduğunu sanmıyorum. Şu anda da mutlu olduğunu sanmıyorum, gerçekten değil. Ama bunu bulmasını istiyorum."

"Neden şimdi mutlu olmadığını düşünüyorsun?"

"Şey," diye başladı. "Annen azimliydi ve çalışmayı asla bırakmamalıydı. Benim annem bir koca, bir ev ve aile istiyordu. Bunu sağlamak için çalışmıyor değildi. Kendine ait zamanı, alanı ve şeyi olması için çalışmak. İşini severdi. Ama teyzem bana onun hep erkek delisi olduğunu söylemişti. Erkek arkadaşı olmadığına kafayı yediğini söyledi."

Kadın konuşmayı kesince Axl ona baktı ve onun ön camdan dışarı baktığını, düşünceli düşünceli baktığını gördü.

O bir şey söyleyemeden, kadın tekrar konuştu.

"Pam Teyze, annemin büyük bir düğün hayalinden değil, kocası ve çocuklarıyla birlikte büyük bir ev hayalinden bahsettiğini söyledi. Pam Teyze ve Dave Amca babama Büyük Sahtekar derlerdi. Onun çok çekici olduğunu söylerlerdi. Hepsi ona kandı. Kimsede onun bileti yoktu. Ta ki iş bitene kadar, evlilik cüzdanında onun imzası vardı ve çıkması daha zordu."

"Bu yüzden mi tek çocuksun?" diye tahmin etti.

"Evet," diye onayladı. "Bunu bana söyleyen annemdi. Anne kız arkadaş olduktan sonra."

Son sözünü sesinde bir gülümsemeyle söylemişti, bu yüzden ona tekrar baktı ve gülümsemenin yüzünde de olduğunu gördü.

Her zaman güzel.

Gülümsüyor

musun?

Muhteşem.

Adam tekrar yola baktı ve kadın konuşmaya devam etti.

"Daha fazla çocuk istiyordu. Sadece onunla daha fazla çocuk istemedi. Ve bence gerçekten ayrılmadan çok önce ayrılmak istedi. Ama evlendikten sonraki bir yıl içinde hamile kaldılar. O zamanlar kocasının görüldüğü gibi biri olmadığına dair hala umudu vardı. Ya da bunun sadece gençlik olduğunu ve onu daha iyi bir koca olması için eğiteceğini düşündü. Ama ..."

Sesi kesildi.

Yine de başka bir şey söylemesine gerek yoktu.

"Sanırım annem daha fazla çocuk sahibi olmak için bunu erteledi," dedi ona, gülümsüyormuş gibi söylediği şeyi bitirmediğini görünce. Bu yüzden onun fikrini değiştirmek için kendi sırasını aldı. "İşe geri döneceğini düşündü. Ama sonra dönmedi."

"Evet," dedi usulca.

"Sonunda, babam başka bir çocuk daha istemedi. Eğer daha fazla çocukları olursa, onun dikkatini daha az çekecek ve yapması gerektiğini düşündüğü şeylerle daha az uğraşacaktı. Ve babam ne isterse, onu alır."

"Evet," diye tekrarladı, aynı yumuşak sesle.

Sesindeki gülümseme kesinlikle kaybolmuştu.

Adam ona doğru uzandı ve kadın ona istediği şeyi, elini verdi.

Onu aldığı anda, "Bu çok kötü. İlk randevumuzun geri kalanında serserisiz bir bölge olsun."

Tatlı bir kakhaha attı ve "Bana uyar" dedi.

Ona kameralar yerleştirdiklerini, parmak izlerini kontrol etmeleri için adamlarının evine girmesine izin vermesi gerektiğini ve bilgisayarını ve iki eski sevgilisinin isimlerini vermeleri gerektiğini söylemesi dışında, her şeyi orada tutuyorlardı.

Çoğunlukla Hattie, Sly ile geçirdiği gün hakkında konuşuyordu. Provada takılmaktan ne kadar hoşlandığını (sürpriz değil). O gece için elbisesini seçmesine yardım etmekten ne kadar hoşlanmadığı (kesinlikle sürpriz değildi, hiçbir erkek o elbiseyi görüp onunla randevuya çıkan kişi olmaktan hoşlanmazdı, yine de Hattie ona elbiseleri gösterirken Sly'ın orada oturduğunu düşünmek komikti).

Son olarak, Brett kendini "orospu çocuğu" olarak tanımlarken onunla ilgili herkesin çok havalı görünmesini nasıl tuhaf bulduğunu anlattı.

Axl Beatrice & Woodsley'e yakın olmasa da uzak olmayan bir park yeri bulduğunda buradaydılar. Yine de yürümekten daha yakındı.

Normalde evinden oraya giderdi, çünkü restoran onun mahallesindeydi ve sadece harika yemekler değil, mükemmel kokteyller de sunuyorlardı. Düzenli müşterisi değildi ama yabancı da değildi.

Ama cipi kapattıktan sonra inmek yerine ona döndü ve "Önce tatlım, bu Cisco'nun vaftiz babası işine bulaşma. devam ediyor. O kesinlikle bir orospu çocuğu." Kadının yüzü düştü ve adam bundan nefret etti.

Ama yalan söylemiyordu ve Cisco gibi adamların üç yolu vardı: yakalanıp hapse girdiler, öldüler ve nadiren de olsa emekli oldular.

Axl onu ilk ikisinden korumak istiyordu ve Cisco'nun -yaptığı şeyi yaparak- kaderinde sonuncusuna ulaşmak varsa, ne kadar zaman alırsa alsın onun hayatında olması onu heyecanlandırmıyordu.

"İyi birine benziyor," dedi.

"Senden hoşlanıyor. Eğer senden hoşlanmasaydı, yüzde yüz bunu söylemezdin."

Dudaklarını birbirine sürttü.

Konuşmaya devam etti.

"Ama bu çok kötü. O yüzden yolumuza devam ediyoruz. Arabamdan inmeden önce bilmen gereken ikinci şey, o elbise, Hattie..." Gözlerinin aşağı inip tekrar yukarı çıkmasına izin verdi ve onun için süslenmiş güzel kahverengi gözlerine, yüzünü çevreleyen ve çıplak omuzlarına dökülen uzun, koyu kıvrıkcık saçlarına bakarak, sesi daha hırçın bir şekilde, "O elbisenin içinde çok güzel görünüyorsun, bebeğim," diye bitirdi.

"Teşekkür ederim."

Bu iki kelimedede derin bir şeyler vardı, bir iltifat alırken normalden daha derin.

Ağırmış.

Ama bunu ortaya çıkarmaya çalışırsa, muhtemelen babasının ona çöp gibi davranmasıyla ilgili olduğunu bilerek, ikisi için de kötü olacağını hissetti, bu yüzden sordu, "Kadınlar için kapıları açıyorum. Bununla ilgili bir sorunun mu var?"

Gülümsedi. "Yüzde yüz hayır."

Gülümsemesine karşılık verdi, dudaklarını boynuna değdirmek için ona doğru eğildi, parfümünün kokusunu aldı, kızsı ve çiçekli ama inceydi ve Hattie olan her şeyde olduğu gibi bundan da hoşlandı.

İndi, arabanın kaputunun etrafından dolaştı, kadının inmesine yardım etti ve onunla birlikte restorana doğru yürüdü.

Baker Bölgesi havalıydı. Geceleri kalabalık olabiliyordu.

Hattie'nin elini kolunun arasından geçirip parmaklarını pazılarının üzerinde gezdirdikten ve Hattie'ninkileri de Hattie'ninkilerin üzerinde tuttuktan sonra, Hattie onun işaretini alıp ona yaklaştı. Omzunu onunkine dayadı. Kalçası onunkini okşuyordu. Parfümü onun üzerinde bir numara yapıyordu.

İşte o zaman fark etti.

İnsanlar geçerken onlara bakıyordu. Ne

gördüklerini biliyordu.

Gördükleri hoşuna gitti.

Gördüklerinden zevk alıyordu.

Babası gibi Axl da yirmili yaşlarının sonunda erkenden gümüşe dönmüştü. Babası buna Pantera Laneti diyordu.

Axl, yirmi yedi yaşında olmasına rağmen insanların ona kırk beş yaşındaymış gibi davranmasının çok boktan olduğunu düşünüyordu.

Yine de, ordu ve sonrası hariç, hayatında anlamlı olan insanlar tarafından çok fazla saygı görmemişti.

Bunun kendisini rahatsız etmediğini babasıyla paylaştığında Syllas Pantera, "Evlat, avantajını asla kaybetmek istemezsin. Kimseye karşı değil. Seni hafife almalarını istiyorsun. Tam tersini değil."

Birincisi, Axl babasının ona "çocuk" demesinden nefret ederdi.

Bu bir lakap değildi, tanıdık ve sevgi doluydu. Bu konuşmayı yaptıklarında Axl yirmi dokuz yaşındaydı ve ona hâlâ böyle hitap ediyordu, Axl ise otuz dört yaşındaydı.

Yani evet, bundan nefret ederdi.

İkincisi, Axl hayatı birbiri ardına gelen bir rekabet olarak görmüyordu.

İnsanların ona karşı dürüst olmasını istiyordu. Kendisine saygı duymalarını isterdi. İlkini her zaman geri vermeyi, sonuncusunu hak etmeyi ve hak edilmişse iade etmeyi bekliyordu.

Şimdi, yanlarından geçerken kendilerine doğru bakan insanların hissettiklerini biliyordu; Axl güzel bir kadınla, çok seksi bir elbise ve tartışmasız daha seksi ayakkabılarla güzel bir restorana yürürken, kolundaki kadının sevimli, yetenekli, sadık ve bir savaşçı olduğunu biliyordu.

O his, bunu hak ettiğiydi. Onu hak etmişti.

Ve *harika* hissettirdi.

Onun hayat felsefesi iş başında.

Yüksekleri hedefle.

Ve mükemmel.

Restorana girdiler, oturdular ve kendilerine menüler verildi.

Hattie, BW'nin rom bazlı Butter Beer kokteylini sipariş etti (ve buna kesinlikle Butter Beer diyebilirdi, Tanrı aşkına, çok güzeldi). O çavdar bazlı Edward Henry Masterman aldı.

Ve siparişlerini verdikten sonra garson uzaklaşır uzaklaşmaz, kavisli bir kabinin arkasında uyluk uyuğa oturdukları yerde ona doğru bastırdı ve kulağına doğru fısıldadı, "Burası çok romantik."

Birkaç santim geri çekildi, kızın gözlerini yakaladı ama hiçbir şey söylemedi.

Yine de onu duydu ve kirpikleri aşağı indiğinde, geri çekilmek üzere olduğunu hissettiğinde ve sonra bilinçli bir karar vermemiş gibi görüldüğünde bunu anladı.

Bakışlarını ona doğru kaldırdı.

Ve utangaçlığını, geri çekilme içgüdüsünü yendiğini bilen Axl, bir ödül hak ettiğini hissetti.

Bu yüzden eğildi ve dudaklarını onunkilere sımsıkı yapıştırdı.

Geri çekilmeden önce sadece dilinin ucuyla dokundu.

Onunla tekrar göz göze geldiğinde, bakışları yumuşamıştı ve şimdi daha da yaklaşıyordu.

"Bana güzel görüldüğümü söyledin, sana ne kadar yakışıklı görüldüğünü söyleyemedim," dedi.

"Sağ ol tatlım," diye cevap verdi.

"Muhteşem içkiler, yemekler, atmosfer ve arkadaşlıklar arasında kaybolursam ve daha sonra söylemeyi unutursam diye söylüyorum, beni buraya getirdiğiniz için teşekkür ederim. Bunu özel kıldığınız için teşekkür ederim. Bunun önemli olduğunu bildiğiniz için teşekkür ederim."

Çıktığı o salakla bir numara olmaktan bahsettiğini duyduktan sonra bunun nereden geldiğini bildiğini düşündü, bu yüzden paylaştı, "Bilmen gerekiyor, biriyle birlikteyken, onunla *birlikteyim*. Özetle, ben tek kadınlı bir adamım."

Bir süre kafası karışmış gibi göründükten sonra daha da yaklaşarak, "Bunun için teşekkür ederim ama hayır... Yani, bu. Biz. Burada. Sonunda. Ve sadece, şey

...bizi. Ki bu özel bir şey. Ve önemli. Bunu bildiğin, gösterdiğin ve bana verdiğin için teşekkür ederim."

Tamam.

İşi bitmişti.

Elbise, ayakkabılar, saçlar, makyajlı gözler, parfüm ve onun bu kadar tatlı olması?

Daha fazla dayanamadı.

Bir elini çenesinden yukarı, saçlarına doğru kaydırды, aynı anda ona döndü, onu kendine doğru çekti ve öptü.

Dudaklarını onunkilere değdirip sonra da diliyle kısa bir süre tatmak değildi.

Onunla öpüşmedi ama az önce söyledikleri hakkında ne hissettiğine dair hiçbir şüphe bırakmadı.

Elini onun saçlarında tuttu ve bitirdiğinde Hattie'ye yakındı.

"Seninle iki buçuk blok yürürken kolumda bir kadın olmasından hiç bu kadar gurur duymamıştım."

Gözleri büyüdü.

"Aynı şekilde, burada seninle oturmak..." diye devam etti. "Daha sonra unutursam diye söylüyorum, burada senin yanında olmak, yemek, içki ve atmosfer, bana bunları yaşattığın için teşekkür ederim."

"Sen harikasin," diye nefes aldı.

Adam gülümsedi. "Böyle düşünmene sevindim." "Bu doğru."

"Böyle düşünmene sevindim."

Göz kapakları yarıya indi ve cilveli değil, daha çok yarı sinirli, yarı şaşkın bir hareket yaptı.

"Axl, *sen öylesin*," diye vurguladı.

"Tamam bebeğim," diye cevap verdi, hâlâ gülümsüyordu ama ne yazık ki parmaklarını kızın yumuşak saçlarından çekmek zorundaydı, çünkü muhtemelen onları orada çok uzun süre tutabilirdi ama tutarsa yemek yemek zor olurdu.

"Harika olduğunu düşünmüyor musun?" diye sordu tereddütle.

"Harika olduğunu düşünen bir adam mı istiyorsun?" diye sordu karşılığında.

Başını biraz eğdi, bukleleri çıplak omuzlarının üzerinden kayarak neredeyse elbiseden daha fazla aletinde hissetti, sonra ona daha fazla döndü, bu da göğsünün şimdi koluna tam olarak bastırıldığı anlamına geliyordu.

Tanrım.

Akşam yemeği ıstırap ve coşku dolu olacaktı, bunu zaten biliyordu. Ama bunun ne kadar derinlere ineceğini bilmiyordu.

"Ne demek istediğini anlıyorum," diye yumuşadı.

"Yani ben harikayım ve sen de bu odadaki en güzel kadınsın," dedi,

Ayağa kalktı ve ona kesinlikle flörtöz ve aynı zamanda sikini sertleştirecek kadar eğlenceli bir gülümseme verdi ve "Kesinlikle öyleyim" dedi.

Bir kahkaha patlattı.

Ve sonra kokteylleri geldi.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

B

AXL

Ee, nasıl gitti?"

Ertesi sabah geç bir saatti ve Axl ile Auggie şirketin Hummer'larından birindeydiler.

Ekibin herhangi bir üyesinin bir tanesiyle dışarı çıkması nadirdi çünkü - parlak, siyah ve son derece donanımlı- Denver'ın belirli bir unsuru tarafından biliniyorlardı ve mürettebat çoğu durumda gizlilik modunda çalışma eğilimindeydi.

Ama gittikleri yerde bir açıklama yapıyorlardı.

Axl arabayı sürüyordu, Auggie yolcu koltuğundaydı ve varacakları yere ulaşmışlardı, Axl park yeri arıyordu.

Auggie'nin Hattie ile randevusu hakkındaki sorusunu da yanıtladı. "İşkence."

"İyi gitmedi mi?" Auggie'nin sesi çıldırmış gibiydi.

Bu anlaşılabilir bir durumdu, çünkü Aug, Axl'ın dün gece ne kadar çok çalıştığını biliyordu ve kısmen de Auggie'nin Pepper'la sırası olduğu için.

Eğer parmağını çekerse.

Axl sokakta bir yer buldu ve oraya doğru manevra yapmaya başladı, "Utangaç olmadığında gevezelik ediyor. Sinir bozucu ya da gergin ve anlaşılmaz değil. Bu o ve çok sevimli. Okuyor. Filmler hakkında normalden daha derin ilginç görüşleri var. Beni merak ediyor ve bunu saklamıyor. Benden hoşlanıyor ve bunu da saklamıyor."

Axl konuşmayı bıraktığında Aug, "Kulağa işkence gibi gelmiyor," dedi.

Hummer'ı kapattı ve arkadaşına döndü. "Omzu açık, çok kısa bir elbise giyyordu, topuklu ayakkabıları çok yüksekti, saçları açıktı ve randevunun sonunda onu evime götürdüm, işe gitmek için üzerini değıştirdi. İşten sonra onu aldım ve evime geri götürdüm, o benim yatağımda uyudu, ben de kanepede uyudum. Ve şu anda, sabah ikiden sonra işten ayrıldığına göre, *hala* benim yatağımda olduğundan şüpheleniyorum."

Aug sırtıttı. "Anladım."

Axl sırtımadan, "Evet," diye kabul etti.

Kendi kapılarına döndüler ve dışarı çıktılar.

Daha sonra hep birlikte caddeyi geçerek hedeflerine doğru ilerlediler: bir apartman kompleksi.

Aug konuşarak yaptı.

"Yani aslında harika bir randevuydu."

Axl kaldırımında durdu ve gözlerini dostuna dikti.

"Sanırım artık bunu Lottie'nin ne yaptığını bildiğinin kanıtı olarak kabul edebilirsiniz.

Bizim için seçtikleri rastgele değildi kardeşim."

Aug apartman kompleksinin kapısına doğru baktı.

Başka bir deyişle: *Bu konu hakkında konuşmayacağız.*

"Yapacak işlerimiz var," diye devam etti Axl. "Kaldırımında durup sohbet edecek vaktimiz yok. Sadece... ne dediğimi anlıyor musun?"

Auggie ona baktı. "Ben değilim, o." "Evet, ben de değildim, Hattie'ydi."

Auggie, "Daha bir randevun var," diye işaret etti.

"Tamam, o zaman bekle. Lottie'nin seçimleri üç maça, üç galibiyete dönüşüyor, liderliği almanız gerekiyor."

"Sadece Pepper değil Axe. Sadece o olsaydı, çoktan orada olurduk. Onun bir çocuğı var."

Axl'ın kaşları şaşkınlıkla havaya kalktı. "Onun çocuğıyla bir sorunun mu var?"

Aug kızgın görünmeye başladı. "Öyle olmadığını biliyorsun. Tekrar *söylüyorum, sorun bende değil, onda.* Korumacı davranıyor."

"Neden?"

"Bilmiyorum."

"O zaman

öğren."

Auggie başını salladı, Axl onun sadece sinirli olduğunu açıkça ifade ettiğini biliyordu. Ve bunu sözlü olarak da paylaşmaktan çekinmedi.

"Pekala, harika bir randevunun keyfini çıkardığını görüyorum, ama bu harika *bir randevuydu*. O kadar. Sen ilişki mutluluğunun poster çocuğu değilsin. Bırak beni."

Önemli bir şey olduğunda tüm ekiplerinin yaptığı gibi Axl da kıcını kaldırmadı.

"Mag ve Evie nişanlandı. Boone ve Ryn taşınıyor ve birlikte iş yapmaya başlıyorlar. Bunlar poster çocukları değil mi?"

"Bu işi halledecek miyiz?" Aug başını komplekse doğru sallayarak sertçe sordu ve onları tekrar işlerine döndürdü.

Evet.

Bu işi halletmeleri gerekiyordu.

Axl sorusuna hareket ederek cevap verdi.

Apartmana girdiler ve hemen çeşitli kokuların saldırısına uğradılar. Esrarın tatlı kokusu en yüksek notaydı, altta yatan pislik ve muhtemelen kustumuk nüanslarıyla birlikte sigaranın nahoş kokusuyla karışıyordu.

İkisi de görmezden geldi ve iki kat merdiveni koşarak çıktı, koridorda yürüdü ve ihtiyaç duydukları kapının önünde durdu.

Auggie, "Hayal kırıklığın nedeniyle bu onuru sana verirdim ama az önce beni kızdırdın, bu yüzden bunu ben yapacağım," dedi.

Axl çenesini onaylarcasına salladı ve Aug hemen botunu kaldırdı, tam kolun yanına azımsanmayacak bir basınçla indirdi ve kapı uçarak açıldı.

Bir anda, yanlarından geçip giden bir insanlık süprüntüsü seli vardı. Bir kapı açıldı, polis olduğunu düşündüler.

Oh, evet.

Brandi evdeydi.

Toplu göçle birlikte, kölelerinin onu sadakat konusunda hayal kırıklığına uğrattıkları açıktı. Kokuşmuş apartman dairesinde yürürken, temizlik konusunda da onu hayal kırıklığına uğrattıkları açıktı.

Belirsiz olan şey, en başta neden onlara sahip olduğuydu.

Arka taraftaki oturma odasını vurdular.

Doğru ya.

Nedeni buydu.

Goodwill'in geri çevireceği bir koltukta tahtına oturdu, uzun kırmızı saçları, rakun göz kalemi, bolca konturlama ile yardımcı olmayan soluk beyaz cildi, daire boyunca BRANDI yazan büyük altın ısmarlama çemberler

kulaklarında, boynunda asılı çeşitli kalın zincirler, Gucci tişört ve eşofman altı, Balenciaga color-block spor ayakkabılar.

Bunların hiçbiri sahte ya da karaborsa değildi.

Kulağındaki altın bile.

Yani, evet.

Bir kız logosunu almak için yeşili bulmak zorundaydı, köleleri uyuşturucuya bağımlı tutmak Brandi'nin yoluydu.

Nasıl büyüdüyse, Axl tasarımcı olabilirdi. Babasının öğretilerinden aldığı tek şey de buydu.

Dün gece Mezlan ayakkabılarıyla Boss'taydı.

Ancak Brandi'nin Gucci ve Balenciaga arasında geçiş yapmasından emin değildi. Bunun logolu kıyafetlerin uygun şekilde kullanılmasına ters düştüğünü düşünüyordu.

Emin olduğu tek şey Brandi'nin Siyahların ifadelerini kendine mal etmesinden duyduğu hoşnutsuzluktu.

O kadının halkı hiç zincire vurulmamıştı.

Neyse ki bugün Marques ile ortak değildi. Hakkı olduğu gibi, Marques'in kendine mal etme konusunda ciddi bir sorunu vardı ve bu konuda ne hissettiğini çeşitli şekillerde paylaşma yeteneğinden bahsetmeye gerek bile yoktu.

"Kahretsin, beni nasıl buldun?" diye sordu kraliçenin maiyetinin sonuncusu yan duvardan aşağı inip kaçarken.

"Hawk'ın maaş bordrosundasın, B," dedi Auggie ona. "Ve bu nedenle Hawk, sahne değiştirmen gerektiğinde güncellenmiş bir adres formu göndermeni bekliyor."

Brandi onlara ters ters bakmaktan başka bir şey yapmadı. Axl, "Bir dakika oldu," dedi.

Aug, "Altmış kere yirmi dört kere yaklaşık doksan beş gün, belki de birkaç gün," diye ekledi.

Brandi, "Son yerimde işler benim için kızışmıştı," diye tükürdü. "Nasıl sıcak?" Axl sordu.

"Benim işim ancak ben onu sizin işiniz haline getirirsem sizin işiniz olur" dedi. "Anlaşma bu."

"Yanlış," diye karşılık verdi Axl. "İşinizi bizim işimiz haline *getirmediğiniz* sürece işiniz bizim işimiz değildir. Ve şu anda, son ücretinizi aldıktan birkaç gün sonra bizi hayalete çevirerek bizim işimiz oldunuz."

Hiçbir şey söylemedi.

"Brandi, ne oluyor?" Axl itti.

"Pekala, bunu resmileştireceğim. Siz erkeklerle takılmaktan vazgeçiyorum," diye ilan etti.

"Tamam, istifam kabul edildi," diye kabul etti Auggie. "Yani hak etmediğin avansı *şimdi* iade edebilir misin?"

Yüzünü buruşturdu.

Bu bir hayır
demekti. "B-" diye
başladı Axl.

"Siz çocuklar bu işlerle uğraşmayı bırakmalısınız," dedi
onlara. Hem Axl hem de Aug sessizleşti.

Bunun nedeni Axl ve Auggie'nin bir muhbiri tekrar çevrimiçi hale getirmek için orada olmalarıydı.

Ama ikisi de şu anda -nereden baksan- kokladıkları izden hiç uzaklaşmamışlardı.

Ve B belki de şehirdeki çeşitli ekiplerin Cisco'yla ilgilenmeye başladığı ve onları ölüme, kirli polislerle ve bir cinayet-intihara götüren zamanda ortadan kayboldu.

Ama zamanlama uyuşuyordu.

Tanrım, bir şey mi biliyordu?

"Tüm söylediğim bu ve size söylüyorum, buna inanın, bu uyarı son ücretimin her kuruşuna değer." İki elini kaldırdı ve iki kez şaklattı.
"Ödeştik."

Axl sessizliğini bozdu. "Ne biliyorsun?"

"Tamam, bak, ben," diye öne eğildi, "*nefes* almayı severim. O yüzden siktir git. Sahip olduğun şeye sahipsin. Mutlu ol. Nefes almaya devam et ya da etme, umurumda değil."

"Bu Cisco meselesiyle mi ilgili?" Auggie ikisinin de aklından geçeni sordu.

"Siktir git," diye cevap
verdi. Tamam, iki "siktir
git" mi?

Axl sinirlenmeye başlamıştı.

Auggie'den de aynı şeyi hissetti.

Ama Axl önce davrandı.

Kollarını göğsünde kavuşturarak eğitim verdi, "Gördün mü, vajinan var ya da yok, performans değerlendirmelerinde yetersiz kalan maaş bordromuzdaki özenti G ile böyle başa çıkıyoruz. Hawk'ın gitmek istemeyeceğiniz bir yeri var. Seni oraya götürürüz ve *ödeştığımızı* düşünene kadar orada tutarız. Sonrasında da tazminatın nasıl ödeneceğine biz karar vereceğiz. Burada olmayan bir yeri yeniden inşa etmek için çaba

harcamanız gerekip gerekmediğine

Sana son bir şey daha vereceğiz, yeni yerine bırakacağız. Ya da sizi Denver'da asla yeniden inşa edemeyeceğiniz bir şekilde parçalara ayırırız ve yeni bir yere kendi yolunuzu çizmek zorunda kalırsınız. Yapacak işlerimiz var, karar vermek için on saniye var. Bugün bir gezintiye çıkmak ister misin?"

Yarı ters, yarı somurtkan bir ifadeyle tahtına oturdu.

O on saniye içinde Axl onun otuz dokuz yaşında olduğunu bildiği halde elli dokuz yaşında görüldüğü gerçeğini düşündü.

Şükürler olsun ki, babasının kafasını karıştırdığı yıllardan sonra, geleceğiyle ilgili bir karar vermesi gerektiğinde, sağlıklı yaşam yolunu seçti.

"Zaman doldu," dedi Auggie.

İkisi de ona doğru ilerlemeye başladı.

"Orospu çocukları!" diye tersledi, koltuğunda kıpırdanarak. "Doğru, siktirin gidin ve sadece şunu söyleyeyim, sen, Nightingale, Kaos ve lanet olası Sebring hepiniz radardasınız. Olmadığınızı sanmayın."

İki adam da sustu.

Bunu

duymuşlardı.

Kevin Bogart'tan, ölü kirli polis.

Aynı tehdidi, temiz bir gece kulübü işleten Knight Sebring de dahil olmak üzere şehirdeki bazı oyunculara karşı da yapmıştı, ancak kişisel felsefelerine göre yan işinin de aynı olup olmadığı tartışmalıydı.

"Her şeyi berbat etmeniz için can atıyorlar, biriniz, hepiniz, umurlarında bile değil," diye devam etti.

Her iki adam da sessiz kaldı.

"Denver'ın sahibi olduğunu sanıyorsun," diye devam etti, Brandi'nin tarzına uygun bir şekilde temasına ısınarak.

Kendini bir gangster olarak hayal ediyordu ama Hawk'ın maaş bordrosunda muhbir olarak yer almasının bir nedeni vardı.

İşte bu yüzden bu boktan apartman dairesindeydi.

Küçük çaplı bir satıcı, tembel olmamaya karar verdiğinde de küçük çaplı bir dolandırıcı, ama her ikisinde de berbattı. Yani büyük ihtimalle Hawk, Lee Nightingale ya da onu muhbir listesine almış bir polis Balenciaga spor ayakkabılarının parasını ödemiştir.

Bunun nedeni de sizin bilmediğiniz şeyleri bilmeyi ve sonra da bunun bedelini size ödetmeyi sevmesiydi, ama şarkı söylemeye başladığında bundan zevk alıyordu, yani çok işe yarıyordu.

"Özellikle Nightingale," diye devam etti. "Herkesin havalı olduğunu düşündüğü o kitaplardaki Rock Chick saçmalığı mı?" Başını salladı ve saçları Gucci'sini sürükledi. "O kadar da değil."

Axl, "İnsanların operasyonlarımız hakkında ne düşündüğü gerçekten umurumuzda değil," dedi.

"Hayır mı?" diye sordu küçümseyerek. "Denver'ın Belalı Orosu Çocukları Ortak Görev Gücü, ki hatırlarsanız buna Kaos da dahildir, o sevkiyatlara el koyduğunda bazı ciddi insanlar ciddi şekilde boka batmıştı."

Axl ve Auggie birbirlerine bakmadılar bile. "Hangi sevkiyatlar?" Aug talep etti.

Ama o
biliyordu. Axl
da biliyordu.

"Denver'da olan en kötü şey, Kaos'un ulaşım korumasından çıkmasıydı," diye mırıldandı. "İkinci en kötü şey ise Bounty'nin her şeyi berbat etmesi ve sonra hatalarını anlayıp Diriliş adını almaları oldu."

Ne Axl ne de Aug onun yerel motosiklet kulüplerinin geçmişleri hakkındaki görüşleriyle ilgileniyordu.

"Hangi lanet gönderiler, Brandi?" Auggie bunu ısırarak paylaştı.

Onun gözlerinin içine baktı. "Hangileri olduğunu biliyorsun Augustus." Sonra bakışları ikisinin arasında gezindi. "Şimdi ödeştik mi?"

"Hayır," dedi Axl ve Aug birlikte.

"Pekala o zaman, kendi cenazende başrol oynamak ve peşine takıldığın o güzel amcığı sikmekten vazgeçmek istiyorsun," diye söze başladı ve kadınlarından bahsederken Axl'in omurgasından aşağı bir parmak buz indi, "bu sevkiyatlar oldukça yüklü emeklilikler sağlamak içindi. Ve teknelerde balık tutmayı ya da okyanus kıyısındaki barlarda bira içmeyi hayal eden, bikinili hatunlara bakıp, siklerini yalamaları için bankalarını yeterince etkileyebileceklerini düşünen erkekler bu hayallerinden vazgeçmediler."

Her iki adam da onu yönlendirmedi, çünkü kızın keyfi yerindeyken buna ihtiyacı yoktu.

Ve bir rulo oldu ve onlara verdi.

"Peki iyi polisler yakalandığında, bu sevkiyatlar nereye gidiyor, çocuklar?"

Polis otoparkındaydılar. Orada
öylece duran kanıtlar.

Ne için?

Lanet

olsun.

Asla.

"Peki bunun Nightingale ile olan sorunlarıyla ne ilgisi var?" Auggie sordu.

"*Hepiniz*," diye düzeltti. "Her neyse,

B. Konuş," diye kırptı Auggie.

"Bu yeni bir proje değil," dedi onlara. "Yıllar boyunca araya giren siz pislikler, bir süredir onlar için işleri karıştırıyordunuz. Uzun vadeli hedefleri vardı. Siz onlarla uğraşıp durdunuz. O Rock Chick kitapları çıktı, birden Lee Nightingale ve Luke Stark ve Vance Crowe ve *Eddie Chavez* ve *Hank Nightingale*," o ekipteki iki polisi vurguladı, "ünlü mü oldular? Dokunulmaz."

Durakladı.

Beklediler.

"Bu yüzden oyalanmayı bırakıp işi bitirmeye ve birkaç büyük skor elde etmeye karar verdiler. Ve *hepiniz* onları da becerdiniz."

Tekrar durakladı.

Yine beklediler.

"O kitaplar çikalı uzun zaman oldu," dedi alçak sesle. "Yani Nightingale bir hedef mi?" Axl sordu.

Omuz silktili. "Nightingale. Delgado. Chavez'lerden biri. Sebring. Kaos'tan Rush Allen. Kim bilir? Kimin umurunda? Sana bir iyilik yaptılar. O polisleri sana teslim ettiler. Cisco'nun paçayı kurtarmasına izin verdiler. Sen ipucunu almadın. Bu arı kovanına çomak sokmaya devam edersen, eldivenler çıkacak."

"Neden kadınlardan bahsettin?" Axl talep etti.

"Siz çocuklar sinekler gibi düşüyorsunuz," diye not etti sahte bir rahatlık mı yoksa gerçek mi olduğunu anlayamadığı bir omuz silkmeyle.

"Açıkla," dedi Axl.

Bunu o yaptı. "Kıçlarınıza sahip çıkılması gibi."

"Ve?" diye zorladı.

"Sakin ol, göt herif," diye ısırdı. "Sadece ateşli bir siki piyasadan çekilmesi ortalığı karıştırıyor. Tanrım."

"Hepsi bu kadar mı?" Auggie ona bakmaya devam etti.

Alınmış görünüyordu. "Tamam, bilmelisin ki, bir kız kardeşin kıcı rüzgarda sallanıyor, o kız kardeş soyunarak kendini bir arada tutmak için elinden geleni yapıyor, ben

sorunları olduğunu paylaşacaklar. Yok. Olsaydı, dediğim gibi, *paylaştırdım.*"

Bunu bilmiyorlardı. Kardeşlik için hiçbir zaman açık sözlü olmamıştı ya da para almadan hiçbir şey paylaşmamıştı.

Ama bunu gerçekten kastetmiş gibi görünüyordu. "Şimdi, işimiz bitti mi?" diye sordu.

"Daha var mı?" Auggie geri döndü.

"Dostum," diye tersledi.

Daha fazlası yoktu.

"O zaman işimiz bitti," dedi

Axl. "Ve hatta?" diye zorladı.

"Göreceğiz," diye mırıldandı Axl, Auggie'ye bir bakış attı ve kapıya doğru dönmeye başladı.

"Orospu çocukları!" diye seslendi. Geri döndüler.

"Ben senin tasman değilim ki istediğin zaman çekesin. Gidersen ödeşiriz," diye ilan etti.

Axl ona, "B, kuralları sen koyamazsın," diye bilgi verdi. "Peki ya sen?" diye sordu.

"Şey, evet," diye yanıtladı.

"Siktir git," diye tükürdü.

"Siktir git" limitini doldurduktan sonra, o günkü "siktir git" kotasını da resmen doldurmuş oldu.

Auggie'ye bir kez daha bakarak dışarı çıktılar.

Kırmak için Hummer'a binene kadar beklediler.

"Bu her kimse, bir süredir aktifler. Ve şu anda, kanıtlardan büyük miktarda kokain ve silah çalmak, bunları taşımak ve ardından balıkçı tekneleri satın almak için hazırlık yapıyorlar," dedi Axl.

"Ve eğer yollarına çıkarsak, bizimle uğraşacaklar. Ve tanımadığımız yüzüstü polisler oldukları için, yani kaynakları olduğu için, canımızı yakabilirler," diye bitirdi Auggie.

Axl park yerinden çıktı ve "Haber ver." dedi. Auggie çağırdı.

Axl onun bu konuda görüşmek üzere ofise dönmeyi kabul etmesini dinlerken, Axl'ın telefonu çalmaya başladı.

Kargosunun yan cebinden çıkardı ve metne göz atmadan önce bir ışıktaki durmayı bekledi.

Hattie.

Ona uyanık olduğunu söylemek, yastığının yanına bıraktığı notta ondan yapmasını istediği şeydi.

"Buluşma ne zaman?" Aug telefonu kapattıktan sonra Axl sordu. "İki."

"Tamam." "Bir telefon görüşmesi yapmam lazım," demeden önce bir ışık daha bekledi. "Devam et," diye mırıldandı Auggie.

Tuşlara bastı ve telefonu kulağına götürdü.

"Hey!" diye selamladı Hattie.

Kahretsin, ama onun cıvıl cıvıl olmasını seviyordu. "İyi uyudun mu?" diye sordu.

"Evet," diye yanıtladı. O cevap vermedi.

Eğer onu o elbisenin içinde düşünerek ve ona yapmak istediklerini düşünerek otuz bir çekebilseydi çekerdi. Ama onun bir bardak su içmek için dışarı çıkmasını ve kendisini ona otuzbir çekerken yakalamasını istemiyordu.

En azından, bu noktada değil.

Yine de o noktaya geldiklerinde koltukta olmayacaktı. "Sly orada mı?" diye sordu.

"Evet," dedi ona.

"Güzel. Bu gece ben yemek yapacağım ve sen işe gitmeden önce takılacağız," dedi.

Hattie'den ses yok.

"Bebeğim?" diye seslendi.

"Baba," dedi.

Kahretsin.

Doğru.

Randevularının sıkıcı geçmemesi için, o gece için babasının yetişkin kızıyla ilgilenmeyeceğini söylediğinde babasıyla nasıl geçtiğini sormamıştı.

Ve babasına müdahale etmek ona düşmezdi. Henüz değildi. Hiçbir zaman.

Bu onun fikriydi ve o da kendi fikir ve tavsiyelerini paylaşabilirdi.

Ama ona zarar vermediği sürece bu işe karışamazdı.

Ve önceki gece, haftalar önce o stüdyoda kafasını karıştıran şeyin ne olduğunu ona anlattıktan sonra, bunun hala ona zarar verip vermediğini ya da ona zarar veren şeyin geçmişte kalıp kalmadığını henüz anlayamamıştı.

Gücünü kaybetmişti, o zamanlar ona yaptıklarının dışında ve hala kafasını nasıl karıştırdığını.

"Tamam, bunu nasıl halledeceğiz?" diye sordu. "Pardon?"

"Sana yemek yapmak istiyorum. Seninle vakit geçirmek istiyorum. Onunla görüşmen gerek. Tahminimce, sen yemeğini hazırlarken benim babanla takılmama hazır değilsin. Peki bunu nasıl dengeleyeceğiz?"

Kolayca cevap vermedi.

Axl içeri girdi. "Saat kaçta yemek yiyor?"

"Genelde erken giderim çünkü onunla birlikte yemek yemem ve dans etmeden önce yakıt almam gerekir."

"Saat kaç?" "Beş."

"Tamam. Sly seni onunla ilgilenmen için götürebilir ve ben de altı, altı buçuk gibi akşam yemeğimizi hazırlarım. Sana uyar mı?"

"Evet" demeden önce bir tereddüt oldu.

"Yemediğin bir şey var mı?"

"Ne yapıyorsun?"

Ona pişirdiği ilk yemek mi? Her şeyi ortaya döküyordu. "Toskana tavuğu."

Auggie bir ses

çıkardı. Axl

görmezden geldi.

"O da ne?" Hattie sordu.

"Tavuk sever misin?"

"Evet."

"Prosciutto?"

"Kesinlikle."

Sırıttı. "İspanak? Keçi peyniri? Güneşte kurutulmuş domates?" "Evet. Kesinlikle. Evet," diye cevap verdi.

Sırıtsı daha da büyüdü. "O zaman bunu seveceksin." "Altıya kadar evde olurum."

"Tamam tatlım, görüşürüz o zaman. Bıraktığım anahtarı aldın mı?" "Evet, ya Axl?"

"Evet mi?"

"Serseri olmayan bölgemizi gerçekten seviyorum. Zamanı geldiğinde babam hakkında konuşuruz. Ama onun nasıl biri olduğunu bilmen ve bu şekilde davranmaman çok anlamlı..."

Sözünü bitirmedi.

"Bunu söylemek zorunda değilsin. Kendine kahve al. Güvertenin tadını çıkar. Pac-Man oyna. Sonra görüşürüz."

"Görüşürüz Axl."

"Güle güle, bebeğim."

Bağlantıyı kesti.

Auggie hemen, "Bu akşam yemeğe gelebilir miyim?" diye sordu. "Siktir git."

Aug kıkırdadı.

Axl sürdü.

Auggie'nin sessizce, "İyi gittiğine sevindim Axe," demesi biraz zaman aldı.

"Evet," diye

yanıtladı Axl. Ve

öylece bıraktı.

Yani, bir daha Pepper'a girmede.

Auggie haklıydı. Hattie ile sadece bir kez çıkmıştı.

Ama Aug onun sanatından haberdar değildi ve bu nedenle de onu görmemişti.

Axl ve Ryn'in onu dans ederken gördükleri gün o da orada değildi. Pistte zarif bir yığın halinde düşerken. Michael Jordan'ın "*Lanet olsun*" diyeceği bir şekilde havada süzülüyordu.

Ve Aug, gecenin bir yarısı uyandırılıp, sert olduğunu bilmeyen sert bir kadına tanık olmamıştı, o harikaydı, sanatından dansına, dairesini dekore etmesinden onun için giydiği elbiseye kadar çeşitli şekillerde güzellik yaratıyordu, sonunda pisliklerini çözmek için bir araya geldi.

Bu yüzden Auggie'nin paçayı

kurtarmasına izin verdi.

Şimdilik.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Güvenli Yer

HATTIE

Kahretsin, ikiniz beni öldürüyorsunuz."

Axl'ın evine benim önümde girdikten sonra Sly'ın söylediği buydu. Babamla işim bittikten sonra beni oraya götürdü.

Onu anladım.

Burası cennet gibi kokuyordu.

Ve o her neyse ben yedim, Sly yemedi. Axl yemek alanında belirdi.

Evet.

Cennet.

Axl hareket etmeye devam etti, bunu yaparken bir yandan da bana gülümsüyor, sanki üzerime atlamak istiyormuş gibi görünüyordu.

Hareket etmesini izledim, gülümsemiyordum ama kesinlikle saldırmak ister gibi göründüğümü biliyordum.

Her zamanki iş kıyafeti olan kargo ve tişört gitmişti.

Onların yerine son derece solmuş bir kot pantolon, farklı bir tişört, bu seferki koyu füme griydi ve üzerinde bir bıçağın etrafında BLACK RIFLE COFFEE COMPANY yazan sarı harfler vardı ve ayakları çıplaktı.

Oh, evet.

Saldırmak istedim.

Axl bana doğru geldi, koluyla boynuma sarıldı, ben onun vücuduna vurdum ve onun ağzı benimkine vurdu.

Üstüne gitmedik.

Ama bana tadının güzel olduğunu hatırlattı. "Ben hâlâ varım," diye yakındı Sly.

Ayrıldık ama Axl ayrılmamıza izin vermedi. Kolunu boynuma doladı ama beni kendi tarafına yatırdı.

"Ve siz de berbatınız," diye bitirdi Sly.

"Özür dilerim dostum," dedi Axl, mucizevi bir şekilde sesi hem özür diler hem de dilemez gibi çıkıyordu.

Sly kapıya doğru yürüdü.

"Bugün beni güvende tuttuğunuz için teşekkürler," diye seslendim.

Kapıda durdu ve bana bir bakış fırlattı.

"Senin bokun harika. Dalga geçmeyi bırak," diye emretti. Ve bununla birlikte gitti.

"Neydi o?" Axl sordu.

Başımı kaldırıp ona baktığımda bana baktığını gördüm.

Ve *hayatımın geri kalanında* orada durup, onun tarafından sahiplenilip, o çelik maviliklere bakmam beni bir ucube mi yapıyordu?

"Bugün benimle stüdyoya geldi."

Axl'ın kara kaşları havaya kalktı. "Stüdyoda mı çalıştın?"

Başımı salladım. "Önce prova yaptım. Bu geceki rutinlerimden birinin ışıklandırması biraz zor, bu yüzden ışıkçılarla birlikte üzerinden geçmem gerekti."

Axl bizi çevirdi ve "Ve?" diyerek bizi bağlı bir şekilde mutfağa doğru yürütmeye başladı.

"O zaman, şey... Böcek hissediyorum. Kafamda bir şey var. Malzemeleri kontrol etmek için stüdyoya gitmem gerekti. Ve bulacağımı bildiğim şeyi buldum. Bir sipariş vermem gerekiyordu. Yani hayır, çalışmadım. Ama siparişim geldiğinde geri döneceğim."

"Mm," diye mırıldandı, mutfakta benden ayrıldı ve duvardan krom tabanlı, ayak dayamalı ve arkalı siyah deri koltuklu bir tabure çekti.

Mutfaktaki türünün tek örneği tabureydi, ama harikaydı.

Salata yapıyormuş gibi görünen bir tezgahın yanında bir yere ayarladı ve sonra beni kaydırды, böylece tırmanmamı istediğini anladım, ben de yaptım.

Oraya gittiğimde bir dolaba yöneldi, açtı ve baş aşağı asılı şarap kadehlerini gördüm.

Bir tanesine el koydu - harika, geniş kaseli ve uzun. Salata hazırlığının yapıldığı tezgâha geri döndü.

Kırmızı dolu bir kadeh daha. Şişeden bahsetmiyorum bile.

Şişeyi aldı, doldurdu ve bardağı bana uzattı.

"Peki bugün başka ne yaptın?" diye sordu, bir bıçak alıp salatalık kesmeye devam ederek.

Tama

m.

Um.

Tama

m.

Bütün bunlar sadece ... *harika* mıydı?

"Hattie?" diye seslendi.

"Hatırlat bana, eğer bir fırsatım olursa ve sen eve gelmeden ben evde olursam, seninle eşit derecede harika olmam gerektiğini."

İfadesi değişti ve görünüşe göre söylediklerimi o kadar beğendi ki, bu değişikliğin ötesinde iletilmesi gerektiğini hissetti.

Bıçağı yere bıraktı ve dizlerimin arasına girebilmesi için dizlerimi açmak zorunda kalacağım şekilde bana doğru geldi. Oraya varınca çenemi iki eliyle tuttu ve evet.

Bu sefer biz yaptık.

Sevişme seansına son verdiğimizde nefes nefese kalmıştım, tek görebildiğim Axl'dı ve söylediklerimin hoşuna gittiğinden hiç şüphem yoktu.

"Ee, iyi günler?" diye sordu.

Benden bir kıkırdama yükseldi ve cevap verdim, "Evet. Ve daha da iyi olmaya devam ediyor."

Ellerini çekip salatalıklara geri dönmeden önce gözleri buz mavisi bir iyilikle parlıyordu.

(Mükemmel) şarabımdan bir yudum aldım ve "Günün nasıl geçti?" diye sordum. Yoksa bunu sorabilir miyim?"

"Ayrıntılı olmayan cevapları önemsemiyorsanız bunu sorabilirsiniz," diye paylaştı. "Ve bir davada biraz hareketlenme oldu. Bu hareket umut verici çünkü haftalardır hiçbir hareket olmamıştı. Sonuç olarak, bu iyi bir şey."

"Harika" dedim, "Cleo nerede?" diye sormadan önce.

"Evde dikkatini dağıtan biri olduğu şikayetini saklamak ve hazırlamak, ki bu da sadece onu beslemek için ziyaret ettiğim ve biraz sevgi görmek istediğinde ortaya çıktığım evin kendisine ait olmamasıyla ilgili süregelen, aktif ama çelişkili şikayetine ekleyecektir."

Bu bir kıkırdama

almadı. Sadece beni

güldürdü.

Salatalığı kenara itti, bir havuç kaptı ve umursamaz bir tavırla "Baban nasıl?" diye sordu.

Dang.

Gözlerinin kenarından bana baktı, "Tatlım, oraya gitmemiz gerekecek."

İçimi çektim.

Sonra dedim ki, "O bir pislikti."

Öyleydi de.

Bana orospu pisliği demiyor, ama babamın çeşitli pislik seviyelerinin orta-alt aralığında diyelim.

Axl havuca öyle bir baktı ki, başka bir şey yapmamak için havuca bakmaya niyetli olduğunu anladım, mesela bana detayları sormak, babamı bir daha asla görmememi istemek ya da altı silahından birini alıp onu diz kapağından vurmak gibi.

"Bunun yalnız olduğu ve beni özlediği için olduğunu düşünmek hoşuma gidiyor," dedim. "Ama?" Axl belli ki söylemediğim bir şey için beni yönlendirdi.

"Pizza sipariş etmek zorunda kaldığı için memnun değildi. Pizzayı sevmediğinden değil. Sadece kontrolü seviyor. Ve ben onun evine gittiğimde, beni kontrol ettiğini biliyor. Biliyor musunuz bilmiyorum ama şeker hastası. Yakından idare etmeniz gereken türden. Yani kan şekerini kontrol etmediğinde ya da insülinini almadığında, bu beni kontrol etmenin bir yolu. Artık on yaşında olmasam da ve o zaman bile bunu yapma şekli doğru olmasa da, hepsi bir kontrol egzersizi. Çünkü kimseyi kontrol etmek iyi bir şey değil, asla."

Axl hiçbir şey söylemedi.

Ama havuç yok oluyordu.

"Biliyorum, biliyorum," diye tepkisini tahmin ettim. "Kendi başının çaresine bakabilir. Ya da bana bu kadar bağımlı olmadan birilerinin gelip ona bakması için birkaç şey yapmasını sağlayabilir. Parası var, çok değil ama evden çalıştığı için oldukça iyi bir geliri var. Bir birikimi var. Birkaç kez hastaneye gitmeden önce daha büyük bir birikimi vardı. Ama evini sattık ve onu küçülttük-"

Sadece başını bana doğru çevirdi. "Yani evini sattınız ve onu küçülttünüz."

Dudaklarımı birbirine sürttüm.

"Bu evet anlamına geliyor," dedi ağzıma bakarak. Başımı salladım.

Sonra dedim ki, "Bunu konuşmak zorunda değiliz."

Axl bıçağı bıraktı, bardağını aldı, şarabından bir yudum aldı ve o bunu yaparken ben de boğazının çalışmasını izledim.

Bu yüzden, odağı bana geri döndüğünde ve konuştuğunda kendimi büyülenmişlikten kurtarmam bir saniye sürdü.

"Bunları annenin üzerine mi yıkıyorsun?" Başımı salladım.

"Bu onu kızdırıyor," diye bir çıkarımda bulundu. Başımı salladım.

"Kızlarınıza mı veriyorsunuz?"

"Yakın zamana kadar onlarla pek konuşmuyordum."

"Ondan önce mi?"

Başımı tekrar salladım.

"Bunu yapmaya niyetli misin?"

"Yapabilirim ama yapmadım ve...bilmiyorum. Yargılayacaklarını sanmıyorum ama beni önemsiyorlar. Onunla hiç tanışmadılar. Bu konuda konuştuğum hemen hemen herkes, Pam Teyze, Dave Amca, annem, şu anda Wisconsin'de yaşayan ve sık sık FaceTime yaptığım lise arkadaşım Tammy ve o babam hakkında her şeyi biliyor, ona bir göle atlamasını söylemem gerektiğini düşünüyorlar."

"Yani ben senin güvenli yerim."

Ondan gelen sıcak, tatlı, saf iyilik beni neredeyse tabureden düşürüyordu.

"Evet, Hattie?" diye bastırdı. "Ben senin güvenli yerim. Buna tepki gelmeyeceğini garanti edemem. Önemsemiğim bir kadının, görüştüğüm kadının, yatağında uyuyan kadının, babasının evine sırtında taciz hedefi olarak girdiğini bilmek bana ters geliyor. Ama bunu sana söylerken bile, sadece seni önemsemiğimi bilmeni istiyorum. Bu bir yargılama değil. Baskı değil. Bunu durdurmak benim elimde değil. Yapmak zorunda olduğunu hissettiğin şeyi desteklemek ve bunu yapmaya devam etmek zorunda olduğunu hissediyorsan desteklemek ve sonra işin bittiğinde ve bıraktığında Tanrı'ya şükretmek bana bağlı."

"Tamam," diye fısıldadım, söylediği her şeyi duymuştum ama en çok beni önemsemiği kısmı kafamın içinde mutlu bir şekilde dönüp duruyordu.

Bu ve beni desteklemekle ilgili tüm o şeyler.

"Ve sonunda, sen gittiğinde benim kığım da seninle olacak ve o zaman yapmam gerekeni yapmama izin vermelisin."

Aman Tanrım.

Mutlu şeyler takırdamayı bıraktı.

"Axl-"

"Ve bu da, bu saçmalığa tanıklık etmeyeceğim, Hattie. Yalnızken ona karşı koyabilirsin. Ama benim önümde böyle bir şey yapmamasını açıkça söyleyeceğim."

Axl'ın babama bana iyi davranması gerektiğini söylediğini görmek istiyordum. Bunu gerçekten, gerçekten, gerçekten görmek istiyordum.

"Şey, uh... o zamana daha çok var," diye belirttim.

"İyi," diye cevap verdi.

"Ve biliyorsun, eğer baban bir sorun çıkarırsa, ben de senin güvenli yerim."

"Ambarları kapat bebeğim, çünkü bu olay Pazartesi günü gerçekleşecek."

Elim şarap kadehimi o kadar sıktı ki, bardak kırılmadan önce gevşetmek için zorlamak zorunda kaldım ve "Ne?" diye sorduğumda sesim biraz cızırtılıydı.

"Günümün bir parçası." Bardağını bir kenara bıraktı ve havuca geri döndü. "Annem aradı. Beni akşam yemeğine çağırıyor. Ona biriyle görüştüğümü ve ciddi olduğunu söyledim. O yüzden seni de yemeğe çağırıyor. Pazartesi geceleri dans etmiyorsun. Akşam yemeğine gidiyoruz."

"Biz *neyiz*?"

Eğildi, dolaptan bir kase aldı (parlak siyah, büyük, hoş çizgiler, kendisi ve evinin dekoru için mükemmel, çünkü mükemmeldi, aceleci davranıp daha bir hafta bile birlikte olmadan Ebeveynlerle Tanışma Toplantısı düzenlemesi dışında, gah!), tezgahın üzerine koydu ve temizlenmiş ıspanak torbasına uzandı.

"Akşam yemeği. Annem ve babamın evinde. Pazartesi akşamı."

"Axl, bu *çok* erken," diye belirttim, "yolu" yeterince uzatmadığımı hissederek.

"Ne için erken?" diye sordu ıspanağı kâseye boşalttıktan sonra.

"Bir randevumuz vardı," diye hatırlattım ona.

Tekrar bana döndü, kalçasını tezgâha dayadı ve "Pratikte olmasa bile teorik olarak kaç aydır benimsin? Üç aydır mı? Altı mı? On yıldır mı?"

"On yıl" deyince gülümsemek zorunda kaldım. "Tamam, ama-"
"dedim.

"Bu da demek oluyor ki aynı zamanda ben de seninim." Hmm.

Güzel.

"Peyton'la birlikteyken bile." Hmm!

"Bence doğru zaman, öyle değil mi?" diye sordu.

"Sanırım bana danışmadan ailenle randevulaştığına göre zamanın doğru olduğunu düşünüyorsun," diye cevap verdim.

"Sana danışsaydım ne derdin?" "Lütfen, Tanrım, hayır."

Bir kahkaha patlattı ve yanıma geldi, ben de onu içeri almak için yine dizlerimi açmak zorunda kaldım.

O böyle gülerken, ben aldırmadım.

Sonra bana doğru eğildi, bir eli kalçamdaydı, bir elini de saçlarımdan tutup boynuma götürdü.

Sahip olabileceğim herhangi bir düşünce sürecini başarılı bir şekilde karıştırmak için, "Bunu söyleyeceğini biliyordum, bu yüzden bunu söylemeni engelledim ve bunu iki nedenden dolayı yaptım. Bunları duymak hoşuna gitti mi?"

"Belki."

Sırıttı ve konuşmaya devam etti.

"Birincisi, bu olacak ve inanın bana, ertelememek daha iyi. Bunu aradan çıkaralım ve yolumuza devam edelim."

Tamam, birlikteliğimizin sağlamlığına olan güveni hiç de fena değildi.

Ancak...

"Ve ikincisi, gelecekte referans olması için, babamın ne kadar büyük bir pislik olacağını anlamamız gerekiyor, böylece daha sonra bununla nasıl başa çıkacağımızı planlayabiliriz. Ya da ona siktirip gitmesini söylersem ve babam her ne yapacaksa özür dileyene kadar sadece annemi göreceğim şekilde ayarlarsam."

"Ne," diye yutkundum, "babam ne yapacak?" "Onun da birkaç parçası var."

Harika.

"Vur bana," diye davet ettim büyük bir hevesle.

"İlk olarak, sen bir dansçısın. Ki bunu küçümseyecektir. Ama daha önce striptizciydin, onu da kesinlikle küçümseyecektir."

Babasına olan sevgisini gerçekten hissetmiyorum.

"Ve bu onun bir züppe olmasıyla ilgili olurdu," diye devam etti. "Ama bir avukat, doktor olabilirsin, sanatın Guggenheim'da sergilenebilir ya da lanet olası NASA'da çalışabilirsin ve o yine de sende oğlu için yeterince iyi olmayan bir şeyler bulacaktır. Ve bu sadece onun Syllas Pantera olması olurdu."

Tamam. O zaman, Syllas Pantera fırsat eşitliği olan bir zalimmiş.

Daha iyi değil.

Ama en azından önceden uyarılmıştım.

"İkincisi," diye devam etti Axl. "Bana saldırarak. Bu üstü kapalı da olabilir, açık da. Ama olacak."

"Aman Tanrım," diye mırıldandım. "Evet," diye onayladı.

"Babamın sizi büyüleyeceğini söylemek için söylüyorum. Komik ve ilginç olur, spordan veya güncel olaylardan bahseder ve siz de 'Bu adam o kadar da kötü değil' diye düşünürsünüz. Sonra sizin yanınızda kendini rahat hissettiğinde, ağzından bir şeyler kaçıır. Bu konuda o kadar iyidir ki, ilk yarım düzine şey olur ve siz onları fark etmezsiniz bile."

"Bahse girmek ister misin?"

Yüz ifadesine baktım.

Hayır.

Bahse girmek istemedim.

İfadesinden, hareketlerinden, sadece o gece değil, uzun bir süre boyunca bu konuda ciddi olduğunu anladım.

Bizim hakkımızda.

Ve bizim hakkımızda ciddiym. Kesinlikle.

Ve böylece, o haklıydı.

Nasıl olacağına dair bilgiyle donanmış olarak ilerlemek için berbat şeyleri aşın ki buna hazırlanabilesiniz.

İyi kısımlara odaklanmam gerekiyordu: Birlikteydik, bu sağlam görünüyordu ve Axl'ın bizi ilerletmeye niyetli olduğu gerçeği.

Buraya gelmek için çok mücadele ettik. Ganimetlerin tadını çıkarmak için biraz zamanımız olması güzel olurdu. Axl'ın elbisemi beğendiği, söylediğim her şeyi dinlediği, bana harika yemekler yedirdiği ve gerçekten sadece odadaki en güzel kadın değil, aynı zamanda şehirdeki en ilginç kadın olduğumu düşünüyormuş gibi davrandığı harika bir randevu değil.

Ve tabii ki, o gece için ne varsa, en azından *ilahi* kokuyordu.

Ama başımızın üzerinde ganimetimizi mahvedecek şeylerin asılı olması pek de görkemli hissettirmezdi.

Her neyse, günlerden perşembeydi. Pazartesi sonsuza dek uzaktaydı.

Pazartesiileri ise Revü'nün çalışmadığı Pazar gününden sonra geliyordu. Pazar ve Pazartesi geceleri Smithie's'de striptizciler vardı.

kızlar dinlenebilir.

Umarım Axl pazar günü izinlidir.

Ayrıca umarım benimle geçirir.

Birden eğildi ve boynumun saçımı tutmadığı tarafını öptü.

"Pekâlâ," dedi öpüştükten sonra, sonra çekildi ve bana baktı. "Bunun seni gerçekten şaşırttığını görüyorum ve haklısın. Daha çok erken. Annemi erteleyeceğim."

"Axl," dedim hemen, uzaklaşacakmış gibi görüldüğünde. Durdu.

"Anladım," diye devam ettim. "Ve bu 'o'nun da iki parçası var." "Pardon?"

"Birincisi, ben bir erteleyiciyim. Bunu zor yoldan öğrendin. Eğer bir şey beni korkutuyorsa, ondan kaçınırım."

"Hattie, bebeğim, bunu ben söylemiyorum-"

Başımı salladım ve elimi göğsüne koydum.

Sustu.

"Seni buna şartlandırıdım çünkü ben buyum. Ciddiyim. Bunu kabul etmek zorundayım. Ve dürüstçe?"

"Öyle mi?"

"Ailenle tanışmak beni korkutuyor. Bu yüzden, eğer seçme şansım olsaydı, onlarla düğün günümüzde, düğünden *sonra* tanışırdım. "

Yüzünde devam etmemi sağlayan bir ifade vardı.

Hızlı.

"Evleneceğimizi falan düşündüğümünden değil."

Bu bakış, kendini tuttuğu bir şey ol an gülmeye başladığında kendini gösterdi.

"Bunu açık havada mı yoksa kapalı alanda mı yapacağız?" diye sordu kahkahalar arasında.

Pekala.

Phew.

İki gündür (resmi olarak) görüşüyorken düğünümüzden bahsetmemden korkmuyordu.

"Kapa çeneni," diye mırıldandım sırtarak.

"Beyaz kek, bebeğim, limon dolgulu ve krem şantili.

O ağır tereyağı kreması saçmalıklarından hiçbiri yok," diye emretti. "Not ettim," dedim, hâlâ sırtarak.

Ayıldı ve "Kaçınma konusunda seni anlıyorum" dedi.

"İyi düşünmüşsün, geçerken kestirip atmışsın," dedim. Buz gibi gözlerinde sıcak bir ışıkla beni inceledi.

"İkinci bölüm, yine haklısın. Bunu yapacağız. Neden bekleyelim ki?"

Sonuca vardım.

"Yani yakında babanla tanışacak mıyım?"

"Uh..."

Gülümsedi, ağzını benimkine hızla dokundurdu, sonra beni bıraktı ve salataya dönerek, "Bizimkilerle buluşmayı ben istedim. Sen de aynısını babanla yaparsın."

"Minnettarım," diye cevap verdim. Babam kesinlikle bekleyebilirdi.

Ama içimde annemin Axl'ı seveceğine dair bir his vardı. Hmm.

O salataya sebzeleri atıp buzdolabına koyduktan sonra tezgahdaki pilav tenceresini kontrol ederken ben şarabımı yudumladım.

"Tavuk neredeyse pişti, pirinç t a m pişmedi," diye açıkladı. "Sosu birazdan yapacağım."

"Harika kokuyor."

Bardağını alırken bana bir gülümseme attı, sonra gözüne bir şey takıldı.

Biraz şarap içti, kadehi bir kenara koydu ve ben de onun posta yığınının doğru ilerleyişini izledim.

O da benim yaptığımın aynısını yaptı.

Doğruca geri dönüşüm kutusuna gitti çünkü çoğunun gideceği yer orasıydı.

Pedala bastı ve evet. İşte oldu.

El

ilanı.

El

ilanı.

Zarfin içinde bir şey.

Kartpostal broşürü.

Tek görebildiğim, eskiden orman olan ağaç kütükleriyle dolu geniş bir alan, etrafta dolaşan şaşkın geyikler ve posta çalışanlarının ciplerinden çıkan dumanlardı.

Tersine, oturup şarabımı yudumlarken, yemek pişirirken ve Axl'ın bir şeyler yapmasını izlerken kendimi çok iyi hissettiğim için yine tuhaf

olduğumu düşündüm

Her gün, postalarına bakmak gibi.

"Ne oluyor lan?"

Bunu söylediğinde aklım çevre hakkındaki kıyamet düşüncelerimden ve Axl hakkındaki mutlu düşüncelerimden, gözlerim de çöp kutusundan Axl'a kaydı.

Mektuplarının geri kalanını tezgâhın üzerine bıraktı (kupon kâğıtları gibi görünen kâğıtlar, ki bence kupon kesmediyseniz bu kâğıtlardan vazgeçebilmelisiniz).

Sonra bana geldi, zarfı çıkardı.

Büyük bir zarf.

Sapığımdan gelen fotoğraflardaki gibi. "Aman Tanrım," diye fısıldadım.

Yaklaştığında, ön yüzünde el yazısıyla HATTIE'NİN SİKTİRİNE yazdığını gördüm.

"Aman Tanrım," diye
tekrarladım. Axl onu yırtıp
açtı.

"Burada olduğumu biliyor,"
dedim. "Evet," diye yanıtladı
Axl ters bir şekilde.

Ve bir yüz ifadesinin sert olarak tanımlanıp tanımlanamayacağını bilmiyordum, ama eğer tanımlanabiliyorsa, onunki öyleydi.

"Tanrım," diye
mırıldandı. "Ne?" "Ne?"
diye sordum.

"Notta 'Ben de seni yapacağım' yazıyor," diye paylaştı ve ardından bir resmi ters çevirdi.

Çıplak, uzun boylu, kaslı bir adam, bir masanın üzerine eğilmiş, masaya bağlanmış, siyah deri, tam kafa maskeli bir adamdan arkadan alıyor.

Aynı tema, bunu alan adam bundan zevk alıyor gibi görünmüyordu.

Aslında, bana gönderdiği resimlerde olduğu gibi, her şey şiddet içeriyor gibiydi, hatta bu tür sahneleri izleyip iyi bir şey elde etmenin kötü bir şeymiş gibi görünebileceğini bilecek kadar az bir deneyimim yoktu.

Seçtiği resimler zevki değil acıyı ifade etmek üzere tasarlanmış gibiydi.

Ve bu, tüm bunların süper ürkütücü olmasının ötesinde mega ürkütücüydü.

Axl, "Bunu posta kutuma o koydu," dedi.

Bunun ne anlama geldiğini bilmediğim için fotoğraftan ona baktım.
"Pardon?"

"Posta kutuma koymuş, Hattie." Bana zarfı tekrar gösterdi. Adres

yok.

Sadece kelimeler.

"Bunu bana postalamadı, posta kutumu açtı ve içine pornografik materyaller koydu" dedi.

"Bu, uh... eyleme geçirilebilir mi?"

"Posta kutuları Birleşik Devletler Posta Servisi'nin görev alanıdır. Korumaları vardır. Ve bu korumalar federaldir. Bir peyzaj ya da temizlik şirketinin posta kutunuza pazarlama malzemesi koymasına sinirlendiğinizde bir polisin öfkelenmeyeceğini düşünün. Bu mu?" Zarfı salladı. "Evet. Bir polis ilgilenir. Federaller de öyle."

Bunu bir açıdan umut verici
buldum. Bu umudu kelimelere
döktüm.

"Belki de bunu polise vermeliyiz."

"Söyleyeceğiz. Yarın Eddie ve Hank'e anlatacağım. Bunu ve size postaladığı tehdidi, ki bu da dava edilebilir, ipten bahsetmiyorum bile. Önceden tacizdi. Artık resmileşti. Pisliği giderek artıyor."

Rahatladığımı hissettim, çünkü bu eziğin kim olduğunu ya da bu sürüngeni yakalarlarsa ve işler iyi gitmezse Axl'in yanı sıra Brett için de ne kadar baş ağrısı olacağını bilmiyordum.

Görünüşe göre, posta kutunuzu uygunsuz şekilde kullanan biri hakkında dava açabilirsiniz.

Ayrıca, örneğin yasadışı el koyma ve saldırı gibi suçlardan da dava açabilirsiniz.

Bunu Axl ile paylaşmadım.

"Adamlarınız içeri girip parmak izi aradı mı?" diye sordum.

Başını salladı. "İşleri yürütüyorlar ama şu ana kadar buldukları tek şey seninki ve Cisco'nunkiler."

Hmm.

"Peki ya dizüstü bilgisayarım?"

Başını iki yana salladı. "Hacklenmedi ve abone olduğunuz porno sitesi de hacklenmedi. İki eski sevgilini araştırıyoruz ama şu ana kadar elimizde temiz oldukları yönünde bir bilgi var."

Bununla dalga geçmiyordu.

Çok fazla bir şey elde edemeseler de, bu birçok açıdan iyi hissettirdi. En önemlisi de, bu ürkütücülük yaşanırken bile kendimi güvende hissetmemdi.

"Bu resim sana ne anlatıyor?" Devam ettim. "Bu bir tırmanma mı?"

"Evet, belli ki seni takip ediyor, belli ki hayatında bir erkek var ve sürekli korunuyorsun ve o da bu işin peşini bırakmıyor. Bu yüzden yarın Sly ile de konuşacağım."

Yüzümdeki ifadeyi fark edince devam etti.

"Sakin ol, bebeğim. Kızgın kelimeler değil. Kendimi sana o kadar kaptırmışım ki, kuyruğu ararken dikkatli olamadım. Onu buraya getiren kolayca ben olabilirdim."

Elini öyle kaldırması çok havalıydı.

Babamın bana öğrettiği bir ders çok değerliydi: Suçu başkasına atmayacaktın. Başkasını suçlamak büyük bir zayıflıktı. Hata yaptığını kabul etmek ve sorumluluk almak cesaret isterdi.

Tabii ki, çoğu zaman ben batırmadığım halde o batırdığımı düşünürdü. Ama bu konumuzun dışındaydı.

"Başka şartlar da var mı?" Bastırdım.

Başını iki yana salladı. "Hayır. Mesajın dışına çıkmadı. Sadece seninle uğraşmaya devam etmek istiyor. Gerçi biseksüel olma ihtimali de var. Ama bir tür eşkâle kilitlenip onu ciddi bir şekilde aramaya başlamadığımız sürece bunun bir önemi yok. Ve eğer biseksüelse, bu da birkaç kulvarda aksiyon arıyor olabileceği anlamına gelir. Bu da arama alanını genişletir ki bu her zaman berbat bir durumdur çünkü zaman ve kaynak kaybına yol açar."

O zaman kötü haber, sürüngen ilgisini kaybetmemişti.

İyi haber, o hala sadece bir sürüngendi ve tam bir kaçık, "losyonu cildine sürüyor" sürüngeni değildi.

Karışık bir çanta.

Axl bu konuyu açıkça bitirmişti.

Postaya geri döndüğünde, resmi ve zarfı tezgâhın üzerine koyduğunda, gazete kuponlarını geri dönüşüm kutusuna attığında ve "Sos yapma zamanı" dediğinde bunu anladım.

"Yardım edebilir miyim?" Ben teklif ettim.

"Evet, şarabımı doldur ve bizi serseri olmayan bölgeye götür. Yemekten sonra ne yapacağımızı söyle. Bir şeyler mi atıştıracaksın? Yoksa bir film mi izlemek istersin?"

Axl'la televizyon karşısında takılmak kulağa harika geliyordu. Öyle bile olsa, "Pac-Man" dedim.

Başını bana doğru çevirdi. "Turnuva mı?"

"Kesinlikle."

Gülümsedi ve bir tencere çıkardı.

Şarabını doldurdum.

Bir meyane yaptı, sonra da sos yaptı. Pilav bittiğinde servis yaptı, yemek masasında yedik ve mutfakı birlikte temizledik.

Ve Pac-Man'de kıcıımı tekmeledi.

Zihinsel not: Yarın Pac-Man çalış.

İkinci çok daha önemli zihinsel not: sizi korkutan şeylerin üstesinden gelmeyi ertelemeyi bırakın.

Çünkü asla bilemezsiniz.

Ganimetler tatlı olabilir.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İtfaiyeci Tutunağı

HATTIE

Perdeleri arkaya attım ve parlak, bronz, gök yüksekliğindeki ince topuklu ayakkabılarımla "oo "lar, "ah "lar ve alkışlar arasında dışarı çıktım.

Lottie rahat bir nefes alarak, "Tanrı'ya şükür, sana eldiven gibi oldu," dedi.

Cumartesi günüydü. Nedime elbisemi prova etmek için gelinlikçideydik.

Ve Lottie haklıydı.

Neyse ki gelinliğim üzerime tam oturdu çünkü prova için aradığımda randevu almam günler sürdü ve o zaman bana düğünün çok yakın olduğunu söylemişlerdi, "eğer değişiklikler önemliyse dışarıdan bir terzi bulmanız gerekebilir."

Bunu çok uzun süre ertelediğim için, gerekirse fazladan ödeme yapmaya razıydım.

Ama neyse ki, buna gerek yokmuş gibi görünüyordu.

Lottie'nin annesi Nancy bana doğru gelerek, "Etek ucu bile mükemmel," dedi.

Lottie, "Kaidenin üzerine atla bebeğim, aynaya dön, bir bakalım," diye emretti.

Söyleneni yaptım ve aynaya baktım.

Saçlarım kıvrırcık saçlı bir kızın dağınık topuzuyla başımın üzerinde toplanmıştı, dalgalı dallar aşağıya doğru süzülüyordu.

Bronz topuklar düğünde giydiğim topuklardı.

Elbiseyle birlikte, tabii ki, gördüğüm en seksi nedime elbisesiydi.

Parlak, yumuşak, açık kahverengi saten, spagetti askılı, göğüs dekoltesi göbeğe kadar kesilmiş ve bele kadar uzanan, iç çamaşırı giymeyi neredeyse imkânsız kılan, hafifçe üst üste binen bir yan yırtmacı vardı.

Yine de bir şeyler bulmaya çalışacaktım. Komando giyinebilirdim ama özellikle o yırtmaç ve koridorda yürüme ihtiyacı beni tedirgin ediyordu. Eğer kumaş kötü bir şekilde kayarsa, ki kayabilirdi çünkü ağırlığı artıran küçük bir treni vardı, işler ciddileşebilirdi... *bir kilisede*.

Bununla birlikte, Lottie'nin seçimine şaşırmadım.

Açıkça cinselliğe düşküncü, kimsenin bu konuda ne düşündüğünü umursamıyordu ve ben kızlardan uzak durmaya başlamadan önce, üç kez Gelinliğe Evet Deyin randevusunda onunla birlikte olmuşum. Böylece seçtiği gelinliği görmüştüm ki bu gelinlik tüm zamanların en seksi gelinliği olabilir.

Lottie elbisemin eteğini çekiştiriyor, Nancy birkaç adım ötede duruyor, başını bir o yana bir bu yana eğerek beni aşağı yukarı süzüyordu ve benim dikkatim aynadaki görüntümden, arkamda koltuklarda oturmuş beni inceleyen kızlara kaydı.

Evie, Ryn, Pepper ve Lottie'nin kız kardeşi Jet.

Axl iş için bir şey yaptığından ve bunu Boone ile yaptığından ve Mo'nun düğünle ilgili hiçbir şeyi bilmesine izin verilmediğinden, o günkü korumam Evie'nin adamı Mag idi.

Bu olaydan sonra öğle yemeği yiyorduk.

Ve kız kıza vakit geçirmeye ihtiyacım olduğu söylenebilir.

Kötü.

Ama bu benimle ilgili

değildi. Lottie ile

ilgiliydi.

Ve ben bebek gibi davranıyordum.

Sadece birkaç gün olmuştu.

Axl'in evinde birkaç gün, zamanın bir kısmı Axl'la, bir kısmı da onun ağzı benimkinin üzerinde.

Ve hepsi bu kadar.

Seviştik ve daha ileri gitmedi. Hem de hiç.

Onun o olması, tatlı, yakışıklı ve destekleyici, uzun boylu, güçlü, komik ve *harika* öpüşen biri olması beni deli ediyordu.

Daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Perşembe gecesi yatağında yatarken (ve dün gece daha kötüydü) huzursuz, muhtaç, dışarı çıkma ve kanepede üzerine atlama arzusuyla savaşıyor bir tür deli gibi.

Ağırdan alıyordu. Utangaç olduğumu biliyordu. Ve bu hassas ve düşünceliydi. Sadece bununla yetinmemeliydim. Onun böyle olmasından mutlu olmalıyım.

Ama beni hissetmiyor musun?

"Çok mu sıkı?" Nancy sordu. "Çıkartmaları mı gerekiyor?"

Bu elbiseyle sutyen de mümkün olmadığından, eğer sutyenimi çıkarırlarsa, bazungalarımınla birlikte her yere savrulabilirdim.

"Desteye ihtiyacım var Nancy," dedim ona.

"Evet." Lottie şimdi annesinin yanında duruyor, başını bir o yana bir bu yana eğiyordu. "Ama rahat mı?"

Aslında öyleydi.

"Evet." Odağımı tekrar aynaya çevirdim. "Ve bu muhteşem."

O kadar muhteşimdi ki, üzerime o kadar iyi oturmuştu ki, göğüs dekoltesini ve bacakları o kadar çok gösteriyordu ki, Axl'ın bu elbisenin içinde benim hakkımda ne düşüneceğini merak ettim.

Ayrıca, bunu yapabilecek gibi görüldüğüm için, o gün o elbiseyi eve götürüp giysem ve onun için modellik yapsam, Axl'ın o elbiseyle bana saldırıp saldırmayacağını da merak ettim.

Tabii bunu yaparsa temizlenmesi ve/veya preslenmesi gerekebilir. Ama en azından *üzerime atlardı*.

Yani yine yıllardır birlikte değildik ama saatlerdir de birlikte değildik.

Ve yine, tatlı, dokunaklı, komik, sevecen, alaycı, harika öpüşen... *ateşliydi*.

Hepsini sevdim.

Ama *beni sikmesi* gerekiyordu.

Lottie, "Mutlu görünmüyorsun," dedi.

"Mutluyum," dedim ona. "Bu harika. Geç prova yaparak işi batırdım ama tadilata gerek yok, yani artık bu konuda endişelenmene gerek yok, benim de seni endişelendirmeme gerek yok. Yani her şey yolunda."

"O zaman neden iyi görünmüyorsun?" Lottie karşılık verdi. "Ve güneş ışığı saçma, Hatz. Eğer bir şeyin değişmesini istiyorsan, hallederiz. Düğün yarın olacak değil ya. Birkaç haftamız var."

"Dürüst olmak gerekirse, bu harika."

Nancy kızına doğru eğildi ve mırıldandı: "Pek iyi görünmüyor."

"Gerçekten öyle," diye

iddia ettim. Bana

bakakaldılar.

Heck.

Onları endişelendiriyordum ve bunu yeterince yaptım.

Ve bu Lottie'nin zamanıydı, Lottie'nin büyük etkinliği için hazırlıktı, bu yüzden endişe denklemin bir parçası olmamalıydı.

"Axl benimle henüz seks yapmadı," diye ağzımdan kaçırıldım.

Nancy'nin kaşları havaya kalktı ve gözleri kapandı ve açmadan önce bir saniye kapalı kaldı.

Lottie'nin başı sallandı ve sarı saçları da onunla birlikte sallandı.

A r k a m d a k i koltuklarda oturan kadınların her biri kalkıp önümde durmak için yürüdü.

"Ne?" Ryn.

"Gerçekten mi?" Pepper.

"Vay be." Evie.

Jet hiçbir şey söylemedi, sadece beni inceledi.

Lottie'ye baktım. "Bu benimle ilgili değil. Seninle ilgili."

"Artık her şey seninle ilgili." Bir elini bana doğru kaldırdı, başını salladı ve "Ve yapma. Benim için fark etmez. Tanrı şahidim olsun." Elini bıraktı ve "Üç gündür o adamla yaşıyorsun ve sana bir şey yapmadı mı?" diye sordu.

"Öpüşüyoruz. Hem de çok," dedim ona, daha doğrusu hepsine. "Bana dokunuyor. Hem de çok. Çok şefkatli. Her zaman. Çok tatlı. Beni işe bırakmadan önce öpüyor. Ben onun yatağında yatmadan önce odasının kapısında öpüşüyoruz. Kanepede uyuyor. Ve dün gece, akşam yemeğinden sonra, işten önce, televizyon izlerken, aynı kanepede sarıldık ve sonunda sarmaş dolaş olmaya başladık. Ama ikinci aşamaya bile geçmedi."

"Ne?" Ryn.

"Gerçekten mi?"

Pepper. "Vay be."

Evie.

"Biliyorum." Ben.

"Ben gidiyorum." Mag, koltukların arkasında durduğu yerden.

Mag sonra kaçtı.

"İkinci aşamayı denedin mi?" Lottie sordu. "İkinci aşama mı?" Kafam karışmış bir şekilde papağan gibi tekrarladım.

"Paketi için gitti. Bir erkek aletini tuttuğunuzda mesajı çok çabuk alır," diye açıkladı Lottie.

İkinci kaleye giden kız bu muydu? Bu tamamen üçüncü kale manevrası gibi görünüyordu.

"Ben sadece... onlara iyi olduğumuzu ve elbiseyi alıp gideceğimizi söyleyeceğim," diye mırıldandı Nancy, dudakları yukarı kalkık, uzaklaşırken.

Lottie'nin sorusuna cevabım "Uh..." oldu.

Ryn nefesinin altından Pepper'a, "Yapmadı," dedi.

"Ben biraz... böyle iddialı değilim," diye paylaştım.

Lottie elini kalçasına götürdü, kalçasına vurdu ve geri döndü, "Pekala, kardeşim, biriyle yatmak istiyorsan, iddialı olsan iyi edersin. O çocuğu uzun ve yorucu bir kovalamacaya sürükledin. Gölge etme. Sadece söylüyorum. Ama onu bu kovalamacaya sürükleyen hatundan hoşlanan, beyni ve keskin bir duyarlılık kapasitesi olan bir erkek için çeviri yaparsak, sana saldırmayacak, seni zorlamayacak ya da sana baskı yapmayacak. Seni *okuyacak* ve ona bir sonraki sinyali vermeni bekleyecek. Ona işaret vermelisin, Hatz."

"Biliyorsun." Ryn.

"Kesinlikle." Pepper.

"Kesinlikle." Evie.

Jet yine bana bir şey söylemedi. Ama Lottie'ye söyledi.

"Herkes için o kadar kolay değil,

Lottie." Hiç de *öyle* değildi.

Yani, onu öpmeyi seviyordum.

Hem de çok. Ama daha fazlasını istiyordum.

Çok daha fazlası.

Özellikle o kadar öpüşmeden sonra.

Bunu nasıl ifade edeceğimi bilmiyordum çünkü zaten öyle olduğumu düşünüyordum.

Sevişme seanslarımıza katılıyordum -çoğunlukla- ve hafızam beni yanıltmıyorsa, onları bitirenin ben olduğumu düşünmüyordum -bir kere bile-.

Sözcükleri söyleyemeyecek kadar utangaçsanız, bir erkeğe daha fazlasına hazır olduğunuzu, aletini tutmanın dışında başka nasıl söylediniz?

Jet bana döndü. "Acele etme. Eğer buna değerse, bekleyecektir." Ryn boğuluyormuş gibi bir ses çıkardı. Buna odaklandım. "Ne?"
"Şey, sadece söylüyorum, bir süredir bekliyordu."

Kesinlikle vardı.

Üç günden çok daha uzun.

Ah!

Jet Ryn'e, "Öyleyse bu konuda bir konuşma yap," dedi. "Gusto için gitmek zorunda değil."

Bir konuşma yapılabilir.

Olmayabilir de.

Axl ve ben artık iletişim kurmakta sorun yaşamıyor gibiydik.

Ama "Dostum, beni becermeni istiyorum." diyen konuşmayı nasıl yaptın?

Beni becermesini kesinlikle istiyordum. Eğer bu kadar iyi öpüşebiliyorsa, başka neler yapabileceğini gerçekten merakla bekli y o r d u m .

Tekrar...

Yani... *çok*.

Sadece *bunu* ona nasıl yaptıracağımı bilmiyordum. Yani, *göğsümü* bile almamıştı. Dayanılmaz derecede sinir bozucuydu.

"Bence işleri ağırdan alması çok hoş," dedi Evie.

Ryn, "Tanrım, ben bir oda ötedeki yatakta yatarken Boone kanepede uyusaydı, *üç gece* boyunca vibratörümü nasıl susturacağımı bulmak zorunda kalırdım, o kadar çok sevişirdim ki," dedi. "Aslında ağırdan almakla ilgili bir konuşma yapmıştık. Bizim yavaşlığımız bir gün sürdü."

Aman Tanrım.

Cidden, bunu hissettim.

Onca öpüşmemizden sonra mı?

Sonra Axl boynumu öpüyor, iyi uykular diliyor ve yatak odasının kapısını üzerime mi kapatıyor?

Adamım.

Çarşaflarının arasına girip biraz *kendimle* vakit geçirmemek için kendimi zor tutuyordum.

"Onunla konuş, aletini tut, her neyse. Konuşma, sözlü ya da fiziksel, o bir şey yapmadan önce bir dakikadan az sürecek-" Lottie kapıya bakarken sözünü kesti.

O öyle yapınca ben de öyle göründüm.

Ve sürpriz bir şekilde Axl ve Boone geldi, Axl bakıyordu... Bakıyordu...

Hazırlandım çünkü onu hiç böyle görmemiştim.

Ama o bakışı okumak zor değildi.

Öfkelenmişti.

Olamaz.

Şimdi ne

olacak?

Takipçim bir gün izin almıştı. Cuma günü ondan hiçbir şey gelmemişti.

İntikam için mi dönmüştü? "Oh

kahretsin." Ryn.

"Vay anasını." Pepper.

"Aman Tanrım."

Evie.

"Burada ne yapıyorsun?" Lottie.

Axl üzerinde durduğum kaidenin yanında durdu, gözleri beni taradı, benimkilere geldi ve "Tanrım, lanet olsun, ne giiyorsun?" diye sordu.

"Uh..."

"Nedime elbisesi, Axe," diye cevap verdi Lottie benim yerime.

"Gelinlik provasındayız ve sen de bunu biliyorsun. Ama tekrar ediyorum, ne yapıyorsun-?"

"Baban sana fahişe mi dedi?" Axl, Lottie'yi görmezden gelerek ısırdı.

Özür dileyerek Ryn'e bakan Boone'a baktım, bu da dikkatimi tamamen *Eek!* suratında olan Ryn'e çevirmeme neden oldu.

Ryn Boone'a, Boone Axl'a

söyledi. Şimdi Axl buradaydı.

Öfkeli.

Lanet olsun.

"Gözlerini bana çevir Hattie," diye

hırladı Axl. Anında ona döndüm.

"Uh..."

"Ve sen *oruç tutuyorsun?*" diye kırptı.

Bakışlarım Boone'dan Ryn'e doğru tekrar bir yolculuk yaptı ve Axl'dan bir hırıltılı "*Gözler*" *daha duydum.*

Mag'in Boone ile birlikte arkasında durduğunu görerek kaideden ona doğru ilerlemeye başladım ve bunu "Tatlım, ben-" diyerek yaptım.

Başını salladı, hareket etmeyi bıraktım ve "Hayır bebeğim. Hayır amına koyayım. Babanla anlaşma şeklimiz değişti."

Uh-oh.

"Dinle, belki konuşabiliriz-" Tekrar

denedim. "Sen bir fahişe değilsin," diye ilan

etti.

"Bunu biliyorum, ama-"

"Bir babanın kızına fahişe demesinin ne kadar *berbat bir şey* olduğu anlaşıyor mu?" diye sordu.

Çenemi kapattım ve bunun tek nedeni, gerçekte öyle olmadığı değildi. Bunu söylemesi canımı yaktı. Bu konuda hatalı olduğunu biliyordum. Ama bunu bir adım öteye götürüp bunun gerçekten de tamamen berbat bir şey olduğunu düşünmek aklıma gelmedi.

Benim için babamın sadece baba olmasıydı.

Ben de sustum çünkü bunu öğrenmiştim. "Bu", Axl sinirlendiğinde ve söyleyecek bir şeyi olduğunda, bana soru sorduğunda bile araya girmedim.

"Ve çok güzel bir vücudun var," diye duyurdu.

Oh.

Vay canına.

"Ne oluyor lan? Oruç mu?" diye devam etti.

Bir süre hiçbir şey söylemeyince, paylaşmak için ağzımı açtım ama ben daha söyleyemeden kolunu kaldırıp beni göstererek, "Tanrı aşkına, şu haline bak. Mükemmel görünüyorsun. Ve bunun için o elbiseye ihtiyacın yok, ama bebeğim, o elbisenin içindeki sen. *Siktir*."

Kımıldamadan durdum.

Kızların hareketsiz

kaldığını hissettim.

Hava hareketsizleşti.

Belki dünya bile durmuştur. Çünkü...

Mükem

mel mi?

Oh

adamım

.

Tamam.

Resmi olarak.

Erkeğimin *beni becermesine gerçekten* ihtiyacım vardı.

"Ve oruç tutuyorsun," diye devam etti Axl. "Çünkü o pislik senin aklına giriyor. Sana söyledim bebeğim, o sana zarar verirse ben müdahale ederim. Müdahale ediyorum."

"Aralıklı oruç," dedim usulca. "Bu bir program-" "Kilo vermek mi?" diye sordu sertçe.

"Evet. Birkaç kilo vermeye dayanabilirim."

Belki yirmi beş (tamam, otuz) kilo gibi.

"Neden? Formda değil misin?" diye sordu.

"Şey, hayır."

"Yani?" diye zorladı.

"Paylaşmaya çalıştığım şey o değil. Bu benim kendim için yapmak istediğim bir şey."

"İyi düşün, Hattie, tatlım. Ö y l e değil mi? Öyle. Değil. Değil mi? O değil mi?" Axl meydan okudu.

Tama
m. Um

...
Heck.
Öyleyd
i.

Bu oydu.

Ne zaman kendimi kötü hissetsem, suçlu hep babamdı.

"Evet," dedi Axl sessizce, yüzümdeki o farkındalığı okuyarak.

"Axl," diye fısıldadım.

"Bunu bu gece daha çok konuşacağız," dedi daha sakın bir sesle. "Ama artık sırtında hedef tahtası varken onun evine girmene razı değilim, Hattie, onun ne kadar kötü davrandığını bilerek."

"Tamam, bunu konuşacağız," diye hemen kabul ettim.

Başını salladı, gözlerini Lottie'ye çevirdi ve "Böldüğüm için özür dilerim, Mac" dedi.

"Gerekli değil. Aslında, keşke anında tekrar oynatabilseydim," diye yanıtladı Lottie.

Bu biraz komik olsa da Axl'ın hiç havasında değildi, bu yüzden gülümsemedi bile.

Tekrar bana baktı. "Dört gibi evde olurum. Dönecek misin?" Başımı salladım.

"Güzel," diye mırıldandı. "O zaman bu işi bitiririz." Harika.

Ona doğru ilerlemeye başladım çünkü gidiyor gibi görünüyordu ve ona bir veda öpücüğü vermek istiyordum, ama keskin bir hareketle elini bana doğru kaldırdı ve tekrar durdum.

"O elbiseyle bana yaklaşma," diye uyardı.

Bir çarpıntı, iki karıncalanma ve bir spazm hissettim, bunların hepsi vücudumun farklı yerlerinde, hepsi *harika*, *hepsi* tanıdık ve hepsi *sinir bozucu*.

Yüzü biraz yumuşadı (ama sadece biraz, hâlâ sinirliydi) ve "Sonra görüşürüz güzelim," dedi.

Çok güzel.

Tanrım, sular seller gibi akıyordu.

Kendime sadece başımı sallamak için güveniyordum, bir yandan da gözyaşlarına kilitlenmeye çalışıyordum, her ikisini de başardım.

Boone'un Ryn'e gitmesi ve Axl'la birlikte ayrılmadan önce Ryn'e sert, kapalı bir öpücük kondurmasıyla birlikte etrafta genel bir vedalaşma yaşandı.

Lottie, "O adama kesinlikle saldırmalısın," demeden önce kapı üzerlerine kapanmak üzereydi.

"Aman Tanrım, *evet*." Ryn.

"Acısına son verin." Pepper. "Yani, cidden." Evie.

"Ben yine gidiyorum." Mag.

"Eddie'den önce ben de senin gibiydim," dedi Jet, kocası Eddie Chavez'i kastederek ve ben de ona odaklandım. "Onu çok zorladım. Bütün işi o yapmak zorundaydı. Bu da *tüm iş* anlamına geliyor."

Onu *çok iyi* anladım.

"Ama tatlım," diye devam etti, "seni ne kadar anlasam da, o adam gerçekten, *gerçekten*

seni sikmesi

gerekiyor." Vay

be.

Yikes!

"Sence ... babam hakkında böyle konuşması ... hayal kırıklığına uğradığı için mi?" diye sordum.

Hepsi, her biri aynı anda "Hayır," diye cevap verdi. Tamam, o zaman bu sorunun çözümü kolay olmayacaktı.

Gözlerim kapıya kaydı.

"Seni istediğinden hiç şüphen var mı... hem *de çok*?" Pepper sordu, ben de ona döndüm. "Yani Hatz, o elbiseyle yanına yaklaşmana bile izin vermedi, çünkü yaklaşırsan ne yapacağından korkuyordu."

"İtfaiyeci tutuşu ve ardından soyunma odasındaki perdenin arkasından gelen seks sesleri," diye tahmin etti Ryn.

Evie, "Sanırım, ilk kez yapacakları için, onu arabasına götürecek, eve bırakacak ve yatağında yapacak kadar kendini toparlardı," diye kendi versiyonunu paylaştı. "Gerçi onu arabasına itfaiyeci kucağında götürürdü." Durakladıktan sonra, "Ve onu yatağına götürdüğünde de aynısını yapardı."

"Hayır. Onu arabasına götürebilir ama orada da becerir," diye ekledi Pepper. "Tamam, Axl'ın beni becermesi hakkında konuşmayı kesmemiz gerekiyor," diye uyardım,

Axl'ın omzuna itfaiyeci gibi sarıldığım görüntüler kafamda dans ediyordu ve çırpınmalar, karıncalanmalar ve kasılmalar şiddetle geri dönmüştü.

Kızlar birbirlerine sırtttılar.

Buna Lottie de dahildi ama o bunu şu sşzlerle ifade etti: "Sşyledikleri şu: İhtiyacın olan şeyi onunla paylaşabilirsin. Onun da buna ihtiyaçı var. Sizin kadar ya da sizden daha kştş. Bunun için uzun zamandır bekliyordunuz. Ve bu konuda ona gşvenebilirsin, Hattie. Ayrıca ikinize de bakacağı konusunda ona gşvenebilirsin."

Haklıydı.

Elde ettiğim tek bir şey vardı, o da gşlş bir şekilde gelmekti.

Axl Pantera'ya benimle ilgilenmesi için gşvenebilirdim.

Yine de kolay olmayacaktı.

Ama kaınmaktan

kaınıyordum.

Beni korkutan şeylerle uğraşıyordum.

Değil mi?

Doğru

.

Lanet

olsun.

* * *

O őėleden sonra saat dşrt sularında Evie ve Mag ile birlikte Axl'ın gşvertesindeydim ki Mag aniden "Biz *oktan* gittik" dedi.

Tam da garaj kapısının açıldığını duymadan ۆnceydi. Aman

Tanrım.

Axl evdeydi.

Evie yanımdaki ay sandalyesindeydi, Mag'in (ok, adam 1.80 boyundaydı) uzun vşcudu jakuziye çıkan basamaklardaki bir salona yayılmıştı, ben de diğer ay sandalyesindeydim.

Ama hep birlikte yerimizden kalktık.

Ancak bunu gergin bir şekilde yapan tek kişinin ben olduğumu biliyordum. Gşvertede hızlıca vedalaşmalar oldu.

Hepimiz mutfağa doluştuğumuzda Axl da mutfağa geliyordu.

Ona farlara yakalanmış bir geyik gibi bakmış olabilirim (aslında, ona farlara yakalanmış bir geyik gibi baktığımdan oldukça emindim).

Axl bana bakıyordu, sanki gerçekten bir şey sşylemek istiyordu ama her neyse, bunu şirket içinde yapamazdı.

"Zıplamalıyız," dedi Mag bakışarak, Axl'ın yanına gitti ve ellerini ۆnlerinde kavuşturarak kanka kucaklaşması yaptı, gřėős çarpması, sırt çarpması, bırakma.

Evie düzenli bir kucaklaşma için içeri girdi.

Onlar uzaklaştığında Axl bana baktı ve sanki zihnimiz birleşmiş gibi ikimiz de birbirimize doğru hareket ettik, sonra Evie ve Mag'in arkasından  n kapıya doğru birlikte ilerledik.

Ve Axl elimi tuttu.

Kapının önünde durduk, vedalaştık, Mag bir araya geleceğimizi ve onun ızgara pizzasını (ızgara pizza?) yapacağını söyledi.

Sonra gittiler,  n kapı kapandı ve Axl'la ben kapının önünde durmuş, hâlâ el ele tutuşuyor ve birbirimize bakıyorduk.

Her zamanki gibi, oraya benden önce varmıştı.

"Mac ve kızlarla geçirdiğiniz zamanı b ld ğ m için özür dilemem gerekiyor," dedi. "Bu hiç hoş değildi. Ve  z r dilerim. Yine de tatlım, babanla ilgili o saçmalık yüzünden delicesine kızgın olduğum için özür dilemeyeceğimi söylemeliyim. Bunu konuşmamız gerekiyor ama şimdi, daha önce şüpheye yer bırakmayacak şekilde ifade ettiğim bir şeyi tekrarlamam gerekiyor. Bensiz babanı görmeye gitmenle ilgili ciddi bir sorunum var. En azından benden, artık hayatında sana pislik yapmasına müsamaha göstermeyecek bir adam olduğunu öğrenene kadar."

"Beni becermeni istiyorum." Evet.

Bir anda ortaya  ıktı.

Ve başını sertçe yana eğdiğinde bunun hayal gücümün bir ürünü olmadığını, bunu düşünüp söylemediğimi (olması gerektiği gibi) biliyordum.

Lanet olsun!

"Ne?" diye sordu.

"Uh..." Ben cevap verdim.

Elimdeki eli daha da sıkılaştı ve hareket etmeye başladı, ben de ona bağlı olduğum için ben de hareket etmeye başladım, o ileri gidiyor, ben geri gidiyordum.

"Bir daha söyle," diye emretti.

"Sadece... seni öpmeyi gerçekten seviyorum," dedim.

Bizi koltukların etrafında dönecek şekilde kaydıldı.

Ve gideceğimiz yer belliydi. Oh adamım.

"Söylediğin bu değildi," diye belirtti.

"şey, uh... sen, ve, um... ben, yani-"

Bunu bitirmedim, gerçekten başladığımdan değil. Koluma bir sarsıntı verdi, vücuduna çarptım, diğer eli saçlarıma dolandı ve yüzü benimkinin içindeydi.

"Seni becermemi ister misin bebeğim?" diye fısıldadı. "Evet," diye fısıldadım.

Tamam, işte oradaydı.

Dışarıda.

Beni öpeceğini sanmıştım. Beni öpmedi.

Beni bıraktı ve ortadan kayboldu çünkü karnıma bir omuz koymak için eğildi ve sonra ayağa kalktım.

Bir itfaiyeci ambarında.

Ne titreme ne de karıncalanma vardı.

Tüm kasılmalar tek bir yerde yoğunlaşmıştı. "Axl," dedim onun üstün kıkına.

Tamam, daha çok onun adını *nefes nefese* söyledim.

Uzun boyluydu, adımları genişti, bu yüzden yatağında sırtüstü yatmadan önce omzunda uzun süre kalmadım.

Ve üzerimdeydi.

Ama beni yine öpmedi.

Elleriyle yüzümü çerçeveledi ve bana baktı. "Axl."

Bu sefer bir ricaydı. Ancak o *zaman* beni öptü.

Ben onun yatağında, *onunla*, bu bir yere gidiyor, *sonunda*, ikinci aşamaya hemen ulaşmamış olabilirim.

Ama dili ağzımı yağmalarken, vücudum (çılgınca) karşılık verdi ve tişörtünü sertçe çektim.

Dizlerinin üzerine çöktü, üzerime çıktı ve *bir anda* tişört gitti, göğsü geldi.

Tanrım, göğsünü özlemişim.

Dokunmak için yukarı itmeye başladım, ama o aşağı indi, bizi yuvarladı, sonra tekrar ayağa kalktık, ikimiz de, ben ona binmişim ve yine *vınnn*, tişörtüm gitmişti.

Sütyenimin içinde ona sarılmış bana bakıyordu ve göğsünden mırıltıya benzer bir ses geliyordu.

Aman *Tanrım*.

Sıcak.

Bu sesi duyunca, anında, ikimizin de sadece sarmaş dolaşken serbest bıraktığımız duygular her yerde patladı.

Onu tatmak istedim ve tattım.

Boynunu.

Kulağını.

Beni tatmak istedi, o da tattı.

Dişlerini sütyenimin üstündeki göğsümün kıvrımına batırdı.

Oh, evet.

"Evet," diye nefes aldım.

Sütyenim gittiğinde "s" harfini ancak tıslayabilmişim.

"Evet," diye nefes nefese kaldım.

Elleri göğüslerimdeydi. İkisinin de.

Tanrım, ağırlıkları onun güçlü, uzun parmaklı ellerinde tutmak güzel bir histi. Sonra meme ucum ağzındaydı.

Sertçe çekti.

Kasılma yok.

Sanki çoktan içime girmiş gibi cinsel organım sıkıştı.

İhtiyacım

var.

Oh,

adamım.

İnledim.

Diğer meme ucum onun ağzındaydı.

Bacaklarımın arasındaki gelecek vaat eden şişkinliğine gömüldüm.

Ve bunu yaptığımda, beni sırtımdan kırbaçlarken havada uçtum ve o yataktan kalktı.

Onun kaybını protesto edecek zamanım yoktu. Bir sandalet... gitti.

Tamam, ben de onun programındaydım. Kotumun düğmesini açtım. Diğer sandalet ... gitmişti.

Kotumun fermuarını açtım.

Axl'ın paçaları çekiştirmesiyle kot pantolonum bacaklarımdan aşağıya indi ve beni de kısmen içine aldı.

Bu iyi bir şeydi, çünkü külotum artık iki elinin parmaklarını yanlardan kıvrıp baldırlarıma doğru çekmesi için kolayca ulaşabileceği bir yerdeydi.

Bunu yaptı.

Bacaklarımın arasında bir ıslaklık
hissettim. Ya da başka bir tane.

Külotu çıkardım ve Axl kolunu belime doladı ve ben yine havada
süzülmeye başladım.

Onunla çarpışmak.

Dizlerinin üzerinde yatağa girerken bacaklarımı kalçalarına doladım.

Ve öpüşmeye başladık.

Sert öpüşmek.

Bir elimi ensesine dolamıştım, diğer elimle de kemerini çekiştiriyordum.

Öpüşmeyi kesti ve dudaklarıma karşı "Sıkı tutun," diye mırıldandı.

Kemerini çekiştirmeyi bıraktım ve kolumu omzuna doladım.

Öpüşmeye geri döndük ve ben onun tadına, diline, kokusuna, tenimin
onunkine karşı hissine, çıplak göğüslerimin onun sert göğsüne çarpmasına o
kadar kapılmıştım ki, daha fazla ten hissettim. Kargosunu indirdikten sonra
kalçalarının teni bacaklarıma değdi.

Sonra eli aramıza girdi ve sikinin ucunu klitorisime sürttüğünü hissettim.

Kukum kasıldı ve elektrik akımları kalçalarımın üzerinden geçti.

Sonunda.

Oh,

evet.

Çok iyi.

Çok, çok, çok, çok *iyi*.

Ağzımı onunkinden ayırdım ve "*Tanrım, tatlım*" diye

nefes aldım. "Öyle mi?" diye sordu.

"Evet, evet, evet," diye cevap verdim.

Sikini girişime doğru kaydırdı.

Nihayet!

Mavi gözlerine odaklandım.

"Evet," dedim.

Öne doğru düştü, beni üzerine çekti, içimi doldurdu ve sonra sırtüstü
yattım ve Axl üzerimde ve içimdeydi.

İçimde.

Benim bir parçam.

Sonra yavaşça süzülüyor, girip çıkıyordu.

Bacaklarımı kıçına dolayarak kalçalarımı onun vuruşlarına göre kaldırdım, bakışlarımız kilitlendi.

"Çok güzel," diye fısıldadım.

"Bu benim repliğim," diye fısıldadı, başını eğdi ve beni tekrar öptü.

Sonra beni becermeye başladı, vuruşlar itişlere dönüştü, kalçaları oynadı, beni inletmek için doğru noktayı buldu, elleri üzerimde, benimkiler onun her yerinde.

İnşa etti.

Yükseldi

.

Beni alıp götürdü.

İtişler tahriklere dönüştü.

Tırnaklarımı derisine geçirdim, dilini sertçe emdim.

Sürüşler kiloya dönüştü.

Yeahyeahyeahyeah.

Öpüşmemizi kestim, yüzümü boynuna gömdüm ve her şeyimle ona sarıldım.

Her şeyi.

Sıkı.

"Tanrım, evet," diye homurdandı. Ve işte o zaman boşaldım. Patlama.

Havai fişekler.

Sonra yok oluş.

Duygudan başka bir şey

yok. Sevinç.

Tamamlandı.

Tanrım, bu

mükemmeldi. Tanrım, o

mükemmeldi. Tanrım, o

her şeydi. *Her şeydi.*

Orgazmım sürüklenmeye başladı, hâlâ derinlere iniyordu, zor nefes alışını duyabiliyordum ve onu kucaklıyor, sıkıyor, onunla buluşmak için yükseliyordum.

"Hattie," diye fısıldadı kulağıma, sonra derin derin inledi, yüzünü sertçe boynuma bastırıp köküne kadar gömüldü.

Evet.

Yeahyeahyeahyeah.

Doruk noktasına ulaştığında onu okşadım, ihtiyaç alanından çıkmıştım, artık her şeyin farkındaydım. Tenini, sıcaklığını, altındaki kasları hissediyordum. Aletin ağırlığı içimi dolduruyordu. Onun kokusu, erkek ve sabun ve tıraş kreminin ipuçları. Seksin aroması.

Bizden.

Başını kaydırды, dilini kulağımın arkasındaki olukta dolaştırdı, boynumdan boğazıma kadar indi, köprücük kemiğimdeki çukura daldırdı ve sonra başı yukarı kalktı.

Gözlerim kapanmadan sadece bir an önce yüzünü gördüm çünkü beni öpüyordu, yumuşak, tatlı, doygun ve telaşsız.

O öpücük, şimdi, yarın, ertesi gün, hafta ve yıllar ve yıllar boyunca sahip olduğumuzu söyledi.

Bu, bunun bizim başlangıcımız olduğunu ve asla bir sonu olmayabileceğini söyleyen bir öpücüktü.

O öpücük bir söz ya da yemin değildi. Sadece gerçektir.

Şimdi ve burada. Ve sonsuza dek.

Sadece o muhteşem öpücükten etkilenmedim.

Bu beni bir arada tutarken aynı zamanda paramparça etti.

Beni böyle öpen tek erkek oydu.

Ve kalbimin derinliklerinde, onun beni sadece bu şekilde öpmekle kalmayacak son erkek olacağına dair güçlü bir his vardı.

Ama beni öp.

Öpüşmemizi kesti, burnunu benimkinin yanından aşağı kaydırды, üstünden, diğer yanından ve Tanrım.

Tanrım.

O mükemmeldi.

Her şeyi.

"Artık kanepede uyumak yok," dedim sessizce.

Bir ipucunu kaldırdı ve bana sıırttı. "Doğru."

"Yarın izinli misin?"

Başını salladı.

"Benimle geçirir misin?" "Kesinlikle."

Ellerimi sırtında, kaburgalarında, göğsünde, boynunda gezdirdim ve her iki yanağını avuçladım.

"Sen de çok güzelsin," dedim
ona. Gözlerinin buzuna bir parıltı
vurdu. "Teşekkürler bebeğim,"
diye cevap verdi.

"Bu harikaydı," dedim. "Evet
öyleydi," diye onayladı.

"Bunun gecikmiş bir tatmin vakası olduğunu söyleyebilirim, ancak bunu
tekrar yapmadan önce üç gün beklemenizi istemiyorum."

"Üç ay," diye düzeltti. "Üç ay,"
diye yumuşadım.

"Belki altı."

Hafifçe güldüm.

"On yıl gibi geldi," diye mırıldandı.

"Kesinlikle," diye onayladım.

"Bu prezervatifle ilgilenmem gerek tatlım," dedi.

Bu beni şaşırttı.

"Prezervatif taktın mı?"

"Evet. Kaçırdın. Bana ağzını nasıl dilimle sikeceğimi gösteriyordun."

Sanki benim ona göstermeme
ihtiyacı varmış gibi.

Göstermedi.

Ben sadece teşvik ettim.

"Muhtemelen zaten bildiğinizi
hissediyorum." "Bir tazeleme yapmak her
zaman iyidir."

Ona sıırttım.

Yüzümdeki sırıtışı öptü, üzerimden kaydı, ama beni yanıma yuvarladı,
bacaklarımı kapattı ve maksimum rahatlık için kıvrılmaları için koluyla
dizlerimin arkasından yakaladı.

Evet, bunun Axl'in yapacağı bir şey olduğunu bilmeliydim.

Beni yatağa yatırıp kendi uzuvlarımı hareket ettirmemi istemezsin.

Benimle ilgileniyor.

Benimle ilgileniyor. Her
şeyi düşünen.

Üzerinden tam olarak çıkarmadığı kargolarını toparlayıp tuvalete
giderken koridorda kayboluşunu izledim.

Sonra bir hareket gördüm, bakışlarımı kaydırdım ve Cleo sandalyenin koluna atladı.

Kuyruğu seğirdi ve son zamanlardaki faaliyetlerle ilgili içten onaylamamasını paylaştı.

Axl döndüğünde, üzerinde hala kargo vardı ama botları ve çorapları yoktu, Cleo dikkatini babasına çevirdi ve Axl'ın kaçırmadığı öfkeli bir kuyruk hareketiyle bizim şehvet düşkünlüğümüzden duyduğu tiksintiyi dile getirdi.

"Üzgünüm kraliçem, buna alışmanız gerekecek," diye kedisini uyardı.

Mm.

Başka bir öfkeli kuyruk fiskesi.

Axl bir dizini yatağa koydu ve birdenbire ona dolanmıştım, çoğunlukla sırtüstü, kısmen yan yatmıştım, onun tamamı üzerimdeydi.

Kucak
kucağa.

Güzel.

Dudaklarıma "İşe gitmek zorunda olmana üzüldüm," dedi. Dudaklarım ona "Saatlerce çıkmam gerekmiyor" dedi.

Bakışları gözlerime kaydı. "Ama gitmeden önce sana yakıt vermeliyim." "Kalacak mısın?"

"Pardon?"

"Gösteri için mi? Beni dans ederken izler misin? Bir sonraki gösterime hazırlanmam gerekmediğinde seninle otururum."

Yakışıklı yüzünde bir değişiklik oldu.

Muhteşem bir değişim.

Yumuşak bir sesle, "Bunu çok isterim." demeden önce. Bunu sevmesini sevdim.

Ben de çok isterim.

O gece için planladığım herhangi bir numara aracılığıyla ona göndereceğim derin, kalıcı bir mesajım yoktu ama yapmayı sevdiğim şeyi yaparken gözlerinin üzerimde olduğunu bilmek istiyordum.

Saçlarımı yüzümün yanından, boynumdan kaydırdı, sonra parmaklarını saçlarımın arasına soktu, gözleri beni izliyordu.

Daha da yaklaştım ve Axl uzun bacaklarını benimkilere göre ayarladı, pantolonunun kumaşının tenime sürtünmesi çılgınca erotikti.

Bu, kalçalarımı onunkilere daha çok yaklaştırdığım anlamına geliyordu. Dikkati saçlarımdan yüzüme kaydı. "Bu büyüktü, değil mi?" diye sordum.

"Büyüktü," diye onayladı.

Onun onayıyla duygularım beni ele geçirdi. O kadar büyük duygulardı ki, iyi ki uzanmıştım, yoksa beni dizlerimin üzerine çöktürebilirlerdi.

Başımı eğdim, yüzümü boğazına bastırdım ve parmakları saçlarımda gezindi.

"İyi misin?" diye sordu, dudakları saçlarımda tepesindeydi.

"Bu hissin ne olduğunu bilmiyorum ama iyi olmaktan çok daha fazlası olduğunu biliyorum."

Koluyla beni sıkıca sardı.

"Aramızdaki şey her zaman büyüktü, biliyor musun?" diye fısıldadı saçlarıma.

Oh, biliyordum.

Ciddiymişsin gibi öp beni.

Bir kez bile, tek bir öpücük, bir dudak dokunuşu bile, beni hiç istemediği gibi öpmedi.

Başımı salladım.

"Seni ilk kez dans ederken gördüğümde," dedi. Gözlerimi kapattım.

Onun için her şey o zaman oldu. Beni ilk kez dans ederken gördüğünde.

Benim için mi?

O stüdyoya girdiğinde, her şey yolundaymış gibi davranmaya çalışıyordu ve ben onun beni kaybettiğini gördüğünü biliyordum ve yüzündeki ifade beni süpürüp götürmek istediğini söylüyordu.

Beni güvenli bir yere

götür. Benim için

ejderhaları öldür.

Hayatımda hiç kimse bana böyle bakmamıştı.

Yani evet.

Benim için de o zaman oldu. "Evet," dedim tenine karşı.

"Olağanüstü birisin Hattie."

Elimi sırtına bastırarak düzleştirdim. "Sen de" dediğimde sesim boğuk çıkmıştı.

"Hayır, dinle beni, duy beni bebeğim, *sen harikasın Hattie.*"

Yüzümü boğazından çektim, başımı geriye yatırdım, elimi saçlarının arasına soktum ve ağzını kendime doğru çektim.

Onu öptüm.

Ve ciddiymdim.

Sonra beni yuvarlarken aynı zamanda öptü.

O sefer daha yavaş gittik ve yükleri tamamen kaybetti. Ama sonuçta, aynı büyüklükteydi.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Yüzeyi Çizik

HATTIE

Eller beni uyandırdı.

Ve dudaklar.

Gerindim, durgunlaştım.

Axl, sıcaklığıyla beni yatağında kaşıklarken, ağzını omzumdan kulağıma doğru kaydırды.

"Günaydın bebeğim," diye mırıldandı.

Tekrar gerindim, daha durgun bir şekilde. O buradaydı.

Benimle gel.

Burada

uyumuştı.

Benimle gel.

"Günaydın," diye

fısıldadım. Eli kalçama

çarptı.

"Seninle yatmak istiyorum," dedi.

Oh, evet.

Bunu henüz yapmamıştık.

Boynumu büktüm ve gözlerini

yakaladım. Çok güzeldi.

"Tamam," diye kabul ettim.

O buz gibi maviler, ağzımı yavaşça, Pazar sabahı öpücüğüyle almadan önce mizahla ve daha da iyi bir şeyle parlıyordu.

Sonra kalçamdaki eliyle beni sırtüstü yatırdı ve şaka yapmıyordu.
Bana oral seks yapmak istedi.
Uykulu bir şekilde şaşırmıştım ki, önsöz söylemeden külotumu çıkardı,
beni ona açtı ve hemen içine daldı.
İşe koyulduğunda herhangi bir önsöze ihtiyacım yoktu.
Vay anasını.
Axl bir kadını yerken mırıldanırdı.
Muhteşemdi.

* * *

Kruvasanlar, tereyağı, reçel, kahve, ben geceliğimle, Axl uyku pantolonuyla
(siyah lastikli), orgazm sonrası (ben iki, Axl bir) ve yatağı.

Daha önce hiç içmemiştim ama hemen tanıdım.

Mükemmel sabahım.

"Bugün ne yapmak istiyorsun?" diye sordu, bir yudum aldıktan sonra
kahve fincanını komodinin üzerine koymak için döndü.

*Üstüne çık, seviş, sen tekrar üstüme çık, daha fazla seviş, sevişmeye
devam et ve bir ara yemek ye ve gece sızmadan önce uyu, demedim.*

"Bilmiyorum, ne yapmak istiyorsun?" Onun yerine ben sordum.

"Kahvaltıyı bitir, sikiş, kestir, sikiş, öğle yemeği ye, belki hızlı bir Pac-
Man turnuvası, tekrar sikiş, akşam yemeği ye, film izle, sikiş ve sonra uyu,"
bazı hoş değişikliklerle birlikte çoğunlukla düşündüğüm şeyi söyledi.

Kruvasan ve reçelden bir parça ısırdım ve ağzımı kapatarak ona
gülümsedim.

"Bu planımı kabul ettiğinin bir göstergesi mi?" diye sorarken ağzıma
baktı.

Çiğnerken coşkuyla başımı salladım.

Kıkırdadı ve reçel kavanozunun içindeki bıçağı aldı. Kavanoz, yatağının
üzerinde tepsi görevi gören bir yemek tabağının üzerinde duruyordu.

Böylece kruvasanını doldurmaya başladı. Reçeli
çok severdi.

Ben de

öyle.

Mm.

"Dün gece çok güzeldin bebeğim," diye mırıldandı kendi ısırığının almadan önce.

Evet.

Bunu bana dün gece söylemişti. Tekrarı berbat olduğundan değil.

"Teşekkürler," dedim utanarak.

"Özellikle 'Do You Wanna Touch Me'yi sevdim. " derdi.

"Smithie'den döndükten sonra orama çok dokunduğunda anladım," diye şaka yaptım.

"Pointe ayakkabılı serseri," diye mırıldandı, bir sonraki ısırığının hazırlamak için tereyağı almaya giderken. "Lanet olası dahi."

Derimin üzerinde bir şeyin kaydığını hissettim.

Sanki biri vücudumun üzerinde yumuşak kaşmir bir battaniye gezdiriyormuş gibiydi.

Şöyle ki...

Smithie's'de pointe ayakkabılarımı pek çıkarmazdım. Eğer rutinlerde işe yaramıyorsa -ki bunlar kışkırtıcı, iç gıcıklayıcı olmak içindi, dans yeteneğini sergilemek için değil, bu yüzden çoğu zaman işe yaramıyordu-onları giymeye çalışmadım.

Ancak, bu şarkının sert akorları ve bariz davetine, *pointe* olmanın zarafetini eklemenin görkemli bir şekilde düşündürücü bir yanı vardı.

Pointe yaparken kaçamazdım.

Yani dokunmak istediğinde tek yapman gereken uzanmaktı ve ben kaçamazdım.

Beni

kandırdın.

Ama dahi?

"Teşekkürler," diye tekrarladım, sesim komikti. Bakışları bana yöneldi.

"Ne?" diye sordu.

"Ne ne?" Ben de sordum.

"Bu ses de neyin nesi?"

Sağır olduğu söylenemezdi ama bazı şeyleri g ö r m e z d e n gelemeyeceği de açıktı.

"Sadece..." Başımı yana eğdim, "Dahi mi?" "Sence ben saçmalıyor muyum?" diye sordu açık açık.

Hayır, kesinlikle işleri olurlarına bırakacak biri değilim.

"Hayır," diye cevap verdim. "Sanırım kendimi iyi hissetmemi istiyorsun." "Ve bunu sana bir replik vererek yapacağımı mı düşünüyorsun?"

Onu yakından
inceledim. Kızgın
görünmüyordu.

Meraklı görünüyordu.

"Ben... bilmiyorum," dedim ona dürüstçe.

"Tamam..." diye başladı.

Sonra kruvasanının son lokmasını tabağa fırlattı ve bana odaklandı.

Ya da *tamamen* bana odaklanmış.

"Ben olsam bunu yapmazdım,"

dedi. "Pekala," diye cevap
verdim.

"Ayrıca," diye devam etti, "babanın sende y a r a t t ı ğ ı tüm tahribatı
kışına güneş ışığı üfleyerek düzeltmeyeceğimin farkındayım."

Vay be.

"Tamam,"

dedim.

"Bu da bizi baban hakkında konuşmaya
getiriyor." Ugh.

"Sadece ... yapmasak olmaz mı?" Rica
ettim. "Neden olmasın?"

"Çünkü mükemmel bir Pazar sabahı geçiriyoruz."

Yüz ifadesi bununla ısındı.

Ancak ne yazık ki, bu sıcaklık paçayı kurtardığım anlamına gelmiyordu.

"Tamam tatlım, o zaman ne zaman? Sabahları senden önce evden çıkıyorum. Eve seninle yemek yemek için geliyorum ve daha fazlasını yapacak zamanım olmuyor. Ve ne olursa olsun, işe gitmeden hemen önce seninle birlikte ağırlaşmak harika olmaz."

Bu geçerli bir noktaydı.

"Dün gece babana gitmedin," diye not düştü.

Hayır, gitmedim.

"Ona öğle yemeğinde mesaj attım," dedim. "Gelinlikçideki sorundan ve içinde bulunduğum durumdan sonra en iyisinin sana konsantre olmak olduğunu düşündüm."

Sırttı.

Hoş bir sırtıştı.

Sıcak bir sırtıştı.

Sonra da "Peki bunu nasıl halletti?" diye sordu.

"Cevap vermedi."

Bu da onun kızgın olduğu anlamına geliyordu.

Dahası, bu onu bir sonraki görüşümde yakalayacağım anlamına geliyordu. Bu son kısmı Axl ile paylaşmadım.

Yine de yakalayamayabilirim, çünkü görünüşe göre Axl ben gittiğimde benimle babama geliyordu.

"Peki ya bu gece?" Axl bastırdı. Bluh.

Babamın Axl'la geçirdiğim Pazar gününe tecavüz etmesini, bu konuşmayı, ona yemek hazırlamak için evden çıkmak zorunda kalmayı kesinlikle istemiyordum.

Aslında Axl bundan bahsedinceye kadar babamı hiç düşünmemiştim. Bu gerçekten bir ilkti.

Babamı çok düşündüm. Hmm.

"Umarım babanız sevgi dolu bir baba olsaydı ve günlük yardımınıza gerçekten ihtiyaç duysaydı, bununla ilgili bir sorunum olmazdı," dedi.

"Biliyorum," diye yanıtladım hemen. "Elbette biliyorum." "Bu başka bir şey."

Bunu ben de biliyordum.

Tereyağının içine daldım ve kruvasanımın üzerine dikkatlice yayma çalışması yaptım.

"Hattie," diye seslendi Axl.

Başımı kaldırıp ona baktım. "Duramam. Kendine bakmıyor. Ve o benim babam."

"Tamam, o zaman sana söylediğim gibi, bu gece seninle geliyorum."

Aman Tanrım.

"Diğer erkek arkadaşlarından herhangi biriyle tanıştı mı?" diye sordu. Vay be.

Sadece ... vay.

Axl benim erkek arkadaşım mıydı?

Erkek arkadaşım mı?

Büyük bir çarpıntı.

"Hattie," diye tekrar seslendi, bu kez biraz daha az sabırla.

"Sen benim erkek arkadaşım mısın?" diye sordum.

"Dünkü ilk sikiş sonrası konuşmada orada mıydın?" diye alaycı bir şekilde karşılık verdi. Öyleydim.

Tanrı'ya şükür.

Tamam, o benim erkek arkadaşımdı.

Yine o kaşmir battaniye vardı.

Ve tamam iki kere, bunun hakkında konuşuyorduk.

Son olarak, yine erteliyordum.

Bu konuşmayı ya şimdi yapabilirdik ya da babama gitmek için ayrılmak zorunda kaldığımda yapabilirdik, Axl olmadan yapamayacağım bir şeydi çünkü bir haftadır arabamın direksiyonuna geçmemiştim, aracımın orada bile olmadığından bahsetmiyorum bile.

"Gidip arabamı almamız gerekiyor," diye belirttim. "Bebeğim," diye mırıldandı.

Erteleme!

"Doğru, hayır," diye gecikmeli olarak cevap verdim. "Erkek arkadaşlar hakkında. Bu zor bir hayır değil, çünkü aslında var, ama lisedeki bir erkek arkadaşımdı ve balodan önce fotoğraflarımızı çeksin diye babama gitmiştik, yani sayılır ama sayılmaz da. Çünkü... lise."

"Nasıl gitti peki?"

"Babam çekici ve komik biriydi ve onu bir sonraki ziyaretimde bana Tyler'ın bir ezik olduğunu söyledi."

"O bir ezik miydi?"

Başımı salladım. "Hayır, iyi biriydi. Sonra Cornell'de okula gitti. Oradaki ikinci haftasında benden ayrıldı. Bu beni çok üzdü."

Axl sırtıarak, "Üzgünüm tatlım," dedi.

Sırtış ukala ve eğleneliydi.

Yine de, Tyler lisedeki kız arkadaşından ayrılmamış olsaydı, Axl'la yatakta kruvasan yiyip orada bile olmayan babam tarafından rahatsız edilmeyebilirdim.

"Ama o tek kişiydi," diye devam ettim. "Tyler, yani. Babam senden gerçekten hoşlanıyor olabilir," diye ekledim. "O bir erkeğin erkeği. Sen komando gibi davranırsan, kazanan olduğumu anlayabilir."

Axl'ın dudakları kıvrıldı. "Komando gibi mi?"

"Uyku pantolonuyla bile bir diktatörü devirebilecek gibi görünüyorsun." Axl kahkahayı patlattı.

"Sandık," diye işaret ettim. Axl daha sert güldü.

Gülümsedim ve o bunu yaparken izledim.

Sonra onun erkek arkadaşım olmasıyla birlikte benim de onun kız arkadaşı olduğumu ve bunun bana bazı haklar ve ayrıcalıklar sağladığını fark ettim.

Ben de bir tanesinden faydalandım, dizlerimin üzerine çöktüm ve o bunu yaparken ben de onun sabah kirpikli çenesini öptüm.

Ben uzaklaşırken beni ensemden yakaladı, dudaklarını sertçe dudaklarıma bastırdı ve ancak bunu yaptıktan sonra gitmeme izin verdi.

Axl, "Biliyor musun, gerçek bir erkek kan şekerini kontrol etmesi ve yemeklerini pişirmesi için kızına muhtaç değildir," dediğinde kığımın üzerine oturdum.

"Mm," diye mırıldandım kayıtsızca.

"Pekâlâ, bu konuyu biraz açalım," diye önerdi.

Son kruvasan lokmamı ağzıma tikiştirdim ve tüm dikkatimi ona verdim.

"Açıkkçası, her yetişkinin kendi hayatından ve sağlığından sorumlu olması gerektiğini düşünüyorum."

"Hmm," diye kabul ettim, ama sadece ton olarak.

"Ve açıkkçası, babanızın sizi sadece sözlü olarak değil, zamanınızı ve dolayısıyla hayatınızı kontrol ederek, her gün göz önünde bulundurmanız gereken ağır bir sorumluluk yükleyerek istismar etmesinden hoşlanmıyorum, yani aslında sizi her gün çektiği bir ipin ucunda tutuyor."

Buna hiçbir şey söylemedim, ses bile çıkarmadım, çünkü... Lanet olsun.

O yaptı.

Daha önce babamı çok düşündüğümü fark ettiğimde, onu her güne sığdırmak zorunda olduğumu da fark ettim.

Bu da onu sadece düşünmem değil, aynı zamanda *ona uymam gerektiği* anlamına geliyordu. Akşam yemeği için ona ne yapacağımı, sonra onu yapacağımı. Bakkalı varsa reçetelerini, yoksa reçetelerini alıyordum.

Tüm bunları *her gün* sayısız kez yaptım.

Sadece benim günümdü ve ben yaptım.

Bunun sakıncalı olduğunu düşünmek ya da diğer insanların bunu yaptığını için ne düşündükleri konusunda endişelenmek dışında bunu düşünmedim.

Kontrol olduğunu biliyordum ama bunun ne kadar ileri gittiğini gerçekten kavramamıştım.

"Onun sözlü tacizleri hakkındaki görüşlerimi tekrarlamamıza gerek yok. Bence bu çok açık," diye devam etti Axl.

Kesinlikle öyleydi.

"Ve o n u n geçmiş ve muhtemelen şu anki istismarı aracılığıyla kendini hayatınıza, düşüncelerinize ne kadar soktuğuna dair gerçek bir fikriniz olmadığını hissediyorum.

süreçler, kendinizle ilgili imajınız. Bence siz farkına bile varmadan düşüncelerinizin büyük bir kısmını kontrol ediyor."

Tamam, kabul etmeliydim ki bu oruç olayıyla birlikte netleşmişti ve üzerinde düşünmek için biraz zaman ayırmam gereken bir şeydi.

Yepyeni, süper fit, göğsü bir tanrınıninkine benzeyen erkek arkadaşım la mükemmel (ya da öyleydi) bir Pazar sabahı kruvasan yerken değil.

"Yani," der gibiydi Axl, "bana kalsa ona kışını öpmesini ve sadece seni yemeğe ya da Rockies maçına götürmek istediğinde iletişime geçmesini söylerdin."

Vay canına.

Bu bir rüya olmaz mıydı?

"Hmm," diye tekrarlardım bu düşünceyi paylaşmak için.

"Bu bana bağlı değil," diye devam etti. "Bu senin seçimin. Ve sana bu gece oraya gitmeyeceğimi ve ona sana fahişe dediğini bildiğimi söyleyeceğimi ve sonra bu konuda ne hissettiğimi ve bunun ya da buna benzer bir şeyin bir daha olmasına izin vermemesini istediğimi biraz ayrıntılı olarak açıklayacağımı söylemek isterdim. Ama bunu sana söyleyemem. Çünkü bu gece seninle oraya gittiğimde, yapacağım şey tam olarak bu olacak. İşim yüzünden, onu görmeye her gidişinde yanında olamam. Tek umudum, eğer böyle bir şey olursa bunu benden saklamayacağın, böylece babanla başka bir konuşma yapmam gerekirse, gecikmeden ya da o benim inşa ettiğim şeyi yıkmadan bunu yapabileceğim."

Tüm bunlar eşit ölçüde harika ve korkutucuydu (belki biraz daha korkutucuydu).

Ama...

Bekle.

"Ne inşa ettiniz?" Sorguladım.

"Bebeğim, onun taktığı at gözlüklerini çıkarıp seni görmeyi öğrenmelisin."

"Tamam, bu hoşuma gitti tatlım. Ama bunu bir iş haline getirmek zorunda değilsin." Aslında, onun bu işi yapmasını gerçekten istemiyordum.

Onun kız arkadaşı olmak
istedim. Hayır, ben onun kız
arkadaşıydım.

Axl Pantera'nın (ve çıplak göğsünün) orgazm sonrası, kruvasan ve yatakta kahvenin iyiliğinin la-la diyarında o kadar derin değildim ki, zorlu dönemlerden geçeceğimizi ve ilişkimizi güçlü tutmak için çalışmak gerekeceğini düşünmedim. Ve açıkçası, bu noktada, bu ilişkiyi kurmak.

Çünkü emekleme dönemindeydik ve parlak ve yeni olan her şey heyecan vericiydi ve parlaklığını asla kaybetmeyecekmiş gibi görünüyordu, ama her zaman kaybetti.

Ama onun için bir iş olmak istemedim. İş olmak istemedim.

Başını salladı. "Pardon?"

"Bu işi yapmak zorunda değilsin," diye tekrarladım.

"Ne demek istiyorsun?"

"Bana her zaman güzel ve mükemmel olduğumu, dans edişimi beğendiğini ve bunun gibi şeyler söylüyorsun. Bunu yapmak senin işin olsun."

Sessizliğe gömüldü.

O kadar sessizdi ki, sessizliği sessizliğin tanımıydı.

Ve bir süre devam ettikten sonra beni korkutmaya başladı. "Axl," dedim.

"Bunu aştığımızı sanıyordum," diye cevap verdi, sesi tuhaftı. Alçak. Dikkatli ol.

"Yaptık."

"Güneş ışığı üflemiyorum."

"Tamam."

Sessizlik geri geldi ve şimdi gözeneklerimi sayabileceğini hissettiğim bir şekilde yüzümü inceliyordu.

"Axl." Bu biraz sert oldu. Çünkü, olay neydi?

Yine dikkatli bir ses tonuyla. "Beni duymuyorsun, Hattie."

"Duyuyorum."

Başını iki yana salladı. "Hayır. Dinliyorsun. Ama duymuyorsun."

"Ne demek istediğini anlamıyorum."

"Sana yalan söylemiyorum."

"Bunu defalarca söyledin," diye hatırlattım ona.

Birden sıçradım, uzanıp iki eliyle yüzümü yakaladı ve elini yüzüme o kadar yaklaştırdı ki tek görebildiğim gözleri oldu.

"Siktir," diye mırıldandı.

"Ne?" Nefes aldım, artık çıldırmaya

başlamamıştım. Tam anlamıyla çıldırmıştım.

"Dün o elbisenin içinde çok güzeldin, Hattie."

"Tamam."

"Beni dinle."

Bu dikkatli değildi.

Derindi. Yankılıydı. Luke-Ben-Babanım *yoğun*.

"Joan Jett'e ayak parmaklarının ucunda o dönüşleri yaparken-"

"Piruet," diye düzelttim.

"Evet, onlar," dedi. "Yanımdaki masanın nefesi kesildi. Smithie'nin ses sisteminde Punk çalıyordu ve onların nefes nefese kaldığını duyabiliyordum."

Vay canına.

Bu çok büyük bir şeydi.

Gözlerinin içine baktım.

"Kara gözlerin ve gömleğindeki çengelli iğnelerle Joan Jett'e bale yapman *dahiceydi*."

Kalbim sert atmaya başladı. Axl

devam etti.

"'Tamam' diyorsun, 'Teşekkürler' diyorsun, sana Tanrı'nın dürüst gerçeğini söylediğimde geçiştiriyorsun. Sana olağanüstü olduğunu söyledim-"

"Biliyorum ve bu çok tatlı ve-"

Ellerini içeri bastırdı ve o kadar yaklaştı ki burnunun ucu benimkine değdi. "Sana bunu söyledim Hattie, çünkü *sen dikkate değer birisin*."

Tamam.

Vay canına.

Nefes almaya başladım.

"Hiçbir fikriniz yok çünkü onun size defalarca öyle olmadığınızı söylediğini duydunuz. Ama yanılıyor. Sen öylesin. Ve bunun nedeni harika bir vücudun olması değil, yemin ederim dün seni o elbisenin içinde gördüğümde seni soyunma odasına sürükleyip aynaya vurmamak için kendimi zor tuttum. Bunun nedeni yıllarca eğitim almış olman ve hareketleri bilip uygulayabilmen değil. Dans ederken insanları hissettiriyorsun. *Nefeslerini* kesiyorsun. Baban hayatın boyunca senin için bir pislikti, kafanı karıştırdı, seni incitti ve kana olan sadakatin bozulmadı. Sanatın, bebeğim, ona daha gelmedik bile. Kahretsin, senin yüzeyini bile kazımadık."

Yüzeyimi mi çizdin? Evet.

Kesinlikle nefes nefese.

"Senden hoşlandığım ya da pantolonuna girmek istediğim için sana bir şey söylemiyorum. Sana gerçeği söylüyorum. Seni desteklediğimi söylerken yanlış konuştum. Seni desteklemekten bahsetmedim. Onun parçalarını bir araya getirmekten bahsediyorum."

Senden gelen gözyaşları. Zaten sizin bir parçanız olan parçalar. Onlar senin kim olduğun. Seninle paylaştığım iltifatlar, sana kim olduğunu hatırlatmaktan başka bir amaca hizmet etmiyor."

Tamam.

Yeterli.

Ellerimi omuzlarına koyarak onu öptüm ve sırtına doğru ittim.

Beni yuvarladı ve çarşaflarına reçel ve tereyağı bulaştığından emindim ve elleri kıcımlı sıkıca kavramış olsa bile, başını kaldırdı ve "Hattie, bu konuda konuşmamızın bittiğinden emin değilim" dedi.

Başını sıkıca tutmuştum ve kendime doğru çekmeye çalışıyordum. "İşimiz bitti."

Çekişimi geri itti. "Beni duyduğunu bilmem gerek." "Seni emdikten sonra bunun garantisini vereceğim."

İşte oldu.

Gözlerinde çelik gibi bir mavi parladı ve sonra konuşmayı bıraktı ve onu öpebilmem için aşağı çekmeme izin verdi.

Bunu

yaptım.

Sert.

Yani, başını vermeden önce hiçbir şey yapamaz mıydı? Ben de yapabilirdim.

Bir ayağımı yatağa koydum ve onu yuvarladım. Vücudundan aşağı kaydım.

Hayır, bekle.

Belki de hiçbir ön hazırlıktan vazgeçemezdim. Çünkü göğsü vardı.

Bir meme ucunu emdim. Ve vardiya ...

Dişlerimi diğerinin üzerinde gezdirdim. Çıkardığı sesler mi?

Uzun, güçlü vücudunun benimkinin altında nasıl kaydığını? O meme ucunu da emdim.

Adil oynamıyordu ve bunu bir dizini kaldırıp bacaklarımı ayırdığında anladım, bu da kalçasının kalbime bastırıldığı anlamına geliyordu.

Orada olduğuna göre...

ona sürtündüm.

"Tanrım, Hattie," diye homurdandı.

Gömülü hazineyi işaret eden o saç çizgisine doğru ilerlemeye başladığımda gözlerimi onunkilere dikt i m .

Adamım.

O gözlerin hepsi açıktı...

Titredim.

Hedefime ulaşabilmem için yardımsever bir şekilde bacağını düzeltti.

"Vardiya, güzelim, sen üzerime inerken amınla oynamak istiyorum," diye davet etti.

"Hayır, sadece sen."

"Bebğim, amını buraya, yanıma getir," diye kabaca emretti.

Okeydoke.

Tekrar titreyerek, pozisyonumu onun istediği gibi değiştirdim. Külotumu dizlerimin kıvrımına kadar çekti. Bu bir sarsıntıya neden oldu.

Kemerini kalçasından aşağıya doğru çektim.

Güzel, ağır, kaya gibi sert aleti serbest kaldı.

Ağzım sulandı.

Ve şimdi önsöz için zaman yoktu.

Hepsini yuttum.

"Tanrım," diye inledi Axl, kalçalarını yukarı kaldırdı ve iki parmağını içime soktu.

Yeahyeahyeahyeah.

Sallanmak, emmek ve gerektiğinde elimi kullanmak için pozisyon aldım. Sonra hepsini yaptım.

Ve evet.

Aleti çok iriydi.

Bir ağız dolusundan çok daha fazlası.

Lezzetli.

Sonunda, Axl okşayıp ovalarken ben bir süre yalayıp emdikten ve pompaladıktan sonra, Axl külotumu baldırlarımın üzerinden yırttı, ayaklarımdan çıkardı, beni kalçalarımdan yakaladı, vücudumu yukarı kaldırdı ve beni yüzüne dikti.

Sonra klitorisimi sertçe emdi.

Başım geriye doğru sarsıldı ve ağzına karşı sallandım.

Beni daha derine çekti.

"Hiç adil değil," diye nefes nefese kaldım.

Beni diliyle becerdi.

Hiç adil değil!

Ama Tanrım.

Çok iyi.

"Tanrım, tatlım."

Bacaklarımın arasından yukarı doğru kayarken Axl'in sikinin görüntüsünü bile kaybettim (artık onunla bir şey yapabilecek durumda değildim).

"Kıpırdamadan dur," diye gürledi.

Dizlerimin ve dirseklerimin üzerinde

olduğum gibi kaldım. Plastiğin

çıtırtısını duydum.

Saniyeler sonra, içimdeydi. Oh,

evet.

Evet, evet.

"Otur, geceliğini çıkar." Sesi sertti.

Aletini yukarı ittim ve geceliğimi çıkardım.

Ellerinden biri karnımda, kaburgalarımda gezindi ve göğsümü kavradı.

Diğeri yukarı, yukarı ve boynumun arkasına, saçlarıma doğru hareket etti ve başımı aşağı bastırdı.

Sikini içime sokarken vücudumun zıplamasını izledim.

Adamım, bu çok ateşliydi.

"Axl," diye fısıldadım.

"Siktir," diye mırıldandı, başka bir şeyi de (*güzel*) gıcırdattı ve parmaklarını saçlarımda dolaştırdı. "Bu yele."

Beni tekrar yatağa itti, benimle birlikte geldi, üzerimi örttü,
ü z e r i m e ç ı k t ı v e b e n i becerdi.

Göğsümdeki eli klitorisime gitti.

Vurup yuvarlandığında altından kalktım.

"İşte benim kızım Hattie," diye homurdandı kulağıma. "Uzan

ona." "Tatlım," diye nefes aldım.

Daha hızlı, daha derine gitti.

Uzanmama gerek yoktu, orgazmım bitiş çizgisine doğru hızla ilerliyordu.

"Gel bebeğim," diye fısıldadı kulağıma.

Patladım, ona geri döndüm, çarşaflara doğru inledim.

"Evet," diye inledi, dizlerini yukarı kaldırdı, kalçalarını tuttu ve kendi orgazmını bulana kadar orgazmım boyunca içime girdi.

Daha yeni bitirmişti ve ben hâlâ titriyordum ki, çekildi, beni sırtüstü yatırdı ve ağırlığını bana ve bir ön koluna verdi

Yanımda.

"Yapmayı bitirdiğiniz tüm konuşmalardan çıkış yolu olarak bunu kullanmakta özgürsünüz." dediğinde hâlâ derin derin nefes alıyordu.

Ben de nefesimi tam olarak tutamamıştım ama yine de kahkahayı patlattım. Kendime geldiğimde bana gülümsüyordu.

Önce ben de gülümsedim.

Sonra durdum ve "Seni duydum" dedim.

"Pekâlâ Hattie," dedi usulca.

Tamam.

"Çarşafların üzerinde reçel ve tereyağı var mı?" diye sordum. "Umurumda değil," dedi cevap olarak.

"Fazladan çarşafın var mı, madem gündemimizde biraz kestirmek var, kestirelim, kalkalım, reçel ve tereyağı ile duş alalım ve çarşafı değiştirelim ki yemekten sonra tekrar sevişebilelim?"

"Evet, fazladan bir takımım var. Belki de uyumadan önce duş alıp değiştirmeliyiz."

Parmaklarımı elmacık kemiği boyunca gümüş saçlarına sürdüm ve "Bana uyar. Şimdi, mükemmel Pazar günümüze geri dönelim."

Yaklaştı, ağzını benimkine değdirdi. Ve kabul etti, "Tamamdır."

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Yeniden Yolda

AXL

Hattie cipinde onun yanına oturmuş, babasının evine doğru giderlerken telefonuyla oynuyordu.

Yan camdan, "İki gün oldu, takipçi yok, ne demek sence?" diye sordu. Takipçisini düşünmüyordu.

Nereye gittiklerini düşünüyordu ve bunu düşünmeyi bırakmak için takipçisini soruyordu.

"Bebeğim, ben sapık değilim," dedi sessizce. "Bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yok." Gerçi biliyordu.

Üç senaryo vardı. Bir:

İlgisini kaybetti.

İki: Sonunda onun hayatında bir erkek ve sürekli koruma olduğunu anladı ve bu zahmete değmeyeceğine karar verdi.

Ya da üç: Büyük bir şey için hazırlanıyordu. Belli ki

Axl bir ya da ikisini istiyordu.

Daha da önemlisi, yeni erkek arkadaşıyla babasını görmeye giderken, üç numaranın onu korkutması ihtimaline karşı bu konuda konuşmanın zamanı değildi.

"Bu bizim mükemmel Pazar günümüz, değil mi?" diye hatırlattı ona, her ne kadar şu anda bundan sapıyor olsalar da.

Eve döndüklerinde onu geri getirecekti.

"Bu gece benim babam, yarın gece senin baban," dedi usulca.

"Hattie."

Onun gözlerini kendisine
çevirdiğini hissetti. Baktı ve haklı
olduğunu gördü.

"Bitti ve sonra bitti," dedi. "Ve şunu da söyleyeyim, babana karşı hıyarlık yapmayacağım. Sadece hayatında bir adam olduğunu ve bu adamın hayatındaki insanların sana nasıl davranmasını beklediğini ona dürüst ve kararlı bir şekilde anlatacağım."

"Tamam."

İkna olmuş gibi görünmüyordu.

"Aklında bir şey var, şimdi bunu konuşmanın tam zamanı, oraya girmeden önce," dedi ona.

"Bu sabah bana söylediğin her şeyi duyduğumu biliyorsun," diye belirtti. "Evet," diye yanıtladı.

"Ve b i l i y o r s u n , seks yaptık, yemek yedik, uyuduk ve Pac-Man'de yine kışımı tekmeledin."

Sırıttı. "Evet, tüm bunlar olurken ben de oradaydım."

"Yarın sen isteyken Pac-Man oynamaya çalışacağım." "Tatlım, usta olmak için yıllarım vardı."

"Video makinesindeki sıranız bu yüzden çok uzun ve Pac-Man üstünlüğünüze tanık olmaktan ne kadar büyülsenem de, zaman zaman aklımın karıştığını itiraf etmeliyim."

Ah.

"Öyle mi?" diye sordu gülümseyerek.

"Beni düşündüren şeyler söyledin." Bunun iyi mi kötü mü olduğundan emin değildi.

Bildiği tek şey, bunu yapmak için iki saatlerinin olmadığıydı. Babasının evine varmadan önce belki on beş dakikaları vardı.

Öyle bile olsa, "Sock it to me" dedi, çünkü eğer ihtiyacı olursa, durup onunla iki saat konuşurdu ve bu babasından kaçmak için değildi.

Ona ihtiyacı olan şeyi vermek içindi.

"Bir gün, bilirsiniz işte, Netflix'te belgesel izlerken Amy Winehouse belgeselini izledim. İzledin mi?"

"Hayır."

"Babasını pek de iyi bir şekilde tasvir etmediğini söyleyebiliriz."

İşte oradaydı.

"Tamam," dedi.

"Sonra, bilmiyorum, açıkçası çok üzücü oldu, çünkü şimdi bizim için kaybetti ve inanılmaz derecede yetenekliydi. Ve Lady Gaga çok fena. Paletimi temizlemek için Gaga'nın belgeselini izledim. Ve içinde babası da var. Ve harika biri. Çok destekleyici."

Hayır.

İşte oradaydı.

"Evet," dedi sessizce.

"Bunu gördün mü?" diye sordu.

"Hayır, ama seni anlıyorum," dedi

ona.

"Ben asla gerçekten ..." Durakladı. "Bu sadece benim hayatım. Bunu düşünmek için hiç durmadım."

"Ve şimdi öylesin."

"Evet. Ve sadakat hakkında söylediklerin. Bunun doğru olup olmadığını bilmiyorum." "Bebeğim, sen oraya her-"

Onun sözünü kesti.

"Oraya onun onayını kazanmak için gidiyorum. Şimdi fark ediyorum ki hala onun onayını kazanmaya çalışıyorum Axl."

Pekal

a.

Kahr

etsin.

Bunu hiç düşünmemişti.

"Onu sevmediğimi söyleyemem," diye devam etti. "O benim babam. Ve sana söylediğim gibi, çekici olabiliyor. Komik. Sadece başkalarına karşı değil, bana karşı da. Sadece çirkinlik ve iğrençlik değil."

İğrenç.

Çok sevimliydi.

Gülümsemekle

savaştı.

"Yani her şey o kadar da kötü değil," diye devam etti. "Ama öyle bile değil. Sadece

..." Bir duraklama daha. "Sahip olamadığım şeyi istiyorum çünkü bana vermeyecek çünkü verirse beni kontrol etme yeteneğini kaybedecek."

Kahretsin.

Kötü adamla henüz tanışmamış bir yabancı olarak gördüğünden daha derin ve daha uğursuz bir şeyin peşindeydi.

"Evet, bu yüzden sana daha fazlayken daha az olduğunu söylüyor," diye onayladı.

Cevap vermedi.

Uzanıp kalçasına dokundu, sonra elini orada, arkası kot pantolonunun üzerinde tuttu.

Parmaklarını onunkilere doladı.

Ellerini bacağına götürdü.

"Gökyüzü yeşil değil, mavidir," dedi. "Sadece gökyüzünün rengini kendi gözlerinle gördüğün yeri bulman gerekiyor. Benimle misin?"

"Seninleyim."

"Ve bunu söylemek beni kahrediyor, ama eğer buna sahipseniz, bu konuda kararlıysanız, kim olduğunuzu anlıyorsanız, onunla ilgilenebilirsiniz ve oraya her gittiğinizde bir tehdit olmayacaktır çünkü ne isterse söyleyebilir ve sizi etkilemez çünkü bunun saçmalık olduğunu bilirsiniz."

"Eğer oraya gidersem," diye mırıldandı. Göğsünde garip bir çarpıntı hissetti. "Pardon?" diye sordu.

"Düşünecek çok şeyim var tatlım," dedi. "Ve haklısın. Kafamı karıştırıyor. Yapabilir miyim bilmiyorum... yapabilir miyim..." Bir saniye sürdü ama "O kafamı karıştırırken kendimi toparlayabilir miyim?" dedi.

Kahretsin, o cipte onunla birlikteyken zafer çılgınlıkları atamazdı.

Bunun yerine, kilitli tuttu ve "Sana söyledim, seni desteklemek için buradayım. İşlerin nasıl gittiğini göz önünde bulundurarak bunu ayarlamak zorunda kaldık. Ama bu destek kısmını değiştirmiyor."

Onun elini sıktı. "Teşekkürler, bebeğim."

"Ve üzerinde düşünülmesi gereken başka bir şey daha var," diye devam etti. "Kuşkusuz yetiştirilme tarzımız nasıl insanlar olacağımız konusunda büyük bir etken. Ama Amy Winehouse'un babası, ölene kadar içsin diye boğazından aşağı içki dökmedi ve Lady Gaga da tam bir patron. Geleceğinize sizin karar vereceğiniz o çizgiyi bulmalısınız."

"Evet," dedi sessizce.

Söylediklerinin bir kısmının kafasına dank etmesinden ve kızın babasıyla nerede olduğunu yeniden düşünmeye başlamasından çok memnundu.

Telefonu bir mesajla çınladı ve parmaklarını onun elinden çekerek çantasından çıkarıp kontrol etti.

Akşam yemeğini hazırlarken birini getireceğini haber vermek için daha önce babasına mesaj atmıştı.

Bu mesajlar Axl'in bu konuda dilini tutma konusundaki ilk deneyimi olmuştu, çünkü babası hemen cevap yazarak misafir istemediğini söylemişti. Böylece Axl'in sözünü sakınmadığı bir ileri-geri süreci başladı.

Axl'ın geldiğini söyledi. Bir ileri bir geri Axl kendini kötü hissediyordu ama geri adım atamazdı çünkü ona göre Axl geri adım atmamalıydı.

Endişeliydi, babası onun orada bulunma zamanının yaklaştığını biliyordu, o mesaj ona bok veriyordu.

"Baban mı?" diye sordu, başparmağını ekranın üzerinde gezdirerek cevap verirken.

"Pepper," diye cevap verdi. "Pac-Man'de kışımı tekmeleme maratonun sırasında kızlara resmen erkek arkadaş ve kız arkadaş olduğumuzu söyledim. Çok heyecanlandılar."

En azından telefonundan iyi bir şeyler geliyordu.

Babasının küçük ama iyi bir semtte bulunan evine gittiler ve garaj yolunda oldukça yeni model, nispeten şık bir Buick vardı.

Buick'i görünce insanın aklına şu soru geliyordu: Adam neden kendi kışımı bakkala götürmek için bunu kullanmıyordu?

Sorulması için yalvarsa bile Axl sormadı. Park etti.

Dışarı çıktılar ve Hattie onun yanına doğru ilerlerken ellerini sinirle kot pantolonunun ön kısmına sürdü.

Onu bunu yaparken izlerken Axl'ın mesajlaşma sırasında hissettiği kötü duygular geri geldi.

Ve tekrar düşündü.

Bu ani bir karar mıydı?

Boone babasının ona bu ismi taktığını söylediğinde aklını kaçırmıştı. Utangaç, tatlı, sevimli Hattie bir fahişe değildi. Ve hiçbir baba çocuğuna böyle sözler sarf etmemeliydi, ama Hattie hayatındayken, onunkine katlanmasına izin veremezdi.

Ama daha fazlası vardı.

Onu haftalar önce o dans stüdyosunda, yumruklarını defalarca kalçalarına vururken, kendine zarar verirken görmüştü.

Çünkü zarar görmüştü.

Kızın babasıyla olan geçmişi hakkında bildiklerini bildiğinden, istismarın hâlâ bu boyutta olduğunu duyduğunda ilk içgüdüğü kızla arasına girmek oldu.

Ama şimdi, onun sinirleri yüzünden, ona zarar verenin kendisi olmasından endişe ediyordu.

Onun güzel, çiçekli, fırfırlı, kız gibi bluzuna, dar ve solmuş kot pantolonuna, yüksek topuklu ayakkabılarına ve daha da önemlisi nasıl

aynı anda hem sevimli hem de seksi olabileceğini düşündü ve endişesine odaklanmamaya çalıştı.

Başarısız oldu.

Ona ulaştığında elini tuttu. "Hey," diye seslendi.

Gözleri ona geldi. Ve evet.

Şimdi ona zarar veren oydu.

"Babanın sana söylediklerini duyduğumda kendimi öfkeme kaptırdım," diyerek ona bildiği bir şeyi söyledi. "Ve bunu yaptığım için de onunla konuşmam konusunda ne hissettiğini sormadım. Ama buradayız ve bu konuşmayı yapmamız gerekiyor. Şimdi oraya gidip onunla konuşmaya hazırım. Ya da bu bir erkek arkadaşıyla tanışma olayı olabilir, başka bir şey değil. Ama nasıl davranacağım size kalmış."

Kızın gözlerinde şaşkınlık parladı, sonra biraz ona doğru eğildi ve "O zaman söylediklerimden hoşlanmadığımı açıkça belirtmiştim" dedi.

Başını salladı. "O zaman erkek arkadaşıyla tanışma oyununu ben yaparım."

"Annem dışında hiç kimse benim için ayağa kalkmadı. Pam Teyze ve Dave Amca, hatta büyükannem ve büyükbabam bile, bunun onları endişelendirdiğini biliyordum ve büyüdüğümde benimle bu konuda konuştular. Ama ben küçükken hiçbir şey yapmadılar. Zayıf oldukları ya da beni sevmedikleri için değil. Sanırım ellerinin kollarının bağlı olduğunu hissettiler. Bunu düşünüyorum çünkü hayal kırıklıklarını hissedebiliyordum. Ayrıca annem onu terk ettiğinde ve boşandıklarında ben de onunla gittiğimde rahatlamışlardı. Ailem bana çok sevgi gösterdi ve bu onların onun yaptıklarını telafi etme yoluydu. Ama hiçbir zaman benim için ayağa kalkmadılar."

Bununla ne yapacağından emin değildi. "Ne diyorsun?" diye sordu.

"Diyorum ki, artık resmen sevgili olduk. Ve bir anlaşma yapmalıyız. Sen benim ben olmama izin verirsen, ben de senin sen olmana izin veririm. Olduğumuz kişi olmakta özgürüz, doğru olduğunu düşündüğümüz şeyi yaparız, bu diğerimiz için bir şey yapmak olsa bile. Başka bir deyişle, eğer bir sorunum olsaydı, tatlım, sana söyledim. Ve ne kadar kızgın olsan da beni dinleyeceğini hissediyorum."

İlk başta,

kesinlikle

hayır. Daha

sonra.

Öyle umuyordu.

"Ama daha fazlası," diye devam etti, "benim adıma bu kadar kızgın olmanızın sizi emdiğini söyleyemem. Etmedi. Azıcık bile değil. Ve bana ilk söylediğinde

Paylaşmak zorunda olduğun şeyi paylaşmak için benimle gelebilirdin, biri beni babama karşı savunurken bunun nasıl gideceğini görmek istedim." Başını yana eğerken bukleleri kaydı. "Bu çocukça mı görünüyor?"

"Hayır," dedi kararlı bir şekilde.

Başıyla küçük bir selam verdi ve devam etti.

"Yine de, bence bir şekilde ebeveynlerimizin yanında her zaman küçük çocuklarız. Ve bu nedenle, her zaman iyi şeyler yapma, hayat berbat olduğunda kendimizi daha iyi hissetmemizi sağlama ya da hasta olduğumuzda bizi rahatlatıcıları için yanımızda olmalarını isteme yeteneklerine sahipler. Ama aynı zamanda her zaman kötü şeyler de yapabilirler, babamın yaptığı gibi. Diğer taraftan, bizi her zaman çocukları olarak görürler ve otorite onlardır, bu yüzden söz dinlemeyebilirler. Sanırım bana öyle dediğinde duygularımı incittiğini biliyordu. Sonrasında kendini kötü hissettiğini de düşünüyorum. Ama tecrübelerime dayanarak söylüyorum, bu onu durdurmaz. Şimdi merak ediyorum, eğer bir başkası 'Dinle, bu doğru değil' derse, bunu duyacak ve belki de bunun doğru olmadığını anlayıp yapmayı bırakacak mı? Ya da en azından dener."

Axl, "Onunla aranı düzeltebileceğine dair umudun var," diye mırıldandı. "Şey... o benim babam."

Evet.

Onun babasıydı.

"Nasıl sonuçlanacağını görmeye ne dersiniz?" diye önerdi.

Ona gülümsedi, tedirginliği tamamen geçmemişti ama eskisi kadar da kötü değildi.

"Kulağa iyi bir plan gibi geliyor," diye kabul etti.

Ön kapıya doğru yürümeden önce eğilip ağzını onunkine değdirdi. Kadın onları içeri aldı.

İçeri girdiğinde, "Hey, baba!" diye seslendi. Cevap gelmedi.

Ev güzeldi, Axl'ın hayal ettiği gibi köhne ve dağınık bir yer değildi.

İyi mobilyalar. Temiz. Sipariş verildi.

Küçük bir fuayeden oturma odasına geçtiler ve orada bir koltukta oturuyordu, Rockies maçı açıktı.

Yüzünü asık bir ifadeyle onlara doğru çevirdi ve Axl yine şaşırды.

Yakışıklıydı ve formda görünüyordu. Ayağa kalktığından uzun boylu olurdu, Hattie kısa boylu olmadığı için bu bir sürprizdi, ama özellikle uzun boylu da değildi. Dahası, babası ellili yaşlarında olmalıydı ve gür saçlarında epeyce bir siyahlık vardı. Kahverengi gözleri de berraktı.

Çökük, solgun, aşırı kilolu ya da zayıf değildi.

Bakışları Axl'a çarptığı anda ifadesi değişti. Önce şaşkınlık.

Ve sonra kendini koltuğundan kaldırırken nankörlük etti.

Hattie öne doğru fırladı, eli hâlâ ona bağlıydı, bu da onu öne doğru çektiği anlamına geliyordu.

Ve bunu yaptığında Don Yates'in gözleri ellerine kaydı ve orada kilitlendi.

"Baba, erkek arkadaşım Axl'la tanışmanı istiyorum. Axl, benim babam.

Don Yates." Ve...

Kahretsin.

Axl bunu arayabileceğini düşündü.

Ama adamın kafasındaki hafif tik, yüz ifadesindeki şok, ardından gelen sıcaklık ve ...

Sikeyim.

Minnettar

lık.

Kızını seviyordu.

Sikeyim.

Don Yates Hattie'yi severdi.

Axl ona ne mesaj attığını sormadı ama belli ki kimin geleceğini paylaşmamıştı.

Ve şimdi adam kız arkadaşının erkek arkadaşıyla tanışıyordu. Ve kızın lisedeki sevgilisinden bu yana hiç tanışmamış olması, bunun önemli olduğunu haykırmalıydı.

Ve Don Yates bunu

biliyordu. Bu onun için bir

şey ifade ediyordu.

Kızının babasıyla tanışması için erkeğini getirmesi bir şey ifade ediyordu.

Don kızına çöp gibi davrandığını biliyordu. Onu evine getirenin görevi olduğunu biliyordu.

Ve şimdi Axl onunla oynadığını biliyordu çünkü onunla çok büyük bir hata yapmıştı, sevgilisini görmek için bahaneler uydurmak amacıyla onunla oynamaya devam ediyordu.

Don ilerledi, hantaldı, sanki ayakları acıyordu ve bunu elini uzatarak yaptı.

"Axl?" diye sordu Axl kendi elini uzatmak için Hattie'nin gitmesine izin verirken. "Evet, Don, tanıştığımıza memnun oldum," dedi Axl el sıkışırken.

"Sen de, uh... evet." Boğazını temizledi. "Sen de. Um," kızına baktı, "tatlım, neden erkek arkadaşını getireceğini söylemedin?"

"Tanışmanı istediğim özel biri olduğunu söylemiştim," diye cevap verdi.

"Evet hayatım, ama... doğru... tamam." Dikkatini Axl'a çevirdi ve bir kolunu koltuğunun köşesinde duran kanepeye doğru salladı. "Lütfen oturun."

Axl başıyla onayladı ama Hattie'ye baktı. "Bizimle takılacak mısın bebeğim, yoksa yemeğe mi ineceksin?"

"Ben akşam yemeği sanıyordum," dedi ve babasına döndü. "Üzgünüm baba, ama planlarımız var."

Onlar yaptı.

Onun evinde kendi yemeklerini yemek, film izlemek, sevişmek ve uyumak. Önemli bir şey değil.

Ya da en azından Babamla Tanışın gibi önemli bir şeyi kısa kesmek zorunda kalacak kadar büyük değil.

Bu işin bitmesini istedi.

Sonra da gitmek istedi.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" Axl ona sordu.

Gözlerini ona dikti. "Hayır, tatlım. Sen ve babam... konuşun." "Doğru," diye mırıldandı.

Tekrar babasına baktı. "Pilavlı domuz pirzolası ve biraz bezelye ve mısır düşündüm."

"Orada sosisli sandviçlerimiz var, tatlım. Ve hilal ruloları. Battaniyedeki domuzlar ve peynirli makarnaya ne dersin?"

Axl diyabet hakkında hiçbir şey bilmiyordu ama iyi yakıttan anlıyordu ve o da bu değildi. "Baba-" diye başladı.

"Daha çabuk olur ve sonra sen ve adamın akşamınıza devam edebilirsiniz," dedi Don, şimdi düşünceli bir baba olarak.

Tereddüt etti, "Tamam" diye mırıldandı ve ardından "Bira falan ister misiniz?" diye sordu.

"Ben bir tane alacağım," dedi Don ve büyüklük göstererek, "Axl?" "Elbette, Hattie'yle gidip onları getireceğim," diye teklif etti. Ama Don başını salladı.

"Hayır, hayır, otur. Ben kız arkadaşım ile gideceğim. Biraz rahatla." Kendini toparlıyordu. Gülümsüyordu. "Kendini evinde hisset. Ben hemen döneceğim."

Axl'a bir bakış atan Hattie iç kapıya yöneldi, babası da onu takip ediyordu, eli şefkatli bir baba gibi Hattie'nin sırtındaydı.

Axl yerine oturdu ve bir saniyesi olması iyi oldu çünkü bu durumu yeniden düşünmesi gerekiyordu.

Çünkü bu, kızına bok gibi davrandığı için sık kafalı bir babanın bokuna hafifçe bile olsa kalkabileceği bir durum değildi.

Bu durum daha büyük bir şeydi ve nasıl ilerleyeceğini bilmiyordu. Lanet olsun.

Don geri geldi, vücuduyla bir bütün değildi, ancak Axl geçmişte muhtemelen yapılı olduğunu görebiliyordu.

Daha yakından incelendiğinde, adam muhtemelen olduğundan daha yaşlı görünüyordu ve ondan daha da yaşlı hareket ediyordu.

Axl, Don kendisine uzattığında ikram edilen birayı almak için kısmen yerinden kalktı.

O yerine oturdu, Don oturdu ve Don çalıştırdı.

"Umarım Fat Tire'ı seversin."

Axl, "Colorado'da yaşayıp da Fat Tire sevmemeye hakkın olduğunu sanmıyorum," diye cevap verdi.

Don birasını geri çekmeden önce memnuniyetle gülümsedi. Axl da onu takip etti.

Don yutkunmayı bitirdiğinde, "Demek benim kızın babasını görmeye gelmemesinin nedeni sensin," dedi.

"Evet," diye onayladı Axl.

"Siz ikiniz nasıl tanıştınız?" Don sordu.

Şimdi Baba Sorgulama Bölgesi'ndeydiler.

"Bir arkadaşımız bize tuzak kurdu."

Don başını salladı. "Evet, şey, evet, bu işler böyle yürür." Bakışları Axl'in kafasından koşu ayakkabılarına kaydı ve sorgulama devam etti. "Yaşamak için ne yapıyorsun?"

"Sözleşme taktik güvenliği," Axl gerçeği yarı yarıya söyledi, yarı yarıya yalan söyledi, tüm mürettebatın kullandığı terminolojiyi kullandı, neredeyse hepsini değil, bazılarını söyledi, kafa karıştırıcıydı ve "Bu nedir?" Gibi ikincil sorular gelirse kolayca atlatılabilirdi, "Karmaşık" diyebilirlerdi.

Don'un gözleri, "Doğru" diye mırıldanmadan önce bir aşağı bir yukarı hareket etti. Sonra Axl'dan önceki cevabını genişletmesini istemeden, "Bunu uzun zamandır mı yapıyorsun?" diye sordu.

"Birkaç yıl." Axl bir yudum aldı, yutkundu ve "Ondan önce ordudaydım" dedi.

"Pekala evlat, hizmetin için teşekkür ederim."

İnsanlar bunu söylediğinde ne diyeceğini bilemeyen Axl, nadiren bir şey söylerdi.

Şimdi olduğu gibi.

Sadece çenesini salladı.

Don devam etti. "Orada herhangi bir hareket görüyor musun?" Axl boyun kaslarının gerildiğini hissetti. "Birkaç tur attım."

Don onun doğrudan gözlerinin içine baktı ve sessizce, "Doğru, evlat. Doğru." dedi. Don sonra başını salladı, göz temasını kaybetmedi ve... Lanet olsun.

"Hizmet mi ediyorsun?" Axl sordu.

Don tekrar başını salladı. "Liseden hemen sonra. Ne yapacağımı bilemedim, askere yazıldım. Ben de ordudaydım. Dört yılımı doldurdum ve çıktım. O zamana kadar kendimi daha iyi tanıyordum."

"Evet, içerideyken kendin hakkında çok şey öğreniyorsun."

"Evet," diye onayladı Don.

"İyi misiniz çocuklar?" Hattie mutfaktan bağırdı.

"Biz iyiyiz, tatlım!" Don bağırarak karşılık verdi, birasından bir yudum aldı ve dizlerine baktı.

"Dinle, Don-" diye başladı Axl ve Don'un kafası havaya kalktı. "Dans ediyor. Kızımı dans ederken gördün mü?"

"Evet," diye yanıtladı Axl.

"Nerede dans ettiğini biliyor musun?"

"Dün geceki gösterisini izledim."

Don gözlerini kırıştırdı.

"Muhteşemdi. Bir punk rock şarkısı eşliğinde bale yaptı," dedi Axl ona.

Don'un çenesi yana kaydı. "Ne yaptı?"

"Joan Jett. Joan Jett and the Blackhearts şarkısında dans etti. Dün gece dört şarkısı daha vardı, her zaman harikadır. Ama bu seyirciyi uçurdu."

"Ben..." Don mutfağın kapısına doğru baktı ve tekrar Axl'a döndü. "Sen, şey... onun orada çalışmasından memnun musun?"

Axl omuz silkerek, "Bu onun hayatı, ne isterse yapabilir," dedi. "Ama sanırım Revü'ye geçtikleri için şimdi daha çok seviyor. Yaratıcı olabiliyor. Ve bu konuda gerçekten çok iyi. Parlıyor. Başrolde eskiden bir arkadaşımız vardı, bizi ayarlayan Charlotte McAlister. Ama şimdi ana assolist Hattie."

"Öyle mi?"

Bu haber onu gözle görülür bir şekilde sarstı. Güzel.

Axl başını salladı ve birasını daha geri çekti.

Sonra ona "Kulübü sosyal medyadan takip etmelisin. Bazen videolar yayınlıyorlar. Çok sık kontrol edecek vaktim olduğunu söyleyemem ama gördüğüm kadarıyla yönetim Hattie'yi çok kullanıyor. Onlar için büyük bir kalabalık çekiyor. Her zaman kadife bir ip vardı, şimdi insanları geri çevirmek zorundalar. Giriş ücreti üç katına çıkmış olsa bile."

"Vay canına," dedi nefesinin altından. Bunu düşünmek için bir saniye bekledi, sonra normal sesine dönerek, "Ne zamandır görüşüyorsunuz?" diye sordu.

"Birbirimizi bir süredir tanıyoruz," diye geçiştirdi.

"Sharon'la tanıştınız mı?"

Sharon, Hattie'nin annesiydi.

Başını iki yana salladı. "Henüz değil."

Adamla tanıştığından beri ilk kez hoşuna gitmeyen bir şey gördü.

Kendini beğenmiş bir gülümseme.

Önce erkek arkadaşıyla tanıştı ve bu onun için bir şey ifade ediyordu, sanki bir yarışmaydı.

Axl bu konuda çok deneyimliydi ve hiçbirinden hoşlanmadı.

Axl, "Annesi için yemek hazırlamak zorunda değil," diye belirtti.

Gülümseme kayboldu.

"Ve benden günü onunla geçirmemi istedi, ben de geçireceğime söz verdim, işte buradayım," diye devam etti. "Ama partinize katılmama izin verdiğiniz için teşekkürler."

Bunu en son söylemişti, ama ondan önce söylediklerinden sonra, partiyi bozanın Don olduğu açıktı.

Don ona, "Babasına göz kulak oluyor," dedi.

"Unh-hunh," diye yanıtladı Axl. "O iyi bir kadın."

Don biraz utanmış görünüyordu.

Hattie içeri girdi, Axl'ın yanındaki kanepenin koluna oturdu ve "Suyun kaynamasını ve fırının ısınmasını bekliyorum. Yirmi dakika içinde seni hazırlamış oluruz baba."

"Bu iyi olacak tatlım. Gerçi sen şu domuzları fırına ver, makarnayı da kaynamaya bırak, ben de işimi bitireyim," dedi Don.

Hattie'nin sırtı dikleşti.

"Peki ya temizlik ne olacak?" Hattie sordu.

"Bu gece ben kendim temizlerim. Sen ve adamın gidin ve eğlenin. Tamam mı?"

"Ama senin ücretin-" diye denedi. "Ben hallederim, hayatım. Tamam mı?"

"Tamam," diye yanıtladı ve Axl'a baktı.

Adam başını hafifçe sallayarak bu konuya girmediğini gösterdi. Sonra ona "İyi misin?" diye sordu.

Başını salladı, "İyiyim bebeğim," diye mırıldandı.

Bakışları televizyona kaydı. "Rockies nasıl gidiyor?" Don tam olarak cevap vermedi, "İnişler var, çıkışlar var," dedi.

Hepsi rahatsız edici bir sessizlik içinde otururken Hattie, "Gidip suyu kontrol edeceğim," diyerek ayağa kalktı.

Axl onun g i d i ş i n i izledi, biraz daha bira içti ve sonra bir karar v e r d i .

Bu adam kızını seviyordu. Sevme şekli berbattı ama seviyordu. Hattie de babasıyla sağlıklı bir ilişki istiyordu.

Axl bunun bir olasılık olup olmadığını bilmek için geleceği söyleyemezdi. Gerçi daha fazlaydı.

Çok daha fazlası.

Çünkü bunun bir olasılık olup olmadığını bilmediğinden, umut etmeye devam edip etmeyeceğini ve bundan sonra onun için bunu savunup savunmayacağını ya da bunun olmayacağını anlamasına yol açarak onu yumuşatmanın bir yolunu bulmaya çalışıp çalışmayacağını da bilmiyordu.

Ve eğer umut etmeye devam ederse, Axl onun bu yolu bulmasına yardımcı olmak için nasıl bir rol oynaması gerektiğinden emin değildi.

Ama şu anda umudu vardı. Bu yüzden bir şeyler söylenmeliydi.

Kanepenin kenarına oturmak için öne doğru itti.

Sonra dirseklerini dizlerine dayadı ve Don'un dikkatini televizyondan çekerek, "Dinle Don, sana bir şey itiraf etmeliyim," dedi.

Don ona baktı, gözleri temkinliydi, başını sorgularcasına yana eğmişti.

"Gördüğüm kadarıyla Hattie'nin çalıştığı yeri pek sevmiyorsun ve son zamanlarda bunu paylaşırken ona karşı pek de nazik değildin, ona bir isim taktın."

Şaşkınlık vardı.

Sonra Don'un yüzü kapandı. Axl ikisini de görmezden geldi ve devam etti.

"Sizin sahnenizde çok yeniyim ama Hattie'ninkinde değilim." Bir yarı yalan daha. "Ve umarım nereden geldiğimi anlamışsındır, hatta

Hayatında onun için bu şekilde adım atacak bir erkek olduğu için rahatlamış hissediyorum. Ama bu onu üzdü ve ben onun üzülmekten hoşlanmıyorum. Şimdi, bu bir baba ile kızının arasına girmekle ilgili değil. Bu benim kadınıma göz kulak olmamla ilgili. Bu yüzden onunla iletişim şeklinizi ona zarar vermeyecek şekilde ayarlamanızı rica ediyorum."

"Ne demek istediğini anladığımdan emin değilim." "Ona fahişe dedin, Don."

Yüzü kızardı.

"O bir fahişe değil, Don," diye devam etti Axl.

Sandalyesinde kıpırdandı ve Axl daha o gelmeden kabadayılığın geleceğini biliyordu.

Ve geldi.

"O bir klasik eğitilmiş."

"Onun ne olduğunu biliyorum. Ve ne olmadığını. Ve bir fahişe olmadığını tekrarlamam gerektiğini hissediyorum."

"Çocuğunuz var mı?" Don sordu. Axl

"Hayır," diye yanıtladı.

"Yani, senin çocuğun yok. Olduğunda anlayacaksın. Bir şey için çaba harcarsınız. Onlar da çaba gösterir. Ve sonra-"

"Bu onun dans etmesiyle ilgili değil. Bu senin onun için umutların ve hayallerinle ilgili değil. Bu *onun umutları* ve hayalleriyle ilgili değil. Ona fahişe dedin, Don. Ve o sadece öyle değil, senin ona öyle demen onu üzdü. Ve ben buna izin veremem."

"Kötü bir gece geçiriyordum," dedi Don sıkıntıyla. "Hattie'min fahişe olmadığını biliyorum."

"Muhtemelen daha fazla kötü gece geçireceksin, umarım geçirmezsin. Ama olursa, hıncını bu şekilde Hattie'den çıkarmamanı rica edeceğim. Anlaştık mı?"

Don ona sertçe baktı.

Axl bunun kontrolle mi ilgili olduğunu, yeni gelen adamın kanunları mı uyguladığını, yoksa utanç mı duyduğunu ya da ne olduğunu bilmiyordu. Don Yates gibi bir adam değildi. Asla bilemezdi.

Ama bakışmaya başladılar ve bu iyi bir şeydi.

Çünkü Don'un Axl'ı kabul etmekten başka çaresi yoktu. Sadece geri adım atmaması değil, onunla ilgili her şey.

Sevişmek isteyeceğin bir adama benzemediğini biliyordu.

Eğer bir seçim yapmak zorunda kalırsa, kendisine fahişe diyen bir babayı mı yoksa Axl gibi arkasını kollayan bir erkek arkadaşını mı seçerdi?

Don bu sorunun cevabını biliyordu ve bunu Axl'la paylaşarak "Anlaştık" dedi.

Axl çabucak bitirdi.

"Bu ikimiz için de rahatsız ediciydi. Umarım düşünecek zamanın olduğunda, kızının onu kollayan bir erkeğe sahip olmasından memnun olursun."

Don ağır ağır başını salladı, arkasını döndü ve büyük bir yudum bira içti.

Axl tekrar kanepeye kayd ve kendi içkisinden biraz attı, ama o kadar da değil.

Birkaç vuruş sürdü ve adam bunu yaparken ona bakmadı. Ama yaptı.

"Onu seviyorum, biliyorsun."

Bu şu anda işin boktan kısmıydı.

"Biliyorum."

"Onun için en iyisini istiyorum." "Tahmin edebiliyorum."

Don biraz daha bira attı.

Axl mutfak kapısında bir hareket sezince o tarafta baktı ve Hattie'nin tekrar onlara katıldığını gördü.

Kadının yüzündeki ifadeden odayı okuduğunu anlayabiliyordu.

Ona bir gülümseme gönderdi.

İşe yaramadı, endişesi devam etti.

"Makarna geldi baba," dedi. "Lavaboda süzgeç var. Peynir kısmını yapman için her şey ölçüldü. Fırın zamanlayıcısı domuzlar için. Mikrodalga zamanlayıcısı makarna için. Sen makarnayı hazırlayana kadar sosliler de pişmiş olur."

"Sağ ol tatlım," diye mırıldandı Don. "Şimdi babana bir buss ver ve siz ikiniz gecenize devam edin."

Bunu yaptı ve eğilerek onun yanağını öptü.

Vedalaşmaları garipti, Don kalkıp onları kapıya kadar geçirdi, her şey yolundaymış gibi görünmeye çalıştı, Hattie ise öyle olmadığını bildiği için endişeliydi.

Ne yazık ki, kapıda durumu daha da kötüleştirmek zorunda kaldı.

"Yarın akşam yine gelemem baba. Axl'la planlarımız var, gelemeyiz..."

"Sorun değil, hayatım. Çin yemeği sipariş edeceğim," diye teminat verdi Don. "Benim için endişelenme. Sadece, şey... gecelerini geçirecek başka yerlerin olmasına gerçekten sevindim."

Doğru.

Sanki yalnız olduğu ve arkadaş aradığı için ona geliyordu.

Hattie onu bu konuda aramadı.

Başını salladı, babasını dikkatle inceledi ve ayak parmaklarının ucuna kalkıp babasının yanağına bir öpücük kondurmadan önce içinden "Bugün şekerine baktın mı?" diye sordu.

"Ben iyiyim tatlım," diye yanıtladı Don.

Onu tekrar dikkatle inceledi, görünüşe göre görmesi gerekeni gördü ve kapıya doğru ilerledi.

Don bu sefer Axl'a elini uzatmadı.

Ama Axl verdi.

Babasının bunu kabul etmekten başka çaresi yoktu ve Axl, "Tanıştığımıza memnun oldum Don. Bira için teşekkürler."

"Benim için zevkti." Değildi. "İyi geceler." "İyi geceler," diye yanıtladı.

Sonra dışarı çıktılar ve cipe giderken hiç konuşmadılar. Ama onun elini tekrar tuttuğundan emindi.

"Doğru, kutup havasından anladığım kadarıyla pek iyi gitmemiş." dediğinde daha kontağı yeni amıştı.

"Gitti. Ve bitti. Ve hepimiz yolumuza devam ediyoruz." "Sen iyi misin?" diye sordu.

"Ben iyiyim."

"O iyi miydi?"

"Yeni tanıştığı bir adamın ona kendi evinde ne yapması gerektiğini söylemesinden memnun olmamasının sürpriz olduğunu düşünmeyin. Ama ne hakkında konuştuğumuzu düşünürsek, beni anladı ve geri adım atmadı."

Buna söyleyecek bir şeyi yoktu.

"Bir dahaki sefere yakalayacağını düşünüyorsun," diye tahmin etti.

"Bilmiyorum. Daha önce de söylediğim gibi, daha önce hiç kimse benim için ona karşı çıkmamıştı, annem hariç, o da bir kavga başlattı."

"Babanla kavga etmeye başlamayacağım güzelim," diye güvence verdi ona.

"Evet, bu farklı bir şey ve ben sadece... şey, tatlım, düşünmem gereken çok şey var."

İkisi de yaptı.
Çünkü yapması gerekeni yaptı. Ama
orada bir şey daha vardı.
Axl onunla ne yapacağını bilmiyordu.
Bildiği tek şey, o anda bu konuda hiçbir şey yapamayacağıydı.
Yine de yapabileceği bir şey vardı. "Hiç Coca-Cola'lı kek
yediniz mi?" diye sordu.
Düşünceli havası yerini heyecanlı bir
havaya bıraktı. "Pastaneye mi
gidiyoruz?"
Ona sırtıttı. "Evet, benim mutfağım olan fırın."
"Fırıncılık mı yapıyorsun?" diye sorduğunda her iki kelime de şok etkisi
yarattı.
"Elbette," dedi, sonra tekrarladı, "Hiç Coca-Cola'lı kek yedin mi?"
"Hayır."
"Bu çok kötü, bir dahaki sefere yaparız. Bu sefer Dr Pepper ile
yapacağız."
"Axl'ın yerinde Pazar gecesi yemek pişirmek" dediğinde sesinde bir
gülümseme vardı.
"Evet."
"Mükemmel," dedi
usulca. Evet.
Ve tekrar yola koyuldular.

ON ALTINCI BÖLÜM

Bu Yol Size Her Zaman Açık

AXL

Ertesi gün sabahın ortasında Axl ofisteydi, Hawk ofisteydi ve Elvira az önce dışarı çıkmıştı.

Elvira'nın burnunu sokmasından kurtulan Axl (Elvira'yı severdi ve akıllı bir kadındı ama bu başka bir anlaşılmıyordu ve Elvira'nın hemen kokusunu alıp burnunu sokacağı türden bir anlaşılmıyordu) çalışma masasından ayrıldı ve Hawk'ın alanına giden merdivenleri çıktı.

Hawk zaten ona bakıyor olsa da kapıyı çaldı.

Adam ayaktaydı çünkü nadiren otururdu. Axl onun ne yaptığını bilmiyordu ama her ne yapıyorsa telefonundaydı çünkü cep telefonu elindeydi ve eli yukarıdaydı.

"Hey, Axe," diye selamladı Hawk. "Bir dakikan var mı?"

Hawk cevap olarak başını masasının karşısındaki sandalyeye doğru eğdi ve telefonunu sandalyenin üzerine fırlattı.

Hawk nadiren oturduğundan, onu ziyaret eden adamlar da oturmazdı.

Ama bunun için Axl içeri girdikten sonra kapıyı arkasından kapattı, bir sandalyeye geçti ve kışını sandalyeye koydu.

Hawk bunu izledi ve tereddüt etti, ama sonra masasının arkasına oturarak ona katıldı.

"Her şey yolunda mı?" Hawk sordu.

"Bir sorunum var. Kişisel. Ve bunu benimle konuşabileceğini umuyordum. Belki biraz fikir verebilirsin."

"Vur bana," diye davet etti Hawk.

Cabe "Hawk" Delgado için çalışmanın iyi yanlarından biri de buydu.

İyi bir patrondur, bilgisiyle cömertti, gerektiği yerde kredi verirdi, çuvalladığınızda yüzünüze vurmazdı ve yaptığınıza dair elinizi kaldırırdı ...

Ve sana ayıracak zamanı vardı. "Dün gece

Hattie'nin babasıyla tanıştım."

Hawk'ın dudakları

inceldi. Doğru.

Patronu sohbetlerinden haberdar olmayabilirdi ama ekibiyle Hawk'ın bilmediği pek bir şey olmamıştı.

Yani Don Yates'i biliyordu.

Axl ona "Gafil avlandım," dedi.

"Nasıl?" Hawk sordu.

"Onu seviyor, Hawk."

Hawk sandalyesine geri oturmadan önce bir süre

bakışlarını onun üzerinde tuttu. Evet.

Bu bir konuşma olacaktı.

"Onu seviyor ve ona vuruyor mu?" diye sorduğunda Hawk'ın sesi daha alçaktı.

Axl başını salladı. "Bunun için hiçbir mazeretim yok. Ya da sürekli sözlü tacizde bulunmasının. Bildiğim tek şey, son zamanlarda ona fahişe dediği."

"Tanrım," diye kırıptı Hawk.

"Bunu bana o söylemedi. Ryn'e söyledi, Ryn de Boone'a söyledi. Ben de Boone'dan öğrendim. Ama önce..." Durakladı, sonra devam etti, "Babasına müdahale edemem. İlişkilerinin işlevsiz olduğunu biliyor. Kendini borçlu hissediyor. Sadece ona arka çıkabilirdim. Ta ki bunu duyana kadar. Sonra babasıyla konuşmak zorunda kalacağımı paylaştım."

"Güzel," diye mırıldandı Hawk.

"Sonra oraya gittim ve adam resmen ışıldıyordu, Hattie erkek arkadaşını onunla tanışmaya getirdiği için çok mutluydu."

"Siktir," diye homurdandı Hawk.

"Sonra oturduk. Bana 'Ne iş yapıyorsun' ve 'Kızım ile nasıl tanıştın' sorularını yöneltti. Ben de cevapladım. Her şey iyiydi. Sonra ona Hattie'ye fahişe diyerek onu üzmesine izin veremeyeceğimi söyledim. Kötü bir ruh halinde olduğunu söyleyerek açıklamaya çalıştı. Gelecekte, eğer morali bozursa, bunun acısını Hattie'den çıkarmaması gerektiğini söyledim."

"İlk buluşmanızda," diye belirtti Hawk.

"İlk buluşmamızda," diye onayladı Axl.

"Ne oldu... ne? Onunla ne zamandır görüşüyorsun? Birkaç gündür mü?"

"Evet."

Hawk, "Kadınınla birkaç gün birlikte olduktan sonra onunla ilk karşılaştığında babasıyla kanunu ortaya koydun," dedi.

"Evet."

Hawk, "Tanrım, Axe, dalga geçmiyorsun," diye mırıldandı. "Bu gerçekten de dalga geçilecek bir şey değil." "Hayır, değil," diye onayladı Hawk.

Hawk'a bunu tam anlamıyla vermenin zamanı gelmişti.

"Her gece ona yemek hazırlamaya ve temizlik yapmaya gidiyor. Onun için ayak işlerini yapıyor. Adam onun günlük hayatının bir parçası. Dün gece gördüğüm adam pek sağlıklı değildi ama ayak işlerini bile kendi görebiliyordu. Ona söylediğim şey, yapması gerektiğini düşündüğü her şeyi desteklemek için orada olduğumdu. Ancak tüm şeffaflığımla umudum, onun hayatına bu şekilde düzenli olarak sızmadan hayatına devam etmesine yardımcı olacak bir yol bulmasıydı. Şimdi ise emin değilim."

Hawk, "Bunu erkekler yapar," dedi. "Pardon?" Axl sordu.

"Başka bir adamı ve içinde bulunduğu durumu görüyoruz ve kendimizi onun yerine koyduğumuzu fark etmiyoruz. Düşüncelerinizin nereye yöneldiğini bilmeden, bir kızım olsaydı ve onu sevseydim ve onunla muazzam ve muhtemelen affedilemez şekillerde uğraşsaydım, kurtuluş kapısının kapanmasını istemezdim diye düşünüyorsunuz."

Axl, "Bu mantıklı," dedi.

"Hattie tek çocuk mu?" Hawk sordu.

"Evet."

"Peki babası hasta mı?"

"Pek iyi idare edemediği bir diyabet." Hawk,

"Yani onun yerine o idare edecek," sonucunu çıkardı.

"Doğru. Ama güzel bir evi var. Arabası da yeni. Evden çalıştığı ve iyi para kazandığı bir işi olduğunu söylüyor. Akşam yemeğini o başlattı, adam da bitirip temizledi, böylece biz de planlarımıza devam edebildik. Geçen hafta onunla birkaç geceyi atlamak zorunda kaldı, ama o da

Ne de evi herhangi bir şekilde bakımsız görünüyordu. Rahatça yürüyemiyor ama marketten alışveriş yapabiliyor. Ayrıca bir eczaneden de geçebiliyor."

"Bu saçmalık."

Axl bir kez başını salladı. "Kontrol bu. O bunu biliyor. Bazı konuşmalar yaptık. Bir şeyler düşünüyor ve düşündüklerinin bir kısmı da ondan uzaklaşmak istediği, böylece kendisine yaptıkları ve bunun onu nasıl etkilemeye devam ettiği konusunda kafasını toparlayabileceği yönünde."

"Ve şimdi ona karşı gerçekten sağlıklı hisler beslediğini bildiğin için, bunun doğru yol olduğundan emin değilsin."

"Bu yüzden seninle konuşuyorum. Gerçekten buradan nereye gideceğimi bilmiyorum. Tekrar söylüyorum, Hattie ve ben yeniyiz. Zihinsel istismar hakkında konuştuk ama ona vurması hakkında konuşmadık. Ama söylemeye gerek yok, çünkü her ikisi de vardı, kesilmiş ve kurutulmuş görünüyordu."

"Ve şimdi işler karıştı."

"Şimdi işler karıştı," diye onayladı Axl.

"Babasının nerede olabileceği konusunda onunla konuştunuz mu?"

Axl başını salladı. "Hayır, ona umut vermek istemedim çünkü tüm bunlara rağmen o herkesin istediği şeyi istiyor. Babasının iyi bir baba olmasını."

Hawk sadece bir vuruş yaptı. Sonra kırdı.

"Birincisi, diyabet gibi önemli bir kronik hastalığı olan bir babanın tek çocuğu olarak, babasının ona ihtiyaç duyacağı bir zamanın gelmesi kaçınılmazdır. Ve eğer şu anda yapmakta olduğu şeyi yapmak zorunda olduğunu hissediyorsa, ki hissediyor, çünkü yapıyor, daha önemli hale geldiklerinde bu ihtiyaçları karşılamakla yükümlü hissedecektir. Ancak benim güçlü görüşüme göre şu an kesinlikle o zaman değil. Onu kendisinden uzaklaştırması gerekiyor. Ve bu istismarla ilgili değil. Kontrolle de ilgili değil. Bu, düzeltilmesi gereken bir aile birimindeki işlev bozukluğuyla ilgili. Yirmili yaşlarında olacak ve hayatında bir kez aşık olacak. Genç olmanın ve aşık olmanın tadını çıkarması gerekirken bir aile üyesinin zamanını ve enerjisini emmesine ihtiyacı yok."

Aşık olmak.

Axl bu üç kelimenin kadife etkisinden kurtulamadan Hawk, "Ve doğrusu," diye devam etti. "Adam doksan yaşında değil ama hasta. Yaşamayı gereken bir hayatı var ve bu hayat muhtemelen durumu nedeniyle kısılacak. Bu yüzden yaşamayı için cesaretlendirilmesi gerekiyor."

"Evet," diye homurdandı Axl, hâlâ Hattie'nin aşık olduğu düşüncesine takılıp kalmıştı. Ona.

Ki bunu onunla yapıyordu.

Sadece bunu bilinçli olarak kabul etmemiştir.

"İkincisi daha zor, bu yüzden buradasın," diye devam etti Hawk. "Ama bu adamla ilk buluşmanızda önemli işlere girişmekte sorun yaşamadıysanız, onunla birlikteyken de zaman geçirmeye devam edersiniz. Başlangıç ne kadar sarsıcı olursa olsun, onunla bir ilişki kurmaya çalışın. Sonra da, eğer kızını seviyorsa, kafasını kışından çıkarıp onunla baktan olmayan bir ilişki kurmak için çaba göstermesi gerektiğini belirtin."

"Evet," diye tekrarladı Axl.

"Bu daha zor Axe, çünkü onun haberi olmadan bunu yapamazsın. Bu da demek oluyor ki, Hattie'ye geçmiş ve güncel meseleler hakkında kafasını toparlamaya çalışırken, bunun içinde sağlıklı duygular olduğunu göstermelisin. Ve öyle olduğu için de, onu ikna etmek için ikinizin de üzerinde çalışmasının faydalı olacağını düşünüyorsunuz."

Hawk öne doğru eğildi.

Çünkü işi bitmemişti.

"Ama onu ikna etmeye değer olduğunu düşündüğünüzden emin olmalısınız," diye uyardı. "Eğer değilseniz, o zaman yaptığınız şeyi yapmaya devam etmelisiniz. Yapması gerektiğini düşündüğü şeyi destekleyin ve çizgiyi aştığında devreye girin."

"Doğru," dedi Axl.

Hawk'ın bakışları Axl'in üzerinde sabit kaldı.

Hawk, "Onunla birlikte zor bir yol geçirdiniz, büyürken yaşadıkları, birlikte olsanız bile kolay olmayacaktı," dedi. "Yine de, sadece kolay olmadığını değil, aynı zamanda kafa karıştırıcı olduğunu duymak berbat."

Axl, "Kesinlikle berbat," diye onayladı. "Yine de bunu benimle konuştuğun için minnettarım."

Hawk tekrar arkasına yaslandı ve "Her zaman" diye cevap verdi. Axl ayağa kalktı.

Şaşırtıcı bir şekilde, Hawk yapmadı.

"Tekrar teşekkürler," dedi Axl. "Ne yapacağımı şaşırmıştım. Şimdi değilim. Bu önemli, bu yüzden bir yolumuzun olması iyi bir şey."

Hawk başını salladı.

Axl kapıya doğru ilerledi. "Axe?" Hawk seslendi.

Patronuna döndü.

Hawk'ın yüzündeki ifadeyi görünce sanki biri göğüs kafesine yumruk atmış gibi hissetti.

Tam olarak okuyamadığı bir bakış. Ama hissedebiliyordu.

"Beni ne siker biliyor musun?" Hawk sessizce sordu. "Hayır," diye zorladı Axl.

"Bana bununla geldiğin için." Ve karnına bir çorap.

"Üzgünüm, ben-"

"Hayır," diye ısırdı Hawk. "Babana gidemediğin için bana geldin. Bu beni siker Axl. Çünkü karşımda oturup bu konuyu konuşurken kendini güvende hissetmen beni onurlandırdı. Ama babanın yanında kendini güvende hissetmelisin. Ama hissetmiyorsun. Ve bu beni çok kızdırıyor."

Axl hiçbir şey söylemedi.

Birçok şey hissetti. Ama hiçbir şey söylemedi.

Hawk yaptı.

"İki oğlum var," dedi Hawk ona bildiği bir şeyi söyleyerek. "Asher ya da Bruno'nun herhangi bir konuda tavsiye almak için başka bir adama gittiğini bilseydim, bunun gibi önemli bir şey ya da hangi protein tozunun en iyi işe yarayacağı, seni sikeyim, içimden biraz ölürdüm."

Kolay olmadı ama Axl yutkundu.

Hawk, "Demek istediğim, bu konuda körlemesine uçtuğunu anlıyorum," diye devam etti. "Senin için bir temel oluşturan bir baban yok, Hattie'nin de yok, bu yüzden ileriye giden yolu bilmek ya da kişisel yolunun rehberlik için babanın kapısına gitmesini sağlamak yerine onu araman gerekiyor. Buraya gelmek için zaman ayırdığına sevindim dostum. Hattie'de eksik olan şeyin sende de eksik olduğunu fark etmen ve bu konuda kaybolmaman konusunda seni uyarıyorum. Bugün buraya gelerek doğru seçimi yaptın. Hattie'nin babasıyla işler ilerledikçe, bu yolun sana her zaman açık olduğunu unutma. Bütün cevaplar bende değil. Her zaman sahip olacağım şey, dinlemek ve bir şeyler üzerinde çalışmak için zamanım olacak."

Boğazı düğümlenen Axl başını salladı.

Hawk yaşlıydı ama babası olacak kadar değil.

Ama Hawk gibi bir adamı akıl hocası olarak bulduğu için çok mutluydu. "Tamam. Görüşürüz Axl," diye bitirdi Hawk ikisi için de.

"Görüşürüz, Hawk."

Ve çenelerini kaldırarak Axl, Hawk'ın ofisinden çıktı.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

İki Çekmeceli

AXL

O akşam, yapmak istediğinden yirmi dakika sonra, Axl garajdan içeri girdi ve "Hattie, bebeğim, ben geldim" diye seslendi.

Ve saniyeler içinde Hattie, üzerinde küçük beyaz çiçekler olan uzun, sarı bir elbise giymiş, yalınayak mutfığa uçarak geldi. Gövdesine tam oturuyordu, kısa kolları firfırlıydı, eteği dökümlüydü ve sol bacağına dize kadar uzanan bir yırtmaç vardı.

Saçları başının üstüne yığılmıştı ve yüzü panik içindeydi.

"Tamam, her şeyi topladığımı sanıyordum ama toparlayamamışım," diye açıkladı. "Bu yüzden Sly'ı bugün benimle alışverişe gönderdim ve yedi elbise aldım. Hangisini giyeceğimi o kadar çok değiştirdim ki, sanırım Sly Hattie Detail'den çıkarılması için Brett'e yalvarabilir. Ama sanırım aradığım bu. Sen ne düşünüyorsun?"

Ona ne düşündüğünü söylemedi.

Ona ne bildiğini söyledi.

"Çok güzel görünüyorsun."

"Hayır, cidden, ne düşünüyorsun?"

Axl az önce bu soruya cevap verdiği için kafası karışmıştı.

"Tatlım, çok güzel görünüyorsun."

Kendine bakarken k a l ç a l a r ı n ı bir o yana bir bu yana kaydırdı, bu da eteğin bacaklarının etrafında kayması anlamına geliyordu.

Axl, "Çok mu rahat oldu?" diye sorarken onu izliyordu. Sonra onun yerine karar verdi. "Çok sıradan. Cherry Creek yazmıyor."

Gözlerini Hattie'nin kalçalarından ayırdı ve sertçe, "Hattie, bana bak," dedi.

Ona baktı.

"Sen. Bak. Çok güzelsin," diye ilan etti.

"Tamam," demeden önce birkaç saniye boyunca ona bakmaya devam etti.

Vay be.

"Şimdi, saç yukarı mı aşağı mı?"

Hiç tereddüt etmedi. "Aşağı."

"Doğru!" diye yüksek sesle bağırdı ve ardından odadan dışarı fırladı, eteği arkasında uçuşuyordu.

Onu banyoda, lavabonun üzerine eğilmiş, saçından bir şey çekerken buldu.

Yuvarlanıp gitti. Vay

canına.

Bu doğrudan sikine gitti.

Duş alması gerekiyordu ve yola çıkmaları gerekiyordu. Hızlı bir sevişme için zamanları yoktu.

"Bebeğim, duş almam lazım."

Ona döndü. "Saçım açıksa, ürüne ihtiyacım var. Ve keman zamanına. Benimle banyoda duş alabilir misin?" "Elbette."

Ona sırtıttı. "O zaman duş al." Ve saçlarına geri döndü.

Odasına geçti, giysilerini çıkardı, sandalyenin üzerine attı, botları ve çorapları yerde kaldı, sonra çıplak bir şekilde banyoya geri döndü.

Tekrar ona döndü, gözleri tüm vücudunu tarıyordu ama adamın sikine takılıp kalmıştı.

Bu, onun arkasına geçtiği, kendini vücuduna uydurduğu, eğildiği ve boynunu öptüğü, parfümünün kokusunu aldığı, aletin kıpırdadığını (tekrar) hissettiği ve kulağına "Daha sonra alabilirsin" dediği anlamına geliyordu.

"Mm," diye mırıldandı.

Boynunu tekrar öptü ve sonra duşa gitti.

Dışarı çıktığında Hattie hâlâ lavabonun başında saçlarıyla uğraşıyordu ama şimdi bunu Cleo banyo tezgâhının üzerinde oturmuş, kuyruğunu sallayarak ona hayranlıkla bakarken yapıyordu.

Axl bunu sorgulamadı.

Hattie'nin buklelerine olan hayranlığını anlamıştı.

Ama adam havluya uzandığında Cleo onu büyüleyen hiçbir şey hatırlamadı. Ve bunu yaparken ona bir bakış fırlattı, aşağı atladı ve Axl durdu

ve kasıla kasıla yürüyen Hattie'nin bacaklarının arkasından vücudunu geçirirken ona baktı.

"Tanrım, kedime ne yaptın?" diye sordu.

Hattie aynaya, "O bir kız," dedi, "ben de bir kızım, bir kızı kazanmanın en iyi yolunun ona kız kıza vakit geçirmeyi teklif etmek olduğunu fark ettim." Saçıyla oynamayı bıraktı ve tamamen ona döndü. "Başka bir deyişle, Cleo'yla biraz zaman geçirdim ve onunla çoğunlukla benim sohbet ettiğim, Cleo'nun da bir kase ton balığını mideye indirdiği bir sohbet yaptık."

"Kısacası, ona yemekle rüşvet verdin."

"Kesinlikle."

Axl kıkırdadı.

Hattie kalçasını leğene dayadı ve onun havlulanmasını izledi.

"Bebeğim, giyinmem beş dakikamı alacak ve beş dakika içinde kapıdan çıkmamız gerekiyor. Seni becermek için zamanım yok, bu da elbisen ya da ayakkabıların hakkında yedi kez daha fikrini değiştirmen için z a m a n ı m ı z olmadığı anlamına geliyor."

"Anladım, anladım," dedi, döndü, eteği uçtu ve kapıdan çıktı.

Kot pantolonu ve beyaz düğmeli bir bluz giymiş, ayakkabıları elinde salondan çıkarken, Hattie'nin ince bilek kayışlı, yüksek topuklu sarı sandaletleri, boğazında ve bileğinde küçük bir altın ve dudaklarında parıltılı bir parlaklıkla yataktan kalktığını gördüğünde, gitmeleri gerekmeden önce sahip olmak istediği yirmi dakikaya sahip olmayı gerçekten diledi.

O sabah kalkıp duş almak ve sonra da gitmek zorunda kalmadan önce onu becermek için uyandırmıştı.

Sly görevi devralmak için kapıdayken, onu yatağında bırakmıştı.

Bu sikiş, resmi olarak, onu o dudak parlatıcısıyla o ayakkabıların içinde gördüğü anda bitti.

Şimdi daha önce olduğundan çok daha fazla -bu ziyaretin aradan çıkmasını istiyordu ama bunu hiç beklemiyordu- annesi bu yemek için ısrar ettiğinde boyun eğmemiş olmayı diliyordu.

En azından onu öpme isteğini bastırdı, hem de sertçe, bunun ikisinin de başka şeyler istemesine yol açacağını biliyordu, bu da kararlılığının kırılması anlamına gelecekti ve ayakkabılarını giymeye devam etti.

Kadın çantasını kaptı. Adam onun elini tuttu.

Garajın kapısında, "Görüşürüz, Cleo." diye seslendi.

Bir şey yok.

"Sonra görüşürüz, şmoochmagooch," diye seslendi Hattie. Uzaktan bir miyavlama.

"Shmoochmagooch?" diye sordu.

"Sohbetimiz sırasında bebek gibi konuşmayı sevdiğini öğrendim," dedi ona. Lanet olsun.

Bu onu sırttırdı ve onları garajdan çıkarırken bile bunu yapmaya devam etti.

Kötü haber, yoldaydılar ve babasıyla işlerin nasıl gideceği her zaman bir saçmalıktı.

İyi haber, Hattie eve girdiği zamankinden çok daha sakın görünüyordu.

"İyi misin?" diye sordu onaylamak için.

"Kesinlikle hayır. Tamamen çıldırmış durumdayım," diye cevap verdi. Adam ona baktı ve hiçbir şey görmedi.

"İyi görünüyorsun," dedi.

"Numara yapıyorum."

Sırtışı geri geldi. "Tatlım, her şey yoluna girecek."

"Mm-hmm."

"Öyle. En önemlisi, bu gerçekleşecek ve bu da eninde sonunda biteceği, evde olacağımız ve her şeyin geride kalacağı anlamına geliyor."

"Akıllıca bir tavsiye. Şimdi eve dönüş yolculuğumu gözümde canlandırmaya başlayacağım." Sonra ellerini başparmağının ucundan orta parmağının ucuna kadar yanlarına kaldırdı ve "Om" diye zikretmeye başladı.

Şimdi sırtıtmıyordu.

Gülüyordu.

Kahretsin, o bir şeydi. Evet.

Sevimli kızlar kesinlikle onun için yaptı.

İlahi söylemeyi bıraktı, ellerini indirdi ve "Günün nasıl geçti?" diye sordu.

"Monitörlerde görevliydim," diye paylaştı. "Sırayla orada oturup onlara bakmak zorunda kalıyoruz. Bunu üç gün yaptım ve sonra iş istasyonumun arkasından çıkacağım. Ki bunun haftanın en güzel günü olacağını şimdiden biliyorum."

"Aksiyon adamı," diye not düştü.

"Kesinlikle bütün gün kışımın üstünde oturan bir adam değilim," diye cevap verdi.

Hiçbir şey söylemedi ve bir bakışta dudaklarının yukarı kalktığını, eğlenmiş görüldüğünü ve ön camdan dışarı baktığını gördü.

İyi bir geçti, o da kabul etti.

"Bazen, hangi işte çalıştığımıza bağlı olarak, gece nöbetlerinde bunu yapıyorum," dedi ona.

"Pekala," dedi.

"Bu bir sorun değil mi?" diye sordu.

"Tatlım, sabah dokuzdan ikiye kadar çalışıyorum. Bu bir sorun olur mu?" diye sordu.

"Hayır."

"Ben geceleri çalışırken senin geceleri çalışmak zorunda olmana kızamıyorum."

Doğru.

"Evet," dedi kıkırdamaları arasında. Kıkırdamayı bıraktığında, "Bugün stüdyona gittin mi?" diye sordu.

"Sly ile bir Pac-Man turnuvasının ortasındaydım ve bu arada, o senin kadar iyi değil, bu yüzden kışını tekmeledim, o sırada ailenle tanışmak için seçtiğim elbisenin işe yaramadığına karar verdim. Dört mağazaya gittik. Sly silah taşıyor. Beş olmamasının tek sebebi buydu. Bunu telafi etme ihtiyacı hissettim ve onu öğle yemeği için Cherry Cricket'a götürdüm. Kışına tekme basmamın acısını hissediyordu, bu yüzden video makinesinde iki tane kazanmak için kısa bir ilk yaptı, ben de kazandım. Elbise konusunda çıldırmaya başladım, çünkü kırmızı bir elbiseye karar vermişim, ama belli ki onu giymediğim için olmazdı. Bu yüzden stüdyoda olmaz."

"Belki yarın," diye cevap verdi.

Rahat bir sessizliğe gömüldüler ve bu sessizlik sırasında Axl iki şeyi düşündü.

Birincisi, eve, onun yanına dönmek güzeldi.

İki, birbirlerine aşık oluyorlardı.

Bu düşünceyle ona, "Daha önce hiç bir kadınla yaşamadım," dedi.

"Pardon?"

"Hiç bir kadınla yaşamadım," diye tekrarladı.

"Um... tamam."

"Bununla birlikte, son uzun süreli ilişkimde çok fazla kalıyordu. Birimiz yatıya kaldığında ikimiz de benim evimi tercih ediyorduk. Ben de ona bir çekmece verdim."

"Bir çekmece," dedi, kısmen düşünceli, kısmen alaycı. "Bu büyük bir şey."

"Ben öyle sanıyordum. Sadece bir çekmece olduğu için sinirlenmişti."

"Eğer bir günlüğüm olsaydı ve bu nedenle bir günlüğe yazsaydım ve sen bana bir çekmece verseydin, 'Sevgili günlük, bugün Axl bana bir çekmece verdi' anımı hak ettiği gibi yaşayabilmek için dışarı çıkıp kalpli çıkartmalar ve parıltılı bantlar almam gerekirdi."

Tekrar gülmeye başladı.

"Ben de bir erkekle yaşamadım," dedi ona. "Şimdiye kadar ikimiz de doğuştan yetenekliyiz gibi görünüyor," dedi.

Aracın yolcu tarafından bir sıcaklık dalgası ona çarptı.

Sonra göz ucuyla onun çenesini öpmek için yaklaştığını gördü.

Arkasına yaslandı ve "Neden bahsettiğinizi sorabilir miyim?" diye sorması bir dakika sürdü.

"Hayatımda hiç eve bir kadınla gelmedim."

Hattie cevap vermedi.

"Günlerdir eve sana geliyorum, tüm o olup bitenler yüzünden bunu düşünemedim. Düşünmek için bir saniyem oldu ve hoşuma gitti. Bu yüzden bilmen gerektiğini düşündüm."

Bunun üzerine, emniyet kemerinin sınırlarını tekrar zorlayarak onun çenesine bir öpücük daha kondurdu ve bu kez elini boynunun diğer tarafına dolayarak onu sıktı.

Onun dokunuşunu hissetti ve parfümünü kokladı. Evet.

Onu cipinde de seviyordu.

Axl onun öpücüklerinden hoşlanıyordu, ama bunu tekrar yaparsa diye paylaşmamaya karar verdi ve onun dokunuşu daha fazla harekete geçmesine neden oldu, arkasını dönüp annesini akşam yemeğine gönderecek türden.

Yolun geri kalanını rahat sessizliklerinde sürdüler. Ta ki ailesinin arabasına yanaşana kadar.

"Vay anasını," diye fısıldadı.

Onlar geçerken kırmızı tuğlalı, siyah panjurlu, beyaz ahşap işlemeli ve kavisli revaklı geniş evi inceledi.

Yeşil çimenler mükemmel bir şekilde bakımlıydı. Ön çitler kusursuz bir şekilde kırılmıştı. Evin ön cephesinin iki yanındaki çifte karaağaçlar olgunlaşmış ve yükselmişti.

Axl'ın daha önce hiç düşünmediği bir konu hakkındaki fikri, onu şaşırtan bir kesinlikte karşısına çıktı.

Ailesinin evinden nefret ediyordu.

Klasikti, gösterişliydi, benzersizliği yoktu, kişiliği yoktu ve hakkında söyleyebileceğiniz en iyi şeyler büyük, sağlam ve biraz zorlandığında görkemli olduğuydu.

Ama sıkıcıydı.

O evde kimin yaşadığını tahmin etmeniz gerekseydi, muhtemelen muhafazakâr, yaşlı ve tutucu derdiniz.

Yaşlılar hariç, hepsi doğru.

Dört garaj kapısı, çiçekli bir bitkiyle kaplı bir kemerli geçit, havuz ve tenis kortunu tam olarak gizlemeyen ve anne ve babasının yardımcısı/ hizmetçisinin yaşadığı küçük müstakil kayınvalide evini içeren büyük alana geri döndü.

Ve park ederken hissettiği duyguyu, ikinci yılında bölge yarışmalarında yüz metre koşuda ikinci olduğu için babası tarafından takım arkadaşları ve koçlarının önünde azarlandığından beri hissetmemişti.

Ama ne hissettiğini biliyordu.

Utanmıştı.

"Tamam, yani baban başarılı bir avukat değil. O süper, mega başarılı bir avukat," dedi Hattie.

"Firmasının yapabileceği en az ücretsiz işi yaptığını ve tam bir pislik gibi görünmek yerine tam bir pislik gibi görünmediğini söyleyeceğiz. Her saat faturalandırılabilir bir saattir. Ve çok çalışıyor."

"Axl," diye seslendi, sesi arar gibiydi, yumuşaktı.

Ona döndüğünde bakışlarının da sesiyle aynı olduğunu gördü. "İyi misin tatlım?" diye sordu.

Kahretsin.

O değildi.

"Yaparız, olur biter," dedi.

O zaman emniyet kemerini bıraktı, içeri girdi ve parlatılmış dudaklarını onunkilere dokundurdu.

Geri çekildi, hâlâ onun gözlerinin içine bakıyordu.

"Ailen hakkında her zaman seveceğimi bildiğim bir şey var. Seni onlar yaptı."

Lanet olsun.

Göğüs kafesine bir yumruk daha.

Niyet ettiği şeyi yapmadan önce onun niyetini okudu.

"Dudak parlatıcımı mahvetme" diye emrettiğinde anlamıştı.

"Dudak parlatıcını mahvedeceğim, güzelim," diye uyardı.

Ve sonra yaptı.

İşi bittiğinde, elinin tersiyle ağzını sildi.

Cipten indiler, eve doğru yürüdüler ve onları büyük mutfığa götüren arka kapıdan girdiler.

Ve her şeyi yapan kadınları Lisa yemek pişirirken başında bekleyen annesine.

Bu, onu bir kurşun gibi şaşırtan başka bir şeydi.

Annesi sadece annesiydi. Onun her zaman, her çocuğun annesinin güzel olduğunu düşüneceği şekilde güzel olduğunu düşünmüştü.

Ama o anda onu içine aldığı anda, onun gerçekten bir şey olduğunu gördü.

Uzun boylu, sarışın, klasik çekiciliğe sahip yüz hatları olan bu kadın her zaman inceydi. Her ne kadar son bir yıldır soyut bir şekilde kilo aldığını fark etmiş olsa da, bu ona yakışıyordu. Onu daha sağlıklı gösteriyordu. Hatta daha canlı.

Axl bu farkındalığa ulaştığı anda başka bir şey daha fark etti.

Kıyafetleri her zamankinden daha rahattı.

Hattie ve o, annesinden daha resmi giyinmişlerdi; Axl annesinin "misafirlikte" böyle bir şey yaptığını hiç görmemişti. Ve Hattie'yle ilk ziyaretlerini misafirlik olarak kabul edeceklerdi.

Ütülenmiş bir chino pantolon, yakası açık beyaz bir Oxford gömlek ve bir çift nötr düz ayakkabı giymişti.

Ayakkabıların Louboutin olduğunu biliyordu ama biri tarzını tanımadıkça ya da ruj kırmızısı tabanını görmedikçe bunu anlamayacaklardı.

Babasının annesi için tercih ettiği ayakkabılar (ve aksesuarlar) Chanel değildi.

Öyle ki Axl bile bunu biliyordu. Babasının kaç kez, "Rachel... hayır. Geri dönüp Chanel'i takmalısın."

O Louboutin'lerde neredeyse asi bir şeyler vardı. Ve kesinlikle chino pantolon.

"Tatlım," diye selamladı, doğrudan ona doğru ilerleyip gülümserken bir yandan da Hattie'ye meraklı bakışlar fırlattı.

"Anne," diye karşılık verdi.

Ona doğru geldi ve ellerini omuzlarına koyarak annesinin yaptığı şeyi yaptı. Birini beline koydu ve yanağından öpmesi için eğildi.

Doğruldu ve onları Hattie'ye çevirirken eline biraz baskı uyguladı.

"Anne, bu Hattie Yates. Hattie, bebeğim, bu benim annem, Rachel Pantera."

Hattie elini kaldırmış, yüzünde sahte görünmeyen bir gülümseme vardı ama boynunun ve omuzlarının sert çizgisinden gergin olduğu anlaşılıyordu.

"Bayan Pantera, sizinle tanışmak gerçekten çok güzel."

"Hattie, lütfen bana Rachel de," diye davet etti annesi, elini tutup diğer eliyle kapatarak. "Ben de tanıştığımıza memnun oldum ve bu ne harika bir elbise. Çok zahmetsiz ama çok şık."

"Vay, teşekkür ederim Bayan.... özür dilerim Rachel."

Axl Hattie'yi Lisa'yla tanıştıramadan babası içeri girdi. "Duydum mu...?"

Axl, babasının mahkeme salonundaki gür sesini duyunca gerildi.

"... Axl'ın cipi mi?" Adam mutfakta belirdi. "Evet! İşte benim oğlum."

Bir de babası vardı.

Ne kadar önemli biri olduğunu gözden kaçırmamanız için, üstünü değiştirmemişti. Görünüşü eve yeni geldiği, takım elbise ceketini silktiği ve kravatını çıkardığı izlenimini veriyordu. Ama korkmayın, tam zamanında gelmişti.

Axl babasından çok şey miras almıştı. Sadece erkenden gümüşe dönen koyu renk saçları değil, boyu, yapısı ve mavi gözleri de.

Annesi Hattie'den uzaklaştı ve Hattie hemen Axl'a yaklaştı.

Çok yakındı, omzu onunkine değdi. Kolunu onun beline doladı.

"Tanrım, şu haline bak," dedi Syllas Pantera Hattie'ye. "Ne kadar güzel bir şeysin, değil mi?"

Axl'ın vücudundaki her kas lifi gerilmişti.

O lanet olası güzel, *küçük* bir şey değildi. Sikeyim.

Hemen Hattie'ye haddini bildirmek için indirgeyici bir dil kullandı. Yani evet.

O gecelerden biri olacaktı.

Sikeyim.

"Bay Pantera," diye araya girdi Hattie, Axl'in yanından ayrılmadan ama elini Sylas'a doğru kaldırarak.

Babası el sallayarak, "Hayır, hayır, hayır. Sylas. Bana Sylas de."

Sonra onu omuzlarından tutup Axl'in elinden kurtardı ve yanağından öpmek için eğildi.

Onu bıraktı ve Axl anında onu tekrar sahiplendi.

"Çocuk," diye selamladı Sylas onu.

"Baba," diye yanıtladı Axl.

"Formda görünüyorsun,"

dedi Sylas. "Sen de öyle,"

diye karşılık verdi Axl. "İyi çalışıyor musun?"

"Her zamanki gibi."

Babasının ağzı gerildi.

İş çetrefilli bir konuydu, çünkü babası Axl'in ne iş yaptığını tam olarak bilmiyordu ve bilse bile, Axl ona söyleyemediği için bunun tam olarak neleri gerektirdiğini bilemezdi.

Ve Sylas bir şeyleri bilmemekten hoşlanmazdı.

Öyle ki, babasının Hawk'ın operasyonlarını soruşturma ihtimali vardı. Şirket içinde bir müfettişi vardı ve ortak olarak babası şirket kaynaklarını uygun gördüğü şekilde kullanmaktan çekinmezdi.

Ama öyle olsa bile, keşfedilecek çok şey vardı. Ve Sylas ne kadarının keşfedilmediğini bilirdi.

"Sanırım bu iyi," dedi Sylas sıkıntıyla. "Şimdi, bütün gece mutfakta mı duracağız, yoksa kokteyl mi hazırlayacağım?"

Annesi, "Bir kokteyl alabilirim, hayatım," diye araya girdi.

"Her zaman," diye karşılık verdi Sylas, Hattie'ye bir bakış attıktan sonra, "Martini zamanı," diye küçümseyerek.

Rachel, annesinin alkol sorunu olduğunu ima eden bu üstü kapalı hakaret karşısında bir santim geri çekildi.

Axl'in bildiği kadarıyla onda olmayan bir şey. Axl babasının boğazına yumruk atarak savaştı.

Hattie yarığa doğru ilerledi.

"Ben de martini severim, Rachel. Votka mı cin mi?"

Sylas karısı adına, "Eğer alkol içeriyorsa her ikisi de," diye cevap verdi.

Ve işte yine oradaydı.

Ne oluyor lan?

Rachel'ın yanaklarında pembe noktalar belirdi, kocasına yan gözle baktığını gizleyemedi ve Hattie'nin parmakları Axl'in belindeki parmaklarının üzerinde kıvrıldı.

O zaman ne kadar sert bastırdıklarını fark etti. Baskıyı bıraktı ve başını eğerek ona baktı. "Özür dilerim," diye mırıldandı.

"Olma," diye fısıldadı, parmaklarını onunkilerin etrafında tutarak.

"Nedir bu?" Sylas sordu.

Axl kısaca, "Hiçbir şey," dedi. "Ben de bir martini alabilirim."

Sylas Hattie'ye baktı ve Axl'a bir parmak salladı. "Bu çocuğun viski içmeye başlamasını sağlamalıyım. İşte bu bir erkek içkisi."

Hattie gerginliği yatıştırmak için elinden geleni yaparak ona parlak, şakacı bir gülümseme attı. "Şey, Sylas, James Bond martini içer ve herkesin onun oldukça erkeksi olduğunu düşündüğünden eminim."

"Evet ama o hayal ürünü," diye karşılık verdi Sylas. Ve sonra Hattie dahiyane bir şey yaptı.

Sylas'ın erkekçe bir içki olduğunu düşündüğü şeyi daha az sikine takamayacağını, bu yüzden kesinlikle bu konuda tartışmayacağını belli eder bir şekilde "Touché" diyerek hemen teslim oldu.

Bu da Sylas'ı fiziksel olarak kısa düşürdü. Vücudu sarsıldı.

Onunla işi biten Hattie annesine baktı.

"Rachel, bu *mutfak*. *İnanılmaz bir şey*. Umarım bu gece evinizi gezmek için vaktimiz olur."

"Sylas martinilerimizi hazırlarken bunu şimdi yapmaya ne dersiniz?" Rachel davet etti. Annesi babasına baktı. "Benimki de *votka* olacak, Sylas. Her zaman olduğu gibi."

Hattie, Axl'a bakarak, "Ah, ben-" diye söze başladı, "onu babasıyla bırakmak istemiyordu.

"Git tatlım," diye cesaretlendirdi. "Votka mı cin mi?"

"Votka."

"Zeytin mi, burgu mu?"

"Her ikisi de," diye cevap verdi, elini sıktı ve sonra onu bırakıp kolunun kıvrımından uzaklaşırken annesine oyunbazca gülümsedi.

Rachel Hattie'yi Lisa ile tanıştırtırken Axl merhaba demek için yakın durdu.

Sonra kadınlar gittiler ve Axl babasını kütüphaneye kadar takip etti, babasının içki dolabını sakladığı yerd, bu yüzden eğlencelerinin çoğunu orada yapıyorlardı.

Böylece tüm duvarlarda tavandan tabana rafları kaplayan devasa kitap koleksiyonuyla insanları heyecanlandırabilir, Johnny Bench tarafından imzalanmış beyzbol topuyla etkileyebilir ya da insanlar Chihuly Persian setini fark ettiğinde nefeslerini tutabilirdi.

"Gerçekten martini mi istiyorsun?" Sylas çalkalayıcıyı eline alarak sordu. "Gerçekten martini istiyorum. Votka. Zeytinli. Kirli. Hattie için de aynısından."

Babası karıştırmaya hazırlandı ama buzu ve zeytin suyunu koyduktan sonra votkaya uzandı ve Axl'a baktı. "Hangisini tercih ettiğini bilmiyordun."

"Kerevizi sevip sevmediğini ya da kutuplardaki buzulların erimesi hakkında ne düşündüğünü bilmiyorum. Beş yıldır evli değiliz. Ama öğreneceğim."

"Onunla ne zamandır görüşüyorsun?"

Yaklaşık dört gündür benimle yaşıyor.

Bu babasının kafasını patlatırdı ve bu nedenle söylemek istedi ama beş yaşında olmadığı için söylemedi.

"Çok uzun sürmez," dedi onun yerine.

"Uzun sürmez," diye tekrarlardı Sylas nefesinin altında. "Diş çekmek gibi bir şey bu."

"Biz yeniyiz baba. Annem beni yemeğe davet etmek için aradı. Önemli olduğunu düşündüğüm özel biriyle tanıştığımı ve annemin onunla tanışmak istediğini ağzımdan kaçırdım. Yani Hattie burada. O buradayken sakın olursan çok memnun olurum."

"Ben her zaman havalıyım," diye yanıtladı Sylas.

"Ona küçük güzel şey demek hiç hoş değil."

Sylas Cîroc doldurmayı bıraktı ve Axl'a kaşlarını kaldırdı. "Güzel bir kız ve tahminimce, o topukluları giymeseydi senden sekiz santim daha kısa olurdu, yani bu çok az."

Axl derin bir nefes aldı, pencereden dışarı bakmak için başını çevirdi, sonra bir kanepeye gitti ve vücudunu kanepeye katladı.

Sylas, Axl'ın söylediklerini duymasını istemiyormuş gibi bir sesle, "Sen her zaman çok hassas oldun," dedi ama Axl'ın söylediklerini duymasını kesinlikle istiyordu.

Bırakmalıydı.

Bırakmadı.

"Şu anda *annemle* birlikte ailemin evini gezen bir kadınla, ki bu onun benim için önemli olduğu anlamına geliyor, hassas olduğum bir konu

olabilir mi?

ailemden hoşlanmasını istememden mi kaynaklanıyor?"

"Bizi neden sevmediğini anlayamıyorum."

"Sana hiç güzel küçük şey denmedi. Eğer öyle olsaydı, bu fikrini tekrar gözden geçirebilirdin."

Sylas çalkalayıcının üstünü düzeltmeyi bıraktı, yere koydu ve tamamen Axl'a döndü.

Ve oyunlar başlamak üzereydi.

Yanıldığı kanıtlanmadı.

"Kahretsin, benim oğlum belki de kendilerine erkek dememesi gereken şu aydınlanmış adamlardan biri."

"*Aydınlanmış* kelimesini alıp kötü bir şeymiş gibi göstermeyi ancak siz başarabilirsiniz."

"Gerçekten korkak olduğun anlamına
geliyorsa öyledir." "İşimiz bitti."

Bunu Axl söylemedi.

Hattie söyledi.

Başını onun sesine doğru çevirdi ve kapı aralığında annesiyle birlikte durduğunu gördü, ikisinin de yüzü öfkeyle kızarmıştı.

Kendini bildi bileli babasının yanında çok az duygu göstermiş olan annesi, şaşırtıcı bir şekilde patlamaya hazır görünüyordu.

Ama Hattie...

Tanrım.

Hattie.

Rachel'a döndü ve "Çok ama çok üzgünüm." dedi. Sonra Axl'a dönerek, "Axl, artık eve gitmek istiyorum." dedi.

Kanepeden kalktı, ona aşık olduğunu ve eninde sonunda ailesiyle bir ilişki kurmak zorunda kalacağını düşünürsek, bunu nasıl oynayacağı konusunda hiçbir fikri yoktu.

Yine de oradan siktir olup gitmeye ve babası kendini toparladıktan sonra tekrar denemeye meyilliydi.

Ama Sylas odanın ortasına doğru ilerledi ve kandırıcı bir sesle, "Bunun kulağa nasıl geldiğini biliyorum. Anlamıyorsunuz. Oğlum ve benim belli bir şakamız vardır."

"Kulağa hiç de şaka gibi gelmese de, *am* kelimesini aşağılayıcı bir şekilde kullandığını biliyorum ve benim de bir *amım olduğu* ve benim için oldukça değerli olduğu için, bunu saldırgan buluyorum," diye karşılık verdi Hattie.

Axl kahkahalarla bağdırmamak ya da ona beşlik çakmak için odanın öbür ucuna yürümemek için ayaklarına bakmak zorunda kaldı.

Hattie devam edince başını kaldırdı.

"Ama bu konunun dışında. Oğlunuz benim için çok önemli. O gerçekten iyi bir adam. Komik, tatlı, anlayışlı ve bana nezaket ve saygıyla davranıyor. Koruyucu ve destekleyicidir. Ve harika bir aşçı. Ve eğer tüm bunların "amcık" olduğunu düşünüyorsanız, size katılıyorum. Çünkü bana soracak olursanız oldukça harika."

"Brava, Hattie," diye bağdırdı Rachel.

Hattie'nin bedeni, odada başka birinin olduğundan haberi yokmuş gibi sarsıldı. Rachel, "Sylas, Hattie'den özür dile," diye rica etti.

Babasının bildiği pek çok şey vardı ve bunlardan biri de şuydu: Şaşırtıcı bir düşmanla karşılaştığınızda, onu alt etmenin bir yolunu bulmak için elinizdeki tüm araçları kullanırsınız.

Bu kez pişmanlık ve cazibeyi seçti.

"Kesinlikle haklısın, Hattie. Bu kelime çok uzun zamandır iğrenç bir şekilde kullanılıyor ve benim onu kullanışım da aynı derecede kabaydı." Elini göğsüne koyarak daha da sertleşti. "İçtenlikle özür dilerim."

"Yemlediğin ben değildim," diye karşılık verdi

Hattie. Vay anasını.

Axl gülümsemesini durduramadı.

Babası ona döndü ve gözlerinin etrafındaki deri gerginleşti.

Evet.

Axl muhtemelen bütün gece

gülümseyecekti. "Üzgünüm evlat, çok ileri gittim."

Axl, "Evet," diye kabul etti.

"Tamam o zaman," dedi Rachel yüksek sesle, Hattie'yi tutup odaya götürürken. "Bu iş bitti. Devam etmeye ne dersin? Hattie," kadına baktı, "rahatsız olmanı anlıyorum ama gerçekten kalmanı istiyoruz. Ve söz veriyorum, Sylas uslu *durabilir*."

Axl'ın babasına daha önce hiç görmediği bir bakışla bitirdi.

O kadar sivri ve keskindi ki Sylas'ın kanamaya başlamaması bir mucizeydi. Hattie Axl'a baktı ve sertçe vurdu.

"Ben iyiyim bebeğim," dedi.

Hemen annesine döndü. "Biz kalacağız." Peki, tamam.

Önceden biliyordu.

O anda çok daha iyi biliyordu.

Bu inanılmaz derecede harika kadına aşık oluyordu.

Hattie annesinden ona geçti.

"Martinileri bitir, Sylas," diye tısladı Rachel, kocasına doğru yürürken.

"Emrinizdeyim," diye mırıldandı, ses tonunda bir gerginlik vardı ve içki dolabına geri dön.

Axl bunun az önce olanlarla ilgili olmadığını

hissetti. Ama az önce olanlar yardımcı olmadı.

Hattie'nin parmaklarının kendi parmaklarına dolandığını hissettiğinde anne babasını izliyordu.

Bu yüzden onun bakışlarını yakalamak için başını eğdi.

Sonra eğilip kızın boynunu öptü ve kulağına fısıldayacak pozisyona geldi: "Kanıt, güzelim. Sen lanet olası bir harikasın."

Gözlerinin içine bakmak için başını geriye çekti. Ve sonra yüksek sesle "Sen de öylesin" dedi.

Sonra onu kanepeye öyle bir çekti ki, biraz daha bastırsa omzunu yerinden oynatacaktı. Ve yere düştüklerinde, kendini neredeyse onun yanına yapıştırdı, bu da Axl'ın gülmemek için kendini zor tutmasına neden oldu.

Sonra gözlerini annesine dikti.

"Rachel, Axl bana o dünyaya gelmeden önce senin bir yazılım sihirbazı olduğunu söyledi. Axl ve benim ortak bir arkadaşımız var, mühendis olmak için okuyor. Bilgisayarlar hakkında her şeyi biliyor. Eminim seninle teknoloji hakkında sohbet etmeyi çok ister."

Annesi, bu evde kendisiyle ilgili hiçbir şey olmadığı için ürkmüş gibi göründü ama sonra yüzü ısındı. "Ben... şey, bunu çok isterim."

Hattie ona muhteşem bir şekilde gülümsedi.

Rachel, "Bahse girerim bir iş bulduğunda, işe etek ve hortum giyerek gitmesine izin vermeyecekler," diye yorum yaptı.

Hattie hafifçe öne eğildi ve dehşete kapılmış bir ifadeyle, "Hayır. Sana hortum mu giydirdiler? Gerçekten mi? Bu neredeyse barbarlık."

İki kadın da kahkahalara boğuldu.

Axl babasının kolu yüzüne geldiği için geriye doğru kayd ve Hattie'ye doğru bir martini uzattı.

Onu aldı ve ona sadece bir bakış atarak, "Teşekkürler Syllas. Sen bir bebedirsin."

Hemen dikkatini Rachel'a verdi ve gevezelik etmeye başladı.

Axl onu izledi, koltuğa yerleştirdi, onu yanına oturtmak için bir kolunu ona doladı ve dudaklarının seğirdiğini hissetti.

Evet.

Hattie Yates bir şeydi.

Ve bu şey inanılmazdı.

* * *

Kadın adamın üstüne çıktı, kollarını adamın omuzlarına doladı, amcığıyla adamın sikini okşuyor, ağzı meme ucunu çekiyordu.

Yavaş hareket ediyordu, sanki onu içine alırken her santimetresini hissetmesini istiyordu.

Ve, oh evet.

Bunu hissetti.

Onunla sevişiyordu.

Ve babasına onun hakkında söylediği şeylerden sonra, Axl bundan hoşlanmadı.

Bu yüzden onu bir dizinin arkasından kavradı, kaldırdı, tatlı, sıkı meme ucunu ağzından serbest bıraktı ve onları yuvarladı, böylece sırtüstü yattı ve okşayan üstte olan oydu.

Yavaş.

Onunla sevişmek.

Onun tatlı Hattie'si bir cehennem kedisini almakta hiç tereddüt etmedi. Onun için.

Bacaklarını adamın yanlarına bastırdı, elleri adamın sırtında, boynunda, saçlarında dolaştı ama parmakları adamın yanaklarında durdu.

"Çok yakışıklı," diye fısıldadı.

Bu konuda ne hissettiğini onu öperek gösterdi.

Ağzının sıcak, ıslak cömertliği, bacaklarının arasında hissettiklerine paraleldi.

Onu ilk kez eldivensiz yakalamıştı.

Kadının doğum kontrol iğnesi yaptırdığını ve erkeğin de son uzun döneminden beri eldivensiz içeri girmediğini paylaşmasının ardından kadının önerisi

Ama Hawk'ın iki yılda bir sağlık kontrolünden geçmesi gerekiyordu, sonuncusu altı hafta önceydi ve temiz çıkmıştı.

O gece onunla yaşadıklarını yaşadığı için prezervatiflerden vazgeçme zamanının geldiğine karar verdiğini biliyordu.

Onların yakın olmasını istedi.

Ona bunu vermek istedi.

Arada bir şey yok.

Ve çeşitli nedenlerden dolayı, bu *harika* hissettirdi.

Elleri kıçına gittiğinde püşmelerini kesti, dolaşmak yoktu, bu bir talepti.

Kulak memesini ısırđı ve daha hızlı hareket etti.

Bir bacağını adamın kalçasının arkasına dolayarak, diğer ayağını yatağa koyarak ve her itişte nabzını yükselterek karşılık verdi.

Aynen yle.

"ok tatlısın bebeğim," diye mırıldandı onun dudaklarına karşı. Kadın onu öptü.

Adam daha hızlı gitti, kadın da elinden geldiğince onu cesaretlendirdi ve sınıra doğru itti.

Onun orada olmadığını hissetti ve ona ihtiyaçı vardı.

Bu yüzden bir elini aralarına kaydırđı, daha hızlı, daha sert giderken başparmağıyla klitorisini bastırđı ve seğirtti ve boşaldığında diline karşı nefesi kesildi.

Dudaklarını kızın boğazına doğru kaydırđı, ama aniden, beklenmedik bir şeyle karşılaşınca başı geriye gitti.

Sert.

O kadar sertti ki, boynunun arkasındaki tescilli tutuşunu sadece belli belirsiz hissetti ve tatmin olmuş "Oh evet," ok uzakta görünüyordu.

Orgazmı, orgazmın yarattığı şok kadar hızlı bir şekilde geri çekildi, bu da onun üzerine yığıldığı anlamına geliyordu, ama en azından onları yuvarlayacak kadar akıllıydı, böylece onun ağırlığını çok uzun süre taşımak zorunda kalmadı.

Kadın ona dokunurken, onun tadına bakarken nefesleri eşitlendi. O da aynısını yaptı.

Bazen hiç konuşmadan çok şey anlatırsınız. Bu da o zamanlardan biriydi.

Daha önce hiç yapmamış olsa da Axl, başparmağını boğazından çenesine, çenesinden kulağına kadar takip etmesinin ve başparmağı oraya ulaştığında kulağını pmesinin ne anlama geldiğini biliyordu.

Ellerini bıraktı.

Onun üzerinden kayarak yataktan çıktı.

Bu ilk seferi olduğu için temizlik konusunda ne durumda olduğunu, mahremiyet isteyip istemediğini bilmiyordu. Bu yüzden ona katılmak yerine yatakta uzanıp banyoda işini bitirmesini bekledi.

Onun odaya girdiğini görünce yataktan kalktı. Yarı yolda buluştular, dudaklarına dokundu ve banyoya gitti, onu sikinden temizledi, hızla dişlerini fırçaladı ve dışarı çıktı.

Yatakta gecelikte yatıyordu ve adam külot giydiğini biliyordu. Hiçbir şekilde çıplak uyumazdı.

O da bilmiyordu, bu yüzden bir uyku pantolonu çekti. Ona katıldı ve onları birbirine doladı.

Daha da yaklaştı ve yüzünü onun boğazına gömdü.

"Bu gece gerçekten iyi hissettin bebeğim," dedi sessizce saçlarına.

"Sen her zaman çok iyi hissediyorsun, bebeğim," diye cevap verdi.

Sırıttı. "Yani, seni böyle görmek güzeldi."

Profilaktiklerden vazgeçmekten daha fazlasını kastediyordu. "Evet," diye fısıldadı.

Onun ne demek istediğini biliyordu.

Kollarıyla onu sıktı.

"Babama arka çıktığın için teşekkürler."

"Mm," diye mırıldandı.

Babasından hoşlanmıyordu. Bütün gece ona bir kez bile ısınamadı. Syllas ne kadar dalkavukluk yaparsa yapsın, ona katlandı ve hepsi bu.

Bu babasının kaybıydı.

Yine de babası Axl kendini bildi bileli çok şey kaybetmişti.

Bu sayede annesi hiç rahatsız olmamıştı. Aslında,

Hattie ve annesi birbirlerine bağlandılar.

Aşırı.

Hoşuna

gitti.

Ama hoşlanmadığı bir şey vardı.

"Sanırım annemle aralarında bir şeyler var."

"Mm," diye tekrarladı, ama bu farklıydı.

"Ne?" diye sordu.

"Bilmiyorum," diye cevap verdi.

"Biliyor sayılırsın," diye karşılık verdi.

Başını geriye doğru eğdi. "Bu gece senin için zordu."

"Bu gece bazen olduğundan daha kötüydü, en kötüsü değildi. Sinir bozucu ama buna alışkınım ve alışkın olduğum için de sinir bozucu."

Yastığa doğru başını salladı. "Bunu hissediyorum." Evet, hissediyordu.

"Bundan bahsediyorsun çünkü..." diye sordu.

"Ne kadar ham olduğunu bilmiyorum" derken tereddütlüydü.

"Onunla işi bitti," diye belirtti.

Dudaklarını sıkıca birbirine bastırdı ve kaşlarını kaldırdı. Evet.

Annesinin babasıyla işi bitmişti.

Hattie bile okuyabiliyordu ve onları çok az tanıyordu.

"Şükürler olsun ki misafir odam yok," diye mırıldandı.

Ona sıırıttı. "Annen bana kendi başının çaresine bakabileceği izlenimini veriyor."

O bunu bilmiyordu.

"Bunun bir olasılık olduğundan hiç bahsetmemiştiniz. Bu senin için aniden mi ortaya çıktı?" diye sordu.

"Yirmi yıl önce onu terk etmesini isterdim. O kadar sıkışmış görünüyordu ki, asla çıkamayacaktı."

"Belki bir şey olmuştur," diye önerdi.

"Onunla uğraşmama eğiliminde. Bu gece, o daldı. Bunu senin önünde yapmasına şaşırılmış gibiydi. Ama bunu yapmasına şaşırdığından emin değilim. Birbirlerinin boğazına sarılmadılar ama medeni olabilmeleri için bile çaba sarf etmeleri gerektiği açıktı."

Hattie'nin buna söyleyecek bir şeyi yoktu.

Annesi her ne yapacaksa yapmaya hazırlanıyordu, Hattie'nin babası belki de işe yarar biriydi ve Axl ile takım arkadaşları bir grup kirli polisi ortadan kaldırmak için durmuş bir görevdeydi.

"En azından takipçin ilgisini kaybetmiş gibi görünüyor," dedi.

"Öyle mi düşünüyorsun?" diye sordu.

"Bir dakika oldu," dedi. "Hank ve Eddie'ye anlattım, onlara resimleri verdim. Bir buluşma ayarlayacağım. Onlarla ve Hawk'la otururum. Ne düşündüklerini sorarım."

"Tamam."

Sesi uykusu gelmiş gibi geliyordu.

Ağırlığının bir kısmını alsın ve daha yakın olsunlar diye yer değiştirdi.

"Bir sapığın peşine takılmayı göze alıyorsun," diye mırıldandı.

"Bana göz kulak olan insanlar var," diye cevap verdi.

Kesinlikle uykulu.

"Evet, öyle bebeğim. Hadi uyu."

"Tamam," diye tekrarladı.

"Hattie?" diye seslendi.

"Evet?"

"Seninle uğraşan bu adamdan kurtulduğunu düşünüyoruz ve eve gitmek istiyorsun, sana burada iki çekmece veriyorum ve bir tane de senin evinde istiyorum."

Vücudu gerildi, sonra gevşedi.

Tamamen.

"İki çekmece. Bir günlüğe ihtiyacım var,"

diye mırıldandı. Adam kıkırdadı.

Yüzünü onun boynuna bastırdı.

Çok geçmeden ikisi de uyudu.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Kapalı

HATTIE

Seks sonrası sersemlemiş bir halde yatağımdaydım ve birdenbire artık yatakta **değildim.**

Şey, yarım değildi.

Üst tarafım Axl'ın kollarındaydı ve yüzü boynumun derinliklerine gömülmüştü.

Bana morluk yapıyormuş gibi hissettim, bu hissi sevdim, sonra dişlerini batırdı ve bu hissi *çok* daha fazla sevdim.

Bunu yaptıktan sonra kulağıma homurdandı,

"Krema." Gülümsedim.

Başımı geriye çekerek mesajımı aldı ve bakışlarımı yakalamak için başını kaldırdı.

"Adamıma iyi bak," diye fısıldadım.

İşim bittiğinde beni sert ve kapalı bir şekilde öpmeden önce dudaklarımın konuşmasını izledi.

Beni bıraktı, dudaklarını şakağıma dokundurdu ve sonra tekrar yataktan kalkıp yaşam alanıma giden merdivenlere yöneldi.

Yerime oturdum ve gidişini izledim.

Cuma sabahıydı ve Pazartesi günü ailesiyle yediği akşam yemeğinden sonra, olaysız bir hafta geçirmişti.

Hızlıca arayı kapatalım:

Salı günü hiçbir şey olmadı, sadece babama bakmaya gittiğimde çekingen görünüyordu. Düşmanca değil. Sadece sessiz ve kafasının içindeydi.

Sanırım bunu beklemeliydim.

Çarşamba günü, takipçimden hala ses çıkmayınca ve stüdyoma girmek istediğim için - dürüst olmak gerekirse, Sly'dan gerçekten hoşlanıyordum, komik ve tatlıydı, suç faaliyetlerine karışması muhtemel olsa bile - ama onunla orada yaratabilir miyim bilmiyordum.

Ama denemek istemiyordum.

Zaten bir haftadır neredeyse hiç yalnız kalmamıştım. Bu süre içinde arabama bile binmemiştim.

O zamana kadar kendimi tanıımıyordum ama yalnız kalmayı seven bir kadın olduğumu öğreniyordum.

Aslında, bunun için can atıyordum.

Çarşamba günü sabah seksinden sonra Axl'a Hawk ve polis arkadaşlarıyla konuşup sürekli görevden alınmamın akıllıca olup olmadığını sorması için yalvardım.

Bunun kısmen soruyu doğru zamanladığımdan, kısmen de beni okuduğundan kaynaklandığını hissediyordum, ama oyalanmadı.

Başka bir deyişle, Sly ve benimle Mustard'da öğle yemeği için buluştu.

Orada bize bir görüşme yaptıklarını ve bu aranın benimle uğraşan kişinin yoluna devam ettiği anlamına gelip gelmediğini bilmediklerini söyledi, ama

...

"Evinizin dışında kameralarımız olduğuna göre, arabanıza bir takip cihazı, telefonunuza bir izleme uygulaması koymamızda sakınca yoksa, bir panik butonu taşıyorsanız ve Ian kulüpteki işlerle ilgileniyorsa, tek başınıza gitmeniz de sakınca yoktur. Tabii tekrar vurmazsa. O zaman yeniden toplanırız."

Bu plana çok sıcak bakıyordum ve Axl'a da söyledim.

Ancak, bunun olabileceğini paylaşmama rağmen, Sly görevden alınacağını öğrendiğinde biraz üzgün görünüyordu.

Yani evet.

Adam çok tatlıydı.

Ve biraz kötü

hissettim.

Ama cidden, bir kızın kendine biraz zaman ayırmaya ihtiyacı vardı.

Bir nevi son buluşmamız gibi görünse de (onu tekrar göreceğimi umuyordum), Sly gitmeden önce bizimle öğle yemeği yedi.

Axl beni eve bıraktı, panik butonunu verdi, telefonuma uygulamayı indirdi ve kurdu, takip cihazını arabama taktı ve sonra "Anahtarım sende. Gidip eşyalarını alabilirsin. Ya da bırakabilirsin. Bu gece çekmecelerini temizleyeceğim."

Bu da (*belli ki*) işe dönmesi gerektiği için bitirmek zorunda kaldığı bir öpüşme seansına yol açtı.

Evine gittim ve eşyalarımın bir kısmını aldım (gerçi bir kısmını da bıraktım).

Ama evimde Axl için bir çekmece temizleyene kadar bunu yapmadım.

Axl'dan eve döndükten kısa bir süre sonra Brett'in benim korunmasız olmamdan hoşnut olmadığını fark ettim.

Arayıp benimle paylaştığında bunu buldum.

"Brett, adam uzun zamandır görüşmüyoruz ve benim biraz yalnız kalmam gerekiyor," dedim ona.

"Bunu anlayabiliyorum Hattie, ama belirsiz bir durumda ihtiyatlı davranmalısın," diye karşılık vermişti.

"Bana bir panik düğmesi verdiler ve arabama bir takip cihazı yerleştirdiler ve kameralar var-"

"Umurumda değil. Ama karar verildi. Ve yalnız kalmaya ihtiyacın var, tamam mı? Adamlarım hala arabayla geziyor olacak ve gizlice gitmeyecekler. Bu adam seni izliyor, koruman olduğunu bilecek. Ayrıca kulübe de göz kulak olacaklar. Smithie hala tüm kızların geceleri arabalarına kadar eskortları olduğundan emin mi?"

"Evet."

"Pantera geceleri sana eşlik mi ediyor?"

"Evet."

"Peki," diye homurdandı. "Ama Hattie, bir dahaki sefere böyle bir karar alındığında, o masaya ben oturacağım."

Sonra telefonu kapattı.

Bunun kısmen duygularının incinmesiyle ilgili olduğunu hissettim ve bunu anladım.

Öne çıkmıştı. Ve belli ki Axl onu toplantıya çağırmamıştı.

Axl'a bu yanlış adımı bildirmek için mesaj attım ve o da not edildiğini belirten bir mesaj gönderdi.

Umarım sapığın benimle işi bitmiştir.

Ama olmasaydı, Brett'in güvenliğimle ilgili gelecekteki kararlarda yer almasını sağlardım.

Ben de bunu Axl ya da Brett ne söylerse söylesin, onun orospu çocuğu olmadığını bir göstergesi olarak aldım.

Babam da o akşam aynı düşünceli ruh halindeydi. Axl bana geç saate kadar çalışacağını ve akşam yemeğinde yalnız olacağımı söylediği halde, babama bir süre onunla takılabileceğimi söylediğimde, daha önce hiç söylemediği bir şey söylemişti.

"Hayır, tatlım. Eminim babanla vakit geçirmek yerine yapmak istediğin başka şeyler vardır."

O haklıydı.

Yine de bu şekilde paçayı kurtarmak garip hissettirdi.

Yine de Axl'la tanışmanın babam üzerinde ilginç bir etkisi olmuş gibi görünüyordu.

Sadece bunun gelişmeye devam edip etmeyeceğini, nasıl devam edeceğini ve her ne ise iyi olup olmadığını ve son olarak bunun sürüp sürmeyeceğini merak ettim.

Babamdan eve dönerken Axl beni aradı ve selamlaştıktan hemen sonra "İşten sonra seninki mi benimki mi bebeğim?" diye sordu.

İlk olarak, artık onunla kalmıyor olsam da, bu onun yanında uyuyamayacağım anlamına gelmiyordu.

İkincisi, beni yatağında becermesini istiyordum. "Benim yatağında."

"Tamam. Smithie'den eve dönerken bana mesaj at. Orada buluşuruz."

"Yarın sana bir anahtar vereceğim." "Harika, güzel."

Bir hafta ve bir gün beraberdik, her birimizde diğerinin anahtarı vardı. Bunun cidden *harika* olduğunu düşünmüştüm.

İşten eve döndükten sonra Axl'ın benimle evimde buluşması ve ikimiz de *sızmadan* önce beni hızlı ve sert bir şekilde (ve her zamanki gibi *fantastik*) becermesi çok daha ciddiydi.

Axl Perşembe sabahı ben daha yataktan kalkmadan gitmişti (ayrıca sikiş sonrası sersemlemişti, yani günü çok erken başlamıştı, her zaman yediden önce, bazen daha erken kapıdan çıkıyordu ve ben genellikle en erken dokuzdan önce yataktan çıkmıyordum, çoğu zaman ona yaklaşıyordum).

Ama sonunda kendimi yataktan kaldırıp Smeg'i doldurmaya başladığımda buzdolabını açtım ve yalnız, kederli tuzlu karamel kremamı gördüm ve Axl'la telefon konuşmamdan sonra babamdan dönerken markete uğramadığım için kendime kızdım.

Dün bunu düzelttim (artık beyaz çikolatalı mocha, tarçınlı, vanilyalı, toffeenut ve yukarıda bahsedilen tuzlu karamelimiz var).

O da fark etmişti.

Perşembe günü babam beni aradı ve tek başına iyi olduğunu söyledi.

Bu da sabırsızlanmadığı (ilk şok edici), onunla her şeyin yolunda olup olmadığını sormamı içeren kısa bir sohbete yol açtı (bana olduğu konusunda güvence verdi). Sağlığına dikkat edip etmediğini (bu konuda da bana güvence verdi, ikinci şok edici, çünkü yalan söylemiyor gibiydi). Ve iyi olup *olmadığımızı*.

"Sadece senin erkeğinle tanışmam sana çok fazla bel bağladığımı fark etmemi sağladı," demişti bu sonuncusuna (üçüncü şok edici). "Seni görmeyi seviyorum Hattie, ama sen genç bir kadınsın. İhtiyacın olan son şey her geceyi babanla geçirmek."

Bu konuda haklıydı.

Yine de bir şoktu.

Böylece Perşembe günü annemi arayarak sadece bu gelişmeyi değil, aynı zamanda gecikmeli olarak biriyle görüştüğümü, ondan gerçekten hoşlandığımı ve birlikte oturmak için bir zaman bulmamızın iyi olacağını da paylaştım.

Babama karşı temkinli davranıyordu, "Her zamanki numaralarını yapıyor, Hattie, sakın kanma," ve Axl konusunda kendinden geçmişti, "Onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum! Bir zaman ayarlarız!"

Gerçi ikincisi tuhaf ve zorlama geldi. Ancak, gerçekten hoşlandığım biriyle görüştüğüm için heyecanlı olması zorlama değil, zamanı ayarlama kısmıydı.

Bu, o anda onu zorlamasa da üzerinde düşünmesi gereken bir şeydi.

Çünkü annem birkaç yıldır zaman zaman endişe duyduğum bir bunalım içindeydi, ancak son birkaç yıldır bu bunalımdan kurtulmuş görünüyordu.

Ama beni hiç görmek istemedi.

Bu hoşuma gitmedi ve ona zaman tanıyıp daha sonra ilgilenmek üzere zihinsel ajandama ekledim.

Perşembe günü ayrıca Axl beni ikinci randevumuz olan Blue Bonnet'teki Meksika yemeğine götürdükten sonra onunla tüm bunları konuştuk.

Axl, babasına karşı temkinli olma konusunda annesiyle aynı fikirdeydi ve onunla hiç tanışmadığı için, "Bir fikrim yok bebeğim, ama onunla tanışmayı dört gözle bekliyorum."

Ayrıca beni işe bıraktı, çünkü şov için kalmayı ve boş zamanlarımda benimle takılmayı planlıyordu, çünkü "berbat olurdu, ikinci randevu saat sekizde bitiyordu."

Yani, Tanrı aşkına.

Bu adam harika değil de neydi?

Bu da bizi şu ana getirdi.

Evime döndüm.

Axl da kremayı keşfetmişti.

Çekmecesini doldurmamıştı (gerçi ona göstermişim ve yavaşça gülümsemesi ona yer açmaya çalışmanın zorluğuna değmişti - ne diyebilirdim ki, kıyafetleri severdim ve bir dolabım vardı, ama Kardashian seviyesinde değildi).

Benim için temizlediği çekmeceleri
doldurmamıştım. Ama bu gerçektir.

Oluyordu.

Evine gittiğim ilk gün onun hakkında keşfettiğim her şey doğru çıkmaya başlamıştı.

Uyumluyduk. *Deli* gibi
uyumluyduk. Havlusunu
astı.

Ben de öyle.

Lavabodan bıyıklarını yıkadı (bir tıraş bıçağı ve tıraş kremi getirmişti).

Bıyıklarım yoktu, ama olsaydı, onları durulardım.

Kahve fincanını bulaşık makinesine koydu, ben de öyle
yaptım. İkimiz de Meksika yemeği severdik.

İkimiz de birbirimizin altına yatmayı
seviyorduk. İkimiz de çok ve çok (ve çok)
seks yapmayı seviyorduk. O kulüpteysen
dans etmeyi severdim.

Beni izlemeyi severdi.

Yani, mükemmel değil miydik?

Bu düşünceyle, elinde iki fincan kahveyle merdivenlerden inerek yatak
odama geldi.

Bir dirseğimin üzerinde yükseldim. "Hangisini seçtin?"

"Bir toffeenut ve bir tarçın var. Hangisini istersin?" Hmm.

Zor bir seçim.

Yatağa oturup bana baktı ve ben de "Hangisini istiyorsun?" diye
sordum. "Umurumda değil. Sende en iyi tatlar var. Ben her türlü
iyiyim."

Ben de

öyleydim!

Bak!

Mükemmeldik!

Kafein almak ve Axl ile daha fazla zaman geçirmek için kapıdan
çıkmaya hazır görünmediğinden ve bu zamanı

Kimin ne istediğine karar verdim,

"Tarçınlı." Bana bir kupa uzattı.

Yastıkları düzelttim ve bir yudum alabilmek için omzumu yastıklara yasladım.

Kendininkini aldıktan sonra, "Cleo'nun gelebilmesi için tuvaletine bir kum kabı koymamı ister misin?" diye sordu. Sonra bana yakışıklı bir sırıtış fırlattı. "Hayatımdaki diğer kız gibi o da yalnız kalmayı seviyor ama dün ona kahvaltı vermeye gittiğimde soğuk davrandı. Mutfığa bile gelmedi. Kapının önünde oturup bana kötü kötü baktı."

Bunun Cleo'nun normal sabah ritüeli olmamasına şaşırdım.

Yine de, "Oh hayır. Kesinlikle, onu buraya yerleştirmende bir sakınca yok. Madem çalışıyorsun, ben gidip eşyaları getireyim. O özel biri mi?"

Tekrar sırtıttı. "Ne düşünüyorsun?" Çok titizdi.

Dostum, o kediye severdim.

"Size evimdeki durumunun ve çöp markasının bir fotoğrafını mesaj atacağım" dedi.

"Harika."

"Yarın Mac'in duşu var," dedi gizemli bir şekilde. "Evet," diye onayladım.

"Pazar günü, seni ve babanı Rockies maçına götürmek istiyorum. Şehirdeler ve gündüz maçları var."

Gizem hemen çözüldü.

Ama tek yapabildiğim ona bakmaktı.

Ona baktığımı fark etmedi ve bunun tek nedeni kucağımda oturduğu için fark edememesi değildi.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmüyor musun?" diye sordu.

"Ben ... bilmiyorum ..." Kendimi toparladım. "Babamla eğlenceli bir şey yaptığımı sanmıyorum... Bilmiyorum. Belki on yıldır."

"O zaman zamanı geldi,"

dedi. Belki de haklıydı.

"Onu arayıp soracağım."

Başını salladı.

"Babamı beyzbol maçına götürmek istemenin bir nedeni var mı?" diye sordum.

"Sadece, eğer bir şeyler düşünüyorsa ve ilişkinizin sağlıklı olmadığını görüyorsa ve hayatınızın bu döneminde

Bir ebeveynin sağlığı ve refahı ile ağırlaşmışken, belki de ona baba-kız arkadaş olma zamanının geldiğini göstermelidir. Tıpkı senin annenle arkadaş olduğun gibi."

Babamla arkadaşız.

Babamla eğlenceli bir şeyler yapmak.

"Beyzbolu gerçekten seviyor," dedim sessizce. "Ben kken beni maçlara çok götürürdü."

Uzun zamandır aklıma gelmeyen bu düşünce üzerine karnımda bir şeyler olduğunu hissettim.

Garip bir şey.

Sıcak ama değil.

Çünkü o "değil" kısmı korkutucuydu.

"Sanırım sosisli sandviçleri bu yüzden seviyorum," diye paylaştım. "nk sadece o zaman bana yiyecek boktan bir şey alırdı ve bana bok atmazdı. Aramızda varmış gibi görünen tüm o baskı top sahasında yoktu. Eğlenirdik. Bana skor tutmayı öğretti. Stratejiyi anlattı. Pek ilgimi çekmiyordu. Ama babamla böyle olmak ilgimi çekiyordu."

"O zaman doğru şeyi buldum," dedi Axl usulca, gözleri aynı şekilde benim zerimdeydi. "Onu arayacağım." Risk almaya karar verdim. Biraz umutlanmaya karar verdim. Düşünmek

On dört yaşımdan beri ilk kez babamı düşündüğümde olumlu bir şekilde. "Bakalım buna hazır mı?"

Axl kupasından bir yudum almadan önce "Güzel" diye cevap verdi. Ben de öyle yaptım.

Yutkundum ve "Cleo'nun hatırı için belki de bu gece sende kalmalıyız" dedim.

"Ben de öyle diyecektim." Kesinlikle.

Uyumludur.

Ona gülümsedim ve "Sana yemek hazırlayabilir miyim?" diye sordum. "Ne istersen yapabilirsin, tatlım."

Zihnimde fikirler dönmeye başladı.

"Yemediğin bir şey var mı?" diye sordum.

"Domatesleri pek sevmem ve kabaktan nefret ederim." Başka bir şey söylemeyince sordum. "Hepsi bu mu?" "Sevmediğin çok yemek var mı?"

"Ben de domatesi pek sevmem."

"Kereviz mi?"

O tekil gıda maddesini işaret edişindeki bir şey dikkatimi çekti.

"Kereviz mi?" Papağan
gibi tekrarlardım. "Evet."

"Fıstık ezmesi veya krem peynirle doldurun, fıstık ezmesi ve krem peynir yemek için nispeten göze çarpmayan bir araç. Bu konuda söyleyebileceğim tek şey bu."

Kıkırdamaya başladı.

Sonra da tuhaf bir şekilde "Kutuplardaki buzulların erimesi hakkında ne düşünüyorsunuz?" diye sordu.

"Buna tüm kalbimle karşıyım."

Bunun üzerine kahkahayı bastı.

Onu güldürmek hoşuma gidiyordu ama kafam karışmıştı.

"Bu da neydi şimdi?" Kahkahası kesilince sordum.

"Babam ne tür martini sevdiğini bilmediğimi söyleyerek nerede olduğumuzu öğrenmeye çalıştı. Sadece seni sormak yerine. Bizim hakkımızda. Senin hakkında ne hissettiğimi. Seninle nerede tanıştığımı. Onun evinde olman, onunla ve annemle tanışman ve onlarla yemek yemen ne anlama geliyordu. Bazen onun oğlu olmak tanık kürsüsünde olmak gibidir. İsteddiği cevapları almak için farklı taktikler deniyor. Düşmanca bir tanık olmasam bile. Ben onun oğluyum. Ve sadece sorabiliyor."

Babası gerçekten bir
tripti. Kötü bir yolculuk.

"Evet," diye fısıldadım.

"Ona kerevizi sevip sevmediğini ya da buzullar hakkında ne düşündüğünü bilmediğimi söyledim çünkü beş yıldır evli değildik. Ama öğrenmeye niyetliydim." Bir yudum aldı ve sözlerini şöyle bitirdi: "Artık biliyorum."

"Artık biliyorsun." Bir saniye düşündüm ve sonra "Annenden haber aldın mı?" diye sordum.

"Telefonlardan kaçıyor ve geri dönüş mesajları belirsiz. Baban ve Rockies Pazar günü elimizde. Onu gelecek hafta bulacağız."

Beklemesi gerektiğinden emin
değildim. Ama yine de başımı
salladım.

Bana doğru eğildi ve ağzını ağzıma değdirdi.

Uzaklaştığında, "İşe gitmeden önce Cleo'ya ulaşmalıyım," dedi. "Gidip onunla ilgilenmemi ister misin?" Teklif ettim.

"Bebeğim, seni zaten benden daha çok seviyor çünkü ben bebekle konuşacağım... belki... bebeğim olduğunda, daha önce değil. Kahvaltı kölesi rolümü elimden alma."

Bu beni güldürdü.

Ayrıca Axl'a buz mavisi gözlü bebekler vermeyi düşünmeme neden oldu. Kupasını kaldırdı. "Seyahat kupası alabilir miyim?"

"Buyurun. Üst rafta-" "Onları gördüm."

Ayağa kalkmadan önce bir dudak dokunuşu daha yaptı ve oturma alanına doğru yürürken siyah kargosunun içindeki kışını izledim.

Kapıda ona düzgün bir veda öpücüğü verebilmek için kendimi yataktan dışarı attım.

Axl gitmeden önce verdim ve iyi oldu.

Sonra, bir şekilde *uyanık* olduğum için, her zamanki sabah işlerimi yapmaya başladım (bu sırada boynumda Axl'dan kalan ve ayak parmaklarımı kıvıran silik bir iz olduğunu gördüm).

Stüdyoya gidebilmek için erken bir prova yapmaya karar verdim. Satın aldığım malzemeler için siparişim henüz gelmemişti ama kalıbı yapmaya başlayabilirdim.

Duştan sonra, saçlarımın doğal bir şekilde kuruması için biraz zaman tanımak amacıyla, bornozumun içinde, sipariş ettiğim ürünlerin takibini kontrol etmek için dizüstü bilgisayarımın mutfak tezgahındaki tabureye oturdum ve doğal olarak e-postamı açtım.

O sırada Lottie'nin Jet'in kız kardeşi için düzenleyeceği partiyle ilgili mesajlar gelmeye başladı, ama hepimiz hediyeleri koordine ediyorduk, böylece oyuncakları ya da benzerlerini ikiye katlamamış olacaktık.

Ona aldığım açık saçık kırmızı elbisenin fotoğrafını kopyalayıp yapıştırdım (bu alışveriş merkezinde Sly'ın umursamadığı bir duraktı), bir çift spa koleksiyonu (Mo'nun onunla birlikte banyoya sığabileceğinden emin değildim, denemek isteyeceğinden emindim) ve güzel bir şişe şampanya ile birlikte.

İşte o zaman e-postamın askıda olduğunu fark ettim.

Gönderme/alma durumuna bastım ve çalkalanıyordu, ama ...

SOMETHING TO LOOK FORWARD TO konulu bir mesaj indirildi.

Üzerine tıkladım ve iki tane .mov

dosyası vardı. Bu yüzden takılıyordu.

Film dosyaları.

Büyük
olanlarda
n.
Kocaman

İkisini.

Birinin başlığı "Senin İçin", diğerininki ise "Onun İçin"
"di. E-postanın gövdesinde hiçbir şey yoktu.

Omurgamdan aşağı bir ürperti geçti ve hemen Axl'ı
aradım. "İyi misin?" diye sordu selamlar gibi.

"Sanırım sapığımın bir e-posta aldım," dedim ona.

"Neden böyle düşünüyorsun?" diye sorduğunda sesi farklıydı -gevrek
ama temkinli-.

"Çünkü içinde oldukça büyük iki film dosyası var, birinin başlığı 'Senin İçin', diğerininki 'Onun İçin', e-posta adresi belli ki sahte bir gmail, çünkü whowantsyou ile başlıyor, mesaj yok ve konuda 'İLERİYE BAKILACAK BİR ŞEY' yazıyor."

"Ne zaman geldi?"

Bir süredir e-postalarımı kontrol etmemiştim, bu yüzden
tarihi taradım. Vay be.

"Cumartesi," dedim ona.

"Eve döndüğünüzden beri postalarınızı inceliyor
musunuz?" "Evet."

"Hiçbir şey mi?"

Beni görememesine aldırmadan başımı salladım ve ona bilmesi
gerekenleri söyledim çünkü eğer olsaydı paylaşardım.

"Hiçbir şey."

"O film dosyalarını açtın mı?"

"Henüz açmadım."

"Bilgisayarınızda bulunan ve önemli olan her şey bulutta mı yedeklendi?"

"Her şeyi."

"Onları açıp bana ne gördüğünü söyleyecek misin, yoksa gelip dizüstü
bilgisayarını almamı mı bekleyeceksin?"

"Onları açabilirim."

"Tamam, yoldayım, ama 'Onun İçin'i aç. " Tabii ki
yoldaydı.

Ve ...

Tabii ki bunu seçecekti.

Çünkü bu delinin benim için sakladığını düşündüğü şeyi görmemi istemiyordu.

"Onun İçin "e çift tıkladım.

Herhangi bir ön hazırlıktan çok sonra bazı pornolara başladı.

Bu adam hızlı bir yanıt verecekti, çünkü ekranımda yine kaslı, bir masaya sırt üstü yatmış, uzun bacakları genişçe açılmış ve yukarıya bağlanmış, kolları başının üzerinden aşağıya bağlanmış bir adam vardı. Siyah deri pantolon giymiş, uzun boylu, kapüşonlu, çıplak göğüslü bir adam tarafından parmakla sikiliyordu, nazıkçe değil ve yine nazıkçe değil.

Çalıştırılan adam acı içinde görünüyordu. Axl'a "Eşcinsel pornosu, erkek, BDSM," dedim.

Parmakla sikiş durdu ve Siyah Deri Pantolonlu adam kısa, çok kuyruklu bir kırbaç kaptı ve deneğinin sikine vurmaya başladı.

Ouch.

Ciddiyim.

Bunu kesinlikle hissedebiliyordum ve ben bir erkek değildim. Ve evet, daha da fazla acı.

"Şimdi kırbaçlanıyor," diye rapor verdim.

Axl, "Onu kapat ve diğerini açma," diye emretti.

"Axl-"

"Cisco'yu arayıp Sly'ın müsait olup olmadığına bakacağım. Eğer değilse-"

Argh!

İşte yalnız zamanım gitti.

"Axl-"

"Bebeğim, hayır," diye ısırdı. Çenemi kapattım.

"On dakika içinde orada olurum," diye homurdandı. Birileri mutlu değildi.

Ben de mutlu değildim.

Çünkü sadece yalnız geçirilen zaman değil, stüdyoya gitmek de yok olmuştu.

"Tamam tatlım," diye mırıldandım.

Veda etmeden bağlantıyı kesti.

Bitene kadar izledim, ki bu sadece bir dakika sürdü.

Ama o dakika içinde bir ekleme daha oldu, aksiyonda bir sıçrama oldu,

bu yüzden sonuç konusunda nettim.

Bu sik kafalı hakkında söylenebilecek tek bir şey var, o da olayların sonuçlanmasını istediği.

Tam kapatmak üzereydim ki aklıma bir şey geldi.

Onun yerine tekrar başlattım ve tamamını izledim.

Sonra diğerini açtım ve sonuna kadar oturmadım, sonuna kadar atladım.

O da orgazm oldu (ya da orgazm taklidi yaptı).

İlkine geri döndüm, çok yakından izledim, özellikle de çalışan adamı, çalıştırılanı değil.

Sonra porno siteme girdim.

Kütüphanelerinde epeyce gezindim ama buldum. Üzerine tıkladım.

Ve film başladı.

Sessize aldım ve işçinin çıplak göğüslü olduğu yere kadar ileri sardım (işçi çoktan kıyafetlerini kaybetmişti).

Ve evet.

İşte oradaydı.

Bunu hiç izlememiştim, ama seçimlerinizi yapabilmeniz için sundukları kısa özet filmini izlemiştim. Sapığımın seçtiği aksiyonların hiçbirisi filmde yoktu ama masadaki adamı hatırlıyorum (masaya bağlanmadan önce). Yakışıklı olduğunu düşünmüştüm, harika bir vücudu vardı ama başka bir film gözüme çarpmıştı, bu yüzden onu es geçmiştim.

Ama deri pantolonundan kalçasına doğru kayan dövmeyi hatırladım.

Axl içeri girdiğinde izliyordum.

Bana doğru kararlı adımlarla yürürken, gözleri dizüstü bilgisayara kaymadan önce beni hızlıca taradı.

"Bu kadar mı?"

Sesi öfkeyle yıpranmıştı.

"Hayır, bu benim abonelik sitemden. Ama kullandığı film bu."

Axl mutfak taburelerinden birine oturduğum yerin yanında durdu. "Bunu daha önce gördün mü?"

Başımı salladım. "Sadece önemli noktaları taradım." "Peki, sen ne-"

"Sana bir şey söyleyeceğim ve sen de hiçbir şey söylemeyeceğine dair söz verip yemin edeceksin. *Kimseye.*"

Bana bakış şekliyle gözlerindeki çelik mavisinin gerçek çelik olduğunu iddia edebilirdim.

"Söz mü?" Ben zorladım. "Söz veriyorum," diye homurdandı.

"Ryn bana bu siteden bahsetti çünkü-"

"Boone ve Ryn Dom ve sub, yani BDSM onların işi ve o da erkek erkeğe izlemeyi seviyor."

Vay be.

Bu bildiğimden bile fazlaydı.

Gözlerimi kırıştıtararak ona baktım.

"Ayrıntılara girmiyor ama paylaşıyoruz," dedi sanki zorluyormuş gibi. "Yine de Ryn'in erkek erkeğe izlemeyi sevdiğini tahmin ediyorum."

Doğru tahmin etti. O konuya girmedim.

"Tamam," diye hızlıca cevap verdim, sadece benim için değil, aynı zamanda onun, Boone ve Ryn için de ilerlemek istiyordum. "Yani, bilgisayarımı hacklenip hacklenmediğini görmek için mi aldın, merak ediyorum-"

Onu bitirmedim.

Axl telefonunu o kadar hızlı çıkarmıştı ki, almak için hareket ettiğini bile düşünmedim. Sadece bir saniye orada durmuş bana bakıyordu, sonra telefon kulağındaydı.

"Evet, Boone, Ryn'in dizüstü bilgisayarını getirebilir misin? Hacklenip hacklenmediğini kontrol etmemiz gerekiyor," dedi telefonda. "Hattie'yle uğraşan bu pislik ona bir e-posta göndermiş. Ve daha fazlası da olabilir. Ofise gittiğimde açıklarım." Sonra durakladı, "Bilmiyorum. Ama Ryn bu adamın kullandığı bir web sitesini tavsiye etti ve belli ki Hattie'nin e-postası onda var." Bir duraklama daha, sonra, "Evet, teşekkürler kardeşim."

Bağlantıyı kesti ve ben de "Belki de e-postamı nasıl aldığından daha fazlasıdır" dedim.

"Size o sitenin linkini mi gönderdi, yoksa kendisi mi söyledi?"

"İlk başta bunun hakkında konuştuk. Ama abone olmadan önce deneyebilmem için abonelik bilgilerini içeren bir link gönderdi."

Başını salladı. "Bu ne zaman oldu?"

Başımı salladım. "Ben... gerçekten hatırlamıyorum. Ama en az bir yıl oldu."

Tekrar başını salladı. "Cisco, Sly'ın meşgul olduğunu söylüyor. Birkaç

saat içinde boş olacak ve başka müsait kimsesi yok. Bizim de yok. Gerçi ben

Şüpheli Boone kendini serbest bıraktı. Ama bu arada, tatlım, giyin. Benimle ofise geliyorsun."

Aman Tanrım.

Nerede çalıştığını merak ediyordum.

Ama ilk turumu bu şekilde yapmak istemiyordum.

"Axl-"

"Bebeğim, muhtemelen korktuğunu biliyorum. Ama harekete geçmene ihtiyacım var. Eğer Ryn'in bilgisayarındaysa, daha önce düşündüğümünden daha az iyi şeyler düşünüyorum. Ama bir hack izlenebilir. Eğer o izi bıraktıysa, onu bulabiliriz. Bunu hemen istiyorum."

"Tamam, hızlı olacağım ama bitirdi." "Ne?"

"İkisi de yaptı."

Hızlı bir nefes aldı, ama büyüktü, göğsünü genişletti, tüm bunları sabırlı bir çaba içinde yaptı, sonra da "Tam olarak açıkla" dedi.

"Yapmamamı söylediğini biliyorum ama kendim için olanın sonunu izledim. Ben de senin için olanı bitirdim. Ve ikisi de doruğa ulaştı."

"Bunun önemli olduğunu düşündüğünüzü görüyorum, bu yüzden bunu açıklamanızı istiyorum."

"Sanırım, bilmiyorum... ama bana ya da sana zarar vermek ya da bizi korkutmak isteseydi, onlara bitirmeyi gösterir miydi?"

Axl cevap vermedi.

"Sanki, tekrar söylüyorum, bilmiyorum, ama sanki... *flört* ediyormuşum gibi geliyor. Ya da tahrik ediyor.

Ya da davetiye gibi bir şey."

"Sence bu kaçık, sana karşı bir şeyler hisseden bir kaçık olmanın dışında gerçekten sana karşı bir şeyler mi hissediyor?"

"Bizim için."

"Hattie, daha az rahatsız edici olması için böyle düşünmek istemeni anlayabiliyorum, ama bunu söylediğinden emin değilim."

"Tamam," diye mırıldandım, gidip giyinmek için tabureden kalkmaya başladım.

"Bebeğim," diye seslendi, bir elini boynuma doladı, ben de hareket etmeyi bırakıp tekrar ona baktım. "Birini istiyorsan, ona bir barda yaklaşır ve bir satır verirsin. Kendini tanıtmadan onlara resim ve film göndermezsin. Boone yine işin ayrıntılarına girmiyor ama normal yollardan partner buluyorlar. Çoğu zaman kimin kim olduğunu ve kimin neyi sevdiğini hissedebiliyorlar. Ayrıca insanların taktığı bilezikler, kolyeler gibi işaretler de var. Ve onlar

Kendileri gibi düşünen insanlarla birlikte olabilecekleri ve barlarda, kulüplerde, partilerde potansiyel partnerlerle tanışabilecekleri kendi işlerine sahipler. Hayatta olup olmadığını bilmedikleri, hoşlandıkları birini bulup takip etmezler, kapılarına rahatsız edici hediyeler bırakmazlar ve hayatlarını istila etmezler."

Başımı salladım.

Bu mantıklı.

"Öyle mi?" diye sordu, başımı salladığımı

halde. "Evet," diye cevap verdim.

"İyi misin?" diye itti.

Bir şeylerden

kurtulamadım. Tekrar

başımı salladım.

"Bana doğruyu söyle Hattie," dedi nazikçe. "Bununla ilgilenmek istiyorum," başıyla dizüstü bilgisayarımı gösterdi, "ama sen daha önemlisin, bu yüzden iyi olduğunu bilmem gerek."

"Ben iyiyim. Sadece düşünüyorum..." Omuz silktim ve "Bir şeyler ters gidiyor" diye bitirdim. "Bir şeyler kesinlikle ters," diye onayladı.

"Sadece bu adamın vurulması değil. Başka bir şey."

"İşe koyulacağız." Boynumu sıktı. "Giyin tatlım.

Gitmemiz gerek."

Tekrar başımı salladım, beni bir kez daha sıktı ve sonra gitmeme izin verdi. Koştum ve giyindim.

* * *

Hepimiz Axl'in çalışma masasının etrafında duruyorduk (bu arada, Axl'in çalışma yeri ciddi anlamda *havalıydı*, tam da komando merkezi olarak düşünebileceğiniz bir yerdi!)

Hepimiz (gerçi ben ayakta değildim, Axl bana sandalyesine oturmamı söyledi, ki bence bu çok hoştu).

Hepimiz Axl, Boone, Ryn, Axl'in patronu Hawk ve ofis müdürü Elvira'dan oluşuyorduk.

Bir IT gurusuyla uzaktan Ryn'in bilgisayarına bağlandılar ve bazı teşhisler çalıştırdı.

Ama benimkinde bana gönderilen montajları izliyorlardı.

Söz konusu olmadığı gibi, pornodan hoşlanıyordum.

Axl'in iş istasyonunda arkadaşlarımız, iş arkadaşı ve patronuyla oturup porno montajları izlemek mi?

Garip.

Elvira, "Bu adam hakkında söylenebilecek pek bir şey yok, sadece iyi bir porno zevki var," dedi.

Ryn boğulur gibi bir ses çıkardı ve nedenini biliyordum çünkü kendi kahkahalarımı yutuyordum.

"Vira," Hawk'ın derin sesi onun durduğu bir yanımdan Elvira'nın bulunduğu diğer yanıma yuvarlandı ve mutsuzluğunun gücü beni devirmesin diye Axl'ın sandalyesinin kollarına tutunmaya çalıştım.

Bilginize: Axl'dan önce, Hawk Delgado'nun yanında muhtemelen apoplectic olurdum (Axl'ın yanında olduğum yarı işlevsel apoplectic gibi).

Evet, o kadar yakışıklıydı.

Yine de erkeklerin hiçbiri beceriksiz değildi. Ama

kızlarım için seçilmişlerdi.

Hawk, gerçi (*çok* evli olsa bile).

Dayum.

Ona baktım.

Sonsuza kadar.

Yüzü taşa kazınmıştı.

Oğullarıyla, özellikle de kadınlarıyla uğraşılmasından hoşlanmadığı söylenebilir.

Ya da hiç.

Ama adamlarından birinin sorun yaşaması bir şeydi.

Bir başkasının sürüklenmesi?

Dostum, bunu kim yaptıysa boka batmış.

"Bunu izledim," diye açıkladı Ryn. "Başlangıcı on üzerinden üçtü ama sıkıldım ve akışına bıraktım. Tamamen bir patlamayla bitti." Duraklama.

"Tam anlamıyla."

Elvira güldü.

Ryn de onunla birlikte güldü.

Onlarla birlikte gülmemek için dudaklarımı çiğnedim ve havaya hakim olan boğucu, öfkeli, alfa-erkek havasıyla nasıl bu şekilde öne çıkabildiklerini merak ettim.

"Hattie, bu adamın gönderdiği resimlerden herhangi birini yerleştirebilir misin?" Hawk ses tonundaki öfkeyi zar zor bastırarak bana sordu. "İzlemiş olabileceğin porno filmlerden fotoğraflar çekti ve sana bunları mı gönderdi?"

Ona başımı salladım.

Hawk bakışlarını

kaydırdı.

"Ryn resimleri gördü mü?" Hawk Boone'a sordu.

"Henüz değil."

Hawk, "Göster ona, bakalım onları yerleştirebilecek mi?" diye sordu. "Ben bakarım," dedi Axl, sonra da gitti.

"Tekrar oynat," dedi Elvira.

Önce ona sonra da dizüstü bilgisayarına baktım ve üç dakikalık kısa klibin bittiğini gördüm.

Hawk "Vira" diye tekrarlayınca oynat tuşuna basmak için uzandım. "Ne?" diye sordu.

Bir saniye boyunca hiçbir şey söylemedi, sonra sesli bir iç çekti.

Ben "git" tuşuna basmadan Axl geri geldi ve Ryn'e bir dosya uzattı.

Dosyayı açtı, içindekileri inceledi, fotoğraflardan birini ters çevirdi ve bembeyaz oldu.

Olamaz.

"Ne?" Boone havladı.

Havladı!

Vay be.

Gözleri ona doğru kaydı.

"Konuşabilir miyiz?" diye sordu boğuk bir sesle. Olamaz!

Adam bir anda kızın elini tuttu ve onu sıranın aşağısına doğru sürüklemeye başladı. Bunun iyi bir şey olmadığını söylemek yanlış olmazdı.

Herkes, Boone'un kulağını Ryn'in dudaklarına yaklaştırabilmek için boynunu derinlemesine büküğü yoğun bir tartışma yaşadıklarını izledi.

Ve bu tartışma iyi gitmedi ve bunu yanağında oynayan kaslardan başlayarak biliyordum, ama aynı zamanda sonunda Boone'un yüzü

...

Hayır...

Vücudunun her santimi neredeyse birine zarar vermesi gerektiğini haykırıyordu. "Hayır," diye fısıldadım.

Geri döndüklerinde Ryn koyun gibi görünüyordu, Boone hâlâ canı görünüyordu ve omuzları bir o yana bir bu yana sallanan kül bloklarından bir duvarmış gibi yürüyordu.

Eep!

Yine de, elini tutarak tekrar yaptı.

Güzelmiş.

Ryn, "Bazılarınız biliyor, bazılarınız bilmiyor ve o topu çağırmadığınızda açığa çıkmak hiç eğlenceli değil, ama işte başlıyoruz," diye başladı. "Ben

hayat. Bir Dom'um vardı ve beni tıpkı bu hatun gibi bağladı." Dosyayı kaldırdı ve salladı. "*Aynen* bu hatun gibi. İyi bir Dom değildi ve bunu geleneksel, ondan zevk almıyorum anlamında söylemiyorum. Benim için tehlikeli olabilecek bir şekilde kurallara göre oynamadı."

Doğru.

Önce nispeten rahat nefes aldığımı fark ettim.

Artık sinirli alfa havası boğucuydu. Ama Ryn'in bunu yaşaması kalbimi acıttı.

"Bana bundan bahsetti," diye hırladı Boone. "Onu buldum, birkaç kelime konuştum, sözsüz olarak birkaç şey daha paylaştım. Kasabadaki bazı önemli oyuncularla da birkaç kelime konuştum, böylece pisliği kapatılacaktı. Güvenli kelimeleri göz ardı edersek, onun pisliği ciddi, bu yüzden konuştuğum oyuncular bana ihtiyacını karşılamakta bazı zorluklar bulacağına dair güvence verdi. Bununla birlikte, yanından ayrılırken ona görgü kuralları konusunda bir ders verdiğimi hissettim. Şimdi görüyorum ki onu bu konuda birkaç soruyla baş başa bırakmışım."

Axl, "Bu Hattie'yle ilgili değil, Ryn'le ilgili," dedi.

"Evet," diye homurdandı Boone.

Axl, "Sana ve Ryn'e ulaşmak için Hattie ve benimle taşak geçiyor," diye devam etti. "Evet," diye ısırdı Boone.

"Ding, ding, ding," dedi Elvira aniden ve garip bir şekilde. Ve daha da tuhafı, bir saniye geçmeden Axl'ın telefonu çaldı. Aramaya cevap verdi.

Ama Elvira'nın baktığı yere baktım. Ryn'in dizüstü bilgisayarına.

Diyagnostikler artık çalışmıyordu.

"Evet," dedi Axl. "Evet." Durakladı. "Bir yerin var mı?" Dinliyorum. "Bize bırak. Teşekkürler, Brody." Bağlantıyı kesti ve herkese "Hacklendi." diye duyurdu.

"Siktir," diye kırptı Boone.

"Çok üzgünüm Hattie," dedi Ryn.

"Neden?" diye sordum. "Beni takip etmedin."

Axl, "Brody'nin henüz bir yeri yok," diye devam etti. "Bunun üzerine gitmeliyiz."

Boone, "Adamın adı Laszlo Kovack ve nerede çalıştığını ve nerede yaşadığını biliyorum," diye ekledi.

Hem Boone hem de Axl Hawk'a baktı. "Git," diye ısırdı.

Boone Ryn'e döndü ve Axl bana baktı.

"Sly gelene ya da benden haber alana kadar burada kal, tamam mı?" Başımı salladım.

Eğildi ve beni çabucak öptü.

Sonra Boone'la birlikte, ikisi de telefonlarını kulaklarına dayamış halde uzaklaştılar. Laszlo Kovack'ı düşündüm.

Düşündüğüm şey, onunla bu oyunu neden bu şekilde oynadığına dair bir konuşma yapmak istediğimdi.

Boone ve Ryn ile oynamasını istediğimden değil.

Sadece...anlamadım.

"Senden hoşlandı mı?" Ryn'e sordum.

"Birbirimize bağlandık, bu yüzden benden etkilendi," diye yanıtladı Ryn. "Ama benim için kesinlikle tek seferlik biriydi."

"Sanırım tek seferlik bir iş olmak istemedi," diye tahmin ettim.

"Sadece, bilirsin," diye başladı Elivra, "Hawk, Axe ve Boone'u takip etme eğilimini bastırırken boşluğu alıyor, böylece şu anki cinayet eğilimlerini çözebiliyor, bu Kovack adamı onunla paylaşacağını düşündü." Başını Ryn'e doğru eğdi. "Tahminimce, bu sen ve Axe bir araya gelmeden önce başladı?"

Başımı salladım.

"Yani... evet," dedi Elvira sonuç olarak.

"Ama o zaman Axl'la birlikte olduğumu biliyordu," diye belirttim.

Elvira omuz silkti. "Bunu anlamıyorum. Tabii bu işe girip, bundan zevk aldığını fark edip bırakmak istemediyse o başka."

Bundan daha

fazlasıydı. Hissettim.

Ama Ryn'e odaklandım. "İyi misin?"

"Evet."

Sesi pek inandırıcı gelmedi.

"Başına gelenler için üzgünüm."

"Önemli değil, bitti. Sana sızdığı için üzgünüm." "Bu senin suçun değil."

Başını salladı.

"O bi mi?" Elvira Ryn'e sormak için ileri geri konuşmamıza ara verdi. "Hiçbir fikrim yok," diye yanıtladı Ryn.

"O biseksüel," dedi

Elvira. "Ve?" Ben

sordum.

"Peki Axl'ı gördün mü?" diye sordu. "Ya da Boone'u?"

Peki o zaman.

Al bakalım.

"Onu istedi," diye tahmin ettim. "Onu istedi. Seni istedi. Ryn'i istedi. Belki Boone'u bile istedi. Kim bilir? O video," başını dizüstü bilgisayarına doğru eğdi, "Gel ve oyna' diyor. 'Gel ve oyna, sonra da senin derini giyeceğim' demiyor. "

Evet, tam düşündüğüm gibi.

Kesinlikle *Kuzuların Sessizliği* havası yok.

Tamamen bir davet.

Ama... bunu kim yapar?

Ve bu sadece kuralları çiğneyen bir BDSM erkeği olayı değildi. Ben sadece bunun ... kapalı olduğunu atlatamadım.

Ryn, "Boone, Laszlo ile yaptığı 'konuşmanın' ayrıntılarını paylaşmadı, ancak oynamaya hazır olmadığı konusunda şüpheye yer bırakmadığını düşünüyorum" dedi.

"Bu adam kurallara göre oynamıyor, değil mi?" "Doğru," dedi Ryn sefilce.

"Ryn, tatlım, bu senin hatan değil," diye tekrarladım.

"Yine de berbat. Yani, ne sikim ama," diye cevap verdi.

"Berbat bir durum ama neyse. Onu yakalayacaklar, böylece neredeyse her şey bitecek." Onu rahatlatmak için yetersiz bir girişimdi ama elimden gelen tek şey buydu.

"Onu yakalayacaklar," diye gürledi Hawk.

Zıpladım, onun orada durduğunu unuttuğuma inanamadım.

Hawk daha sonra dönüp sıranın aşağısına doğru ilerledi ve sonunda, harcaması gereken bir enerjisi varmış gibi ofisine doğru koşmaya başladı.

Düşmanca enerji.

Eek!

Elvira Ryn'e, "Yani, bilirsin, gittiğin dükkânlarla bir kız ayarlamalısın," dedi. "Demek istediğim, evlilik *bomba gibi bir şey* ama evlilik yatağında *da bir şeyler* yapmalısın, anlıyor musun?"

Ryn kasvetinin bir kısmını kaybetti ve yarı gülümsedi. "Sana kesinlikle bir şeyler ayarlayabilirim."

"Porno da var. Malik tüm erkeklerle yatmaz ama bir kız erkeğine saldırmadan önce dizüstü bilgisayarını köpük banyosuna götürebilir ve kendini havaya sokabilir," diye açıkladı Elvira.

Ryn'in gülümsemesi güçlendi. "Kesinlikle."

Elvira'nın sesi aniden deðiřti ve bunu bir bütünlük içinde yaptı.

"Bir ihlalden asla siz sorumlu değilsiniz. Neredeyse her zaman öyleymişsiniz gibi hissedeceksiniz ama bu sizin sorumluluğunuz değil. *Asla* sizin sorumluluğunuzda değildir. Beni anlıyor musun?"

"Seni anlıyorum," dedi Ryn yumuşak bir sesle.

Elvira bana baktı. "Beni anlıyor musun?"

"Seni anlıyorum," diye tekrarladım Ryn'in sözlerini.

"Pekala, bu bir cosmo zamanı diye bağılıyor. Kim ister?" Cosmo mu?

İçki gibi mi?

"Vira, saat daha sabahın onu bile olmadı," diye belirtti Ryn. Evet, içki.

"Ve?" Elvira talep etti.

Ne Ryn ne de ben bunun cevabını bilmiyorduk. Yine de başka bir notum vardı.

"Barlar henüz açılmadı."

"Bu çocuklarla çalışıyorum, ofisimde bir düzenim yok mu sanıyorsunuz?" d i y e sordu.

Buranın bir iş yeri olduğunu düşünürsek, çok iyi bir iş yeri ama yine de bir iş yeri, bunu düşünmezdim, hayır.

Yine de düşündüm de, bir ofis dolusu seksi erkekle çalışmak zorunda kalsaydım, üstesinden gelmeme yardımcı olacak bir çekmecem olurdu.

"On ya da değil, kız zamanı," dedi Ryn, kolumdan tutup beni yukarı çekerek.

Kahvaltı bile etmemiştim.

Yine de.

"Ben varım," dedim.

Elvira'nın (bana) "Kızım, bir daha tahtalarımı kaçıırırsan seni ömür boyu men ederim" demesiyle sıranın aşağısına doğru ilerledik.

O anda bildiğim bir şey vardı.

Bu kadından gerçekten hoşlanmıştım.

Yani böyle bir şey olamaz.

"Yemin ederim, bir daha asla," diye söz verdim. "Buna sadık kalsan iyi olur," diye uyardı.

Ofisine gittik.

Bir dolap açtı ve bu gizli saklı bir şey değildi.

Süslü bir çalkalayıcı, şık martini bardakları ve her şey vardı.

Mini buz makinesi bile var!
Elvira hakkında çok şey
duymuştum. şimdi nedenini
anıyordum.
Çünkü açıkçası. Bok
gibiydi.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Kurulum

HATTIE

O gece işten sonra dansçıların soyunma odasının kapısını açtım ve Axl'ı koridorda gördüm.

Omuzlarını duvara dayamış, ayak bileklerini kavuşturmuş, kollarını kavuşturmuş ve ben çıkmadan önce ayakkabılarını düşünerek başını eğmişti ve ben çıktığımda başını kaldırdı.

Bu sabırlı bir bekleyiş pozu değildi. Sinirli bir yansımanın pozuydu.

Onu orada o duruşta gördüğümde iki şey biliyordum.

Birincisi, Sly görevde değildi.

İki, Laszlo Kovack'ı bulamadılar.

"Selam," diye temkinli bir şekilde selamladım. "Hey, bebeğim," diye cevap verdi, duvardan itti, kollarını çözdü ama ben ona ulaşip elimi göğsüne koyarken olduğu yerde kaldı.

Dudaklarıma dokunmak için başını eğdi, sonra elimi tuttu ve bizi kapıya doğru götürürken, "Son dansını yakaladım. Her zamanki gibi harikaydın."

"Teşekkürler," diye mırıldandım.

Kapıyı itti ve neredeyse Pepper'a dışarı kadar eşlik etmekten gelen Ian'la karşılaşıyorduk.

İkimize de baktı, başını salladı ve ben de "İyi geceler, Ian" dedim. "İyi geceler, Hatz. Pantera."

"Walker."

Maço, soyadlı vedalarına çene kaldırmayı da eklediler ve ben erkeklerin neden ilk adları yerine soyadlarını kullandıklarını merak ettim.

Uzun süre merak etmedim çünkü sonuçta sadece erkeksi ve Axl ve Ian söz konusu olduğunda seksiydi.

Axl beni cipine bindirdi, kaputu yuvarladı ve yanıma yanaştı.

Kemerlerimizi bağladık ve yola koyulduk.

Bu olurken, bunun berbat olduğunu düşündüm, bu adam onunla ve benimle, Boone ve Ryn ile dalga geçiyordu.

Yalnız geçirdiğim zaman ve stüdyo zamanım yine yok oldu.

Ve bu yüzden o gece Axl için yemek yapamamış olmam çok kötü oldu.

Henüz onun için yemek yapmamıştım ve doğruyu söylemek gerekirse, yemeklerim hakkında yazılacak pek bir şey yoktu, ama en kötüsü de değildi.

Ve bunu onun için yapmak istedim. Asık suratlı sessizliğin içine daldım.

"Dur tahmin edeyim, onu bulamadın."

"Hayır."

"Yapacaksın. Sadece bir gün oldu," diye güvence verdim.

"Bu adam eğlence için boktan bir Dom ve iş için bir sigorta eksper. Usta bir suçlu değil. Onu bir saat içinde yakalamamız gerekirdi. Hiçbir yerde bulunamıyor."

Aman Tanrım.

"Belki de kiminle uğraştığını biliyordur ve önlem alıyordur," diye önerdim.

"Evet," diye mırıldandı, ikna olmadığını açıkça belli ediyordu. Güvence vermeye devam etti. "Yarın başka bir gün."

"Evet, siz kadınlar duşta işinizi görürken biz de Mo ile hamburger ızgara yapacaktık. Bu iptal oldu çünkü bu adamı bulmalıyız."

Laszlo Kovack'a kızmak için bir neden daha.

Listeyi bir hayli kabarttığından, Güven Verici Bölge'den çıktım ve Sinirli Bölge'ye kaydım.

"Bu adam tam bir pislik," diye tersledim. "Katılıyorum."

"Ve onu anlamıyorum," diye yakınmaya devam ettim. "Yani, bunların hiçbiri mantıklı değil, en sonuncusu da sizin onu bulamamanız. Ama bütün gün bunun üzerinde düşündüm ve Boone'a kızgın olduğu için onu öldürmüş olabileceği

Bu adamın Ryn'e yaptığı şey hakkında ne hissettiğini, seni ve beni rahatsız etmesini haklı olarak paylaşıyor. Boone ve Ryn'e kızgınsa, bunu Boone ve Ryn'den çıkarmasını istediğimden değil, yine de neden Boone ve Ryn'den çıkarmasın? Bütün bunların içinde ben nasıl yer alıyorum? Ya sen?"

Axl hiçbir şey söylemedi ama arabadaki hava değişmişti. Karıncalanma hissettim.

"Axl?" Ben aradım.

"Kahretsin," diye fısıldadı. "Ne?" "Ne?" diye sordum.

"Sana yaptıklarına o kadar dalmıştım ki görmedim," dedi. "Neyi?" Tekrarladım.

"Bu bir tuzak."

"Pardon?"

"Haklıydın, babam beni yemliyordu."

Kafam karışmıştı.

Kovack hakkında konuşurken nasıl oldu da bir tuzaktan bahsedip babasından bahsetti?

"Tamam," dedim yavaşça.

"Kimsenin onun hakkında ne düşündüğü umurunda değil. Pislik olmakla ilgili bir sorunu yok. Ama benim öyle olduğumu biliyor. Bu bir oyun. Benim geri adım atmamı istiyor. Beni bir pislik olmaya yönlendirmek istiyor. Ve eğer yemi yutarsam, o kazanır. Ben de kendimi sadece bir pislik gibi değil, oyuna geldiğim için bir enayi gibi hissediyorum."

"Evet," diye kabul ettim, hâlâ

kafam karıştı. Axl beni aydınlatmadı.

Telefonunu bulmak için yan bacağındaki kargo cebini karıştırıyordu.

Bana uzattı ve şöyle dedi: "Kod yedi, üç, üç, dokuz, iki, sekiz.

Boone'u ara."

Sadece onun evinin anahtarının bende, benimkinin onda, çekmecelerimizin (henüz doldurulmamış, hala) olması değil, aynı zamanda bana telefonunun şifresini vermesi beni mest etmedi.

Sesindeki titreşim beni telefonuna bağladı ve dediğini yaptım.

Jeep'ine bağlıydı, bu nedenle arabada çaldı, ancak Boone cevap vermeden önce bunu sadece bir kez yaptı, "Her şey yolunda mı kardeşim?"

"Bu bir tuzak," diye tekrarladı Axl. "Pardon?"

Boone sordu.

"Gözleri üzerimizde. Bu adamı biliyorlar. Ve bunu yapanın bu adam olduğundan emin değilim. Bizi bu adama yönlendiriyorlar. Hattie'yi takip etmesi, beni de bu işe bulaştırması, belki de Ryn'le bir geçmişi olduğu için onu hedef almak yerine bana yönelik tehditleriyle ilgili bir sorunum olacağını düşünerek benimle dalga geçmeye çalışması hiç mantıklı değil. Hattie'nin bununla hiçbir ilgisi olmamalı. Benim de."

"Siktir," dedi Boone.

Başka bir deyişle, Axl her ne hakkında konuşuyorsa, Boone da aynı fikirdeydi. Ama Axl'ın anlatacakları bitmemişti.

"Bu adam onu iş yerinde görebilir, evine kadar takip edebilir. Ama cep telefonu numarasını ve e-postasını almak kaynak gerektirir. Bir bilgisayar hacklemek kaynak gerektirir. Hayalet olmak kaynak gerektirir. Bu adamın sahip olmadığı kaynaklar."

"Siktir," diye kırptı

Boone. Evet.

O da kabul etti.

"Hattie'nin peşine beni sürüklemek, seni onun ve Ryn'in onunla olan geçmişinin içine çekmek ve senin ve benim aracılığımızla Hawk'ın karşısına çıkmak için düştüler, hepsi de onu bugün bulursak yapacağımız şeyi yapmamız için bizi manipüle etmek içindi. Eddie ve Hank'i işin içine soktuk, yapacağımızı tahmin edebilecekleri bir şey. Yani bu biraz zorlama ama onları da işin içine katmak çok zor değil. Araştırdığımızı biliyorlardı. Eddie ve Hank de araştırıyor olsalar da aynı şeyi yapmamıza engel olmadılar. Onu ortaya çıkardınız, ilk saldırı için zaman aşımı süresi dolmadı. Bir tane daha eklersek, savunmasız kalırız. Bize yeterince kızgınlarsa ve bize kızgınlarsa, savcıya kancayı takmışlarsa, ki herkese kancayı takmış gibi görünüyorlar, boku yeriz. Sen ve ben, Hawk, Eddie, Hank, hatta bunu bilen ekibin diğer üyeleri bile komplo ya da yardım ve yataklıktan suçlanabiliriz."

Neden bahsettiğinden emin değildim. Yine de hiçbirinin iyi olmadığını biliyordum.

"Tanrım, çok mantıklı," dedi Boone.

"B, Aug'a ve bana yalan söyledi kardeşim. Kadınlardan bahsetti. Sadece piyasadan çekilmemizle ilgili olduğunu söyledi. Ama değildi. Suç işliyorlar. Bize ulaşmak için kadınları kullanmayı planladılar ve bunu böyle yapıyorlar. Bizi saf dışı bırakmak için oyunumuzu zorlamaya çalışıyorlar."

"Onların" kim olduğunu bilmiyordum ama onlardan hoşlanmadığımı biliyordum. Axl devam etti.

"Eğer doğrudan bir saldırı yaparlarsa, kendimizi tutup ona göre plan yaparız. Kadınlarımızdan birine saldırırlarsa, doğru düşünme yetimizi kaybederiz. Hawk bile bugün oyundan çıktı, çok kızgındı."

"Orospu çocuğu," diye ısırdı Boone.

Axl, "Hunt bu gece Kovack için kapalı, belki de kalıcı olarak," dedi. "Bunu sabah Hawk'a bildireceğim ve buluşacağız."

"Evet," diye onayladı Boone. "İyi yakaladın Axe." "Evet," dedi Axl sertçe.

"Sonra görüşürüz."

"Görüşürüz, dostum."

Arama kesildi ve Axl'a telefonunu uzattım. "Bunlardan herhangi birini duymam gerekiyor muydu?" diye sordum.

"Bir kısmı, hayır, ama seninle ilgili olduğu ve kimseye bir şey söylemeyeceğin için önemli değil."

Çenemi kapalı tutmam gerektiği anlaşıldı. Sıradaki.

"Saldırı mı?" Sessizce sordum.

"İşlerinde, BDSM'de güven çok önemlidir. Bu adam Ryn'i ona yapmak istediği her şeyi yapabileceği bir pozisyona soktu ve onu durdurmak için çaresizdi. Bu dünyada ve başka herhangi bir dünyada, bu tecavüz anlamına gelir. Ryn güçlüdür, ama anlaşılabilir bir şekilde onu mahvetti. Ama omuz silkmiş olsa bile, bu Boone'u uçurumun kenarına göndermek için yeterli. Bu adamın bunu başkalarına yapıyor olabileceği gerçeği, yapması gereken bir açıklama vardı. O da bunu yaptı."

"Siz ikiniz onu bulmak için mi gidiyordunuz?"

"Kesinlikle."

Buna bir şey demedim.

Daha yumuşak bir ses tonuyla, "Şunu çıkar tatlım," dedi. "Ryn bunu polise götürürse, sence nasıl olur? Kendi sahnelerinde o adamla seks yapmaya karar verdi ve polislerin bakış açısına göre, bunun sadece adamın yapma şeklini beğenmediği için olduğunu düşünebilirler. Ona yükleyecekleri bir suç bulsalar bile, bunu bir jürinin önüne koyarsa, bir savunma avukatı onu çığneyecektir. Razi oldu ama gidişattan hoşlanmadı. Adamın onu rızası *olmayan* bir şekilde savunmasız bırakmış olması ve bunu yaparken muhtemelen ödünü koparmış olması önemli değildir. İsteddiği şeyin bu olduğu söylenebilirdi. Belki işin özünde öyleydi ama bunu yapma şekli kesinlikle öyle değildi. Ve bunu kadınlara yapmaya devam etmekte özgür mü? Hayır."

O haklıydı.

Haklıydı.

"Tamam," dedim.

"Tamam," diye cevap
verdi.

Derin bir nefes aldım.

Ve şimdi aklımı çok meşgul eden başka bir konuya geldim.

"İşinizde bir tehlike unsuru olduğu gözünden kaçmıyor," diye başladım
ve durdum.

"Mm-hmm," diye mırıldandı Axl devam etmem için beni cesaretlendirir
bir şekilde.

"Ve bu tam olarak sana göre. Bunun hakkında konuşmadık ama bence bu
senin içindeki bir şeyi besliyor."

"Öyle," diye onayladı.

"Tamam, bu daha sonra daha derin bir tartışma konusu olabilir. Ama
şimdilik, az önce bahsettiğin şey yüzünden normalden daha fazla tehlikede
misin?"

Elini bana doğru uzattı.

Her zamanki gibi bunu yaptığında, ben de aldım.

Onu aldığında, "Her şey yoluna girecek. Ben iyi olacağım. Çocuklar da
iyi olacak. Zor bir şeye dişlerimizi geçirdik ve onu söküp atmaya kolay
bulmuyoruz. Ama başaracağız ve bittiğinde iyi olacağız. Söz veriyorum."

"Bu sözü verebilir misin?" diye sordum.

Hiç tereddüt etmedi.

"Evet."

Çünkü bu Axl'dı. Ve hiç
tereddüt etmemesinin de
yardımı oldu. Ama ona
inandım.

"Tamam," diye
tekrarladım.

"Tamam," diye
cevap verdi.

Eve dönüş yolunun geri kalanında sessizdik.

Eve girerken sadece Axl sessizdi. Cleo'yu gördüğümde onunla bebek gibi
konuştum ve Axl ona sadece shmoochmagooch değil, aynı zamanda Yüce
Kraliçe Grayfur ve Sleekmeister General dediğimi de öğrendi.

Yani tamamen sessiz
değildi. Kıkırdadı.

Dişlerimizi fırçalarken ve ben nemlendirirken çiftlerin banyo dansını
yaptık.

İkimiz de yatak odasında pijamalarımızı değiştirdik ve soyunurken

kıyafetlerimizi sandalyenin üzerine attık.

Ama yatağa girdiğimizde, sırt üstü yatarken Axl beni yanına yatırdı ve hepsi bu kadar.

Başımı omzuna yaslamıştım, elimi de kabarık karnına koymuştum ve bu durum karşısında ne yapacağımı bilmiyordum.

Çünkü seks yapmak istiyordum.

O da isterse, yapardı.

Ondan hep istedim, ben de verdim.

Şimdi ben istiyordum ve belki onun da buna ihtiyacı vardır diye düşündüm. Sinir bozucu bir gün geçirmişti.

Uykuya ihtiyacı vardı.

Ve belki benimle bağlantı kurabilirsin.

Ama yakınlaşmayı nasıl başlatacağımı bilmiyordum çünkü bunu hiç yapmamıştım. Ve eğer hiçbir şey yapmıyorsa, bu istemediği anlamına mı geliyordu?

Dudaklarımı yaladım, birbirine sürttüm ve devam etmeye karar verdim. Eğer havasında olmadığını söylediyse, değildi işte.

Her şey ağırdı.

Daha fazla bir şey ifade etmiyordu ve kesin olarak bildiğim bir şey vardı.

Benden hoşlanmasını ve bunu birçok şekilde göstermesini seviyordum ve bu yollardan biri boldu ve bu cinseldi.

Kötü bir gece geçirseydik, daha fazlasını yapardık.

Öte yandan, erkekler de erkekti ama muhtemelen bazen buna da ihtiyaçları oluyordu. "Bu", partnerinizin sizinle seks yapmak istediğini paylaşarak sizi çekici bulduğunu paylaşmasıdır.

Doğru.

Kendimi toparladım, elimi uyku pantolonunun kemerinin üst kısmına kaydurdum ve tırnaklarımı hafifçe üzerinde gezdirdim, başımı arkaya doğru eğdim ve fısıldadım, "Sana oral seks yapmak istiyorum. Sorun olur mu?"

Başını eğip yüzünü yüzüme dayadığında, elimi eline aldı, bel kemerinin altına itti ve sertleşen sikinin etrafına sardı.

Ve heyecan verici bir şekilde, gereksiz yere, "Kesinlikle sorun yok," diye homurdandı.

Gülümsedim, ağzımı onunkine değdirmek için biraz yukarı kaydurdum ve sonra boğazına dokundum.

Elimi aletini okşamak için kullandı.

Tamam.

Güzelmiş.

Göğsüne doğru ilerlediğimde, ellerimizi çekti ve pijamalarını indirirken aynı zamanda yatakta kendini ayarladı.

Onları yana fırlattı, sırtını yatak başlığına dayayarak kış üstü yattı ve bacaklarını açtı.

Dizlerini kırdı.

Axl Pantera almak için ortaya çıktı.

Tamam.

Um ...

Niiiiiiice.

Hareket ettim, kıvrıldım, tuttum ve içine girdim. Cidden, ağzım onun sikiyle mi doluydu?

Lezzetli.

Göğsünden sevdiğim o mırıltı geldi, bacakları gerildi ve sonra rahatladı, eli saçlarıma gitti.

Ben ona sakso çekerken o da saçlarımla oynadı, saçlarımı kucağının üzerine öyle bir dizdi ki kasıldım ve kıvranmaya başladım.

Çünkü bir anlamda ona dokunan ben olmadan ona dokunmuş gibi oldum. Ayrıca saçlarımı bu kadar çok okşamasına bayılıyordum. Ve son olarak, ben onun aletini emerken onun etrafına bu şekilde sarılmak *çok ateşliydi*.

Ancak sonunda, epeyce emdikten, yaladıktan, ucunu yuvarladıktan, döndürerek pompaladıktan sonra (bundan çok hoşlandığını keşfetmişim), eli saçlarımda dolaştı ve ağzımın içine doğru nabız atmaya başladı.

Oh, evet.

Nazikçe yüzümü okşamasını ve içine girmesini kabul ederek, kıvranmaya karşı koyamadım ve Axl şimdi sürekli mırıldanıyor olsa da, bunu kaçırmadı.

"Şortunu çıkar, buraya gel," diye kabaca emretti.

Gecikmeden, sert bir çekiş ve son bir vuruşla onu serbest bıraktım, oturdum, uyku şortumu ve külotumu indirdim, bir kalçaya düştüm, onları tekmeledim ve hemen tırmandım.

Axl yardım etti, sikini benim için hazır tutuyordu. Aşağı doğru kaydım ve onu aldım.

"Evet," diye nefes aldım.

"Evet amına koyayım," diye düzeltti, elleri tişörtümün arkasına ve etrafına gitti.

İki göğsümü de avuçladı.

Sürmeye başladım.

Meme uçlarımı cimcikledi ve kalın bir sesle, "Oraya hızlı gitmen gerek Hattie," diye uyardı.

Daha hızlı sürmeye başladım.

Meme uçlarımı sıktı.

Kıpırdandım.

"Hayır, bebeğim, parmak klitorise," diye düzeltti.

Ona bunu yapabilir miydim? Onun önünde kendime dokunabilir miydim? Parmağımı klitorisime götürdüm ve tepeden tırnağa titredim.

Bunu yapabilirim.

"Evet," diye fısıldadı, iki meme ucunu da yuvarlayarak. Aman Tanrım, *evet*.

Onun üzerinde zıpladım, hızlıca kalktım, sertçe yere çarptım.

Elleri yukarı kaydı, kollarım yukarı kalkmaya zorlandı ve tulum gitti.

Sonra kığımın her iki yanağını da tuttu, nazikliğin sınırını aşan bir dokunuşla kavradı ve sarsıldım ve çıldırmaya başladım.

"İşte bu, becer beni bebeğim," diye homurdandı. Evet.

Anlamıştım.

Kığımındaki o tutuş sahipleniciydi. O benim kığım değildi.

Bu

onundu.

Ben

onundum.

Ve onun olmayı seviyordum. Daha sert sürdüm.

"Tanrım," parmakları içeri girdi, "İşte bu. Sür beni, Hattie."

At sürdüm. Yükseldim. Boşaldım ve sertçe boşaldım, haykırdım, onu boynundan yakaladım, aşağıya doğru sürtündüm.

Yerde kalmadım.

Beni çekip dizlerimin üzerine diktiğinde, arkamda konumlandığında, bir elini sırtıma soktuğunda onu kaybettim, böylece onun için eğildim ve her iki elim de duvara dayanmaya zorlandı ve geri pistonladı.

Aman Tanrım.

İnanılmaz.

"Axl," diye nefes nefese kaldım.

Bir kolunu göğsüme doladı, parmakları boynumun dibindeydi ve beni delip geçerken sabit tutuyordu.

Aman Tanrım...

Tanrım.

"Axl," diye inledim ve bir atış gibi tekrar boşaldım.

Ben kalçalarımı sallayarak onun hamlelerini k a r ş ı l a r k e n , o da göğsümü sıkı.

Beni becerirken eli karnımın üzerinden aşağı indi ve bacaklarımın arasına girerek bizi kavradı.

"En güzel memeler, en sulu amlar," diye hırladı boynuma doğru. Oh Tanrım.

Tekrar gelebilir miyim?

Sonuncusunu tam olarak bitirememiş olsam bile mi? Neredeyse bitirmiştım.

"Bebeğim," diye inledim. Klitorisimi çimdikledi.

Patlarken inledim.

Mırıldandı, sonra homurdandı, sonra başını geriye atmadan önce yüzünü boynuma gömdü.

Arabayı sürdürdü ve inledi, derin ve gürültülü.

Şimdiye kadarki en iyi ses.

Hiç.

Dürüst olmak gerekirse, onun orgazmlarını benimkilerden daha çok seviyordum. Şaka yapmıyorum.

Beni de yanına alarak baldırlarının üzerine oturdu, ben de aletinin üzerine oturdum. Ve elleri tekrar göğüslerime gitti.

Onun bir meme adamı olduğu gözümünden kaçmamıştı.

Ve bu konuda aşırı hassas olduğum için, bunun nasıl uyumlu olduğumuzun uzun ve gittikçe uzayan listesinde (üst sıralarda) yer aldığı da gözümünden kaçmadı.

"Cidden," diye mırıldandı boynuma doğru, sikildikten sonra sarılmaktan çok daha iyi olan nazık, yoğurucu sıkımlar yapıyordu. "Gelmiş geçmiş en iyi memeler, bebeğim. Çok güzeller."

"Teşekkürler," diye hırıldadım.

Gülümsediğini hissettiğime oldukça emindim.

"Ve tatlı, sulu kedi," diye devam etti. "O kadar ıslak ki, kalçalarımın her tarafındasın."

Titredim.

"Seni becerirken bile ağzım seni yeme isteğiyle sulanıyor."

Bir ürperti daha.

"Sana dokunamam tatlım," diye şikayetimi dile getirdim. "Hayır," diye kabul etti ve hareket etmedi.

Aman Tanrım.

Evet, ben onundum.

Buna bayıldım.

Bir elim göğsümden ayrıldı ve normalde hoşlanmadığım göbeğimin üzerinde gezindi. İçbükey ya da düz bile değildi ve her zaman bunun bilincindeydim.

Ama göğsüme gösterdiği aynı saygıyla avuçladı ve oluşabilecek her türlü utanç ya da rahatsızlık hissi bir anda yok oldu.

Sonra elini tekrar yukarı kaydırды, diğeri hareket etti ve üzerimden geçerken göğüslerini değiştirdiler, ama ağırlığı hala ellerinde tutuyordu.

"Sana sahip olmadan önce, kucağымda tüm bu muhteşem saçlarla beni emdiğini düşünerek kendimi becerirdim," diye paylaştı.

"Tatlım," diye fısıldadım.

"Sanırım o sürüşle ikimizi de alıştırdın Hattie. Yaratıcı olmak için iyi bir zaman bulacağız."

Oh, evet.

"Tamam," diye kabul ettim.

Elleri belime gitti, beni yukarı çekti ve yataktan kalktı.

Sonra bir koluyla beni yakaladı ve dizlerim çarşafının üzerinde kayarken beni iki kolunun arasına aldı ve beni itfaiyeci kucağında değil, damat ve gelin olarak banyoya taşıdı.

Beni tezgaha oturttu.

Damat ve Gelin Manevrası'nın etkisinden henüz kurtulamamıştım ki, ilk kez bir bez çıkardı, ılık suyla ıslattı, bacaklarımın arasına bastırdı ve beni temizledi.

Duruladı ve beni ondan temizlemesini izledim.

Bir durulama daha yaptı ve lavabonun üzerine düzgünce örttü (tam da benim yapacağım gibi).

Ve bir başka sürpriz hamleyle beni kolumun altından yakaladı ve sırt üstü yere düştüm.

Açık.

Onun

.

Arka

ya.

Eğlenceli ve tatlı.

Aman
Tanrım. Bu
adam.

Kalçalarımı kalçalarına sıkıştırdım, kollarımı boynuna doladım ve beni dışarı çıkarıp yatağın yanına bırakırken ışık düğmesini çevirdi.

Bana şortumu, külotumu ve tişörtümü verdi, uzanıp pijama pantolonunu aldı, giyindik ve Axl beni yatağa çekti.

Yorganı yukarı çekti ve bu sefer önden öne doğru içime girdi.

"Hayatımda hiçbir zaman seksi başlattığımı sanmıyorum," diye itiraf ettim.

"Bir günlük alma vaktim geldi. Kalp çıkartması olmasın ama kesinlikle kalın siyah bir Sharpie kalemle ilk sevgilin olduğum için ne kadar heyecanlandığımı kaydedeyim."

Kıkırdamaya başladım.

Ben yaparken ağzını benimkine dokundurdu, işim bittiğinde tekrar dokundurdu, sonra yüzümü boğazına soktu.

"Uyu, Hattie." "Tamam,
Axl."

"Harika kafa ve hayatımın yolculuğu için teşekkürler."

Yine kıkırdıyordum.

"Tatlı ve komik olmaya devam edersen uyuyamam" dedim. "Çenemi kapatacağım."

Uyumasını istemiyordum ama uyumasını istiyordum. Zor bir gün geçirmişti. Bu yüzden bir şey söylemedim.

Çok fazla zaman geçmeden bir kedi bedenlerimize doğru ilerledi.

Cleo bir çift patisiyle kolumun üst kısmında durdu ve hissettiğim kadarıyla diğer çift de Axl'in üzerindeydi.

Karanlıkta bize bakarken kınadığını hissettim.

Sonra zıplayarak uzaklaştı ve Axl çok sessiz bir şekilde "Ayaklarımın dibinde" diyene kadar bizimle işinin bittiğinden ve insanlardan uzak bir yere somurtmaya gittiğinden şüphelendim.

"Babasını hâlâ seviyor."

Beni sıkı.

Ve tüm çete orada, yerleşmiş ve güvendeyken, sonunda uykuya daldım.

YİRMİNCİ BÖLÜM

Geped

AXL

Zamanı değildi.

Buna hazır değildi.

Hattie'nin buna hazır olduğundan
emin değildi. Ama oldu.

Ertesi sabah.

Hızlı bir sevişme, hızlı bir duş ve Hattie'nin Lottie'nin Jet Chavez'deki
brunch gelin partisi için hazırlanmaya başlamasından sonra Axl bazı telefon
görüşmeleri yaptı.

Önce Hattie'nin evine gidip hediyesini alacaklardı, sonra onu partiye
bırakacaktı ve oradaki tüm kadınlarla erkekler buluşacaktı.

Gitme vakti gelmişti ama onu kaldırmak için banyoya gittiğinde orada
değildi.

Yatak odasında da değildi.

Bir şekilde onu atlatıp güverteye çıkıp çıkmadığını görmek için oturma
odasının kapısını kullandı ve onu oturma odasında, elinde ucunda tüy olan
bir kedi oyuncağının sapıyla gördü.

Cleo ortalıkta görünmüyordu ve Hattie'ye kedisinin sevgisini çalma
çabalarından dolayı takılmak üzereydi ki Cleo'nun neden oynamadığını fark
etti (kedisinin sevdiği bir şey varsa o da oynamayı sevmesiydi).

Hattie oyuncağa odaklanmayı bırakmış, azımsanmayacak bir ilgiyle ön
penceredeki sandığın üzerindeki parçaya bakıyordu.

Göğsünde bir sıkışma hissetti ve bu ilk kez olmuyordu.

Onu satın almamalıydı.

Onu satmalı.

Yapamadı işte.

"Bebeğim, gitmeliyiz," diye seslendi ve sesindeki debriyaj sesini gizlemeyi başaramadı.

Başladı ve başı ona doğru döndü. "İyi misin?" diye sordu.

Evet.

O da duydu.

"Evet, ama yola çıkmamız lazım."

Onu incelemesi keskinleşti. "İyi olduğuna emin misin?"

"Evet," diye yalanını tekrarladı. "Gitmeye hazır mısınız?"

Başını

salladı.

Ve öyleydi.

O gün, kırmızı elbise günüydü ve ne yazık ki, içinde ne kadar muhteşem görünse de, ailesinin yanında giymemesinin iyi bir karar olduğunu kabul etmek zorundaydı.

Çünkü kısa, cilveli bir eteği, köprücük kemiğinin altında düz bir kenarı ve ince askıları olan halter benzeri bir üst kısmı vardı ve bu askılar çıplak sırtının üzerinden geçiyordu. Büyük altın halkalarını ve daha az şık bir çift altın topuklu sandalet giymişti.

Ailesiyle tanışırken giydiği sarı elbisenin aksine -ki annesi haklıydı, zahmetsiz ve şıktı- kırmızı elbise onun sevimli ama ateşli bir sikici olduğunu söylüyordu.

Ve öyleydi.

Ama babası bunu bir akbaba gibi parçalardı.

O gecenin gidişatı nedeniyle Hattie'nin ne iş yaptığı konusu gündeme gelmedi.

O kırmızı elbise işi o yöne iterdi ve ateş hattında Hattie ve Axl olurdu.

Yani evet.

Bundan kaçınmaları iyi oldu.

Jeep'ine bindiler ve Cleo'ya veda etmek için Yüce Kraliçe Grayfur'u seçti, böylece direksiyona geçtiğinde gülümsüyordu.

Ama bu gülümseme uzun

sürmedi. Hattie onu özlemedi.

"İyi değilsin," dedi.

"İyiyim," diye yalan söyledi.

"Bu konu hepinizin kafasını kurcaladığı için üzgünüm."

Düşündüğü şey bu değildi.

"Evet," diye kabul etti.

"Dediğin gibi, her şey yoluna girecek," diye güvence verdi ona. Kahretsin.

"Biliyorum. Her şey yolunda. Bunun için endişelenmiyorum, Hattie." "Tamam," dedi tereddütle.

Kahretsin.

Onun bu konuda endişelendiğini düşünmesine gerek yoktu, çünkü olan biten her şey hakkında çok soğukkanlı davranıyordu. Bir kez bile korkmamıştı.

Ama onun bu konuda endişelendiğini düşünürse, endişelenmeye başlayabilirdi.

"Bu parçanın adı 'Tripped'. 'Pardon?'"

"Penceredeki. Başlığı 'Tripped'. "

Kadın hiçbir şey söylemedi ama adam onun bakışlarını üzerinde hissetti.

"Askerde bir arkadaşım vardı. Çok yakındık. Bir mayına bastı." Nefesi kesildi.

Evet.

Yakınından bile geçmedi.

"Axl," dedi nazıkçe, parmakları onun kalçasında kıvrılıyordu. "O benim önümdeydi. Onu gördüm."

"Aman Tanrım, Axl." Parmakları sıkıca sıkıldı ve bırakmadı.

"Yani," boğazını temizledi, "evet."

"Yani 'Tripped' adlı parça... bir kara mayınının patlamasını mı temsil ediyor?"

Evet.

Anladı. "Evet."

"Neden ... Ben ... bu ..." Toparladı. "Bu harika bir parça, ama neden sende?"

"Başka bir arkadaşımın arkadaşı olan bir gazi, o da ordudan ayrıldıktan sonra sanatla ilgilenmeye başladı. Onun olayı bu. Oturma odamda gördüğünüz gibi şeyler yapıyor."

"Bir ölüm aracını güzelleştirmek mi?"

Sesi dehşete düşmüş gibiydi.

"Bir ölüm aracının güzel olabileceğini düşünmek kafanızı karıştırıyor. Ama değil. İğrenç ve yıkıcı. Bu, hiçbir zaman tehlikede olmayan, hatta yakın bir tehdit altında bile olmayan masalarda oturan erkeklerin, erkekleri ve kadınları ne zaman ve neden bu işe gönderecekleri konusunda karar verirken çok net olmaları gerektiğine dair siyasi bir ifadedir. Amaç adil olmalıdır. Sevdiklerimizi ve yaşam tarzımızı korumak için olmalıdır. Onların mali çıkarlarını korumak değil."

"Umarım tüm bunlara katıldığımı söylemeye gerek yoktur, bunu söylemekten nefret ediyorum ama o yazıdan bunu anlamadım," dedi dikkatle.

"Mesele de bu zaten. Asla anlamayacaksın Hattie, gerçekten. Ve bunun için şükrediyorum. Onlar da anlamayacak."

Kadın sustu.

Onunla konuştu.

"Onun bir gösterisine gittim. Havamdaydım. Bir gazi arkadaşımı destekleme havasındaydım, çünkü o parça bir servete mal olmuştu. Ve oturma odamda bu gerçekle yüzleşme havasındaydım."

"Axl-"

Tanrım, başlamıştı.

Artık duracak gibi görünmüyordu.

"Şifonyerimin üzerindeki bayrak onun tabutundan geldi. Evlatlık bir çocuktu. Onu verebilecekleri başka kimsesi yoktu. Benden başka kimsesi yoktu. Büyürken kötü şeylere bulaşmamak için çok mücadele etti. Ve bu mücadelenin bir parçası da askere gitmek ve iyi, doğru ve tüm bunlardan uzak bir işe sahip olmaktı, bir şekilde dışarıdayken bile okula gidebilir ve sonsuza kadar bunlardan uzak kalabilirdi. O bu şansı yakalayamadı."

Şimdi ritmik bir şekilde onun kalçasını sıkıyordu.

Ama işi bittiğinde, "Belki de bunu zamanımız olduğunda ve sen araba kullanmadığında konuşmalıyız" dedi.

"Bu konuda konuşmuyorum."

"Ne?" diye fısıldadı ve fısıltısında bir endişe, hatta belki de korku vardı.

"Çocuklara... evet." Bu bir homurtuydu. "Sana göre, hepsi bu kadar."

"Tatlım-"

"Aynen öyle görünüyordu, ama tam ortasında kocaman bir gülümsemesi olan, espri anlayışı o kadar iyiydi ki, bir stand-up komedyeni bile olabilirdi ve o kadar sağlam bir adamdı ki

Hayatı boyunca hiç kimse ona bunu vermemişti ama sadakat duygusu rakipsizdi. Bu parça, bir kara mayınının tetiklendiğinde nasıl görüldüğüne benziyor. Aynen öyle."

Hiçbir şey söylemedi.

O da nedenini biliyordu.

"İşte bu yüzden Hattie, bu konuda konuşmayacağız. Çünkü artık bunun ne kadar iğrenç ve yıkıcı olduğuna dair küçük de olsa bir fikrin var ve bunun dışında bunu senin üzerine yıkmayacağım."

Elini adamın kalçasından kaydırды. Adam ona baktı.

Belki de onunla tanıştığından beri ilk kez yüzünü okuyamıyordu ve bunun nedeni profilden görünmesi değildi.

Ve bu hiç hoşuna gitmedi.

"Bebeğim, bu çok fazla. İhtiyacım olursa, çocuklarla konuşurum. Onların ihtiyacı olursa, benimle konuşurlar. Bu sana dokunmaz."

"Adı neydi?" "Jordan."

"İlk mi son mu?"

"İlk olarak. Tam adın Jordan

Bridges." Sonra... hiçbir şey.

"Hiçbir şey söylememeliydim," diye mırıldandı. "Eğlenmek için bir düşün var ve-"

"Utangacım ve benimle ilgili berbat şeyler var ama zayıf değilim," diye açıkladı.

"Öyle olmadığını biliyorum," dedi hızla. "Bunu biliyorum tatlım. Düşündüğünden daha güçlüsün."

"Hayır," dedi kadın ve adam onun kendisine baktığını anladı. "Ben daha sertim düşünüyorsun."

Kahretsin.

n.

Şimdi sinirlenmeye başlamıştı.

"Konu bu değil, hıyarlık etmek istemem bebeğim ama konu sen de değilsin."

Tekrar sessizleşti.

Arabayı sürdü.

Evine kadar konuşmadılar ve konuşmadıkları için, kadın işleri yoluna koymadığı için, adam daha da sinirlendi.

Onlar arka kapıdan girerken de konuşmadılar ve kız hediyesini aldı.

Jet ve Eddie'nin evine kadar hiç konuşmadılar. Ön

tarafıta rölantide durdu ve ona baktı. "İşin bitince

mesaj at," dedi kısaca.

"Pekâlâ," diye cevap

verdi. Kapıya doğru

döndü. Sonra geri döndü.

Ve onu yere serdi.

"Haklısın. Bu benimle ilgili değil. İstersen verirsin, istemezsen alıkoyarsın. Ama düşünmen gereken bir şey var Axl, babamla olan durumum benim. Senin değil. Belli bir anlamda, seni hiç ilgilendirmez. Ama inşa ettiğimiz şeyde, bu tamamen seni ilgilendirir. Eğer bununla kendi başıma mücadele etmeme izin verseydin, tarihteki en boktan erkek arkadaş olurdun. Belli ki çok değer verdiğin birini kaybettin ve onun ölümünü izlemenin nasıl bir his olduğunu hayal bile edemiyorum. Senin için bundan nefret ediyorum. *Nefret* ediyorum. Ama Jordan Bridges'i tanımam gerekiyor, sadece seninle geçirdiğim her dakika benim için daha anlamlı olduğun için değil, bu yüzden seni tanımam gerekiyor. Ama daha da önemlisi, Jordan'ın bilinmeyi hak ettiğine dair güçlü bir his var içimde. Bana karşı bu kadar korumacı olmanı seviyorum. Ama beni senden korursan bu iş yürümez."

Ve bu son derece başarılı konuşmayla birlikte ondan uzaklaştı ve kapısını açtı.

Sonra bir balerin zarafetiyle topuklu ayakkabılarıyla cipten aşağı atladı, kapıyı çarptı ve Mac'in hediyesini göğsünde tutarak, içinde bir şişe şampanya olan hediye çantasını diğer elinden sarkıtarak Jet'in önündeki yürüyüş yolunda seke seke koşmaya başladı.

Tüm şovu izledi. Sonra da

"Siktir." diye mırıldandı.

* * *

Mo park katında asansörü bekliyordu ve Axl ona doğru yürürken Mo dönüp koca kel kafası seğirdiğinde, Axl hissettiklerini saklamak konusunda berbat bir iş çıkarmaya devam ettiğini öğrenecekti.

Harika.

"Her şey yolunda mı?" Mo sordu.

Bir anlaşma yapmışlar.

Birbirlerinden hiçbir şey saklamadılar.

Hiçbir zaman.

Ve bu tür bir şey ortaya çıktığında, hizmet ettikleri zamanlarla ilgili ortaya çıkan şeyler, kesinlikle, yüzde yüz asla.

Asansör kapıları açılırken, "Hattie Jordan'ı biliyor," dedi. İçeri girdiler, Mo düğmeye bastı ve Axl'a döndü.

"Ve?"

"Ona kısa bir özet verdim ve alacağı tek şeyin bu olduğunu söyledim. Bu konu hakkında bir daha konuşmayacağız."

"Balta," dedi Mo alçak sesle.

"Evet," diye mırıldandı. "İyi bir karar değil."

"Bu konu hakkında konuşmaya hazır olmalısın," dedi Mo. "Bunun nasıl başladığını bilmiyorum ama belli ki konuşmaya hazır değildin. Sadece bunu ona söyle. Anlayacaktır."

"Bana, onun gibi bir babaya sahip olmasının sonuçlarının, o benim olmasını istemediği sürece benim olmayacağını hatırlattı, ama o bunu bana vermeden önce ben onu kendim yaptım."

"Aynı şey değil." "Öyle değil mi?"

Mo cevap vermedi.

"Ve eğer bununla kendi başına başa çıkmasına izin verirsem, tarihteki en boktan erkek arkadaş olacağımı söyledi. Ve haklı da. Ayrıca onu kendimden korursam ilişkimizin yürümeyeceğini söyledi."

Mo dikkatle, "Bu konuda da haklı," dedi.

"Lottie ile nasıl başa çıkıyorsun?" diye sordu asansörün kapıları açılırken. Dışarı çıktılar.

Ama ofise gitmediler.

Koridorda durdular ve Mo cevap verdi, "Ben değil, o biliyor." "Ne?"

"Öyle," diye tekrarladı. "Hattie'nin yaptığı bağdaştırmayı kullanacak olursak, bana bunu babası için hazırladığını söylemiştin. Onunla o konuşmayı o yapmadı, sen yaptın. O bununla uğraşmıyordu, sen uğraşıyordun. İşler benim için ciddileşiyor, siz yakın değilsiniz, Lottie geliyor. Ben hissediyorum, o içine çekiyor. Hepimiz bunun hiç bitmeyen bir kuyu olduğunu biliyoruz. O sadece kendini sıkıyor, böylece tekrar geldiğinde, onu emebilir."

Mo için bundan nefret ediyordu.
Ve Mac için bundan nefret ediyordu.
Ve bunu Hattie için istemiyordu. "Ve
bu seni korkutmuyor mu?" diye
sordu.

"Bundan nefret ediyorum. Ama o nefret etmiyor. Beni seviyor ve bu benim bir parçam ve bunun için dünyadaki tüm sabra, ihtiyacım olan tüm zamana sahip, çünkü her şeyde benim için bunların ikisine de sahip ve bu da o her şeyin bir parçası."

Kahretsin.

Hattie'nin son konuşmasıyla ona böyle bir kadın olduğunu söylüyordu.

Daha fazla.

Onun için o kadın olmalıydı.

Axl, "Her şeyi berbat ettim," diyerek bariz olanı ifade etti.

"Şunu dinle kardeşim. Eğer senin için olması gereken kişiye, böyle hissetmenden tüm gücüyle nefret edecektir. Ona mesaj at. Sonra konuşacağınızı söyle. Ve şu anda burada durup bin dolarına bahse girerim ki, bir dakikadan kısa bir süre içinde mesajına cevap alacaksın."

Telefonunu çıkardı ve "Bu bahse girmeyeceğim" dedi.

Mo ona sırtıttı, hafifti, eğitimsiz bir göz için fark edilemezdi, ama yaptı.

Ardından Axl'ın omzuna öyle bir el vurdu ki, Axl neredeyse yere düşecekti.

Mo ofise gitti.

Axl, Hattie'ye mesaj atmak için koridorda kaldı.

**Pek iyi gitmedi. Hazırlıksızdım. Göt
gibi davrandığım için çok özür
dilerim.**

**Bunu sonra konuşuruz,
bebeğim. Duşun tadını çıkar.**

Ve telefonu çaldığında daha ofisin kapısından içeri girmemişti.

**Eşek gibi davranmadın.
İkimiz de hazırlıksızdık. Ben de
çok iyi idare edemedim.
Konuşacağız, ama sadece sen**

**Hazır.
Artık siz belalıların tek
yapabileceği şey
Her ne oluyorsa.
Dünyayı ele geçirmek
değil. xxx♥♥♥xxx♥♥♥**

Onun esprisine sırttı, ama daha çok, iyi olduklarını göstermesine.
Bu yüzden başını kaldırıp Mo'nun gözlerini keskin bir şekilde üzerinde
gördüğünde çenesini oynattı.

Mo sırtını dikleştirdi.

Konferans salonuna girdi ve bu işin kalabalıklaştığını hemen fark etti.

Onların ekibi: Hawk, Mo, Boone, Aug, Mag, Jorge ve Axl.

Nightingale'in ekibi: Lee, sağ kolu Luke Stark ve gizli adamı Vance Crowe.

Kaos: Rush Allen, başkanları, Tack Allen, eski başkanları, ayrıca Shy Cage, Joker Steele ve Dutch Black.

Sebring: Şövalye ve onun üsteğmeni Rhashan.

Cisco: Brett ve şoförü, koruması ve genel Cuma adamı Joe.

Polisler: Eddie, Hank, Malik ve Hawk'ın Tack, Mitch ve Brock dışındaki
diğer iki kankası.

Ve son olarak, serbest bir ajan, Ally Zano, Hank ve Lee'nin kız kardeşi,
amcıklı bir belalı.

Sandalyeler getirilmişti ama Mag, Vance, Joker, Dutch, Joe, Rhashan ve
Eddie çeşitli duvarları tutmayı tercih etmişlerdi.

Mo yerine otururken Axl da Mag'in yanında durmak için hareket etti.

Hawk, "Pekâlâ, şu işi aradan çıkaralım da hepimiz bir Cumartesi günü
geçirelim," diye söze başladı ve sonra ona baktı. "Axe, bu sabah bana
anlattıklarının bir dökümünü yap."

Axl onlara kurulum hakkında bilgi verdi.

İşini bitirdiğinde Hawk dikkatini Lee'ye çevirdi, "Sıra sende." Lee
başıyla onayladı ve başladı.

"Birinci bölüm, Brody dün başka bir şeyle uğraşıyordu, bu yüzden size
zaman kazandırabilecekken bir gün kaybetmeniz kötü oldu, ancak
araştırmanızı bu sabaha kadar ertelemek zorunda kaldı. Ama işe koyuldu ve
Laszlo Kovack, Boone ona kışını teslim ettikten yaklaşık bir hafta sonra
şirkete transfer oldu. Laszlo Kovack

Şu anda Portland, Oregon'a taşınmak için gırtlığına kadar toparlanmaya çalışıyor ve bunun önümüzdeki Pazartesi günü gerçekleşmesi planlanıyor. Colorado'ya veda etmek üzere şu anda Vail'de bulunuyor ve bu sabah gazlayıp geri dönmeden önce kahvaltıda Denver omleti yedi. Bununla birlikte, Axl ve Boone ile uğraştığına dair hiçbir kanıt yok. Bu yüzden siz çocuklar ortaya çıkıp ona yine haddini bildirirseniz bu onun için büyük bir sürpriz olur."

Ve işte oradaydı.

Onlarla oynanıyordu.

Ve Axl, Laszlo Kovack'ın evinde gözleri olduğuna bahse girerdi, böylece bir adama kışını teslim etmenin ortasında yakalanabilirlerdi.

Ama şimdi o gözleri arayamıyorlardı çünkü nasıl bakmaları gerektiği çok yasa dışıydı, bu yüzden onları yakalamak için kurulan araçları bulmaya çalışırken yakalanamazlardı.

"Bunun üzerine," diye devam etti Lee, "Brody Kovack'ın bilgisayarının da hacklendiğini doğruladı. Bazen ortaklarının fotoğraflarını çeker. Ve bunlar Hattie'ye gönderilen fotoğraflar. Axl'ın da anladığı gibi, bu bir tuzaktı." Lee, Boone'a baktı. "Adam biseksüel, bazen birden fazla partnerle birlikte oluyor ama senin kadınının hiç fotoğrafı yok."

Boone'un omuzlarındaki gerginlik biraz azaldı.

"İkinci bölüm," diye devam etti Lee. "Resmi raporda bulgularını değiştirmeden önce Mueller/Bogart çifte cinayetin bir cinayet-intihar olduğunu rapor eden adli tabip hakkında nihayet ilginç bir şey bulduk. Burnunu temiz tutmak için ortalıkta görünmüyordu. Yine de, işinin yüksek stresinin ele alınması gerekiyor gibi görünüyor. Bunu da eşiyle birlikte yılda bir kez yapmayı sevdikleri Powell Gölü'ndeki bir yüzen evde tatil yaparak yaptı. Sorun şu ki, bu sefer koca bir yüzen ev almış. Ve iki jet ski. Ve bunları tamamlamak için de bir motorlu tekne. Hepsi nakit."

Ve işte oradaydı.

Satın alınmıştı.

"En azından ruhunu ucuza satmamış," dedi Shy açık bir tiksintiyle.

"Evet," diye yanıtladı Lee.

Tack, "Bunun bir takibe ihtiyacı var, bu konuda ona baskı yapacak birine ihtiyacı var," dedi. "Ve Eddie bu konuda çoktan çileden çıktığına göre, bu kişi bir polis olamaz."

"Powell Gölü'ne ne zaman gidiyor?" Knight sordu.

"Gelecek hafta," diye yanıtladı Lee.

Knight başını salladı. "Sylvie ve Tucker'la konuşacağım. Bir aile tatili planlayabilirler. Phoenix'ten yola çık, onun izini bul ve bir konuşma ayarla." Etraftaki herkes bunun doğru yol olduğunu onayladı.

Hawk, "Şimdi bir mola daha," dedikten sonra Jorge'ye odaklandı.

"Jorge?" "Brody'nin telefonu kapalıydı, ama teşhis çalıştırıldığında Ryn'in dizüstü bilgisayarı. Üç hack'i vardı. Biri web arama geçmişini indirmek için. Biri e-postalarını indirmek için. Ve bir tanesi de tüm belgelerini ve resimlerini indirmek için."

Boone bunu zaten biliyordu, çünkü dün takip ettikleri şeylerden biri de buydu, ama Axl yine de Boone'a baktığında yüzünün sertleştiğini, çenesinin sıkıldığını gördü.

Ryn'in bu ihlali üzerinde değildi. Hiç şaşırtıcı değil.

Jorge devam etti.

"Bunlar üç farklı internet kafeden geldi. Kafeleri takip ettik. Zaman satın alırken üç farklı sahte kimlik verildiğini gösteren kayıtlar var. Onları araştırdık. Biri ölü bir adama aitti. Biri hapisteki bir adamdan. Ve bir tanesi de var olmayan bir adamdan."

"Başka bir çıkmaz sokak mı?" Ally sordu.

Jorge başını salladı. "Hayır. Sahtecilikle uğraşan tanıdığım bazı çocuklara sordum. İçlerinden biri, adamın kimlik için kullanmasını istediği ismi hatırladı, çünkü görünüşe göre ünlü bir porno yıldızının ismiymiş, Phil Charismo."

"Tanrı aşkına," diye mırıldandı Knight.

"Evet, tam bir klas," diye alaycı bir ifadeyle onayladı Jorge. "İsmi hatırladı, adamı hatırladı ve adamın onu başka bir adamla ziyaret ettiğini hatırladı. Bunun bir tuzak olduğunu düşündü. Üstlerini aradı. Polis olup olmadıklarını sordu."

"Polis olduklarını düşündüğü halde onlara kimlik mi sattı?" Rush sordu.

Jorge başını salladı. "Phil Charismo değil. Ama yanındaki adam, satıcım onun bir zamanlar polis olduğuna bahse girebileceğini söylüyor. Bu adam iyi sahtecilik yapıyor. Aynı zamanda açgözlü. Ben ona zeki demezdim. Bir polise polis olup olmadığını sorduğunda, polisin bunu söylemek zorunda olduğunu düşünüyor."

Bir suçlunun suç işlemesi ve bu kadar aptal olmasıyla ilgili esprileri sessizce paylaştıklarında odadaki hava bir nebze olsun hafifledi.

"Bir tarif verdi mi?" Brock sordu.

"Tam olarak değil. Geręi onu unutmayacağını sylyyor. Ama parasını almadan oynamayacak."

"Bunu biz hallederiz," dedi Hawk ve Axl ile Aug'un arasına baktı. "B'nin bir ziyarete daha ihtiyacı var. Sylediğinden fazlasını biliyor ve ben de oyalanmak için para demiyorum."

Rhashan onlara "Yine taşındı," diye haber verdi.

"Yerini tespit edebildiniz mi?" Hawk sordu.

Rhashan başını salladı.

Ally, "Ben de Brandi'nin peşindeyim," diye açıkladı.

Hawk, "Kazık attığı sen değilsin Ally," diye belirtti. "Benim paramı kullanarak ve adamlarımın, onları ortadan kaldırmak için halihazırda devam eden bir operasyonla onun evinden çıktığını ve bu operasyonun kadınlarını kullandığını bilerek, özellikle kadınların dahil olmadığını söylediğinde, bunu kabul etmiyorum."

Ally, "Kızlarla konuşmayı iyi beceririm diyelim," diye cevap verdi. Hawk buna itiraz etmedi.

Başını salladı.

"Brandi ve benim de konuşmaya ihtiyacımız var, seninle çalışıyorum," diye söze girdi Cisco yumuşak bir şekilde.

"alışırken yalnız bir kızım," dedi Ally ona. "Güven bana," dedi Cisco gülümseyerek. "ok eğleneceğiz."

Ally onu inceledi, kadınların onda gördüklerini gördü ve gülümsedi.

Tanrım.

İşte o zaman Hawk Jorge'nin haberlerine geri döndü.

"Diğer iki sahte kimliği de polislerle bağlantıları olup olmadığını anlamak için araştırıyoruz. Açıkçası, hapiste olanın var ama o Maryland'den ve orada hapis yatıyor. Bu, polislerin polisleri tanıdığı anlamına gelmez. Ama bu biraz zaman alacak."

Lee, "Brody'nin bu konuda yardım etmesini sağlayabilirim," diye teklif etti.

Hawk tekrar başını salladı ve odaya baktı. "Herkesin bilgisayarının ağır bir güvenlik duvarına ihtiyacı var. Bunu sizin için yapabilecek bir kaynağınız yoksa, onları buraya getirin. Biz sizin için hallederiz."

Axl kendisinin ve Hattie'nin dizüstü bilgisayarlarını ofise getirmeyi aklına not etti. Sonra da "Sııp batırmadan sııp batırmamız lazım" dedi.

Hawk ona baktı. "Benim görüşüm buydu."

"Bu konuda iim rahat değil," diye araya girdi

Mitch. Hawk, "Akılda kalacak bir şey değil," diye karşılık verdi.

"Boktan şeyler yapabiliyorlar Hawk," diye karşılık verdi Mitch.

Hawk, "Bazı oyuncularını dışarı çıkaracak ve bunu çözmek için çekecek bazı iplere ihtiyacımız var kardeşim," diye yanıtladı. "İşi batırma kısmının daha güçlü bir batırma *olmayan kısmı olmasına* dikkat edeceğiz."

Mitch, "Ve ekibinizin bir üyesi tutuklanmak için kendini ortaya koyduğu için yasal sorunlarla uğraşırken, daha iyi kullanabileceğimiz kaynakları kaybettik," diye karşılık verdi.

Rush, "Diriliş'le konuşmama izin verin," diye önerdi.

Luke, "Oda şimdiden tıka basa dolu, dostum," diye belirtti.

Rush, "Diriliş birkaç kardeşin gerçekte yapmadıkları bir şey yüzünden hapse girmesine aldırmayacaktır," diye cevap verdi. "Kıçlarının o askıdan çıkarıldığından emin olduğumuz sürece. Ve her neyse, Bounty oldukları günlerde, eğer B'ye inanılabilirse, bu pisliklerle yatakta olduklarını bilmeden yataktaydılar. İndirilen nakil araçlarının güvenliğini onlar sağlıyordu. Ben olsaydım ve kulübümün geçmişinde böyle bir şey olsaydı, bilmek isterdim. Bunu bilmeden geçmişlerinde olması onları savunmasız hale getirir. Aynı zamanda bu işin arkasında gerçekten kimin olduğunu bulmak için motive olmalarını sağlar. Yani bu işe karışmaları sürpriz olmayacak. O zamanlar hapis yatmış adamları vardı, bu tür bağlar bağlar. Biz müttefikiz. Bunu onlarla paylaşmazsam, bildiğimizi öğrenirler, bunu kaybederiz ve MC'lerle her zaman ama özellikle de şimdi iyi geçinmeye ihtiyacımız var."

Axl, Tack Allen'ın oğlu konuşurken yüzünde beliren gururlu ifadeyi kaçırmadı.

Ve sizinle gurur duyan ve bunu göstermekten çekinmeyen bir babaya sahip olmanın nasıl bir his olduğunu bilmenin ilginç olacağını düşündü.

Yine de asla bilemeyeceğinden şüpheleniyordu. "Mitch, bununla aran iyi mi?" Hawk sordu.

"Dikkatli plan yap Hawk," dedi Mitch sessizce. "Masum adamların parmaklıklar ardında, kirli polislerin de serbest kalmasına ihtiyacımız yok."

Kimse bir şey söylemedi çünkü kimse aynı fikirde değildi. Sessizliği Hank bozdu.

"Kitaba göre."

Evet.

Sikeyim.

Şu andan itibaren burunlarını temiz tutmaları gerekiyordu. Ya da temizlemediklerinde daha da dikkatli olmalıydılar.

"Hawk, kesinlikle sen. Lee, sen de. Ve Knight, sen de arkayı kolla," diye devam etti Hank.

Knight'ın dudakları inceldi.

Aug, "Brandi özellikle senden ve Eddie'den bahsetti, Hank," diyerek ona daha önce bildirdikleri bir şeyi hatırlattı.

"Temiziz," diye homurdandı

Eddie. O ve Hank ortaklardı.

Hank kuralları biliyordu ve çoğunlukla onlara göre oynardı.

Eddie Chavez'in her zaman kalçasından ateş ettiği söylenirdi. Eğer bu durum olmasaydı, bu neredeyse komik olurdu.

Ama böyle bir durum vardı. Yani komik değildi.

"Sıra bizde," diye araya girdi Malik. "Ben, Mitch ve Brock. Dışarıda kışımızı sallayamayız ama bir polis dükkanında halledilmesi gereken bir işiniz varsa bizden birine gelin."

Etrafta genel bir mutabakat mırıltısı vardı.

"Pekâlâ, hareket var," dedi Hawk hepsinin bildiği bir şekilde. "Çok değil ama daha önce hiçbir şeyimiz yokken şimdi bir şeyler var. Cisco ve ben hâlâ Lynn ve Heidi'ye ulaşmak için Mamá'dayız. Şimdilik, akıllı ve tetikte olmamız için büyük bir uyandırma çağrısı aldık. Bu topu düşürmeyelim."

Daha fazla mutabakat mırıldanması oldu.

Ve toplantı ertelendi.

* * *

Buluşmadan sonra Lottie ve Mo'nun evinde hamburger ızgara yapmaya vakit bulmuşlar, kadınlar da gelin partisinde kadınlar ne yapıyorsa onu yapmaya devam etmişlerdi.

Hawk da onlara katıldı ve bunun tek nedeni karısı Gwen'in duşta olması değildi.

Boone kızgındı.

Axl da toplantıya Hattie'yle yaptığı bir konuşmanın etkisiyle girmişti.

Boone bunu saklamıyordu ve Hawk, kısmen patronları olduğu için, kısmen iyi bir adam olduğu için, kısmen de kendisi de bir gazi olduğu için Axl'ın hissettiği hamlığı kaçırmayacak türden bir adamdı.

İçlerinden birinin, onu kendi hayatından daha çok seven iyi bir kadınla yakında evleneceğinden bahsetmiyorum bile.

Bu yüzden adamlarıyla kaldı.

Yine de hepsi mesajlar almaya başladı ve hiçbiri kadınlarına gitmek için taşınmakla uğraşmadı.

Axl evin önünden geçerken Hattie'nin evden çıktığını gördü ve onu izlediğini anladı.

Ona göz kulak oluyorum.

Duygular istila etmişti, bazıları kötüydü -Ürdün'ün ortaya çıkması, Hattie'yle nasıl iyi başa çıkamadığı.

Birçoğu iyiydi, Jet ve Eddie'nin evinin üç ev aşağısına park etmek zorunda kalmasıyla sonuçlandı, ama cipten indiğinde Hattie koşarak ona doğru geliyordu.

Kadın ona çarptığında kaldırımın kenarındaki çimenlikteydi, kaldırıma bile çıkmamıştı ve adam hemen kollarını kadına doladı.

Bir kolunu adamın omuzlarına doladı, bir eliyle de ensesine sarıldı.

Daha önce de onun boynunu böyle kavramıştı. O gece sevişmişlerdi.

O anda bunun onun markası olduğunu anladı, cildine sıcak bir şekilde yayılıyor ve boynundaki ve omuzlarındaki gerginliği herhangi bir buhar veya masajdan daha iyi serbest bırakıyordu.

"Merhaba," dedi usulca.

Tanrım, onun kızında bir şeyler vardı. "Hey," diye cevap verdi. "Eğlendin mi?" "Çok eğlenceliydi."

Ona sırttı ama sırtışı küçüktü ve çabuk söndü.

"Bebeğim-" diye başladı.

"Yapmak zorunda değilsin-" "İstiyorum."

Sessizleşti.

"O parça ya da Jordan hakkında konuşmaya hazır değildim. Ama haklısın. O benim bir parçam ve inşa ettiğimiz şeyle birlikte onu sana vermem gerekiyor. Ve sana pislik gibi davranmak yerine hazır olmadığımı söylemeliydim."

"Ve haklıydın," diye karşılık verdi hemen. "Bu benimle ilgili değildi. Boş vermeliydim ve daha sonra konuyu açmalıyım."

Bu benim için çok önemli ama doğru zaman geldiğinde bana verebilirsin."

"Tamam, ama seninle iletişimimde daha soğukkanlı olabilirdim." "Axl, tatlım, *seni* olduğun gibi istiyorum. S u l a n d ı r ı l m a m ı ş . Dikkatli değil Attığın her adımda, söylediğin her sözde. Bir şeyler hissediyordun ve bunu dışarı vurdun. Demek istediğim, bunu kaldırabilirim."

"Evet, biliyorum, gerçekten uzun zamandır babandan çok şey alıyorsun."

Başının tamamı sarsıldı, bukleleri zıpladı.

"Bu babam gibi değil."

"Bu-"

Boynundaki eli sertçe sıktı.

"Axl, bu babam gibi bir şey değil. Kavga edeceğiz. Senin ya da benim havalı olmadığımız zamanlar olacak. Sadece bir tanesini yaşadık. Bu babamın yaptığı gibi değil. Bu bir ilişki içinde olmak."

Sesi alçaldı. "Seni asla incitmek istemem, Hattie."

Yüz hatlarında önce şaşkın, sonra muhteşem ve ışıltılı duygular dolaştı.

Oh, evet.

Ona aşık oluyordu. Belki de çoktan aşık olmuştu.

Bugünden sonra, öyle olduğunu biliyordu. İşin boktan tarafı da bu değil miydi zaten?

Jordan, Hattie'ye hıyarlık ettiği için onun tepesine binerdi.

Ama kısmen kendisiyle ilgili olan bir kavganın Axl'ın Hattie'nin nasıl bir kadın olduğunu ve onun için doğru kadın olduğunu gerçekten anlamasına yol açtığını bilmek hoşuna giderdi.

"Lütfen kendine bu kadar yüklenmeyi bırak," diye ısrar etti. "Bu beni üzüyor.

Dürüst tepkiler vermek ve bana karşı gerçek olmak bunu yapmaz." Evet.

Tam ona göre bir kadındı.

Bu düşünce üzerine, ona merhaba öpücüğü vermenin zamanı geldiğine karar verdi. Öyle de yaptı.

Ve o kadar iyi bir iş çıkardı ki, Elvira yanlarından geçerken "Yüce Tanrım, bunu bir odaya götürün" diye emretti.

Bu da iyi bir fikirdi.

Axl öpüşmeyi kesti, o n u n elini tuttu, cipine götürdü ve binmesine yardım etti.

Sonra içeri girdi ve onları bir odaya götürdü.

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

Çalıntı Üs

AXL

Pazar sabahıydı, taze kahve, Axl'ın fırına attığı tüpten çıkan sıcak bisküviler, bir tabak tereyağı ve bir kavanoz elma ezmesiyle güverteyediler.

Telefonu çaldığında Hattie henüz "Bu gece jakuzi zamanı" demişti.

Masaya baktı, arayanın babası olduğunu gördü ve gerçekten de görmezden gelmek istedi.

Özellikle de Hattie'yle jakuzi zamanı planlamaktan bahsetmeyi tercih ettiği için.

O gün maçta babasıyla işler kötüye giderse dört gözle bekleyeceği mükemmel bir şey olacaktı.

Don evet demişti.

Axl biraz şaşırıldı. Biraz cesaretlendi.

Ve çok endişeliyim.

Ama Axl'ın annesinin ne kadar ketum davrandığını düşününce, belki küçük bir mucize olur da Axl o ikisinin arasında neler olup bittiğine dair ondan bir şeyler öğrenebilir diye babasıyla konuşması gerektiğini düşündü.

Telefonuna uzanırken ona "Kesinlikle," dedi. "Buna bakmalıyım, bebeğim."

Başını salladı, telefonuna onu ısırabilecek bir yılanmış gibi bakıyordu.

Telefonu kulağına götürdü. "Selam, baba."

"Çıktığın kız *striptizci* mi?"

"Geri döneceğim," dedi Hattie'ye, oturduğu yerden kalkarak. Hattie onu dikkatle izledi ama hiçbir şey söylemedi.

"Şu anda orada seninle birlikte mi?" diye sordu babası kuşkuyla.

"Evet," diye cevap verdi, evin içine doğru ilerledi ve kapının arkasından kapandığından emin oldu.

"Bu ne kadar ciddi?"

"Ailemin evinde yemeğe çıktı. Ne kadar ciddi olduğunu düşünüyorsun?" Axl geri döndü, mutfak lavabosunun önünde durdu ve gözlerini pencereden dışarı dikti.

Sylas, "Annenin ve benim evime bir striptizci getirdiğine inanamıyorum," diye ısırdı.

"Kız arkadaşımı araştırdığına inanamıyorum."

"Bildiğiniz gibi kurum içi bir müfettişimiz var ve siz paradan geliyorsunuz. Bunu yapmazsam iyi bir baba olamam."

Axl kulaklarına inanamadı.

"Doğru, başka ne buldun baba? Dansçı olduğu kadar sanatçı da olduğunu mu? Faturalarını ödediğini, hiç tutuklanmadığını, uyuşturucu ya da alkolle bir sorunu olmadığını, onu seven ve ona sadık olan birçok iyi arkadaşı olduğunu çünkü onun sevimli olduğunu ve sadakat uyandırdığını mı? Tüm bunları öğrendikten sonra beni arayıp striptizci olduğu için mi şikayet ettin? İyi bir baba böyle mi yapar?"

"Seni anlayamıyorum," diye tükürdü Sylas. "Sen yakışıklı bir adamsın. Güzel bir evin var. İyi para kazandıran bir işin var. İstedğin her kadına sahip olabilirsin. Bir striptizciyle ne işin var?"

Axl'ın hazır bir cevabı vardı ama söyleyemedi çünkü babası tekrar konuştu, Axl'a değil.

"Evet, bu konuda onunla yüzleşeceğim. Tabii ki bu konuda onunla yüzleşeceğim." Bir duraklama ve ardından, "Sen *deli misin*?"

"Baba," diye kestirip attı.

Elindeki telefon çaldı.

Telefona baktı ve annesinden gelen bir arama olduğunu gördü. Yüce İsa.

Telefonu tekrar kulağına götürdüğünde babasının "Cevap verme. Daha işimiz bitmedi."

"Hoşça kal baba," dedi, bağlantıyı kesmek ve açmak için düğmeyi seçti, telefonu tekrar kulağına götürdü ve "Anne, ben iyiyim," dedi.

"Babanı dinleme, Hattie çok güzel bir kız."

"Biliyorum anne."

"Telefonu hemen kapat," diye emrettiğini duyabiliyordu babasının.

"Oğlumla takılmayacağım," diye tersledi. "Ve senin saçmalıklarını dinlemesine izin vermeyeceğim."

"Bu inanılmaz. O zeki bir adam. Nasıl bu kadar aptal olabiliyor, aklım almıyor. Kadın onun parasının peşinde," dedi babası.

"Yani *senin* paranın peşinde olduğunu mu düşünüyorsun?"

dedi annesi. "*Aile parası*," diye karşılık verdi babası.

"*Senin* paran, Sylas. Bunu sana bildirmekten üzüntü duyuyorum ama hep *seninle ilgili*."

"Rachel!" Uzaktan gelen bir

çıgıktı. Uzaklaşıyordu.

Telefonda, "Axl, tatlım, olanları unut," diye ısrar etti. "Bu imkânsız çünkü Hattie'yle yaşadığım şey ciddi anne.

Ya onu kabul edecek ve ona karşı nazık ve saygılı olacak ya da ikimizle de görüşmeyecek. Anlaşıldı mı?"

"Mükemmel," dedi hiç tereddüt etmeden. "Şimdi, başka bir not, yakında biraz zamanınıza ihtiyacım var. Hafta içinde. Benimle öğle yemeği yiyebilir misin?"

Kahretsin.

Açıkça söyledi. "Onu

terk ediyorsun."

O zaman bir tereddüt oldu.

"Ben... şey, sevgilim, sen nereden biliyorsun?" Sesi korkmuş gibiydi.

Kapı açıldı ve Axl içeri giren Hattie'nin gözlerine bakarak sıradakini söyledi.

"Her zaman onun saçmalıklarına katlandın. Artık onun saçmalıklarına katlanmayacaksın."

"Rachel!"

"Şu anda bu konuda konuşamam Axl," dedi Rachel çabucak. "Umarım babana hiçbir şeyden bahsetmeyeceğin konusunda sana güvenebilirim. Henüz her şeyimi tam olarak hazırlamış değilim."

"Bu sır benimle cidden güvende," diye teminat verdi. "Teşekkür ederim, tatlım."

"Telefonunu bana ver," dediğini duydu babasının.

"Temas halinde olacağım. Hattie'ye selamımı söyle ve biraz sonra ... şey, onunla bağlantı kuracağım ve kız kıza vakit geçirmeyi planlayabiliriz."

"Bunu savunduğuna *inanamıyorum* bile!" Syllas bağırdı. Axl,

"Buna bayılacağından eminim," dedi.

"İyi ve güzel bir gün geçir, sevgilim. Yakında konuşuruz. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. Şu anda bu konuda konuşamayacağını biliyorum ama telefonu kapatmadan önce şunu bilmelisin. Senin adına seviyorum. Mutlu olmanı istiyorum ve bunu uzun zamandır istiyordum. Bunun peşinden gittiğin için çok memnunum ve seni elimden geldiğince destekleyeceğim." Bunu içine sindirdi ve sözlerini şöyle bitirdi: "Görüşürüz anne."

"Hoşça kal Axl" demeden önce bir tereddüt daha geçirdi.

Bağlantıyı kesti.

Cep telefonunu tezgâhın üzerine bıraktı ve Hattie'ye, "Onu terk ediyor," dedi.

Ona doğru geldi, iki elini göğsüne koydu ve "Bekle, o annen miydi yoksa baban mı?" diye sordu.

"Önce baba."

"Baban annenin onu terk ettiğini söylemek için mi aradı?"

"Babam seni araştırdığını, soyunduğunu bildiğini ve evine striptizci getirdiğim için çok kızgın olduğunu söylemek için aradı ve o kadar aptalım ki parasının peşinde olduğunu bilmiyorum."

Kadın bir adım geri atmaya başladı ama adam koluyla onu yakaladı ve önünü kesti.

"Bu saçmalığa inanmadığımı biliyorsun," diye homurdandı. "Biliyorum," diye fısıldadı, elleriyle bastırarak. "O lanet olası bir pislik."

"Tatlım."

"Babam saçmalıklarını kusarken kavga ettiler ve sonra annem aradı. Ondan uzaklaştı ve bu hafta biraz zaman istediğini söyledi. Bunu söyledim, o da doğruladı."

"Şey, bu iyi," dedi tereddütle. "Bu harika bir şey."

Hâlâ hırıliyordu.

Ellerinden daha fazlasıyla içeri itti. "Ben iyiyim," diye yalan söyledi.

"Kesinlikle değilsin."

Bunun üzerine kafası düştü.

Sadece düştü, sanki kontrolünde değilmiş gibi. Omzuna arptı.

İşte o zaman kollarını o n a doladı, yakın durdu ve ona sıkıca bastırdı.

Hiçbir şey söylemedi, sadece tutundu.

Adam kendini toparlayıp başını kaldırdığında, kadın onun gözlerini yakaladı. "Aptal değilsin," dedi usulca.

"Biliyorum bebeğim." Bakışlarını kızın yüzünde gezdirdikten sonra, "şu anda kendini tutmak senin için ne kadar zor?" diye sordu.

"ok" diye cevap verdiğinde sesi titriyordu. "Ben iyiyim." Bu sefer yalan değildi.

"Pekâlâ tatlım," dedi, sonra tamamen içeri girdi, başını çevirdi ve yanağını onun göğsüne yasladı.

Ve evet.

Yalan değildi.

şimdi iyiydi.

* * *

"Bize biraz sosisli, nachos ve bira alacağım. Bebeğim, taşımaya yardım etmek için benimle gelmek ister misin?"

Dördüncü vuruştu.

Ve tuhaf bir şey oluyordu. Don Hattie'ye baktı.

Hattie Don'a baktı. Don başını salladı.

Hattie Axl'a bakıp kocaman ve parlak bir şekilde gülümsedi.

"Tabii ki." Kesinlikle.

Garip bir şeyler oluyordu.

"İstediğin başka bir şey var mı baba?" diye sordu ayağa kalkarken.

"Bira, sosisli sandviç ve nachos kulağa hoş geliyor." Don'un bakışları Axl'a kaydı. "Teşekkür ederim, evlat."

Çok garip.

"Evet," diye homurdandı, Hattie'nin elini tuttu ve onu bir servet ödediği koltuklarından merdivenlerden yukarı sürükledi.

İşler garip başlamadı.

Don'la engelli park yerinde buluştular ve Don Axl'ın beklediği gibiydi. Temkinli ve suskun.

Will Call'a ulaştıklarında, içeri girdiklerinde, programlarını aldıklarında ve yerlerini bulduklarında ortam garip ve yapmacıktı.

Isınma hareketleri, aynı.

Maç başlamadan önce Axl onlara ilk biralarını getirmek için yukarı çıktı ve geri döndüğünde her şey o anda oldu.

Artık sert ve rahatsız değil, kızı ve onun erkek arkadaşıyla dışarı çıkmış, arkasına yaslanmış, maç izleyen ve harika vakit geçiren bir babaydı.

Don ona biletler için teşekkür etti ve bir dahaki sefere kendisinden olduğunu söyledi. Don ona işinin nasıl gittiğini sordu.

Don ona Rockies'in Mets'e karşı oynadığı ve henüz eve döndükleri maç hakkında ne düşündüğünü sordu.

Don ona hiç bahar antrenmanlarını izlemek için Arizona'ya gidip gitmediğini sordu.

Don ona Smithie'nin Instagram'ını takip ettiğini ve Hattie'yi dans ederken gördüğünü söyledi, "Ve belki sen ve ben bir ara bir gösteriye katılabiliriz, eğer bu çok garip değilse."

Ve hayır, bu garip değildi.

Geri kalanı garipti.

Kadını bir büfenin kuyruğunda durdurdu, gitmesine izin verdi, önüne geçti ve ona baktı.

"Ne oluyor lan?"

Masum görünmeye çalışmakta çok kötüydü. "Ne oluyor lan?" "Ona ne söyledin?"

"Um..."

Bu ona hiçbir şey vermedi ve kadın da genişlemedi.

"Hattie," diye sordu.

"Tamam, belki de ona babanın sana aptal ve korkak dediğini ve bugün annenin onu terk ettiğini öğrendiğini söyledim. Babanın sana aptal ve korkak demesi onu çok kızdırdı. 'Tanrım, adamı çok az tanıyorum ama yine de aptal olmadığını ve korkak olmadığını biliyorum' dedi. Sonra senin adına biraz *sinirlendi*."

Axl o gün ikinci kez kulaklarına inanamadı.

"Şunu açıklığa kavuşturalım, tüm hayatın boyunca seninle arası iyi olmadı. Babamın benimle iyi geçinmediğini duyuyor ve benim adıma kızıyor mu?"

Omuz silkti.
"Tanrım," diye
mırıldandı. "Hattie?"
diye duydular.
İkisi de o yöne baktı. Ve siktir et onu.
Otomatik olarak çenesi keskin bir şekilde eğildi ve sırtı dikleşti.
Bir adam Hattie'ye yukarıdan aşağıya bakıyor, gülümsüyor ve onların
alanına giriyordu.
"Tanrım, Hattie, hey," dedi adam, gülümsemesi
genişleyerek. Sonra hemen içeri girdi.
Doğru... *lanet*...içeri.
Bir kolunu kızın beline dolayarak eğildi ve yanağından öptü. "Ah,
hayır," diye mırıldandı Axl.
Adamın kafası ona doğru döndü ve çok yavaş bir şekilde kızı bırakıp geri
çekildi.
"Kahretsin, pardon, sen-?" diye
başladı. "Evet," diye ısırdı Axl.
Hattie'ye baktı. "Özür dilerim, tatlım. Seni yeni gördüm ve..." Bir adım
daha geri çekildi. "İyi görünüyorsun."
"Sen de, Flynn. Bu benim erkek arkadaşım Axl. Axl, bu da Flynn," diye
tanıttı.
"Axl," dedi adam.
"Flynn," diye karşılık verdi Axl.
Flynn tekrar Hattie'ye baktı. "Erkek arkadaşın
mı?" Bu bir eski sevgiliydi.
Ve Axl'ın onun hakkında bildiği iki şey.
Birincisi, bir striptizciyle çıkmak için kendi kışını yırtan bir sik kafalı
değildi.
İkincisi, Hattie'nin gitmesine izin veren oydu çünkü tüm oyuncaklarını
isteyen bir çocuk olmaktan vazgeçecek kadar erkek değildi ve bu konuda ya
Hattie'nin sandığından çok daha fazla üzgündü ya da Hattie gittikten sonra
ne kaybettiğini anlamıştı.
"Hey, ben aradım," dedi Flynn
Hattie'ye. Evet.
O gittikten sonra ne kaybettiğini anladı.
Ve Axl'ın önünde onu tırmalıyordu. Orosu çocuğu.

"Biliyorum, sadece... temiz bir ara vermeyi düşünmüştüm," dedi Hattie rahatsız bir şekilde. "Keşke telefonu açsaydın, tatlım."

Axl, "Tam burada durduğumu anlıyorsun," diye belirtti. Adam dikkatini Axl'a çevirdi.

Yakışıklıydı. Uzun boylu. Yapılıydı. Muhtemelen nüfusun yüzde doksan beşiyle başa çıkabilirdi ve bunun en iyisiydi.

Axl onu tamamen mahvedebilirdi. Ve lanet olası

Flynn bunu hiç kaçırmadı.

"Üzgünüm, ben-" diye başladı.

"Hayır, değilsin," diye sözünü kesti Axl.

"Axl," dedi Hattie usulca, ona yaklaştı ve elini tuttu. Parmakları onunkilere sıkıca sarıldı.

Flynn bunu da kaçırmadı ve lanet olsun, ondan gerçekten hoşlanıyordu.

Onu erkeğiyle el ele tutuşurken gördüğünde geri çekildi.

"Seni görmek gerçekten çok güzel Hattie,"

dedi. "Evet, *Flynn*. Ben de seni."

Onu içeri aldı.

Hayır, onu içine çekti ve saklayamadığı acı parıltısı sahte bir dostluk maskesinin ardında kayboldu.

"Görüşürüz, tamam mı?" dedi.

"Evet," diye cevap verdi.

Axl'a baktı. "Axl, tanıştığımıza memnun oldum." Axl çenesini kaldırdı.

Flynn Hattie'ye bir kez daha baktıktan sonra dönüp uzaklaştı.

Axl onları sırada ilerletti.

"Tamam, bu hiç eğlenceli değildi," diye mırıldandı. Ve daha yüksek sesle, "Anlamadıysan diye söylüyorum, o eskiden görüştüğüm adamlardan biriydi. Özel şeylerden hoşlanmayan."

"Bitmesini istemedi," dedi ona.

"Biliyorum. Ondan ayrıldığımda bana bunu söylemişti. Sadece birçoğundan biri olmak istemedim."

"Sonra seni kaç kez aradı?" Bunu bir saniye düşündü ve... Tanrım.

Hattie.

"Hatırlamıyorum. Beş, altı."

Axl tavana baktı, sonra boynunu bükerek ayakkaabalarına baktı.

"Ne?" diye sordu.

Bakışları ona yöneldi. "Gerçekten hiçbir fikrin yok, değil mi?" "Ne hakkında hiçbir fikrim yok?"

Çizginin tekrar hareket ettiğini fark etti ve "Ne kadar ateşli olduğun hakkında hiçbir fikrim yok" diyerek onları da çizgiyle birlikte hareket ettirdi.

"Benden hoşlanıyorsun," dedi.

"Evet, bebeğim, ve senden hoşlanmaya başladım çünkü seksisin." "Ve Lottie bize tuzak kurduğu için."

"Hayır, çünkü sen ateşlisin."

Şaşkınlıkla ona baktı.

İsa.

Hattie.

"O telefonlardan birini açsaydın, tatlım, sana özel olmak için diğer kadınlarını kazıyacağını söyledin," diye bilgilendirdi onu.

Başını iki yana salladı. "Hayır, oldukça net görünüyordu-" "Hattie."

"Ne?"

"Az önce çekip giden adam şu anda kendi kışını tekmeliyor, aylardır yaptığı şeyi yapıyor, çünkü senin parmaklarının arasından kayıp gitmene izin verdi. Ve şimdi, sen başka bir adamla birliktesin ve o şansını kaybetti ve bunun farkında."

"Onunla iki dakikalık bir etkileşimde bunu elde edemezsiniz."

"Bahse var mısın?"

Ona tekrar baktı, bu sefer sertti.

"Bugün sona ermeden önce ondan bir telefon daha alacaksın," dedi ona.

"Bu sefer şansını gerçekten kaçırdığını anlamak için arayacak çünkü sana benimle ne durumda olduğunu soracak."

"Bunun gerçekten olacağını sanmıyorum Axl." "Çıplak jakuzi seksi öyle olduğunu söylüyor."

"Diğer kişinin istediği bir şeye bahse giremezsin." Ona sırtıttı.

Sonra onu kendine çekmek için elini kullandı, böylece eğilip ağzını onunkine bastırabilecekti.

Bir santim geri çekildi ve "Arayacak." dedi. Kadın gözlerini devirdi ve "Her neyse" dedi.

Tekrar sırttı ve onları sıraya soktu.

Bira, sosisli sandviç ve nachos aldılar. Hattie kendi sosisli sandviçini babasınınkiyle birlikte doldurdu, Axl da onunkini halletti ve onları koltuklarına geri götürdüler.

Yiyecekleri dağıttıktan sonra da Don yemeğe devam etti.

"En iyisi. Bira. Top sahası sosisli sandviçleri. Nachos. Benim kızım ve onun erkeği." Ve Axl'ın işi bitmişti.

Hattie'nin ötesine bakmak için öne doğru eğildi ve babasına, "Hattie'nin sana bu sabah ailevi bir sorunum olduğunu söylediğini biliyorum, Don. Ama seni temin ederim, ben iyiyim."

Don da öne doğru eğildi.

"Benim kızım ona dediğim gibi biri değil ve ölene kadar ona öyle dediğim için pişman olacağım."

Axl sustu.

Hattie onun yanına gitti.

"Bu benim kefaretim," diye devam etti Don. "Ve umarım baban da bunun onun kefareti olduğunu anlar."

"O bunu anlamıyor, Don."

"O zaman senin için üzgünüm evlat. Ama onun için daha çok üzülüyorum," diye karşılık verdi Don. Kızına baktı, bacağını okşadı ve daha sessiz konuştu. "Özür dilerim, tatlım."

"Sorun yok, baba."

"Öyle değil. Ama yine de bunun için teşekkürler," dedi, arkasına yaslandı, gözlerini sahaya dikti ve Hattie'nin onun için ketçap, hardal ve soğanla kapladığı sosisliden büyük bir ısırık aldı.

Axl gözlerini Hattie'ye çevirdi.

Kadın gözyaşları içinde ona bakıyordu. "İyi misin?"

diye mırıldandı.

Başını salladı, burnunu çekti, kendini toparladı, sahaya baktı ve kendi sosisli sandviçinden kocaman bir ısırık aldı.

Yüce İsa.

Axl arkasına yaslandı ve tarlaya baktı.

"Koşucu torbaya daha yakın durmalı, değil mi baba?" Hattie sordu.

"Hayır, tatlım, o hızlı biri. Bu yıl yirmi beş top çaldı.

Şimdiden. Pitcher'ın gözü yok, o gitti," diye cevap verdi Don.

Beş dakika sonra Don haklı çıktı. Çalıntı

üs.

* * *

Axl telefonunu jakuzinin kenarına bıraktı ve kucağında kırmızı-beyaz puantiyeli bikinisiyle oturan kız arkadaşına baktı.

Evet.

Lanet bir puantiyeli bikini.

"İyi olduğunu söylüyor," diyerek annesine tam da bu konuda mesaj attıktan sonra ondan gelen mesajı okuduğunu anlattı.

"Umarım tüm bu dramadan sonra, ne bileyim, bir ya da beş yıl boyunca sorunsuz bir şekilde yolumuza devam ederiz," diye yanıtladı.

Ona gülümsedi.

"En azından Lottie ve Mo evlenene kadar," dedi.

"Evet, en azından o zamana kadar," diye kabul etti.

Uzandı, bardağını kaptı ve biraz margarita emdi. Birasını almaya gitmedi.

Onun kışına saldırdı.

Bardağını yerine koydu ve ona baktı. "Jakuzinizi gördüğüm anda seveceğimi biliyordum."

"Her zaman sevmişimdir. Şimdiye kadar sevdiğimi söyleyemem." Ona gülümsedi.

"Babanla aranız iyi mi?" diye sordu.

"O asla..." Omuzlarını öne çıkardı, serbest bıraktı. "Özür dileyebilirdi ama bu farklıydı."

"Tamam."

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum ama bence bugün bizimle gerçekten iyi vakit geçirdi. Uzun zamandır bir maça gittiğini sanmıyorum. Evinden pek çıkmıyor. Belki de, bilmiyorum ..."

Sözünü bitirmedi.

Yine de "Evet." dedi.

"Umut etmek biraz aptalca geliyor," dedi usulca. "Umut etmek asla aptalca değildir bebeğim," diye cevap verdi.

"Onu bir gösteriye götürür müsün?" diye sordu.

"Kesinlikle," diye yanıtladı.

"Insta'da Smithie'yi takip ediyor. Bu kesinlikle babam değil." "Ona söyledim."

Şaşırmış görünüyordu. "Sen mi yaptın?"

"Seyirci çekmek için sizi çok kullandıklarını söylediler."

"Whoa."

"Sen özelsin, Hattie. Ve o bunu biliyor. Her zaman biliyordu. Ve bunu nasıl ortaya çıkarmaya çalıştığından, zaten harikayken seni daha da harika yapmak için verebileceğinin ötesine nasıl ittiğinden söz edemem. Benim hissim, şimdi senin ne kadar harika olduğunu ve hep öyle olduğunu fark ettiği yönünde. Ve bunun dansınla bir ilgisi yok. Babası hak etmediği halde onun yanında olan bir kız evlat olmanla ilgili."

Parmağının elmacık kemiğini takip ederek dudaklarının köşesinden çenesine inişini izlemeye çalıştı.

"Bebeğim," diye seslendi.

Bakışları ona yöneldi.

"Umut etmek asla aptalca değildir," diye tekrarladı.

"Evet," diye fısıldadı, başını eğdi ve onu öptü. İş ciddiye bindi.

Ve sonra telefonu çaldı.

Telefonu kapattılar ve o da uzanıp ekrana baktı. FLYNN ARIYOR yazıyordu.

"Al şunu." Sesi gülmekten titriyordu. "Axl, ben-"

"Al bebeğim, çıplak jakuzi seksi hatta." Ona bir bakış attı ve sonra telefonu açtı.

"Hey, Flynn." Durakladıktan sonra, "Hayır..." Durakladıktan sonra, "Şey, aslında, dürüst olmak gerekirse, hayır. Birbirimizi çok uzun zamandır görmüyoruz."

Axl sesli kahkahasını bastırdı ama şimdi tüm vücudu kahkahadan titriyordu.

Ona daha sert bir bakış fırlattı. Ve konuşmaya devam etti.

"Üzgünüm, sadece söylemek istedim, öyle olsa bile, birbirimizi bir süredir tanıyoruz ve telefonunun şifresi bende var."

Axl boğuluyormuş gibi bir ses çıkardı.

Kız onun omzuna vurdu ve ikisinin de yüzüne su geldi.

Adam hiç aldırmadı.

"Evet, şey, ne diyeceğimi bilemiyorum," diye devam etti. "Bunun için özür dilerim. Senden çok hoşlanıyordum ve ayrılmak canımı yaktı, bu yüzden telefonlarına çıkmadım çünkü canımı yaktı."

Axl gülmeyi bıraktı.

"Evet, telefonlarına çıksaydım bunu bilirdim ama... bunu söylediğim için çok üzgünüm Flynn, yapmadım ve hayatıma devam ettim ve şimdi Axl'la birlikteyim ve onunla yaşadığım bu şey gerçekten bir yere gidiyor. Yani bana karşı dürüsttün. Acı verse bile, bu senin için güzel bir yoldu. Şimdi sana karşı dürüst olmak ve bunun gerçekten mümkün olmadığını söylemek zorundayım." Duraksadıktan sonra, "Evet. O zaman bilmek iyi olurdu." Duraklama ve son olarak, "Evet, sen de. Aramız çok iyiydi. Bunu her zaman hatırlayacağım."

Ouch.

"Evet, 'bye." Bağlantıyı kesmek için bip sesi çıkardı ve telefonunu yere bıraktı. "Bunu duymak istemiyorum," dedi.

Umurunda değildi.

"Onlardan ayrıldı mı?" diye sordu.

Adamdan başka bir yere bakmamak için margaritasını eline aldı.

Ama cevap verdi, "Hayır. Yine de hazır olduğunu söyledi."

Axl, "Eminim öyledir," diye mırıldandı.

Bir yudum aldıktan sonra içkisini bıraktı ve gözlerini ona dikti. "Benden hoşlanmana sevindim ama o kadar da değilim."

"Kesinlikle öylesin."

"Kendini harika sanan bir erkek arkadaşına sahip olmamak ne kadar iyiye, kendini bir şey sanmayan bir kız arkadaşına sahip olmak da o kadar iyi."

"Olamaz," dedi, başparmaklarını bikinisinin pantolonuna geçirdi ve kalçalarından aşağı indirebilmek için onu hemen ötesine kaydırды. "Bu hiç iyi değil. Ne kadar ateşli olduğunu bilmeni istiyorum."

"Axl-"

"Çıplak jakuzi seksi, bebeğim. Üstünü çıkar," diye emretti. Kadın gözlerini ona dikti.

Axl kızın ayaklarındaki paçaları kurtardı ve ıslak bir tokat atarak yan tarafa fırlattı.

Sonra onu sırt üstü yatırdı, şortunu indirdi ve yan tarafa geçtiler.

Ve bekledi.

Çok geçmeden Hattie üstünü kaybetti.

BÖLÜM YIRMI İKİ

Onun Köşesinde

HATTIE

Perşembe sabahı geç saatlerde Smithie's'e girdim ve çetenin neredeyse tamamı oradaydı.

Lottie ve Pepper'ın podyumun ön kenarında oturduğu yere gittim ve Lottie "Yo," diye selam verirken Pepper da "Hey, Hatz," diye selam verdi.

"Hey," diye karşılık verdim. "Bunun ne hakkında olduğunu biliyor musun?" Smithie tarafından tam bir personel toplantısı için çağırılmıştık.

Son tam kadro toplantımızda Revü'ye geçeceğimizi herkesle paylaşmıştık, ancak ben de dahil olmak üzere dansçılar bunu önceden biliyorduk, çünkü Smithie ve Ian bu konuda bizimle konuşmuşlardı.

Ne hakkında olduğu hakkında hiçbir fikrim olmadığından, bu toplantının iyiye işaret olduğunu düşünmüyordum ve eğer iyi bir haber değilse, bu konuda ciddi şekilde üzülmeye hazırdım.

Çünkü şu ana kadar hafta harikaydı.

Gerçekten harikaydı.

Pazartesi gecesinden başlayarak, Axl işten sonra Cleo ile bana geldiğinde ve benim için Toskana tavuğu pişirdiğinde bana gösterdiği iyiliğin aynısını ona gösterdiğimde.

Repertuarımda böyle bir şey olmadığı için ona bu kadar muhteşem bir şey pişirmedim. Ama içeri girip Cleo'yu hallettikten sonra onu bir tabureye oturttum, ona bir bardak kırmızı şarap verdim ve ardından kabuklu dolma ve sarımsaklı düğüm ile salata ve tatlı olarak tiramisu servis ettim.

Ve gerçekten çok beğendi (özellikle tiramisu ve Axl'in çok yönlü bir kahve adamı olduğunu aklıma not ettim).

O gece, bir çanta dolusu eşya da getirdi ve şimdi çekmecesinde uyku pantolonları, boxer külotları, tişörtleri ve çorapları vardı ve dolabımda asılı birkaç kot pantolon, gömlek ve cargos'un yanı sıra bir rafta birkaç koşu ayakkabısı vardı.

Şimdi... Gördün mü?

Hatta hafta harika *başladı*.

İkimiz de Cleo'nun yeni koşullarına alışamayacağından endişe ettik (Axl endişe etmedi ama ben bunun bir endişe olduğunu söyleyebilirim). Ama taşıyıcısından çıkar çıkmaz etrafına bakındı, doğruca benim renkli pufuma gitti, üzerine atladı, bir kalçasına çöktü ve ayağını yalamaya başladı.

Böylece, kraliçe hemen tahtını bularak yeni egemenliğini kabul etti.

Her şey yolunda.

Bundan sonra hayata geri döndü ve bu, bazı (geçici olarak) fantastik bükülmelerle normal bir hayattı.

Kadınların korunmadan işlerini yapmalarının güvenli olduğu kabul edilmişti, bu yüzden stüdyoma geri dönebildim ve dalmak istediğim yeni parça üzerinde çalışmaya başlayabildim.

Ve bunu yaptığımda, yaratma ihtiyacını bastırmak zorunda kalmanın hafif bir işkence biçimi olduğunu fark ettim.

Stüdyoda olmak cennet gibiydi. Neredeyse yeni bir şarkının koreografisini yapmak kadar güzeldi.

Tama

m.

Hayır

.

Belki daha iyi.

Ve bu üzerinde düşünülmesi gereken bir noktaydı, ancak o anda bunu düşünmeye hazır değildim.

Muhteşemliğe devam edersek, Salı günü gittiğimde babam beni şaşırttı çünkü internetten kapıda ödemeli market alışverişini keşfetmişti.

Aldıklarını incelediğimde, bir sürü ıvır zıvır almadığını gördüm.

Çoğu aslında sağlıklıydı.

Ayrıca Çarşamba günü gelmeme gerek olmadığını, çünkü arkadaşı Jim ile yeniden bağlantı kurduğunu ve bir spor barına gidip akşam yemeği yiyip maç izleyeceklerini söyledi.

Jim'i hatırladım. İyi bir adamdı. Annemle babamın boşandığı sıralarda o ve karısı da boşanmıştı.

Babamın evden çıkmanın ve benim dışımdaki insanlarla birlikte olmanın yollarını bulmasına seviniyordum.

Babam da yeni bir tarif deneyeceğini söyleyerek o gece için beni serbest bıraktı, bu da Axl'la birlikte yemek yiyebileceğimiz ve ben işe gitmeden önce benim tercihim olmayan bir yerde olmak zorunda kalmadan takılabileceğimiz anlamına geliyordu.

Yarın akşam babam ben ve Axl'la yemeğe çıkacak, sonra da Axl'la birlikte gösteriyi izleyeceklerdi.

Bu konuda biraz gergindim.

Ama aynı zamanda babamın dans ettiğimi görmesi beni biraz heyecanlandırdı çünkü dans etmeyi seviyordum ve anılar yorgun olsa da, sonuçta bana bunu vermemde onun da payı vardı.

Kafamızı kurcalayan tek şey, Axl'ın yarın annesiyle öğle yemeği yiyeceği için çifte ebeveynlik görevinin olmasıydı.

Babasından tek bir kelime bile duymamıştı ki bence bu harikaydı.

Annesinin mesajlarına bakarak, "Sanki her şeyi yoluna koymuş gibi görünüyor," dedi.

Bu da geçici olarak harikaydı.

Ve son olarak, Axl ve benim Pazar günü annemle brunch planımız vardı.

Annemi görmek istiyordum, onu özlemiştim. Bir dakikadan çok daha uzun sürmüştü (çok daha uzun).

Ama itiraf etmeliyim ki Axl'la geçirdiğim ilk Pazar gününü gerçekten çok sevmiştim, günün büyük bölümünde sadece o ve ben vardık. Tembellik etmek, sevişmek, acıktığımızda yemek yemek ve Pac-Man oynamak.

Programlarımız ve başladığımızda hayatın nasıl olduğu ile ilgili olarak, her şey git, git, git ve drama olmuştu. Çok fazla boş vaktimiz yoktu.

Ve o Pazar, Axl ile gençleşmenin *en iyisi* olduğunu keşfetmiştim.

Annemle yaptığımız bu brunch'tan sonra Axl'a, mümkünse Pazar günlerini günlerimizden yapmamızı önerecektim.

Bunu yapacağını hissetmiştim.

Ama şimdi, hepimiz kulüpte bir toplantı için çağırılmıştık ve nedenini bilmiyordum.

Revü'nün nasıl gittiğini değerlendirmediklerini, bundan memnun olmadıklarını ve sadece striptiz yapmaya geri döneceğimizi umuyordum.

Soyunmaya geri dönmek istemedim.

Bununla ilgili bir sorunum yoktu. Bu işte iyiydim, çok para kazanıyordum, kulüp güvenli ve şıktı, müşterilerin çoğu iyiydi, dansçı arkadaşlarım en iyileriydi, yönetim de öyleydi ve vücudumu hareket ettirebiliyor ve havaya girebiliyordum.

Ancak rutinlerimi oluşturabilmek ve onları yayabilmek, ciddi anlamda keyif aldığım bir başka yaratıcı çıkış noktası oldu.

O toplantıya giderken, Axl'in da içinde olduğu, kızlarla ilişkimin yeniden rayına oturduğu ve her zamanki gibi güçlü olduğu, babamın havalı olduğu ve işin severek yaptığım bir şeye dönüştüğü, hayatımı gerçekten sevdiğim bir bölgede olduğumu fark ettim.

Hayır.

Bayıldım.

İlk defa, hiç düşünmemiştim. Ve bu mamut gibiydi.

Bu yüzden hiçbir şeyin ona bulaşmasını istemedim.

Endişelenmeme rağmen (çünkü o bendim), Revü'nün çalışmaması beni şaşırtacaktı. Mekan, yüksek giriş ücreti ve içki fiyatlarına rağmen her gece tıklım tıklım doluydu.

Ama ben bir dansçıydım, iş adamı değildim.

Ne biliyordum ki?

Pepper toplantıyla ilgili soruma "Hiçbir fikrim yok," diye cevap verdi ama bana cevap verirken odanın diğer ucunda gülümsüyordu.

Ryn'in yaklaştığını görmek için o tarafa baktım.

Lottie, "Dorian'ı tanıyorsam her şey olabilir," dedi.

Haklıydı da.

Dorian nadir bulunan bir türdü. Eylem adamı olduğu kadar fikir adamıydı da. Ve otların büyümesine izin vermezdi.

Ryn ile selamlaştık ve o da benimle aynı şeyi sordu.

"Bunun ne hakkında olduğunu bilen var mı?"

Hepimiz olumsuzluklarımızı paylaştık, sonra Pepper da benimle aynı endişeleri taşıdığını paylaştı.

"Tanrım, umarım sadece soyunmaya geri dönmeyiz. İkinci hafta 'Cold Hearted'ı yaptığımdan beri memelerimi göstermedim. Ve söylemeliyim ki, kıyafetlerimi üzerimde tutabilmek biraz ferahlatıcı."

Smithie ve Ian, Smithie'nin ofisine giden merdivenlerden aşağı inerken son birkaç garson da içeri girdi.

Ama Smithie podyumun kenarında toplanan çeteye yaklaşmadı.

Ian elinde rulo haline getirilmiş planlara benzeyen bir şeyle yanımıza gelirken o da barda bir yere oturdu.

Tuhaf.

Yani, hepimiz Ian'ın Smithie'nin sağ kolu olduğunu biliyorduk. Ama Smithie asla arka koltukta oturmazdı.

Dorian yaklaşırken muhtemelen herkesin orada olup olmadığını görmek için bir tarama yaptı.

Sonra önümüzde durdu, kollarını göğsünde kavuşturdu, gece mavisi gömleğinin altında göğüs kasları kabarmıştı (bu fırsatı değerlendirdim), elindeki kağıt rulosu sol omzunun üzerinden görünüyordu.

"Pekâlâ, hepinizin yapacak işleri var, o yüzden hızlıca halledelim," diye başladı. "Revü çok başarılı oldu, tahmin ettiğimizden çok daha iyi geçti ve bu yavaşlayacak gibi görünmüyor," diye duyurdu.

Peki, o zaman...

Hoşt.

Ayrıca..

.

Yippee!

"Yani iki hafta içinde kapatacağız," diye devam etti.

Şaşkınlık ve hoşnutsuzluk mırıltıları, bedenlerin sallanması, ayakların sürçmesi vardı.

"Üç hafta boyunca," diye devam etti.

Herkes sustu ve vites değiştirmeyi bıraktı.

"VIP koltuk isteyen insanlardan telefonlar alıyoruz," diye paylaştı. "Ve bunun için para ödemeye hazırlar. Bu yüzden podyumun her iki yanına kabinler inşa ediyoruz ve bu yeni kabinlerin arkasındaki insanların sahneyi görebilmesi için zemini yükseltiyoruz. Uzak duvar da kapalı bir VIP alanı olacak ve daha büyük partiler için ve ünlü müşterilerimiz olduğunda maiyetleri için bir yer olarak hizmet verecek. Ayrıca, sahnenin kenarlarına çeşitli renklere, flaşlara, akışlara vb. programlanabilen gömülü aydınlatma ekleyeceğiz."

"*Rad,*" diye nefes

aldım. Ian'ın işi

bitmemişti.

"Ve dansçıların sahnenin üstünden çemberler, kafesler, ipler ve direkler ve diğer pek çok şey üzerinde giriş yapabilmeleri için aparatlar kurmak

hayal edebiliyorlar."

Ne kadar havalı!

"Rad," diye fısıldadı Pepper, Ryn ve ben aynı anda.

Dorian devam etti.

"Sıkı bir geri dönüş olacak, ancak ivmeyi kaybetmek istemiyoruz, bu nedenle müteahhitlerimizin son teslim tarihine yetişebileceğini umuyoruz. Bu süre zarfında, özel dansların yapıldığı arka odalar mutfağa dönüştürülecek. Müşterilere gönderdiğimiz bir anket, onların bir süre kalmayı sevdiklerini ve sadece içmek değil, yemek de istediklerini ortaya koydu. Bu ihtiyacı karşılamak için Joy Anderson'ı mutfağı devralması için işe aldık."

"Joy Anderson, Joy of Food yemek kamyonlarını yapan kadın mı?" diye sordu garsonlardan biri.

"O," diye onayladı Ian. "Kapsamlı, gurme bir meze menüsü olacak." "Bu çok *havalı*," dedi Ryn nefesinin altında.

Kesinlikle öyleydi.

Burayı klas bir striptiz kulübünden, klas bir kulübe dönüştürüyorlardı.

Ve biz de bunun içindeydik. Gelişmeleri izledik. Onlara yardım et.

Bu düşüncelerle Ian'ı daha da yakından inceledim.

Her zamanki gibi görünüyordu.

Kendinde

n emin.

Elbette.

Ama inkar edilemezdi.

Bir şeye ulaşmaya çalışıyordu. Onun için çalışıyordu.

Riske atıyorum.

Hayallerinin peşinden gitti. Ve biz de onun için bunun bir parçası olduk. Evet, bu hafta *tamamen harikaydı*.

"Yeni mobilyalar eskilerinin yerini alacak," diye devam etti Ian. "Daha rahat ve kırmızı kadife olacak kabinlere uyacak şekilde tasarlandı."

"Bunu çok seviyorum," diye fısıldadı Pepper.

Ian, "Yetenekli kişiler için rezervasyon yapmaya da başladık," dedi. "Uh-oh," diye mırıldandı Lottie.

Evet.

Uh-oh.

Daha fazla

dansçı mı?

Mesela...

Daha iyileri mi?

"Şu anda programda konuk sunuculukla iç içe rutinler yapacak üç gelecek vaat eden komedyenimiz var," diye paylaştı. "Daha fazlasını arıyoruz ve yerleşik MC olabilecek ve dolgu sağlayabilecek bir yetenek arayışındayız, böylece sadece ana performanslarla birlikte burlesk rutinleri olacak. Son assolist sahneden ayrıldıktan sonra gece ikiye kadar egzotik dans olmayacak. Ama tekrar açtığımızda çıplaklık olmayacak. Çekici, seksi ve kısa kostümler sağlayacağız, ancak bunlar aynı zamanda örtünmeyi de sağlayacak."

"Vay canına," diye fısıldadım.

Ian biz kızlara baktı. "Önümüzdeki Salı günü saat 11'de tüm assolistlerin burada olmasını istiyorum. Hangi danslarınızı yapmak için hazırlıklı olmanızı istediğimi söyleyeceğim. Rutinlerinizi çekmeleri için kameramanlar gelecek. Web sitemizi güncelliyoruz ve bunun için içeriğin yanı sıra müşterilerimizin ilgisini canlı tutmak ve yeniden açtığımızda geri dönmelerini sağlamak için tanıtımlara ve pazarlama promosyonlarına ihtiyacımız var."

Smithie'nin bir web sitesi olduğunu bile bilmiyordum. "Aşağı," diye seslendi Lottie.

"Çok aşağı," dedi Ryn. Ian'a kocaman gülümsedim.

Gülümsememi içine çekti ve dudakları büküldü.

Sonra kollarını açtı ve bize kağıt rulosunu gösterdi.

"Bunlar planlar. Onları yerleştireceğim ve eğer ilgileniyorsanız bir göz atabilirsiniz. Sorusu olan var mı?"

"Bu üç hafta için para alacak mıyız?" diye sordu Craig adında, çok iyi tanımadığım bir barmen, gerçi bir süredir buralardaydı (ve biraz sinir bozucuydu, bu yüzden uzak durdum).

"Evet," diye yanıtladı Dorian. "Başka sorunuz var mı?"

Daha fazla soru vardı, birçoğu (yargılayıcı olmaktan nefret ediyorum, ama cidden, ugh) gereksizdi (bunlar çoğunlukla Craig'den geliyor), insanlar sadece zaman emmek ya da insanların konuşmalarını dinlemelerini sağlamak istiyor gibi görünüyordu (yine, çoğunlukla Craig).

Ian onlara karşı çok sabırlı görünüyordu (her ne kadar bu şekilde devam etmek beni stüdyodan uzak tutsa da), Smithie'nin sahip olmadığı bir şeydi bu. İkinci soruda Smithie sinirlenir, hiç kimseyi yüzüstü bırakıp bırakmadığını sorar, neden saygı görmediğini yüksek sesle sorar (ki dürüst olmak gerekirse bu iyi bir soruydu) ve kalkıp bunları yapmadan önce yapacak daha iyi işleri olduğunu söylerdi.

Sonunda, eski konulara döndüğümüz anlaşıldı ve Ian görüşmeyi sonlandırdı.

Daha sonra bize, özel o l a r a k konuşmak istedikleri bir şey olursa kendisini ya da Smithie'yi bulabileceklerini söyledi.

Planları bir masanın üzerinde açtı, bize zaman ayırdığımız için teşekkür etti ve uzaklaştı.

Smithie ile büyük patronun hala barda durduğu yerde buluştu ve omurgamda küçük bir heyecan hissettim.

Sadece Smithie'nin Dorian'a gurur ve saygıyla bakmasına değil.

Ama Smithie'de farklı bir şeyler vardı. O baktı ...

Sakin ol.

"Devir teslim tamamlandı," dedi Ryn ve ona baktığımda Smithie ve Ian'ın merdivenlerden çıkışını izlediğini gördüm.

"Evet, resmi değil ama yine de tamamen resmi," diye kabul etti Pepper.

"Smithie için iyi olmuş," dedi Lottie. "Tüm bu zaman sıkıntısı ve dramadan sonra biraz nefes almayı hak ediyor. Craig maaş alıp almayacağımızı sordu, sonra PTO'nun hala tahakkuk edip etmeyeceğini sordu, sonra yemek için çalışan indirimi alıp almayacağımızı sordu, sonra yüksek zeminde en iyi şekilde gezinmek için bir sağlık ve güvenlik kursu hakkındaki o saçmalık. Ian bunu nasıl yapıyor bilmiyorum. Adam tam bir alet."

Lottie'nin yargılayıcı olma yeteneğine hayran kaldım, ama sanki olduğu gibi söylüyormuş gibi geliyordu.

Yine de öyleydi.

Craig bir araçtı.

Hepimiz geri çekildik ve planlara bakmaya gitmeden önce herkes planlardan uzaklaşana kadar bekledik.

"Katil," dedi Pepper, onlara bakarak. Ve dostum...

O haklıydı.

"Kulübün daha önce ateşli olduğunu düşünüyordum ama bu bir sonraki seviye değil. Bu onun beş seviye üstü," diye belirtti Ryn.

Haksız değildi.

Tasarımı incelemeye devam ettim ve Axl'a yarın için babamla olan planlarını iptal etmesini ve tadilat bittikten sonra yapmasını söylemek istediğimi düşündüm.

Bu da bana şunu hatırlattı.

"Axl ve babam yarın akşamki gösteriye geliyorlar," diye duyurdum.

"Bok yok mu?" Lottie sordu. "Vay canına," dedi Ryn.

Pepper sadece bana baktı.

"Hayır, sorun yok," dedim Pepper'a. "Axl son dansımdan sonra onu eve götürecektir, böylece striptiz sırasında onun yanında oturmak zorunda kalmayacak. Çünkü, bilirsiniz... iğrenç."

"Sen iyi olduğunu düşünüyorsan, ben de iyi olduğunu düşünüyorum. Ama sadece söylüyorum, babanla ilgili tüm bu olanlar, sanki bir kırbaç dönüşü gibi," diye yanıtladı Pepper.

Bunu tekrar söyleyebilirdi.

"Biliyorum," diye kabul ettim.

"Gardını al bebeğim," diye uyardı. "Tecrübelerime göre bir leopar beneklerini değiştirmez."

Ona başımı salladım ve gözlerini kaçırdığını düşündüğümde gözlerimi Ryn ve Lottie'ye çevirdim.

"Bu gözler de neyin nesi?" Pepper sordu.

Tamam, belki de gözlerini kaçırdığından emin olmalıydım.

Ama o onları gördü ve ben son zamanlarda kaçınmanın kaçınılması gereken bir şey olduğunu öğrenmiştim.

Kızlarımın benim kızlarım olduğundan bahsetmiyorum bile. Dürüstlüğü alıp verebiliyorlardı ve ben bunun hiç de çirkin olmadığını keşfetmiştim.

Ben de kabul ettim.

"Sadece, bilirsin, belki de Axl onunla konuştuğunda babamın gerçeklik kontrolü yapması için bir nedeni vardı."

"Belki de öyledir, tek söylediğim Hatz, kalbine dikkat et," diye yanıtladı Pepper.

"Hayır, demek istediğim Axl birime yabancı ama beni önemseyen biri. Yani objektifti ama değildi, ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur. Ve bazen objektif bir görüş insanların düşünmesini sağlayabilir. Yine de, hepsi bu kadar mıydı bilmiyorum. Sanırım bir diğer kısmı da babama Axl'ın babasının ona çok kötü şeyler söylediğini anlatmamdı. Sanırım bu onun "Hey, bekle," anıydı. Bilirsiniz, 'Ben de bunu yaptım ve hiç hoş değildi' gibi bir şey. Anlıyor musun?"

"Tamam, ama yine de... kendine dikkat et," diye tekrarladı Pepper.

"Doğru, Hatz'ın açıkça söylemediği şeyi söylemek için araya giriyorum, Pez," Lottie gerçekten de araya girdi. "Etrafta dolanmayı bırakıp Auggie'yle çıkmalısın."

"Aynen öyle," diye
onayladım. "Kesinlikle,"
diye ekledi Ryn.

"Söylediği şey nasıl-?" Pepper başladı.

Lottie, "Axl ellerini kullanıyordu," dedi. "Senin için durum bu olmayabilir. Ama sonuç olarak, ebeveyn dediğin o çakallardan, eski sevgilin o kurtçuktan ve onun söylemediği ama benim söyleyeceğim şeyden uzak durmaya ihtiyacın var. Birileriyle yatman lazım," diye açıkladı Lottie.

"Söz," diye kabul etti Ryn.

"Dinle-" Pepper denedi.

"Hayır." Lottie bir elini kaldırdı ve sarı saçlarını salladı. "Boone ve Axl başka sürtüklerle görüşmeye başladıklarında hem Rinz hem de Hatz için durum değişti. Pes edip aramaya başlamak için Aug'a ihtiyacın yok. Cidden, Axl'la kıl payı kurtulduk, çünkü Mo görüştüğü kızın sağlam olduğunu söyledi."

"Biliyorum, *vay be*," diye araya girdim. "Ondan gerçekten hoşlanıyordu. Hâlâ sık sık mesajlaşıyorlar." Pepper bana yavaşça göz kırptı.

Sonra şaşkınlıkla, "Başka bir kadına mesaj atmasına izin mi verdin?" diye sordu. "Tabii ki. Onlar arkadaş," diye cevap verdim.

"Onun çıktığı biri," diye belirtti Pepper.

"Biliyorum," dedim ona.

Yüzü garip bir şekilde buruştu. "Hatz, bebeğim, muhtemelen onun içindeydi."

Um ...

"O kısmı düşünmemeye çalışıyorum."

"Bunu düşünmeden edemezdim," dedi. Hmm.

"O Hattie'yle birlikte," dedi Lottie kesin bir ifadeyle. "O Corbin değil," diye araya girdi Ryn.

Oh, evet.

Doğru.

Tanrım.

Nasıl unutabilirim ki?

Corbin, Pepper'ın eski sevgilisi, onu aldatmanın tanımının tüm kapsamıyla aldattı (ve sonra biraz daha).

Başka bir deyişle, onunla birlikte yaşamış, ona bağlanmış, ondan bir bebek sahibi olmuş ve tüm bunlar olurken eski kız arkadaşını becermeye devam etmişti ve belli ki kızın bundan haberi yoktu.

Eski kız arkadaşı bilmiyordu.

Ama yıllarca paçayı kurtardı, sonunda tembelleşti, Pepper'ın takip ettiği bir iz bıraktı, çeşitli kötü yüzleşmeler oldu ve *bom*.

Birdenbire çok genç ve bekâr bir anne oldu, eski sevgilisi onun şenliğini bozduğu için sinirlendi, hıncını ondan çıkardı, kızlarını bir silah olarak kullandı ve Pepper'ın ebeveynleri ahlaki çoğunluğun üyelerini hippiler gibi gösterdi. Corbin'le evlilik dışı birlikte yaşamaya başladıklarında Pepper'dan ellerini çekmişlerdi, ama ondan ellerini çekmemişlerdi, çünkü ara sıra onun alanına girip cehenneme gideceğini paylaşıyorlardı.

"Öyle olmadığını biliyorum," dedi

Pepper Ryn'e. "Ve Auggie de Corbin değil," diye ekledi Lottie.

"Öyle olmadığını biliyorum," diye tekrarladı Pepper Lottie'ye, bu kez biraz daha sabırsızdı.

"Ee, ne oldu?" Lottie sordu. Lottie ona Evie ve Mag, Boone ve Ryn ve ben ve Axl ile elde ettiği galibiyetleri hatırlatarak, "Yani, şut atıyor, sayı yapıyor, üç kez bebeğim," dedi.

"Çocuk sahibi olunca işler daha da karmaşıklaşıyor," dedi

Pepper. "Öyle değil," diye karşılık verdi Ryn. "Korkaklık ediyorsun."

"Korkaklık etmiyorum," diye tersledi Pepper.

Ryn Lottie'ye, "Tavuk sesi çıkarırdım ama bunu aştım," dedi. Lottie güldü.

Bu komik olsa da, bunun Pepper için komik bir an olmadığını anlamadıklarını görüyordum.

Bakışlarımı Pepper'dan ayırmadım ve sessizce, "Belki de biraz ara vermeliyiz," dedim.

"Evet, bu iyi olur," dedi Pepper sert bir sesle.

"Bildiğim kadarıyla sen Benjamin Button değilsin," dedi Ryn ona. "Sana ne söylediğimi anlıyor musun?"

Pepper bizden uzaklaştı. Evet.

Bu komik bir an değildi.

Hazırlandım.

Yaptığım iyi bir şeydi.

Pepper, Lottie'ye "Biliyor musun, senin gibi bana takıntılı bir psikopatın olmasını asla istemezdim," dedi. "Ya da senin gibi bir arkadaşımın öldürülmesini ve arka kapımda bir adamın vurulmasını," dedi Ryn'e. "Ya da birinin

bana senin gibi müstehcen resimler ve e-postalar gönderiyor" dedi. "Ya da kumar bağımlısı babalar." Lottie'ye dönelim. "Alkolik erkek kardeşler." Ryn'e. "Ya da tacizci babalara." Bana. "Ama ben ailem tarafından hiç ama *hiç* sevilmedim. O ailede her zaman, *her zaman* bir yabancı oldum. Beni sevdiğini, *beni* sevdiğini düşündüğüm bir adamla tanıştım. Benimle bir aile kurmak ve benimle bir gelecek inşa etmek istiyordu ve her yıl Noel ağacını kuracak ve üzerinde yılların yazılı olduğu süsleri çıkaracak ya da onları ne zaman tatile götürdüğümüzü, ne zaman bir bebeğimiz daha olduğunu ya da ailece süslemeler yaptığımız o yılı hatırlayacaktı. *Başından beri benimle dalga* geçiyordu."

Oh adamım.

Kesinlikle işten çıkarılmalıydık.

Daha işi bitmemişti.

"Öğrendiğimden ve ilişkimiz bittiğinden beri *benimle taşak* geçiyor. Ve siz varsınız, *hepsi bu*. Kız kardeşim onların saçmalıklarına programlanmış durumda. Erkek kardeşim ben daha liseden mezun olmadan kaçıp gitti ve o zamandan beri kimse ondan haber alamadı. Yani günden güne, saatten saate, dakikadan dakikaya, *çocuğum olan* Juno dışında ve onu tüm bunlardan korumak zorundayım, çok ama *çok* yalnızım."

Hepimiz orada sessiz ve hareketsiz durup dinlerken o derin bir nefes aldı.

Kendim için biliyordum ama Lots ve Rinz için de aynı şeyi düşündüm.

Biber.

Sonra tekrar başladı.

"Büyürken yaşadıklarımın sonra. Corbin'in *bize*, bana ve küçük kızıma yaptıklarından ve yapmaya devam ettiklerinden sonra bildiğim tek bir şey var. Kızımı korumam gerekiyor. Yani evet. Auggie seksi. İyi birine benziyor. Lottie bana bir ezik ayarlamaz. Ama ben bagajımla geldim." Bana odaklandı. "Öyle bir yük ki, benimleyken siktiği bir kadına mesaj atmasına asla izin vermem." Etrafına bakındı. "Ve bu adamlar oldukları kişiler. Ne yapıyorlarsa onu yapıyorlar. Benimle birlikte olur ve benim yükümü taşıyamayacağı kadar ağır bulursa, takıntıları onu çok sıkarsa ve beni sıyırıp atarsa, bu sadece benim onu kaybetmemle ilgili değildir. Ki bu yeterince kötü. Kızım da onu kaybediyor. O bunu zaten yaşadı ve ben ona bunu tekrar yaşatmayacağım. O yüzden belki kendini bir anlığına benim yerime koyabilir ve sonra *geri çekilebilirsin*."

"Belki de yapmaz-" Ryn başladı.

"*Geri çekil!*" Pepper çığlık attı.

Dang.

"Pepper," dedi Lottie yumuşak bir sesle.

"Geri mi çekiliyorsun?" Pepper tersledi.

Lottie nazikçe, "Elbette kızım, eğer ihtiyacın olan buysa," diye cevap verdi. Pepper aniden, "Gitmem gerek," dedi.

"Hey," diye seslendim o gitmeye başladığında, o halde gitmesinden hoşlanmamıştım.

"Yapamam Hatz, tamam mı?" diye sordu. Ryn'e baktı. "Onu kaybettiğim için üzgünüm." "Ben de ittiğim için özür dilerim," diye yanıtladı Ryn.

"Doğru. Güzel. Şimdi gitmem gerek. Sonra görüşürüz," diye bitirdi. Ve sonra gitti.

Hepimiz izledik.

Ön kapıdan çıkıp güneşin altında kaybolduğunda, Ryn mırıldandı,

"Tamam, şey, bir çubuğa sıçtım. Bu pek iyi gitmedi."

Hiçbir şey söylemedim.

Lottie hiçbir şey söylemedi.

Lottie'nin hiçbir şey söylememesi garip olduğu için

Lottie'ye baktım. Odanın diğer ucuna bakıyordu.

Ben de dikkatimi oraya çevirdim.

Dorian da ofise çıkan merdivenlerden kulübün içine doğru birkaç adım atmıştı.

Elleri kalçalarında ve gözleri ön kapıdaydı.

Görünüşe göre Ian buna tanık oldu ve konuşmamızı duyamasa da Pepper'ın bize bağırmasını kaçırmadı.

Ellerini indirmeden önce kapıya bakmaya devam ederken yüzü esrarengizdi, döndü ve merdivenlerden yukarı doğru ilerledi.

Lottie, "Tamam, birincisi, Auggie'yi çok istiyor, ona sahip olmasına izin vermiyor ve en yakın bebeklerinin hepsi ona aşık ve bu onu parçalıyor," dedi.

Ona bakmaya başladım çünkü Pepper'dan bunu hiç anlamamıştım.

Anladığım şey, kızını ve kalbini koruduğu ve Auggie'nin bir olasılık olmadığı, çünkü onu aldığımdı.

Bu adamlar bu adamlardı ve onların oldukları kişi olmalarına izin verecek pozisyonda olmanız gerekiyordu.

Onlar da aynısını yaptı tabii ki.

Ama Pepper'ın Auggie'nin verebileceğinden daha fazlasına ihtiyaç duyduğunu görebiliyorum, bu yüzden Auggie olmadığı zaman ona güvenebilirdi.

güvenini kırmıştı, ama bunu yeniden inşa etmesi gereken kişi o olacaktı (eğer bu mümkünse).

Ve bunu vermekten rahatsız olduğunu ve bu nedenle oraya hiç gitmediğini öğrenmenin ne kadar acı vereceğini.

Onun için.

Ve Juno için.

"Kesinlikle," diye yanıtladı Ryn

Lottie'ye. Hunh?

Lottie yine bir şey

söylemedi. Ben de "İki

nedir?" diye sordum.

Dikkatini bana çevirdi. "İki tane yok. Sadece bir tane var. Bir atı suya götürebilirsin ve tüm bunlar. Şimdi geri çekiliyoruz. Ian'la hemen konuşmam lazım. Akşama görüşürüz."

Ve sonra gitti, merdivenlere doğru bir amaç ile yürüyordu. Ryn yanıma geldi, böylece ikimiz de onun gidişini izleyebildik.

Onu artık göremediğimizde Ryn, "Kesinlikle bir planı var" dedi.

Kesinlikle yaptı ve bu beni endişelendirdi.

Çünkü o sadece Lottie değildi ve planlarından biri her gece Axl'ın yanında uyumam anlamına geliyordu, aynı zamanda Dorian'a gidiyordu.

Ve daha önce de belirttiğim gibi, Dorian tam bir aksiyon adamıydı. "Kesinlikle," diye kabul ettim.

"Ayakta kalan son kişi olmadığımı sevindim, bu berbat olurdu," diye devam etti. Gerçekten de öyle olurdu.

"Kesinlikle," diye tekrarladım.

Demek istediğim, Lottie, Evie ve Ryn'in adamım ulaşılabilir bir yerdeyken ve ben ulaşamıyorken ne kadar mutlu olduklarını görmek yeterince kötüydü.

Sadece risk almaktan korkmak değil de ulaşamayacağımı hissetmek olsaydı çok daha kötü olurdu.

"Belki de aile içi mutluluğu biraz azaltmalıyız," diye önerdim.

"Belki, bilmiyorum."

Ona baktım. "Neden bilmiyorsun?"

Tamamen bana döndü. "Gwen, Hawk'la çocuklarını getirdiğinde ben de ofisteydim. Ve üçü de, iki oğlan ve küçük kızı, hemen Aug'a gittiler."

"Oh be," dedim.

"Evet, çocukları sever. Hem de çok. Onlar da onu seviyor." Lottie'nin Pepper için onu seçmesinin bir nedeni de buydu.

"Kardeşimle aramız bozulduğunda annem bana bir şey söyledi," diye devam etti Ryn. "Sonunda yanımda biri olduğu için ne kadar mutlu olduğu hakkında. Pepper'da da bir şeyler var ama o da birçok yönden çok fazla bok yiyor. Onun da yanında birinin olduğunu görmek iyi olurdu. Sadece bizim değil."

Pepper çok bok yedi. *Öyle*
de olur.

Bu da beni düşünmeye sevk etti, belki de yanılmışımıdır.

Mag devreye girdi ve Evie'nin ailesiyle olan şeyler aşırıya kaçmıştı. Onu ciddi bir pisliğin içine soktular. Mag tam ortasında vuruldu.

Ve şimdi evleniyorlardı.

Ryn'in durumu o kadar dramatik değildi, ama kesinlikle bazı bagajları vardı, yakın zamanda keşfettiğim, eski bir partnerin ona olan güvenini temel ve temelde korkunç bir şekilde kırması da dahil olmak üzere, ve o ve Boone tamamen sağlandı.

Axl'la aramızdaki ilişki başından beri gerçektir ve üzücü bir şekilde aramızdan ayrılan arkadaşıyla ilgili durumu pek başarılı bir şekilde idare edemememiz dışında, bu kısa sürmüştü ve bunun dışında, onunla benim aramda her şey yolunda gidiyordu.

Lottie sadece kızlarını ve erkeklerini mutlu görmek istememişti. Bu konuda çok bilinçliydi.

Ve Pepper'ın geçmişinden ve Juno'nun da bu karışımında yer almasının öneminden habersiz değildi.

Uğraştığım şeylere o kadar dalmıştım ki, Pepper'ın günlük hayatının nasıl olabileceğine daha yakından bakmak aklıma gelmemişti.

Ve arkadaşımın gerçekten yanında birine ihtiyacı vardı.

Ve sadece kızlarının değil.

Kabul ettiğimi bildirmek için kendimi tekrar ettim. Bu sefer hissederek.

"Kesinlikle."

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

O Önceden Benimdi

HATTIE

Kulüpten ayrıldıktan sonra stüdyoma giderken Axl'ı aradım.

Biraz moralim bozulmuştu çünkü Pepper'la olan o sahneden sonra üzerinde çalıştığım eseri düşünmüyordum.

Arkadaşımı ve belki de onun yanında daha fazla zaman geçirmem gerektiğini düşünüyordum.

Mesela, onu istemeden (çok) üzdükten ve kendi başına gittikten sonra, sanatım üzerinde çalışmak için atölyeme gitmek yerine, onu bulmak ve onun köşesinde olduğumu paylaşmak gibi. Geçmişte bunu yapmakta pek iyi olmadığımı da kabul ediyorum. Ama şimdi tamamen içindeydim.

Yani, evet.

Stüdyoda çalışma havasında olmadığım için üzgündüm. Ama arkadaşım kötü bir durumda olduğu için daha çok üzuldüm.

Stüdyoya gittiğimde ona mesaj atmaya karar verdim. Bir kahve içmek ister mi diye soracaktım.

Ya da öyle bir şey.

Bu düşünce üzerine Axl telefonu açtı. "Hey, bebeğim."

"Hey, stüdyoya gidiyorum," dedim ona.

"Harika," diye cevap verdi.

Tamam, şimdi

... Um ...

Nereden başlamalı?

"İyi misin?" diye sordu.

"Şey..."

Aslında nereden başlayacağımı biliyordum.

Sadece oradan başlamam gerekip gerekmediğini bilmiyordum.

Yani, Pepper ve Auggie konusunda ne yapacağını ona hissettirmek.

Ve onu hissetmekten kastım, Auggie'nin Pepper'ın peşinden gitmesini sağlamak için onun yardımını almaktı.

"Hattie," diye sordu Axl.

"Tamam, toplantı Smithie'nin üç haftalığına kapanmasıyla ilgiliydi," dedim. "Bazı tadilatlar yapıyorlar. VIP koltuklar ve bir mutfak ekliyorlar çünkü yemek servisi yapmaya başlayacaklar. Her şey yolunda, bizim için de öyle. Paramızı almaya devam edeceğiz. Ve Smithie bahşişleri karşılıyor. Doğrusu, onun karşıladığından daha iyi geceler geçirebilirim ama zarar etmeyeceğim."

"Doğru, o zaman evet. Her şey yolunda," dedi. "Bu da size stüdyoda olmanız için boş zaman veriyor."

Açıkça bir şey söylememiştim ama geri dönmek için can attığımı hissetmişti.

Benim adamım.

Çok *iyi* bir adamdı ve bana çok uyumluydu. "Evet," diye kabul ettim.

Başka bir şey söylemedim.

Axl bekledi.

Beklemesi bitene kadar.

"Bebeğim," diye itti, söyleyecek daha çok şeyi olduğunu biliyordu.

"Tamam, Auggie ile birlikte olma konusunda onu zorladığımızda Pepper ile aramız bozuldu."

"Kahretsin," diye mırıldandı.

Ve bunu yapış şeklinden, söyleyecek daha çok şeyi olduğunu anladım. "Ne söyleyecekti?" diye sordum.

"Anladığım kadarıyla Aug ile oraya gitmeye karşı çıkmış?" diye sordu.

"Çok," diye yanıtladım.

"Evet, kısa bir süre önce ben de aynı konuda Auggie'nin başının etini yedim. Ve bebeğim, hazırlan. Çünkü ona hiçbir şey vermiyor ve neden vermediğini anlıyor. Ondan hoşlanıyor ve oraya gitmek istiyor ama çocuklu bir kadını zorlayamazsın. Tahminimce, zaten o bölgede değilse yoluna devam edecek."

Bu iyi bir haber değildi.

Ama ben başka bir şeye takılmıştım.

"Çocuklu bir kadını itmiyor musun?" diye sordum.

Cevap olarak "Orada daha fazlası var" dedi.

"Biliyorum ama çocuğu olsa bile o hâlâ bir kadın," dedim. Axl cevap vermedi.

Böylece konuşmaya devam ettim.

"Yani, evet, eğer onlara bir şey olursa, ikisini de hayatına almış olacak. Ve bunun göz korkutucu olacağını görüyorum, çünkü sadece Pepper'ı değil, Juno'yu da kazanmak zorunda. Ama bunlar iki farklı şey. Çünkü onlar iki farklı insan. Ve bir erkek onlara iki farklı şey olarak yaklaşmalı. Ama biriyle başlamazsa ikisini de elde edemez."

Axl'ın "İşi ne?" diye sormasından önce uzun bir duraklama oldu.

"Güven," dedim ona. "Eski sevgilisi onu aldattı ve aldattı demek istemiyorum. Demek istediğim, ilişkileri boyunca başka bir kadınla yatmış."

"Tanrım," diye mırıldandı.

"Unh-hunh," diye kabul ettim. "Ve bu, çok ama *çok* Hristiyan olan ailesine girmiyor. Mesela annesi ve kız kardeşi pantolon giymiyor, etek ve elbise giyorlar, çünkü kadınlar sadece erkek kıyafetleri giymemeli, vücutlarının belli kısımlarını da öne çıkarmamalılar. Ayinlere gidiyorlar. Ve bize babasının bir keresinde Tanrı'nın onun aracılığıyla konuştuğunu iddia ettiğini söyledi. Dillerle konuşuyormuş. O da oradaymış, bunun delilik olduğunu söylemiş ve çok korkmuş. Olay on iki ya da on üç yaşındayken olmuş. Bu oldukça çılgınca ama yine de devam edebilirim."

"Yani ailesi onun hayatında değil," diye çıkarım yaptı.

"Hayatında olmamaları hoşuna giderdi. Ama arada bir ortaya çıkıp onu tekrar örgüte katmak istiyorlar. Bir keresinde kendisini ya da Juno'yu kaçırıp beyinlerini yıkayarak itaat etmelerini sağlamaya çalışacaklarını söylemişti."

"Ciddi bir tehdit oluşturduklarını düşünüyor mu?" diye sorduğunda Axl'in tonu farklı, canlı ve emrediciydi.

Tanrım.

Benim adamım.

Çok iyi bir adam ve *çok* koruyucu.

"Hayır, tatlım," diye güvence verdim. "Şaka yapıyordu. Ya da şaka yapmıyordu, şikayet ederken şaka yapıyordu."

"Doğru."

"Yani..." Boşlukları doldurmasını umarak söyledim.

"Yani?" diye sordu, boşlukları
doldurmadan. Bu da benim yapmam
gerektiği anlamına geliyordu.

"Açıkçası, tüm bu olanlardan sonra Auggie'nin harekete geçmesi
gerekiyor." "Bebeğim."

Bu kelime cesaret kırıcıydı. "Onun
yanında kimse yok Axl."

Bir iç çekiş duydum ve ardından, "Arkadaşının mutlu olmasını istemeni
anlıyorum, ama belki de birlikte olmamaları gerekiyordu."

"Mag ve Evie ikisinin de sevdiği ve hatta Gert'in bile beğendiği bir ev
buldular.

Evie bize duşta resimleri gösterdi."

Gert, Evie'nin arkadaşıydı; Mag ve Evie'nin nedense ev ararken
yanlarında götürdükleri, son derece inatçı ve çok komik yaşlı bir kadındı.

Belki de Mag ondan çok hoşlanıyordu, Evie ona tapıyordu ve
çocuklarından hiçbiri ona yakın oturmuyordu, bu yüzden onu kolluyorlardı
ve bunu onu evinden çıkararak ve nerede yaşamaları gerektiğini
söylemesini dinleyerek yapıyorlardı.

"Hattie-"

"Boone ve Ryn de bir ev buldular, bir sonraki evi çevirecekler," diye
devam ettim.

"Bebeğim."

Bu yumuşak ve tatlıydı.

Ama o yapmadı sonra Söyle, "I bkz. senin Nokta.

Ben olsun üzerinde Auggie hemen."

Bu yüzden büyük silahları çıkarmanın zamanı gelmişti.

"Pazar günlerini yatakta yemek yediğimiz, bol bol seks yaptığımız ve
belki dışarı çıkıp jakuzide oturmak için çaba harcadığımız ama
harcadığımız tüm çabanın bu olduğu günler olarak ilan etmemizi istiyorum.
Tabii ki seks yapmadığımız zamanlar."

"Bebeğim."

Ve *bu* onun mırıltısıydı.

Bu fikri seveceğini biliyordum.

"Smithie'nin kapanışının Lottie ve Mo'nun iki haftalık balayına denk
gelmesi de tesadüf değil."

"Ha-"

"Belki de yürümeyecek," diye devam ettim ona. "Belki de hepimizin
içinde uyuşmayan talihsizler onlar olacak. Ama Pepper bir erkeğin onun
için her şeyini ortaya koymasını hak ediyor. Ona bir anneden daha fazlası
olduğunu hissettirmeli. Hatta eğer

Kısa bir süreliğine de olsa, hayatını kızına bakmak, ona göz kulak olmak ve onu korumaktan daha önemli bir hale getirsin."

"Bunu hak ettiğini biliyorum tatlım ve ben de onun için bunu istiyorum. Ama benden oğlumu her şeyini ortaya koyan bir adam olmaya zorlamamı istiyorsun. Ve bu konuda yüzüne vurduğum için bana ne kadar kızdığından, belki de bunu zaten denediğini hissediyorum. Ama işe yaramadı. Ve tekrar oraya gitmek için can atmıyor. Hepimizin bunu başardığını düşünmek iyi hissettiriyor, bu yüzden vurulmak sadece bizi saptıracak ve yolumuza devam edeceğiz. Ama bilmelisiniz ki, bir hamle yapıp da başarısızlığa uğramak herkes için olduğu gibi bizim için de berbat bir durum."

İlginç.

"Hiç vuruldunuz mu?" "Uh... evet."

Vay canına.

"Gerçekten mi?" Ben sordum.

"Bebğim, beni vuran *sendin*." Oh.

Doğru.

"Tekrar tekrar," diye devam etti. Eek!

"Aug'u Pepper'a gitmeye zorlamadaki tereddütümü anlayabilirsin," diye sözlerini tamamladı.

Onu duyuyordum ama duymuyordum.

Çünkü LoHi'de eskiden uzun sıralar halinde depolama birimlerinin bulunduğu, ancak birkaç küçük galeri, dükkan, küçük bir kafe, daha küçük bir kahve barı ve birkaç yiyecek kamyonunun sabah yüklenip akşam istiflendiği stüdyolara dönüştürülmüş bir alana dönmüştüm.

Tesadüfen Denver çevresinde görülebilen Joy of Food kamyonları da buna dahildir.

L şeklindeki binalardan birinin köşesine sıkışmış olan birimin önünde Brett'in parlak siyah şehir arabası duruyordu.

Yanında sportif bir Mercedes vardı.

Stüdyo kapımın önünde Joe duruyordu, Brett'in şoförü.

Brett orada olduğu için korkmuyordum ya da iki park yerimi kapladıkları için üzülüyordum.

Korkmuş ve üzülüyordum çünkü Brett oradaydı, belli ki yanında biri vardı ve dışarıda hiçbir yerde görünmüyorlardı.

Bu da içeride oldukları anlamına geliyordu.

İşimle.

"Hattie," diye seslendi Axl.

"Gitmem gerek," dedim ona. "Stüdyodayım ve Brett de burada."

"Pardon?"

"Brett burada, yani, *burada*, yani, sanırım *stüdyomun içinde*."

"Yola çıkıyorum," dedi.

"Sahip değilsin-"

Bitiremedim çünkü o gitmişti.

Ayrıca bana müdahale etmesine gerek olmadığını ve Brett her neyin peşindeyse bunu halledebileceğimi söylemek için onu tekrar aramadım ve aramadım çünkü bunun bir faydası olmayacaktı.

Ben de yapmadım çünkü benim olmayan bir yere park etmek zorunda kaldım, iki birim aşağıya ve benimkine geri dönmek zorunda kaldım ... ve hızlı.

"İçeride mi?" Daha yanına varmadan Joe'ya sordum. "Heya, Hattie," dedi Joe cevap olarak.

"Hey," diye karşılık verdim kısa bir süre sonra. "İçeride mi?" "Evet."

Grr!

Brett.

Joe'nun yanından geçtim, kapımı açtım ve içeri girdiğimde durdum, kafam karışmıştı.

Çünkü, evet, Brett oradaydı.

Ama Jet'in baldızı ve Rock Chick arkadaşı Sadie Chavez ile birlikteydi.

Jet, Eddie ile evliydi. Sadie, Eddie'nin kardeşi Hector ile evliydi.

Sadie'nin üzerinde güzel bir pembe bluz, ince, kemik rengi bir etek, koyu gül rengi, Malone Souliers'in kendine özgü ince bantları olan, ayak parmağı ve ayağın üst kısmı boyunca krem rengi muhteşem bir çift katır olduğunu gördüm.

Sadie'yi bir şekilde tanıyordum, daha çok bir tanıdık, bir arkadaşın arkadaşı gibi.

Smithie'ye defalarca gitmişti.

Geçen hafta sonu da duşa gelmişti.

Bilmediğim şey neden orada olduğuydu.

Brett'le birlikte.

Yine de bir tahminde bulunabilirim.

İçeri girdiğimde döndü, gülümsedi ve "Hey, Hattie" diye seslendi.

"Merhaba Sadie," diye onu selamladım ve hemen Brett'e baktım. "Seninle konuşmam gerek."

"Bir 'hey' almadım mı?" diye sordu gülümseyerek.

"Hey," dedim. "Şimdi seninle biraz konuşabilir miyim?" Dikkatimi Sadie'ye yönelttim. "Kabalık etmek istemem. Sadece Brett'le acilen konuşmam gerekiyor."

"Elbette," dedi. Brett bana doğru ilerledi.

Yanıma geldiğinde bileğine uzandım, tuttum, döndüm ve tam kapının içindeyken kapıyı açıp Sadie'ye "Hemen döneceğiz" diye seslendim.

"Acele etme, eğleniyorum."

Şimdi bir sürü amatör heykel, heykelcilikten kalma bir sürü döküntü ve belki bir gün heykel olacak bir sürü istiflenmiş ve kutulanmış malzemeye bir odada yalnız kalacağını düşününce nasıl olacağını hayal edemedim.

Brett'i dışarı sürükledim ve bunu yaptığımda Joe'nun kaşlarının havaya kalktığını fark ettim.

Joe'yu görmezden geldim, Brett'e döndüm ama kapı kapanana kadar bekledim. Brett'in gitmesine izin verdim.

Sonra ben başladım.

"Dur tahmin edeyim, bir galeride çalışıyor." "Hayır," diye yanıtladı.

Oh.

Peki o zaman...

Sadie'nin orada ne işi vardı?

"Onun bir tane var," diye bitirdi. Ugh.

Başımı geriye attım ve Colorado'nun mavi gökyüzünü inceledim. "Hattie, tatlım," diye seslendi.

Başımı dikleştirdim ve gözlerinin içine baktım. "Bunu yapmaya hakkın yok," dedim sessizce.

"Tatlım," dedi sessizce.

"Eşyalarımı paylaşmaya hazır olduğumda paylaşırım." Ve bu hiçbir zaman olmadı, çünkü o, Sly ve Axl onu gören tek kişilerdi ve hiçbirini bakmaları için davet etmemiştim. "Bunu benim için yapmıyorsun ve ben hazır olana kadar da bitmiyor."

"Orada bitmiş on bir parça var," dedi bana. "Bitmiş olduklarını nereden biliyorsun?" diye sordum.

Bu onu susturdu.

Ama uzun sürmez.

"Eğer değillerse, olduklarında, onları sergileyecek bir yer ya da satacak birini bulacağınızı sanıyorum."

Hmm.

İğnelem

e.

Büyük bir

hayranı değilim.

"Brett-"

"Onlar için takla attı."

Bu ağzımı kapattı.

"Sana göstermek istiyor. Galerisini temizleyip tamamen sana odaklanmak istiyor." Tenim karıncalanmaya başladı.

Brett konuşmaya devam etti.

"Daha önce hiç satılmadığınız için size ne kadar fiyat biçeceğini bilmediğini söylüyor. Ama kendi içine katlanmış kızın on beş bin, o kocaman erkek kafasının ise yirmi bin edeceğini düşünüyor."

Oh.

Benim.

Lanet olsun.

Tanrım!

"Yirmi bin dolar mı?" Fısıldadım.

"Evet. 5280 dergisinde seninle ilgili bir haber yapabileceğini söylüyor. Ayrıca birkaç fotoğraf çekmek istiyor. Çünkü Los Angeles'ta birkaç, San Franco'da bir, Vail'de bir ve Aspen'de iki galeri tanıyor ve çalışmalarınızla ilgileneceklerini düşünüyor. Bu, sen onun galerisine girdikten sonra. Ve onlar da bunu satın alacak müşterilere sahip olacaklar."

Ne söyleyeceğimi bilmiyordum ve karıncalanmanın parmaklarımı uyuşturacak kadar ilerlediğini göz önünde bulundurarak, söyleyecek bir şey bulmaya çalışmak yerine buna odaklanmaya karar verdim.

"O parçalar bitti mi, Hattie?" diye sordu.

"Evet," dedim.

"Tatlım, Sadie Chavez Denver'da uzun süredir başarılı bir sanat galerisi işletiyor, iyi zamanlarda ve ciddi anlamda kötü bir durgunluk döneminde. Bunu iyi bildiği için yaptı. Seni ilk kez görücüye çıkarmak ve bunu büyük bir olay haline getirmek istiyor. Çünkü senin malın *iyi mal*." Yaklaştı. "Sen harika bir dansçısın, Hattie. Ama çok iyi bir sanatçısın."

Bir kolunu kaldırdı, parmağıyla stüdyomun kapısını işaret etti.

Sonra usulca bitirdi, "Bu senin geleceğin, bebeğim. Sadece tutacak cesaretin olmalı."

"Ya insanlar almazsa?" Ben sordum.

"Alacaklar."

"Ya anlamazlarsa?" Ben sordum.

"Sanat acıdır. O stüdyo senin acınla dolu. Ve şimdi gitmesine izin verme zamanı."

O stüdyoda olanlardan daha fazlası hakkında konuşuyordu. Brett'e baktım.

Brett bana baktı.

Bakmayı bitirdiğinde elimi tuttu ve sıktı. "Hazır mısın?" diye sordu.

Kelimeleri

söyleyemedim. O

yüzden başımı salladım.

Onu bileğinden tutup dışarı sürükledim.

Elimi tutarak beni içeri götürdü.

* * *

Axl 20 dakika sonra geldi.

Brett ve Sadie (ve Joe) gitmişti.

Kapıyı açtığımda "After "ın önünde kışımın üzerinde oturuyordum, dizlerimi göğsüme çekmiştim, kollarımı baldırlarıma sarmıştım, başım yukarıda olmak dışında heykelimle aynı pozdaydım.

Ona doğru baktım.

Nerede olduğumu gördü, yüz ifadesi endişeye dönüştü ve aceleyle yanıma geldi.

Yanımda çömeldi ve "Bebeğim, iyi misin?" diye sordu.

"Evet. Sadie'nin Sadie'nin başka bir randevusu vardı, o yüzden gitmek zorunda kaldı. Brett de onunla gitti."

"Sadie? Sadie Chavez?"

"Larimer Meydanı'nda bir sanat galerisi var."

"Biliyorum."

"Bana gösterecek. Beni tanıtacak. Beni 5280 dergisine çıkaracak. Diğer galerilere resimlerimi gönderecek. Los Angeles'ta. Aspen'e. Vail. San Francisco."

"Bunu kabul ediyor musun?"

Az önce söylediklerimden hemen sonra sorduğu ilk soru buydu.

Brett sormadı.

Axl sordu.

Axl bu yüzden oradaydı.

Brett'e bunu yapmam için kıcıma tekmeyi bastığı için ne kadar borçlu olsam da, o da bu yüzden değildi.

"Korkuyorum. Parçalara çok yüksek fiyat biçecek ve bu beni korkutuyor. İnsanların onları görmesi bile beni korkutuyor. Ama Brett bana eşyalarımı beğendiğini söylediğinde gerçekten heyecanlandım."

"Tabii ki yaptı. Bu harika."

O da böyle düşünüyordu, bunu yüzünden anlayabiliyordum. Bu övgü gerçektir.

Stüdyonun karşısındaki beton ve inşaat demirinden yapılmış bir adamın kafasına baktım.

Karşımızdaki ifade huzur ve neşe dolu bir adamdı. Hatta kendinden geçmiş.

Diğer tarafta aynı adam vardı, öfke doluydu, ağzı bağırdığını bildiğiniz bir şekilde açıktı.

Doğru yaptığımda babamdı. Ve yanlış yaptığımı düşündüğünde de. "Hattie," Axl bana nazikçe seslendi.

Ona baktım. "Onu istiyor musun?"

"Pardon?"

Başımı "Sonra "ya doğru eğdim.

Bana baktı ve yüzü değişmişti. Şaşırmıştı.

"Onu bana mı teklif ediyorsun?"

"Seninle birlikte olmalı. Sanatın asla unutulmaması gereken bir acı olduğunu anlıyorsunuz."

Ben bunu söyledikten sonra elini uzattı. Kıvrılmış parmaklarının arkasını yanağımda gezdirdikten sonra parmaklarını açarak saçlarımın arasında gezdirdi.

Sonra tekrarladı, "Onu bana mı teklif ediyorsun?"

Bu onun mırıltısını andıran ama daha derin bir titreşime sahip bir fısıltıydı. Daha anlamlı.

İnanılmaz güzeldi.

"Evet," dedim.

"Onu kesinlikle istiyorum."

Gözlerimin yanmaya başladığını hissettim.

"Brett hayal kırıklığına uğrayacak," dedim ona. "Sadie ona on beş bin dolar fiyat biçeceğini söyledi. Bana hemen on yedi vereceğini ve Sadie'nin komisyonunu ödemek zorunda kalmayacağımı söyledi. Kızacağını düşünmüştüm ama benim adıma çok sevindi ve eğer onu özel olarak satarsam bunun kayıtlara geçeceğini ve diğer parçalara daha kolay fiyat biçebileceğini söyledi."

"Onun için sana on sekiz veririm." Tanrım, çok tatlıydı.

"Axl, tatlım, onu sana bedavaya veriyorum."

O bunu görmezden geldi. "Onu oturma odasının köşesine koyacağız. Gösterinizden sonra. Gösterinizde olması gerekiyor."

Şovunuzdaki kelimeler ne kadar havalıydı? Buna cevap verme.

Gerçekten çok *havalıydılar*.

"Evet," diye kabul ettim. "Ama para el değiştirmeden onu oraya taşıyacağız. O artık senin."

"O daha önce benimdi."

Oh adamım.

İşte oldu.

Gözyaşları döküldü.

"Senden çok ama çok hoşlanıyorum," diye fısıldadım.

"Ben de seni çok ama çok seviyorum bebeğim," diye fısıldadı. Onun muhteşem gözlerine baktım ve burnumu çektim.

"Babam gösteriye gelecek ve bu onu incitecek" dedim, o kadar alçak sesle söyledim ki benim bile duymam zor oldu.

"Birden fazla nedenden dolayı bunu görmesi gerekiyor bebeğim." Haklıydı.

Bir gözyaşı daha döküldü.

Axl elini saçlarımdan çekti ve diğer elini başparmaklarıyla yakalayabilmek için devreye soktu.

"Sensin," dedim. "Ben neyim?" diye sordu.

"Hayatıma sen girdin ve güzel şeyler olmaya başladı." "Tasadüf."

"Hiç sanmıyorum."

"Hattie, Hatta Eğer o oldu ve dava, hangi o değil,
sen koydu zemin hazırlıyor."

Tamam.

Buna itiraz edemem.

"Başka bir deyişle, bu her zaman olacaktı. Sadece şimdi oldu" diyerek
sözlerini tamamladı.

Seni seviyorum, diye

düşündüm. Ama

söylemedim.

Ben de ellerimi uzattım.

Önce kalçama, sonra dizlerime doğru kayarken tutundu.

Yayvan kalçalarının arasına girdim ve kollarımı vücuduna doladım.

Ve onun güzel yüzüne baktım.

Sonra onu öptüm.

Kollarını bana doladı ve beni öptü.

Uzaklaştığımda fısıldadım, "Bir gösteri yapacağım." Ve o
anda Axl Pantera bana gülümsedi.

Büyük ve

beyaz.

Ve göz

kamaştırıcı.

YIRMI DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Sonsuza Kadar Uç

AXL

Ertesi gün öğle yemeği saatinde Axl restoranda annesinin masasına doğru ilerlerken telefonu çaldı.

Bacağının yan cebinden çıkarıp baktı ve Hattie'den bir mesaj aldığını gördü.

Telefon onun yüzünü tanıdı ve mesaj geldi.

**Umarım annenle her şey yolunda
gider.
Ona selamımı
söyle. xx♥♥oo♥♥**

Onu düşünüyordu. Onun için endişeleniyordu. Başına geleceklerle nasıl başa çıkacağından endişeleniyordu.

Ve onun aklında olduğunu bilmesini istiyordu. Tanrım,
bu kadına aşıktı.

Cevap verecek kadar uzun bir süre yolda durdu,

**Yapacağım, bebeğim.
Restoranda. Seni daha sonra
evinden alırım.
Baban. ♥**

Sonra telefonunu cebine koydu, yürümeye devam etti ve gözlerini annesine dikerek o n u n kendisini izlediğini gördü.

Ona gülümsedi.

O da gülümsedi ve sandalyesinden kalkmaya başladı.

Daha hızlı ilerledi ve yaklaştığında, "Sakın kalkma," diye emretti.

"Saçmalık," diyerek sandalyesini boşalttı, ona döndü, ellerini omuzlarına koydu ve yanağını öpmesi için yüzünü ona doğru çevirdi.

Bunu yaptı.

Sonra otururken sandalyesini tuttu, kendisi oturmadan önce sandalyeye oturmasına yardım etti.

O başlattı.

"Hattie selam söylüyor."

"Ona selamımı söyle."

Kadının zaten bir içki içtiğini gördü. Limonlu ve misket limonlu San Pellegrino. "Buraya daha önce gelmiş miydin?" diye sordu.

"Hayır," diye cevap verdi, masasının üzerinde duran menüye bakıp fiyatları gördü.

Hawk iyi para ödüyordu ama Axl, beyaz masa örtüleri olan züppe bir mekana gidip öğle yemeğine burun kıvrırmaktansa sosisli sandviç yemek için Mustard's'a ya da hamburger yemek için Brother's'a gitmeyi tercih ederdi.

Yine de Hattie'yi akşam yemeğine götürmeyi düşünebilirdi, böylece onu başka bir elbisesinin içinde görebilirdi.

Sadece pazar günü değil.

Dudakları bu düşünceyle kıvrıldı.

"Buraya gelip gelmediğini bile bilmiyorum."

Hem ses tonu hem de sözleri karşısında Axl'ın dikkati tekrar ona yöneldi. Ve garson masadaydı.

"İçecek bir şey ister misiniz, efendim?" diye sordu.

Axl, "Annemle aynı," diye emretti.

"Başlamak için bir şey var mı?" diye devam etti adam.

"Büyük midye kâsesini paylaşacağız," dedi annesi. "Hemen," diye mırıldandı garson ve gitti.

Axl'ın dikkati tekrar annesine yöneldi. "İyi misin?" diye sordu.

"Şu anda Lisa beni yeni daireme taşıyacak nakliyecileri koordine ediyor. Federal Rezerv binasına yakın. Çok güzel. Hakkında

yirmi beş yüz metre kare. Fitness merkezi, çatı havuzu, jakuzi ve köpek gezdirme alanı var. Bir köpek almayı düşünüyorum."

Yüce İsa.

Annesi taşınmayacaktı. Şu anda taşınıyordu.

"Bir köpek almayı düşünüyorsun," diye tekrarladı.

"Evet. Mekânı bir tasarımcıya döşettim. Bazı küçük tadilatlar yaptım. Misafir banyosu korkunçtu. Ama onlar bitti, yani her şey hazır. Sadece değer verdiğim bazı parçaları ve kişisel eşyalarımı alıyorum. Diğer her şeyi geride bırakıyorum. Liseden beri köpeğim olmadı. Baban mobilyalarda kürk sevmez."

Axl sandalyesine geri oturdu ve onun bakışlarını tuttu.

Her yerde zıplıyordu, bu yüzden en iyisinin onu dışarı çıkarmasına izin vermek olduğunu düşündü.

"Pekingese düşünüyorum. Ya da bir bichon frise. İkisi de çok sevimli. Küçük bir köpek. İstersen fitness merkezini kullanabilirsin. Gerçi muhtemelen bir spor salonuna üyeliğiniz vardır. Ama onu da bilmiyorum."

"Ofis binamda bir spor salonu var," dedi ona.

"Ah," dedi kadın, suyuna uzanarak.

Bir yudum aldı.

Bardağı yere bıraktı. Ona bakışlarını verdi.

Ve içini boşalttı.

"İş yerinde bir spor salonu olduğunu bilmiyordum. Bu restorana gidip gitmediğini bilmiyordum. Sen benim kalbimsin. Sen benim ruhumsun. Kendime izin verdiğim kadın yüzünden o kadar aşağılanmışım ki, annenin ne kadar anlamsızlaştığını fark etmene yol açabileceği için seninle anlamlı bir konuşma yapmaktan, yani seninle anlamlı bir zaman geçirmekten kaçındım."

Aman Tanrım.

Axl hemen öne doğru eğildi, öyle ki masa karın kaslarını kesiyordu ve elini masanın üzerinden kadına uzattı.

"Anne, sen anlamsız değilsin."

Onun elini tutmadı.

"Sen de değilsin Axl. Sen çok sıra dışısın. Askere gittiğinde inanılmaz gurur duymuştum. Görevdeyken senin için çok endişelendim, uykusuz geceler geçirdim. Ama seninle gurur duyuyordum. Ve seninle de gurur duydum."

Kendi yolunuza gittiniz ve çıktıktan sonra bile olmak istediğiniz adam oldunuz, onun sizi yapmak istediği adam değil."

"Anne, elimi tut."

Hâlâ onun elini tutmadı.

"Onunla senin aranda durmadım. Sana söylediği tüm o iğrenç şeylerden onu alıkoymadım."

"Anne-"

"Gördüğünüz gibi çok kaybolmuştum. Eskiden olduğum o kızın nereye gittiğini merak ederek yıllarımı geçirdim."

"Lütfen anne, elimi tut," diye yalvardı.

Burnuna bir nefes çekti, sonra uzanıp elini onunkine koydu. Adam parmaklarını sıkıca kapattı.

"O bir buharlı silindirdi," dedi.

"Ben senin annenim Axl ve sana göz kulak olmak benim görevim. Bunun mazereti yok."

"Sence onu durdurmana izin verir miydi?" diye sordu.

"Sanırım denemeliydim. Başlangıçta bir şeyler söyledim. Yine de geceleri odamızda yalnız kalana kadar beklerdim. Sözlerimi söyleyebildiğimde, bana seni şımartmamamı söyledi. Annesinin onun üzerine titremesinin bir erkek için iyi bir yol olmadığını söyledi. Bunun şımartmak değil, beslemek olduğunu anlatmaya çalıştım. Bana aldırış etmedi. Gerçi sonunda buna alışmıştım. Evliliğimizde sık sık beni umursamazdı. Ama çok nadiren benimle olurdu. Her zaman çalışıyordu. Sabahlara kadar. Her zaman yapacak çok işi vardı. Bir metresi olmasını kaç kez dilediğimi size anlatamam. Bu mantıklı olurdu. Bu onu en azından insan gibi gösterirdi."

Başını sertçe salladı ve gözlerini sıkıca kapattı.

Gözlerini açtı ve devam etti.

"Bunları sana söylememeliyim."

"Evet, yapmalısın. Üzerimde ne istersen yatabilirsin."

Kucağına baktı.

"Anne," diye

seslendi. Kadın

başını kaldırdı.

"Sana yaptıklarını izlemekten nefret ediyordum ama sen o evde benim mihenk taşıydın. Beni sevdiğini biliyordum. Senin de beni sevdiğini *biliyorum*. Bunun hakkında hiç konuşmadık ama oradaydı. Ben sana sahiptim, sen de bana. Ve bu şekilde

aracılığıyla. Ve ayrıldığımdan beri uykusuz geceler geçirdim, endişelendim, çünkü dışarıdaydım. Ama sen hala içerideydin."

"Axl, sevgilim," diye fısıldadı.

"Bana nasıl yemek yapılacağını öğrettin. Beni okuldan ya da antrenmandan alması için asistanını göndermedin, hep yanımdaydın. Ve o zamanlar bizim zamanlarımızdı, sadece biz, eve giderken, normal olmak. Ve her müsabakada, müsabakamı bitirdiğimde, kazansam da kaybetsem de tribünde seni arardım. Onu değil. Çünkü kazanırken de kaybederken de senden gurur duyacağımı biliyordum ve bunu sadece ben kazandığımda ondan alıyordum."

"Tatlım," dedi yumuşak bir sesle.

"Ve şimdi dışarıdasın. Ve San Pellegrino içmiyorsun. İçemem. İşe dönmem lazım. Ama şampanya içiyorsun. Ve bu gece Hattie, ben ve Hattie'nin babasıyla yemeğe çıkıyorsun. Sonra da bizimle kulübe gidip onun dansını izleyeceksin."

"Axl, gerçekten-"

Onun elini sıkıca kavradı. "Olacak olan bu anne. Tabii özel bir planın yoksa."

"Şu restoran teslimat servislerinden birini denemeyi düşünüyordum. Baban onların *bin yıllık olduğunu düşünüyor*. Onu rahatsız eden her şey için kullandığı yeni kelime bu. Tam olarak anlamadığı şeyler olduğunu fark ettim. İlerleme, ki bu onun nefret ettiği bir şey. 1992'de kalmamızı istiyor. Açıgözlülüğün hala iyi olduğu, *Temel İçgüdü'nün* hit bir film olduğu ve kadınlığı kötülemenin sorun olmadığı zamanları. Jazzercise'i çok onaylıyordu, çünkü kadınlar zamanlarının büyük bir kısmını kendilerini bir erkek için çekici kılacak her şeyi yaparak geçirmeliydi. Ama Anita Hill'i onaylamıyordu, çünkü onun sorunu neydi? Erkekler erkek olmakta özgür olmalı ve kadınlar da buna katlanmalıydı."

Ona sırtıttı ve cesaretlendirdi, "İşte böyle anne. Hepsini çıkar. Gerçi bu geceki büyük planın DoorDash ise, kutlama yapabilmemiz için bizimle dışarı çıkacaksın. Yarın DoorDash'e gidebilirsin."

Çenesi yana kaydı, elini sıkı ve adam onun işaretini aldı, onu bıraktı ve arkasına yaslandı.

Bunun nedeni de garsonun San Pellegrino'suyla orada olmasıydı.

"Biz de bir şişe Dom istiyoruz," dedi adama.

Garson göz kırptı.

Sonra gülümsedi. "Elbette, hemen." Ve tekrar yola koyuldu.

"Bir şişeyi tek başıma içemem Axl," diye itiraz etti annesi.

"Babam senin kartlarını ödüyor mu?"

"Artık kendi kartlarım var."

"Ortak olanlar hala sende mi?"

"Evet."

"O zaman bugün öğle yemeğinin parasını o ödüyor ve yarım şişe Dom bırakmışsın kimin umurunda?"

İşte o zaman sırtıttı. Hızla
tekrar ciddileşti.

"Endişelenmeni istemiyorum, sevgilim. Bazı dersler aldım. Sonra yaklaşık bir buçuk yıl önce bir web tasarım işi açtım. Evden yapıyorum."

Vay anasını.

"Ciddi misin?" diye
sordu. Kadın başını
salladı.

"Babam bunu biliyor mu?"

Başını iki yana salladı. "Bunu onun radarına yakalanmadan yapmak kolaydı. En az on yıldır günümün nasıl geçtiğini ya da nasıl geçirdiğimi sormadı."

Kahretsin, babası tam bir pislikti.

"Artık hatırı sayılır sayıda müşterim var," diye paylaştı. "Neredeyse tam zamanlı çalışacak kadar. Para geliyor, kendi hesaplarım, kendi kartlarım var. Elbette o daireyi babanın ve benim hesaplarımı kullanarak finansman sağlamak için satın aldım, ancak babanın yanında otuz altı yıl hizmet etmeye ve beni hakkımdan mahrum etmesine izin vermeye niyetim olmadığı için bunu karşılayabileceğim. Ev onda kalabilir. O evden nefret ediyorum. Çok sıkıcı. Arabaları alabilir. Jaguar kullanmak istemiyorum. Mazda istiyorum. Küçük boyutlu SUV'larından birini. Bir tanesini test ettim. Çok hızlılar. Ben sadece parayı istiyorum. Ve bir avukat tuttum. Colorado bir evlilik mülkiyeti eyaletidir. Baban işi çirkinleştirebilir ve uzatabilir ama bunu atlatamaz. Ve zaten bir stratejimiz var. İlk başta her şeyi talep edecek ama ben likit varlıklarımızın yarısı, yatırım portföyü ve onun emekliliği dışında bir şey istemediğim için, en başta istediğim tek şey buyken kazanmış gibi hissedecek. Ve ikimiz de biliyoruz ki, baban için kazanmamış olsa bile kazandığını hissetmek çok önemli."

Görünüşe göre artık her şeyi planlamıştı.

"Kulağa iyi bir strateji gibi geliyor," dedi.

"Umarım öyledir," diye mırıldandı ve tekrar suyuna uzandı. Bir yudum alıp yerine koyduktan sonra, "Anne" diye seslendi.

Ona baktı.

"Seninle gurur duyuyorum. Senin adına mutluyum. Ve eğer seninle uğraşırsa, beni bir daha asla göremez."

Bu konuda mutlu
görünmüyordu. "Axl."

"Çok ciddiym."

"Sana nasıl davrandığı yıllardır içimi acıtıyor. Daha da fazlası, nasıl müdahale etmediğim. Ve her ikisi için de bir savunma sunmuyorum. Ama sevgilim, o seni seviyor ve bu onu mahveder."

"O zaman seninle uğraşmasa iyi olur."

"S'li kelimeyi gerçekten kullanmamalısın, tatlım," diye mırıldandı. "Bu çok kaba."

Sırıttı. "Senin yanımdayken bundan kaçınacağım."

Dehşete düşmüş görünüyordu. "Umarım Hattie'nin yanında kullanmazsın."

"Hattie bir Y kuşağı, anne. Biz F-kelimesini benimsedik. Onu bir küfür olarak görmüyoruz."

Bir kahkaha patlattı.

Tanrım, çok gülüyor gibiydi.

Annesini en son ne zaman gülerken gördüğünü düşünmeye çalıştı. Hatırlayamadı.

Tanrım.

Ayrıca çok iyi bir evlat da olmamıştı.

"Ben de sana göz kulak olmadım," diye itiraf etti.

"Bu senin işin değil."

"Evet, öyle."

Başını olumsuz anlamda değil, "Oğlumla ne yapacağım ben?" anlamında salladı.

"Bunu daha sık yapmalıyız," dedi ona.

"Çok isterim," diye cevap verdi, gözlerinde hiç de hoş olmayan bir ışıık parlamaya başlamıştı.

Muhteşemdi. "O

zaman yaparız."

Zor kısmı bitti.

Önümüzde güzel

şeyler var.

Şimdi sıra annesini hayatına dahil etmeye gelmişti.

"Şimdi, Hattie'nin babası Don hakkında seni uyarmam gerek. Görünüşe göre işler iyi gidiyor ve Hattie'ye karşı hıyarlık yapmaması gerektiğini biliyor.

ben ..."

Gözleri büyüdü ve yüzü soldu. Ama

Axl devam etti.

"Ama asla bilemezsiniz. Onunla tanışmadan ve birlikte vakit geçirmeden önce, eğer tuhaf bir his varsa, bunun nedenini bilmeniz sizin için iyi olacaktır."

Midyeler Dom'dan önce geldi. Ve

anne oğul öğle yemeği yediler.

Sonunda yarım kadeh şampanya içti. Çünkü cidden.

Bu bir kutlamaydı.

* * *

Axl kararını verdiğiğinde öğle yemeğinden ofise dönüyordu.

Hattie, Don'un büyüleyici olabileceğini söyledi.

Annesi de bunu başarmış gibi görünüyordu.

Ama bugün büyük bir gün ve büyük bir değişimdi.

Ve köşesine çekebileceği herkese ihtiyacı vardı. Sonuç olarak...

Hepsi bir aile olacaktı. O da Don'u aradı.

Hattie'nin babası hemen cevap

verdi. "Hey, oğlum. Her şey yolunda mı?"

Don'un ona "oğlum" diye hitap etmesi garipti, ama tamamen kötü bir şekilde değil, iyi hissettiriyordu.

"Her şey yolunda, Don. Dinle, bil diye söylüyorum, annem bugün babamı terk etti.

Bu gece bizimle geliyor."

"Kahretsin Axl, üzgünüm."

"Ben üzgün değilim. Babam hıyarın teki."

"Doğru," diye mırıldandı.

"İyi gidiyor gibi görünüyor, ben sadece bunun devam ettiğinden emin olmak istiyorum. Otuz altı yıldır birlikteler. Ona göz kulak olmalıyız."

Cevap verdiğiğinde Don'un sesinde bir alçalma oldu. Bu anlamlıydı. Bu işi ciddiye aldığını gösteriyordu.

Ayrıca kendisine sorulmasının onun için bir anlamı olduğunu da söylüyordu. "Onunla ilgileneceğiz Axl," diye söz verdi.

"Harika, Don. Teşekkürler."

"Anneni mi alacaksın?" "Adı Rachel
ve evet."

"Seninle restoranda buluşmama ne dersin, böylece sen ve Hattie
Denver'da ailelerinizi almak için dolaşmak zorunda kalmazsınız."

"Bu işe yarar, teşekkürler."

"Sorun değil. Görüşürüz o
zaman." Ve evet.

İşte oradaydı.

Bir aile olacaklardı. "Evet, Don,"
diye cevap verdi. "Sonra
görüşürüz."

* * *

Her zamanki gibi, sahneye çıkan ilk assolist
oydu. O çıkmadan önce, ışıkları indirdiler.

Ve şarkının açılışı sırasında hiçbir şey yoktu, sadece sahnenin siyah
yüzeyinden gelen sessiz bir parıltı vardı.

Bu yüzden, U2'nun "Where the Streets Have No Name" şarkısının ilk
davul sesiyle spot ışıkları havada uçan Hattie'nin üzerine geldiğinde
neredeyse kör oluyordunuz.

Don'un koltuğunda doğrulduğunu hissetti, annesinin hızla çekilen
nefesini duydu.

Ama Axl gözlerini ondan ayırmadı.

Üzerinde, göğüslerinin üzerinden geçen, sahte balıkçı yakalı, omuzları
açıkta bırakan ama kollarının üst kısmından bileklerine kadar sıkı bir
şekilde toplanmış siyah bir mayo vardı. Sırt kısmı, ortasındaki dar bir bant
dışında açıktaydı. Zıbının bazı kısımları şeffaftı ve dizlerine kadar inen ve
etrafında süzülen filmsi bir etek vardı.

Pointe ayakkabıları kırmızıydı.

Şarkının ritmi hızlıydı, Axl'ın nasıl ayak uydurduğu hakkında hiçbir fikri
yoktu, kollar açık, topuklar aşağıda ve çapraz, pointe üzerinde yukarı,
aşağı, yukarı, aşağı ve tekrar, tekrar, tekrar.

Ancak Bono koşmak istediğini paylaşmadan önce, bacağına aşağı
inmeden önce neredeyse burnuna kadar savurdu.

Döndü ve tekrar yükselmeden önce sadece iki adım attı.

Sırtı imkansız bir açıyla kavisli, kolları yukarıda ve zarif, ön bacağı düz, arka bacağı kavisli, sanki ağırlığı varmış gibi havayı yararak onu yukarıda tutuyordu.

Ve sonsuza kadar
uçabilirdi. Tanrım.

Sonra biraz yavaşladı ve tüm sahneyi kullandı, şarkıyı vücudunun her santimiyle yorumladı, oda karanlıktı, tek ışık onu takip ediyordu.

Dönüşler, sıçramalar ve ne denildiği hakkında hiçbir fikri olmadığı her türlü şey. Ve bunun bir önemi yoktu.

Bunun için gerçekten tek bir kelime vardı.

Güzellik.

"Zehirli yağmur "da ona bakmaya başladı.

Ve daha önce onun için dans ettiğinde olduğu gibi, mesajını hemen aldı.

Bu onların şarkısıydı.

Onun sığınağıydı.

Boğazı kapandı.

Şarkının sonunda, bir sıçrayış daha yaptıktan sonra, ışık sönerken
pirouette üstüne pirouette yaptı.

Ve sonra siyah vardı.

Tıklım tıklım dolu salon tamamen

sessizdi. Ve sonra patladı.

Hattie'nin selam vermesi için ışık tekrar yandı. Ve
ona bakıyordu.

Axl kadınına gülümsedi. O
da gülümsedi.

BÖLÜM YIRMI BEŞ

Acılı Yumurta

AXL

Arka kapıdan girdiler ve Cleo ne hissediyorsa onu paylaşmak için tam oradaydı.

Cleo fırsat bulamadı.

Hattie içeri girdi.

"Şunu dinleyin, Sleekmeister General. Annem Shiloh adında bir adamla çıkıyor. Yaşamak için kütük oyuyor ve esrar kokuyor."

Cleo onaylamayan yüz ifadesini takındı, ancak bunun normal dinlenme ifadesi olduğunu söylemek gerekiyordu. Sadece geçici olarak yerini "Siz ikiniz ne halt ediyorsunuz da uyku saatimi bölüyorsunuz" surat ifadesine bırakmıştı.

"Biliyorum," diye onayladı Hattie.

Axl sesi titreyerek, "Tatlım," dedi.

Kadın ona doğru döndü.

"Bunun komik olduğunu mu

düşünüyorsun?" diye sordu. "Biraz," diye yalan söyledi.

Biraz komik değildi.

Çok komikti.

Başı tehlikeli bir şekilde eğildi ve Axl, başıyla birlikte hareket eden muhteşem bukleleri yerine buna odaklanmaya çalıştı.

"Annemin erkek arkadaşıyla tanışma brunch'ımıza beni erkek *arkadaşıyla* tanıştıracak tuzak kurması komik değil mi? Hakkında tek kelime etmediği biriyle mi? *Üç aydır* görüştüğü biri, yine tek *kelime* etmeden. *Yaşamak için kütük kesen ve esrar kokan* biri mi?"

"Gördüğüm kadarıyla bunu neden yaptığını anlamıyorsun, çünkü o çok gergindi, Shiloh da çok gergindi ve sen de bunu pek iyi karşılamıyorsun."

"Yaşamak için kütük oyuyor!" diye bağırdı.

Ve Cleo kaçtı.

Görünüşe göre, atıp tutan kadınlardan hoşlanmıyormuş.

Axl Hattie'yi belinden kavradı ve diğer kolunu Hattie'ye dolamadan önce onu kendine doğru çekti.

Çünkü o da atıp tutan kadınların hayranı olmasa bile, Hattie'nin hayranıydı.

"Bebeğim, sakın ol," diye ısrar etti.

"Buna inanamıyorum," dedi.

"Evet, Mercury Café'den eve dönerken yol boyunca bu mesajı aldım." "Bu inanılmaz," diye tekrarlardı çoğunlukla.

Bu sefer cevap vermedi.

"Yani, eğer bu iş bir yere varırsa, ki birbirlerinden hoşlandıkları çok açık, yani bir yere varacak, o zaman ne tür bir sağlayıcı olacak?" diye sordu saçma bir şekilde. "Sanırım kahvaltıda kafası iyiydi. Tahta oymak gibi keskin aletler gerektiren bir işle kafayı bulmanın iyi bir karışım olduğunu sanmıyorum."

"Bir dakika. 1952'ye geri mi döndük ve annenin yaklaşık yirmi yıldır başarılı bir şekilde sürdürdüğü pasta süsleme işi varken erkek arkadaşının nasıl bir sağlayıcı olacağı konusunda endişelenmemiz mi gerekiyor?" diye sordu.

Bunun üzerine azarlanmış görünüyordu.

"Eğer durum buysa, endişelenme," diye alay etmeye devam etti. "Ben seni korurum. Bana yemek hazırlarken ve beni kapıda martiniyle karşılarken dar eteğinin ve twinset'inin üzerine kısa, küçük bir önlük giymene varım. Yine de günün geri kalanında sevişmekten başka bir şey yapmama planımızı yarıda kesip dışarı çıkmamız ve sana bir dizi inci almamız gerektiğini düşünüyorum."

Kolunu gönülsüzce tokatladıktan sonra, "İkiz setin ne olduğunu biliyor musun?" diye sordu.

"Annem, yakın zamana kadar, tanınmış bir avukatın saygıdeğer eşiydi. Ayda bir kez, Twinset Öğle Yemeği adını verdiği bir yemek düzenlerdi. Bunun bir hayır kurumu için para toplamak amacıyla bir loncada bulunmakla ilgili olması gerekiyordu, ama annemin söylediğine göre, tüm kadınların en iyi inci setine kimin sahip olduğu konusunda birbirlerini yenmeleri için bir fırsattı. Sanırım annemin yedi seti var. Ve bunlar babamın ona almaktan hiç gocunmadığı şeylerdi."

Yüzünü

buruşturdu.

Çok sevimli.

"Evet," diye kabul etti. "Sanırım annem de aynı şeyi düşünüyordu."

Yüz ifadesi ve ses tonu yine değişti.

"Bugün ondan haber aldın mı?" diye sordu.

Axl'in ruh hali de onun ses tonuna uyacak şekilde değişti.

"Evet, egzersiz kıyafetleri almak için dışarı çıkıyor. Binasında bir spor salonu var. Bundan faydalanmak istiyor."

"Güzel," diye mırıldandı, sormadığı şey havada asılı kalmıştı, Axl'in ruh halinin değişmesinin nedeni de buydu.

Yine de cevap verdi. "Bugün şu ana kadar yedi kez mesaj attı."

"Tatlım," diye fısıldadı.

Ona bildiği bir şeyi söyledi. "Çok kızgın, bir pislik gibi davranıyor ve sanki her şey onunla ilgiliymiş gibi davranıyor. Sürpriz değil."

Sylas Pantera'nın Cuma akşamı eve geldiğinde, uysal, ruhu emilmiş karısıyla yemek yiyeceğini ve ardından babasının bir hafta boyunca yaptığı her şeyi yapacağını düşünerek gafil avlandığı rahatlıkla söylenebilir.

Sadece dolabını boş, makyaj masasını boş, resim çerçevelerini ve evin etrafındaki parçaları kayıp bulması için.

Ve sonra, araştırdıktan sonra, evindeki ofisinde masasının üzerinde karısının onu terk ettiğini paylaştığı bir not buldu. Ona avukatının bilgilerini vermiş ve şimdilik sadece avukatları aracılığıyla konuşmalarını istemişti.

Şimdiye kadar tek iyi haber, Sylas'ın bu isteğe uymuş olmasıydı.

Gerisi...

Axl o notu bulduktan otuz saniye sonra Sylas'ın oğlunu aradığını tahmin etmişti ama Axl cevap vermiyordu. Hattie, Don ve annesiyle birlikteydi.

Ama on bir aramadan sonra, Cumartesi sabahı Axl telefonu açtı.

Sylas karısının gittiğini nasıl anladığını anlatmayı bitirdikten sonra, Axl'in babasının bu olanları gerçekten sürpriz bulup bulmadığını sormasına fırsat vermeden, saygı ve bağlılık hakkında tam on dakika boyunca atıp tuttu.

Babasının yanıtı, "Sen *deli misin*? Otuz altı yıllık eşim hiç konuşmadan, hiçbir uyarıda bulunmadan gidiyor ve benim bunu sürpriz olarak görmemem mi gerekiyor?"

İşte o anda Axl kendini kaybetti.

"O senin ortağın değil baba. Koridorun karşısındaki ofiste oturmuyor. O senin karın. Evlendiğin kadın. Evlendiğin kadın."

bir çocuğum oldu. Sevmen gereken kadın. Ve bu yüzden artık orada değil. Çünkü eşini kaybettiğin için kızgınsın. Karını kaybettiğin için yıkılmadın."

Bunun ardından telefonu kapattı ve o zamandan beri babasının telefonlarına çıkmıyor ya da mesajlarına cevap vermiyordu.

Her ikisi de çok sayıda olmuştu.

Babasının kendisiyle temasa geçtiğini ve şaşırtıcı bir şekilde olayları iyi idare e d e m e d i ğ i n i paylaştıktan sonra annesine daha fazlasını anlatmadı.

Egzersiz kıyafetleri alıyor ve Pekinez yetiştiricileri bulmaya çalışıyordu.

Onun saçmalıklarından bıkmıştı.

Axl da öyle.

Ama Hattie buralardaydı ve Syllas'ın tanığı sıkıştırdığını biliyordu.

"Belki de onu engellemelisin," diye önerdi. "Sadece birkaç günlüğüne. Ya da, um... haftalarca."

"Eninde sonunda onunla konuşacağım. Onun saçmalıklarını dinlemeyeceğim. Ama pazar günü olmaz. Brunch bitti. Sharon ve Shiloh şu anda evde, bol bol ot içiyor ve birlikte olmalarına vereceğin tepki için endişeleniyorlar. Ve sadece sen ve ben varız."

Ama onu bu olayın ortasında kaybetmişti.

Kız dehşetle bakmaya başladığında bunu anlamıştı.

"Aman Tanrım, annemin hippie, keş erkek arkadaşından korktuğumu saklamamış mıydım?"

Tanrım, çok tatlıydı.

"Uh...pek değil," diye bilgilendirdi onu.

Adamın kollarından kurtuldu ve çantasını omzundan çekti.

"Onu aramam gerek," diye mırıldandı.

O da öyle yaptı.

Axl onu kendi haline bırakarak yatak odasına gitti ve evin her tarafındaki hoparlörlerden Sonos sisteminde hafif bir rock müziğı çalmaya başladıktan sonra anahtarlarını ve telefonunu komodinin yanına bıraktı.

Mükemmel bir müzik öğleden

sonrası. Sırttı.

Adam onlara içecek getirmek için mutfığa geri döndüğünde, kadın ona kocaman gözlerle baktı ve telefonuna, "Senin adına mutluyum, tabii ki mutluyum. Sen mutluysan, tek ihtiyacım olan bu. Bunu senin için uzun zamandır istiyordum. Ve iyi birine benziyor. Tamamen seninle ilgileniyor. İyi idare edemediğim için özür dilerim.

Sürpriz oldu. Anne, umarım biliyordur, benim gözümde hiç kimse senin için yeterince iyi olmayacak. Ama lütfen Shiloh'dan benim adıma özür dile. Öyle davrandım-"

Ön kapıya vurulduğunda konuşmayı bıraktı. Axl buzdolabındaydı.

Hattie'nin gözleri hâlâ onun üzerindeydi. Ve onun kim olduğunu biliyordu.

Yüzündeki korkmuş ifadeye bakarak o da öyle yaptı.

Bu yüzden hiç tereddüt etmeden ayağının üzerinde döndü ve mutfaktan dışarı çıkmaya başladı, o sırada Hattie'nin "Gitmeliyim anne. Sanırım Axl'ın babası burada."

Evet, kahvaltıda Axl'ın aile dramı ortaya çıkmıştı.

Shiloh'nun telefonundaki oyma kütüklerinin resimlerini içeren dosyayı paylaşmaktan yorulmasının ardından, o kadar gergindiler ve Hattie o kadar hazırlıksız yakalanmıştı ki, konuşma kesilmişti.

Axl hızla kapıya ulaştı, üstteki üç pencereden babasını gördü, kilidi açtı ve kapıyı çekti.

"Bu şu anda gerçekleşmiyor," dedi. Daha iyi bilmesi gerekirdi.

Bu Syllas Pantera'ydı.

İstedikini aldı, aldı ya da gerekirse, onun olana kadar zorladı, ikna etti ya da büyüledi.

Bu yüzden babası içeri itti.

Hattie oturma odasına giriyordu ve Syllas'ın gözleri ona kilitlendi.

"Tabii ki buradasın," dedi küçümseyerek.

Tabii ki

hayır.

"Baba-" Axl başladı.

Syllas Hattie'ye, "Oğlumla biraz yalnız kalabilsem," diye çıkıştı.

Hattie Axl'a baktı.

"O hiçbir yere gitmiyor. Sen gidiyorsun," dedi Axl babasına. "Bunu şimdi yapmıyoruz. Konuşmaya hazır olduğumda sana haber veririm."

Babası ona döndü.

"Hiçbir uyarı olmadan, bir anda, babanız *karısını* kaybediyor, bununla boğuşuyor ve *oğlunun* ona ayıracak zamanı yok mu?"

"Hattie ve benim planlarımız var-" Ve işte o zaman oldu.

Sylas Axl'a doğru eğildi ve kükredi, "*Sürtüğünle ne yaptığın umurumda değil! Babanın sana ihtiyacı var!*"

Olamaz.

Tabii ki hayır.

"Axl," dedi Hattie aceleyle, akıllıca bir hareketle ona doğru koştu ve tam önünde durup ayağını geriye atarak ağırlığını ona verdi, ellerini göğsüne dayadı.

Axl, babasına bakıp kendini tutmaya çalışırken göğsünün yükselip alçaldığını ve ellerini zorladığını hissetti.

"Tatlım," diye fısıldadı.

"Ben iyiyim," diye ısırdı.

O değildi.

Ama babasını mahvetmeyecekti.

En azından şimdi değil, kendini toparlamak için biraz zaman bulduktan sonra. Kımıldamadı.

Ona doğru bir bakış fırlattı. "Ben iyiyim, Hattie."

Yine birkaç vuruş boyunca kıpırdamadı, ama kıpırdandığında, bu sadece kendini onun yanına yapıştırmak ve kollarını ortasına dolamak içindi.

Kolunu kızın omuzlarına doladı ve ilk kez kızın buklelerinin tenini okşamasının keyfini çıkarmak için bir saniye bile beklemedi.

"İşimiz bitti," diye duyurdu babasına.

"Biz-" diye başladı Sylas.

Axl onun sözünü kesti.

"Ve bunu çok son bir şekilde söylüyorum. İşimiz bitti. Seni bir daha görmek istemiyorum. Asla."

Hattie'nin kolları sıkılaştı.

"Ciddi olamazsın," diye karşılık verdi Sylas, her hecesinde inançsızlık vardı, vücudunu tutuş şeklinden bahsetmiyorum bile.

"İşimiz bitti ve bu son," diye onayladı Axl. "Hayatımdan çıktın. Geri dönüş yok. Ama anneme kazık atarsan, bu boşanmayı onun için kolaylaştırmazsan, istediği her şeyi vermezsen, yaşamak için tam olarak ne yaptığımı bilmiyorsun, ama bunu yaparsan, öğrenirsin."

Sylas'ın gözleri kısıldı. "Beni tehdit mi ediyorsun?" "Evet."

"Duyduklarıma inanamıyorum," diye kestirip attı Sylas.

"Buna inan ve umarım dikkatle dinliyorsundur. Geri dönüş yok baba. Benim için bu bir değişiklik değil. Annemin yeni hayatıyla iyi başa çıkması gibi.

koşullar, onun için de bir değişiklik yok. Senden hiçbir şey almadık. Yani aslında hayatımızda olmaman onları farklı kılmıyor. İkimizin de artık sana katlanmak zorunda olmaması dışında."

Babası göğsünü kabarttı. Ne lanet bir tavus kuşu.

"Axl Pantera, babanla konuşuyorsun." Evet.

Lanet bir tavus kuşu.

"Bir baba oğlunu sever ve bunu gösterir. Onunla gurur duyar ve bunu da gösterir."

"Seninle gurur duyuyorum, şu haline bak." Sylas Axl'ı işaret ederek bir kolunu kaldırdı. "Sen her babanın gurur duyacağı bir adamsın."

"Otuz dört yaşımdayım ve hayatımda ilk kez bana böyle bir şey söylüyorsun."

"Saçmalık," diye ısırdı Sylas.

Axl sessizce, "Güven bana," dedi. "Biliyorum. Bu saçmalık değil. Şimdi, açık ve net olmak gerekirse, bir baba oğluna annesi olan güzel, hayat dolu kadını yıllar boyunca parça parça söküp atmasını da izletmez. Bir baba ailesini sadece kendisinden ibaret kılmaz. Ve bir baba oğlunun evine gelip, hakkında en ufak bir şey bilmediği kadınına bir isim takmaz. Tek bir şey bile, baba. Bunu sadece ikimize söyleseydin, aklımı kaçıırırdım. Ama bunu Hattie'nin önünde söyledin ve bu affedilemez."

Sylas, "Bunun benim için duygusal bir zaman olduğunu kaçırıyor olamazsın," diye karşılık verdi. Axl başını salladı.

"Bahanelerinizin hiçbir anlamı yok. Anlamıyorsunuz. Affetmenin temelini hiç oluşturmadın. Bektan şeyler olur. İnsanlar işleri berbat eder. Durumlar ve duygular onları daha iyi hale getirir. Affetmek için başvurabileceğiniz sevgi, saygı ve güven temeline sahip olduğunuz sürece bu anlaşılabilir bir durumdur. Sizde bu yok. Benden değil. Ne de annemden. İnşa etmekle o kadar meşguldün ki," diye tekrar başını salladı, "inşa etmen için o kadar önemli olan her neyse, onu inşa etmeye zahmet etmedin."

Sylas başını Hattie'ye doğru salladı.

"Bu kadınla ne zamandır görüşüyorsun? Haftalardır mı? Ve senin için o kadar önemli ki, onun için babanla olan ilişkini yok etmeye hazır mısın?"

"Bu Hattie'yle ilgili değil, gerçi o bardağı taşıran son damla oldu. Anneme çoktan söylemiştim, ona kazık attın, beni kaybedeceksin. Ama buna sen sebep oldun. Bu yüzden işimiz bitti."

"Axl-" diye başladı Sylas.

Ama öylenecek başka bir şey yoktu.

Dikkatle Hattie'yi arkasına bıraktı ve kapatmadığı kapıya döndü.

Bir elini onun üzerine koydu ve diğer eliyle babasını gitmeye davet ettiğini belirtti.

"Mümkün değil-" diye başladı Sylas.

"Yapabilirim."

"Sen-"

"yleyim."

"Axl, senin sadece bir baban var," diye uyardı Sylas.

"Aslında bu konuda yanılıyorsunuz. Benim hiç babam olmadı. Yani yine bir değişiklik yok."

Sylas, Axl onu yumruklamış gibi görünüyordu.

Bunu gören Axl'ın hiçbir şey hissetmemesi şaşırtıcı değildi.

Kendine gelmesi biraz zaman aldı ve kendine geldiğinde Sylas kapıya doğru ilerledi ama tabii ki kapıdan geçmedi.

Durdu ve oğlunun gözlerinin içine baktı. Ve

konuştuğunda sesi uzlaşmacıydı.

"şimdi anlıyorum ki bu hepimiz için duygusal bir durum. Biraz zaman tanıyacağız.

İkimiz için de sakinleşme zamanı. Sonra da bunu konuşuruz."

"Hayır, konuşmayacağız."

"Axl-"

"Gle gle, baba."

Bu noktada, adam Hattie'ye bakıp sessizce, "Onunla konuşacak mısınız?" diye soracak *cesareti gösterdi*.

"Gözlerini ondan ek," diye hırladı.

Hattie ne çıktı ve babasıyla onun arasında durdu.

"Onunla konuşacağım, Sylas. Ama bence şimdi gitmelisin," dedi.

"Tamam mı? zgnm ama şu an için en iyisi bu."

Sylas onu inceledi.

Başını salladı.

Axl'a baktı.

Axl, babasının yüzünde adamın yıkılmış olduğunu açıkça gördü.

Hâlâ hiçbir şey hissetmiyordu.

Çünkü Sylas karısını kaybettiği için yıkılmamıştı. Oğlunun ona söylediği şeylerden, oğluna bunları hissettiren babalık yapma şeklinden dolayı yıkılmamıştı. Ailesi mahvolduğu için mahvolmamıştı.

Yıkılmıştı çünkü istediğini elde edemiyordu. Yıkılmıştı çünkü bir kaybeden olarak çekip gidiyordu.

Harap olmasının tek nedeni bunlardı. Sylas gitti.

Axl, Hattie'yi bir kenara bırakıp kapıyı kapattı ve kilitledi.

Adam kıza döndü ve kız yine ona yapışmıştı, bu sefer önden öne doğru.

"Tamam, nefes al, tamam mı?" diye ısrar etti. "Bebeğim-"

"Benim hakkımda böyle söylemesi umurumda değil.

Gerçekten umurumda değil." "Benim umurumda."

"Tamam," dedi çabucak.

Ellerini kadının beline koydu. "Geliyordu ve sanırım bunu biliyorsun."

"Babam iyileşiyor gibi görünüyor," diye hatırlattı ona. "Bu bir mucize gibi. Senin baban da olabilir."

"Baban seni seviyor," diye karşılık verdi. "Seni her zaman sevdi. Senin için en iyisini istedi. Senin özel olduğunu düşünüyordu ve haklıydı da. Sadece seni özel kılması gereken şeyi yanlış anladı. Ve buna takılıp kaldı. Kenarda durup hakemlere ve koçlara bağırarak futbol babalarından biri gibi. İçlerinde bir yerlerde, yanlış yaptıklarını bildiklerine inanmak zorundayım. Sadece çocuklarıyla ilgili bu şeyi takıntı haline getirmişler. Çünkü onları seviyorlar. O benim babam değil. Ben babam için hiçbir zaman onun bir yansıması olmadım. Bu yüzden en iyisi olmak zorundaydım. Bu yüzden kazanmak zorundaydım. Bu yüzden çizgiye uymak zorundaydım. Aynı şey annem için de geçerliydi. O bir eş değildi. O bir aksesuardı. Bir pisliğin beni orada sevgi olduğunu düşünmem için kandırdığını ve sonra zaten benim olması gereken sevgiyi kazanmak için kendimi onun istediği gibi biri haline getirmeye çalışırken tüm benliğimi kaybettiğimi bilmenin nasıl bir his olduğunu hayal bile edemiyorum."

Bunu düşündü.

Ve sonra dedi ki, "Hayır, aslında hayal edebiliyorum. Sadece ben ondan çok önce vazgeçtim."

Vücudu onun içinde eriyen Hattie elini kaldırdı, çenesini okşamaya başladı ve bir süre sessiz kaldıktan sonra, "Bu inanılmaz derecede üzücü, bundan senin için o kadar nefret ediyorum ki, ne diyeceğimi hiç bilmiyorum," dedi.

"Söylemiyorsun çünkü söyleyecek bir şey yok. Eğlenceli değildi ama artık bitti. Annem hayatına devam etti ve buna ihtiyacım olduğundan değil, yine de. Bana da hayatıma devam etmem için izin verdi. Ben de öyle yapıyorum."

Ona bir saniye izin verdi.

Sonra da şu tavsiyede bulundu: "Sadece... kapıyı tamamen kapatmayın. İnsanlar sizi şaşırtabilir."

Babası onu şaşırtmazdı.

Sylas Pantera'nın gülünç sayıda kusuru vardı.

En ölümcül kusuru tahmin edilebilir olmasıydı.

Elleri hâlâ kızın belinde, onu geriye doğru yürütmeye başladı, gidecekleri yer belliydi.

"O kapıyı kapatmayacağım," diye güvence verdi, Sylas'ın o kapıdan asla geçmeyeceğini bilse bile.

Böyle bir olasılığın var olduğunu düşünmek Hattie'yi mutlu ederdi. O yüzden bunu yapmasına izin verdi.

"Güzel," diye mırıldandı ama yine bir ayağını geri atarak ilerlemelerini durdurdu.

"Bebeğim, bugün Pazar," diye hatırlattı ona. Ama o biliyordu.

Onları sadece zıplayıp kollarını adamın omuzlarına, bacaklarını kalçalarına dolayabilmek için durdurdu.

Tamam.

Artık o bok bitmişti.

Bitti.

Arkasında.

Onlar.

Ve devam ediyoruz.

Onu orada tutmaya yardımcı olmak için ellerini kıçına koydu.

Ama yatak odasının kapısını açana kadar onu öpmedi. Çünkü bir şeyle karşılaşmak istemiyordu.

Hiçbir şeye odaklanmak istemiyordu. Ama Hattie'sini öpmeye.

Hattie kaseyi adamın karnına yerleştirdikten sonra bedenini yatağa, onun yanına bıraktı.

"Nachos à la Hattie," diye ilan etti.

Üst üste yığılmış kâseye baktı.

Onu kapıp yatağındaki çarşafların altında kıcının üzerine oturmak için iterken ona baktı.

"Bebeğim, bu sadece mikrodalgada rendelenmiş peynir erittiğin tortilla cipsi."

"Uсталıkla dağıtılmış salsa sosuyla birlikte" diye ekledi. Gülmeye başladı.

İşi bittiğinde sırtıyor ve kâsedden uzun bir peynir dizisiyle birlikte bir "nachos" dilimi çıkarıyordu.

Kızının peynirden cimrilik ettiği söylenemez.

Onu sevmek için başka bir neden.

Kendisininkini yemeden önce Mag'inkini yemesini bekledi ve şunları paylaştı: "Auggie domuz kabuklu nachos yapıyor. Onları yedikten sonra Mag'in kreplerinden, Boone'un peynirli makarnasından ve benim haşlanmış yumurtalarımından daha iyi oldukları için onu kazanan ilan ettik."

Ona göz kırpıyordu.

Hızlıca.

"Haşlanmış yumurta mı?" diye sordu, hâlâ gözlerini kırpıştırarak. "Ne yumurtası?"

Daha fazla cips ve peynire yöneldi ve "Çeşitli seçenekler var, ancak en önde gelenler Meksika sokak mısırı, Cajun yengeci ve yenibahar peyniri ve domuz pastırması" dedi.

"Ciddi misin?" diye sordu.

"Yemeklerimi yedin."

"Söyle bana Axl Pantera, *Meksika sokak mısırlı yumurta* yapmak varken neden tortilla cipsi üzerinde nükleer peynir yiyoruz?"

Ona sırttı.

"Seni bağlamak için iyiliği yaymam gerekiyor. Çok çabuk tükenmesini istemiyorum, bu yüzden sen de git ve yeni numaraları olan bir adam bul."

O bunu söylediğinde gülen Hattie'ydi.

İstemiyordu ama yatağındaki tüm o güzelliği görünce gözleri şifonyerindeki bayrağa kaydı.

Jordan güzel bir kıcın uzmanıydı ve harika bir göğüs setini her zaman takdir edebilirdi.

Ama Axl'ın Pazar günlerini yatakta, yemek yiyerek, sevişerek ve gülerek geçirmek isteyen bir kadın bulmasını çok isterdi.

Daha fazla.

Axl'ın iflah olmaz babasından umudunu kesmesini istemeyen, Axl için babasının bir gün bir babaya sahip olabilmesi için kendini affettirme yolunu bulmasını dileyen bir kadın.

Adamın dikkati tekrar kadına döndüğünde, kadın özenle peynir kaplı bir üçgen cipsi çiğniyordu.

Gözlerinin nereye gittiğini görmüştü.

"Onun hakkında soru sorabilirsin, biliyorsun," dedi. "Biliyorum," diye yanıtladı.

Ve sonra onu sormadı.

"Hattie, onun hakkında sana pislik gibi davrandım. Ve bunu yaptığımı bana söyleyecek ilk kişi Jordan'dır. Onu sorabilirsin," diye tekrarladı.

Ona bakışlarını yöneltti. "O alanda olmaya ihtiyacın var ve kötü birkaç gün geçirdin."

"Onun benimle birlikte anılabileceği ve **c a n ı n ı n** yanmayacağı bir yere ulaşmam gerekiyor."

Kadın ona, adamın okuduğu bir bakış attı.

Bunun imkansız olduğunu ve bunu beklememesi gerektiğini söyledi.

O da ekledi, "O kadar. Bu yüzden onu kaybetmenin acısını bir kenara bırakıp, ona sahip olmanın ne kadar iyi bir şey olduğundan bahsetmeliyim."

Bu ona bir bakış daha kazandırdı. Anlaştık.

"Elinizde onun resimleri var mı?" diye sordu. "Evet," diye cevapladı.

"Bir gün, görmek isterim."

"Bir gün... yakında... Onları bulup çıkaracağım."

"Harika," dedi, dikkatlice soğukkanlı bir şekilde, bir cips daha almaya gitti.

İşini bitirdikten sonra o da "Stüdyonda söylediğin bir şey beni düşündürdü" dedi.

Bir şeyler atıştırdı ve başını yana eğdi. "Ne hakkında?"

"Sanatın acı olması hakkında. O parçayı oturma odasına aldım ve aldığım andan itibaren ne düşündüğümü merak ettim. Orada durduğundan beri, onu her gördüğümde, ona sahip olmanın biraz yanlış olup olmadığını merak ediyorum. Jordan'ı öldüren şeyin tasvirinin oturma odamda duruyor olması saygısızlık bile sayılabilir."

"Ve?" diye sordu sessizce, adam konuşmayı bıraktığında.

"Sonra bana 'After'ı teklif ettiniz ve ben zaten onu sizin şovunuzda satın alacağımı biliyordum. Ne kadar olduğu umurumda değildi. Gördüğüm andan itibaren istedim. Çünkü o sendin. Ve ben seni istiyordum. O zamanlar senden hiç yoktu, bu yüzden küçük parçalar bile işe yarardı, seni o kadar çok istiyordum. Ama sonunda, hepinizi istediğimi biliyordum."

Buna söyleyecek bir şeyi yoktu.

Ama şimdi başka bir bakış alıyordu.

Çok sıcak.

Axl konuşmaya devam etti.

"Jordan konusunda sana pislik yaptıktan sonra Mo ile konuştum. Sorunları var. Hepimizin var. Birbirimize göz kulak oluyoruz ama yirmi dört saat orada olamayız. Bu yüzden bana, zor anlarında Lottie'nin ona göz kulak olduğunu söyledi ve bunun onu çok üzdüğünü biliyordum çünkü sevdiğin birine böyle bir yük yüklemek istemezsin. Ben de seni bundan korumaya çalışıyordum. O yükü omuzlamayı istemedim. Ama sonra Mo bana Lottie'nin aldırmadığını söyledi. Her şeyi kabul etti. Çünkü onu seviyor ve bu onun bir parçası ve hepsini istiyor."

Hattie şimdi tam olarak okuyamadığı bir ifadeyle ona bakıyordu.

Ama şaşırmış gibi
görünüyordu. O da
açıklamaya devam etti.

"Şimdi anlıyorum ki o parça bu yüzden oturma odamda duruyor. Jordan'ı kaybetmenin acısını bana hatırlatması için. Bu istemediğim bir şeydi ama ondan aldığım son şeydi. Bu her ne kadar berbat bir şey olsa da, yine de değerli çünkü en başta ona sahip olduğum anlamına geliyor. Onu seviyordum ve öldüğünde arkasıdaydım. Ve ona bu olduğunda, olmak isteyeceğim başka bir yer yoktu. Ve 'Sonra' senin olduğun kız, kendi içine kapanmış. Ama açılmak ve yükseklerle uçmak için cesaretin ve zihinsel dayanıklılığın vardı. O zaman da benim kızım buydu, şimdi de. Ama o zaman sen yoktun. Yine de, 'Sonra' geldiğinde, sana sahip olacağım. O zaman ve şimdi. Her şeye sahip olacağım, acına bile, ki ihtiyacım olan şey de bu."

Bu sefer, o konuşmayı bıraktığında, kadın başladı.

"Sevdiğin biri mi?" diye fısıldadı.

"Pardon?" diye sordu.

"Sevdiğin birine yük olmak istemediğini söylemiştin." Hay
sikeyim.

Bunu o söylemişti.

Adam kadının

gözlerine baktı. O da

onunkilere baktı.

Bunu uzun süre yaptılar.

O kırdı.

"Bunu daha tantanalı bir şekilde yapmak isterdim, belki biraz gül, kesinlikle Meksika sokak mısırlı yumurta."

Gülmedi.

Gülümsemedi

bile.

Gözlerinde yaşlar parıldamaya başladı.

Bunun biraz tuhaf olduğunu düşünüyordu ama bunu inkâr edemezdi. Kız arkadaşının ağladığını görmeye bayılıyordu ama bu sadece böyle gözyaşları olduğunda oluyordu.

O her zaman güzeldi. Hatta

güzel bir ağlayıcıydı.

Ama özünde, sevdiği şey bunun arkasındaki duyguydu.

"Ağladığında çok güzel oluyorsun," dedi sessizce.

"Babam ağlamamdan nefret ederdi."

"Tabii ki ağladı, seni seviyor. Hiçbir ebeveyn çocuğunun ağladığını görmek istemez. Benim için sorun değil çünkü seni sevdiğim için ağlıyorsun. Ve tekrar ediyorum, bu çok güzel."

"Anlamadım," dedi.

Tamam, bunu anlamadığı gibi, ona onu sevdiğini söyledikten sonra beklediği şey de bu değildi.

Onun üzerine atlaması, evet.

Gözleri yaşıyor, evet.

Onun da aynı şeyi hissettiğini söylemesini umuyordu.

Bu, hayır.

"Neyi anlamadım?"

"Mutlu olduğumu biliyordum ve senden önce bunu hiç hissetmemiştim."

İşte oradaydı ve şimdi ondan aldığı sıcaklığın içini yaktığını hissediyordu.

Devam etti.

"Mutluydum çünkü sen vardın, babam geri dönüyordu ve işimi seviyordum. Ama stüdyoya geri döndüğüm için gerçekten rahatlamıştım. Bu kadar rahatladığıma ben de şaşırdım. Sanatımın sadece bir çıkış noktası olduğunu sanıyordum. Oyalandığım bir şey. Her zaman yaratıcıyım. Yakın zamana kadar sadece yaptığım şeyi yaptığımı fark etmemiştim. Ama

yapmadığım şeylerden biri de

hayal kurmama izin veriyordum. Sadece hayatın rutinini yaşıyordum. Bunu yaptığımı kimsenin bilmesine izin vermedim. Stüdyodaki çalışmalarım. Ona hiç önem vermedim. Kimsenin iyi olduğunu düşünmeyeceğinden korktuğum için değil. Çünkü hiçbir yere gitmeyen bir hayatın içinde sıkışıp kalmıştım, gidecek bir yer olduğunu düşünmüyordum. Hayal kurmayı hiç düşünmedim."

Axl hiçbir şey söylemedi.

Hattie söyledi.

"Ve sen hayatıma girdin. Ve aniden, her gece babamın evinde değilim. Senin için bir çekmeceyi temizlemek günümün en önemli anı oldu. Ve senin hakkında öğrendiğim her küçük şey keşfedilmiş bir hazine gibi. Cleo. Ve jakuzi. Ve kremayı ne kadar çok sevdiğini. Mırıltının sesi. Yemek yapabildiğini. Seni güldürebilmem. Beni mutlu ettin. Ve mutlu olunca, hayatımı daha net görmeye başladım. Ya da daha doğrusu, ona bakmak için zaman ayırdım. Ve sadece var olmadığım zaman kim olduğumu anlamaya başladım. Dans etmeyi seviyorum. Ve sanatımı seviyorum. Ve bir gösteri yapacağım. Artık hayal kurmaya cesaret edebilirim. Çünkü ihtiyacım olan şeye sahibim. Kim olduğumu biliyorum. Ve bunu güvenli kılan şey, beni de seven gerçekten harika bir adama aşık olmam."

Kadın konuşmayı bıraktığında, nacho tabağı Hattie'ye çarpmadan yarım saniye önce komodine çarptı.

Bir sürü öpüşme ve aynı miktarda ellemeden sonra, nefes nefese, "Biraz dayanıklılık biriktirmelisin. Bu gece sen-sen yap, ben-benim yap porno olayını denemek istiyorum."

Kahretsin, sadece bu ve kendini boncuk boncuk hissetti. Tanrım, onun kızı.

"Sessiz ol."

Külotunu ayaklarının üzerinden indirip yukarı kaldırdı, Hattie de onun gibi bacaklarını açtı.

Evet.

Kız arkadaşı.

"Ve belki de bahsettiğin şu hafif esaret olayını keşfedersin," diye devam etti.

Neyse ki, cips üzerine peynir kızartmak için kalktığında külotunu ve tişörtünü giyen sadece Hattie'ydi.

Yerini aldıktan sonra kaymaya hazırды. Öyle de yaptı.

Ve lanet olsun.

Onunla bağlantı kurarken, mırıldandığını fark etti.

Nefes nefese kaldı, amı o n u n etrafında sıkıca kapandı ve bir eliyle kışını yakaladı, diğeriyle boynunun arkasını tuttu.

Saçları yastığının üzerinde, o muhteşem kahverengi gözleri sıcak ve rahatsız bir şekilde ona bakarken, hareket etmeye başladı.

"Seni seviyorum bebeğim," diye fısıldadı.

Bir bacağını yukarı kaldırdı, adamın yanına bastırdı, diğer ayağını yatağa dıktı ve onun vuruşlarını karşılamak için şaha kalktı.

"Ben de seni seviyorum Axl," diye

fısıldadı. Axl onu öptü.

Onu becerdi. İkisi

de boşaldı.

Temizlikten sonra cips ve peynirin artık o kadar da sıcak görünmediğini gördü. Axl eşofmanlarını giydi ve durumu değerlendirmek için mutfığa gitti.

Taze kişniş yoktu ama diğer her şey vardı.

Yumurtalar kaynarken ona geri döndü, ama onu tekrar terk etti.

Ve ona Meksika sokak mısırlı yumurtalarını getirene kadar geri dönmedi.

Onları yiyip bitirdiler.

Birkaç saat sonra tekrar yataktan çıktı.

Dizüstü bilgisayarlarını almak için.

BÖLÜM YİRMİ ALTI

Kadınlar

AXL

Bunun sonunda gerçekleştiğine inanamıyorum," dedi

Boone. Hawk, "Henüz gerçekleşmedi," diye uyardı.

Axl Hummer'ın arka koltuğunda oturmuş, Hawk arabayı sürüyor, Boone yolcu koltuğunda oturuyor ve Colorado arazisinin kayarak geçmesini izliyordu.

Cisco'nun dağ eteklerinde bir yeri vardı.

İşte bu noktada Cisco, Mamá Nana ve Ally Zano bir ekip çalışmasıyla Lynn Crowley ve Heidi Mueller'i Denver Polis Departmanında olup bitenler hakkında bildiklerini tartışmak üzere buluşmanın güvenli olacağına ikna etmişlerdi.

Gözlerini manzaradan ayırıp Hawk'ı aynada kendisine bakarken yakaladı.

Annesi ve babasının ayrıldığı mürettebat için bir sır değildi. Syllas'ın ilk tepkisinin taktiksel olduğu da bir sır değildi.

Boşanmaya devam etmek yerine, yoğun evlilik danışmanlığı içeren altı aylık bir ayrılık talep etti.

Axl annesinin bu konuda pes edeceğinden endişeleniyordu. Ama vazgeçmedi.

Bundan sonra, annesinin taşınmasından bu yana geçen üç hafta içinde, şaşırtıcı olmayan bir şekilde, babası her fırsatta onunla uğraşmıştı. Ortak kartları iptal etmiş, ortak hesaplara erişimi engellemiş ve onu en azından finansal olarak çökertmek için avukatının fatura saatlerini artırmak için kitaptaki her yasal manevrayı denemişti.

Axl yine onun acı çekeceğinden endişelendi ve bu nedenle geçen Cuma günü onu öğle yemeğine götürerek gömülmesi halinde onu koruyacağını paylaştı.

"Oh, Axl, sevgilim. Çok teşekkür ederim. Ama ben buna hazırlıklıyım," diye cevap verdi. "Başladığımdan beri işimden elde ettiğim kazancın hiçbirine dokunmadım. Babanın geçen yıl bana verdiği ev ve isteğe bağlı maaşın yarısını tek hesabıma yatırdığımı söylemiyorum bile. Gelen param ve iyi bir birikimim var. Ondan daha uzun süre yaşayabilirim." Onun elini okşadı. "Ama böyle bir durum ortaya çıkarsa borç almak için sana başvurabileceğimi bilmek güzel."

Axl, babasının annesine "maaş" verdiği gerçeğini aşmak zorundaydı, o zamana kadar bilmediği bir şeydi, annesinin paralarıyla istediği her şeyi yapmakta özgür olması yerine.

Ama bundan bahsetmedi.

Onun yerine, öğle yemeğinden sonra işe dönerken babasını aradı.

Sylas hemen telefonu açtı.

Telefonu kapatmadan önce tek söylediği "Bu sana son uyarım," oldu.

Şaşırtıcı bir şekilde, bu işe yaramıştı. Annesi o sabah onunla avukatının Sylas'ın kendisiyle temasa geçtiğini ve devam etmeye hazır olduğunu söylediğini paylaşmıştı.

Axl'ın bunun işe yarayıp yaramadığına dair hiçbir fikri yoktu çünkü babası ailesi dağıldığı ve karısını geri dönülmez bir şekilde kaybettiği için bazı şeyleri yeniden düşünüyordu ve oğluya ilişkisini kurtarmak için manevralar yapmak zorundaydı. Ya da babası gerçekten de Hawk'ın operasyonlarını araştırdıysa ve Axl'ın ne iş yaptığını bildiğine göre, bu bir kendini koruma girişimiydi.

İkincisi olduğunu düşündü.

Ama sonuçta fark etmedi.

Boşanma davası devam ediyordu ve sonuçlanana kadar babası, annesinin ipotek ve ev aidatlarını karşılayan bir aylık ödeneği kabul etmişti, bunun dışında bir miktar daha vardı, böylece maddi olarak rahat nefes alabilecekti.

Ama Hawk ve kendi babası çok yakındı. Axl, Hawk'ın babasıyla tanışmıştı ve adam çok komikti. Ayrıca oğlunu çok severdi. Bu yüzden Hawk, Axl'ın annesi için endişelenebileceğini ama babasının kaybının bunu etkilemeyeceğini anlamıyordu.

Bu yüzden Hawk adamını yakından izliyordu. Axl ona endişelenecek bir şey olmadığını söylemedi.

Sadece işe gitti ve işini yaptı. Sonunda,
Hawk onu alacaktı.

"Kanıt," dedi Boone. "Suçun bedeli var."

Boone bunu söylediğinde Axl yaklaşmakta oldukları araziye odaklandı.

L şeklinde. Çoğunlukla taştan, biraz da ahşaptan yapılmış. Rustik ve çevresine bir selam.

Ancak çekici kaldırım taşlarından yapılmış geniş, kıvrımlı araba yolu, yol boyunca karanlıkta yolu aydınlatacak fenerlerle süslenmiş taş korkuluklar, çift kapılı ön girişin yanı sıra iki çift kapılı garaj ve kompakt ön dış cephenin ötesinin düpedüz başıboş olduğunu tam olarak gizlemediği gerçeği, bunun hiç de rustik bir dağ kulübesi olmadığını gösteriyordu.

Sly'dan bahsetmiyorum bile, takım elbisesiyle, kulaklığıyla ön kapının dışında duruyordu.

Ally'nin Mustang'i dışarıda park halindeydi. Mamá Nana'nın GMC Denali'si de öyle. Cisco'nun şehir arabası muhtemelen bir garajdaydı.

Hawk arabayı park etti, arabadan indiler ve Axl gözlerini

Sly'dan ayırmadı. Eliyle konuşuyordu.

Gelişleri duyuruluyordu.

İçeri girdiler ve Cisco onları ön kapıda karşıladı. "Gergin," diye gereksiz yere onları bilgilendirdi.

Neredeyse iki ay gecikmeli olan bu buluşmada, kadınların gergin olacağını zaten biliyorlardı.

Hiçbiri cevap vermedi, çeşitli çene hareketleri, eğilmeler ya da kalkmalar oldu ve Cisco onları büyük odasına götürdü.

Burada da rustik bir tarz benimsemişti. Ahşap, taş, ağır tavan kirişleri, mobilyalarda ekose döşemeler, deri de var, yün örtüler.

Ama üç kat pencereden görünen manzara o odanın fiyatını belirledi. Ve oldukça yüksekti.

Axl her durumda yapacağı gibi bunu da doğal karşıladı.

Ayrıca Mamá'nın yanında iki kişi olduğunu da fark etti, muhtemelen sadece kendisini korumak için değil, kadınlara kendilerinininki için de orada olduklarını söylemişti.

Ally, her zamanki gibi yalnızdı.

Cisco, akıllıca davranarak, adamlarının görünüşü göz önünde bulundurulduğunda kötü hisler uyandırabilecek hiçbir adamının yer kaplamasına izin vermedi.

Bir de Lynn Crowley ve Heidi Mueller vardı.

Otuzlu yaşlarının başında olan Lynn'in düz kahverengi saçları, köşeli bir yüzü, omzunda pek de iyi temizlenmemiş bebek tükürüğü olan dağınık bir kıyafeti vardı. Otururken bile uzun boylu olduğu anlaşıyordu. Ayrıca çok zayıftı. Daha önce gördüğü fotoğraflarında, kocası ölmeden önce böyle değildi ve bu sadece hamile olduğu için değildi.

Korku, endişe ve kederin karışımı onu tüketiyordu.

Ve bunların hepsini yayıyordu.

Eğer Heidi'nin yaydığı şey dışarı çıkmasaydı, oda Lynn'in paniği, korkusu ve üzüntüsüyle dolacaktı.

Heidi ise bunun tam tersiydi.

Kırkklı yaşlarının sonunda, sarışın, fit, iyi giyimli, çok çekici. Ve kızgın.

Orada keder vardı. Gözlerinin kenarlarını sıkıştırıyor ve bakışlarına nüfuz ediyordu.

Ama ondan gelen hakim duygu öfkeydi. İlginç ama şaşırtıcı değil.

Sadece kocasını kaybetmekle kalmamış, kişisel olarak da medyada sanki birden fazla suç işlemiş gibi gösterilmişti.

Ancak kocasının bir şekilde karıştığı iddia edilen suçlardan biri de Lynn'in kocasının öldürülmesiydi.

Tuhaf bir ikili.

Ve bu yetersiz bir ifadeydi.

Cisco, Hawk, Boone ve Axl'in yerlerini almaları için başının bir hareketiyle odayı işaret ederek, "Sanırım hepimiz bu işin bitmesini ve yolumuza devam etmeyi diliyoruz," diye söze başladı. Cisco'nun kendisi de deri bir koltuğa oturmuş, dikkati kadınların üzerindeydi. "Sizi hemen Hawk Delgado ve adamları Boone Sadler ve Axl Pantera ile tanıştırmak istiyorum. Daha önce de açıklandığı gibi, bu işe karışmak için bir dizi nedenleri var, en önemlisi de Boone ve Axl'in kadınlarının bu işin arkasındaki kişi tarafından hedef alınmış olması."

Lynn onlara zar zor baktı.

Heidi, sanki kocasını bizzat vurmuşlar gibi ikisinin arasına baktı.

Hawk dört koltuktan geriye kalan tek boş koltuğa oturdu. Ally birinde, Mamá diğerinde, Cisco da üçüncüsünde oturuyordu. Lynn ve Heidi devasa şömineye bakan kanepede oturuyorlardı.

Boone ve Axl çevrede ayakta durarak pozisyon aldılar.

"Ve korkarım başlamak zorundasınız," diye devam etti Cisco, dikkati Heidi'nin üzerindeydi. "Ne yazık ki söyleyecek fazla bir şeyimiz yok."

"Kocamın o sahte intihar notunda yazdığı gibi o seks işçilerini becermediğini biliyorsun," dedi Heidi Hawk'a tükürerek.

İlginç bir açılış.

"Biliyoruz," diye onayladı Hawk.

O ne yaparsa yapsın, kadın aynı temayı sürdürdü.

"Geri kalanıyla ne yapmaya çalıştığını bilmiyordum ama bunu yapmadığını biliyorum."

"Evet, bunu biz de biliyoruz," diye tekrarladı Hawk.

Kızgın bir boğa gibi nefesini burun deliklerinden dışarı itti.

Sonra da "Tony'yi çıkardıklarından beri Lynn'le uğraşıyorlar" dedi.

Odadaki herkes Lynn'e baktı.

Kucağına bakıyordu.

Heidi devam etti.

"Yani, cidden onunla dalga geçmek. Onu aramak. Kapısına not bırakmak. Markette yanından geçip ona bir şeyler söylemek. Kahrolası kreşinin önünde oturup *çocuklarıyla* içeri girip çıkmasını izlemek. Bu delilik."

"Size de bahsettiğimiz gibi, koruma konusunu görüşebiliriz," dedi Ally.

"Ve sana bahsettiğimiz gibi, seninle konuştuğumuzu bilmelerini sağlayabilir miyiz?"

Heidi tersledi. "Asla

olmaz." Ally annesine

baktı. Axl da annesine

baktı.

Annem koltuğunda oturuyordu, gözleri Heidi'den ayrılmıyordu.

Heidi, "Lance öldürülmeden önce de berbat durumdaydı," dedi. "Neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Yani, ben bir polis eşiyim. Bokun gerçek olabileceğini biliyorum. Yirmi yıl boyunca bununla yaşadım. Ama o bir dedektifti. Artık devriye gezmiyordu. Ama sürekli "Bana bir şey olursa" diyordu. Ama neden sürekli bundan bahsettiğini sorduğumda asla cevap vermiyordu. Bu beni çıldırtıyordu. Her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için vasiyetimizi güncelledi. Hayat sigortası poliçesini arttırdı, bu arada sözde kendini öldürdüğü için poliçe *geçersiz* sayıldı, yani iyi para harcadı."

Lynn'e doğru bir el salladı. Ve

devam etti.

"Tony bu pisliklerin onu öldüreceğini bilmiyordu. Hayat sigortası yaptırmadı. Üç çocuğu var, yarı zamanlı çalışıyor, boku yedi. Cenaze

Masraflar seni canlı canlı yer, güven bana. Ve emekli maaşı üç çocuğu karşılamıyor. Sana bunu söyleyeyim."

Tek başına, desteksiz, kimsenin haberi olmadan, kirli polislerden oluşan bir sendikayı soruşturdu ve hayat sigortası y a p t ı r m a d ı .

Kahretsin, sadece bir polis olmak ve o yoktu. Akıllıca değildi.

O odadaki herkes bunu biliyordu.

Kimse bir şey söylemedi.

"Yani... evet," diye devam etti Heidi. "Kocam *öldürüldüğünde*, bu büyük bir sürpriz olmadı. Bir şeyler olduğunu biliyordum. Yine de Lance'in Kevin'i öldürüp sonra da silahı kendine doğrultması tam bir *saçmalık*. Kevin pisliğin tekiydi ama her zaman Lance'in arkasını kolladı. Anlamadım. Lance bunun bir erkek meselesi olduğunu söyledi. Ama o ikisiyle işler kötüye giderse, Lance çekip giderdi. Ya da yeni bir ortak isterdi. Ya da her neyse. Onu vurmazdı. Ve asla ama *asla* kendini öldürmezdi. Ben mi?" Başını salladı. "Çocuklarımız mı? Bizi böyle mi bırakacaktı? O bunu asla yapmaz."

Kimse bir şey söylemedi.

Söylenecek bir şey olsa bile söyleyemezlerdi. Heidi'nin işi bitmemiştir.

"Lynn'in başına bir sürü şey geldi ve *bana* gelip kocamın o kadınları becermediğini söyledi. Bunu bilmemi istiyor. Kocam... Lance'im... O bir şeyler yaptı..." Birden öfkesi kabardı ve fısıltıyla başını sallayarak, "Lanet olsun" dedi.

Heidi'ye bir dakika vermek ve başka nedenlerden dolayı, şimdi herkes Lynn'e bakıyordu.

Hawk dikkatle, "Lynn, Tony'nin soruşturmasıyla ilgili bir şey biliyorsan, yardımcı olur," diye ısrar etti.

Lynn'in bakışları kucağına dönmeden önce onun üzerinde gezindi.

Hawk, "Lynn, seni ve çocuklarını onların haberi olmadan da koruyabiliriz," dedi. "Elimizde küçük de olsa bir şey olursa bunu sona erdirebiliriz. Sürekli çıkmaz sokaklarla karşılaşıyoruz. Devam etmek için bir şeye ihtiyacımız var."

Bu doğrudu.

Sylvie ve Tucker Creed, Powell Gölü'nde ME'nin izini bulmuşlardı.

Kendisine baskı yapıldıktan sonra bile şaşırtıcı bir şekilde ağzını açmadı.

Buna verdiği yanıt doğru olanı yapmamaktı.

Bunun yerine, tatilini kısa kesip eve dönmesi, istifa etmesi ve başka bir yere taşınmayı düşünmesiyle sonuçlandı.

Bu nedenle, son zamanlarda yaptığı büyük nakit alımları üzerinde baskı kurmaya ve sağ kulaklarını düşürmeye zorlandılar.

Şimdi resmi soruşturma altındaydı.

Diriliş MC oyuna girdiğinde kötü adamlar da yemi yutmamıştı. Bu kulüpteki çeşitli kardeşler, Bounty MC olarak daha önceki enkarnasyonlarında korumak için soyuldukları nakliye araçlarında gerçekte neler olduğunu araştırıyorlardı. Ve bu konuda tamamen yasal davranmıyorlardı.

Ama...

Hiçbir

şey.

Şimdi, ME rüşvet almaktan soruşturma altındayken, tüm kışları orada sallanıyordu.

Kimse soruşturmadan bir şey çıkacağına dair büyük umutlar beslemediği için de siklerini tutmaya devam ettiler.

ME, kendisi ve eşinin Powell Gölü'ndeki yüzen evlerinde emekli olma hayallerini gerçekleştirmek için yıllardır birikim yaptıklarını iddia etti. Sadece bu birikimi bir bankada tutmamışlar.

Bu bahane ne kadar gülünç olursa olsun, bir adamın itibarı söz konusuydu ve adli tabip yıllarca görevde kaldıktan sonra bulgularını ya da kazancını araştırmak için hiçbir neden göstermemişti. Bu nedenle, bu iddianın yanlış olduğunu kanıtlamak için bir adli muhasebecinin ME'nin ve karısının kişisel hesaplarını yıllarca incelemesi gerekiyordu.

Ve bu gerçekleştiğinde bile, adam ona parayı verenden vazgeçmek zorunda kalacaktı.

Ancak şu ana kadar ME hiçbir şeyden vazgeçmiyordu.

Bunun tek bir anlamı olabilirdi ve bu karmaşada dört kişinin öldüğü düşünülürse bu anlaşılabilir bir şeydi.

Lance Mueller ve Kevin Bogart ile ilgili raporlarında tahrifat yapan adli tabip, rüşvet almaktan suçlu bulunmaktan çok kendisine kimin para verdiğinden korkuyordu.

Başka bir deyişle, bir şey kırılmadıkça, penisleri vardı ve olmaya devam edecekti.

"Anlamıyorsun. Asla aynı adam olmuyor," dedi Heidi.

"Lütfen açıkla," diye rica etti Hawk.

"Onunla uğraştıkları zaman. Asla aynı adam olmaz," dedi Heidi ona. Lanet olsun.

Hawk, "Bunun büyük bir iş olduğunu biliyoruz," dedi.

"Yani onu Denver Polis Departmanının yarısından koruyamayacağını biliyorsun," diye karşılık verdi Heidi.

"Yarısı mı?" Ally sordu, sesi kısık ve sinirliydi.

Yine de babası ve erkek kardeşi polisti ve kirli olanlar normalde pek hoş karşılanmazdı.

Kuvvetin yarısı boku yemişti. Lynn konuştu.

"Yarım değil."

Yine odanın dikkatini çekmişti.

"Özür dilerim Lynn, yapabilir misin-?" Hawk başladı. "Onları içeri yuvarlarlar. Yönlendirin," dedi.

"Doğru," diye yanıtladı Hawk. "Ve bununla ne demek istiyorsun?"

Başını tamamen kaldırdı, omuzlarını dikleştirdi.

"İnsanlar Tony'den hoşlanmıyordu. İnsanlar derken, meslektaşlarını kastediyorum. Diğer polisler. Bunu biliyordu ama umursamıyordu. Onu sevmiyorlardı çünkü kurallara uygundu. O iyi bir adamdı. *İyi bir adamdı*. Özüne kadar. Kitaba uyduğunu söylerdi çünkü kitabın bir sebebi vardı. Ve bu polisi korumak için değildi. İnsanları korumak içindi. Ve o bunu anlamadı. Gerçekten anlamadı. Çünkü, dedi, insanları korumak için polis olursunuz. Bu yüzden kitap sizin İncil'iniz olmalı."

Tony Crowley, tam da kadının kocasını tarif ettiği gibi kuralcı biri olarak bilinirdi. Ayrıca bunu aşırıya götürdüğü de bilinirdi. Bu da onu iş arkadaşları arasında seilmeyen biri yapıyordu.

Ama söylediklerine itiraz edemezsiniz.

"İrkçi motivasyona sahiptiler ve ırkçı profileme yapıyorlardı" dedi. "Ve kadınları da hedef aldıklarını gördü. Çoğunlukla da memur arkadaşlarını."

Kimse bir şey söylemedi. Lynn devam etti.

"O da öyle olduğunu düşünüyordu. Başlangıçta daha büyük olduğunu bilmiyordu. Kirli polisler olduğunu bilmiyordu. Sadece polis teşkilatında işi olmayan kötü polisler olduklarını düşünüyordu. Yani, bu adamlar her kimse, diğerlerini *Tony'nin* sorun olduğuna ikna ettiler. Ve şimdi, Tony'nin *benimle* konuştuğunu düşündükleri için, eğer bu

medyanın kâbusu haline geldi çünkü kadınlar bazı şeyleri ortaya çıkarıyor ve Siyahlar *bir an* yaşıyor."

Mamá'nın gözleri Hawk'a kaydı.

"Bir dakika mı?" Hawk Lynn'e sordu.

"Evet, Kevin'in böyle dediğini duyduğunu söyledi. Sanki dört yüz yıllık kölelik ve linç olaylarının ardından on yıllar boyunca her Siyah ebeveynin çocuklarıyla *bir* polis onları kenara çektiğinde ne yapmaları gerektiği konusunda 'konuşmak' zorunda kalması *bir an için bile* değersizmiş gibi. Tony devriyedeiken bunların olduğunu gördü. Bu konuda saatlerce atıp tutabilirdi. 'Bu insanları korumak değil' derdi. Beyaz olmayan insanlar ona üniforma içinde güvensizlikle bakarlardı ve bu onun ruhunu kırardı. Yaptığı şeyi onları güvende tutmak için yaptı, korkutmak için değil. Dedektif olmak ve üniformadan kurtulmak için çok çalıştı. Ve o unsurun dışarı çıkmasını istedi. Hepsi değil. Yarısı bile değil. Ama kötü olanlar diğerlerini onlardan biri olmadığınızı ikna ettiğinde, hiç şansınız kalmaz."

Başını salladı ve sesi kısıldı. "Tony'nin hiç şansı yoktu."

Kahretsin, Axl onun için hissetti.

İyi bir polisin bu olayda ölmesi hiç de iyi bir şey değildi.

Ama sonrasını görmek, kocasıyla duyduğu gururu duymak, hak ettiği gururu duymak.

Öldürücüydü.

Hawk ona bir saniye verdi. Sonra kırdı.

"Yani polislerin ırkçı profillemeye yaptığına dair bir dava oluşturuyordu ve daha büyük bir şeye rastladı."

"Ve kadınlar," diye vurguladı ve bunu söyleme şekli Axl'ın boynunun kaşınmasına neden oldu.

"Ve kadınlar," Hawk onu duyduğunu doğruladı ve bunu yapma şeklinden Axl, Hawk'ın ses tonunu kaçırmadığını anladı.

"Evet ve bu yüzden onu öldürdüler," diye karşılık verdi. "Herhangi bir isimden bahsetti mi?" Hawk sordu.

"Lance Mueller ve Kevin Bogart," diye belirtti. Allah kahretsin.

İki ölü adam.

Yeni bir şey yok.

"Heidi'den bu şekilde haberim oldu," diye devam etti. "Çünkü ölmeden birkaç gün önce kıpır kıpırdı. Bir şeylerin yolunda gitmediğini söyledi. İşin içinde seks işçileri olduğunu söyledi. Kaytarma ya da rüşvetle ilgili olabileceğini söyledi. Belki de şantaj. Lance Mueller hakkında bir şeyler bulunduğunu ve bu yüzden DPD'den Englewood PD'ye geçtiğini düşündüğünü söyledi. Ama herkes Lance ve Kevin'in, Kevin çok fazla cinsel taciz suçu işlediği için departman değiştirdiğini konuşuyordu. Ama önce Lance taşındı ve Tony bunun doğru olmadığını söyledi, bu da araştırdığı şeyin bir parçasıydı. Ve bir şeyler buluyordu. Bu yüzden bana bunun kendi başına yapabileceğinden daha büyük olduğunu düşündüğünü ve bunu üstlerine götürmesi gerekebileceğini söyledi."

"Bunu üstlerine iletmi mi?" Ally sordu.

Lynn başını salladı. "Bilmiyorum. Birkaç gün içinde ölmüştü. Ondan bir gün sonra eve geldim, evim darmadağındı ve banyo aynamda sabunla yazılmış bir mesaj vardı, çenemi kapalı tutmamı söylüyordu. Kocam öldü. Çocuklarım babalarını soruyor. Evimin önünde arabalarında oturan adamlar fark ettim. Ve sonra gerisi başlıyor. Çenemi kapalı tuttum."

"Evin dağınık mıydı?" Cisco sordu.

Lynn, "Bir şey arıyorlardı," diye cevap verdi. "Bulup bulmadıklarını biliyor musun?" Cisco bastırdı.

Başını iki yana salladı.

"Sana hiçbir şey bırakmadı mı?" Ally zorladı ve zorladı çünkü önemliydi. "Notlar? Dosyalar? Bir yere bir şey sakladığını söyledi mi?"

"Yaptıysa bile bana söylemedi. Söylediyse de muhtemelen anlamışlardır," diye yanıtladı Lynn. "Ve hayır, bu konuda konuşurdu, ama çok az. Çoğunlukla beni bunun dışında tutardı."

"Seks işçileri," diye araya girdi Cisco. "Hiç seks işçilerinin isimlerinden bahsetti mi? Ya da belki de onları işleten adamların isimlerinden?"

Başını salladı ama sonra tik tak etti ve "Belki Dinamit adında biri?" dedi.

"Neden böyle söylüyorsun?" Hawk hemen bastırdı.

Lynn Hawk'a döndü. "Çünkü telefonla konuşuyordu ve telefonu kapattığında, konuşurken bir şeyler karaladığını fark ettim. Not defterindeki karalamada tek bir kelime vardı. "Dinamit" ve bir sürü soru işareti. Garip olmasının dışında, belki de üzerinde çalıştığı bir davayla ilgiliydi.

hiçbir şey düşünmedim. Ve s o n u ç t a , bunun hiçbir anlamı olmayabilir."

Yüzlerdeki ifadeye bakılırsa herkes aynı tepkiyi verdi. Kimse sokakta Dinamit adında birini tanımıyordu.

Belki de bireysel çalışan bir kadındı.

O odadaki hiç kimse geceye katılan tüm hanımların isimlerini bilmiyordu.

Bu da Knight ile bir sohbet, Brandi ile bir ziyaret daha ve herkesin öğrenmek için tüm muhbirlerini araması anlamına geliyordu.

"Peki Lance Mueller'in sahte intihar notunda seks işçileriyle yaptığı söylenen şeyi yapmadığını nereden biliyorsunuz?" Ally sordu. "Tony bu kaymağı ya da şantajı ayrıntılarıyla anlattı mı?"

Lynn başını bir kez daha salladı.

"Hayır, sadece Lance Mueller'in pek çok şey olduğunu ama karısını sevdiğini ve bunu asla 'yapmayacağını' söyledi. Ve *bu* konuda Tony'yi korkutan bir söylenti vardı. Çünkü bunun mantıklı olmadığını söyledi. Konuya girmedi ama seks işçilerinin de işin içinde olduğundan bahsediyordu. Cinayet-intihar olayını duyduğumda ve notta ne yazdığını öğrendiğimde *bunun ne* olduğunu anladım. Lance'in çalışan kadınlardan bedava para aldığını ima ediyordu."

Heidi şimdi kucağına bakıyordu.

"Ve belki başka bir şey," diye devam etti Lynn. "Motosiklet çetesi gibi bir şey hakkında."

Ve ... evet.

Tony bağlantıyı kurmuştu. Ve sonra vurulmuştu.

Ama görünüşe göre bunu kime anlattığını sadece Tony biliyordu, tabii birine anlattıysa.

Diyelim ki olayı üstlerine götürdü ve onlar da olaya dahil oldular, bu yüzden onu ortadan kaldırmak için harekete geçtiler, çünkü ekiplerindeki polisler olayı araştırmışlardı ve Tony'nin yaptığı hiçbir şeyi resmileştirmediğini biliyorlardı.

Ya da "onlar" her kimse Tony'yi etrafta dolanırken yakaladı ve bu onu susturmak için hamle yapmaya yetti.

"Telefonda kiminle konuştuğunu biliyor musun?" Cisco sordu.

Lynn daha fazla kafa salladı.

"Çok fazla telefonla konuşurdu. Kurduğu bir ağ vardı. Kanıtın orada olması gerektiğini ve kanıtın olduğu her yerde olamayacağını söyledi. Bu yüzden takip için insanlara güvenmek zorundaydı. Bu konuda söylediği tek şey buydu. Ama ben

Siyah ve Latin kökenli belirli topluluklardaki insanlardan bahsettiğini, bu insanların olayları kaydedip kendisine bildirebileceğini varsaydı."

Herkes Mamá'ya baktı.

Ayrıca başını salladı, bu da onun olmadığı ve kim olduğunu bilmediği anlamına geliyordu.

Ama Hawk'a bakışına bakılırsa, bunu öğrenecekti.

"En sinir bozucu olanı ise departmandaki kadınları onunla konuşturmaya çalışmaktı. Kendileri için işleri zorlaştıracaklarını düşündüklerini söyledi. Şikayetçi olarak görünmek istemiyorlardı. Sanki dayanamıyorlarmış gibi. Buna katlanamazlarmış gibi," diye devam etti Lynn.

Ally, "Ama Bogart hakkında cinsel taciz şikayetleri vardı," diye belirtti.

Lynn başını salladı. "Yönetici kadınlardan, sevkiyattan. Memurlardan değil. Tony bunun kadın memurlar arasında olduğunu gördü. Ama hiçbirine öne çıkmadı. Sayıları arttıkça kendilerini güvende hissedeceklerini düşündü. Ama bunu büyütmeyi reddettiler."

"Büyük bir olay mıydı?" Cisco sordu.

Lynn ona baktı. "Tony razzing'in ne olduğunu biliyordu. Kendisi gibi bir polis olduğu için her gün azar işitirdi. Ve sonra biraz daha. Sadece dalga geçmek için olsa bile zorlamazdı. Sonuçta, polisler polistir. Bu bir kardeşliktir, kız kardeşlik değil. Birbirlerine geyik yaparlar ve bazen bu kaba görünebilir. Bu stres atmanın bir yoludur. Arkadaşlık kurarlar. Bu öyle bir şey değildi."

Gizli amaçlar için, ekiplerindeki polislerin hiçbirisi memurları kapsamlı bir şekilde sorgulamamıştı.

Axl bunun muhtemelen değişeceğini hissediyordu.

"Lynn," dedi Hawk nazikçe, "Dinamit'in bu karalaması gibi bir şeyin bir anlamı olabilir. Bunun zor olduğunu biliyorum ve şu anda aklına gelmeyebilir. Ama eğer böyle bir şey hatırlarsan, sonuna kadar bu işin içindeyiz demektir. Nereye varacağını görmek için onu takip edeceğiz."

"Bundan sonra, *yapamam...*" Heidi'ye baktı, "yapamayız-"

Hawk, "İzninizle, evlerinizi gözetleyeceğiz," diye duyurdu. "Pencereler de dahil olmak üzere tüm girişler. Yirmi dört saat izlenecek ve kaydedilecekler. Ayrıca size yanınızda taşımanız için panik butonları vereceğiz. Ve evlerinize panik butonları yerleştireceğiz, böylece siz dokuz-bir-bir'i çevirmeden önce onlara basabilecek ve korumayı başlatabileceksiniz. Aynı şeyi kreş kameraları için de yapacağız. Koruma ekibiniz olmayacak. Bunların hiçbirinin olduğunu bilmeyecekler. Ama gözünüz üzerinizde olacak.

ve bir tehditle karşı karşıya kalırsanız dakikalar içinde müdahale edecek birileri olacaktır."

İki kadın da kararsız görünüyordu. Hawk devam etti.

"Arkanıza kollayanlar sadece bu odadaki insanlar değil. Bu ekip daha büyük. Sadece DPD'de olup bitenleri durdurmak için değil, aynı zamanda siz ikinizin ve ailelerinizin bu tehdidin altından kurtulmasını sağlamak için de bu işe bir son vermek istiyoruz."

İkisi de emin görünmemeye devam edince Hawk onlara daha fazlasını verdi.

"Kim olduklarını bilmiyoruz ama ne istediklerini biliyoruz. Şimdi yapmamız gereken şey, bunu elde edip ortadan kaybolmadan önce onları durdurmak. Tony'nin adalet ihtiyacı olduğunu söylememe gerek olmadığını biliyorum. Ve Heidi, kocan her ne yaptıysa, ortağını öldürmedi. Yaptığı şey geri alınamaz. Ama onun hakkında bilinmesi gereken şey bu. Ve bunun arkasındakiler hakkında bilinmesi gereken şey, onların kirli oldukları, katil oldukları ve cezalarını çekenlerin masum insanlar olmayabileceği, ancak bu cezalardan masum olduklarıdır. Korkunuzu ve tanımadığınız insanlara güvenmenin zor olabileceğini anlıyorum. Yapabileceğim tek şey sizi temin ederim ki önemli kaynaklarımız var ve eğer kabul ederseniz sizi güvende tutmak için emrinize amadeler."

Heidi ve Lynn birbirlerine baktılar.

Sonra Hawk'a baktılar.

"Tamam," dedi Lynn.

"Kocamın adını temize çıkaracak mısınız?" Heidi sordu.

Hawk başını salladı ama "Yapmadığı şeylerden. Kesinlikle." Heidi bir an durdu.

Sonra da "Tamam."

dedi. Böylece toplantı sona erdi.

Ally, Mamá ve Cisco kadınlarla ilgilenmek üzereydi. Hawk, Boone ve Axl Hummer'a geri döndüler.

Hawk devasa arabada geri dönmüş ve onları aşağı indirmeye başlamıştı ki, "Dağdan inmeden önce Dinamit'in kim olduğunu bilmek istiyorum. Ve o her kimse onu nerede bulacağımı bilmek istiyorum."

Boone telefonunu çıkardı. Axl da öyle yaptı.

EPILOG

Uçmak

AXL

O akşam Axl, kulağında telefonu, gözleri buzdolabının kapağını tarayarak evine girdi.

"Hayalet," dedi Jorge. "Ve eminim aylardır ortalıkta görünmediğini bilmek sizi şaşırtmayacaktır. İnsanlar ortadan kaybolduğunu söylüyor. Seks işçisi olduğu söyleniyor. Ayrıca keş olduğu da söyleniyor. Bir şey bulamadık. Şimdi, hiçbir yerde yok. Ölmüş olabilir. Başka bir yere taşınmış olabilir. Vance bu işin peşinde."

Artık bir hayalet olduğunu bildiği Dinamit hakkında konuşuyorlardı, bu onlara yardımcı olmayan bir şeydi. Ayrıca Hawk onları dağdan aşağı indirmeden önce ne yazık ki tespit edemedikleri bir şey.

Şimdi nedenini biliyordu.

Çünkü o bir hayaletti.

Ve Lee Nightingale'in adamı Vance de bu işin içindeydi çünkü o sadece Lee'nin en iyi iz sürücüsü değil, hepsinin sahip olduğu en iyi iz sürücüydü.

Bu da onun sadece Colorado eyaletinin değil, tüm Rocky Mountain bölgesinin en iyi iz sürücüsü olduğu anlamına geliyordu.

Dinamit kireçle kaplı değilse, ki umarım değildir, ve belki de öyle olsa bile, Vance onu eninde sonunda bulacaktır.

"Brandi?" diye sordu Jorge.

Onu gören Cleo'dan bir selam aldıktan sonra, onu içeri aldı, hala onu besleyebildiğini tespit etti ve sonra uzaklaştı, kadınından bir not aramaya devam etti.

Çünkü arabası garajda değildi ve o geldiğinde evde olmayacağını bildiren bir mesaj göndermemiştir.

"Hâlâ yakalanması zor. Kimse nerede olduğunu bilmiyor. Cisco ve Ally hâlâ bu konuyla ilgileniyor," dedi Jorge.

Yatak odasında idi, komodinin üzerinde bir not görmeyince durdu ve etrafına bakındı.

"Brandi'nin yerinin tespit edilememesi konusunda iyi şeyler düşünmüyorum. Çok keskin biri değil ve haftalardır izine rastlanamıyor," dedi Axl.

"Bence Brandi'nin dolarlar için boşboğazlık yaptığını bilen tek kişi olmadığımız gerçeğine hazırlıklı olmalıyız. Sen ve Aug onunla konuştuktan kısa bir süre sonra tuzakla ilgili noktaları birleştirdiniz ve bunu resmi bir sıfatla polise teslim ettiniz, bu da Hattie'nin takiplerinin durması anlamına geliyordu," diye yanıtladı Jorge. "Kendilerinden iki kişiyi ortadan kaldırdılar. Brandi bir sorumluluk haline gelirse, onu silmek için gözlerini kırpmazlar. Parlak bir ampul olmayabilir ama bunun çirkin olduğunu biliyor. Bu yüzden Denver Metro Bölgesi'ni ya da yakınlarını içermeyen yeni bir yere karar veren o olabilir."

Eğer o olsaydı, Aug'la birlikte evden çıktıktan on dakika sonra gitmiş olurdu.

O kadın değildi, bu yüzden de oyunun onun tarafında yer alacak kadar aptal değildi.

"Yani şu anda, suda ölü ... yine," diye bitirdi. "Evet.

Şimdilik," diye onayladı Jorge.

Axl onu duydu ama başka bir şeye odaklanmıştı.

Hattie'nin notunu bulmuştu.

Diğerlerinin yanı sıra.

Axl şifonyerine doğru ilerlerken Jorge onun kulağına, "Lee'nin kamera işleriyle ilgilenen adamları var," dedi. "Lynn'in yayınları bizim monitörlere gelecek. Heidi'ninki Nightingale'e gidecek."

Axl şifonyerinin üstüne bakarak, "Doğru," diye mırıldandı.

"Bu gecelik bu kadar. Yarın tüm oyuncularla bir araya gelip yeniden değerlendirme yapacağız," dedi Jorge. "Saat dokuzda, ofisimizde."

Axl dikkati dağılmış bir şekilde,

"Orada görüşürüz," dedi. "Tamam kardeşim, iyi misin?"

Axl, Jordan'ın bayrağının yanındaki resim çerçevesine, daha doğrusu içinde ne olduğuna baktı ve "Evet, harikayım. Hattie bana bir hediye bırakmış ve ben de onu yeni buldum."

"Harika." Jorge'nin sesi eğlenmiş gibiydi. "Sonra görüşürüz."

"Görüşürüz dostum," dedi Axl ve bağlantıyı kesti, gözleri hâlâ fotoğraftaydı. İzindeydiler.

Keys'de çekmişler. Sahil barı.

Jordan'a aşık olan bikinili ve kısa şalvarlı bir bebek onların fotoğrafını çekmiş.

Ondan beş santim daha uzun olan Jordan, Axl'ı kafasından yakalamıştı.

İkisi de oldukça sarhoştı ve gülüyorlardı. O tatil sırasında ayrı odalar tutmuşlardı. İyi bir karardı.

O gece Jordan pelerinli kızı etiketlemişti.

Axl o geceyi ve izninin geri kalanını uzun boylu bir sarışınla takılarak geçirmişti. Ama fiyasko değildi çünkü kız cidden komikti ve buranın yerlisiydi, bu yüzden en iyi restoranları biliyordu.

Ona deli diyebilirsiniz, ama bir tatil kaçamağı sırasında gülmeyi, iyi yemeği ve iyi arkadaşlığı her zaman iyi bir kafaya ve gerçek göğüslere tercih eder.

Arada bir ona mesaj atmaya devam ediyordu. Çoğunlukla komik memler ve gifler ve şimdi kocasından olan bebeğinin yaptığı komik suratların resimleri.

Yani evet.

Kesinlikle özensiz oral sekse değer.

Sarong kızı sadece bir gece dayanabildi.

Jordan, Anahtarlar'ı becerirken şöyle diyordu: "Bir gün doğru olanı bulacağım. Ve sonra oyun zamanı bitecek. Bir sürü çocuk istediğim için bu işe girişmek zorundayım. Yani bu tür eğlenceler için çok fazla zamanım yok. Bu da elimden geleni yapmam gerektiği anlamına geliyor."

Jordan yanılmıştı, doğru olanı bulamamıştı. Ama haklıydı da, fazla zamanı yoktu.

Yani alabildiğini alması iyi oldu. Ve sürdüğü sürece eğlendi.

Axl dün, Pazar günü çektiydikleri fotoğrafları çıkarıp Hattie'ye göstermişti.

Ve ona Keys'te geçirdikleri zamanı anlattığında gülmüştü.

Bugün bir çerçeve bulmuş ve Jordan'ı koymuştu -gerçek Jordan'ı, hatırlaması gereken Jordan'ı, birlikte sarhoş olduğu, güldüğü ve

Karısına sadık kalacağını ve bir sürü *çocuk* yapacağını bilen Jordan artık onun evindeydi.

Şifonyerin üzerinde Hattie'nin notu da duruyordu ve Axl gözlerini resimden, zihnini de anılardan ayırabildiğinde notu eline aldı.

*Tatlım,
Stüdyodayım.
Benimle orada*

buluşabilir misin? xx-Hattie

Ensesinden yukarı doğru bir ürperti hissetti.
Çünkü ne mesaj atmış ne de onu aramıştı. O
notu şifonyerindeki resmin yanına koymuştu.
Ve onu stüdyosunda istiyordu.

Notu şifonyerin üzerine bıraktı, çerçevedeki resme bir kez daha baktı ve cevap vermeyen Cleo'ya veda ederek cipine geri döndü ve stüdyosuna doğru yola çıktı.

Rogue'u dışarıda park etmişti.

Smithie's'ten aldığı izin ikinci haftasına başlıyordu. Hayat, annesi ve babası, annesi ve erkek arkadaşıyla başka bir buluşma (neyse ki çok daha iyi geçti), Lottie'nin bekarlığa veda partisi, Mo'nun bekarlığa veda partisi ve bir hafta önce Axl'ın iki arkadaşının evlenmesini kutlamak için o muhteşem nedime elbisesini giyerek tüm gününü onunla geçirdiği düğün gibi pek çok şey olmuştu.

Ama oraya gidebildiği zamanlarda da sık sık stüdyosundaydı.

Geçen hafta da dahil olmak üzere, saat altıda ya da daha önce onunla birlikte kalktı ve kendi arabalarına binip günlerine gitmeden önce garajda öpüştiler.

Onunki işe gideceği anlamına geliyordu ve onunki de sanatına gideceği anlamına geliyordu (bu arada, onun evi onların varsayılan evi haline gelmişti ve onun iki çekmecesini doluydu, fazladan dolabının yarısı doluydu - onun alanını, özellikle de yatak odasını seviyordu, ama onun evinde Pac-Man vardı).

Pazar günleri izin aldığı tek gündü.

Sadie birkaç hafta sonra gerçekleşecek sergiye hazırlık olarak birkaç parçayı arka odasına taşımıştı, böylece Hattie'nin yaratacak daha fazla alanı vardı.

Axl şovunu aldığı günden beri oraya gitmemişti. İçeri girmeden önce kapıyı iki kez çaldı.

İlk gördüğü şey yerde sürünüyordu.

Siyah yüzlü, kıvrık kuyruklu iki tüy yumağı, birinin vücudunda siyah uçlu kahverengi kürk, diğerinde daha kremi bir kürk, her ikisinin de beyaz göğüsleri vardı.

Annesinin Pekingese'si.

Kaybedilen zamanı ve hayvanları şımartma fırsatını telafi etmek için annem bir değil, iki yavru köpek aldı. Bir kız ve bir erkek kardeş.

Annesi onlara Molly ve Wellington ya da Welly isimlerini vermişti. Hattie onlara Floof One (Molly) ve Floof Two (Welly) adını verdi.

Botlarının etrafında zıplıyorlardı, bu yüzden ikisini de alıp sıkmaktan başka çaresi yoktu.

Annesinin köpeklerinin neden Hattie'nin stüdyosunda olduğunu ve Hattie'nin stüdyosunun neresinde olduğunu merak ederek içeri girdiğinde yüzünde yavru köpek nefesi ve çenesinde yavru köpek salyası vardı.

Ama içeri girerken büyük bir sandığı atlattı, bu da muhtemelen Sadie'nin daha fazla parça götürdüğü anlamına geliyordu.

Ve o zaman onu gördü.

Ellerinde iki yavru köpek kıvrılırken durdu. Ve içine aldı.

Gerçek boyutlarda, çelikten yapılmış bir adam. Bazı küçük levhalar ve üçgenler, ancak çoğunlukla bir gövde, kafa, yüz ve saç oluşturan şeritler ve kamışlar.

Gözleri ise pürüzsüz akuamarinler gibi görünüyordu.

Figür derin bir çömelme pozisyonundaydı, bir dizi bükülmüştü, diğer dizi neredeyse ama tam olarak değil, yerdeydi.

Kolları ise dimdikti.

Ve vücudunu oluşturan çelik şeritlerin arasından geçtiğini görebileceğiniz inşaat demirleri üzerinde tehlikeli bir şekilde asılı duran parmakları, betondan yapılmış bir kadının beline sarılmıştı.

Ve yükseliyordu.

Sağ omzunun üzerinden, bir bacağı önde, bir bacağı arkada, sırtı, boynu ve başı kavisli, kolları iki yana açık.

Onu.

Ve Hattie.

"A n n e n i n bu akşam bir müşteri toplantısı vardı," diye sesi geldi arkasından.

Döndü.

Üzerinde iş kıyafetleri, kesik kot şortu ve atleti, eski püskü kırmızı Keds ayakkabısı, saçları başının üstünde büyük bir demet halinde, bukleler yanlardan aşağıya ve boynunun etrafına dökülürken sandığa yaslanmış duruyordu.

Makyaj

yok.

Çok güzel.

Bakışları önce adamın elindeki yavru köpeklere, sonra da gözlerine gitti. Ve konuşmaya devam etti.

"Welly ev eğitimi konusunda inatçı davrandığı ve Molly kafesten nefret ettiği için onları kafeslerine koymamak konusunda çok ısrarcı olduğu için bu küçük adamlara yeni dairesinde yeni mobilyalarıyla birlikte tek başlarına güvenmiyordu. Ben de ona stüdyoya gelebileceklerini söyledim. Onları eve dönerken bırakmam gerekiyor."

"Ona bu cinsin inatçı olduğunu söyledim" derken sesi sertti. "Hayır, ona inatçı ve *tembel* olduklarını söyledin," diye düzeltti.

"Çünkü web sitesinde öyle yazıyordu," diye hatırlattı ona. "Bu şeylerle umarım birkaç on yıl geçirmeyi taahhüt ediyor." Ellerinde kıpırdanan kürk toplarını itip kaktı. "Neyin içinde olduğunu bilmesi gerekiyordu."

Yüzü değişti.

Lanet olsun.

Çok güzel.

"Bazen," dedi usulca, "fark etmez. Bir varlık değerliyse, kötü kısımları bile ihtiyacınız olan kısımlardır."

Yutkundu.

"Bu da ne?" diye sorduğunda sesi düpedüz sertti.

Gözleri onun ötesine, heykele doğru gittiğinde ne sorduğunu anladı.

Ama hemen ona geri döndüler. "Sen.

Ve ben."

İyi İsa.

Aman

Tanrım. Hay

sikeyim.

Yavrular kıvranmaya devam

etti. Axl onları tutmaya

devam etti.

"Seni tutmuyorum bebeğim," dedi yumuşak bir sesle.

Başını yana eğdi. "İstemiyor musun?"

"Hayır."

Onun ötesine baktı.

"Şey," dedi heykeline, sanki onu deşifre etmeye çalışıyormuş gibi inceleyerek. "Sanırım bir görüşe göre onu ayakta tutuyor. Diğeri ise onun yükselmesine yardım ediyor."

Yüce İsa.

Yüce İsa.

Eğildi ve köpekleri yere bıraktı.

Koşuştular.

Welly'den Hattie'ye.

Molly bazı taş parçalarının arkasında kayboldu.

Hattie konuşmaya devam etti.

"Sadie bugün adamlarını kafeslemeye getirdiğinde onu gördü. Onu monte etmeme yardım ettiler. Bir ton ağırlığında. Tam olarak değil. Ama yakın. Güçlü görünüyor ama içi boş. Gerçi sadece gerçek anlamda, mecazi anlamda değil. Mecazi anlamda, o sadece narın."

Tanrım.

Onu öldürüyordu.

"Lütfen buraya gel," dedi.

Oraya gelmedi.

Devam etti, "Bunu şov için istiyor. Sadie istiyor. Sana sormam gerektiğini söyledim." Tekrar ona baktı. "Gösteride olması sorun olur mu?"

"Bu senin kararın," dedi ona. "Şimdi, lütfen buraya gel."

Tekrar parçaya baktı. "Bence, eğer Sadie'nin buna yeri varsa, sergide yer almalı. Bir tür öncesi, diğer şeylerle birlikte ve sonrası. Bilirsiniz, o zaman ve şimdi. Bu arada başlığı da bu. "2'den sonra. Babamdan sonra var. Ve şimdi de senden sonra. Başlık orijinal değil. Ama uygun."

Önden buyurun.

"Bebeğim, *lütfen buraya gel*," diye yalvardı. O da oraya geldi.

Onu kollarının arasına aldı ve yüzünü boynuna gömdü.

"Bu satılık değil," diye ilan etti tenine.

"Hayır. Babamı aradım. Bana onu arka bahçesinde tutacağını söyledi..." Sözüünü bitirmedi.

Öyle yaptı. "Yerimizi alıyoruz ve onun da yeri var."

"Evet," dedi usulca.

Başını kaldırdı. "O zamana kadar, bildiğin gibi, arka bahçem yok. Evim çitlere, çitler de sokağa bakıyor."

"Biliyorum ama evini ne kadar sevsem de Axl, orada çocuk yetiştiremezsin. Kendi alanlarına ihtiyaçları var. Bizim de kendi alanımıza ihtiyacımız olacak. Ve senin evin, 'bizim' kavramı genişlediğinde başka bir yer bulana kadar sadece bizim yerimiz olacak."

Çocuklarının alana
ihtiyacı olacak. Ve
onların da alana ihtiyacı
olacak. Boğazı
düğümlendi.

"Tamam," diye itti.

"Annemin arka bahçesi de bunun için yeterince büyük değil. Annenin arka bahçesi yok. O yüzden babamın. Şimdilik. Sesi biraz heyecanlı geliyordu. Eninde sonunda taşınacağını bildiğinden emin olmama rağmen."

"Doğru."

"Sana bir plaket almam gerekiyor," dedi şaşkınlıkla. "Ne?"
diye sordu, anlamamıştı.

"Evie ve Ryn bugün onlara bunu gösterdiğimde bana söylediler," başını heykele doğru eğdi. "Artık resmileştigiğine göre, sen ve ben, çalışma masan için bir plakete ihtiyacın var."

Dudaklarının kıvrıldığını hissetti çünkü bu bir şey haline gelmişti.

Evie Mag ile başlattı. Ona çalışma masasında durması için bir numaralı erkek arkadaşı plaketi aldı. Nişanlandıklarında her şey değişti. Evlendiklerinde de değişeceğine şüphe yok.

Ryn de aynısını yaptı ve Boone plaketi onu kahramanı ilan etti. "Axl Pantera, Kanatlarımın Altındaki Rüzgar' diye önerdiler" dedi.

Onu.

"Lütfen, lanet olsun, bana böyle yazan bir plaket verme." Kadın sırtarak ona baktı.

Sırtışı soldu ve başparmağıyla onun elmacık kemiğinin üzerinde gezinerek, "Bir yolunu bulacağım," diye mırıldandı.

"Bebğim," diye seslendi ve bakışları şimdi ağzının köşesinde olan başparmağından gözlerine gitti. "Bayıldım buna."

"Güzel," diye fısıldadı.

"Ve seni seviyorum."

"Güzel," diye tekrarladı, hâlâ fısıldayarak.

"Jordan'ı evime kattığın için teşekkürler."

Sıcak kahverengi gözleri eridi.

"Bir şey değil."

"Taşınmak ister misin?" diye sordu. Kadın yavaşça göz kırptı.

Bunu yapmayı bitirdiğinde, gözlerinde ne olduğunu tarif etmek mümkün değildi.

Sadece bir histi.

Ve bu his göğsünün sol tarafında bir odak noktasına sahipti.

Ve sonra dedi ki, "Kesinlikle."

Ve *bunu* yapmayı bitirdiğinde... İşte o zaman onu öptü.

O bunu yaparken Molly havlamaya başladı.

Welly de bu dikkat dağınıklığını köşeye işemek için kullandı.

* * *

HAWK

Hawk şehir arabasının arka koltuğunda Cisco'nun yanına kıvrıldı. "Joe," dedi Cisco kapıyı kapatır kapatmaz.

Araba hareket etmeye başladı.

Hawk, Cisco'nun bu gece yarısı buluşması için hazırlıklı geldiğini anlamıştı.

Adamın her zamanki takım elbisesi gitmiş, kot pantolon, botlar ve bir kazak giymişti.

Bunlar güzel kotlar, botlar ve kazaklardı. Hawk bunların kendisinin giysiler için ödeyeceğinden daha pahalı olduğunu biliyordu (karısının giysileri için ödeyeceğinden daha fazla değil, bu yüzden dolabında böyle kotlar, botlar ve kazaklar vardı).

Ama Cisco iş günü bittiği için rahat davranmıyordu. Bu gece hareketlerini engelleyen hiçbir şey hissetmiyordu. "İçinizde iyi bir his yok mu?" diye sordu.

Cisco, "Brandi ile sohbet etmekten hiç hoşlanmam," diye cevap verdi. Bir konuda anlaşmışlardı.

"Bu konuşmayı neden istediğini anlıyor musun, sadece sen ve ben?"

Hawk devam etti.

Arabaya bindiğinden beri Cisco ilk kez başını çevirip Hawk'a baktı: "Hiçbir fikrim yok."

Hawk ona, "Hakkını vermek lazım, bu süreçte çok sağlam durdun, dostum," dedi.

Cisco tekrar öne doğru döndü. "Motivasyonum vardı."

"Kadınlar."

Cisco cevap vermedi.

Hawk da yüzünü öne çevirdi ve "Söylentiler duydum," diye mırıldandı. "Söylentilere asla inanma."

Cisco'nun son zamanlardaki davranışları göz önüne alındığında, Hawk bunlara inanmaya meyilliydi.

Hawk, "Bu Denver'da daha önce de olmuştu," dedi. Ve olmuştu da.

İki kere.

Darius Tucker ve Shirleen Jackson oyundan çıktıklarında

Marcus Sloan ve Ren Zano da aynı şeyi yapıp yasal bir operasyonda ortak oldukları anda .

Cisco ona, "Evet ve bu olduğunda Benito Valenzuela'yı yakaladık," diye hatırlattı.

Hawk Delgado'yu pek şaşırtmadı. Bu onu şaşırttı.

Tekrar adama döndü. "Diyorsun ki-" Cisco da ona döndü. "Ben bir şey demiyorum."

"Hayır," dedi Hawk kesin bir ifadeyle. "Dışarı çıkmak için hamleler yaptığınızı ve bunu Denver'ı Valenzuela gibi bir psikopattan korumak için yaptığınızı söylüyorsunuz."

Cisco'nun daha sonra söylediği onaylanmadı. Ve kesinlikle doğruladı.

"Varsayımsal olarak, eğer bir kişi kendisinden önce yapılan hataları yapmamaya çalışsaydı, bir kez olsun tarihten ders alsaydı, daha öncekilerin yaylarını nasıl aldıklarını gözden geçirirken, hepsinin yaptığı hatanın, haleflerini seçmedikleri ve ardından işleri doğru şekilde yürütmek için eğitmedikleri olduğunu fark ederdi."

Hawk ağzının bir tarafının kalktığını hissetti. Cisco bunu görmezden geldi ve öne doğru baktı.

Yolun geri kalanında sessiz kaldılar.

B hiçbir zaman güçlü olmamıştı, ama şu anda bulunduğu yerde düşecek çok uzak bir yer olmasa bile, oraya düşmüştü.

Bir pansiyon olmayı arzuluyordu. Tanrım.

Cisco kapısını açıp dışarı çıkarken, "Büyüleyici," diye mırıldandı.

Hawk da aynısını yaptı.

Joe'yu da arkalarına alarak, aslında hiçbir yönetimi olmayan kompleksin ön kapısına doğru ilerlediler. Terk edilmiş görünüyordu.

Yani bir çömelmeydi.

Hawk, Cisco'nun ileriye adam gönderdiğini ve yerlerini aldıklarını gözden kaçırmamıştı. Cisco'nun kalçasındaki parçayı da gözden kaçırmamıştı.

O da bağlıydı.

İçeri girdiklerinde çok fazla ışık yoktu, olanlar da elektrikler kesik olduğu için mumlardan geliyordu. Muhtemelen bir çöplükten taşınmış şilteler dışında neredeyse hiç mobilya yoktu. Son olarak, hiçbiri hoş olmayan bir dizi koku vardı.

Ve B'nin kaldığı odaya vardıklarında, oradaki tek gerçek mobilya parçasını gördüler.

Şu anda hüküm sürdüğü sandalyede.

Fırlatma lambasının yanında ayaklı bir lamba vardı. O lambanın uzatma kablosu pencereden dışarı uzanıyordu, yani başka bir yerden elektrik çalışıyordu.

Ve elindeki telefonu kaldırdı.

Onlar içeri girdiğinde pençeli başparmağı üzerinde hareket ediyordu. Telefonunu yere bıraktı.

Ve onun önünde durduklarında, "Bu beni son görüşünüz" dedi.

Tanrım, öyle umuyordu. Hawk ya da Cisco konuşmadı.

"Beni duyuyor musun? Bundan sonra ben yokum. Çıktım derken, *gittim* demek istiyorum. Artık kimse B'nin zincirini çekemeyecek," diye devam etti.

"Seni duyuyoruz B, şimdi neden buradayız?" Cisco sinirli bir nefesle konuştu.

"Sana bir mesajları var."

Kahretsin.

Gözlerini Brandi'den ayırmıyordu, Cisco da öyle.

"Peki bu mesaj ne?" Kadın hiçbir şey söylemeyince Cisco sordu.

"Pas geçiyoruz," dedi.

Hawk hareketsiz ve sessiz

durdu. Cisco da aynısını

yaptı.

Brandi başka bir şey söylemedi.

Bunu istemediler çünkü ikisi de daha fazla konuşulmayacağını biliyordu.

Birlikte, ikisi de arkalarını dönüp dışarı çıktılar.
Joe onları yola çıkarmış, Cisco konuştuğunda Hawk'ın Camaro'sunu bıraktığı yere geri götürüyordu.

"Buna inanıyor musun?" Cisco sordu.

"Kesinlikle hayır," diye yanıtladı

Hawk. Cisco iç çekti.

Hawk kollarını göğsünde kavuşturdu.

Üzerlerindeki baskıyı hissediyorlardı.

Ki bu iyiydi.

Ama bu saçmalıktı.

Kimse kartlarını açmıyordu. Oyun

hala devam ediyordu.

* * *

BİBER

"Gitmen gerek."

Nefes alış verişi hâlâ zordu.

Benimkiler de öyle.

Ama yüzü boynumdaydı, bu yüzden onu

hissedebiliyordum. Çok güzel hissettiler.

O da hâlâ içimdeydi, çünkü daha yeni boşalmıştı. Ben de öyle.

Bu daha da güzel hissettirdi. "Tatlım," diye fısıldadı.

Bu olmamalıydı.

Bu asla olmamalıydı. Göğsüne

bastırdım. "Auggie, gitmelisin."

Başını kaldırdı ve karanlığın içinden bana baktı. "Pepper, bu iyiydi."

Hayır.

Çok iyiydi.

Çılgınca, senin yanında olmak için sabırsızlanıyorum, seni yanıma almak için sabırsızlanıyorum, ön kapımın hemen içinde duvar seksi mi?

Bu, kurak bir dönemi sona erdirmekle ilgili değildi.

Auggie hakkındaydı.
Auggie ve ben.
Auggie ve ben, birlikte ne kadar *inanılmaz derecede* iyiydik.
Bu düşünce üzerine, biraz daha çaresizlikle, göğsünü tekrar ittim ve ondan uzaklaşmaya çalıştım.
Tutmaya devam etti.
Ve ağzını kulağıma dayadı.
"Bebeğim, bu ateşliydi ama hızlıydı ve bir şeyler söylenmeden önce bitti. Şimdi konuşmamız lazım."
"Hayır." Başımı salladım. "Konuşmak yok. Hiçbir şey yok. Bu bir hataydı." "Hata değildi."
"Bu tamamen bir hataydı. *Sen* bir hatasın. *Bu bir hata*. Hepsi büyük bir *hata*."
Başını kaldırdı. "Ben bir hata mıyım?" Sesinin tonundan nefret ediyordum.
İnanamıyorum.
m.
Biraz kızgıyım.
Acı dolu bir iplik.
Tanrım.
Ama geri dönemezdim.
Dönemezdim.
Bu saçmalık bir daha başıma gelmeyecekti. Ve Juno'ya da bunu yaşatmayacaktım.
"Evet, Auggie." Tekrar kıpırdandım ve bu sefer kaçtım.
Külotum yerde bir yerdeydi. Neyse ki kolsuz tişört elbisemin eteğini aşağıya doğru kıvrırmak kolaydı.
Beni evime kadar takip ettikten sonra ve beni duvara yapıştırmadan önce Aug'un arkasından çarptığı ön kapıma gittim.
Ve tüm bunları hatırlamak içimin titremesine neden oldu. Kapıyı açtım ve gözlerimi ayaklarıma dikerek kapının önünde durdum.
Auggie, "Pepper, tatlım, o kapıdan çıkıp gitmemi istemezsin," diye uyardı. *Hayır, istemiyorum*, diye düşündüm.
Gerçekten, gerçekten istemiyorum. Ama istediğime sahip olamadım.
Hiç yapamadım.
Bunu defalarca öğrenmiştim.

Ulaşmayın, onu alabilir ve (A) en **b a ş t a** onu istemediğinizi veya (B) onun sizi istemediğini öğrenebilirsiniz.

Ben de bir şey demedim.

Önümde durdu. Düz sandaletlerimin açıkta bıraktığı, benimkilere yakın botlarının parmaklarını görebiliyordum.

Bunda çok... *harika bir şey* vardı. Botları.

Sandaletlerim.

Erkeksi.

Ayak tırnaklarım soluk

pembeye boyanmış. Tam orada.

Benimle gel.

"Pepper, bana bak."

"Gitmelisin," diye tekrarladım.

"Juno onunla birlikte."

Bu ensemi kaşındırdı.

Sonra yine, kızım ne zaman gitse, babasıyla zaman geçirse, bu hissi yaşadım.

"Evet, öyle."

"Böylece

konusabiliriz."

"Konuşmuyoruz."

"Pepper-"

Başımı kaldırdım ve "Tanrım! Bir daha söylememeliyim!" diye bağırdım. Çık dışarı, Auggie! Bu aptalcaydı, zayıftı ve bir daha olmayacak. Beni becermene izin verdiğim için zaten yeterince utanıyorum. Sen daha da kötüleştiriyorsun."

Yüzüme baktı ve hırladı, "Bu oyunu oynamayacağım." "Ben oyun oynamıyorum."

"Senin gibi kadınlar tanıyorum. Ve evet, öylesin." Benim gibi kadınları tanıyor muydu?

Sormadım, çünkü bana fırsat vermedi.

"Ateşli sevişme için teşekkürler bebeğim," dedi. "En azından bu saçma oyuna katlanmaya değdi."

Ve sonra gitmişti.

Kapıyı arkasından kapattım.

Alnımı dayadım.

"Büyük hata," diye fısıldadım.

Ama biliyordum.
Bunu kendime tekrar tekrar söyleyebilirdim. Ama kızları erkekleriyle görmüştüm.
Böylece sonsuza kadar tekrar edebilirim ve asla inanmam. Hayır, Augustus Hero bir hata değildi.
Eğer bana bir şans verirse hata yapmış olur. İşte *bu* bir hata olurdu.
Kocaman.

* * *

LEE

Telefonu çaldı ve onu uyandırdı.
Karısı Indy, onun altında gömülüydü.
Bu onların olayıydı.
Bu aynı zamanda bir gereklilikti.
Kadını uyurken çok hareketliydi. Eğer onu yatağa sabitlemezse, sabaha kadar kaval kemikleri morluklarla kaplanacak ve muhtemelen gecenin bir yarısı onu uyandırmak için yüzüne bir tokat atacaktı.
Tekrar tekrar.
Kadının üzerinden yuvarlandı, uzandı, telefonunu aldı, ekranına baktı ve uykunun tüm kalıntıları uçup gitti.
Telefona cevap verdi.
"Willie," diye selamladı.
"Zamanına ihtiyacım var," diye yanıtladı Willie. Willie Moses.
Liseden beri iyi bir arkadaşım.
Bir polis, devriye geziyor. Bir çavuş, asla dedektiflik hayali kurmadı, insanlarla arası iyiydi ve sokak onun kanında vardı.
"Şimdi mi?" Lee sordu.
"Şimdi," diye yanıtladı Willie.
Lee ona, "Bana mesaj at, kardeşim," dedi.
"Anladım," dedi Willie ve sonra bağlantıyı kesti. Lee Indy'ye geri döndü.
Adam ona bir öpücük konduramadan, kadın h e m uykulu hem de sinirli bir şekilde mırıldandı: "Seninle neden evlendiğimi bana bir daha hatırlatır mısın?"

"Birden fazla orgazm ve iki süper sevimli çocuk yaptık," diye yanıtladı.

"Ah evet, işte bu yüzden," dedi kadın.

Sırıttı, nişan aldı, ağzını onunkine dokundurdu, sonra yataktan kalkarken yorganın hâlâ onun üzerinde olduğundan emin oldu.

O dönene kadar, kız tamamen onlara dolanmış olacaktı.

Bu iyiydi, onu çözmek için uyandırması gerekecekti ve o, Indy, uyuyan iki çocuk, uyanık iki yetişkin ve bir yatak, harika bir karşılama alacağı anlamına geliyordu.

Giyindi, anahtarlarını, telefonunu ve silahını alarak arabasına bindi ve mesajda belirtilen yere gitti: Mile High Stadyumu'ndaki bir otoparkın karanlık bir köşesine.

Eddie zaten oradaydı.

Düşündüm.

Lee, Eddie'nin kamyonetinin yanına park etti, indi ve ön tamponuna yaslanmış olan Eddie'ye doğru ilerledi.

"Hank geliyor mu?" diye sordu.

"Geleceğinizi bilmediğim için ipucu yok," diye yanıtladı Eddie.

"Bu gece yarısı gizemi hakkında bir ipucun var mı?" Lee devam etti. Eddie başını salladı. "Hayır."

Görmeden önce duymuşlar. Bir araba yaklaşıyordu, farları sönüktü.

Her ikisi de ellerini kalçalarındaki silahlarına götürdü ve Lee'nin aracı ile aralarında kalacak şekilde yeniden konumlandı.

Araç durdu ve Willie sürücü koltuğunda görülebiliyordu.

Yanındaki koltukta kısa kesilmiş saçları olan Siyah bir kadın oturuyordu.

İkisi de dışarı çıktı.

Lee gözlerini kadından ayırmadı.

Uzun boyluydu. İnce omuzlar, yuvarlak kalçalar, koyu ten, güçlü yüz hatları.

Hareketlerine o kadar güveniyordu ki, bu daha çok güç olarak tanımlanabilirdi.

Arabanın kaputunun önünde durdu ve ona yaslandı, ayaklarını bileklerinden çaprazladı, kollarını göğsünde birleştirdi.

Willie, Lee ve Eddie'ye yaklaştı ve daha da yaklaştı. O da durdu.

"Dinamit'le tanışmak isteyebileceğinizi düşündüm," dedi.

Sonra dudaklarının bir tarafı gülümseyerek kıvrıldı.

* * *

AXL

Hattie'nin heykelini görmesinin üzerinden sadece iki gün geçmişti ki heykel teslim edildi.

Ve bu sefer Elvira, Boone'unkini aldığı anda yaptığı gibi bunu hiç umursamadı.

Çocuklardan hiçbiri yapmadı.

Şimdi, ne olduysa oldu.

Sahadaki görevinden ofise yeni dönmüştü ve kitap çalışma masasının baş köşesinde duruyordu.

Açık mavi plastik, beyaz kelimeler, alüminyum bir standı yerleştirilmiş. Ucuz.

Çok basit.

Her şeyi.

Plakette şöyle

yazıyordu: AXL

PANTERA "O

ZAMAN VE ŞİMDİ"

Hemen telefonunu çıkardı ve Hattie'ye mesaj attı.

Bayıldım.

Hattie bir dakikadan kısa bir süre içinde mesaj attı.

Güzel.

Rüya romantizmini kaçırmayın
Ekibin beklediği Biber ve
Auggie'nin aşk hikayesi *Dream
Keeper'da* geliyor!

**2021 SONLARINDA
MEVCUT**

Önizleme için lütfen sayfayı
çevirin.

BİRİNCİ BÖLÜM

Mükemmel Bir Dünya

BİBER

Telefonum bir saat içinde aldığım on birinci mesajla çınladı ve onu çantamdan çıkarıp en yakın çöp kutusuna atmamayı başardım.

Tamam.

Pekala.

Derin nefes al ve ...

Merkez.

Sonuç olarak: Bunu aşmam gerekiyordu çünkü nefret eden biri olmak istemiyordum. Nefret etmek çok çirkin bir şeydi. Bana hissettirdiklerinden hoşlanmıyordum ve kızımın etrafında olmasını istemiyordum. Dünyanın geneli olumsuzluk ve nefretle o kadar doluydu ki, bu nefret bazen saat başı içeri giriyordu, bu tür şeylerin küçük kızımı gömmesini engelleme için en iyi yolu, o yanımdayken, nefret eden biri olmamak için elimden geleni yapmaktı.

Bu yüzden nefrete karşı korunmam gerekiyordu.

Tatil yaklaşıyor olsa bile ve tatiller her zaman kötü geçer.

Şu anda kız kardeşimden aldığım bu mesajlar anlamında kötü, çünkü o (ve annemle babam) tatillerin beni kendi düşünce tarzlarına kazanmak için her zaman mükemmel bir zaman olduğunu düşünmüşlerdir.

Ya da, açık sözlü (ve dürüst) olmak gerekirse, beni ve Juno'yu kendi yaşam tarzlarına alıştırmak.

Yıllar önce sırtımı döndüğüm bir yaşam biçimi.

Onlara hakkını vermek lazım, asla pes etmediler.

Ama bu iyi bir şeydi çünkü *asla pes etmemeleri* de iyi bir şey değildi.

Ve inkar edilemez bir şekilde, kız kardeşimi bana kardeşçe/nesil paylaşımcı bir şekilde hitap etmesi için öne sürdüklerinde bundan nefret ettim (yeniden ifade ediyorum: yoğun bir şekilde hoşlanmadım).

Daha da kötüsü, kızımın geçirdiğim zamanın bir kısmını babasına ayırmak zorunda kaldım ki bu hiç eğlenceli değildi, ama özellikle tatillerde hiç eğlenceli değildi.

Mükemmel bir dünyada bebeğim her zaman benimle olurdu.

Mükemmel bir dünyada bebeğimin babası yalancı ve hilekâr olmazdı ve hep birlikte olurduk.

Mükemmel bir dünya değildi.

Bu yıl daha da kötü olacağını hissediyordum çünkü babasının hayatında yeni bir kadın vardı ve anladığım kadarıyla, Denver'daki en iyi üvey anne olabileceğini göstererek Corbin'i kazanmak için her şeyi yapıyordu.

Bu çok oldu (yeni kadın ve Juno'yu kullanarak Corbin'i kazanmak istemesi) ve her zaman Juno'nun kalbini karıştırmayı içeriyordu. Ve sonra, Corbin onu terk ettiğinde (ve sonunda onu terk edecekti), Juno'nun kalbinin bir kısmı onunla birlikte gidecekti.

Küçük kızımın

canını yaktı.

İzlemek acı verdi.

Ayrıca bu konuda bir şey yapamayacak kadar güçsüz olduğum için de acı veriyordu.

Başlangıçta Corbin'le konuşmaya ve kız arkadaşlarını kızıyla çok erken tanıştırmaması konusunda onu uyarmaya çalışmışım.

Ona nasıl baba olması gerektiği konusunda tavsiyeler vermemi istemediği gibi, benden hiçbir şey duymak istemiyordu.

Yine de, benden haber almak istemese bile, ortak ebeveynlikle (ve diğer konularla) ilgili çeşitli konularda ondan haber aldığımdan emin olmak için çok zaman harcadı.

Ne olursa olsun Juno sekiz yaşındaydı ve çoğunlukla bunu başardık (ve bunun da ötesinde, beni asla dinlemedi ve yine de kendi şeyini yaptı - sanki maksimum hayal kırıklığı için gidiyordu ve Corbin ile her zamanki gibi tüm beklentileri aşıyordu).

Ve şu anda bunların hiçbirine ihtiyacım yoktu.

Juno'nun sınıfının kariyer günüydü ve Juno beni seviyordu. Her şeyi yapabileceğimi düşünüyordu. Bu nedenle, annesinin - ki kendisi bir

striptizciydi, ama şimdi eski bir striptiz kulübünde dansçı olarak çalışıyordu (öyle bile olsa, yaptığımız şeyi hala egzotik dans olarak tanımlayabilirdiniz, sadece artık her şeyimizi sergilemiyorduk) - öğretmenlerin çocuklarıyla gelecekteki kariyer beklentileri hakkında konuşmasını istedikleri kişi değildi.

Ama Juno benim havalı olduğumu düşünüyordu.

Juno benim ayı astığımı ve en iyi arkadaşlarım Lottie, Ryn, Hattie ve Evie'nin yıldız olduğunu düşünüyordu (Evie hariç hepsi dansçıydı, o da eskiden dansçıydı ama şimdi öğrenciydi).

Juno da hiç tereddüt etmeden gelip sınıfıyla sohbet etmemi istedi.

Yapmam gereken küçük bir sunum vardı. Daha çok koreografi, kostümler, ışıklandırma, müzik seçimleri ve sahne teknisyenleriyle çalışmakla ilgiliydi ve kıyafetlerimin çoğunu çıkarmanın yeni ve ilginç yollarını nasıl bulduğumla ilgili değildi (tabii ki).

Ama gergindim.

Kalabalığın gözü önünde soyunurken dans edebilirim ama onların önünde durup onlarla konuşmak?

Hayır.

Daha da kötüsü, her Salı günü olmak üzere tüm dönem boyunca kariyer günleri düzenliyorlardı. Çocuklar ebeveynlerini ya da hayatlarındaki diğer kişileri sınıfa gelip sohbet etmeleri için davet ediyorlardı. Bu nedenle, o gün babasının da gelmesini istediğini biliyordum ve daha önce de belirttiğim gibi, babasıyla anlaşıyorlardık.

Juno muhtemelen duygularımı anlamaya çalışıyordu ve babasının orada olacağını söylemek yerine beni "başka biri geliyor" diye uyarmıştı.

"Babam herkesi iyi bir emlakçı olduğuyla ilgili anekdotlarla sıkmaya geliyor" dememesi biraz garipti.

Ama bazen babasının hayatına yeni bir kadın girdiğinde biraz tuhaflaşıyordu.

Bu nedenle, bu zamanlarda, garip olsa bile, nasıl olması gerekiyorsa öyle olmasına izin vermeliydim.

Sonrasında parçaları toplamaya hazır olun.

Ön bürodaki kayıt işlemlerini tamamladıktan sonra koridorda Juno'nun sınıfına doğru yürürken aklımda olan buydu.

Ama kafam tüm bunlarla meşgul olsa bile, Juno'nun sınıfının bulunduğu koridorun köşesini döndüğümde, hiçbir şey Augustus "Auggie" Hero'nun - sıcak adam, eski asker, şimdiki komando, benim üyem- şaşırtıcı ve tamamen öngörülemeyen gerçeğini gözden kaçırmama neden olamazdı.

Acil ekip, Lottie aylar önce aramızı düzeltmeye çalıştığından beri çıkmam gereken adam, kısa bir süre önce yıkılıp duvar seksi yaptığım ve sonra o bölümü *çok kötü bir şekilde* bitirdiğim adam - Auggie Hero geniş omuzlarıyla Juno'nun sınıfının kapısının yanındaki duvarı tutuyordu.

Ama başı dönüktü ve siyah gözleri bana bakıyordu. Şimdi orada ...

O adamda vücut
bulmuştu... Gerçek
mükemmel bir dünyaydı.

Ama kalbimin hızla çarpmaya başladığını hissettim ve bunun onun muhteşem olmasıyla hiçbir ilgisi yoktu.

Burada ne işi vardı?

Tanrım, Tanrım, Tanrım.

Mevcut bir komando olduğunu tekrarlamak önemliydi.

Bilinmeyen nedenlerle bir ilkokulun koridorunda dolaşan bir komando.

Öyle

miydi?

Tanrım!

Juno'ya karşı bir tehdit mi vardı?

Ona doğru koştum, yüksek topuklu ayakkabılarım sessiz koridordaki fayanslarda yankılanıyordu ve göğsünde çapraz duran kolunu tutmakta tereddüt etmedim ve alçak sesle "Her şey yolunda mı?" diyebilmek için yakınına eğildim.

Bana baktı.

Sonra çenesini eğdi ve kolunun etrafında kıvrılmış parmaklarına baktı.

Kaslı etini sıktığımda bana baktı ve tersledi, "Auggie! Bir sorun mu var? Juno güvende değil mi?"

Sorum üzerine yüzü değişti.

Panik içinde yüz ifadesini daha önce fark etmemiştim ama şimdi aşırı tetikte olduğu gözden kaçmıyordu.

Ben zaten aşırı tetikteydim ama Rüya Takım'ın etrafında yaklaşık bir yıldır dönenleri düşününce, sürpriz olmasa da onun aşırı tetikte olmasını iyiye işaret olarak görmedim.

Bu Rüya Takım Evie, Ryn, Hattie, Lottie... ve benden oluşuyor.

Rüya Takımı'nın erkekleri (kadınlara göre sırayla) Mag, Boone, Axl, Mo ...ve belirtildiği gibi Auggie'nin benim olması gerekiyordu (ancak olmadı).

Auggie ve benim için yapmaya çalıştığı gibi, Lottie diğerlerini de düzeltmişti. O zamandan beri bu karışımın içinde düğünler, nişanlar, taşınmalar ve birlikte ev satın almalar vardı.

Tamiratım işe yaramadı.

Ve evet, bu benim suçumdu, çünkü kızım yine ailemle ve Corbin'in hayatına soktuğu kadınlarla uğraşmak zorunda kaldı.

Benden bunu duymaya tahammülü yoktu.

Ve bu noktada, Rüya Takım etrafında dönen tüm dramın ölüm, kirli polisler, adam kaçıрма, takip ve silahlı çatışma içerdiğini belirtmek önemliydi ve tekrar etmekte fayda var... *ölüm*.

Cinayetlerde olduğu gibi.

Yani... evet, Auggie Hero, Badass Extraordinaire kızımın sınıfının önünde duruyordu ve beni korkutuyordu.

Hem de çok.

Sesi - onda özellikle sevdiğim bir şeydi, derin ama pürüzsüzdü (ipeksi ve zarif değil, yumuşak ve sakinleştirici) - bana doğru geldi.

"Juno'nun güvende olmaması için bir neden var mı?"

Sesim yükseliyordu. "Bilmiyorum! Sen söyle." "Pepper, yanıma gelip Juno'nun güvende olup olmadığını sordum." Tamam...

Bekle.

Ne?

"O zaman neden Juno'nun sınıfının önünde dikiliyorsunuz?"

Güçlü, gür sakallı çenesi hafifçe yana doğru çıkıktı.

"Kariyer günü için buradayım," diye ilan etti. "Juno aradı. Sınıfıyla askere gitme konusunda konuşmamı istiyor."

Gözlerimi kırıştıtararak ona baktım.

"Bilmiyor muydun?" diye sordu.

Hayır.

I.

Yaptı

m.

Hayır.

Biliyo

rum.

İşte

bu.

Benim

.

Kızım.

Soruldu.

Augustus Hero.

Onun sınıfıyla konuşacağım gün onun sınıfıyla konuşmak için! Juno nasıl ... ?

Juno *neden* ... ? Bu da ne böyle?

"Babası gelmiyor mu?" Auggie'ye sordum.

Başını bir kez salladı. "Hiçbir fikrim yok. Sadece burada olduğumu ve şimdi de senin burada olduğunu biliyorum. Tek bildiğim bu."

Orada öylece durup ona baktım, ne diyeceğimi bilemedim çünkü kızım bir şekilde Auggie'yi arayıp kariyer gününde sınıfına gelip konuşmasını istemenin bir yolunu bulmuştu.

Cep telefonu yoktu.

Bildiğim kadarıyla benim telefonumu kullanmıyordu.

Her ne kadar sabit telefon hattı olan ve ölmekte olan son türlerden biri olsak da, bildiğim kadarıyla Auggie'nin telefon numarası kolektif bilincin bir parçası değildi.

Onu nasıl aradı?

Ayrıca, sınıfa kaç kişinin gelip konuşmasını isteyebileceğine dair bir kotası olup olmadığını bilmiyordum, ama varsa ve babasının orada olmadığı gerçeğini göz önünde bulundurursak, bu muhtemelen Corbin yerine Auggie'yi seçtiği anlamına geliyordu.

Corbin hilekâr ve pisliğin teki olsa da, ebeveynlik anlayışıyla ilgili ciddi sorularım olsa da, Corbin yakışıklıydı. Kendine güveniyordu. İyi giyinirdi. Bruce Willis filmleri, *Seinfeld* ve *The Office* hakkında ansiklopedik bilgiye sahipti. Ve gerçekten de emlak işinde çok iyiydi. Yani ilginç biriydi, sohbet edebiliyordu ve muhtemelen üçüncü sınıf bir sınıfla paylaşacak motive edici bilgileri vardı.

Öte yandan Auggie, hayatımda gördüğüm en güzel adamdı ve onu her gördüğümde bu gerçeği hatırlıyordum.

Uçları kıvrılan siyah-siyah kalın saçları. Kukuletalı kaşları, derin oniks gözleri ve hınzırca muhteşem bir kavise sahip yoğun kaşları. Güçlü ve çekici burnunun burun deliklerindeki hafif kıvrım. Dayanılmaz derecede mükemmel dudakları. Uzun boylu, zayıf, kaslı vücudu ne çok uzun, ne çok zayıf, ne de çok kaslıydı; her şey yerli *yerindeydi*.

Lottie'nin tamirat işlerine başlamasından ve hepimizin bol bol kaynaşmasından bu yana geçen onca ay boyunca Auggie'nin komik olduğunu fark ettiğimden bahsetmiyorum bile.

Auggie şakacıydı.
Auggie alay etmeyi
severdi.

Bu adamda asla kaybolmayacak bir çocuk vardı.

Ve klasik anlamda düpedüz güzel olan bir adamın (Tanrı aşkına, bir Yunan tanrısına benziyordu) yatakta sizi güldüreceğini bildiğiniz türden bir adam olmasıyla ilgili delicesine çekici bir şey vardı. Cadılar Bayramı ve Noel'in ruhuna, neşenin asla kaybolmayacağı bir şekilde girecek bir adam. Küçük şeylere takılmayan ve sizi de buna yönlendiren.

Hayatımda her gün pek çok küçük şeyle uğraştım.
Terlememek iyi olurdu.

Ve o sadece bir gazi değil, şu anda bir komandoydu.

Evie'yi kaçırılmaktan kurtaran ekipteydi ve bu çabanın sis bombaları ve kafa karıştırma taktikleri içerdiği bildirilmişti, bu yüzden onun gerçek bir anlaşma olduğuna dair ikinci el bilgim vardı.

Muhtemelen üçüncü sınıf kariyer gününde konuşma yapmasını isteyebileceğiniz en havalı kişiydi.

Aklıma gelen tek havalı kişi Auggie'nin patronu Hawk Delgado'ydu çünkü onun kimliğini korumak için hikayenin sahte olduğundan ve Hawk'ın Usame bin Ladin'i tek başına bulup ortadan kaldırdığından şüpheleniyordum.

Ancak bu ve diğer nedenlerden dolayı, muhtemelen sekiz yaşındaki çocuklarla bu konuda konuşamazdı.

Auggie mutsuz bir şekilde, "Pepper, bana dokunuyorsun," dedi.

Bu sözler üzerine bir adım geri atarak onu bıraktım, ama bunu hâlâ ona bakarak yaptım.

Şimdi dehşet içinde.

Tanrım, nasıl unutmuşum?

Onunla en son gerçek bir zaman geçirdiğimde, fuayemde seks yapmıştık.

İnanılmaz olmasına rağmen, bittikten sonra çok korkmuştum ve sonra da onu kovmuştum.

Dışarı atılmak istemedi.

İkimizin de hissettiklerini keşfetmek istiyordu, ama giriş odamın duvarında netleşen şey bizim için gerçekleşiyordu.

Ama ben bunu duymak istemedim.

Juno babasının dönen bebek kapısından sağ çıkmak zorundaydı. Bunu annesiyle yapmak zorunda kalmayacaktı.

Kendimle bir anlaşma yapmıştım.

Bunu duygusal olarak çözebilecek olgunluğa erişene kadar Juno'nun hayatına erkekler girmemeliydi.

Bunun on dört ya da on beş yaşlarında olmasına karar vermiştim, ancak on üç yaşında da düşünebilirdim, ancak zor bir ergenlik dönemi geçiriyorsa muhtemelen on altı yaşına kadar erteleyebilirdim.

Bunun benim için *çok uzun bir mücadele olacağını* biliyordum (Auggie Hero'nun mükemmelliğinin yanında durup onu benim yapamamak gibi).

Ama bir anne olarak yapmanız gereken fedakarlıklar vardı.

Bu da onlardan biriydi.

Kendimle yaptığım bu anlaşmadan tek bir kişiye bile bahsetmemiştim. Arkadaşlarımın hiçbiri anne değildi, anlamazlardı.

Buna ek olarak, arkadaşlarımın hiçbiri hayatlarının aşkıyla bir aile kurmamıştı, hatta hayatlarının aşkıyla yeni bir yuva kurmuş, yıllarca onun yanında uyumuş, ancak *birlikte oldukları* süre boyunca onları aldattığını öğrenmişlerdi.

Evet.

Her zaman.

Kalbinizin kırılmasının, güveninizin yok olmasının, geleceğinize dair tüm hayallerinizin paramparça olmasının ve kızınızın da aynı şeyi yaşamasını izlemek zorunda kalmanın nasıl bir his olduğunu anlamadılar.

Bunu anlamadılar.

Ben bunu yaşadım.

Ama daha da önemlisi, Juno bunu yaşadı.

Tüm bunlara bir de babamın, annemin ve kız kardeşimin düzenli olarak yaptığı saçmalıkları eklersek, tamam, tabii. Belki aşırı korumacıydım. Belki de bu anlaşma çok abartılıydı.

Olabilir.

Ancak bekar bir anne olarak, belki'lerle uğraşma lüksüne sahip değildim.

Bebeğimi fiziksel ve duygusal olarak güvende ve sağlıklı tutmak için ne yapmam gerekiyorsa onu yapmalıydım.

Ve bunu yapacaktım.

"Sanırım Juno sana burada olmamı istediğini söylemedi," diyerek açıklayıcı (haklı çıkarıcı?) düşüncelerimi böldü.

"Hayır," diye mırıldandım.

"Burada olmamla ilgili bir sorunun mu var?" diye sordu.

YAZAR HAKKINDA

Kristen Ashley, aralarında Rock Chick, Colorado Mountain, Dream Man, Chaos ve Fantasyland serilerinin de bulunduğu yetmişten fazla aşk romanının ödüllü ve *New York Times* çoksatan yazarıdır. Kitapları on dört dile çevrilmiş ve üç milyondan fazla satmıştır. Gary'de doğan ve Brownsburg, Indiana'da büyüyen Kristen, Purdue Üniversitesi'nin dördüncü nesil mezunudur. O zamandan beri Denver'da, İngiltere'nin West Country bölgesinde yaşamış ve şu anda Phoenix'te ikamet etmektedir. Bağımsız yazarlığa başlamadan önce on sekiz yıl boyunca bir hayır kurumunda yönetici olarak çalışmıştır.

yayıncılık kariyeri. Şimdi tam zamanlı olarak yazıyor.

Arkadaşlık, aile ve güçlü bir kız kardeşlik Kristen'ın tüm romanlarında hakim temalar olduğu için Kristen, okuyucularına geri vermek ve güçlü bir kadın topluluğunu teşvik etmek için tasarlanmış bir dizi program olan Rock Chick Nation'ı yarattı. Programları arasında, okuyucuların aday gösterdiği kâr amacı gütmeyen kadın kuruluşları için fon toplayan ve bugüne kadar 146.000 doların üzerinde bağışta bulunan Rock Chick Rewards da yer alıyor.

Daha fazla bilgi
edinebilirsiniz:

KristenAshley.net

Twitter [@KristenAshley68](https://twitter.com/KristenAshley68)

[Facebook.com/KristenAshleyBooks](https://facebook.com/KristenAshleyBooks)

Instagram [@KristenAshleyBooks](https://www.instagram.com/KristenAshleyBooks)

**Rüya Takımı serisinin diğer
kitaplarını kaçırmayın...**

"Kristen Ashley'nin kitapları bağımlılık
yapıyor! Jill Shalvis, *New York Times*
çoksatın yazarı

Şu andan itibaren

Çağdaş romantizmi seviyor musunuz?

Favori yazarlarınızla ilgili haberleri duymak (ve ücretsiz kitap kazanma şansı) ister misiniz?

Kristen Ashley
Meg Cabot
Olivia Dade
Rosie Danan
J. Daniels
Farah Heron
Talia Hibbert
Sarah Hogle
Helena Hunting
Abby Jimenez
Elle Kennedy
Christina Lauren
Alisha Rai
Sally Thorne
Denise Williams
Meryl Wilsner
Samantha Young

O zaman Piatkus web sitesini ziyaret edin

www.yourswithlove.co.uk

Ve bizi Facebook ve Instagram'da takip edin

www.facebook.com/yourswithlovex | [@yourswithlovex](https://www.instagram.com/yourswithlovex)

